

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU STUDIUL TOTALITARISMULUI

Adrian Brișcă

Puica Buhoci

REZISTENȚA ARMATĂ DIN MUNȚII APUSENI

Gruparea maiorului Nicolae Dabija
1948 - 1949

INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU STUDIUL TOTALITARISMULUI

COLECȚIA DOCUMENTE

REZISTENȚA ARMATĂ DIN MUNȚII APUSENI

**GRUPAREA MAIORULUI NICOLAE DABIJA
(1948–1949)**

INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU STUDIUL TOTALITARISMULUI

Calea 13 Septembrie nr. 13, Etaj 1, aripa de est, București 050711
în CASA OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ A ACADEMIEI ROMÂNE

Telefon: 021-318 2450

E-mail: secretariat@totalitarism.ro, inst.academia@gmail.com

Site: www.totalitarism.ro

ADRIAN BRIȘCĂ

PUICA BUHOCI

**REZISTENȚA ARMATĂ DIN
MUNȚII APUSENI**

**GRUPAREA MAIORULUI
NICOLAE DABIJA (1948–1949)**

Editura Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului
București
2025

Coordonator colecție: Octavian Roske

Redactor: Corneliu Beldiman

Abrevieri: Adrian Brișcă

Indice: Corneliu Beldiman

Coperta: Corneliu Beldiman (pentru sursele imaginilor a se vedea

Nota asupra ediției)

Culegere: Mihaela-Maria Gavrilesco, Daniela-Elena Damian

Tehnoredactare: Mihaela-Maria Gavrilesco, Corneliu Beldiman

Prezenta ediție are la bază volumul apărut în 2007 în format print.

© INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU STUDIUL
TOTALITARISMULUI, 2025

Reproducerea integrală sau parțială a textului fără acordul I.N.S.T.
este interzisă și se pedepsește conform legii.

Distribuirea în străinătate fără acordul I.N.S.T. este interzisă.

Carte online

ISBN 978-606-9053-74-4

Cuprins

Studiu introductiv	21
Rezistența armată din Munții Apuseni. Gruparea maiorului Nicolae Dabija. Excurs istoriografic	27
Notă asupra ediției	39
Cronologie	41
Abrevieri	47
Lista ilustrațiilor	49
Documente	51
1. 1948 decembrie 22, Teiuș. Proces-verbal privind jefuirea Percepției Teiuș de către partizani.....	51
2. 1949 ianuarie 20, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București o informație despre un grup suspect înarmat.....	52
3. 1949 februarie 13, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că frații Macavei s-ar afla la Baia Mare.....	54
4. 1949 februarie 21, Câmpeni. Biroul de Securitate Câmpeni propune Serviciului Securității Poporului Turda ca să răpească familia lui Ihuț Traian și în casa acestuia să se ascundă o echipă a Securității care să aresteze pe „fugarii” care ar cădea în capcană.....	55
5. 1949 februarie, Muntele Mare. Manifest redactat de maiorul Dabija și intitulat „Proclamație”.....	56
6. 1949 martie 2, Cluj. Informații destinate Securității privind prezența partizanilor în zona Muntelui Mare.....	60
7. 1949 martie 3, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București faptul că fugari înarmați se îndreaptă spre Muntele Mare, fapt confirmat de Ihuț Traian.....	61
8. 1949, martie 5, Cluj. D.R.M. Cluj raportează D.G.M. București rezultatul acțiunii mixte Securitate-Miliție împotriva grupării maiorului Dabija de pe Muntele Mare.....	62
9. 1949 martie 5, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. rezultatul luptei cu gruparea condusă de maiorul Dabija.....	64
10. 1949 martie 5, Cluj. Telegrama prin care D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București rezultatul acțiunii împotriva grupării Dabija, situată pe Muntele Mare.....	64
11. 1949 martie 5 [Sibiu]. Declarația locotenent-colonelului Bocan Iancu, agent al Securității Sibiu, trimis să descopere grupul Dabija.....	66

12.	1949 martie 5, Cluj. Act medico-legal întocmit după autopsia sergentului-major Mateș Gheorghe, căzut în luptă.	68
13.	1949 martie 5, Florești. Certificat medical al soldatului Pâslaru Petru, rănit în lupta de pe Muntele Mare.	69
14.	1949 martie [6]. Raport de activitate al plutonierului-major Voicu Octavian asupra desfășurării luptei de la Muntele Mare din 4 martie 1949. ..	69
15.	1949 martie 7, București. Notă a D.G.S.P. privind D.R.S.P. Sibiu pentru capturarea partizanilor.	71
16.	1949 martie 7, Câmpeni. Biroul Securității Poporului Câmpeni raportează Serviciului Județean de Securitate a Poporului Turda cum s-a acționat împotriva grupului Dabija la data de 4 martie 1949.	74
17.	1949 martie 7, București. D.G.S.P. dă indicații D.R.S.P. Cluj asupra modului cum trebuie să se facă ancheta asupra celor arestați.	76
18.	1949 martie 8, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București rezultatul primelor cercetări.	77
19.	1949 martie 9, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București cum a decurs urmărirea lui Dabija Nicolae și Macavei Traian.	81
20.	1949 martie 10, Sibiu. Lupta de la Mesentea în care au fost uciși tinerii Mârza Traian și Gligor Traian.	81
21.	1949 martie 10, Cluj. D.R.S.P. Cluj cere D.R.S.P. Timișoara să rețină și să cerceteze pe maiorul Opreanu și plutonierul Iancu din Arad, în legătură prin curier cu maiorul Dabija.	83
22.	1949 martie 11, București. D.G.S.P. București cere D.R.S.P. Cluj să raporteze noile date obținute despre partizanii din jud. Turda.	83
23.	1949 martie 11, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București că Macavei Nicolae este un om de legătură al organizației Dabija.	84
24.	1949 martie 14, București. Direcția Penitenciarelor comunică D.G.S.P. că Dabija Mircea se află deținut la Aiud.	84
25.	1949 martie 14, București. Direcția Securității Capitalei raportează împușcarea lui Macavei Nicolae (Șandor) și a fetei sale.	85
26.	1949 martie 16, București. D.G.S.P. București cere D.G.M. dosarul numitului Macavei Nicolae, împușcat de agenții Securității.	86
27.	1949 martie 16, București. D.G.S.P. cere Serviciului Fișe să fie căutați Macavei Nicolae și Dabija Nicolae la fișele A.S., D.S.C. și S.S.I.	86
28.	1949 martie 16, București. Document cu conținutul asemănător precedentului.	87
29.	1949 martie 16, Cluj. D.R.S.P. Cluj comunică D.R.S.P. Sibiu ce a mai declarat Scridon Ion în legătură cu alți sprijinitori.	87
30.	1949 martie 21, București. Referat privind verificarea în arhive a lui Dabija Nicolae și Macavei Nicolae.	88
31.	1949 martie 21, București. Serviciul de Informații al Armatei comunică D.G.S.P. datele privind ofițerii cu numele Dabija.	90
32.	1949 martie 22, București. Referat privind verificarea în arhive a lui Macavei Traian.	91

33.	1949 martie 22, Cluj. Notă informativă a D.G.S.P. privind legăturile care rezultă din declarațiile lui Scridon Ioan.	92
34.	1949 martie 23, București-Câmpeni. Declarația lui Diniș Aron, în care arată cum a fost prins maiorul Dabija.	93
35.	1949 martie 23, București. Fișa privind pe urmăritul Macavei Traian.	95
36.	1949 martie 23, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București rezultatele cercetărilor asupra celor 25 de reținuți.	96
37.	1949 martie 24, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P., generalului Nicolschi, cum a fost arestat pe maiorul Dabija.	103
38.	1949 martie 25, [Sibiu]. Prima declarație a maiorului Dabija în care se referă la contactele sale cu generalul Petrescu Dumitru.	104
39.	1949 martie 25, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București arestarea maiorului Dabija.	105
40.	1949 martie 28, București. Notă internă a D.G.S.P. privind rezultatul contactelor maiorului Dabija cu generalul Petrescu Dumitru.	106
41.	1949 martie 28, București. Notă internă a D.G.S.P. București privind piese componente ale unor percutoare comandate pentru organizația maiorului Dabija.	106
42.	1949 martie 31, Cluj. Telegrama D.R.S.P. Cluj către D.G.S.P. București prin care raportează atacarea depozitului de muniții al Batalionului Câmpeni de către indivizi necunoscuți înarmați.	107
43.	1949 martie. Notă informativă scrisă de maiorul Oniga Emil privind activitatea lui pentru descoperirea organizației Dabija.	108
44.	1949 martie. Un document găsit asupra lui Macavei Nicolae.	109
45.	1949 aprilie 9, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București arestarea a încă cinci membri ai organizației Dabija.	110
46.	1949 aprilie 15, București. D.G.S.P. către Serviciul „I” cere urmărirea informativă a generalului Petrescu Dumitru, dispărut de la domiciliu.	112
47.	1949 aprilie 20, București. Notă telefonică a D.G.S.P. către Direcțiile Regionale de Securitate Timișoara, Cluj și Sibiu pentru a raporta pierderile suferite și grupul care a provocat aceste pierderi.	113
48.	1949 aprilie 20, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București cum a fost atacat depozitul de muniții al Batalionului 6 Vânători de Munte.	114
49.	1949 aprilie 20, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București pierderile suferite în luptă cu grupurile armate.	115
50.	1949 aprilie 21, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București pierderile suferite în luptele cu partizanii.	115
51.	1949 aprilie 23, București. Radiograma D.G.S.P. prin care cere D.R.S.P. Cluj să raporteze situația prezentă.	116
52.	1949 aprilie 27, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București că l-a predat pe maiorul Dabija Direcției a 5-a Cercetări Penale.	117
53.	1949 aprilie 29, [Turda]. Declarația lui Opriță Gheorghe despre activitatea sa în cadrul organizației Dabija.	117
54.	1949 mai 3, Cluj. D.R.S.P. Cluj înaintează D.G.S.P. București declarația lui Opriță Gheorghe.	120

55.	1949 mai 5, București. Declarația autobiografică dată de maiorul Dabija Nicolae.	120
56.	1949 mai 5, București. A treia declarație a maiorului Dabija; de ce a înființat organizația anticomunistă și cum, scopul acesteia, acțiunii întreprinse și lupta din 4 martie 1949.	122
57.	1949 mai 7, București. Declarația lui Onea Titus: date biografice, de ce a ajuns fugar și cum a devenit partizan pentru 6 zile în grupul Dabija.....	125
58.	1949 mai 7, București. Raport (notă informativă) al delatorului introdus în aceeași celulă cu reținutul Dabija Nicolae, în scopul de a-l trage de limbă.	127
59.	1949 mai 7, București. Notă a informatorului introdus în aceeași celulă cu Scridon Ioan.	128
60.	1949 mai 9, București. A doua notă informativă transmisă anchetatorului de agentul Securității care fusese plasat în celula lui Dabija spre a-l provoca să spună ce nu declarase la anchetă.	129
61.	1949 mai 9, București. A doua notă informativă dată de „urechea Securității” plasată în celulă cu Scridon Ioan.	133
62.	1949 mai 9, București. Declarația lui Scridon Ion cu date biografice și despre activitatea sa în grupul lui Pascu Cornel, apoi în grupul Dabija.	134
63.	1949 mai 9. Dare de seamă privind cercetările asupra grupurilor de partizani din munții României. (Fragmente).....	137
64.	1949 mai 10, [București]. A patra declarație a maiorului Dabija, în care explică modul cum s-a jefuit Percepția din Teiuș și cum s-au cheltuit banii.	140
65.	1949 mai 10, [București]. A cincea declarație în care Dabija arată planurile sale de acțiune în viitor.	142
66.	1949 mai 10, [București]. A doua declarație a lui Scridon Ioan privind acțiunile prevăzute pentru viitor.	144
67.	1949 mai 10, [București]. A doua declarație a lui Onea Titus în care arăta intențiile organizației.	145
68.	1949 mai 10, [București]. Nota agentului Securității plasat în celulă cu Maxim Alexandru.	146
69.	1949 mai 10, [București]. A treia notă informativă dată de agentul din celula maiorului Dabija.	147
70.	1949 mai 11, [București]. A patra notă informativă transmisă de agentul Securității din celula maiorului Dabija.	150
71.	1949 mai 11, [București]. A șasea declarație a maiorului Dabija în care arată cum a organizat sistemul de culegere a informațiilor interne.	152
72.	1949 mai 11, [București]. A șaptea declarație a lui Dabija despre colaborarea lui Maxim Alexandru cu organizația sa.	154
73.	1949 mai 11, [București]. A opta declarație a maiorului Dabija despre un prim manifest aflat în curs de multiplicare.	156
74.	1949 mai 11, [București]. A noua declarație a lui Dabija (a patra dată în aceeași zi).....	158

75.	1949 mai 11, [București]. A treia declarație a lui Onea Titus în care descrie tragedia din 4 martie 1949.....	159
76.	1949 mai 11, [București]. A treia declarație a lui Onea Titus în care descrie cum a fost capturat.....	160
77.	1949 mai 11, București. Declarația lui Bolfea Silvestru cu date biografice și modul cum a sprijinit grupul Dabija-Macavei.....	160
78.	1949 mai 11, București. Declarația Alexandrei Pop în care arată ce activitate a avut în cadrul organizației Dabija.....	162
79.	1949 mai 11, București. A doua declarație a Alexandrei Pop în care arată activitatea lui Scridon Ioan în cadrul organizației Dabija.....	164
80.	1949 mai 11, București. A treia declarație a Alexandrei Pop despre activitatea lui Mihălțan Traian în grupul Dabija.....	165
81.	1949 mai 11, București. D.G.S.P. cere Direcției „IV” să facă investigații privind pe consulul turc.....	165
82.	1949 mai 12, București. D.G.S.P. cere Direcției Securității Capitalei să investigheze unde se află generalul Petrescu Dumitru.....	166
83.	1949 mai 12, [București]. A cincea notă informativă a agentului plasat de Securitate în celula maiorului Dabija.....	166
84.	1949 mai 12, [București]. A zecea declarație a maiorului Dabija în legătură cu încercarea de a contacta Misiunea S.U.A prin consulul Turciei din București.....	168
85.	1949 mai 12, [București]. A unsprezecea declarație a lui Dabija în care arată motivele care l-au determinat să înființeze organizația anticomunistă.....	171
86.	1949 mai 12, [București]. A treia declarație a lui Scridon Ion în care arată ce intenționau să întreprindă conducătorii organizației Dabija.....	172
87.	1949 mai 12, [București]. A patra declarație a lui Scridon Ioan despre evenimentele din ziua de 4 martie 1949.....	173
88.	1949 mai 12, [București]. A cincea declarație a lui Scridon Ioan în care arată cum s-a predat în ziua de 8 martie 1949.....	174
89.	1949 mai 12, [București]. A șasea declarație a lui Scridon Ion despre armamentul de care a dispus organizația maiorului Dabija.....	174
90.	1949 mai 12, [București]. A patra declarație a lui Onea Titus în care arată cum a devenit membru al organizației Dabija și de ce armament au dispus.....	175
91.	1949 mai 12, [București]. A cincea declarație a lui Onea Titus despre armamentul, membrii și intențiile grupului Dabija.....	178
92.	1949 mai 12, [București]. A doua declarație a lui Bolfea Silvestru despre activitatea sa de sprijinitor al grupului Dabija.....	179
93.	1949 mai 13 [București]. A șasea notă informativă scrisă de agentul Securității introdus în celula nr. 5, împreună cu maiorul Dabija.....	180
94.	1949 mai 13 [București]. A șaptea declarație a lui Scridon Ioan în care arată cum a intrat în organizația maiorului Dabija.....	182
95.	1949 mai 13 [București]. A opta declarație a lui Scridon Ioan despre ce acțiuni plănuia maiorul Dabija.....	183

96. 1949 mai 13 [București]. Proces-verbal încheiat între D.G.S.P. București și D.R.S.P. Sibiu pentru predarea-primirea a 30 reținuți din organizația Dabija și corpurile delictelor respective.....	184
97. 1949 mai 16, Turda. Serviciul Județean de Securitate a Poporului Turda raportează Direcției Generale a Securității Poporului București cum a fost descoperită și distrusă organizația Dabija-Macavei.....	185
98. 1949 mai 16, Sibiu. Raportul căpitanului S. Antoniu, delegat al D.G.S.P. București la D.R.S.P. Sibiu.....	187
99. 1949 mai 16 [Sibiu]. Declarația lui Rațiu Augustin cu date biografice, în care arată cum a intrat în organizația Dabija și cum a luptat în ziua de 4 martie 1949.	191
100. 1949 mai 16, Turda. Serviciul Securității Poporului județul Turda raportează D.G.S.P. București cum a fost descoperită și prinsă organizația din Muntele Mare.	193
101. 1949 mai 17, Sibiu. A treia declarație a lui Bolfea Silvestru în care arată cum a fost atacată Percepția din Teiuș.....	195
102. 1949 mai 17, Sibiu. Declarația lui Mihălțan Traian cu date biografice și activitate în cadrul organizației Dabija.	196
103. 1949 mai 18, [Sibiu]. A doua declarație a lui Rațiu Augustin în care arată cum a fost primit în organizația Dabija și cum a luptat în ziua de 4 martie 1949.	198
104. 1949 mai 19, Sibiu. A doua declarație a lui Opriță Gheorghe în care arată că Rațiu Augustin a tras spre trupele de securitate.	199
105. 1949 mai 19, Sibiu. A treia declarație a lui Opriță Gheorghe în care scrie despre activitatea lui Onea Titus în organizația Dabija.	200
106. 1949 mai 19, Sibiu. A patra declarație a lui Opriță Gheorghe în care dă amănunte despre activitatea lui Scridon Ion în organizația Dabija.....	200
107. 1949 mai 19, Sibiu. Prima declarație a lui Angheluță Mihai în care arată colaborarea sa cu maiorul Dabija.....	201
108. 1949 [mai 19, Sibiu]. Prima declarație a lui Nițescu Nicolae, cumnatul maiorului Dabija.	203
109. 1949 mai 19, Sibiu. A doua declarație a lui Mihălțan Traian despre activitatea sa în cadrul organizației Dabija.	205
110. 1949 mai 19, Sibiu. A treia declarație a lui Mihălțan Traian despre activitatea sa politică până la încadrarea în grupul Dabija.....	205
111. 1949 mai 20, Sibiu. Prima declarație a maiorului Nițescu Nicolae cu date biografice și sprijinul acordat organizației Dabija.	206
112. 1949 mai 19, Sibiu. A patra declarație a lui Mihălțan Traian, călăuză și membru al grupului Dabija.	208
113. 1949 mai 20, Sibiu. A treia declarație a lui Rațiu Augustin în care arată cum a reușit să ajungă la grupul Dabija.	209
114. 1949 mai 20, Sibiu. Declarația lui Buțuțui Viorica despre Bolfea Silvestru și Mihălțan Traian.....	210
115. 1949 mai 25, Sibiu. A patra declarație a lui Rațiu Augustin despre lupta din 4 martie 1949.	211

116. 1949 mai 30, București. Direcția Securității Capitalei raportează că generalul Petrescu Dumitru este dispărut de la domiciliu și s-ar afla la Orăștie.....	211
117. 1949 mai 30, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că Bumbaș Eugenia, sora fraților Macavei, a fost arestată.....	213
118. 1949 iunie 10, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București cele aflate de la Dabija prin informatorul din celula nr. 5.....	214
119. 1949 iunie 10, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu înaintează D.G.S.P. București tabelul cu 12 ostatici folosiți pentru prinderea fraților Macavei.....	215
120. 1949 iunie, 13, București. Referatul D.G.S.P. asupra organizației Dabija – Macavei.....	219
121. 1949 iunie 24, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București ultimele informații despre Macavei Traian.....	221
122. 1949 iunie 30, București. Nota D.G.S.P. Biroul 513 privind punerea în libertate a ostaticilor.....	222
123. 1949 iulie 23, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București rezultatul cercetării Eugeniei Bumbaș, sora fraților Macavei.....	223
124. 1949 iulie 28, Alba Iulia. Declarația lui Oargă Ion cu date biografice și despre activitatea sa în organizația Dabija.....	224
125. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Măgurean Dumitru despre organizația Dabija.....	226
126. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Bucea Nicolae cu date biografice și contactele cu maiorul Dabija.....	227
127. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Căbulea Petru cu date biografice și legăturile cu grupul Dabija.....	228
128. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Cătălina Alexandru cu date biografice și despre legăturile cu Ihuț Traian și Vodă Constantin.....	230
129. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Bucea Constanța despre persoane din organizația maiorului Dabija.....	231
130. 1949 iulie 30, Alba Iulia. Declarația lui Bâra Gheorghe despre contactul cu unii membri ai organizației Dabija.....	233
131. 1949 iulie 30, Alba Iulia. Declarația lui Ihuț Avram despre organizația maiorului Dabija.....	233
132. 1949 iulie 30, Alba Iulia. Declarația lui Balea Gheorghe, sprijinitor al organizației maiorului Dabija.....	235
133. 1949 iulie 30, Alba Iulia. Declarația lui Bala Ion, sprijinitor al organizației maiorului Dabija.....	236
134. 1949 iulie 30, Alba Iulia. Moldovan Simion despre activitatea sa în cadrul organizației maiorului Dabija.....	238
135. 1949 august 1, [Sibiu]. A cincea declarație a lui Opriță Gheorghe despre activitatea sa în cadrul organizației maiorului Dabija.....	239
136. 1949 august 1, Sibiu. A patra declarație a Alexandrei Pop cu date biografice și descrierea activității sale în cadrul organizației condusă de maiorul Dabija.....	241

137. 1949 august 1, Sibiu.	A doua declarație a lui Angheluță Mihai cu date biografice și despre activitatea sa în cadrul organizației Dabija.....	244
138. 1949 august 1, Sibiu.	A doua declarație a Vioricăi Buțuți în care arată cum a ajuns în organizația de pe Muntele Mare.	246
139. 1949 august 1, Alba Iulia.	Declarația lui Carra Ioan cu date biografice și legăturile cu Angheluță Mihai.	247
140. 1949 august 1, Turda.	Raportul Securității Turda către D.R.S.P. Cluj cu privire la acțiunea de la Mușca asupra fraților Macavei.	249
141. 1949 august 3, Sibiu.	A doua declarație a maiorului Nițescu Nicolae cu amănunte privind confecționarea unor avertizoare pentru maiorul Dabija.....	251
142. 1949 august 3, [Sibiu].	A cincea declarație a Alexandrei Pop despre informații privind depozitul de armament de la Câmpeni.	252
143. 1949 august 3, Turda.	Securitatea Turda raportează D.R.S.P. Cluj ce s-a întâmplat cu frații Macavei.	252
144. 1949 august 4, Alba Iulia.	Declarația lui Ceaușu Titus, locotenent-colonel de Aviație, cu date biografice și crearea unui grup de ofițeri anticomuniști în București.	254
145. 1949 august 5, Sibiu.	Declarația plutonierului Țălnaru Iosif despre studentul Oargă Ion, care i-a cerut armament.	256
146. 1949 august 6, Sibiu.	Proces-verbal încheiat la terminarea cercetărilor asupra organizației maiorului Dabija.	258
147. 1949 august [10, Sibiu].	Referat privind activitatea celor 23 de inculpați din lotul Dabija Nicolae.....	263
148. 1949 august 11, Sibiu.	D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București activitatea vârfurilor conducătoare ale rezistenței din județul Alba.	267
149. 1949 august [11], Sibiu.	D.G.S.P. București analizează activitatea inculpaților din lotul Dabija și hotărăște condamnările acestora înainte de a fi condamnați.	271
150. 1949 august 15, [Sibiu].	A treia declarație a lui Angheluță Mihai despre corespondența purtată cu maiorul Dabija.	278
151. 1949 august 15, Turda.	Declarația lui Râstei Avram, care a contribuit la capturarea maiorului Dabija.....	279
152. 1949 august 15, Turda.	Declarația lui Diniș Aron, cel care l-a primit în gazdă și apoi l-a trădat pe maiorul Dabija.	280
153. 1949 august 15, Alba Iulia.	Declarația Anei Munteanu, funcționară, care descrie cum a fost atacată Percepția din Teiuș.....	282
154. 1949 august 22, Sibiu.	Declarația lui Vador Victor în care acuză pe Onea Titus că a tras în trupele de securitate.	283
155. 1949 august 15, Sibiu.	Declarația lui Vador despre activitatea Alexandrei Pop.	284
156. 1949 august 15, [Sibiu].	Declarația lui Pascu Petru despre activitatea lui Scridon Ion.....	285
157. 1949 august 15, Sibiu.	A treia declarație a lui Vador Victor despre activitatea lui Scridon Ioan.	286

158. 1949 august 22, Alba Iulia.	Declarația lui Breazu Iuliu, membru al organizației Dabija.....	287
159. 1949 august 15, Sibiu.	Declarația lui Maxim Alexandru despre contactele sale cu organizația Dabija.....	288
160. 1949 august 31, Sibiu.	Declarația lui Pascu Petru despre activitatea sa de favorizator al organizației din Muntele Mare.....	289
161. 1949 septembrie [...], Sibiu.	Referat introductiv întocmit de procurorul militar în dosarul lotului Dabija.....	290
162. 1949 septembrie 20, Sibiu.	Telegrama D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București, prin care raportează arestarea lui Macavei Traian.....	328
163. 1949 [septembrie 21, Sibiu].	A douăsprezecea declarație a maiorului Dabija despre folosirea trotilului în lupta din 4 martie 1949 și despre atacul asupra Percepției din Teiuș.....	328
164. 1949 septembrie 21, Sibiu.	Probă scrisă de N. Dabija cu mașina de scris a organizației, după proclamația originală.....	330
165. 1949 septembrie 21, Sibiu.	A noua declarație a lui Scridon Ioan, cu completări la precedentele.....	331
166. 1949 septembrie 21, Sibiu.	Declarația lui Maxim Alexandru despre atacarea Percepției din Teiuș.....	332
167. 1949 septembrie 23, Sibiu.	D.R.S.P. Sibiu raportează la D.G.S.P. București rezultatul primelor cercetări în legătură cu Macavei Traian.....	333
168. 1949 septembrie 29, București.	D.G.S.P. transmite, prin teleimprimator, D.R.S.P. Sibiu textul aprobat pentru a fi comunicat în presa locală în legătură cu procesul grupului Dabija.....	335
169. 1948 septembrie 29, Sibiu.	Planul asigurării pazei în timpul judecării procesului organizației conduse de maiorul Dabija.....	336
170. 1949 septembrie 30, Sibiu.	Interogatoriul acuzatului Dabija Nicolae în instanță (Tribunalul Militar Sibiu).....	339
171. 1949 septembrie 30, Sibiu.	Răspunsurile la interogatoriul luat în instanță inculpatului Nițescu Nicolae.....	344
172. 1949 septembrie 30, Sibiu.	Răspunsurile inculpatului Scridon Ioan la interogatoriul luat în instanță.....	346
173. 1949 septembrie 30, Sibiu.	Sentința pronunțată de Tribunalul Militar Sibiu în lotul Dabija.....	347
174. 1949 octombrie 3, Sibiu.	Ultimul cuvânt al acuzaților Dabija Nicolae și Scridon Ion, la proces.....	350
175. 1949 octombrie 4, Sibiu.	Minuta sentinței prin care au fost condamnați membrii organizației conduse de maiorul Dabija.....	351
176. 1949 octombrie 4, Sibiu.	Sentința prin care au fost condamnați membrii organizației conduse de maiorul Dabija.....	355
177. 1949, octombrie 6, Sibiu.	Dare de seamă întocmită de către delegatul Direcției Generale a Securității asupra desfășurării procesului organizației conduse de maiorul Dabija.....	390
178. 1949 octombrie 6, Sibiu.	Schema modului de aranjare a acuzaților în boxă, în timpul procesului.....	395

179. 1949 octombrie 6, Sibiu. Dispozitivul sentinței, difuzat prin Serviciul Presei M.A.I.....	395
180. 1949 octombrie 17, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București motivul condamnării lui Cătălina Alexandru la 5 ani închisoare corecțională că a vândut unor membri ai organizației Dabija trei kg miere de stup!.....	396
181. 1949 octombrie 17 ora 10,00, Sibiu. Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că a început procesul în care se judecă lotul Maxim Alexandru.	397
182. 1949 octombrie 17, ora 14,00, Sibiu. Telegrama D.R.S.P. Sibiu prin care raportează D.G.S.P. București continuarea procesului lotului Maxim Alexandru.	398
183. 1949 octombrie 18, ora 0,00, Sibiu. Continuarea procesului lotului Maxim Alexandru.	398
184. 1949 octombrie 18, ora 12,00, Sibiu. Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București terminarea procesului lotului Maxim Alexandru.	399
185. 1949 octombrie 18, Sibiu. Telegrama transmisă la ora 20, 15 prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București condamnările pronunțate în lotul Maxim Alexandru, sprijinitor al organizației Dabija.....	400
186. 1949 octombrie 19, Sibiu. Declarația lui Macavei Traian despre începuturile grupului Dabija.	400
187. 1949 octombrie 19, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București rezultatul cercetărilor asupra lui Macavei Traian.	403
188. 1949 octombrie 19, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu comunică D.R.S.P. Cluj persoanele care l-au găzduit pe Macavei Traian după 4 martie 1949.....	405
189. 1949 octombrie 19, Sibiu. Declarația lui Macavei Traian despre modul cum a luat ființă organizația Dabija și ce a întreprins până la 4 martie 1949.	406
190. 1949 octombrie 20, Sibiu. Condamnările pronunțate de T.M. Sibiu în lotul Maxim Alexandru.....	408
191. 1949 octombrie 22, Sibiu. Telegrama D.R.S.P. Sibiu către D.R.S.P. Timișoara pentru instituirea sechestrului pe averea maiorului Dabija.....	409
192. 1949 octombrie 22, Sibiu. Telegrama D.R.S.P. Sibiu către D.R.S.P. Cluj pentru instituirea sechestrului asupra averii condamnaților din lotul Dabija.....	410
193. 1949 octombrie 22, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București rezultatul cercetărilor privind pe Macavei Traian.....	410
194. 1949 octombrie 22, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu cere D.R.S.P. Cluj să aresteze pe Macavei Traian, miner, văr cu Macavei Traian din grupul Dabija.	411
195. 1949 octombrie 22, București. D.G.S.P. București cere D.R.S.P. Sibiu să trimită copii de pe declarațiile lui Macavei Traian.	412
196. 1949 octombrie 22, Sibiu. A doua declarație a lui Macavei Traian în care arată că cei care l-au găzduit și alimentat îi cunoșteau situația.....	413

197. 1949 octombrie 28, Sibiu, ora 6, 30.	Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București execuția condamnaților la moarte din lotul Dabija.....	414
198. 1949 octombrie 28, București.	D.G.S.P. București cere D.R.S.P. Sibiu să ia și să trimită declarații aparte de la Macavei Traian despre cei care l-au găzduit și alimentat.	415
199. 1949 octombrie 29, Sibiu.	Proces-verbal de execuție a celor 7 condamnați la moarte din lotul Dabija.....	416
200. 1949 octombrie 29, Sibiu.	D.R.S.P. Sibiu raportează la D.G.S.P. București modul cum au fost executați condamnații la moarte din lotul Dabija.....	417
201. 1949 octombrie 31, Sibiu.	D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că a trimis declarațiile lui Macavei Traian separat pentru fiecare gazdă a sa.	419
202. 1949 noiembrie 28, Galați.	D.R.S.P. Galați transmite D.G.S.P. București un extras din foaia matricolă a maiorului Dabija.....	420
203. 1950 ianuarie 23, Sibiu.	D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că a înaintat copii de pe cele cinci sentințe pronunțate de Tribunalul Militar Sibiu.....	421
204. 1950 iunie 7, Sibiu.	D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București sentința pronunțată în lotul favorizatorilor lui Macavei Traian.	421
205. 1950 iulie 18, Sibiu.	D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că Macavei Traian a fost condamnat la moarte prin împușcare.	423
206. 1950 iulie 18, Sibiu.	Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București sentința de condamnare la moarte a lui Macavei Traian.....	423
207. 1950 octombrie 23, Sibiu.	Raportul D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București privind execuția lui Macavei Traian.	424
208. 1956 octombrie 27, București.	Nota raport prin care se propune liberarea înainte de termen a lui Țălnaru Iosif.	425
209. 1956 noiembrie 14, București.	Decizia M.A.I. prin care deținutului Țălnaru Iosif, liberat înainte de termen, i se fixează domiciliu obligatoriu la Rubla, pe termen de 24 de luni.	426
210. 1957 iunie 21, București.	Referat cu propunere de liberare înainte de termen a lui Bucea Nicolae, dar cu fixarea d.o. la Rubla, pe timp de 36 de luni.	426
211. 1957 iulie 1, București.	Decizia M.A.I. de fixarea d.o. la Rubla a lui Bucea Nicolae.....	427
212. 1957 iulie 3, București.	M.A.I. Serviciul „C” anunță D.R.-M.A.I. Galați că numitului Bucea Nicolae i s-a fixat d.o. la Rubla.	428
213. 1957 iulie 3, București.	M.A.I. U.M. 0123/E București cere D.G.P.C.M. să predea organelor de miliție pe Bucea Nicolae, având d.o. la Rubla.	429
214. 1957 iulie 3, București.	U.M. 0123/E București cere D.G.M. să preia pe Bucea Nicolae, căruia i s-a fixat d.o. la Rubla.....	429

215. 1957 decembrie 14, București.	Referat privind liberarea înainte de termen a lui Oargă Ion, dar cu fixarea d.o. la Lătești pe timp de 24 luni.....	430
216. 1957 decembrie 19, București.	Decizia M.A.I. pentru fixarea d.o. la Lătești a lui Oargă Ion.	431
217. 1958 august 4, București.	Referat al M.A.I. pentru fixarea lui Bucea Nicolae în loc de muncă pe timp de 48 luni.....	432
218. 1958 octombrie 23, București.	Referat al M.A.I., Serviciul „C”, cu propunerea ca Țălnaru Iosif să mai stea în d.o. încă 12 luni, la Rubla.	433
219. 1958 octombrie 29, București.	Decizia M.A.I., prin care s-a fixat prelungirea cu încă 12 luni a d.o. pentru Țălnaru Iosif la Rubla.....	434
220. 1959 aprilie 16 Constanța.	Raport pentru pedepsirea deținutului Bucea Nicolae cu 3 zile itolare cu regim sever.	435
221. 1959 octombrie 15, Galați.	D.R.-M.A.I. Galați cere aprobarea M.A.I. București - Serviciul „C” pentru ridicarea restricțiilor domiciliare pentru Țălnaru Iosif.....	436
222. 1959 octombrie 28, Constanța.	Un alt raport pentru pedepsirea lui Bucea Nicolae cu 5 zile izolare cu regim sever.	436
223. 1959 noiembrie 25, București.	Raport pentru prelungirea d.o. cu 24 luni pentru Oargă Ion, neaprobat.	437
224. 1959 decembrie 17, București.	D.G.M. comunică la M.A.I.-U.M. 0123/E București că Țălnaru Iosif și-a stabilit domiciliul în comuna Rubla.....	438
225. 1960 aprilie 26, București.	Serviciul „C” restituie la M.A.I., Direcția Secretariat cererea lui Bucea Nicolae, încadrat în L.M. pe timp de 48 luni la colonia Culmea.	439
226. 1962 mai 31, București.	Lista a 5 deținuți contrarevoluționari, în frunte cu Bucea Nicolae, care se eliberează.	440
227. 1962 iulie 10, Constanța.	M.A.I.-Direcția Regională Dobrogea raportează la M.A.I. Serviciul „C” București situația internatului în L.M. Bucea Nicolae la colonia Culmea.	440
228. 1962 august 31, București.	Ordinul ministrului Afacerilor Interne de punere în libertate din L.M. a lui Bucea Nicolae la expirarea termenului, 12 septembrie 1962. (Extras).	441
229. 1962 septembrie 1, București.	M.A.I.-U.M. 0123/E București anunță D.G.P.C.M. hotărârea de punere în libertate din L.M. a lui Bucea Nicolae.	442
Addenda		443
230. [1949 februarie, Muntele Mare].	Scopul „Corpului de Haiduci” (fragment din regulamentul întocmit de maiorul Dabija).	443
231. [1949 februarie, Muntele Mare].	Datoriile haiducului (Fragment din regulamentul întocmit de maiorul Dabija).	443
232. [1941 februarie, Muntele Mare].	Regulamentul Frontului Apărării Naționale (Fragmente privind disciplina, recompense și pedepse).....	444
233. 1949 martie 3, Muntele Mare.	Formula jurământului redactat de maiorul Dabija.....	445

234. [1949 februarie, Muntele Mare]. Instrucțiuni întocmite și transmise de maiorul Dabija în teritoriu pentru siguranța nucleelor de rezistență anticomunistă.....	445
235. 1949 februarie, Muntele Mare. Instrucțiuni numerotate, înlocuite de maiorul Dabija pentru culegerea și transmiterea de informații cifrate, necesare stabilirii planurilor de acțiune ale organizației din Munții Apuseni.....	446
236. 1948 decembrie, București. Scrisoare trimisă de Angheluță Mihai maiorului Dabija, prin curierul Cosma Petru, cu ultimele informații obținute de la maiorul Nițescu Nicolae.....	449
237. 1949 februarie, Muntele Mare. Programul de instrucție militară întocmit de maiorul Dabija pentru membrii organizației.....	450
238. 1949 februarie 21, Muntele Mare. Program de instrucție întocmit de maiorul Dabija.....	451
239. 1949 februarie, Muntele Mare. Semne și semnale utilizate pentru comunicări între membrii organizației Dabija.....	452
240. 1949 martie, 1. Scrisoarea prin care Nicu Moldovan și-a avertizat camarazii de luptă de faptul că maiorul Oniga Emil este trădător.....	452
241. [1949 martie 3, Muntele Mare. Interogatoriul luat de maiorul Dabija lui Mihălțan Traian, după ce l-a interogat pe maiorul Oniga Emil. (Bănuț că ar fi informatorul securității).....	453
Indice de persoane și de locuri.....	459
Autori.....	474
Ilustrații.....	476

După ce ai capturat și distrus 41 de tancuri sovietice (americane) și 30 de transportoare sovietice (britanice) și ai contribuit major, printr-o rezistență înverșunată, la nimicirea capului de pod în Crimeea, la Novorossiisk, în 1942; după ce ai fost citat pe întreaga armată și apoi pe națiune, obținând cele mai înalte ordine și medalii, fiind înaintat în grad la excepțional, destinul tău de erou, MAIOR NICOLAE DABIJA, nu putea fi decât acela care te-a adus în fața plutonului de execuție, luptând și murind demn pentru libertatea patriei.

Radu Ciuceanu

NICOLAE DABIȚA
Maior în Armata Regală Română
13 aprilie 1907, Galați – 28 octombrie 1949, Sibiu

Studiu introductiv

Încă de la cucerirea puterii, bolșevicii din Rusia și-au manifestat solidaritatea față de România, sub pretextul că Basarabia ar fi fost alipită pe nedrept. Problema a fost rezolvată prin ultimatumul din anul 1940, în baza protocolului încheiat cu Germania nazistă. Un an mai târziu, țara a intrat în război alături de Germania, pentru eliberarea teritoriilor răpite de sovietici. Armata română a ajuns până la Stalingrad, dar Armata Roșie a preluat inițiativa și, în martie 1944, a intrat pe teritoriul României. Regele, sfătuit de consilierii săi, a ordonat încetarea unilaterală a ostilităților cu U.R.S.S., fără încheierea unei convenții de armistițiu. Sovieticii au profitat de situație și au ocupat întreaga țară, fără luptă. Armistițiul a fost semnat în noaptea de 12/13 septembrie 1944 și conținea clauze înrobitoare pentru România.

Astăzi se știe că Roosevelt și Churchill i-au dat mână liberă lui Stalin încă de la Conferința de la Teheran din 1943, că Churchill și Stalin s-au înțeles asupra împărțirii sferelor de influență în Europa la Moscova, în 9 octombrie 1944. În baza acestor acorduri, trupele sovietice au rămas pe teritoriul României până în 1958 și s-au comportat în mod abuziv față de populație, amestecându-se cu brutalitate în conducerea țării și în administrație prin intermediul Comisiei Aliate de Control (Sovietice) a Armistițiului. A fost impus un guvern condus de moșierul procomunist Petru Groza, care a organizat alegerile din 1946, când comuniștii au obținut „legitimarea” puterii prin violență și fraudă. În 1947 au interzis partidele de opoziție și au silit pe rege să abdice, iar în 1948 au efectuat naționalizarea și au înființat Securitatea. Prin semnarea, la 4 februarie 1948, a Tratatului de prietenie, colaborare și ajutor reciproc între România și U.R.S.S., regimul comunist s-a asigurat față de o eventuală acțiune venită din exterior. În 1949 s-a trecut la colectivizarea agriculturii și la construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră. Anul 1950 a adus desființarea județelor și raionarea, după model sovietic. S-a înăsprit represiunea, introducându-se pedeapsa cu moartea, prin decretul nr. 199, pentru activități „teroriste”, prin care se urmărea lichidarea rezistenței armate din munți și păduri.

Ca în toată Europa de Est, și în România a existat o rezistență la comunizare, sub diferite forme. Populația s-a împotrivit prin toate mijloacele, spontan, prin forme individuale (agitație, sabotaj economic, grevă regală) sau organizate (neînarmate, paramilitare, care au rămas inactive în așteptarea momentului potrivit și grupuri armate de partizani). Ultima formă a fost vârful de lance al rezistenței anticomuniste, având o notă de originalitate, izvorâtă din tradiția istorică a poporului român, care se retrăgea în munți și păduri de câte ori hoarde de năvălitori prădalnici călcau țara.

În *Cartea Albă a Securității*, volumul 3, p. 52, se arată că în perioada 1945-1959 au fost depistate 1196 de organizații, din care peste 200 au fost grupuri de partizani (sau haiduci), care au acționat în toți munții, începând din Bucovina până în Banat, dar și în Dobrogea, Delta și chiar în pădurile din zonele de câmpie.

Grupurile de luptători au fost ajutate cu alimente, echipament, arme și informații de populația locală, organizată în rețele de sprijin. Precizăm că mai întâi a fost agresiunea și abuzul și apoi a urmat reacția de apărare a victimelor.

Rezistența anticomunistă s-a manifestat începând din 15 mai 1944, când s-a constituit primul grup de partizani, condus de Vladimir Macoveiciuc din Voitineli, care a luptat în Bucovina împotriva trupelor sovietice, iar începând din 1945 împotriva comuniștilor autohtoni. Organizațiile și grupurile de partizani au apărut în valuri, pe măsură ce regimul comunist lovea în diferitele categorii socio-politice și au acționat până după anul 1962, ceea ce explică longevitatea fenomenului. Un grup era alcătuit din cel puțin 2-3 membri, dar au existat unele cu efective mai numeroase (grupul maiorului Duma Vasile a avut 250 membri). Cu cât grupul era mai mare, cu atât se puneau probleme mai mari aprovizionării și era mai ușor de depistat de către Securitate. Cât privește apartenența politică, singurul criteriu de primire în grup a fost opoziția față de regimul comunist. Militarii au luptat alături de legionari, țărâniști sau liberali, preoți, învățători, avocați, studenți și elevi. Dar au fost foarte mulți țărani săraci și mijlocași, mai puțin chiaburi. Un mare procent de luptători a fost fără apartenență politică și fără avere.

Inițiatorii și conducătorii grupurilor de rezistență au fost militari de carieră, avocați, notari, învățători, profesori, preoți, studenți, elevi sau țărani. Alături de bărbați au luptat și femei, care erau amenințate cu arestarea. Ele s-au dovedit a fi neînfricate și multe au plătit cu viața sau cu mulți ani grei de închisoare curajul de a înfrunta cu arma în mână pe securiști.

În urma războiului au rămas numeroase arme și cantități mari de muniție. Numeroși cetățeni aveau ascunsă cel puțin o armă. De aceea, în scop preventiv, guvernul comunist i-a obligat, prin lege, să le predea. Nu toți le-au predat și când a venit momentul să plece pe munte erau deja înarmați.

Ca adăpost, vara, partizanii își amenajau colibe din frunziș, bine camuflate, unde își pregăteau hrana numai noaptea și se protejau de ploie. Pentru iarnă, săpau bordeie în pământ, le căptușeau cu bârne de lemn și le acopereau tot cu bârne, peste care așterneau cetină și frunziș și le camuflau plantând câțiva brăduți. Bordeiul se aproviziona cu alimente în cantitate suficientă pentru întreaga iarnă, întrucât partizanii nu mai puteau ieși pentru a se aproviziona din cauza urmelor pe care le-ar lăsa pe zăpadă. În lipsa bordeiului, partizanii puteau fi găzduiți în gospodăria unui țăran cunoscut, în fânul din podul șurii, dar niciodată în casă.

Atât Gavril Vatamaniuc din Bucovina, cât și Ion Gavrilă-Ogoranu din Făgăraș afirmă că cea mai bună tactică era de a fi în permanentă mișcare, cât timp nu era zăpadă și pe o suprafață cât mai mare, pentru a dispersa forțele Securității.

Între diferitele grupuri de partizani au existat legături, unele ajungând în pragul fuziunii, cu schimb de informații prin curieri. Nu a fost posibilă realizarea unui comandament unic din cauza vigilenței Securității. Realizarea Mișcării Naționale de Rezistență, în 1945, sub conducerea generalului Aldea, a fost de scurtă durată, până în 1946. În aceste condiții nu s-au putut obține rezultate spectaculoase, dar Securitatea și regimul comunist au fost ținute în șah vreme de un deceniu și jumătate, mai cu seamă că exista posibilitatea izbucnirii unui război între anglo-americi și U.R.S.S.

O altă consecință a existenței mișcării de partizani a fost susținerea moralului țărănimii, care și-a apărât pământul cu prețul vieții și libertății, răsculându-se în Bucovina, Bihor, Arad, Vlașca, Vrancea, Dobrogea etc.

Cea mai mare densitate de formații de rezistență anticomunistă a existat în Munții Apuseni, în fostele județe Alba, Cluj și Turda, iar dintre acestea, cea mai importantă a fost organizația „Frontul Apărării Naționale – Corpul de Haiduci”, creată de maiorul Nicolae Dabija. Acesta era fiul unui tâmplar din Galați; mama sa era casnică. S-a născut la 13 aprilie 1907 (deci 2007 este anul centenarului). A rămas orfan de tată la vârsta de nouă ani. Lipsurile materiale l-au constrâns să întrerupă cursurile liceului; intră funcționar la un birou, dă în particular clasele a patra și a cincea, iar la vârsta de 19 ani intră voluntar în armată. Termină liceul, iar în 1929, după absolvirea Școlii Militare de Ofițeri Infanterie din Sibiu, primește gradul de sublocotenent. S-a căsătorit cu Florica Angheluță din Brăila, dar nu a avut copii. Și-a ajutat mama și pe cei trei frați.

În 1936, locotenentul Dabija aderă la asociația „România Anticomunistă”. În 1939 este avansat căpitan, iar în 1941 este trimis pe Frontul de Răsărit, unde participă la luptele de la Kerci, Caucaz, Kuban și Perekop. Căpitanul Dabija are meritul de a fi primul ofițer român care a organizat unități de comando împotriva sovieticilor. Este rănit în lupta de la Ursechiu (10 noiembrie 1943), dar rămâne pe front. La 12 aprilie 1944 este rănit din nou și este evacuat în țară. Pentru faptele sale de eroism a fost citat de trei ori pe armată, iar la 1 aprilie 1944 citat pe națiune și avansat maior la excepțional. A fost decorat cu ordinele: „Steaua României” cu spade în grad de cavaler, cu panglici de „Virtutea Militară” 1943; „Steaua României” în grad de comandor; „Scutul Crimeii”; „Coroana României” cu spade, în grad de cavaler, cu panglici de „Virtutea Militară” (1944): „Crucea de Fier” clasa I; „Crucea de Fier” clasa a III-a; „Mihai Viteazul” clasa a III-a cu spade. În Crimeea, mareșalul Antonescu a desprins de pe pieptul său ordinul „Coroana României” și l-a prins pe pieptul recentului maior Dabija. La fel procedase regele Ferdinand față de maiorul Ion Antonescu pentru meritele din timpul Marelui Război de Întregire.

Reproducem din raportul special întocmit de generalul Caracaș la 9 februarie 1943: „Căpitanul Dabija Nicolae, comandantul Companiei 5 din Regimentul 38 Infanterie, a dovedit, în timpul debarcării inamice din noaptea de 3/4 februarie 1943 și următoarele 4 zile de luptă, un exemplu de vitejie în luptă. Apărând coasta mării în sectorul Ozereica, a rezistat dârz 3 zile și 4 nopți, încercuit de un inamic mult superior ca număr, care a atacat însoțit de numeroase care de luptă și a reușit să rețină asupra sa focul și forțele inamice, ușurând înaintarea rezervelor noastre. După 4 zile de încercuire, căpitanul Dabija ia comanda tuturor trupelor, atacă concentric și nimicește complet inamicul, transformând debarcarea celei mai bune brigăzi sovietice într-un eșec total: 800 de morți, răniți sau prizonieri, 31 care de luptă americane distruse, un șlep cu benzină distrus și 40 de ambarcațiuni de proveniență engleză capturate. Pentru că a asigurat menținerea frontului în Caucazul de Sud și în special a Novorossiiskului, propun decorarea căpitanului Dabija Nicolae cu Ordinul «Mihai Viteazul» clasa a III-a”.

Maiorul Dabija nu a luptat pe Frontul de Vest, fiind internat în spital, căci i se deschisese rana. Din 1 decembrie 1944 a făcut serviciul în Regimentele 4 și 10

Grăniceri, până la 22 iulie 1946, când a trecut, la cerere, în cadrul disponibil. Fiind văr cu Gheorghiu-Dej, s-a întâlnit cu acesta la Galați și au discutat, fiecare căutând să-l atragă pe celălalt de partea sa. Dej a rămas ferm pe linia comunistă și i-a promis vărului său gradul de general și funcția de ministru al Apărării. Demn, Dabija a refuzat, s-a retras și s-a stabilit împreună cu soția sa în Arad, unde administra cele 5 hectare de pământ primite în baza ordinului „Mihai Viteazul”.

Avantajele oferite de legea cadrului disponibil nr. 433/1946 s-au dovedit a fi o capcană pentru militarii cărora nu li s-au găsit motive pentru scoaterea din armată și au ieșit de bunăvoie, la cerere. Într-adevăr, un an mai târziu, același guvern, prin legea nr. 294/1947, a abrogat legea nr. 433/1946, iar cei înșelați au rămas fără pensii și fără drept de muncă, garantate anterior. Izgonirea regelui Mihai, capul Armatei, s-a produs în condițiile arestării a sute de ofițeri pentru a preveni o reacție a acestora. Arestarea fratelui său, maiorul Mircea Dabija, l-a determinat pe Nicolae Dabija să treacă hotărât la acțiune, căci paharul amărăciunilor se umpluse. Știa că Munții Zarandului sunt plini de partizani, că motii erau foarte agitați din cauza abuzurilor comuniștilor. Le lipsea numai conducătorul.

În luna februarie 1948, în casa prietenului său, maiorul Ioan Oprean din Arad, Nicolae Dabija are un prim contact cu Traian Macavei. Puțin mai târziu l-a cunoscut și pe fratele acestuia, Alexandru Macavei.

Erau șase frați Macavei, patru și două fete, originari din comuna Bucium-Montari, bine cunoscuți ca urmași ai lui Ștefan Ciceo Pop, în zonele aurifere din Munții Apuseni. Comuniștii le-au confiscat mina de aur și încercând să-i aresteze, au avut pierderi. Caruselul războaielor a mers până la distrugerea familiei Macavei.

Inițiativa înființării organizației „Frontul Apărării Naționale” i-a aparținut maiorului Nicolae Dabija. Gândită de un ofițer de carieră și cu experiența frontului, dacă ar fi ajuns la maturitate, aceasta ar fi creat mari probleme regimului comunist, prin declanșarea războiului civil. Trupele sovietice ar fi fost nevoite să intervină.

Spre a tatona poziția americanilor, Dabija s-a deplasat la București și, cu ajutorul cumnatului său, Mihai Angheluță, fost diplomat, a transmis prin consulul turc o scrisoare către Legația Americană, cerând sprijin moral și material. Același demers l-a făcut prin generalul Dumitru Petrescu, fost atașat militar la Washington. Nu a primit răspuns.

Cu orice risc, chiar fără ajutor din afară, a decis să treacă la acțiune, spre a preveni dezastrul țării. Avea legături cu ofițeri din toată țara, iar cumnatul său, maiorul Nicolae Nițescu, îi transmitea din București informații politice și militare, printr-un cod stabilit. Maiorul Ioan Oprean din Arad urma să-i trimită uniforme pentru membrii organizației.

Pentru a obține banii necesari cumpărării armamentului, unei mașini de scris și a o sută de percutoare pentru mine-avertizoare, în ziua de 22 decembrie 1948, un comando în frunte cu Dabija a atacat Percepția din Teiuș, de unde s-a ridicat suma de 310.000 lei. A fost un act moral; organizația era în drept să atace regimul comunist în orice instituție a lui. A greșit Alexandru Macavei când a tras și a rănit un perceptor care a opus rezistență. Regimul a făcut propagandă și a masat forțe care au grăbit distrugerea organizației înainte de consolidarea ei.

La 16 decembrie 1948, în casa țăranului Bolfea Silvestru din Întregalde s-au pus bazele organizației, al cărei conducător era maiorul Nicolae Dabija, iar frații Alexandru și Traian Macavei consilieri. Ca membri ai nucleului de comandă au fost Bolfea Silvestru, Iosif Cloambă, Pascu Cornel și Maxim Alexandru. Ultimii doi erau conducătorii a două organizații de sprijin din zonă. Secretara organizației era studenta Pop Alexandra, iar funcția de medic era încredințată studentului în anul al VI-lea la Medicină Onea Titus. Curierul grupului era Cosma Petru.

Grupul se adăpostea în două cabane (bordeie) căptușite cu bârne de brad, prima construită în 1-6 ianuarie 1949 și a doua la mijlocul lui februarie, de către Dabija, frații Macavei, Ihuț Traian, Ihuț Avram, Pascu Cornel, Cloambă Iosif și Scridon Ion. Locul pentru sediu a fost ales, pe hartă, de maiorul Dabija, pe Muntele Mare, la cota 1201 (circa 20 km N-E de Câmpeni), în apropiere de Bistra. Paza bordeielor era asigurată permanent de santinele, după un grafic întocmit de maior, de la care nu erau exceptați nici ofițerii, nici femeile.

Grupul central se numea „Corpul de Haiduci”. Dabija s-a ferit să-și numească luptătorii „partizani”. Acest nume îi amintea ororile făcute de partizanii bolșevici în Rusia și cea mai potrivită i s-a părut denumirea de „haiduc”, împământenită în popor și respectând tradiția.

Auzind că vor fi conduși de un ofițer de carieră, moții au fost atrași ca un magnet. Urau comunismul, căci mulți făcuseră războiul și îl văzuseră la el acasă. În zonă, străbunii lor luptaseră în oastea lui Iancu, iar părinții înfăptuiseră Marea Unire. Județul Alba fusese circumscripția electorală a lui Maniu, majoritatea moților erau țăranști și greco-catolici. Un element important care întreținea starea de agitație era zvonul despre un posibil conflict între S.U.A. și U.R.S.S.

În comunele din județul Alba s-au constituit mici nuclee de rezistență înarmate și o rețea de informatori ai organizației, care păstrau legătura prin curieri. S-a trecut la verificarea și recrutarea de voluntari înarmați care, însoțiți de călăuze, începuseră să sosească pe Muntele Mare. Dabija a transmis în sate instrucțiuni precise privind modul de organizare și de protecție.

Încă din februarie 1949, maiorul Dabija a redactat o proclamație-manifest, care a fost multiplicată chiar de el cu mașina de scris cumpărată din București. Manifestele aveau scopul de a face agitație în zonă, începând dintr-un anumit moment.

Dabija a întocmit și un statut (regulament) în care erau precizate condițiile de intrare în organizație, regulile de disciplină, drepturile și îndatoririle membrilor, recompense și sancțiuni. Avea un caracter de rigiditate militară, pentru a preveni acțiunile dezorganizate. El a formulat textul unui jurământ de credință care trebuia să fie depus în ziua de 4 martie 1949. De asemenea, a întocmit un riguros program de instrucție militară pentru pregătirea de luptă, completat cu educația patriotică și munca de lămurire.

Nu întâmplătoare a fost venirea a doi agenți ai Securității în ziua de 3 martie, cu intenția de a se infiltra în organizație: maiorul Oniga Emil și locotenent-colonelul Bocan Constantin. Prevenit, maiorul Dabija l-a interogat pe Oniga în fața Consiliului de Judecată și l-a dovedit că este trădător. S-au opus frații Macavei (care îl aduseseră) și se așteptau noi dovezi de la Ștefan Popa (Nuțu), cu a cărui grupare se

hotărâse fuzionarea și, prin aceasta, legătura cu preoții catolici. După topirea zăpezii, Dabija intenționa să stabilească legătura cu partizanii din Banat și Munții Neamțului.

Planuri de viitor au fost multe și îndrăznețe, dar au rămas în această fază.

Staționarea în loc fix a fost o greșeală, căci acel du-te-vino cu oamenii și alimente care lasă urme pe zăpadă nu putea trece neobservat de Securitate. Cele două bordeie, în care se aflau 22 de partizani, au fost încercuite și atacate prin surprindere de trupe din Batalionul Florești în zorii zilei de 4 martie 1949. Au fost victime de ambele părți, căci riposta a fost pe măsura atacului. Dabija și frații Macavei au scăpat, dar au fost prinși: maiorul Dabija în ziua de 21 martie, trădat de gazdă, Aron Diniș din Bistra. Eroismul și trădarea au mers mână în mână.

Ancheta a avut loc inițial la București, între 24 martie și 14 mai 1949, apoi la Sibiu și Turda, iar procesul s-a judecat la Tribunalul Militar Sibiu, care a pronunțat sentința nr. 816 din 30 septembrie 1949 împotriva a 25 de inculpați. Șapte inși, între care și maiorul Dabija Nicolae, au fost condamnați la moarte și executați la Sibiu, la 28 octombrie 1949. Ultimele cuvinte ale lui Dabija, în fața plutonului de execuție au fost: „Trăiască România!” Decesul acestuia s-a înregistrat la Sfatul Popular Sibiu sub nr. 6 din 11 octombrie 1963, adică după 14 ani!

În final, cităm din *Cartea Albă a Securității*, vol. III, p. 52: „... Exemple de o rectitudine exemplară, între care se înscrie și cel oferit de maiorul Nicolae Dabija”...

Bibliografie selectivă

A.M.R., Registrul Control Ofițeri Activi Infanterie, Maior Dabija Nicolae.

A.S.R.I., Fond „D”, dosar nr. 7805, vol. 1. Deținuți politici executați sau asasinați.

BRIȘCĂ ADRIAN, *Nicolae Dabija (1907-1949)*, „Arhivele Totalitarismului”, nr. 1-2/2000, p. 248-251.

BRIȘCĂ ADRIAN, *Rezistența armată din România (1948-1958) – O încercare de tipologie*, „Arhivele Totalitarismului” nr. 1-2/2006, p. 178-183.

Cartea Albă a Securității, vol. III, Serviciul Român de Informații, [București], 1994.

DOBRE FLORICA (coord.), *„Bande, bandiți și eroi”. Grupurile de rezistență și Securitatea (1948-1968). Documente*, C.N.S.A.S., Editura Enciclopedică, București, 2003.

Foaia matricolă a maiorului Dabija Nicolae. Cercul Teritorial Brăila.

GAVRILĂ-OGORANU ION, NEAGOE-PLEȘA ELIS, PLEȘA LIVIU, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007.

Adrian Brișcă

Rezistența armată din Munții Apuseni. Gruparea maiorului Nicolae Dabija. Excurs istoriografic

O abordare senină și exhaustivă a rezistenței naționale împotriva comunismului nu poate fi încă formulată. Aceasta se datorează unor multiple cauze care au generat întârzieri, dar și deformări notabile în cunoașterea unui fenomen trăit intens de români aproape o jumătate de veac.

Deschiderea târzie a arhivelor secrete ale Ministerului de Interne, ale S.R.I.-ului, Justiției, accesul periodic și lacunar la documente, valoarea și valorizarea unui stoc de izvoare deja viciat prin alcătuirea sa de către o sursă unică – de represiune (Corpul Detectivilor, Siguranța, Securitatea), distrugerea premeditată, controlată și dirijată de către C.C. al P.M.R. a unui set de dosare considerate incompatibile cu afirmarea unor personalități politice peceriste și nu numai. Prin operațiunile „Rugul”, „Jarul”, în urma cărora au fost distruse între 3.000 și 5.000 de dosare individuale s-a creat un veritabil handicap unor instituții de cercetare istorică (precum și mai târziu C.N.S.A.S.-ului) menite să destructureze aparatul informativ.

În aceeași măsură, misiunea inițială a acestora era să aducă la cunoștință societății noastre – și din păcate acest aspect este temporizat și câteodată politizat – mai ales supraviețuitorilor rezistenței, din gulagul românesc, aparatul represiv categorial: președinți de tribunale, procurori, asesori populari, grefieri și, nu în cele din urmă, pe cei care erau obligați profesional să apere, avocații împreună cu echipele de torționari ale M.A.I.-ului, precum și alte departamente care au colaborat în vânatoarea grupelor de rezistență armată, aviația, marina.

Activitatea urma să cuprindă și pe sora mai mică, „Miliția”, a cărei arhivă nu este încă cercetată și care a dublat acțiunile represive ale organelor M.A.I., estimându-se la peste 30% din bilanțul „succeselor” Securității.

Dar decisive și concludente sunt stenogramele ședințelor politbiroului, unde se luau hotărârile ce vizau direct atât caracterul represiv al organelor de Securitate, variabile în timp, cât și regimul de detenție cu implicațiile sale, munca obligatorie extenuantă, alimentația precară sub normele internaționale, teroarea administrativă executată prin bătai, demascări și execuții¹.

O reconstituire corectă și onestă nu va fi reflectată în istoriografia aferentă perioadei 1944-1989 decât atunci când se vor epuiza, prin cercetare și analiză critică, izvoarele: documente ale Securității, documente din arhiva P.C.R., memorialistică, mărturii ale istoriei orale, care sunt, deseori, mai prețioase și mai complete decât cele oficiale, în paralel cu izvoarele din arhivele occidentale și est-europene.

¹ Radu Ciuceanu, *Regimul penitenciar din România 1940-1962*, INST, București, 2001.

Fenomenul rezistenței anticomuniste din România reprezintă o temă constantă de cercetare a Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului. Acesta și-a propus, încă de la înființare, publicarea unor tomuri de documente privind rezistența armată de pe teritoriul României, cu scopul clarificării printr-o abordare științifică, a unui subiect sensibil și interzis ori manipulat în anii regimului comunist.

Pledoaria în favoarea aducerii la lumina tiparului a documentelor, fie ele și ale Siguranței sau ale Securității, adâncește șansa ca viitoarele studii să diminueze accentele derizorii, peiorative, pe care le încearcă unele dintre materialele apărute după 1990, care s-au grăbit să pună etichete subiective și partizane temei în cauză.

Materialul documentar al volumului de față face obiectul de studiu al Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului, îmbogățind colecția „Documente”, dar mai ales încearcă să aducă o contribuție la ceea ce unele studii și unii istorici definesc a fi o problemă controversată.

Cercetătorul Adrian Brișcă afirma, în volumul *Rezistența armată din Banat 1945-1949*² că „ideea apatiei, lășității, resemnării și lipsei de combativitate față de comunism este dezmințită de realitate”.

Iată că această realitate, insuficient cunoscută și cercetată, ne îndreptățește la un demers pentru recuperarea obiectivă a acestei părți dintr-un trecut recent încrâncenat și zdrobit de suferință, prin adăugarea a noi izvoare care să reconstituie lupta armată anticomunistă a uneia dintre cele mai „titrate” organizații de pe teritoriul României – cea din Munții Apuseni, condusă de maiorul Nicolae Dabija.

Nenumărate ziare și reviste după 1990, prin reportaje, articole sau interviuri au încercat să facă cunoscut opiniei publice subiectul generos și emblematic al partizanilor din estul Munților Apuseni, organizați și conduși de maiorul Dabija.

Revista „Gazeta de Vest”, cu suplimentul ei „Memento”³, apărută la Timișoara în anii '90, prezenta un amplu interviu al Eugeniei Bumbaș despre martiriul familiei ei, frații Macavei, importanți membri ai grupului Dabija, luptători anticomuniști ce au fost torturați și împușcați de Securitate.

În periodicul „Puncte cardinale”⁴ din Sibiu a apărut în 1991 articolul *Rezistența în Munții Apuseni*, semnat de cel mai longeviv partizan anticomunist din Făgărașul de Nord, Ion Gavrilă-Ogoranu, care făcea cunoscută României post-decembriste faptele de arme ale maiorului Nicolae Dabija și ale organizației sale din Muntele Mare.

Haralambie Apostu, fost lucrător al Securității, povestește, într-un interviu publicat în revista „Zig-Zag”⁵ din februarie 1994, despre operațiunile militare întreprinse de Securitate pentru prinderea și distrugerea organizației Dabija.

Literatura memorialistică cu autori din gulagul românesc spre pildă, Ion Cârja, în carte sa *Canalul morții*⁶, apărută în 1993, oferă un izvor important pentru

² Adrian Brișcă, *Rezistența armată din Banat 1945-1949*, vol. I, INST, București, 2004, p. 61.

³ Intervi cu Eugenia Bumbaș în „Gazeta de Vest”, suplimentul „Memento”, Timișoara, 1990.

⁴ Ion Gavrilă-Ogoranu, *Rezistența în Munții Apuseni*, în „Puncte Cardinale”, Sibiu, 1991.

⁵ Intervi cu Haralambie Apostu, lucrător al Securității, în „Zig-Zag”, februarie 1994, București.

⁶ Ion Cârja, *Canalul morții*, Ed. Cartea Românească, București, 1993.

cunoașterea relațiilor și contactelor diferitelor organizații anticomuniste din zona Munților Apuseni cu cea militară a lui Nicolae Dabija.

Mărturia luptătorului Ion Cârja dezvoltă pe larg, departe de cei care i-au mutilat destinul (S.U.A.) amintiri din detenție și valoroase rememorări despre contactele grupării din care a făcut parte, „Liga Ardeleană a Moșilor”, condusă de Alexandru Lazăr cu alte organizații din zona Munților Apuseni; contacte specifice într-un context istoric ostil, care de multe ori legitimează intenția și perspectiva mai mult decât ceea ce realitatea tristă le oferea în „câmpulungurile” și masivele Apusenilor.

Un constant semnatar al publicațiilor privind atât represiunea, cât și rezistența anticomunistă, el însuși urmărit, arestat și condamnat, Cicerone Ionițoiu, în lucrarea sa *Rezistența armată anticomunistă din munții României 1946-1958*⁷, apărută în 1993, enumera satele și comunele românești ce au reprezentat rezervorul uman eterogen care a sprijinit organizațiile subversive, pe partizanii care au luptat în organizația maiorului Dabija și nu numai.

Articolul lui Eugen Șahan, *Aspecte din rezistența românească împotriva sovietizării în perioada martie 1944-1962*, publicat în „Analele Sighet”⁸ nr. 2/1995, narează confruntările organizației Dabija cu Securitatea la locul numit „Runculețu Grașilor” din masivul Muntele Mare, oferă date despre partizanii căzuți în luptă, procesul și execuțiile primului lot Dabija și amintește condamnările la muncă silnică pe viață, precum și ridicarea arestațiilor din detenție și asasinarea lor.

Semnificativ prin bogăția informației, acest studiu reprezintă el însuși un izvor „princeps” care vine de la supraviețuitorii gulagului, de la aceia care și-au deschis cu timiditate sipele și le-au oferit aceste date celor dispuși să le comunice unor cercuri avizate, pregătite mai degrabă să le conteste decât să le analizeze și să le prelucreze critic.

Istoriografia acestei teme dobândește o altă perspectivă atunci când încep să fie editate documente oficiale din arhivele Securității.

Deși aleatorii, documentele privind organizația condusă de Nicolae Dabija, publicate în *Cartea Albă a Securității*⁹ în 1994, confirmă, completează, nuanțează sau aduc în discursul istoric date noi; spre pildă, caracterul militar al organizației, atât în ceea ce privește *stafful* compus din ofițeri deblocați, ca Nicolae Dabija, Nicolae Nițescu, Ioan Carra, Titus Ceaușu, armamentul, materialul explozibil, indicativele conspirative pentru numele județelor din țară, instrucțiunile cu privire la activitatea cu caracter informativ și organizatoric, dispozitivele de alarmă, cât și intenția de a recruta, cu precădere, cadre militare pentru rigurozitatea și disciplina ce trebuiau să domine în funcționarea organizației din munți¹⁰.

⁷ Cicerone Ionițoiu, *Rezistența armată anticomunistă din munții României 1946-1958*, ediția a II-a revizuită și completată, Ed. Gândirea Românească, București, 1993.

⁸ Eugen Șahan, *Aspecte din rezistența românească împotriva sovietizării în perioada martie 1944-1962*, în „Analele Sighet”, vol. II, *Instaurarea comunismului între rezistență și represiune. Comunicări prezentate la simpozionul de la Sighetu Marmăției (9-11 iunie 1995)*, Fundația Academia Civică, București, 1995, p. 267-270.

⁹ *Cartea Albă a Securității*, vol. II, *August 1948 – iulie 1958*, Serviciul Român de Informații, București, 1994.

¹⁰ *Ibidem*, p. 180-182, doc. nr. 55.

Cu siguranță, Securitatea nu și-a propus să contureze portretul unui luptător lucid, abil, încrâncenat și dâr, dar iată că, deși aflați sub urmărire informativă, în detenție fiind, Dabija s-a exprimat „că ar dori numai să mai fie odată liber, că atunci ar arăta el regimului comunist”¹¹.

Decorat cu cele mai importante ordine și medalii ale perioadei celui de-al doilea război mondial, erou al bătăliilor de pe Frontul de Est, citat pe armată de către Ministerul de Război pentru acțiunile de la Perekop la 28 februarie 1944, Nicolae Dabija sfidează, parcă dincolo de moarte, organele de represiune ale regimului comunist, obligând Securitatea, la numai o lună de la executarea sa, să recunoască, într-o notă din 28 noiembrie 1949, fie numai și printr-o înșiruire seacă, distincțiile martirului Dabija, proaspăt condamnat la moarte și împușcat alături de șase dintre camarazii săi¹².

Statul comunist, coercitiv și represiv, era consecvent și constant în a aplica pedepse capitale celor care l-au slujit la vârf, membrilor P.M.R. și rudelor acestora. Iată un memoriu din 13 septembrie 1949 a lui Dumitru Angheluță, temător și îngrijorat pentru fiul său arestat, Mihai Angheluță (rudă prin alianță cu Dabija, acesta rudă, la rândul său, cu Gheorghe Gheorghiu-Dej), prin care îi cere lui Petru Groza să intervină pentru fiul său spre a afla vești despre starea lui, precum și pentru a-i trimite alimente și îmbrăcăminte.

Mihai Angheluță fusese șef de cabinet al guvernului Petru Groza și secretar de legatie, funcții care, pe de o parte, nu l-au împiedicat să colaboreze cu Nicolae Dabija în redactarea manifestului organizației „Frontului Apărării Naționale”, iar pe de altă parte nici nu a oprit Securitatea să-l execute în detenție, deși prin sentința din 30 septembrie 1949 fusese condamnat la muncă silnică pe viață¹³.

Valoarea istoriei orale este adjucecată de confruntarea ei atât cu izvorul scris, cât mai ales cu realitatea. Ar fi fost, îndeobște, posibil să nu avem șansa cunoașterii locului unde primul lot Dabija a fost executat. În ciuda unei supravegheri intense, așa după cum rezultă din raportul Securității privind desfășurarea execuției, țăranul Ion Silaghi¹⁴ a fost martorul aceluia eveniment, iar după 1990, în baza mărturiei sale s-au putut identifica osemintele și așeza peste ele un impresionant monument de marmură în Cimitirul Municipal din Sibiu.

Concluziile pe care în 1997 le aduc unele studii legate de rezistența armată cum ar fi: „Această rezistență anticomunistă, așa cum i s-a spus, a fost un fenomen spontan și nu există nici un fel de legături între diversele formațiuni”¹⁵, reflectă un anumit stadiu al cercetării istorice, atâta timp cât cunoscutul istoric britanic Dennis Deletant, în capitolul „Rezistența Armată” din lucrarea sa *România sub regimul*

¹¹ *Ibidem*, p. 190, doc. nr. 65.

¹² *Ibidem*, p. 216-217, doc. nr. 83.

¹³ *Ibidem*, p. 210, doc. nr. 77.

¹⁴ Grupul de rezistență „Maior Nicolae Dabija” în „Memoria” nr. 13/1995, p. 59-67. În aceeași revistă este publicată, pe baza informațiilor primite de la A.F.D.P.R.-Sibiu, o listă cu luptătorii din organizația Dabija care au fost uciși în timpul confruntărilor cu Securitatea, precum și lista celor asasinați de Securitate după ce au fost arestați și fără a fi judecați și condamnați.

¹⁵ Dennis Deletant, *România sub regimul comunist*, Fundația Academia Civică, București, 1997.

comunist¹⁶ aproape că este concesiv în a recunoaște existența acesteia, iar în cele câteva date consemnate în subsolul paginii despre organizația maiorului Dabija, autorul este departe de a putea descrie caracterul ei militar, atât prin strategie, cât și prin acțiunile de pregătire militară ce decurg din documentele găsite în cabanele din masivul Muntele Mare.

Analiza situației interne a României, de țară aflată sub ocupație sovietică, precum și impunerea unui sistem ilegal prin forță și represiune, arată un anumit specific al modului cum diferite organizații anticomuniste au înțeles să colaboreze între ele; aceste detalii, nuanțări sunt uneori mai puțin vizibile și se acceptă mai curând nerecunoașterea existenței lor¹⁷.

Cu multă acribie științifică, Dorin Dobrințu în „Analele Sighet” nr. 6 din 1998¹⁸ își întemeiază discursul istoric pe noi documente din arhiva Securității. Frații Macavei, camarazii lui Dabija sunt dintre aceia care continuă tradiția de luptă națională, după înaintașul lor, Ștefan Ciceo Pop (lider al românilor din Ardeal, frații Macavei fiind nepoții acestuia). Sunt reiterate distincțiile și decorațiile lui Dabija, aflăm amănunte despre organizația „Frontul Apărării Naționale”, „Corpul de Haiduci”, despre scopurile, programul și strategia de luptă.

În anul 2000, revista „Arhivele Totalitarismului”¹⁹, la rubrica „Dicționar biografic”, insera un amplu medalion dedicat lui Nicolae Dabija, având ca autor pe Adrian Brișcă. Articolul, susținut de o bibliografie cu surse diferite²⁰, îmbogățește cercetarea istorică a destinului unui important militar de carieră român, un ostaș consecvent idealurilor, în luptă dărză cu inamicul, atât în bătăliile purtate în exteriorul țării (Peninsula Kerci, luptele de la Novorossiisk, din Kuban sau Perekop), cât și în cele de pe teritoriul României, proaspăt asediată politic și ideologic de același dușman. Articolul dezvoltă, alături de datele biografice ale lui Nicolae Dabija, faptele de arme de pe Frontul de Est și etapele înregimentării sale în rezistența națională, înființarea organizației „Frontul Apărării Naționale”, relațiile cu personalitățile militare, precum generalul Dumitru Petrescu, fost atașat militar al României la Washington, pentru tatonarea unor contacte și obținerea de sprijin din partea anglo-americanilor, în eventualitatea unui război cu U.R.S.S., organizarea rezistenței în masivul Muntele Mare, programul militar al partizanilor, încercări de alipire a altor grupări de rezistență din Munții Apuseni, confruntările cu Securitatea și, în fine, „trădarea noastră cea de toate zilele”.

Un eveniment editorial important, care îmbogățește consistent cunoașterea istorică despre viziunea, rapoartele, acțiunile, desfășurările de forțe ale Securității, despre atribuțiile diverselor Servicii ale acesteia, ca de altfel și despre bilanțurile

¹⁶ *Ibidem*, p. 78-79.

¹⁷ *Ibidem*, p. 78.

¹⁸ Dorin Dobrințu, *Rezistența anticomunistă la începutul Republicii Populare*, în „Analele Sighet”, vol. VI, *Anul 1948 – Instituționalizarea comunismului. Comunicări prezentate la Simpozionul de la Sighetu Marmăției (19-21 iunie 1998)*, Fundația Academia Civică, 1998 p. 220-238.

¹⁹ Adrian Brișcă, *Nicolae Dabija (1907-1949)*, în „Arhivele Totalitarismului”, nr. 1-2/2000, INST, București, p. 248-251.

²⁰ Arhiva S.R.I.; Anuarul Ofițerilor Activi ai Armatei Române pe anul 1944; Registrul Control Ofițeri Activi Infanterie; interviu cu Valerian Petcu, care l-a cunoscut personal pe Nicolae Dabija.

acestui instrument de represiune, la 20 de ani de la înființarea sa este legat de apariția lucrării *Bande, bandiți și eroi*²¹, volum de documente editat de C.N.S.A.S., rămas „strict secrete” pentru perioada contemporană lor și extrem de reverberante pentru cercetarea de astăzi. Volumul menționat ne induce nevoia de obiectivitate în informarea și tratarea modului în care Securitatea a lichidat diferitele forme de rezistență anticomunistă.

Într-o dare de seamă din 9 mai 1949²² asupra rezultatului cercetărilor în problema partizanilor din munți se relevă profilul lui Nicolae Dabija, conducătorul „bandei” din Muntele Mare, „asasinul unor prizonieri sovietici în Ozereica”, al celui care „intenționa să blocheze defileurile Mureșului, Someșului, Oltului, Prahovei, Dornei”, liderului organizației subversive care încerca să realizeze legătura cu Misiunea Americană de la București printr-un memoriu ce urma să stabilească contacte în situația iminentă a unui război. Raportul „broda” și tema aproape tradițională - a „hoțului”, „tâlharului” la propriu, a „jefuitorului”, pentru ca portretul „banditului” Dabija să fie fără echivoc; la fel și cel al camarazilor săi de luptă, frații Macavei care erau „urmăriți” pentru contrabandă cu aur și pentru furt din vara anului 1948²³.

Activitatea informativă a Securității, deseori lacunară, după cum reiese din propriile rapoarte, nu poate fi pusă sub semnul întrebării atunci când documentele ei raportează relațiile dintre diferitele organizații și grupuri de partizani din estul Munților Apuseni. Coroborând diferite izvoare, cele provenite din istoria orală și mărturiile supraviețuitorilor, legăturile dintre formațiunile de partizani au fost o realitate și o tendință și pentru alte zone ale rezistenței de pe teritoriul României.

Astfel, printre membrii „bandei Popa Ștefan figurau fugari din banda Dabija”, iar „banda” lui Alexandru Maxim „bazându-se pe preoți și pe chiaburi, mai ales pe nuclee maniste, a intrat în banda lui Dabija, participând la atacul banditesc”; organizația „Vulturul Negru” a lui Popa Ioan trebuia „să procure armament și să recruteze oameni din sânul regimentului care să îngroașe rândurile bandei lui Popa Ștefan”²⁴.

„Marile” și „glorioasele” fapte de arme ale Securității împotriva a ceea ce mai rămăsese din demnitatea națională sunt exemplificate prin bilanțuri, rapoarte, dări de seamă din anii 1968 și demonstrează „frustrarea” organului represiv chemat la raport politic cu ocazia Plenarei P.C.R. din aprilie 1968.

Locotenent-colonelul Ioan Cleja „a dovedit spirit de sacrificiu, curaj și inteligență, a acționat împotriva bandelor conduse de legionarul Ștefan Popa, de fostul maior deblocat Nicolae Dabija și frații Macavei”. Locotenent-colonelul Petru Malea „a participat personal la unele acțiuni de luptă împotriva acestor bande, dând dovadă de spirit de sacrificiu, devotament și dragoste față de munca de Securitate, curaj și pricepere”²⁵.

²¹ Florica Dobre (coord.), *„Bande, bandiți și eroi”...*, Ed. Enciclopedică, București, 2003.

²² *Ibidem*, p. 65-68.

²³ *Ibidem*, p. 66-68.

²⁴ *Ibidem*, p. 67.

²⁵ *Ibidem*, p. 321, 323, 356.

„Școala” istoricului britanic Dennis Deletant se regăsește și se susține în *Raportul Tismăneanu*, care, atunci când abordează subiectul rezistenței armate anticomuniste, se exprimă în termeni concesivi și derizorii: „Niciodată foarte extinsă, rezistența anticomunistă a reprezentat, totuși, o realitate pe care nu au ignorat-o nici liderii comuniști, nici structurile represive ale Bucureștiului”²⁶.

Acest studiu este semnificativ pentru un anumit tip de abordare științifică, cu un subsol stufos, cu pagini pline de nume de persoane și de formațiuni de luptă, cu concluzii premature față de demersul complex și necesar exhaustiv al publicării documentelor pe această temă, cu o atitudine timidă și puțin fermă chiar pentru organizațiile notorii, cum a fost cea a maiorului Nicolae Dabija, care numai de lipsă de viziune și de legături cu alte grupări nu poate fi acuzată.

Pe măsură ce cunoașterea istorică se va îmbogăți, prin contribuția volumelor de documente ce vor ieși de sub teasc, cercetarea își va însuși mai nuanțat cauzele fenomenului: particularitățile geo-politice ale României, componenta socială eterogenă, care dă valoare de largă participare, planuri și strategii în atmosfera plină de emulație întreținută de posturile de radio „Vocea Americii”, „Deutsche Welle”, „Vocea Turciei” prin transmiterea de știri despre iminenta confruntare între anglo-americieni și U.R.S.S. Ea va oferi și răspunsuri pertinente despre eșuarea rezistenței care a ținut statul totalitar sub tensiunea unei activități represive fără precedent și a unui gulag ce a însângerat harta României.

În situația în care nu vom avea puterea și tăria de a ne asuma pe baza diferitelor izvoare – referitoare la represiune și gulag – componenta națională și eroică a rezistenței pe tot teritoriul României pe o perioadă de 18 ani, a luptei inegale cu o armată de ocupație și cu un stat ilegal, atunci, în intenția noastră de a recupera trecutul recent, nu ar surprinde pe nimeni justificările organelor Securității statului, care „și-au îndeplinit cu cinste misiunea de prevenire, descoperire și lichidare a uneltirilor și acțiunilor dușmănoase îndreptate împotriva Republicii Populare Române” și, ulterior, a Republicii Socialiste România²⁷.

Un inventar istoriografic consistent și de trudă prin arhivele Securității privind tema în cauză îl datorăm cercetării întreprinse în fondurile din arhiva C.N.S.A.S.-ului²⁸, unele dintre materialele istorice scoase de instituția care patronează arhivele fostei Securități în abordarea fenomenului istoric prezintă reflexul ce tinde către „litera și spiritul” documentului emanat de la aparatul represiv, iar atunci când unele studii vorbesc despre faptul că „ imaginea rezistenței armate anticomuniste continuă să rămână confuză și să ridice semne de întrebare asupra dimensiunilor, rolului și importanței ei în contextul istoric al epocii”²⁹, situația aceasta o datorăm nu numai unei memorialistici care nu poate fi decât subiectivă³⁰, dar și faptului că, atunci când se vorbește despre luptătorii anticomuniști pomeniți în documente, pentru o mai

²⁶ Vladimir Tismăneanu (coord.), *Comisia prezidențială pentru analiza dictaturii comuniste din România. Raport final* – www.presidency.ro/state/ordine/RAPORT_FINAL_CADCR.pdf.

²⁷ Florica Dobre (ed.), „*Bande, bandiți și eroi*”..., Ed. Enciclopedică, București, 2003, p. 319.

²⁸ *Mișcarea de rezistență armată anticomunistă din România 1944-1962*, C.N.S.A.S., Ed. Kullusys, București, 2003.

²⁹ *Ibidem*, p. 301.

³⁰ *Ibidem*.

precaută abordare se folosesc ghilimelele de rigoare, atât pentru „bandiți” cât și pentru „eroi”.

Pentru ca adevărul istoric să-și intre în drepturile sale științifice este absolută nevoie de „colectarea, prelucrarea și confruntarea unor date prezente în istoria oficială și a celor teaurizate în memorie și memorialistică, care suplinesc reciproc uitările”³¹.

Am adăuga aici rolul educațional și moral al istoriei, care ne obligă, cât de curând, să putem distinge între „bandiți” și „eroi” din istoria recentă a națiunii române.

Istoriografia ne pune la dispoziție date noi, rod al coroborării diferitelor izvoare privind soarta membrilor grupului Dabija. Mulți dintre membrii organizației maiorului Dabija sau susținători ai acesteia, având pronunțate diferite condamnări privative de libertate, au fost lichidați în detenție conform unei „cutume” a Securității de a declara o crimă drept moarte naturală.

În acest sens, datele descoperite la Oficiul de Stare Civilă din Primăria Cluj-Napoca, consemnate într-un „registru special”, pus la dispoziția cercetării de către Septimiu Râmboiu, fostul președinte al Filialei Cluj a Asociației Foștilor Deținuți Politici din România, arată că 13 dintre membrii organizației Dabija și susținătorii ei, printre care: Simion Moldoveanu, Alexandru Maxim, Nicolae Nițescu, Mihai Angheluță, Alexandra Pop, Petre Mărgineanu etc. fuseseră declarați decedați, cu diagnostice diferite, în aceeași zi de 25 iulie 1957³²; statisticile Securității din anii 1967-1968³³ arată că aceștia au murit „de moarte naturală” în zilele de 2, 3 și 5 aprilie 1950, dată care coincide cu execuția lor și a altora în Pădurea Verde de lângă Timișoara³⁴.

O fericită apropiere dintre datele memorialisticii și prelucrarea critică a izvoarelor oficiale a adus în istoriografia temei un volum riguros, echilibrat, plin de documente prelucrate și coroborate, având în paginile sale și o bogată ilustrație. Tomul al șaptelea din colecția *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc*, cu subtitlul *Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*³⁵ este ultima întâlnire a autorului celorlalte șase volume, Ion Gavrilă-Ogoranu (1923 - 2006), măreață figură a rezistenței anticomuniste din Munții Făgăraș cu „memoria luptei organizațiilor din sud-estul Munților Apuseni”, dar și cu doi istorici autentici, Elis Neagoe-Pleșa și Liviu Pleșa, care, împreună, au adus o contribuție importantă la cunoașterea formațiunilor de luptă, a componenței lor sociale, a datelor lor biografice, a programelor acțiunilor și, nu în ultimul rând, a legăturilor dintre diferitele grupări anticomuniste din spațiul vest-carpatic.

³¹ Ruxandra Cesereanu, *Comunism și represiune în România. Istoria tematică a unui fratricid național*, Ed. Polirom, Iași, 2006, p. 105.

³² Ioan Ciupea, *Scriptele Securității și asasinatul devenit deces natural*, în „Tribuna”, Cluj-Napoca, serie nouă, anul 3, nr. 50, 1-15 octombrie 2004.

³³ Ion Bălan, *Lista persoanelor decedate în gulagul românesc*, în „Arhivele Totalitarismului”, nr. 4/1995, INST, București, p. 221-232.

³⁴ Apud Radu Ciuceanu.

³⁵ Ion Gavrilă-Ogoranu, Elis Neagoe-Pleșa, Liviu Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007.

Lucrarea se parcurge cu interes, chiar și pentru neavizați; ea reconstituie imaginea unei Români postbelice răvășite și sfărțecate de instaurarea unui regim alogen căruia i s-au opus Nicolae Dabija, Alexandru Maxim, Ștefan Popa, Leon Șuşman, Titus Onea, frații Macavei, Ioan Scridon, Traian Mihălțan, Alexandru Lazăr etc., uciși într-o luptă inegală pentru „credință, dreptate, demnitate și libertate”³⁶.

Liviu Pleșa manifestase preocupările sale mai vechi pentru organizația Dabija într-un studiu publicat în 2003³⁷; cercetătorul relevă trăsăturile acestei formațiuni de rezistență, pronunțatul caracter militar, scopurile extrem de clare ale acesteia, desfășurarea unei intense activități informative, precum și lipsa oricărei conotații politice, atât din punctul de vedere al mesajului, cât și al componenței organizației. Aceasta se susține chiar din „Proclamația Frontului Apărării Naționale către români și toate naționalitățile conlocuitoare”: „Frontul Apărării Naționale este o organizație de luptă, nicidecum politică, care să urmărească luarea puterii de stat. [...] Se pot înrola toți cetățenii conștienți ai acestei Patrii, indiferent de naționalitate sau credință politică”³⁸, explica maiorul Dabija, care își motiva, în continuare, elaborarea strategiei în care ordinea și disciplina militară erau cerute necondiționat membrilor săi, înregimentați fără criterii politice sau de altă natură, cu excepția ofițerilor deblocați, care s-au alăturat organizației³⁹.

Activitatea organizației Dabija, alături de alte grupări de rezistență anticomunistă din Munții Apuseni, legate prin scopuri, fuziuni și acțiuni convergente de grupurile voluntarilor entuziaști din toate zonele, cu filiale de recrutare și acces către taberele din munți, se regăsește în paginile volumului *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc*, vol. 7 într-o concepție de studiu, analiză cu exemplificare din documente; deseori, „nota noastră” comentează critic izvorul oferit de arhivele Securității; cercetarea investighează mecanismele folosite de organele de represiune ale aparatului comunist în legătură cu mijloacele și metodele de penetrare informativă a grupurilor de rezistență și corolarul lor – șantajul, cumpărarea cu bani, discreditarea, trădarea de frică pentru salvarea vieții sau, mai rar, din convingere. „Am, însă, mulțumirea sufletească că am făcut tot ceea ce a fost omeneste posibil la vârsta mea de 54 de ani și închei cu cuvintele: «Trăiască și înflorească Republica Populară Română, care nu va cădea pradă nimănui și cu atât mai puțin unor bandiți descreierați»”⁴⁰; trădătorii nu au vârste, culoare politică, rang social, situație materială, ei vin din istorie și se numesc Emil Oniga, Iancu Bocan, Augustin Râștei, Aron Diniș⁴¹.

³⁶ *Ibidem*, p. 7.

³⁷ Liviu Pleșa, Apartenența politică a membrilor grupurilor de rezistență din Ardeal 1948-1958, în vol. *Mișcarea armată de rezistență anticomunistă din România 1944-1962*, C.N.S.A.S., București, p. 164-167.

³⁸ *Ibidem*, p. 166.

³⁹ *Ibidem*, p. 167.

⁴⁰ Din declarația trădătorului lt.-col. Iancu Bocan – cf. Ion Gavrilă-Ogoranu, Elis Neagoe-Pleșa, Liviu Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 66-68.

⁴¹ *Ibidem*, p. 61-66, 83-87.

Confruntările armate ale membrilor grupurilor de rezistență cu trupele Securității din Muntele Mare, de la Teiuș, Mesentea, Bistra, Bogoloaia, declarații ale diferiților partizani, rapoarte către înalți demnitari comuniști⁴², sentințe și procese-verbale de execuție ale condamnaților la moarte din lotul Dabija sunt tot atâtea repere ce vor sta la baza unor studii aprofundate pe marginea mișcării naționale de rezistență din Munții Apuseni. Un dicționar al cadrelor Securității care și-au îndeplinit misiunea lor represivă pentru eliminarea și anihilarea formațiunilor de rezistență încheie studiul documentar al volumului *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc*⁴³, care extinde istoriografia acestui subiect și perspectiva relevării adevărului istoric, efort predilect și în lucrarea de față.

Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului, prin volumul *Rezistența armată din Munții Apuseni: grupul Nicolae Dabija* revendică aportul documentar la cunoașterea temei; creează premisele conturării obiective a valențelor rezistenței anticomuniste din România. Astfel apare, fără echivoc, diferența dintre „bandiții” și „eroii” neamului, se valorifică latura morală și plină de învățăminte a istoriei, vitregită de o ideologie care, prin manipulare și exacerbare, a bagatelizat și a trimis în derizoriu conștiința națională, atât de greu regăsită în timpul contemporan.

Bibliografie selectivă

BRÎȘCĂ ADRIAN, *Rezistența armată din Banat 1945 - 1949*, vol. I, INST, București, 2004.

BRÎȘCĂ ADRIAN, *Rezistența armată din Bucovina*, vol. III, 1952 - 1958, INST, București, 2006.

CÂRJA ION, *Canalul morții*, Ed. Cartea Românească, București, 1993.

Cartea Albă a Securității, vol. II, *August 1948 - iulie 1958*, Serviciul Român de Informații, București, 1994.

CESEREANU RUXANDRA, *Comunism și represiune în România. Istoria tematică a unui fratricid național*, Ed. Polirom, București, 2006.

CIUCEANU RADU, *Mișcarea națională de rezistență din Oltenia 1947 - 1949*, vol. I, INST, București, 2001.

CIUCEANU RADU, *Regimul penitenciar din România 1940-1962*, INST, București, 2001.

CIUCEANU RADU, ROSKE OCTAVIAN, TRONCOTĂ CRISTIAN, *Începuturile mișcării de rezistență în România*, vol. I, *11 aprilie 1945 - 31 mai 1946*, INST, București, 1998.

⁴² Raport către tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej despre Nicolae Macavei – *ibidem*, p. 101-102.

⁴³ *Ibidem*, p. 361-387.

CIUCEANU RADU, ROSKE OCTAVIAN, TRONCOTĂ CRISTIAN, *Începuturile mișcării de rezistență în România*, vol. II, iunie - noiembrie 1946, INST, București, 2001.

DELETANT DENNIS, *România sub regimul comunist*, Fundația Academia Civică, București, 1997.

DOBRE FLORICA (coord.), „Bande, bandiți și eroi”. *Grupurile de rezistență și Securitatea (1948-1968). Documente*, C.N.S.A.S., Editura Enciclopedică, București, 2003.

DUMITRESCU CONSTANTIN TICU, *Album memorial. Monumente închinare jertfei, suferinței și luptei împotriva comunismului*, Asociația Foștilor Deținuți Politici din România, Ed. Ziua, București, 2004.

GAVRILĂ-OGORANU ION, NEAGOE-PLEȘA ELIS, PLEȘA LIVIU, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007.

IONIȚOIU CICERONE, *Cartea de aur a rezistenței românești împotriva comunismului*, vol. I-II, Ed. Tipografia Hrisovul, București, 1995-1996.

IONIȚOIU CICERONE, *Rezistența armată anticomunistă din munții României 1946-1958*, ediția a II-a revizuită și completată, Ed. Gândirea Românească, București, 1993.

Mișcarea de rezistență armată anticomunistă din România 1944-1962, C.N.S.A.S., Ed. Kullusys, București, 2003.

ONIȘORU GHEORGHE, *Instaurarea regimului comunist în România*, C.N.S.A.S., București, 2001.

ROSKE OCTAVIAN (coord.), *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. I, A - C, INST, București, 2001.

ROSKE OCTAVIAN (coord.), *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. III, H - L, INST, București, 2004.

TISMĂNEANU VLADIMIR (doc.), *Comisia prezidențială pentru analiza dictaturii comuniste din România. Raport final* – www.presidency.ro/state/ordine/RAPORT_FINAL_CADCR.pdf.

Puica Buhoci

Notă asupra ediției

Acest volum, care tratează fenomenul rezistenței armate anticomuniste este publicat în colecția „Documente” a Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului.

Sunt prezentate 241 documente inedite, selecționate în anii 1995-1996 din arhiva Serviciului Român de Informații și a Ministerului Apărării Naționale, prelucrate științific, referitoare la organizația intitulată „Frontul Apărării Naționale – Corpul Haiduci”, de sub comanda maiorului Nicolae Dabija, care și-a desfășurat activitatea pe Muntele Mare din Carpații Apuseni. Aceste documente se referă la fapte petrecute în perioada 1948 – 1949, precum și la consecințele acestora până în anul 1962.

În afară de documente, volumul cuprinde un studiu introductiv, un excurs istoriografic, cronologie, notă asupra ediției, lista abrevierilor, lista ilustrațiilor, indice de persoane și de locuri și ilustrații. Menționăm că documentele cu datele de emitere reconstituite din context (nr. 230 - 241) sunt grupate în *Addenda* și numerotate în continuare după documentele datate de emitent.

Din motive de spațiu tipografic, unele documente nu sunt publicate integral, ci numai sub formă de fragmente care au strânsă legătură cu tematica lucrării.

În sumarul volumului s-au inclus și documente deja publicate, a căror prezență este absolut necesară și aici, preluate din lucrarea I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007.

S-a respectat, în general, grafia originală a documentelor; s-au operat tacit modificările strict cerute de normele în vigoare ale ortografiei și punctuației limbii române. S-au întregit unele cuvinte prescurtate pentru a fluidiza lectura, dar s-au menținut altele, incluse în lista abrevierilor.

Corecțiile sunt semnalate între paranteze drepte, iar pasajele neinteligibile sunt urmate de semnul întrebării între paranteze rotunde.

Punctele de suspensie între paranteze drepte întrerup textul în locul unde s-a exclus un fragment lipsit de importanță, care nu are legătură cu tema lucrării sau care se regăsește în alte documente, pentru a evita încărcarea inutilă a volumului.

S-au reproduș aproape toate adnotările de pe manșeta documentelor, spre a se ilustra circuitul lor în birourile Securității.

S-a menținut, conform datelor din documente, denumirea localităților, a județelor sau a raionului, adică cea din timpul desfășurării evenimentelor.

S-au utilizat note în text și infrapaginale (marcate sau nu cu n.ed.) care includ detalii, aprecieri, explicații ale autorilor pentru a preveni „intoxicarea” ideologică ce răzbate din documentele Securității și Justiției comuniste.

Toate documentele au indicată sursa de proveniență, existentă la data studierii acestora. Spre exemplu, dosarul nr. 47584, studiat la A.S.R.I., se regăsește la A.C.N.S.A.S., înregistrat sub nr. 761.

Sursele imaginilor (fotografii, desene) sunt menționate în lista ilustrațiilor. Fotografiile din figurile 12 - 17 au fost realizate de Corneliu Beldiman la Sibiu în luna octombrie 2007.

Sursele ilustrațiilor de pe copertă sunt următoarele: coperta 1: Munții Apuseni – după *Carte de la Roumanie. Partie Occidentale*, Institut Géographique de l'Armée, Bucarest, 1945; ștampila organizației „Frontul Apărării Naționale”, schiță realizată de maiorul Nicolae Nițescu – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 333; Memorialul grupului Nicolae Dabija din Cimitirul Municipal Sibiu – foto Corneliu Beldiman; coperta 4 și manșete: Memorialul grupului Nicolae Dabija din Cimitirul Municipal Sibiu (detalii) – foto Corneliu Beldiman.

Mulțumim celor care ne-au înțeles strădania și ne-au acordat sprijinul necesar pentru a duce la bun sfârșit ceea ce ne-am propus: conducerii Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului și harnicului său colectiv; conducerii și specialiștilor din Arhiva S.R.I. din anii 1994-2000 pentru condițiile optime asigurate realizării documentării în vederea elaborării acestei lucrări; șefului Arhivelor Militare Române, comandor dr. Marian Moșneagu și șefului Centrului de Studiere și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, Pitești, col. dr. Cornel Carp; sponsorilor care au contribuit la tipărirea volumului de față.

Adrian Brișcă

Cronologie

1944

Mai 15

Ia ființă primul grup de partizani antisovietici condus de Vladimir Macoveiciuc din Voitinul.

August 23

România încetează unilateral ostilitățile cu sovieticii, fără convenție de armistițiu.

Octombrie 9/10

Înțelegere Churchill – Stalin privind zonele de influență. România devine satelit al U.R.S.S.

1945

Februarie 4 – 11

Conferința de la Ialta (Crimeea).

Martie 6

Instaurarea guvernului procomunist Groza, sub presiune sovietică.

1946

Februarie 4 și 7

Marea Britanie și Statele Unite recunosc guvernul Groza ca guvern legal, înaintea alegerilor legislative.

Martie 5

La Fulton (Missouri), Churchill proclamă politica „de pe poziții de forță” față de țările „de dincolo de Cortina de Fier”. Începutul „Războiului Rece”.

Noiembrie 19

Alegeri legislative organizate și câștigate prin fraudă de comuniști.

Decembrie 23

Ministrul de Externe al S.U.A., James Byrnes, dă mână liberă lui Stalin în România.

1947

Iulie 29

Este dizolvat Partidul Național Țărănesc prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

August 15

Stabilizare monetară. (1 leu nou = 20.000 lei vechi)

Decembrie 30

Regele Mihai I este silit de comuniști să abdice.

1948

Martie 1

Intră în vigoare noua lege de organizare judecătorească, prin care se înființează instituția asesorilor populari.

Mai 14/15

Arestări masive ale membrilor Mișcării Legionare în toată țara.

Iunie 11

Naționalizarea principalelor întreprinderi industriale, miniere, bancare, de asigurări și de transporturi.

Iulie 18/19

Arestarea foștilor polițiști și agenți ai Siguranței.

August 1

Maiorul Nicolae Dabija decide să înființeze organizația înarmată „Frontul Apărării Naționale”.

<i>August 30</i>	Ia ființă Securitatea Poporului, în locul Siguranței Statului, care se desființează.
<i>Decembrie 17</i>	În casa țăranului Bolfea Silvestru din Întregalde s-au pus bazele organizației al cărei conducător era maiorul Nicolae Dabija.
<i>Decembrie 22</i>	Un comando în frunte cu maiorul Dabija atacă Percepția din Teiuș, de unde ridică suma de 310.000 lei, folosită la cumpărarea armamentului și a altor materiale necesare organizației.
1949	
<i>Ianuarie 23</i>	Prin decret se desființează Poliția și Jandarmeria și se înființează Miliția Populară.
<i>Februarie 7</i>	Prin Decretul nr. 110 se înființează Trupele de Securitate.
<i>Februarie 7/8</i>	În Munții Banatului, trădat și atacat prin surprindere, colonelul Uță Ion este ucis în luptă. În aceeași noapte este prins comandantul Petru Domășneanu.
<i>Februarie 22</i>	La Pietrele Albe, partizanii lui Gheorghe Ionescu și Spiru Blănaru înfruntă o companie de Securitate.
<i>Martie 3 – 5</i>	După deportarea a circa 280.000 de fruntași ai satelor, Plenara C.C. al P.M.R. anunță începutul campaniei de colectivizare a agriculturii.
<i>Martie 4</i>	În zorii zilei, fiind trădați, membrii organizației Dabija de pe Muntele Mare sunt atacați de trupele de Securitate.
<i>Aprilie 4</i>	Crearea Organizației Atlanticului de Nord (N.A.T.O.).
<i>Mai 25</i>	Începerea lucrărilor la Canalul Dunăre-Marea Neagră. Lucrările din prima perioadă sunt sistate la 18 iulie 1953.
<i>Iulie 16</i>	Sunt executați, în Pădurea Verde de lângă Timișoara, conducătorii partizanilor din Munții Banatului.
<i>August 14/15</i>	Arestările masive de foști membri ai P.N.Ț.
<i>Octombrie 28</i>	La Sibiu sunt executați 25 de partizani, în frunte cu maiorul Dabija.
1950	
<i>Primăvara</i>	În regiunea Făgărașului apar manifeste semnate „Grupul 73 Carpatin de Eliberare Națională”.
<i>Iunie 25</i>	Agresiunea Coreei de Nord comuniste împotriva Coreei de Sud. Războiul ia sfârșit la 27 iulie 1953.
<i>Iulie 23</i>	Hotărârea C.C al P.M.R. privind raionarea R.P.R., după modelul sovietic.
<i>August 12</i>	Este publicat Decretul nr. 199 care prevede pedeapsa cu moartea pentru activități teroriste. Se urmărea lichidarea rezistenței armate anticomuniste.
<i>Septembrie 2</i>	O echipă a Miliției Făgăraș, deghizată în turiști (înarmați), formată din 5 bărbați și o femeie s-a dat drept grupul

- Arnăuțoiu, ca să atragă în capcană grupul Gavrilă. Pe vârful Gălășescu a apărut chiar grupul Arnăuțoiu.
- Noiembrie* Primul ucis în luptă, studentul Cornea Marcel, în satul Părau; studentul Gilu Radeș a fost rănit și prins.
- Decembrie 6* Numeroase concentrări de trupe de Securitate, având ca obiectiv lichidarea grupului Gavrilă.
- Decembrie 16* Elevii Mogoș Ion și Mazilu Nicolae au fost trădați și au murit luptând cu organele de Miliție în satul Pădureni – Timiș.
- Decembrie 18* Trădat de fratele său vitreg, Toma Pirău cade în luptă cu securiștii în comuna Ileni.
- 1951**
- Iulie 16* Tribunalul Militar Stalin (Brașov) pronunță sentința nr. 687, prin care 17 inculpați au fost condamnați la moarte. Între aceștia a fost și Gavrilă Ion, condamnat în contumacie.
- Septembrie 14* Grupul Gavrilă scapă dintr-o capcană a Securității. Trei agenți ai acesteia sunt demascați de un fost partizan bucovinean, Motrescu Vasile și vor fi împușcați în Valea Zârnei.
- 1952**
- Ianuarie 28* Stabilizarea monetară (1 leu = 50 lei vechi).
- Februarie 23* Hașu Andrei este împușcat mortal în satul Voivodenii Mici – Brașov.
- Mai 16* La M.A.I., Vasile Motrescu semnează declarația în prima variantă în legătură cu cele întâmplate în Valea Zârnei.
- Mai 29* Vasile Motrescu ia, pentru a treia oară, calea codrilor Bucovinei.
- 1953**
- Martie 5* A murit I. V. Stalin.
- Octombrie 31* Batalionul Orăștie, Regimentul 1 Securitate și Regimentul 6 Securitate au acționat prin scotocirea pădurilor Tălmăciu, Sadu și Cisnădie, județul Sibiu.
- Noiembrie 7*
- Noiembrie 4* M.A.I. ordonă dislocarea a șapte batalioane de Securitate în regiunea Stalin în scopul lichidării grupului Gavrilă și anume: batalioanele din Botoșani, Drăgășani, Florești, Oradea, Orașul Stalin, Orăștie și Tecuci, împreună cu 50 de câini de serviciu. Prin rotație, au acționat în zonă până la 8 noiembrie 1954: U.M. 0106, 0111, 0136, 0199, 0204, 0247, 0301, 0377, 0433, 0446 și 0487.
- Noiembrie 20* M.A.I. Regiunea Stalin introduce sistemul de autorizație pentru muncitorii care merg la lucru spre munte.

1954

- Aprilie 1* Ministerul de Interne decide dislocarea surorilor lui Ion Gavrilă.
- August 6* Gheorghe Șovăială și Gelu Novac au căzut în luptă cu trupele de Securitate la Obreja – Alba.
- August 20* La Porumbacu de Sus – Stalin, a fost grav rănit și capturat în luptă elevul Ion Iliei.

1955

- Aprilie 9* Profesorul Grovu Ioan îi scrie lui Borzea Olimpiu. Sincer până la arestarea lui, fiind amenințat, a trecut de partea Securității, înșelând pe dr. Burlacu Nicolae și pe Borzea Olimpiu. Trădarea și viclenia Securității (scrisori din Grecia plastografiate) au dus la distrugerea grupului Gavrilă.
- Iunie* Remus Sofronea, grav rănit și Hașu Laurean, hotărâți să se sinucidă, se împușcă reciproc, pentru a nu cădea vii în mâinile Securității. Hașu nu moare și va fi capturat viu.
- Iulie 28* Novac Ion și Hașu Laurean sunt arestați la București.
- August 15* Chiujdeia Ion, Metea Victor și Hașu Gheorghe sunt arestați la București.
- Septembrie 9 – 13* Tratatative la Moscova între cancelarul vest-german Konrad Adenauer și Nichita Hrușciiov. S-a hotărât repatrierea partizanilor de război și a deportaților.
- Octombrie 8* Este arestat Borzea Olimpiu.

1956

- Mai 24* Este arestat Pop Ion, în drum spre Constanța.
- Iulie 30* A treia condamnare a lui Motrescu Vasile (tot în continuare), de data aceasta la moarte prin împușcare.

1957

- August 2* Tribunalul Militar al Regiunii a III-a Militare Cluj, în deplasare la Sibiu, pronunță sentința nr. 1369 prin care a condamnat la moarte 8 membri ai grupului Gavrilă.
- Noiembrie 20* Executarea, la Jilava, a condamnaților Chiujdeia Ion, Hașu Laurean, Novac Ion, Hașu Gheorghe și Pop Ion.

1958

- Ianuarie 13/14* Trădat, Vasile Motrescu este prins în comuna Gălănești – Suceava.
- Martie 22* Prins și anchetat, Vasile Motrescu recunoaște că el a demascat agenții Securității trimiși în 1951 să lichideze grupările lui Gavrilă și Arnăuțoiu.
- Aprilie 21* Metea Victor este executat la Jilava.

Iulie 29

Vasile Motrescu este executat la Botoșani, fiind condamnat la moarte prin împușcare.

1976

Iunie 29

După ce a stat ascuns 21 de ani, după prescrierea condamnării la moarte, Ion Gavrilă este arestat la Cluj.

1977

Iunie 29

Tribunalul Militar București dispune punerea în libertate a lui Ion Gavrilă-Ogoranu.

Adrian Brișcă

Abrevieri

A.C.N.S.A.S.	Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității
al.	aliniat
A.M.R.	Arhivele Militare Române
art.	articol
A.S.R.I.	Arhiva Serviciului Român de Informații
A.T.	Arhivele Totalitarismului
cap.	capitol
C.A.P.	Cooperativa Agricolă de Producție
C.C.	Comitetul Central
C.J.M.	Codul Justiției Militare
col.	colonel
com.	comuna
comb.	combinat (cu)
cor.	corecție, corecțională
C.P.	Codul Penal
C.P.P	Codul de Procedură Penală
cpt.	căpitan
C.R.	1. criminal de război; 2. contrarevoluționar
ctg.	contingent
d., d-l.	domnul
D.G.M.	Direcția Generală a Miliției
D.G.P.C.M.	Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă
D.G.S.P.	Direcția Generală a Securității Statului
Dir.	Direcția
D.L.	Decret Lege
d.o., D.O.	domiciliu obligatoriu
dos.	dosar (ul)
D.R.	Direcția Regională
D.R.S.P.	Direcția Regională a Securității Poporului
D.R.S.S.	Direcția Regională a Securității Statului
D.T.O.P.	Direcția Trupelor Operative și Pază
f.; f.f.	fila; filele
F. D.	Fondul Documentar
F.D.C.	Frăția de Cruce
F. P.	Fond Penal
G.A.C.	Gospodăria Agricolă Colectivă

G.A.S.	Gospodăria Agricolă de Stat
Gen.	general
Î.F.E.T.	Întreprinderea Forestieră de Exploatare și Transport
I.N.S.T.	Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului
Î.P.E.I.L.	Întreprinderea pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului
î.c.	închisoare corecțională
lit.	litera
Lt.	locotenent
L.S.	locul sigiliului (ștampilei)
Mag., mag.	magistrat
M.A.I.	Ministerul Afacerilor Interne
maj.	major
M.A.N.	Marea Adunare Națională
M.F.A.	Ministerul Forțelor Armate
Mr.; mr.	maior
m.s.	muncă silnică
M.S.S.	Ministerul Securității Statului
M.St.M.	Marele Stat Major
m.s.v.	muncă silnică pe viață
n.	născut
N.K.V.D.	Comisariatul Poporului pentru Afaceri Interne (sovietic)
n.n.	nota noastră
Nr.; nr.	numărul
p.	pagina
Part.	partea
P.C.R.	Partidul Comunist Român
pct.	punctul
P.M.R.	Partidul Muncitoresc Român
p.p.	prevăzut și penalizat (pedepsit)
Pr. P.	Procedură Penală
r.; rez.	rezervă
R.P.R.	Republica Populară Română
R.S.R.	Republica Socialistă România
slt.	sublocotenent
S.R.I.	Serviciul Român de Informații
t.g.	temniță grea
T.M.	Tribunalul Militar
T.O.	Tehnică Operativă
U.M.	Unitatea Militară
U.R.S.S.	Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice
U.T.C.	Uniunea Tineretului Comunist
vol.	volumul

Lista ilustrațiilor

Nicolae Dabija, p. 19

A.M.R., Fond C.M. Regiunea Banat, dosar nr. 265, f. 1.

Figura 1

Proclamația Frontului Apărării Naționale (fragment) – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 4.

Figura 2

Angheluță Mihai – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 422; Balea Gheorghe – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 224; Bâra Gheorghe – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 253; Boia Ioan – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 203.

Figura 3

Bolfea Silvestru – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 75, 126; Bucea Constanța – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 257; Bucea Nicolae – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 197; Buțuțui Viorica – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 208.

Figura 4

Căbulea Petru – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 213; Carra Ioan – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 229; Cătălina Alexandru – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 248; Ceaușu Titus – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 235.

Figura 5

David Nicolae – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 81; Ihuț Avram – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 218; Mihălțan Traian – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 88; Moldovan Simion – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 192.

Figura 6

Nițescu Nicolae – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 170; Oargă

Figura 7

Ioan – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 181; Onea Titus – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 99; Oprea Gheorghe – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 135.

Figura 8

Pop Alexandra – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 145; Rațiu Augustin – fără sursă; Scridon Ioan – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 48; Țălnaru Iosif – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 242.

Figura 9

Dabija Nicolae – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 36 (detaliu); Ștampila organizației „Frontul Apărării Naționale”, schiță realizată de maiorul Nicolae Nițescu – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 333; Armament și alte materiale din dotarea grupului Dabija – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 208.

Figura 10 – 11

Tabelul serviciului de santinelă – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 228; Schemele percutoarelor pentru avertizoare realizate de Nicolae Dabija – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 225.

Figura 12 – 17

Fișa personală a lui Nicolae Dabija (f-v) – A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 36 (f-v).

Memorialul grupului Nicolae Dabija din Cimitirul Municipal Sibiu ridicat de A.F.D.P.R. Sibiu – vederi generale și detalii. Fotografii realizate de Cornelii Beldiman, octombrie 2007.

Documente

1. 1948 decembrie 22, Teiuș. Proces-verbal privind jefuirea Percepției Teiuș de către partizani.

COPIE

PROCES-VERBAL

Astăzi anul una mie nouă sute patruzeci și opt, luna decembrie, ziua douăzeci și două, la Oficiul Percepției Teiuș.

Noi, jandarm plutonier major CRIȘAN PETRU, șeful Postului de Jandarmi Teiuș din Legiunea de Jandarmi Alba.

Constatăm prin prezentul proces-verbal că astăzi 22 decembrie 1948 orele 18 și 15 minute am fost anunțați prin telefon de la Percepția Fiscală Teiuș, de către domnul controlor financiar MAIOR IOSIF, de la Percepția de Constatare Teiuș că au fost atacați în biroul Percepției de către trei indivizi înarmați cu o armă și două pistoale furând din casa de fier a Percepției și rănind prin împușcare pe receptorul CIORTEA TITUS.

Ne-am transportat imediat la Percepția Teiuș unde am constatat următoarele:

La intrarea în Percepție pe coridor, am găsit pe receptorul CIORTEA TITUS cu fața plină de sânge, la fel pe mâini și pe haine, care a putut să ne spună că înainte cu cca 10 minute a fost atacat în Biroul Percepției de către trei indivizi înarmați care au tras asupra sa împușcându-l în obrazul drept și luând și bani din casa de fier a Percepției (nu știe suma). Starea receptorului CIORTEA fiind gravă a fost îndrumat ca imediat să plece la spital.

Tot pe coridorul Percepției am găsit pe controlorul financiar MAIOR IOSIF și pe dra MUNTEANU ANICUȚA, casiera de la Percepție, toți în stare foarte agitată, declarând că au fost atacați de către trei indivizi înarmați.

Continuând cercetările în biroul contabilității, am găsit la intrare, jos pe dușumea, una raniță militară cu inițialele în creion chimic „C.1.J.C.4.” una bucată slănină proaspătă, una bucată de unt de casă învelit în hârtie triplă, una bucată pâine de casă, una pungă a trei kg conținând cca 200 g zahăr cubic, una pagină din ziarul Scânteia nr. 1306 din 21 decembrie crt., una bucată hârtie gris de împachetat. Ranița are o bucată de sfoară împletită din lână albă și sură.

Lângă ușa de la intrare în biroul receptorului, pe dușumea jos, am găsit un tub cartuș 9 mm lung, ușa de la biroul receptorului fiind deschisă în lături. Ușa prezintă în partea de sus o gaură de cartuș tras din biroul receptorului, spre biroul contabilității, cartușul ieșind din ușă, înfigându-se în perete. Ochiul drept de jos din biroul contabilității prezintă una gaură produsă prin ieșirea unui glonț. Acest birou

are 2 geamuri, unul spre apus și unul la răsărit, ambele dând în curtea din față și dos a Percepției.

Pe jos, pe dușumea, mai multe pete de sânge.

În biroul receptorului pe dușumea mai multe pete de sânge bine pronunțate, la fel pe birou pe hârtiile de pe birou și pe un scaun.

Lângă ușa biroului am găsit un cartuș calibru 9 mm lung, precum și un glonț același calibru.

Casa de fier a Percepției închisă, cheile fiind la receptor.

Clădirea Percepției se află situată în partea de nord vest a comunei Teiuș la cca 100 metri la ieșire spre comuna Stremț. Clădirea se află la o distanță de 3 metri de la stradă, în interiorul curții având în față (...). Biroul contabilității și al receptorului se află situat pe partea stângă la intrarea pe coridor a treia și a patra cameră de la intrare spre curtea din spatele Percepției.

Cazul s-a raportat de noi Legiunii de Jandarmi Alba cu raportul telefonic nr. 557 din 22 decembrie crt. precum și Administrației Financiare Alba Iulia. S-au luat măsuri de urmărire a indivizilor cu ajutorul patrulelor compuse din Jandarmii de la postul C.F.R. și Comisariatul de poliție Gara Teiuș, plecând și noi imediat în urmărire în raza postului.

Drept pentru care am dresat prezentul proces-verbal care rămâne în continuarea cercetărilor.

Șeful Postului de Jandarmi Teiuș,
Plutonier major (ss) P. Crișan

Pentru conformitate,
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 15-16.

2. 1949 ianuarie 20, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București o informație despre un grup suspect înarmat.

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

1/1274

20 ianuarie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 014660/21 ianuarie 1949

Registratura Generală

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Raportăm că suntem informați de către numitul BUCEA GHEORGHE, fiul lui Ion, zis Băcu, din comuna Bistra, jud. Turda, cătunul Galde, de profesiune

agricultor, cunoscut ca un element cinstit și corect, că în ziua de 1 ianuarie 1949, mergând în pădure, pentru a lucra, trecând pe lângă sălașul (casa pentru vară la câmp) numitului Căbulea Ioan, zis Cute, din comuna Hădăreni – Turda, observând niște persoane în interior, a intrat înăuntru și dintre cei prezenți a recunoscut pe numiții: Vodă Constantin, Ihuț Traian și Salagea Nicolae, zis Mișu, toți trei urmăriți de către Securitate. Tot în aceea casă a mai văzut încă 5 indivizi străini care erau îmbrăcați în haine muncitorești (salopete); presupune că aceștia erau intelectuali. Stând de vorbă cu ei, acești indivizi au spus informatorului că sunt urmăriți de către Siguranță și că dacă el va căuta să spună cuiva că ei sunt acolo va merge la el acasă și îl va împușca pe loc.

Informatorul mai declară că în interiorul acelei case a văzut una pușcă mitralieră Z.B., cca 400 bucăți cartușe Z.B. depozitate pe o poliță, două pistoale automate „Beretta”, mitralieră, 6 bucăți încărcătoare pentru aceste pistoale și 2 buc. carabine „Steyer”. Casa era amenajată cu paie pentru dormit, sobă de gătit, vase pentru apă și o ladă cu alimente.

În discuțiile avute cu informatorul, indivizii au spus că ei acum așteaptă ca să le vină ceva ajutoare, ceva muniție de la Zlatna, jud. Alba și pe urmă vor vedea ei ce o să mai facă.

În ultima vreme s-a observat că soția numitului Vodă Constantin este observată că săptămânal, de 2-3 ori se duce la preotul greco-catolic, domiciliat în comuna Bistra, anume Bucea Nicolae, neaderat la ortodoxism și fără nici o ocupație. De aici soția lui Vodă Constantin este văzută că merge la cârciumă, unde cumpără țuică și se duce în regiunea cătunului Galde unde ne-au fost semnalati indivizii de mai sus.

Se crede că acest preot subvenționează cu bani pe soția acestui fugar.

Mai suntem informați de către un soldat jandarm de la Postul de jandarmi Bistra – Turda că acesta s-a întâlnit cu numitul Ihuț Traian, acesta i-a spus soldatului ca să spună șefului de post ca să nu mai încerce ca să mai aresteze pe (...) său că o să moară nevinovat.

Pe cei semnalati mai sus, suntem informați că îi aprovizionează numiții DINIȘ ARON din comuna Bistra, cătunul (...) și numitul Ihuț Traian, văr cu cel semnalat mai sus, domiciliat în comuna Lupșa – Turda, care se găsește în apropiere de (...) unde bandiții se găsesc adăpostiți.

S-au luat măsuri pentru a se verifica cele de mai sus și s-au creat informatori cu scopul de a se cunoaște mai precis realitatea, după care vom reveni cu noi amănunte. Serviciului de Securitate Turda s-au dat instrucțiuni precise de felul cum va trebui ca să acționeze în această problemă.

COLONEL DE SECURITATE,
(ss) Patriciu Mihai

Lt. de Securitate
(ss) Gh. Brainer

3.

1949 februarie 13, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că frații Macavei s-ar afla la Baia Mare.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 019862/15 februarie 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU
Nr. 4/5821 din 13 februarie 1949

Sosită la 23 martie 1949 la Serviciul I

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

La ordinul dvs. nr. 53/59728/1948 și urmare raportului nostru 5/11492 fraților Macavei, avem onoare a vă raporta că fiind informați că frații Macavei s-ar afla în Baia Mare, la o soră a lor căsătorită Bumbaș, pe ziua de 1 februarie a.c. a fost trimis de către Serviciul Județean de Securitate Alba un organ de securitate care cunoștea personal pe bandiții Macavei, la Baia Mare, unde organul nostru împreună cu organele de securitate din Baia Mare au supravegheat locuința numitei Bumbaș precum și locuința numitului Liptay, originar din comuna Roșia Montană, la care se bănuia că s-ar afla găzduiți frații Macavei. Rezultatul supravegheților a fost negativ.

S-a stabilit că fiul banditului Macavei Traian se află în orașul Baia Mare, unde urmează Școala elementară nr. 2. Copilul a fost dus la Baia Mare din comuna Bucium-Montari prin luna august sau septembrie de către numita Livia a lui Gheorghită, soția lui Nelu. Din comună au plecat prin pădure până la gara Lupșa, jud. Turda de unde au plecat cu trenul până la Cluj unde s-au întâlnit în gară cu banditul Macavei Traian, tatăl copilului, apoi numita Livia a continuat drumul cu copilul până la Baia Mare, împreună cu numita Bumbaș, sora fraților Macavei.

Întrucât numitul Bumbaș este originar din comuna Natig, jud. Sălaj și pentru că existau informații că bandiții s-ar afla în acea comună, s-a supravegheat casa lui din comuna de mai sus fără însă a se obține un rezultat pozitiv.

A fost ridicată pentru cercetări numita Bumbaș, sora fraților Macavei și urmează să fie trimisă de către Biroul Local de Securitate Baia Mare.

Întrucât am fost informați că o oarecare persoană necunoscută din Alba Iulia ar da recomandății indivizilor urmăriți pentru ca aceștia să fie primiți de către bandiții Macavei și care persoană ar ști unde s-au ascuns aceștia; s-au făcut investigațiuni pentru identificarea acelei persoane, fără ca în prezent să poată fi descoperită [...]

Investigațiunile pentru a se stabili locul unde se află banda Macavei continuă și orice constatare o vom raporta.

Binevoiți a dispune aprobarea pentru reținerea numitei [...] fraților Macavei pentru a fi cercetată asupra acestora.

Colonel de Securitate,
(ss) Gh. Crăciun

(ss) Lt. Nistor Victor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 65-66.

4. 1949 februarie 21, Câmpeni. Biroul de Securitate Câmpeni propune Serviciului Securității Poporului Turda ca să răpească familia lui Ihuț Traian și în casa acestuia să se ascundă o echipă a Securității care să aresteze pe „fugarii” care ar cădea în capcană.

Biroul Securității Poporului Câmpeni
21 februarie 1949

Către

SERVICIUL SECURITĂȚII POPORULUI AL JUDEȚULUI TURDA

În urma informațiilor primite până în prezent asupra bandei de fugari politici urmărită de către noi și ale cărei elemente se găsesc în raza acestui Birou de Securitate, am constatat că numiții Vodă Constantin, Ihuț Traian, Ihuț Avram și Salagea Nicolae, zis Mișu, care fac parte din acea bandă, săptămânal trec pe la casele lor de 2-3 ori pentru a-și lua haine de schimb și alimente. Informatorii recrutați în cauză până în prezent au adus un aport foarte mic și am constatat că unii dintre informatorii recrutați, chiar membri de partid fiind, nu au fost destul de conștienți și nu au raportat imediat ce au aflat ceva, motivând că stau departe și nu pot fi tot timpul pe drumuri pentru noi.

Totodată, am onoarea a raporta că am mai găsit informativ și locurile pe unde ei stau, cine îi aprovizionează și totodată pe unde umblă ei.

În concluzie, eu cred de cuviință că dacă această chestiune o vom mai amâna, pentru viitor pe cale informativă cei de mai sus nu vor fi arestați, deoarece populația din această regiune în majoritate este de partea bandiților și nu-i divulgă pe aceștia, deci cred de cuviință că momentan acțiunea în mare nu se poate face deoarece chiar din rapoartele informative primite rezultă că nu au loc stabil, ci circulă de la un obiectiv la altul, însă momentan sunt de părere să trecem noi pe teren într-un număr mai mare, de cca 6 organe de la Serviciul Turda și cu personalul de la acest Birou de Securitate, și să urmărim sub formă de pândă aceste persoane și în această formă să procedăm la arestarea vreunuia din bandă și ulterior să se treacă la acțiune în mare.

Propun ca familia lui Ihuț Traian să fie adusă (răpită) într-o noapte de acasă, să rămână acasă numai tatăl său, care este om bătrân, și totodată în casă să se posteze un număr de 4 organe de ale noastre cu pistoale automate și una pușcă mitralieră, ca eventual dacă vin mai mulți să [le] poată face față lor la atac. În felul acesta, cred că, stând așa la pândă trei-patru zile, el, ori cu alții ori singur, va veni acasă și astfel va putea ușor fi arestat.

La cele de mai sus, rog să binevoiți a studia și dvs. problema și rugăm să binevoiți a ne comunica de urgență hotărârea dvs. în această cauză.

Locotenent de Securitate
(ss) Coldea Gheorghe

Rezoluție:

Planul este greșit, nu așa se procedează în asemenea cazuri. Noi vom trimite un evadat care va fi instruit că este fugar și într-adevăr va fi urmărit. Acest evadat va avea un loc indicat unde se va întâlni cu organele Securității, o scorbură sau copac, unde va lăsa notițe, care se va prezenta la chemarea noastră¹. Prin răpirea membrilor de familie se divulgă tot secretul nostru, deci veți proceda conform instrucțiunilor.

(ss) Mihai Kovács

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 43-44.

5. 1949 februarie, Muntele Mare. Manifest redactat de maiorul Dabija și intitulat „Proclamație”.

PROCLAMAȚIA Frontului Apărării Naționale, către români și toate naționalitățile conlocuitoare

O clică comunisto-jidovită, compusă din cei mai josnici trădători de Neam și Țară, cu totul străină de sfânta noastră credință strămoșească, de obiceiurile și tradițiile neamului și de toate jertfele și sacrificiile făcute de-a lungul veacului de poporul român pentru libertate și independență, s-a înscăunat acum 4 ani la conducerea scumpei noastre patrii, prin forță și cu ajutor străin.

Această bandă de nemernici și ticăloși, dornică numai de măririi și marii demnități, avidă de bun trai și îmbogățire, s-a transformat în cele mai devotate și

¹ Trimiteră în munți a unor falși „evadați” sau falși „partizani” a fost o metodă folosită frecvent de Securitate pentru descoperirea organizațiilor de rezistență anticomunistă. Sub pretextul că sunt urmăriti de Securitate, indivizi ca maiorul Oniga sau locotenent-colonelul Bocan intrau în legătură cu membrii mișcării de rezistență și culegeau informații necesare organizării acțiunilor represive.

credincioase slugi ale Moscovei, care de la Petru cel Mare până în zilele noastre nu au urmărit decât un singur scop: subjugarea tuturor popoarelor vecine sub călcâiul Moscovei, pentru a se realiza un mare imperiu PAN-SLAV.

În trecut, rușii și-au făcut drum spre Occidentul Europei și Balcani folosindu-se de pretextul că apărau popoarele creștine de persecuțiile semilunei. Dar cum epoca războaielor religioase a trecut de mult, rușii de astăzi, credincioși planului strămoșilor lor, pentru a-și face din nou drum prin aceste părți ale Europei, au substituit crucea prin ideea comunistă. Sub motiv că urmăresc fericirea și bunăstarea claselor muncitoare din întreaga lume, ei îngenunchează țară după țară.

Comunismul profetizat de Lenin și pus în aplicare de perfidul său apostol Stalin este cea mai odioasă propagandă imperialistă de subjugare a popoarelor, unică în istoria omenirii.

Doctrina comunistă se bazează pe descompunerea socială a națiunilor, pe ură și răzbunare între frații și fiii aceluiași neam, în concluzie pe distrugerea civilizației omenirii, plămădită cu jertfele și sacrificiile a sute de milioane de ființe omenești în decursul celor câtorva mii de ani.

Națiunea, un popor zdruncinat din temelii din punct de vedere moral, politic, economic și spiritual, cuprins de haos și anarhie, poate fi ținut în robie nu zeci, ci sute și chiar mii de ani.

Ca urmare, banda comunisto-jidovită, formată la Școala trădării, urii și răzbunării de la Doftana, de când s-a înscăunat la conducerea treburilor statului, pentru a îndepărta atenția și conștiința întregului popor român de la adevăratele intenții și porniri criminale ale hrăpăreților săi stăpâni, a dezlănțuit cea mai crudă teroare și tiranie contra tuturor fiilor acestei patrii, care nu vor să se întovărășească la ticăloșiile lor. În timp ce plugărima și clasa muncitoare este îndopată cu așa-zisele „luminate învățături” ale demonicalui Lenin și ale meschinului Stalin, înșelând mulțimea că ele singure ar fi cheia fericirii și bunăstării pe pământ a tuturor celor ce muncesc cu brațul și cu mintea.

MUNCITORI ȘI PLUGĂRIME MUNCITOARE,

Călăuziți de dorul vostru nestins de a vedea cât mai curând împlinite îndreptățitele voastre revendicări, pentru care luptați de atâta amar de vreme, fiind de bună credință că preținșii voștri conducători sunt însuflețiți de cele mai curate sentimente și dorințe pentru clasa muncitoare și întregul popor român, le-ați încredințat lor apărarea intereselor clasei voastre, fără a vă da seama că odată cu aceasta ticăloșii au pus mâna pe interesele superioare ale scumpei noastre patrii și ale poporului român.

Bestiile comuniste odată împuternicite cu mandatul vostru, spre a scăpa de orice răspundere, toate faptele ce le-au săvârșit împotriva scumpei noastre patrii și a întregului neam le-au pus în sarcina voastră.

Poporul a voit, poporul a cerut.

Acești călăi ai țării, care-și zic, spre rușinea voastră, reprezentanții clasei muncitoare și-ai plugărimii, prin tratatul de pace de la Paris au renunțat în numele întregului popor român la Basarabia, Bucovina și Dunăre, cu toate că am contribuit

la obținerea victoriei marilor aliați, din Carpați și până în Cehoslovacia, cu jertfele a 200.000 de ofițeri, subofițeri și soldați.

Au consimțit ca întregul popor român să plătească rușilor despăgubirile de război, în condiții care nici peste zeci de ani nu vor putea fi plătite. Au cedat rușilor 70% din industriile și fabricile noastre, sub motiv că au fost inamice, deși au fost construite înainte de anul 1940.

Au naționalizat Banca Națională nu pentru a veni în ajutorul muncitorilor și plugarilor, ci pentru a se putea mai ușor înstrăina și fura tezaurul țării. În primăvara anului 1948, banda comunisto-jidovită și-a făcut rezerve de aur în Elveția, transportând săptămânal zeci de tone de aur cu avioanele Societății TARS.

Au naționalizat toate fabricile și industriile, nu pentru a ușura traiul muncitorilor și țăranilor, ci pentru a-și plasa membrii bandeii comunisto-jidovite în posturile de conducere ale acestor instituții, împiedicând astfel orice urmă de control asupra produselor fabricate.

Au creat clasei muncitoare un contract colectiv de muncă, prin care muncitorii și-au pierdut toate drepturile și libertățile muncitorești. Au dat plugărimii muncitoare iluzia că se urmărește bunăstarea ei, prin reforma agrară, pentru ca apoi să-i ia prin teroare și silnicie toate produsele pământului și muncii, pregătindu-i în mod sigur dezmoștenirea de pământul sfânt și drag, pentru care a sângerat și s-a jertfit sute de ani.

Au fost azvârliți din câmpul muncii sute de mii de muncitori manuali și intelectuali, ale căror familii au ajuns muritoare de foame, în timp ce pretinsele societăți de binefacere, democratice, strâng în mod abuziv și sfidător ajutoare pentru copiii și armata greacă, iar guvernul trimite bani și materiale în valoare de sute de miliarde de lei armatei comuniste din China și greviștilor din Italia și Franța.

Au distrus brava și glorioasa Armată Română, care timp de aproape 100 de ani a fost scutul și cheazășia independenței patriei noastre, înlocuind-o cu armata zisă a poporului, banda gardei comunisto-jidovite, în care toți dezertorii și trădătorii au fost înaintați la cele mai înalte grade ofițerești.

Au săvârșit cel mai mare sacrilegiu contra Sfintei noastre Biserici și prealuminatei noastre Școli, care timp de veacuri au fost esența vieții noastre spirituale și naționale, transformându-le în cele mai infecte focare de propagandă comunistă.

Banda comunisto-jidovită a încheiat la începutul anului 1948 un tratat de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică, prin care România a fost transformată într-o Gubernie Rusească, pierzându-și prin acest tratat suveranitatea politică și economică pe timp de 25 de ani.

Tot prin acest tratat a fost trădată cauza celor peste 200.000 prizonieri români care mai zac în lagărele și închisorile din Siberia, fiind abandonați definitiv. Au alungat monarhia, care timp de 80 de ani de domnie a încheiat, dezvoltat și consolidat țara noastră, fără să fi fost consultată voința poporului român. Au umplut închisorile și lagărele cu sute de mii de muncitori, țărani și intelectuali, care au îndrăznit să gândească și să simtă românește, împiedecând astfel orice încercare de afirmare a drepturilor omenești. Au fost masacrați pe frontierele de vest și sud-vest,

de la înscăunarea la domnie a bandei comunisto-jido vite, mii de persoane care au încercat să părăsească țara pentru a-și câștiga libertatea.

MUNCITORI ȘI PLUGĂRIME MUNCITOARE,

Acum, când cunoașteți toate ticăloșiile și crimele ce au fost săvârșite de banda comunisto-jidovită contra scumpei noastre patrii și a întregului popor român, a merge mai departe alături de ea înseamnă a vă angaja în fața patriei și a întregului popor român cu cea mai grea răspundere, ce nu vă va fi iertată niciodată.

ROMÂNI ȘI TOATE NAȚIONALITĂȚILE CONLOCUITOARE,

Banda comunisto-jidovită de la Doftana, al cărei număr nu trece de câteva sute de indivizi, prin înscăunarea ei la conducerea scumpei noastre patrii a dat cea mai grea palmă demnității și onoarei unui popor de 18 milioane de locuitori, iar guvernarea lui Petru Groza a înscris cea mai neagră pagină în istoria poporului român.

Armata, economia, finanțele, bogățiile solului și subsolului și apărarea intereselor superioare ale patriei noastre au fost încredințate jidanilor și străinilor.

Armata este condusă de dezertorul și trădătorul de patrie, fostul locotenent Emil Botnariuc (Bodnăraș). Siguranța internă este condusă de jidovitul Teohari Georgescu și satrapii ruși. Economia națională este încredințată jidanului Maurer, finanțele țării secuului László Luca, agricultura – cizmarului ungur Vaida, pădurile – ungurului Vincze, minele și petrolul românesc sunt administrate de jidanul Moise Cohn (Miron Constantinescu), iar asigurările sociale ale întregii clase muncitoare sunt în mâinile jidanului bucovinean Lothar Würtzel (Rădăceanu). Apărarea intereselor superioare ale sfintei noastre patrii în relațiile cu celelalte state au fost încredințate jidoavcei galițiene Ana Pauker, membră în Comitetul Central al Partidului Comunist Bolșevic de la Moscova.

Înaltul prezidium a fost onorat cu prezența jidoavcei basarabence Liuba Chișinevschi, iar președinția Consiliului de Miniștri – jidanului Zeigher.

ROMÂNI ȘI TOATE NAȚIONALITĂȚILE CONLOCUITOARE,

De aproape 5 ani în scumpa noastră patrie s-a dezlănțuit cea mai bestială teroare, iar întregul popor român i s-a impus să plătească cel mai greu tribut, cum nici pe vremea turcilor și a fanarioților nu s-a pomenit.

Banda comunisto-jidovită ne-a vândut și jefuit țara de toate bogățiile ei, iar blândului și harnicului popor român i-a pregătit o soartă de sclavie veșnică sub călcăiul Moscovei.

După ani de suferințe, dureri și umilințe a sosit timpul redeșteptării. Frontul Apărării Naționale, prin prezenta proclamație, cheamă la luptă pe toți Românii și Naționalitățile Conlocuitoare pentru eliberarea sfintei noastre patrii de sub jugul groazniciei tiranii a bestiiilor comunisto-jidovite.

Frontul Apărării Naționale este organizație de luptă, nicidecum politică, care să urmărească luarea puterii în stat. După curățirea Scumpei Noastre Patrii de bestiiile comunisto-jidovite, întreaga națiune română își va spune cuvântul prin vot, secret, liber și universal: cine va trebui să conducă.

În Frontul Apărării Naționale se pot înrola toți cetățenii conștienți ai aceste patrii, indiferent de naționalitate sau credință politică, care vor să lupte și să se sacrifice pentru:

- libertatea și independența patriei;
- libertatea și respectarea tuturor drepturilor omului;
- libertatea cultului;
- libertatea gândului, scrisului și cuvântului;
- libertatea și respectarea muncii;
- libertatea inițiativei și proprietății individuale.

Români și toate naționalitățile conlocuitoare din toate colțurile patriei noastre:

UNIȚI-VĂ!

Trebuie să arătăm lumii întregi că 18 milioane de locuitori doresc libertatea și că știu să lupte și să se sacrifice pentru ea. Numai atunci Marii noștri Aliați ne vor ajuta să ne recăpătăm independența Patriei și Libertatea întregului popor român.

TRĂIASCĂ ÎNFRAȚIREA PE VECI A POPORULUI ROMÂN CU TOATE NAȚIONALITĂȚILE CONLOCUITOARE!

**TRĂIASCĂ ROMÂNIA MARE; LIBERĂ ȘI INDEPENDENTĂ!
TRĂIASCĂ REGELE! CHEZĂȘIA SCUMPEI NOASTRE PATRII ȘI A
DEZVOLTĂRII ÎN LIBERTATE A ÎNTREGULUI POPOR ROMÂN!**

„MOARTE trădătorilor de neam și țară”

„MOARTE călăilor poporului Român”

„MOARTE bestiiilor comunisto-jidoviste”

FRONTUL APĂRĂRII NAȚIONALE

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 209-211, 227-230.

6. 1949 martie 2. Informații destinate Securității privind prezența partizanilor în zona Muntelui Mare.

COPIE

ACTIVITATEA INFORMATIVĂ

2 martie 1949

- O femeie a vorbit în satul Bistra că a văzut într-o noapte ieșind scânteii de la Groși.

- În noaptea de 1 spre 2 martie coloana de partizani ce venea de la Mogoș a fost somată de un gardian de noapte din comuna Lupșa. Partizanii au bătut pe gardian și au luat actele. După miezul nopții a căzut un strat de zăpadă de 2-3 cm care a acoperit urmele.

- În comuna Câmpeni au fost aduși 60 polițiști formați la școala comunistă pentru a încadra în comunele din plasa Câmpeni. În comuna Bistra au fost deja repartizați dintre acești comuniști.

- În comuna Bistra se vorbește intens de existența unor partizani pe Muntele Mare.

- Acum 5-6 zile s-a făcut descindere de noapte și percheziție de mai multe echipe ale Siguranței pe la toate sălașele și casele suspecte de la nord-est de Bistra până în apropiere de pădure.

- Locuitorul BACU a condus o echipă de-a Siguranței la casa lui KUT TRAIAN.

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 49.

7. 1949 martie 3, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București faptul că fugari înarmați se îndreaptă spre Muntele Mare, fapt confirmat de Ihuț Traian.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 027574/3 martie 1949
Registratura Generală

S.I.: urmărește rezultatele operației; în cazul că indivizii sunt legionari veți da lucrarea la S.2.

(ss) Indescifrabil

TELEGRAMĂ

D.R.S.P. Cluj către D.G.S.P. București

Stat nr. 244 din 3 martie 1949, orele 1, 20

Raportăm că în noaptea de unu spre doi martie a.c. pe la orele 24, tânărul Golda Teodor din comuna Luncani, jud. Turda, ce este casierul sindicatului agricol din comuna Câmpeni, jud. Turda, pe când se înapoia acasă de la o șezătoare din comuna Lupșa, jud. Turda, pe la punctul numit „Locul Tarlului”, a dat peste o bandă de înarmați de cca zece persoane, care l-au atacat, rupându-i vesta de pe el și luând-o cu ei. În vestă avea un tabel cu toți sindicaliștii din sus-numita comună, 14 fotografii ale sindicaliștilor, precum și suma de 500 lei și alte notițe după cum se constată. Din urmele lăsate au venit dinspre jud. Alba, au plecat spre Muntele Mare. În urma investigațiunilor întreprinse de către organele noastre de securitate în noaptea 2 spre

3 martie a.c. am reușit să identificăm și să captăm pe individul Ihuț Avram, fugar politic, care a făcut parte din cei zece bandiți din comuna Lupșa. Din declarația lui Ihuț Avram reiese că în Muntele Mare, unde se afla și el cu 15 persoane, iar în urma celor întâmplate în legătură cu președintele sindicatului din comuna Lupșa cei 10 indivizi împreună cu el s-au refugiat în Muntele Mare. Tot el declară că în noaptea de 3 martie a.c. urmează a se prezenta încă 15 fugari politici din județul Alba. Astfel se deduce că la Muntele Mare există un număr total de 40 fugari bine înarmați, între care, după cum reiese din declarația lui Ihuț Avram, sunt și ofițeri de jandarmi din București. Întrucât Ihuț Avram urma ca până în seara zilei de azi, 3 martie a.c. să se întoarcă în Muntele Mare la cuibul lor. Iar în caz că nu s-ar întoarce, am risca ca bandiții să bănuiască că sunt urmăriți și în acest fel ei să își schimbe cuibul și direcția. Pentru a evita o astfel de chestiune, am luat toate măsurile pentru a întreprinde operațiuni pentru depistarea acestor bandiți în noaptea de 3 spre 4 martie a.c. Rezultatul operațiunilor urmează a vă raporta la timp. Pt. colonel de securitate, cpt. de Securitate Kulcsár Ștefan. Nr. 1/690 din 3 martie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 334-336.

8. 1949, martie 5, Cluj. D.R.M. Cluj raportează D.G.M. București rezultatul acțiunii mixte Securitate-Miliție împotriva grupării maiorului Dabija de pe Muntele Mare.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A MILIȚIEI
COMANDAMENTUL REGIONAL CLUJ

NR. 40

5 martie 1949

STRICT SECRET

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A MILIȚIEI²
Secretariat – Biroul Buletin
BUCUREȘTI

Urmare raportului nostru nr. 38 din 3 martie 1949:

În dimineața zilei de 4 martie 1949 au început operațiunile contra bandei înarmate, ziși „partizani albi”.

După ce compania cu un efectiv de cca 80 oameni de la Batalionul de Securitate din Cluj s-au desfășurat în formație de atac în apropierea cotei 1201 din

² Adnotări pe manșeta documentului:

- 7.3.1949/Tov. Pintilie (ss) Jianu

- „I”

- 10.3.1949/S.I./la lucrări (ss) Indescifrabil

- Tov. Nicolschi

- Tov. Birtaș

regiunea Muntele Mare, la o distanță de cca 20 km nord-est de la Câmpeni, unde erau instalate cele două cazemate ale bandei; pe la orele 6 și 20 minute s-au schimbat primele focuri de arme.

După 2 ore de luptă foarte aprigă, rezistența dărză a bandei a fost învinsă, după o luptă corp la corp, arzând între timp cele 2 cazemate ale bandiților.

Din partea companiei de securitate au căzut 3 morți /un subofițer și 2 ostași/ la fel și compania a avut și 3 ostași răniți.

Banda a pierdut 7 morți /dintre care și o femeie care a fost bucătăreasa bandei, aceasta fiind împușcată în pat de către comandantul bandei încă la începutul atacului, probabil ca să nu poată divulga nimic/.

11 /inclusiv două femei – studente/ indivizi din bandă au fost uciși.

3 membri ai bandei, dintre care și maiorul deblocat DABIJA, la fel Macavei Traian și fostul sergent-major Scridon, deblocat acum un an de la fosta Legiune de Jandarmi Turda: au reușit să dispară în timpul luptelor. După cum s-a dovedit ulterior, maiorul deblocat Dabija era șeful bandei.

Material capturat de la bandă: 1 aparat de radio recepție în funcție, 1 mașină de scris în stare bună, 1 şapirograf în stare bună și câteva sute de manifeste diferite arse, dintre care mai multe erau pregătite băgate în plicuri, gata pentru expediere, fiecare plic fiind numerotat cu diferite numere în loc de adrese.

Banda era aprovizionată cu alimente pentru cca 30 de zile.

4 indivizi, făcând parte din bandă nu au luat parte în această bătălie, aceștia fiind trimiși mai înainte pentru procurare de alimente. *(Ei sunt la fel, dispăruți)*.

Armamentul capturat este compus din 2 pistoale mitralieră „Daimler”, un pistol mitralieră pps rusesc, 6 arme diferite, 3 grenade și trotil cu capsă pirotehnică.

Banda avea organizat serviciul de zi pe cazemată, la fel și câine dresat de pază și o santinelă în apropierea cazematei [corect bordei, n.n.].

După informațiuni rezultate în prima fază a cercetărilor întreprinse de Securitate, la 5 martie 1949, urma ca membrii bandei să depună jurământul de credință în mâinile șefului bandei.

La fel, după aceste informațiuni, în zilele viitoare urmau să mai sosească încă câteva grupuri de bandiți înarmați ziși „partizani albi”, la fel, din județul Alba.

Anchetarea celor prinși continuă din partea Securității.

Acțiunea a fost condusă de către tov. colonel de Securitate Patriciu Mihai, director regional de Securitate, Cluj.

Anexăm în copie o parte din așa-zisa „Proclamație a Frontului Apărării Naționale” al cărei exemplar original a fost găsit în cazemată [bordei].

Această anexă se compune din 3 file numerotate.

COMANDANT REGIONAL de MILIȚIE CLUJ

L.S.

Lt.-colonel de Miliție

(ss) Keleti Alexandru

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 356-357.

- 9.** **1949 martie 5, Cluj.** D.R.S.P. Cluj raportează D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. rezultatul luptei cu gruparea condusă de maiorul Dabija.

Copie

DIRECȚIA REGIONALĂ DE SECURITATE
CLUJ

5 martie 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

NOTĂ TELEFONICĂ

Direcțiunea Regională Cluj primind informațiuni că în sectorul comunei Bistra – Turda, la poalele Munților Apuseni, se află o bandă de fugari, în dimineața zilei de 4 martie a.c. a trecut la operațiuni de capturare.

A avut loc o luptă de o oră și jumătate cu banda compusă din 26 persoane, în urma căreia rezultatele sunt următoarele: 12 bandiți au fost capturați; 7 sunt morți; 3 au reușit să fugă. Patru bandiți lipseau în acel timp, fiind plecați după alimente, așa că au reușit să scape.

Din rândurile organelor Securității sunt 4 răniți și 3 morți (un subofițer și doi soldați).

S-au capturat: 2 puști automate; 6 arme militare; 4 pistoale și un Gestättner.
Vor raporta de urmare.

COLONEL DE SECURITATE
(ss) Patriciu Mihai

S.I.+II.: Veți urmări cercetarea pentru a vedea legături între legionari și P.N.Ț.-iști; lucrarea rămâne să fie urmărită de S.I.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 347.

- 10.** **1949 martie 5, Cluj.** Telegrama prin care D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București rezultatul acțiunii împotriva grupării Dabija, situată pe Muntele Mare.

TELEGRAMĂ³

D.R.S.P. Cluj către D.G.S.P. București

³ Documentul reprezintă transcrierea telegramei originale care se află în același dosar, f. 348-351 (n.ed.).

Cluj Sec. nr. 247 din 5/3/1949, orele 14⁴.

Urmare raportului nostru nr. 1/6909 din 3/3 1949, cu privire la efectuarea operațiunilor din jurul Câmpeni – Munții Apuseni, în urma aprobării dvs. telefonice am obținut de la batalionul de Securitate Florești efectivul necesar. În ziua de 3/3 1949 orele 24, trupele de operațiune s-au deplasat la Câmpeni, unde a fost fixat comandamentul, fiind încadrați de ofițeri și subofițeri din Securitate. Trupele de operație, în urma informațiilor sigure că fugarii politici sunt cantonați la cota 1201, cca 24 km de la Câmpeni, au pornit la fața locului, primind misiunea ca contactul cu inamicul să se ia la orele 6 dimineăta, operația s-a petrecut la orele 6 dimineăta, luând contact cu fugarii politici și fiind scoși din cabane cu asalturi de grenade; s-a început o luptă cot la cot care a durat o oră și jumătate.

Rezultatul acestei operațiuni fiind următorul:

Au fost capturați 11 fugari bandiți care sunt:

1. BOCAN IANCU colonel rezervă⁵, 2. ONEA TITUS student Medicină legionar, 3. MOLDOVAN SIMION student legionar, 4. BREAZU IULIU student manist, 5. OPRITĂ GHEORGHE plugar legionar, 6. VANDOR VICTOR învățător, 7. ALEXANDRA POP manistă, 8. RAȚIU AUGUSTIN plugar legionar, 9. MIHĂLȚAN TRAIAN plugar, 10. BUȚUȚUI VIORICA naționalistă, 11. IHUȚ TRAIAN plugar. Lupta s-a soldat cu 7 morți din partea fugarilor: 1. MACAVEI ALEXANDRU slt. de rezervă manist, 2. CIGMĂIAN IOAN legionar, 3. MITROFAN LUCIAN manist, 4. CÂMPIANU TRAIAN naționalist, 5. MAIER IOSIF mecanic, 6. MAIER ELENA casnică, 7. DECEAN PETRU manist. Dintre fugari în timpul luptei au fugit numiții: 1. MACAVEI TRAIAN, 2. DABIJA NICOLAE (MIRCEA), 3. SCRIDON IOAN fost subofițer de jandarmi care a fost rănit. Au fost plecați după alimente următorii: 1. IHUȚ TRAIAN, 2. CLOAMBĂ IOSIF, 3. SELEGEA NICOLAE, 4. PASCU CORNEL. Au fost capturate următoarele obiecte: un multiplicator șapirograf, un aparat de radio, una mașină de scris, un binoclu, două lunete, 5 capse dinamită, 4 pistoale portative, 6 arme diferite, două pistoale mitralieră, 140 cartușe pistol rusesc, 53 cartușe Z.B., 39 cartușe ungurești. De asemenea s-a găsit material subversiv: manifeste intitulate „Proclamația Frontului Apărării Naționale către români și toate naționalitățile conlocuitoare” cu semnătura Frontului Apărării Naționale, cu un cuprins defăimător R.P.R.-ului și U.R.S.S.-ului; acesta a fost redactat la 1 martie 1949 pe hârtie volantă trasă pe șapirograful capturat.

⁴ Adnotări pe manșeta telegramelor:

- D.G.S.P. Nr. 28770-17, 00/5.3.1949 (ss) Indescifrabil
- 7.3.1949/Comunicare D.R. Cluj:
- să trimită urgent primele rezultate ale cercetărilor
- să adâncească ancheta pentru descifrarea colaborării legionaro-maniste
- legăturile superioare (ss) S. Antoniu
- 8.3.1949/SI+SII/
- problema trebuie urmărită
- se va insista asupra legăturilor între legionari și maniști (ss) Indescifrabil

⁵ Agent al Securității.

Din partea batalionului de Securitate în timpul luptei au murit 3 persoane: 2 soldați și un subofițer, iar 4 sunt răniți ușor. S-au luat măsuri de urmărire a celor dispăruți. Urmează raport prin curier.

COLONEL DE SECURITATE
(ss) Patriciu Mihai

Nr. oficial 4/7088 din 5/3 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 352-353.

11. 1949 martie 5 [Sibiu]. Declarația locotenent-colonelului Bocan Iancu, agent al Securității Sibiu, trimis să descopere grupul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul lt.-col Bocan Iancu⁶ am lucrat reparații de cazărmi pentru armata rusă, astfel încât dl. prefect Celacu, de la Craiova, a ținut să mă prezinte dlui ministru Teohari Georgescu la București, unde domnia sa mi-a adus mulțumiri și felicitări. În luna decembrie 1948, ziua 11, am fost ridicat și dus la Securitatea Sibiu. La Sibiu, dl. col. Crăciun m-a pus în libertate și mi-a făcut cinstea să-mi încredințeze o misiune specială, de-a afla unde și ce forțe au bandiții [Dabija]-Macavei. Am plecat cu dl. căpitan Popa [cpt. Popa Iacob era șeful Serviciului Județean de Securitate Alba - n.n.] la Benic, și m-a lăsat în apropiere de sat. M-am prezentat la locuința lui Petre Pascu, fratele banditului Cornel, pe care am reușit să-l conving că am fugit de la Tribunalul Militar Sibiu și trebuie să mă refugiez în munți. Mi-a cercetat actele și mi-a dat un bilețel pe care scria 131, semnat Pascu, și m-a trimis la un joagăr, la fratele său Ion. În Galda de Sus am fost oprit de șeful de post din Benic. L-am convins să nu mă reîntorcă la Benic, că pierd timpul, și mi-a găsit o casă unde să dorm. Șeful de post a venit la acea casă cu comandantul de sector. Am stabilit să-mi expedieze o scrisoare la soție, la Ploiești, în care am specificat că dacă voi scrie o carte poștală cenzurată de bandiți în care voi spune că sunt îngrijorat de sănătatea copilului asta înseamnă că sunt păzit zi-noapte de către bandiți și nu pot pleca nicăieri.

Am plecat la joagăr, unde am găsit pe Ion Pascu, ce m-a condus la Bolfea Silvestru. Aici se afla Cornel Pascu. Tot aici a venit un student, Oargă Ion, din Șeușa, Alba, care a adus pe Opriță Gheorghe și pe Cigmăianu. Atunci m-am gândit la o nouă cale a Securității.

Am dat lui Oargă o scrisoare cenzurată de Pascu Cornel, către soacră-mea, să-l cheme pe un consătean de-al meu, fost jandarm, Teodorescu, să-i fie dată armă și să-l aducă la bandiți, ca să intre partizan [Gândul lui era ca, împreună cu acest

⁶ Bocan Iancu, ofițer deblocat, originar din comuna Pianu de Jos, jud. Alba.

jandarm, să poată informa mai bine Securitatea. Ceilalți pe moment nu și-au dat seama că au în față un fals partizan - n.n.].

Duminică noaptea am plecat de la șura lui Bolfea la casa lui din Întregalde, unde am găsit pe Traian Macavei, mr. Oniga, Scridon și un grup de 15 legionari. Luni noaptea am plecat cu toții spre Mogoș. În drum s-au mai alăturat vreo 6 oameni, cu Mihălțan, Decean și alții. Spre ziuă am tras la o casă mică și șură sub Geamăna. Marți noaptea am plecat cu toții, vreo 16, prin comuna Geamăna spre Lupșa. Aici, după un drum foarte greu și dându-mi seama că nu voi mai putea scăpa din ghearele bandiților nici pe motiv de boală, m-am lăsat jos, trântindu-mă și spunând că orice s-ar întâmpla, bolnav și după o foame de 72 de zile la Securitate și bătăi suferite, de-am urinat numai sânge, eu nu mai pot merge. Atunci tot grupul s-a adunat în jurul meu și în acel moment a strigat gardianul comunal «Stai!». S-a apropiat și a fost lovit de Macavei Traian, care i-a luat actele. Respectivul a strigat prin sat: «Hoții!».

Fiindcă eu am provocat acest incident, nevoind să plec mai departe, am fost condamnat la moarte. M-a scăpat ca prin minune mr. Oniga [Foarte probabil că Oniga și-a dat seama că și Bocan era agent al Securității, pentru că altfel nu ar fi avut decât de câștigat dacă era ucis un rezistent - n.n.]. Ne-am încolonat sub amenințarea aspră a lui Traian Macavei și am plecat în pas rapid. Eu am spus din nou că nu mai pot și atunci am fost pus în capul coloanei să merg cum pot. Urcând muntele Tarnița, cu 50 cm zăpadă, i-am rugat pe Macavei și Pascu, plângând, să mă lase la o șură până a doua zi.

M-au amenințat și l-au pus pe Decean și Maier să mă tragă în sus. A fost un chin pe care nu și-l poate imagina o minte omenească. Pe la orele 9 dimineața am ajuns la Muntele Mare, unde ne-a primit maiorul Dabija și ceilalți. Dabija ne-a citit o proclamație către popor, am fost repartizat la bordeiul mic, de 8 persoane, unde s-a instalat și Cornel Pascu, și eram supravegheat chiar când mă duceam la closet.

După masă am vorbit cu comandantul Dabija și Alexandru Macavei să-mi dea voie să-i scriu soției, natural cenzurat, și am scris o carte poștală care se află la Securitate. Am scris după codul stabilit, că sunt îngrijorat pentru sănătatea copilului și că am aer cum avea ea când pleca la Sinaia cu grupul tineretului. Asta însemna că nu mă pot descleșta și că grupul bandiților este între 20-30 persoane.

A treia zi, vineri dimineața, la orele 6:30, santinela Mitrofan a anunțat că suntem atacați. Cornel Pascu, Decean și Mihălțan au ieșit afară și-au tras. Am rămas în bordei numai cu Viorica Buțuți și ne-am predat. Am avut noroc, a treia oară, că nu am fost împușcat de soldați, dar am fost lovit cu patul armei de mi s-au rupt dinții, de asemenea în cap, piept și spate. Am spus plutonierului Cosman, care m-a recunoscut, am arătat un soldat care ținea arma asupra mea și care mi-a văzut ceasul la mână stângă și mi l-a luat. M-am plâns domnului locotenent că am acest ceas de 24 de ani și mi-a spus că se va cerceta. După 8 zile de chinuri, marșuri numai noaptea, apoi la sediu pe Muntele Mare, am terminat misiunea mea, scăpat a treia oară de la împușcare. Și rog să se aducă această declarație la cunoștința dlui col. Crăciun, dl cpt. Popa. Sunt extrem de extenuat, fiind și suferind. Am însă mulțumirea sufletească că am făcut tot ce mi-a fost omenește posibil la vârsta mea de 54 de ani și închei cu cuvintele: Trăiască și înflorească Republica Populară

Română, care nu va cădea pradă nimănui și cu atât mai puțin unor bandiți descreierați!

(ss) Lt.-col. Bocan Iancu⁷

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 66-68.

12. 1949 martie 5, Cluj. Act medico-legal întocmit după autopsia sergentului-major Mateș Gheorghe, căzut în luptă.

Copie

ACT MEDICO-LEGAL nr. 318

Astăzi 5 martie 1949 la Spitalul Militar Cluj, noi medic lt. NICOLAESCU OVIDIU din Spitalul Militar Cluj, fiind delegat la facerea autopsiei sergentului major MATEȘ GHEORGHE din Batalionul 7 Securitate, asistat de dl cpt. magistrat MOȚOC VICTOR, am constatat următoarele:

Istoricul faptelor: În ziua de 4 martie 1949, fiind în misiune specială în urmărirea unor infractori politici a fost rănit mortal în regiunea vaselor gâtului, sucombând imediat.

Examen: Prezintă în regiunea supraclaviculară dreaptă pe marginea anterioară a sterno-cleido-mastoidianului un orificiu rotund în diametru de 1 cm, al cărui traiect trece prin jugulară, carotida primitivă, urmărește lobul superior pulmonar stâng și partea superioară a lobului de aceeași parte. În cavitatea toracică stângă a revărsat sânge abundent, părțile pulmonare interesante fiind de culoare violacee închisă. Orificiul de ieșire se găsește situat la nivelul spinei omoplatului stâng la mijloc.

Concluzii: Moartea prin hemoragie fudroyantă după plagă transfixiantă cervico-toracică prin glonț de armă, prin lezarea carotidei primitive și hemotorax stâng abundent.

(ss) Medic lt. dr. NICOLAESCU OVIDIU

Delegatul Tribunalului Militar
(ss) Cpt. Moțoc Victor

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 4.

⁷ Faptele acestuia nu au rămas însă fără răsplată, primită chiar de la cei pe care-i ajutase cu atâta sârg. După ce regimul i-a confiscat locuința și pământul din comuna natală (Pianu de Jos), s-a mutat la Ploiești, în locuința soției. Aici a trebuit să accepte în locuință și alte persoane, „repartizate de la Spațiu Locativ” (chiar dacă la început s-a împotrivit, a fost arestat de Securitate și forțat să accepte). A decedat la 16 ianuarie 1958, în mizerie, la Căminul de bătrâni din Brazi, unde a fost internat deoarece „soția îl alungase de acasă, întrucât se îmbolnăvise”.

13.

1949 martie 5, Florești. Certificat medical al soldatului Pâslaru Petru, rănit în lupta de pe Muntele Mare.

COPIE

CERTIFICAT MEDICAL

Noi medic cpt. dr. MARINESCU ALEXANDRU, medicul Batalionului 7 Florești, certific prin prezentul că soldatul PÂSLARU PETRU suferă de plagă prin schije în regiunea sprâncenoasă dreaptă.

Rana a fost căpătată în acțiunea contra bandei din Muntele Mare, jud. Turda.

MEDICUL CORPULUI

Medic cpt. (ss) Marinescu

Nr. 3299 din 5 martie 1949, Florești.

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 9.

14.

1949 martie [6]. Raport de activitate al plutonierului-major Voicu Octavian asupra desfășurării luptei de la Muntele Mare din 4 martie 1949.

În ziua de 4 martie 1949, împreună cu 2 plutoane de soldați, ne-am deplasat la Bistra, la Muntele Mare, să prindem organizația subversivă de acolo. La ordinul dl. col. Patriciu, care se găsea la Câmpeni, la ora 12 noaptea am plecat la Bistra și apoi la Muntele Mare, spre obiectiv.

Plutonul I trebuia să ocupe obiectivul pe la nord, plutonul al II-lea pe la sud, urmând să se înconjoare terenul. Călăuză îl aveam pe Ihuț Avram, membru al bandei, care știa locul, terenul și obiectivul. La ora 1 noaptea am plecat din Bistra, pe valea Bistrei, la locul zis Fierăstrăul, la 18 km de Bistra, de unde mai aveam o oră de mers până la obiectiv. La orele 6:30 dimineața am ajuns în marginea pădurii, la o distanță de 400 m de cabanele fugarilor.

Plutonul I era cu Ihuț, care știa bine terenul. Plutonul s-a apropiat și a tras în spatele obiectivului, aruncând grenade. Plutonul II, auzind împușcăturile trase de plutonul I, s-au dezorientat și zăpăcit de cap, luând-o la vale distanță de 400 m înainte ca plutonul I să deschidă foc asupra obiectivului, au fost observați de către santinela organizației de la cabanele fugarilor. Santinela a tras foc de armă și a fluierat de 2 ori, dând alarma fugarilor. Plutonul II, fiind dezorientat și auzind împușcăturile, s-au culcat la pământ, nemaiascultând nici o comandă a comandantului plutonului și a grupelor respective, care au prins a trage și ei înspre plutonul I, în direcția în care s-au auzit împușcăturile.

Târziu și plutonul II a urcat la deal și, ajungând la o distanță de 20-30 m de prima cabană, trăgeau de jos în sus, iar plutonul I de sus în jos, spre cabană, și în acel moment era încurcătură, căci trăgeau aproape unii în alții. Plutonul I, care a ajuns mai repede la obiectiv, a dat foc cu grenadele primei cabane, care ardea în flăcări, unde s-au predat cei ce se găseau în cabană, și în a doua cabană s-au aruncat grenade înăuntru și se trăgea în ea cu pistoale automate. De aici unii au murit, iar o parte se predaseră cu mâinile sus. Partea din stânga a cabanelor nu era acoperită de noi și pe aici au reușit să fugă Dabija, Macavei și ceilalți. Sub un brad singuratic era ascuns individul Onea Titus, neavând armă la el. L-am somat, l-am culcat cu fața-n jos în zăpadă și, în timp ce eu căutam o sfoară în buzunar să îl leg, individul a sărit asupra mea, m-a prins cu dinții de urechea stângă și cu amândouă mâinile mi-a sustras pistolul. M-am luptat cu el, răsucindu-i pistolul în mâna lui, l-am doborât la pământ cu ajutorul celorlalți și l-am dus la ceilalți capturați. Întrebându-l de ce-a făcut asta, a răspuns că a vrut să-mi ia pistolul din mână ca să se împuște singur, știind ce-l așteaptă la Securitate.

Între timp plutoanele se strânseseră toate în jurul cabanelor, la foc, unde ardea baraca. Dar în marginea barăcii era o cantitate de 8-10 kg slănină, cam tot atâta brânză, 4 pâini mari de câte 6 kg una, cununi de ceapă, unde soldații au început să împartă slăcina și pâinea și au început să mănânce, fiind misiunea terminată și liniște peste tot.

Lângă cabană, la 20 m, era un grup de 5 indivizi capturați, dintre care se găseau 2 ofițeri. Apropiiindu-mă de ei, care erau culcați pe spate cu mâinile în sus, unul din ei m-a chemat că vrea să-mi spună ceva. I-am ascultat și mi-au spus că sunt informatori de-ai noștri de la Alba și Sibiu, rugându-mă ca să nu-i mai bată ostașii și i-au buzunărit, luându-le tot ce aveau la ei, adică legitimațiile, ceasuri și tot ce aveau la ei. În acel moment am văzut că ar fi adevărat cele spuse de ei, am raportat sublocotenentului [este vorba de slt. Sabău Florea, cel care a condus operațiunea - n.n.], le-am spus soldaților să nu-i mai bată, iar lucrurile ce le-au luat de la ei imediat să le dea înapoi. Soldații, cum îi buzunăreau, plecau printre pluton, printre ceilalți, de nu-i mai cunoșteai.

M-am dus la cabana a doua, care era făcută din lemne groase de brad și era mare, de 6 m lungime și 3 m lățime, acoperită cu pământ, unde numai fațada se vedea, adică ușa și două geamuri în părți. Deasupra ușii era tăiat în brad și scris: „Izbândă sau moarte!”. În cabană am găsit mai multe manifeste, un interogatoriu al maiorului Oniga, o mașină de scris, un binoclu, o armă Z.B. și un pistol, pe care l-am luat asupra mea.

Sublocotenentul de Securitate Florea luase alte lucruri din cabană, înaintea mea. În cabană erau 3 morți, 2 bărbați și o femeie, și alți doi în afară de cabană, cărora le-am luat actele împreună cu maiorul Oniga. Eu fiind încărcat cu materialul pe care-l aveam, îl păzeam și pe Ihuț, nu am putut identifica bine pe cei morți.

L-am întrebat pe slt. Florea dacă a identificat pe cei morți. Mi-a răspuns că pe el nu-l interesează, că nu-i treaba lui. Am constatat că din 22 indivizi care au fost acolo, 10 au fost prinși, în afara celor doi fugiți, iar morți eu am văzut cinci, din cauză că operația nu a decurs bine și a fost o simplă zăpăceală, nemaiținând cont nimeni de nici o comandă, nici soldații nu ascultau de nimeni. Am mai văzut că

fugarii erau foarte bine alimentați. Ce-a fost de mâncat din alimente le-au împărțit ostașii între ei și le-au mâncat, iar restul de haine, încălțăminte și păături de la cei morți, ce-au mai rămas de la ostași, s-au pus grămadă în foi de cort și s-au adus la vale. La fel și armele, care erau aruncate în jurul barăcii, neluându-le nimeni, subsemnatul le-am adunat și le-am împărțit pe ostași, ca să le aducă la vale, precum și aparatul de radio l-am dat lui Ihuț Avram ca să-l aducă.

Operațiunea a început la ora 6,37 și s-a terminat la 8,30, când ne-am încolonat și am pornit spre Bistra. Din trupă au fost trei morți și doi răniți. Indisciplina care a fost în rândurile soldaților, era cât pe ce să rămână morții acolo, adică camarazii lor, nevrând să asculte de ofițeri ca să-i ducă la vale, ci cu multă insistență și comandă și chiar înjurături, i-au dus la vale.

La orele 12 am ajuns la Bistra, la comandament, unde toată lumea trebuia să depună tot ce a găsit în cabană. Și unde subsemnatul aveam asupra mea manifestele, precum și interogatoriul, o mașină de scris, un binoclu, o armă Z.B., un pistol „Steyer” și o lunetă, pe care am predat-o la comandament, nerămânând nimic asupra mea.

(ss) Plutonier major de Securitate Voicu Octavian

Rezoluție:

Vom sancționa abaterea lui Pop T. și Sabău, arătând toate greșelile care s-au comis. Greșeala cercului, lipsa unui post de comandă pe terenul de operație, neascultarea ostașilor, când subofițerul s-a trezit singur în fața Cabanei, urmat de un singur ostaș, iar restul nu i-a urmat, drept urmare cele două elemente curajoase și-au pierdut viața. Veți accentua curajul lui Voicu, luptându-se cu Onea Titus. (ss) Mihai Kovács

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 71-73.

15. 1949 martie 7, București. Notă a D.G.S.P. privind D.R.S.P. Sibiu pentru capturarea partizanilor.

G.G.S.P.
Jl. 28882

7 martie 1949

NOTĂ

Dir. Regională de Securitate Sibiu, cu raportul nr. 4/8589 din 6 martie 1948 ne comunică următoarele:

În urma legăturilor luate cu Dir. Reg. de Securitate Cluj de unde a primit informații asupra bandei de la Muntele Mare, județul Turda, a stabilit centrul Alba

Iulia de unde să organizeze operațiunea pentru prinderea bandelor existente și a celor în legătură cu aceste bande pe raza județului Alba.

În seara zilei de 5 februarie 1949 [corect martie], având informații că MACAVEI TRAIAN și maiorul DABIJA, conducători ai bandelor de pe Muntele Mare, au luat masa la un locuitor pe drumul dintre Abrud și Brad și având indicații că își continuă drumul înspre Arad, a trimis o echipă compusă din 6 oameni de Securitate și Miliție dotați toți cu pistoale automate, urmând ca la Abrud să se pună sub comanda slt. de Securitate ONUTZ, care cunoaște regiunea respectivă și posedă informațiuni asupra direcției în care merg bandiții.

De asemenea a luat masuri ca toate punctele de trecere din județul Alba și Hunedoara să fie controlate de organele acelei Dir. Reg. de Securitate.

A dat dispozițiuni să se ia legătura cu Securitatea Arad, de unde este foarte probabil ca bandiții să încerce a ajunge în ziua de 6 martie a.c.

S-a controlat sectorul respectiv telefonic, constatând că organele de securitate sunt în obiectiv. Rezultate până în prezent nu sunt.

La Alba se știe că banda lui POPA ȘTEFAN se găsește în Muntele Capra însă nu are locul determinat precis. Prin măsurile pe care le-a luat prin informatori, urmează a se stabili locul precis unde se află banda, pentru a trece la operațiuni în condițiuni favorabile.

Unul din informatori spune că în satul Popești la locuitorul BOLFEA, banditul MACAVEI a chemat la întâlnire pentru ziua de 6 martie a.c. pe POPA ȘTEFAN sau delegați de-ai lui pentru a stabili fuziunea bandei POPA ȘTEFAN compusă din 19 bandiți cu banda lui DABIJA și MACAVEI, fostă pe Muntele Mare. Această întâlnire a fost fixată înainte ca banda DABIJA să fie descompusă. În cazul când cei din banda DABIJA nu au anunțat banda lui POPA ȘTEFAN despre cele petrecute la ei, este posibilă venirea lui POPA ȘTEFAN și a delegaților lui.

S-au luat măsuri de supraveghere a casei și păzirea punctelor obligatorii de trecere a bandiților.

La această întâlnire urmează să i-a parte și un grup de circa 20 tineri, noi recrutați pentru bande și care de acolo urmează a fi duși în munte.

De banda lui ȘUȘMAN care se găsește în Muntele Muncel, D.R.S.P. Sibiu se ocupă de asemenea în mod informativ.

Trupele care au fost puse la dispoziția acelei D.R.S.P. au fost cazate în Sibiu, urmând a se trece la operațiuni.

Urmare raportului D.R.S.P. Sibiu din 6 martie a.c. ne comunică următoarele:

Prima echipă care a plecat sub comanda slt. de Sec. ONUTZ, pentru urmărirea bandiților DABIJA și MACAVEI, s-a întors fără rezultat în seara zilei de 6 martie a.c.

În sectorul respectiv se continuă informațiunile, se menține barajul drumurilor, controlul trenurilor, autobuzelor și călătorilor.

În legătură cu urmărirea bandei POPA ȘTEFAN, raportează următoarele:

A identificat locul precis unde se găsește această bandă, prin doi informatori care au fost la adăpostul lor. Banda se găsește adăpostită într-o șură la aproximativ 1 km de vârful Piatra Caprei la locul numit Muncelu. Banda se compune din cinci

indivizi neidentificați care stau la un loc, apoi alții care stau pe la diferite gazde, totalizând după informații aproximativ douăzeci.

Ziua de 6 martie fiind hotărâtă pentru recrutare de bandiți, în vederea întâlnirii dintre banditul POPA ȘTEFAN și MACAVEI TRAIAN în casa numitului BOLFEA SILVESTRU. Cătunul Popești ca centre de colectare fiindu-le semnalate următoarele case:

BOLFEA SILVESTRU

POPA PETRE

VANDOR SAVIN.

Obiectivele de mai sus urmează a fi atacate cu 200 oameni de Securitate, cel de la Vârful Caprei din patru părți, fiecare grup având călăuză și instrucțiuni de felul cum să procedeze, iar celelalte trei obiective vor fi atacate de câte o grupă, la fel, compusă din călăuze din partea locului.

Pentru obiectivele de mai sus socotind și centrele de colectare, a trimis 200 oameni de Securitate cu armamentul și muniția necesară.

În vederea începerii acțiunii a chemat trupele de la Sibiu în ziua de 6 martie orele 21, 15, socotind că vor ajunge până în aceeași seară la orele 23, 30 la Alba, unde urma să primească schițele și instrucțiuni până la ora 1 noaptea când trebuiau să plece cu mașinile înspre obiective, pentru ca la ora 6 în ziua de 7 martie să înceapă atacul.

Trupele au sosit la ora 3, 40 la Alba. După ce au ajuns li s-a distribuit muniția și hrana și abia la orele 6 a putut să-i trimită din Alba.

Această defecțiune, comandantul trupelor o atribuie mașinilor care nu pot merge cu o viteză mare, precum și șoferilor care nu sunt instruiți.

În ziua de 8 martie 1949, D.R.S. Sibiu mai raportează următoarele:

Acțiunea ce urma să aibă loc în ziua de 7 martie a.c., asupra Vârfului Caprei, a fost amânată din cauza zăpezii și a viscolului foarte puternic care era pe munte. Batalionul de Securitate din Sibiu, neputându-și atinge obiectivele, a fost nevoit a se întoarce din drum.

În dimineața zilei de 8 Martie 1949, echipele destinate au pornit din nou înspre aceleași obiective. Din cauză că nu s-a putut acționa în cursul zilei de 7 Martie, în parte acțiunea a fost compromisă.

La fața locului se găsește lt.-colonel de Securitate Gh. Crăciun, din ziua de 7 martie 1949 orele 11.

Lupta dintre grupul Popa Ștefan și Securitate din Valea Tibrului (potrivit declarației lui Ioan Scridon): „În 6 martie 1949, împreună cu Pascu Cornel, ne-am întâlnit cu Popa Ștefan, Maxim Alexandru și Moldovan Nicolae, care erau în drum spre Muntele Mare, spre a ajunge la Dabija. În 8 martie 1949, la ora 8 dimineața, a venit un băiat din sat, pe care nu-l cunosc, la adăpostul nostru și ne-a anunțat că vin jandarmii. Curând am fost somați să ne predăm. Popa Ștefan a strigat să nu se predea nimeni. A început lupta, în urma căreia Popa Ștefan, Pascu Cornel și Moldovan Nicolae au fost uciși, eu și Maxim Alexandru am fost prinși vii”.

16.

1949 martie 7, Câmpeni. Biroul Securității Poporului Câmpeni raportează Serviciului Județean de Securitate a Poporului Turda cum s-a acționat împotriva grupului Dabija la data de 4 martie 1949.

Biroul Securității Poporului Câmpeni
7 martie 1949

Către
S.J.S.P. Turda

În seara zilei de 2 martie 1949 am fost informați de către informatorul nostru că numitul Ihuț Avram, din comuna Bistra, județul Turda, se găsește din ziua de 27 februarie 1949 acasă, fiind bolnav (...) Informatorul nostru a căutat să-l convingă să se prezinte de bună voie la acest Birou de Securitate, însă el a refuzat categoric acest lucru și a spus că de ce caută să îl nenorocoască. În ziua de 3 martie 1949, la orele 6 dimineața, personalul acestui Birou de Securitate, împreună cu încă 2 brigadieri și un milițian al acestui Birou de Securitate, au desfășurat o acțiune la locuința sus-numitului a cărei rezultat a fost pozitiv, susnumitul fiind acaparat și arestat (...) În urma arestării susnumitului și în urma informațiilor primite de la sus-numitul, constatându-se precis locul unde sunt ceilalți fugari politici, s-a raportat telefonic Serviciului Securității Poporului Turda.

În baza raportului nostru, în dimineața zilei de 4 martie 1949, la orele 5 fix, s-a dezlănțuit acțiunea în regiunea Dealul Muntelui, la locul denumit Stânele Groși, unde era instalată, într-o cabană săpată în pământ și alta la circa 20 metri de ea, clădită la suprafață din lemn de brad, organizația subversivă cu denumirea de „Frontul Apărării Naționale”, acțiune condusă de către organele de Securitate și dezlănțuită de către 2 plutoane din Batalionul de Securitate Florești – Cluj.

În timpul cât ostașii de Securitate se apropiau de cabană, totodată nefiind indicat locul precis de către banditul Ihuț Avram, fiind duși în eroare, la circa 300 metri de acea cabană unde erau bandiții i-a mirosit un câine și în urma lătratului câinelui santinela bandiților de la cabană a tras 2 focuri de armă pentru alarmare și deja când ostașii s-au apropiat de cabană cei dinăuntru au deschis foc în mare asupra soldaților.

Dacă nu ne inducea în eroare numitul Ihuț Avram și dacă nu-i simțea câinele pe ostași, pe motivul că toți bandiții din cabană dormeau, numai santinela fiind de pază, rezultatul era câștigat cu sută la sută.

Capturați de vii: Onea Titus, student anul VI la Medicină, din Roșia Montană, Alba, Bocan Iancu, col. pensionar, Pop Alexandra, studentă, din Bistra – Turda, Vador Victor, agricultor, Buțuțui Viorica casnică din Întregalde – Alba, Oniga Emil – maior, Oprea Gheorghe – agricultor, Balomir – Hunedoara, Rațiu Augustin – Sărmășel, Cluj, Moldovan Simion – student, Blaj, Mihălțan Traian – mecanic, Teiuș – Alba, Breazu Iuliu, din Teiuș – Alba și Ihuț Avram din Bistra – Turda.

Morți: Macavei Alexandru, Maier Iosif, Maier Elena, Mitrofan Lucian, Decean Petru.

Fugiți: Dabija Nicolae, Macavei Traian, Pascu Cornel, Scridon Ioan. Plecați după alimente: Cloambă Iosif, Ihuț Traian și Salagea Niculae.

Din partea noastră am avut pierderi pe serg. maj. Mateș I. Gheorghe, fruntaș Mărgineanu Gh. Marin și Oană Gh. Traian. Un subofițer și doi soldați au fost grav răniți, iar patru soldați au fost răniți ușor.

În 5 martie 1949, organele de Securitate și 20 ostași ne-am deplasat în Muntele Mare. Cabana de lemne, clădită la suprafața pământului, s-a găsit arsă până-n temelii. În cabana a doua, amenajată în pământ, a fost găsită o femeie, împușcată în ceafă și, constatată de către organele sanitare gravidă, aceasta fiind Maier Elena. Ea era cu hainele luate. În cabană s-au mai găsit doi indivizi morți: Decean Petru, rănit la piciorul stâng, și un bărbat bine dezvoltat, acesta fiind Maier Iosif. În fața cabanei s-au găsit alți doi indivizi morți, unul chiar în fața cabanei, fără o mână, cu un buletin pe numele Cosma Petru, despre care se crede că a fost Mitrofan Lucian. Iar al doilea mort s-a găsit la 10 m de cabană, de circa 40-50 ani, Macavei Alexandru [în fapt cel ucis era Ioan Cigmăianu, Alexandru Macavei reușind să scape din încercuire – n.n.].

Toți morții au fost băgați în cabana amenajată în pământ, apoi a fost surpată peste ei și nivelat terenul. S-a controlat terenul pe rază de 500 m și nu s-au mai găsit alți morți.

Au mai fost arestați în zonă numita Dura Ana, a lui Andronic, de asemenea soțiile lui Ihuț Avram și Ihuț Traian, mama și tatăl lui Ihuț Traian. Interogați în repetate rânduri de către organele noastre, niciodată nu au vrut să dea vreo informație despre Ihuț Traian. A fost arestată Ihuț Maria, văduvă, din Bistra, pentru că pe adresa ei veneau scrisori de la Pascu Cornel [Securitatea cenzura toate scrisorile care plecau sau soseau în zonă – n.n.]. A fost arestat Balea Gheorghe, chiabur, cu 15 ha teren, ce avea cea mai bună gospodărie din comună, tatăl vitreg al numitei Pop Alexandra, prinsă în acea bandă.

În noaptea de 3/4 martie 1949, pe la orele 2, în timpul acțiunii Securității, un tânăr necunoscut, cu cizme în picioare, căciulă de miel și palton negru, a bătut la casa numitei Pop Alexandra, a intrat în casă și a lăsat două scrisori.

A fost arestată Balea Maria, a lui Andreșel, mama lui Pop Alexandra, precum și Ioanette Sabin, fost notar, membru în P.N.Ț. Maniu. Bucea Nicolae, din Bistra, preot greco-catolic, a fost arestat pentru că a instigat populația să nu treacă la ortodoxie. Salagea Ileana a lui Traian, soră cu numitul Ihuț Traian, Boncea Petru și Adam Nicodim au fost arestați de asemenea.

Raportăm că-n conformitate cu ordinul verbal primit de la dvs., în cursul zilei de 5 martie 1949 am ridicat toate obiectele și bunurile găsite în casa părinților și a numitului Ihuț Traian, care bunuri au fost date Internatului Școlii Elementare din comuna Câmpeni, Turda, vitele au fost date Cooperativei din comuna Câmpeni, oile, în colaborare cu partidul, au fost date anumitor proletari agricoli, iar casa a fost desfigurată, distrugându-i-se ușile și geamurile. Totodată, din alimente s-a pregătit o hrană caldă pentru ostașii Batalionului de Securitate care

sunt aici. În ziua de 7 martie 1949 ne-am deplasat la locul unde a avut loc acțiunea și am fotografiat terenul.

Lt. de Securitate
(ss) Coldea Gheorghe

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 74-76.

17. 1949 martie 7, București. D.G.S.P. dă indicații D.R.S.P. Cluj asupra modului cum trebuie să se facă ancheta asupra celor arestați.

DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
Nr. 51/28770

– Teleimprimator –

7 martie 1949

DIRECȚIA REGIONALĂ DE SECURITATE CLUJ

La raportul dvs. nr. 4/7088 din 5 martie a.c. referitor la operațiunile efectuate în regiunea Câmpeni, vă rugăm a ne comunica de urgență rezultatul primelor cercetări efectuate asupra celor arestați.

Totodată veți lua măsuri ca ancheta asupra celor reținuți să fie adâncită pentru a se stabili următoarele chestiuni:

- Cum s-a ajuns la stabilirea legăturilor membrilor acestei bande și prin cine s-au făcut aceste legături.

- Cum s-a ajuns la legăturile de colaborare între legionarii și P.N.Ț.-iștii din această bandă, cu cine din foștii conducători P.N.Ț.-iști sau legionari au avut legături în acest scop și cine a inițiat, organizat și constituit această bandă și ce scopuri urmăreau.

- Unde mai sunt organizate asemenea bande, dacă au avut legături cu acestea și de unde și-au procurat armamentul, muniția, multiplicatorul și toate celelalte materiale interzise găsite asupra lor, precum și scopul în care urma să fie întrebuințat și cum își procurau alimente.

Rezultatul cercetărilor va fi raportat de urgență, urmând a primi ordine de urmare.

COLONEL DE SECURITATE,
(ss) M. Dulgheru

CĂPITAN DE SECURITATE,
(ss) S. Antoniu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 54.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

Nr. 5/7358

8 martie 1949

Către
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI
Tov. colonel Dulgheru

La ordinul dvs. nr. 51/28770 din 7 martie 1949, avem onoare a vă raporta situația primelor cercetări a indivizilor ce fac parte din organizația subversivă „Frontul Apărării Naționale – Corpul de Haiduci”.

Legăturile membrilor acestei bande au fost făcute de către MACAVEI TRAIAN și DABIJA MIRCEA [Nicolae], care au hotărât să organizeze această bandă în Munții Apuseni. Legăturile între membri se fac prin numitul IHUȚ TRAIAN cu cei din comuna Bistra, jud. Turda, prin MAIER IOSIF, MIHĂLȚAN TRAIAN, PASCU CORNEL, SCRIDON IOAN, cu cei de pe Valea Mureșului.

Legăturile pe care le-a avut această organizație cu foștii conducători P.N.Ț.-iști și legionari sunt POPA ȘTEFAN zis NUȚU, legionar, POP CORNEL zis PUIU, legionar, iar legăturile la București, Arad și Timișoara se făceau prin individul COSMA PETRE din comuna Bucium-Montari, jud. Alba. Cei care au organizat și constituit această bandă au fost următorii: DABIJA MIRCEA, SANDU MAXIM, MACAVEI TRAIAN ȘI MACAVEI ALEXANDRU. Scopul acestei organizații, precum se constată din cercetările efectuate și din însuși statutul de organizare era răsturnarea actualului regim, atacarea organelor Securității Poporului, dezarmarea diferitelor unități militare și înarmarea grupului de haiduci, asasinarea tuturor secretarilor P.M.R., spre a produce panică în rândurile populației și de a începe o revoluție internă spre instaurarea unui guvern naționalist.

Asemenea bande organizate mai sunt: în comuna Întregalde, jud. Alba, cu care au avut legătură prin numitul MACAVEI TRAIAN, în comuna Râmeți, jud. Alba, în Muntele Capra, jud. Alba și pe Valea Mureșului.

Armamentul existent s-a procurat prin MACAVEI TRAIAN, 5 arme, pe care acesta și le-a reținut de când era ofițer activ și tot acesta a procurat trotilul. SCRIDON IOAN a adus 2 pistoale rusești, iar restul de armament a fost adus de fiecare persoană în parte. Multiplicatorul, care avea lipsă matrițele, din care cauză nu era în stare de funcțiune, a fost adus de către COSMA PETRE din București, împreună cu mașina de scris pe care le-a cumpărat de la un magazin de consignatie cu suma de 10.000 lei. Aparatul de radio a fost adus de către MACAVEI TRAIAN, a cărui proprietate era, iar bateriile au fost aduse de către VANDOR VICTOR. Scopul în care urmau să fie întrebuințate aceste materiale era următorul: armamentul în scop de a ataca armata, organele miliției și a provoca rebeliune internă, iar în

cazul în care vor fi descoperiți, pentru a se autoapăra. Mașina de scris a fost întrebuințată pentru editarea statutului, a manifestelor care avea de scop să arate caracterul organizației; după ce erau multiplicare urma ca prin diferite persoane din organizație să fie răspândite în centrele industriale într-o zi fixată pentru întreaga țară. Procurarea alimentelor se făcea prin colectare de cereale de la diferiți cetățeni din Valea Mureșului, care donau din proprietatea lor, fiind oameni cu avere, iar legătura cu aceștia a făcut-o IHUȚ TRAIAN din comuna Bistra – Turda. Tot IHUȚ TRAIAN și IHUȚ AVRAM procurau alimente pe bani pe care i-au primit de la șefii bandei DABIJA MIRCEA și MACAVEI TRAIAN, prin numitul BALEA GHEORGHE din comuna Bistra. Capitalul de care a dispus banda provenea din lovitura dată la Percepția din Teiuș de către MACAVEI TRAIAN și alți membri ai bandei, de unde au reușit să fure suma de cca 320.000 lei.

Din declarațiile anchetatorilor s-a constatat că această bandă era în curs de organizare prin recrutare de noi membri ce urmau a fi aduși în munte.

Au fost reținuți și anchetați până în prezent următorii:

1. ONEA TITUS, student anul V Medicină Cluj, originar din comuna Roșia Montană, jud. Alba, fugar legionar, care recunoaște că s-a încadrat în această organizație din vara anului 1948, după ce sus-numitul a fugit din Cluj, fiind urmărit pentru activitatea sa legionară.

Numitul a avut cunoștință despre această organizație prin legionarul POP CORNEL și pentru ca să nu fie prins de organele Securității, a luat legătură cu frații MACAVEI. A mai avut legături cu numitul COSMA PETRE din comuna Bucium-Montari, care a fost curierul organizației, a mai avut cunoștință cu un oarecare SABIN, care știa de niște lăzi cu grenade și o pușcă mitralieră. În organizație a depus activitate, fiind folosit și ca medic, iar în ziua de 4 martie 1949, când au fost atacați, a avut asupra sa o armă Z.B. cu 50 cartușe, cu care armă a acționat până la epuizarea gloanțelor. În guvernul pe care intenționau a-l forma după reușita luptei, ONEA TITUS a fost propus să ocupe postul de Ministru al Sănătății.

2. MIHĂLȚAN TRAIAN, mecanic, originar din Teiuș, jud. Alba, a avut cunoștință de această organizație fiind însărcinat de a organiza Valea Mureșului, care însărcinare a primit-o de la PASCU CORNEL, originar din Benic, jud. Alba. PASCU CORNEL a trimis pe Mihălțan Traian la un anume MOLDOVAN, fost plutonier-major, cu care urma să ia legătura prin POPA IONUȚ, cantor în comuna Teiuș, dar care n-a vrut să-i facă legătura și atunci PASCU CORNEL i-a dat lui MIHĂLȚAN parola „Vulturul Negru” prin care să-l recunoască pe MOLDOVAN, dar MOLDOVAN a refuzat și de această dată și atunci PASCU CORNEL i-a încredințat lui MIHĂLȚAN plasa Teiuș, unde a organizat 6 persoane cu care a plecat la PASCU PETRU, în comuna Benic, jud. Alba și de aici cu o călăuză al cărui nume nu-l cunoaște, a plecat la BOLFEA SILVESTRU, în comuna Întregalde, cătunul Popești, unde era centru de întâlnire de unde-i ridicau cei care erau în munți. De asemenea a mai avut legătură cu studentul CRIȘAN ION a lui Morcănar, din comuna Galda de Jos, asupra căruia se găsea armament ce trebuia să fie transportat la munte, care armament nu cunoaște în ce împrejurări a fost procurat de acel student. A mai avut legături cu PUȘCAȘ ȘTEFAN din comuna Stremț, jud. Alba, care a fost călăuză organizației. Mai susține că la tatăl lui DECEAN PETRU /mort

în acțiune/ din comuna Mihalt, jud. Alba, se găsesc 5.000 de cartușe de pistol automat care urmau să fie transportate de acesta în comuna Întregalde, jud. Alba, în pădure.

MIHĂLȚAN TRAIAN a mai colectat cereale pentru organizație de la diferiți cetățeni. Numitul mai susține că a mai avut legătură cu sergentul POPA IOAN din Teiuș, în prezent militar activ la regimentul Roșiori din Oradea Mare, care urma a aduce în organizație 200 soldați înarmați și de acest lucru mai știa CÂMPEANU TRAIAN, din Teiuș, jud. Alba.

În ziua de 4 martie 1949, când a fost atacul, a avut asupra sa o pușcă Z.B. și 50 de cartușe, cu care a acționat până la epuizarea muniției.

3. CÂMPEANU TRAIAN, de profesiune morar din comuna Teiuș, jud. Alba avea misiunea de a măcina cerealele pentru organizație, care erau colectate de CERGHIDAN VIRGIL, din comuna Mihalt, jud. Alba. A avut cunoștință despre organizație încă din 1948, prin Maier Iosif /decedat în acțiune/ și a fost dus în organizație de MIHĂLȚAN TRAIAN.

În ziua de 4 martie 1949, a avut asupra sa un pistol automat, cu care a acționat până la epuizarea muniției. Din declarația lui mai reiese că mașina de scris a fost cumpărată din banii care au fost furați de la Percepție, aceasta în urma afirmației ce i-a făcut-o Scridon Ioan /dispărut/.

4. BREAZU IULIU, din comuna Teiuș, jud. Alba, a fost recrutat în organizație de către CÂMPEANU TRAIAN și la plecarea din comuna sa avea asupra lui un pistol cu dobă cu 14 cartușe și o armă Z.B. care i-au fost date de către RUSU OCTAVIAN din comuna Teiuș.

În ziua de 4 martie 1949, în timpul atacului a tras cu pistolul până la epuizarea cartușelor.

5. OPRITĂ GHEORGHE, agricultor din comuna Balomiru de Câmpie, jud. Hunedoara, a fost recrutat și adus în organizație de către studentul OARGĂ ION din comuna Șeușa, jud. Alba și a fost adus de mai multe călăuze la care nu le știe numele, până la BOLFEA SILVESTRU, în comuna Întregalde.

În ziua de 3 martie 1949 a intrat santinelă în schimbul de la 12 la 3 noaptea și în timpul atacului a tras cu arma până la epuizarea cartușelor.

6. RAȚIU AUGUSTIN, agricultor din comuna Sărmășel, jud. Cluj, are cunoștință de această organizație de la numitul MORARIU ALEXANDRU, șeful organizației din care el a făcut parte și a fost dus la munte de către DECEAN PETRU și predat fraților PASCU PETRU și GHEORGHE din comuna Benic, care apoi l-au trimis la BOLFEA SILVESTRU cu consemnul 131. Numitul în organizație a fost santinelă în ziua de 3 martie 1949, iar în ziua de 4 martie 1949 în timpul atacului a tras cu arma Z.B. 50 de cartușe și drept dovadă că a luat parte la luptă, este rănit.

7. MOLDOVAN SIMION, fără profesie, din Blaj, a intrat în această organizație fiind introdus de către CÂMPEANU TRAIAN și pentru că nu era cunoscut urma ca după verificare să fie înarmat. În ziua atacului a dat ajutor celor răniți din cabană, ducând și muniție celor ce se aflau pe poziție, spre a duce lupta mai departe.

8. VANDOR VICTOR, agricultor din comuna Întregalde, jud. Alba, a fost dus în organizație de către MACAVEI TRAIAN, urmând ca și el să fie înarmat după verificare, iar în timpul atacului, pe când servea cu munițiuni pe cei ce au deschis foc, a fost rănit.

9. BUȚUȚUI VIORICA, casnică din comuna Întregalde, jud. Alba, a fost capturată în operațiune, fiind găsită în cabana fugarilor și în prezent se află la Serviciul Securității Alba pentru cercetări.

10. IHUȚ AVRAM, agricultor din comuna Bistra, jud. Turda, a fost recrutat și introdus în organizație de către IHUȚ TRAIAN și a luat parte la construirea unei cabane, precum și la transportarea alimentelor, în același timp fiind și informatorul organizației despre ceea ce se întâmplă în comunele de la poalele muntelui.

11. IHUȚ PETRU, agricultor din comuna Bistra, jud. Turda, a avut cunoștință despre organizație din anul 1948, având pe fiul său, IHUȚ TRAIAN, membru în organizație, iar el avea misiunea de a găzdui pe toți fugarii politici din această organizație, făcând în același timp diferite misiuni de curier și procura alimente.

12. IHUȚ ANA, casnică din comuna Bistra, jud. Turda, avea cunoștință despre organizație, fiul său, IHUȚ TRAIAN, fiind membru și a procurat alimente, în același timp informând organizația despre evenimentele din comună.

13. POP ALEXANDRA, fără profesie din comuna Bistra, jud. Turda, a fost introdusă în organizație de către IHUȚ TRAIAN și i-a fost încredințată misiunea de secretară a organizației, întocmind tabele despre membri. În ziua de 4 martie 1949, în timpul atacului, numita a îndeplinit funcția de infirmieră și i-a încurajat să lupte până la ultimul cartuș. A mai avut misiunea din partea organizației de a se interesa unde este biroul Securității în Câmpeni, cât efectiv are și personalul la ce distanță stă de birou, pe care misiune a îndeplinit-o, aducând toate datele.

Cercetările continuă spre a se stabili toate rețelele de legături ale acestei organizații și vom raporta la timp noile constatări.

Înaintăm alăturat copia statutului de organizare, copie după manifestul organizației, precum și copia jurământului de credință, pe care fiecare membru era obligat a-l depune.

Totodată înaintăm un tabel despre indivizii care au dat ajutor, armament și munițiuni și au călăuzit persoanele fugare pentru a ajunge la sediul organizației din Muntele Mare, care aparțin județului Alba și care tabel l-am trimis și D.R.S.P. Sibiu pentru a lua măsuri.

COLONEL DE SECURITATE
(ss) Patriciu Mihai

Locot. de Securitate
(ss) Stănescu Aurel

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 325-328.

19.

1949 martie 9, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București cum a decurs urmărirea lui Dabija Nicolae și Macavei Traian.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 029078/9 martie 1949
Registratura Generală

TELEGRAMĂ

Dir. Reg. de Sec. Sibiu către Dir. Gen. a Sec. Poporului București

A se preda imediat dlui colonel Dulgheru.

Din Alba nr. 109 din 9 martie 1949, cuv. 108, orele 10, 40

Urmare raportului nostru nr. 4/8589 din 9 martie 1949 raportăm: am dat dispozițiuni Serviciului Județean de Securitate Deva să se retragă pe poziții, întrucât din informații bandiții Dabija și Traian [Macavei] care și-au schimbat drumul din direcția județului Hunedoara, îndreptându-se în direcția comunei Mogoș, județul Alba, unde s-ar găsi în prezent. Am luat măsuri pentru a trimite o echipă în comuna respectivă cu scopul de a identifica și aresta pe bandiți, iar rezultatul îl vom afla la timp. Locot.-colonel de Securitate Gr. Crăciun 4/8589.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 330.

20.

1949 martie 10, Sibiu. Lupta de la Mesentea în care au fost uciși tinerii Mârza Traian și Gligor Traian.

D.R.S.P. Sibiu
10 martie 1949

NOTĂ

În legătură cu operațiile din corn. Galda de Jos, asupra Muntelui Caprei, în legătură cu banda Popa Ștefan, din declarațiile numitului Sandu Maxim s-a stabilit că într-o casă conspirativă situată în comunele Galda de Jos și Mesentea, jud. Alba, ar putea fi găsită legionara Dina Teglariu.

Organele de Securitate Sibiu și Alba s-au deplasat, în număr de 7, la locul specificat. Trimițându-se o femeie înainte (pentru a camufla acțiunea), s-a stabilit că ușa era încuiată. Trecându-se la forțarea ușii, organele Securității au fost primite cu focuri de pistol automat, din interiorul casei, unde se aflau doi bandiți. Retrăgându-se pe poziții prielnice, organele Securității au deschis foc împotriva bandiților. Continuându-se focul de ambele părți, cu mici întreruperi, s-a trimis după ajutoare la Alba Iulia, de unde au venit 25 de persoane din partea Miliției. Continuându-se focul

de ambele părți, iar bandiții fiind baricadați și neputându-se distruge cuibul bandiților, s-au cerut, prin Direcția Regională de Securitate Sibiu, două mitraliere și două branduri. La cererea aceasta, comandantul garnizoanei, locotenent-colonelul Carra, a consimțit cu foarte multă greutate, trimițând un tun anticar cu o întârziere de 7 ore față de ora cerută. A fost constituită o grupă de pușcași mitraliori și grenadieri, aruncându-se circa 30 grenade, precum și multe grenade incendiare, obiectivul fiind atacat neîntrerupt până la orele 17, cu 4 puști mitraliere, plus pistoalele automate și tot felul de armament avut asupra organelor Securității.

La ora 17, încetându-se focul din partea lor, au fost luați doi localnici legionari și trimiși în adăpostul bandiților, spre a aduce vești dacă bandiții vor să se predea, precum și câți bandiți sunt.

Ieșind din casă peste puțin timp, cei doi aveau cu ei două pistoale automate, unul de tip sovietic, unul german, cu două încărcătoare, precum și două pistoale de buzunar cal. 9 m/m.

S-au găsit în interior, depozitate, următoarele: 80 feldere de grâu (1.200 kg), o cantitate mare de porumb, carne, untură și mai multe haine de diferite feluri, cu care bandiții se îmbrăcau după caz. În interiorul casei au fost găsiți doi bandiți, unul mort, iar celălalt a murit peste puțin timp.

Fiind transportat la fața locului, banditul Sandu Maxim, din banda lui Popa Ștefan, acesta a recunoscut că cei doi sunt din aceeași bandă, unul numit Gligor Traian, legionar, din Cacova, iar celălalt numit Mârza, din Galtiu, jud. Alba.

Cercetările sunt în continuare pentru a se afla și prinde gazda celor doi, precum și pe curiera Dina Teglaru, care nu a fost găsită. Organele Miliției au dat ajutor suficient în această operațiune, de asemenea, formația militară a avut o comportare bună.

Direcția Reg. Sec. Sibiu remarcă atitudinea lipsită de interes total a numitului locotenent-colonel Carra, care poate fi apreciată ca sabotaj, netrimițând la timp armamentul cerut și chiar invocând că nu are cele ce au fost cerute.

De asemenea, Dir. Reg. Sibiu remarcă atitudinea căpitanului Breazu, din serviciul E.C.P., ajutor al colonelului Cara, și care, trecând peste ordinul tov. ministru Bodnăraș, a refuzat, de asemenea, să trimită două pistoale automate, de care a fost nevoie în acțiunea anterioară acesteia, adică aceea de la Teiuș, împotriva bandei lui Popa Ștefan.

(ss) Lt.-col. de Securitate Crăciun Gheorghe

Notă: astfel au murit cei doi tineri luptători Traian Mârza și Traian Gligor. Aveau fiecare 20 de ani.

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 102-104.

- 21. 1949 martie 10, Cluj.** D.R.S.P. Cluj cere D.R.S.P. Timișoara să rețină și să cerceteze pe maiorul Opreanu și plutonierul Iancu din Arad, în legătură prin curier cu maiorul Dabija.

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

Nr. 5/7358

10 martie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 031672/14 martie 1949

Către,

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
TIMIȘOARA

Spre știința D.G.S.P.

Vă facem cunoscut că din cercetările efectuate la această Direcție, în legătură cu organizația subversivă descoperită în Muntele Mare, jud. Turda, s-a constatat că șeful acestei organizații, maiorul DABIJA, a avut legături cu maiorul OPREANU și plutonier IANCU, ambii din Arad și legătura cu aceștia o făcea COSMA PETRU, curierul organizației. Atât maiorul OPREANU cât și plutonier IANCU aveau misiunea de a procura uniforme pentru fugarii politici ce se aflau în Muntele Mare, în același timp a recruta elemente cu care apoi să vină sus în munți.

Față de cele de mai sus, rugăm luați măsuri de reținerea și cercetarea lor în legătură cu cele semnalate.

COLONEL DE SECURITATE

(ss) Patriciu Mihai

Locot. de Securitate

(ss) Stănescu Aurel

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 321.

- 22. 1949 martie 11, București.** D.G.S.P. București cere D.R.S.P. Cluj să raporteze noile date obținute despre partizanii din jud. Turda.

DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Nr. 116/14660-S

Confidențial

DIRECȚIUNII REGIONALE SECURITATE
CLUJ

La raportul nr. 1/1274 din 20 ianuarie 1949, dispuneți să ni se raporteze noile date obținute în problema bandelor teroriste din jud. Turda.

COLONEL DE SECURITATE

(ss) Birtaş G.

MAIOR DE SECURITATE

(ss) Urișan I.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 255.

23.

1949 martie 11, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București că Macavei Nicolae este un om de legătură al organizației Dabija.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 031445/12 martie 1949

TELEGRAMĂ

Tov. colonel Dulgheru – București.
Către Direcțiunea Generală a Securității Poporului

Cluj 264 st. 80 cuv. 11/3, data 11 martie, ora 22

Urmare la nr. 5/7358 din 9 martie 1949 raportăm că din cercetările efectuate în continuare s-a constatat că un alt om de legătură al organizației este numitul Macavei Nicolae fugar, fost comisar, care se ascunde în București, str. Cornățel, fost Fundătura Olteniței nr. 6; este de statură înalt, gras, șaten privirea cruntă, poartă asupra sa pistol și are legături directe cu maiorul deblocat Nițescu, împreună procurând materiale necesare pentru organizație. Colonel de Securitate Patriciu Mihail nr. 5/7358 din 11 martie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 323.

24.

1949 martie 14, București. Direcția Penitenciarelor comunică D.G.S.P. că Dabija Mircea se află deținut la Aiud.

R.P.R.
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA PENITENCIARELOR ȘI INSTITUTELOR DE
PREVENȚIE
SERVICIUL ÎNDRUMĂRILOR
Direcțiunea Administrativă

Secret
Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 032293/15 martie 1949

Nr. 5511 S. din 14 martie 1949

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

La adresa dvs. nr. 51/31530/1949, avem onoare a vă comunica că numitul Dabija Mircea, fost maior activ din Turda, condamnat la 1 an corecție pentru omisiunea denunțării complotului, prin sentința nr. 2159 din 10 decembrie 1948 a

Tribunalului Militar București Secția I-a, se găsește în prezent în penitenciarul Aiud în executarea pedepsei.

DIRECTOR
L.S.
(ss) M. Constantinescu

Șeful Serviciului
(ss) I. Sacaliuc

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 320.

25. 1949 martie 14, București. Direcția Securității Capitalei raportează împușcarea lui Macavei Nicolae (Șandor) și a fetei sale.

DIRECȚIUNEA SECURITĂȚII CAPITALEI

14 martie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 032409/15 martie 1949

RAPORT

În ziua de 13 martie 1949, orele 10 a.c., o echipă compusă dintr-un ofițer și doi subofițeri civili de la Direcția IV din Direcțiunea Generală a Securității Poporului, s-au deplasat în strada Cornățel (prin Șoseaua Olteniței), pentru a aresta pe numitul ȘANDOR.

Sosite în curtea imobilului, de la adresa de mai sus, organele Securității au somat pe sus-numitul, la care acesta a scos pistolul și a tras primul foc.

Față de această situație, organele Securității au deschis focuri de armă asupra numitului ȘANDOR, care a fost rănit mortal. Totodată a fost împușcată și o fetiță a acestuia de 6 ani care se afla în casă.

Fetița a fost transportată la Spitalul Văcărești.

În toiul luptei a mai fost împușcat în picior numitul PRUTEANU VASILE, care se găsea printre vecini.

Cetățenii, alarmați de aceste împușcături, au venit în grabă pentru a afla ce se petrece, iar echipa Securității a înlăturat lumea din jur, cu pistoalele în mână, rămânând până la orele 13,30, când au plecat.

Menționăm că în tot timpul acesta, în fața casei staționa o mașină Jeep.

Populația din cartier, formată în majoritate din muncitori, muncitoare și gospodine, comentează astfel cele întâmplate.

Unii spun că victima a luat copilul în brațe pentru a impresiona pe cei care veniseră să-l aresteze.

Cetățenii din împrejurimi afirmau că „dacă cel împușcat a fost un bandit, care era vina copilului?”

Femeile – după înfățișare – muncitoare discutau că „astăzi este timpul să nu mai spui nimic, că dacă vorbești ceva, vin agenții ziua și te împușcă în casă”.

În general cetățenii arătau rezerve față de străinii de cartier și se abțineau să comenteze.

Victima nu avea legături cu nimeni, trăia retras și era cam suspect cetățenilor din cartier, prin felul lui de a trăi.

La un moment dat, unul din polițiști ar fi telefonat de la restaurantul din colțul fundăturii Cornățel, cerând să li se trimită muniții. Această convorbire telefonică ar fi fost auzită de către cei din restaurant, care apoi a fost retransmisă cetățenilor din cartier, fapt care a constituit încă un prilej de comentarii nefavorabile la adresa poliției.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 282-283.

26. 1949 martie 16, București. D.G.S.P. București cere D.G.M. dosarul numitului Macavei Nicolae, împușcat de agenții Securității.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 51/16 martie 1949

DIRECȚIA GENERALĂ A MILITIEI

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune predarea delegatului acestei Direcțiuni Generale, dosarul numitului MACAVEI NICOLAE, fost comisar ajutor în M.A.I., născut la 1 iulie 1902, în comuna Bucium, jud. Alba, domiciliat în București, str. Caimatei nr. 16, fiul lui Alexandru și Tereza, fiind necesar la această Direcțiune în interesul unor cercetări.

GENERAL MAIOR DE SECURITATE
(ss) Nicolschi Alexandru

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 277.

27. 1949 martie 16, București. D.G.S.P. cere Serviciului Fișe să fie căutați Macavei Nicolae și Dabija Nicolae la fișele A.S., D.S.C. și S.S.I.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 51
16 martie 1949

SERVICIUL FIȘE

În conformitate cu ordinul verbal al tov. general maior Nicolschi;

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune de urgență ca numiții MACAVEI NICOLAE și DABIJA NICOLAE, prevăzuți în tabelele alăturate, să fie căutați cât mai urgent posibil la fișele A.S., D.S.C. și S.S.I.

Rezultatul este necesar pentru a fi prezentat de urgență tov. general.

CĂPITAN DE SECURITATE

(ss) Răzvan Sergiu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 276.

28. 1949 martie 16, București. Document cu conținutul asemănător precedentului.

Dir. Generală a Securității Poporului
Direcția Secretariat

Nr. 51
16 martie 1949

Către
Serviciul Fișe

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune căutarea la fișele A.S., D.S.C. și S.S.I. a următorilor:

1. DABIJA NICOLAE, fiul lui Dumitru (†) și Ioana (†), născut în Galați în anul 1908, căsătorit cu Florica Angheluță, fără copii, domiciliat în Aradu Nou, str. Horia nr. 13.

2. MACAVEI NICOLAE, de ani 42, născut în comuna Bucium, jud. Alba, la 1 iulie 1902, domiciliat în București, str. Caimatei nr. 16, fost comisar ajutor la Ministerul de Interne, fiul lui Alexandru și Tereza.

SUBLOCOTENENT DE SECURITATE

(ss) D. Căpitănescu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 275.

29. 1949 martie 16, Cluj. D.R.S.P. Cluj comunică D.R.S.P. Sibiu ce a mai declarat Scridon Ion în legătură cu alți sprijinitori.

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

Nr. 5/8286
16 martie 1949

Către,
DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
SIBIU

Spre știință D.G.S.P.

Vă facem cunoscut că din cercetările efectuate de organele noastre în legătură cu organizația teroristă descoperită în Muntele Mare, ce era condusă de maiorul DABIJA, s-au constatat următoarele:

Numitul SCRIDON IOAN declară că a mai avut legături cu POPOVICI, șeful Depoului de locomotive din Teiuș și cu LAZĂR IACOB, inginer la Depoul din Teiuș, care aveau însărcinarea ca în timpul când vor începe acțiunile să mineze nodurile de căi ferate mai importante. Sus-numitul mai susține că unul din acești doi indivizi ar fi fost trimis din partea Comandamentului din București, cu misiunea pentru acest lucru. De asemenea mai susține că deputatul MOGA FILERU și cu MARIAN SIMION din comuna Mogoș, jud. Alba, unde deputatul MOGA FILERU ar fi spus că are nevoie de 5.000 oameni, că în aceștia de acum nu mai are încredere.

SCRIDON IOAN mai declară căci cpt. de rezervă LAZĂR din comuna Galda de Sus, ginerele preotului, a fost însărcinat din partea lui SANDU MAXIM (reținut de Serviciul de Securitate Alba) să organizeze în județul Turda. La fel BOGDAN LAZĂR, învățător din comuna Mogoș, satul Cojocari, jud. Alba, a adunat cotizații de la cetățenii din comună, pe care le-a dus în comuna Întregalde și le-a vărsat preotului SUCIU ce în prezent se află la Blaj.

Față de cele de mai sus vă rugăm a lua măsuri, în consecință și totodată vă rugăm a dispune Serviciului de Securitate Alba să ne trimită în copie declarația numitului MAXIM, despre legăturile sale în județul Turda.

COLONEL DE SECURITATE,
(ss) Patriciu Mihai

Lt. de Securitate
(ss) Stănescu Aurel

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 319.

30. 1949 martie 21, București. Referat privind verificarea în arhive a lui Dabija Nicolae și Macavei Nicolae.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
SECRETARIAT

Nr. 3894/3839
21 martie 1949

REFERAT
asupra următoarelor persoane verificate la
arhivele D.S.C., S.S.I. și A.S.

1. DABIJA NICOLAE,

La D.S.C. – necunoscut

La S.S.I. – din dos. 3607/1936, este cunoscut un anume Dabija Nicolae fără date de stare civilă, din comuna Gănești, jud. Covurlui, semnalat că și-a dat adeziunea la asociația „România Anticomunistă”, asociație care avea drept scop lupta împotriva ideologiei comuniste.

Din dos. 4468/1944, notă din 2 mai 1944, este de asemenea cunoscut un Dabija Nicolae, fără alte date, de profesie judecător, șeful cenzurii de la Prefectura jud. Timiș, semnalat pe o notă a agenturii „Ardeal Timișoara K.” ce poartă data de 2 mai 1944, că împreună cu mai multe persoane manifestă sentimente filo-engleze.

Din dos. 407/941 este cunoscut un anume Dabija, fără alte date, de profesie telegrafist la Direcția Inspecției C.F.R. Cernăuți, semnalat că a manifestat atitudine anti-românească și că a fost ales în comitetul Sovietic.

Este semnalat de M.C.G. cu nr. 3288 din 17 iulie 1941.

La A.S. – din dos. 71549 ind./943 este cunoscut un anume Dabija, fără alte date de stare civilă, semnalat că împreună cu numiții Stănescu Aurel, Bărbulescu Marin și Tiberiu Vlad face parte din grupul 75-76 F.D.C., fapt pentru care a fost judecat, condamnat și grațiat de către Curtea Marțială a Comandamentului Militar al Capitalei.

Din dos. 3242 sp.jr. 44171/946 este cunoscut un Dabija Nicolae, fără alte date, de la Fabrica Nitrogen Târnăveni, semnalat că face parte dintre principalii autori ai instigărilor la dezordinele ce au avut loc la 7 noiembrie 1946 cu ocazia serbării aniversării revoluției ruse în cadrul Sindicatului de la sus-numita fabrică, fapt pentru care atât numitului, cât și celorlalți instigatori li s-au dresat acte, iar cu adresa nr. 1975 s. din 2 decembrie 1947 au fost înaintați Parchetului Tribunalului Târnava Mică – Dumbrăveni.

2. MACAVEI NICOLAE

La D.S.C. – din dos. 10 298 ind./948 este cunoscut un anume Macavei Nicolae fără date de stare civilă, semnalat că atât el, cât și numitul Macavei Traian au fost dați în urmărire de către Dir. Reg. a Securității Poporului Sibiu, fără a se ști pentru ce anume fapte s-au făcut vinovați.

La S.S.I. – din dos. 3607/945, este cunoscut comisarul în D.G.P. Macavei Nicolae fără date, semnalat că ar fi trecut în cadrul disponibil.

La A.S. – din dos. 109 jr. 37823/939 este cunoscut numitul Macavei Nicolae originar din com. Bucium, jud. Alba, semnalat că figurează pe un tabel de infractori ce au fost dați în judecata Trib. Militar al Corpului 6 Armată Cluj în interval de la 15 martie – 1 aprilie 1939, pentru nepredarea armelor. Numitul a fost condamnat la 2.000 lei amendă și confiscarea armei ce o posedă.

Din dos. 4253 sp.jr. 9178/949 este cunoscut fostul comisar în Poliția Capitalei Macavei Nicolae fără alte date, semnalat că împreună cu cei doi frați ai săi, Macavei Alexandru și Macavei Traian face contrabandă cu aur.

De asemenea, numitul este cunoscut ca simpatizant al P.N.Ț. Maniu, iar datorită relațiilor ce le avea în Poliția Capitalei, aranja în așa fel lucrurile, ca în administrația și Poliția Abrud să fie numiți numai oameni care închideau ochii la afacerile și contrabanda cu aur a fraților săi.

LT. SECURITATE

(ss) Popescu V.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 273-274.

31. 1949 martie 21, București. Serviciul de Informații al Armatei comunică D.G.S.P. datele privind ofițerii cu numele Dabija.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Serviciul de Informații al Armatei

Nr. V. 21797 din 21 martie 1949

Către,

DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Domnul colonel Dulgheru

La nr. 51/32846 din 16 martie 1949 avem onoare a vă face cunoscut că maiorul DABIJA D. NICOLAE, fost în Reg. 38 Inf. este născut la 13 aprilie 1907 și avansat sublocotenent la 1 iulie 1929.

Sus-numitul a fost decorat pe frontul de Est cu ordinul „Mihai Viteazu”.

În anul 1946, pe când era comandant de batalion în Reg. 10 Grăniceri, i s-a întocmit dosar de trimiterea în judecata Tribunalului Militar pentru șantaj și abuz de putere. Dosarul a fost înaintat Corpului Grănicerilor.

Relații complete vom trimite ulterior.

În controalele Armatei se mai găsesc următorii ofițeri cu numele Dabija, după cum urmează:

- Lt.-col. rez. DABIJA I. CONSTANTIN, din C.T. Rm. Sărat, decorat pe Frontul de Est cu ordinul „Mihai Viteazu”, cunoscut reacționar (fost înscris în P.N.Ț. Maniu).
- Maior rez. DABIJA D. MIRCEA, fost în Bat. 10 V.M.
- Maior grd. geniu DABIJA C. CONSTANTIN, aflat în activitate.
- Maior rez. DABIJA G. CORNELIU, fost în Reg. 7 Roșiori.
- Maior veterinar rez. DABIJA I. GHEORGHE și
- Lt. rez. DABIJA I. DUMITRU, fost în Reg. Geniu Marină.

Rugăm a preciza pentru care din acești ofițeri urmează să trimitem încă date complete.

D.O.
ȘEFUL SERV. DE INFORMAȚII AL ARMATEI
L.S.
Colonel
(ss) Gh. Evulescu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, vol. 2, f. 272.

32. 1949 martie 22, București. Referat privind verificarea în arhive a lui Macavei Traian.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
SECRETARIAT
Nr. 3958/3903
22 martie 1949

REFERAT
asupra următoarelor persoane verificate la
arhivele D.S.C., S.S.I. și A.S.

1. MACAVEI TRAIAN,
La D.S.C. – necunoscut

La S.S.I. – din dos. 3092/946, este cunoscut un anume Macavei, fără date de stare civilă, director școlar din Cluj, semnalat membru P.N.Ț.

Din dos. 3025/940 este cunoscut un anume Macavei, fără alte date, inspector șef al Învățământului Școlar în ținutul Nistru, semnalat că a fost confirmat de către Administrația Sovietică în postul de mai sus.

Din dos. 3089/945 este cunoscut un anume Macavei, fără date de stare civilă, avocat legionar, semnalat ca unul ce a lucrat împreună cu dr. Emil Ghilezan, fost director al Băncii Ardelene.

La A.S. – din dos. 67765 ind./942, este cunoscut Macavei A. Traian, născut în anul 1910 în comuna Bucium-Montari, jud. Alba, fiul lui Alexandru și Tereza, de profesie specialist în aparate de măsurat de precizie pentru radio, cu serviciul militar satisfăcut în Marina Regală Română, ctg. 1932, cu gradul de sergent major, domiciliat în comuna Bucium-Montari, jud. Alba, semnalat că a fost înscris în Mișcarea Legionară și a activat ca șef de cuib în comuna de mai sus, unde ar fi încercat să participe la rebeliunea legionară.

În anul 1935 a fost angajat la „Malaxa” în specialitatea pe care o are, iar pentru completarea cunoștințelor în domeniul acelei specialități a fost trimis 6 luni la Milano, 2 luni la Viena, 2 luni la Frankfurt-am-Main și 2 luni la Berlin.

În anul 1937 a demisionat de la Malaxa, deschizându-și în comuna natală o întreprindere de cherestea.

În anul 1938 a fost angajat la postul de radio emisiune Bod, demisionând însă și de acolo.

În iulie 1941 a fost concentrat la Marină, unde a executat anumite lucrări de specialitate, iar în noiembrie același an a fost avansat la gradul de sergent major pentru fapte de arme, ca apoi în luna iunie 1942 conform ordinului M.St.M. nr. 82183 și nr. 88100/942 să fie vărsat la Reg. 94 Infanterie ca suspect legionar.

Din dos. 19785 jr. 51175/944 este semnalat serg. Macavei Traian că i s-a încredințat comanda plutonului din comuna Roșia Montană, din lipsă de ofițeri.

Numitul este semnalat ca înfocat legionar și că a luat parte la rebeliune.

Sunt informații că Macavei Traian ar avea dosar pentru activitatea sa legionară atât la Secția de Jandarmi Abrud-Sat cât și la Legiunea de Jandarmi Alba.

Din dos. 4253 sp. 1940, este cunoscut un anume Macavei Traian, fără date de stare civilă, fost subinginer la postul de radio emisiune Bod și expert tehnic în prelucrarea aurului.

Numitul are trei frați care au fost comprimați din serviciile lor și locuiesc cu toții la casa părintească din comuna Bucium-Montari.

Toți acești trei frați au lucrat la restaurantul unuia din ei, anume Alexandru Macavei, unde au format o bandă care se ocupa cu contrabanda de aur.

Au fost arestați de mai multe ori de către comisarul Cristu Victor din Serviciul Siguranței Abrud, în prezent comprimat, care în schimbul aurului ce-l primea, îi punea în libertate.

În ziua de 7 iulie 1948 s-a deplasat o echipă de polițiști și jandarmi pentru arestarea fraților Macavei, însă a fost primită cu focuri de armă de vânătoare, fiind răniți cu această ocazie mai mulți polițiști, după care frații Macavei au dispărut în munți.

În ziua de 10 octombrie 1948, organele jandarmerești fiind informate că numitul Macavei Alexandru a coborât din munți la locuința fratelui său Macavei Traian și voind să-l aresteze, numitul Macavei Alexandru a făcut uz de pistolul său, omorând cu această ocazie doi plutonieri majori de jandarmi.

LT. SECURITATE

(ss) Popescu V.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 284-285.

33. 1949 martie 22, Cluj. Notă informativă a D.G.S.P. privind legăturile care rezultă din declarațiile lui Scridon Ioan.

22 martie 1949

NOTĂ

Cu adresa nr. 5/8286 din 16 martie 1949, D.R.S.P. Cluj face cunoscut către D.R.S. Sibiu că din cercetarea numitului Scridon Ioan, membru al bandei teroriste condusă de fostul maior DABIJA NICOLAE, rezultă că numitul SCRIDON IOAN a mai avut legături cu numiții POPOVICI și LAZĂR IACOB, primul șef al depoului

de locomotive din Teiuș și al doilea inginer la același depou. Aceștia aveau misiunea ca la începerea acțiunilor bandei teroriste a lui DABIJA, ei să mineze nodurile de căi ferate mai importante. SCRIDON IOAN declară că unul dintre cei doi mai sus arătați ar fi fost trimis din partea Comandamentului din București, special cu misiunea de minare a nodurilor de cale ferată. De asemenea SCRIDON IOAN susține că deputatul MOGA FILERU din comuna Mogoș jud. Alba, ar fi spus în acea comună că are nevoie de 5.000 oameni, deoarece „în aceștia de acum nu mai are încredere”.

SCRIDON IOAN mai declară că, cpt. de rezervă LAZĂR din comuna Galda de Sus, ginerele preotului din acea comună, a fost însărcinat de către SANDU MAXIM (actualmente reținut de Serviciul de Securitate Alba în legătură cu banda teroristă a lui POPA ȘTEFAN) ca să organizeze în județul Turda.

De asemenea numitul SCRIDON IOAN declară că învățătorul BOGDAN LAZĂR din comuna Mogoș, satul Cojocari, jud. Alba, a adunat cotizații de la cetățenii din comună, pe care le-a dus în comuna Întregalde și le-a vărsat preotului SUCIU ce în prezent se află la Blaj.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, f. vol. 2, 316.

34. 1949 martie 23, București-Câmpeni. Declarația lui Diniș Aron, în care arată cum a fost prins maiorul Dabija.

DECLARAȚIE⁸

Subsemnatul Diniș Aron, de ani 61, născut la data de 5 noiembrie 1888, în comuna Bistra, jud. Turda, fiul lui Gheorghe (†), agricultor, și Rafila (†), casnică, de religie ortodoxă, de profesie agricultor, carte știu, având la bază 2 clase primare, avere posed, căsătorit, fără copii, serviciul militar satisfăcut, ctg. 1909, cu gradul de soldat, domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, interogată în cauză, declar următoarele:

Eu fiind încredințat de către domnul locotenent Coldea Gheorghe, de la Biroul Securității Poporului Câmpeni – Turda, pentru a culege informații în legătură cu fugarii politici care sunt semnați în regiunea comunei Bistra, jud. Turda, primind această misiune încă din luna ianuarie 1949 și care misiune mi-am luat obligația de a o rezolva în bune condiții când se va ivi vreun caz de acest gen și, totodată, având instrucțiuni ca în cazul că vreun fugar politic îmi va cere sălaş sau de mâncare să îl primesc și să-i dau cele cerute de el și pe urmă să caut să concentrez forțe civile și să-l acaparez și, totodată, să anunț Biroul Securității Poporului Câmpeni – Turda, alt mijloc de a-l anunța imediat când se ivesc astfel de cazuri neavând, deoarece stau la o distanță de cea 17 km de comuna Câmpeni – Turda.

În seara zilei de 21 martie 1949, pe la orele 21, a venit la mine la ușă un individ necunoscut, eu fiind culcat, și m-a rugat să îl las în casă, că este om bun. Eu

⁸ Se poate ca maiorul Dabija să fi fost paralizat din cauza unui drog introdus în laptele oferit, sau era scârbit de vânzarea identică a lui Horea, Cloșca și Crișan, care nici ei nu reacționaseră.

am deschis ușa și l-am lăsat în casă, întrebându-l cine este, mi-a spus că este maiorul Dabija, dacă am auzit eu de acest nume, însă nu mi-a spus că este fugar și urmărit. Eu știind că în această bandă a fost unul din com. Bistra, jud. Turda, cu numele de Ihuț Traian, am întrebat dacă îl cunoaște sau nu pe acesta și atunci, spunându-i că eu nu sunt comunist, ci reacționar înfocat, mi-a spus că și el este din banda lui Ihuț Traian, fără a-mi mai spune alte amănunte în legătură cu această bandă subversivă. Mi-a cerut ceva de-ale mâncării și atunci i-am dat două pahare de lapte și nițică șuncă. Pe urmă i-am dat una pereche de ciorapi, spunându-mi că este ud la picioare, deoarece vine din versantul opus Arieșului, dinspre com. Mușca, jud. Turda, și neputând trece podul (puntea) peste Arieș care este în dreptul casei mele, fiind demontat peste noapte, conform ordinelor primite de la Biroul Securității Poporului Câmpeni – Turda. L-am rugat ca să se culce în casă, știind deja că cine este, auzind că șeful acelei organizații subversive, anume maiorul Dabija, a dispărut în urma atacului din ziua de 4 martie 1949. El mi-a spus că nu se culcă în casă, ci dacă îl pot lăsa undeva afară, prin vreun pod de șură sau grajd. Eu atunci i-am spus că se poate și acest lucru, însă îi va fi frig, și atunci l-am dus în podul grajdului și i-am dat un țol pentru a se acoperi peste noapte.

Când eu am venit de la grajd, după ce l-am aranjat cu dormitul, el mi-a spus că dacă fac vreun pas din casă voi fi imediat împușcat.

Pe la orele 4 dimineața, în ziua de 22 martie 1949, m-am dus tiptil până la cătunul Galde, comuna Bistra, jud. Turda, unde am sculat pe numiții Râștei Gheorghe, delegat sătesc, Râștei Avram, Râștei Aron și Goia Alexandru, aceștia fiind cu casele lor aproape de a mea și le-am spus cazul, conform ordinelor primite anterior, în calitate mea de informator, neputând anunța cazul Biroului Securității Poporului Câmpeni – Turda, fiind departe, la 17 km distanță, și dacă mergeam eu să anunț pierdeam prada cu siguranță [iată așadar cum acest agent al Securității îl vedea pe maiorul Dabija, nu ca pe un erou al neamului, ci ca pe o „pradă” – n.n.]. Cei de mai sus s-au sculat, au venit și au înconjurat șura, numitul Goia Alexandru s-a dus până la podul de peste Arieș din dreptul comunei Mușca – Turda și a adus de acolo cu el un milițian care era de serviciu, pentru a avea cel puțin un om cu armă în caz de atac din partea banditului. Am spus milițianului să îl someze și să tragă un foc de armă prin scândură, dar aiurea, pentru a vedea el ce va face în acest caz. Milițianul a tras un foc de armă și pe urmă a mai tras unul și totuși cel în cauză nu a răspuns cu foc de armă, cu toate că el seara când a venit la mine avea asupra lui una armă tip german, însă nu știu dacă avea sau nu cartușe asupra lui, deoarece nu a tras nici un foc de armă. Milițianului i-a fost frică să urce în podul grajdului să vadă ce este cu banditul și atunci s-au urcat trei din cei arătați mai sus, l-au aruncat jos din pod, l-au legat bine și l-au dus la Postul de Miliție Bistra, jud. Turda, de unde nu mai știu ce s-a făcut cu el, eu raportând cazul și Biroului Securității Poporului Câmpeni – Turda.

(ss) Diniș Aron

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 83-84.

23 martie 1949

FIȘĂ
cu privire la numitul MACAVEI TRAIAN

MACAVEI TRAIAN, născut în anul 1910 în comuna Bucium – Montari, jud. Alba, fiul lui Alexandru (†) și Tereza, de profesie subinginer constructor, a lucrat la uzinele „Malaxa” București și la stația de radio difuziune Bod – Brașov, are serviciul militar satisfăcut ca sublocotenent de rezervă, fost legionar, cu ultimul domiciliu în comuna Bucium – Montorii, jud. Alba. Sus-numitul are un frate MACAVEI VICTOR, în vârstă de 50 ani, agricultor în com. Abrud – Alba, o soră în Alba Iulia numită AURORA MACAVEI, căsătorită cu judecătorul LAZLO, o soră numită TEREZA, în satul Chiriz, jud. Timiș, văduvă, o soră numită MARIA în comuna Deleni Turda, căsătorită cu preotul LASA, o soră numită EUGENIA, în Baia Mare, căsătorită cu subinginerul BUMBAȘ, la care se găsește și fiul lui MACAVEI TRAIAN.

Sus-numitul are un frate VIOREL, de profesie avocat, domiciliat în Timișoara str. Matei Corvin nr. 1, un frate la București numit MACAVEI NICOLAE, domiciliat în București, str. Caimatei nr. 16, căruia, făcându-i-se o percheziție, a tras în organele Securității, în urma căruia a fost rănit mortal.

De asemenea are o rudă în Arad, pe maiorul deblocat OBREANU ION, domiciliat în Arad, str. Episcopiei nr. 1, iar în Abrud jud. Alba are rude pe GHEORGHE DAVID și CORNEL DAVID, care au avut mină de aur.

În anul 1935 fiind angajat la „Malaxa” ca specialist în aparate de măsurat de precizie, a fost trimis pentru specializare șase luni la Milano, două luni la Viena, două luni la Frankfurt și două luni la Berlin.

În 1937 și-a deschis o chereștea în comuna sa natală, dând demisia de la „Malaxa”.

Prin 1938 a fost angajat la radio emisiune Bod, însă a demisionat și de acolo.

În anul 1941 a fost concentrat la Marină, unde a executat anumite lucrări de specialitate, iar în noiembrie același an a fost avansat la gradul de sergent major pentru fapte de arme, iar după eliberare a lucrat împreună cu ceilalți frați, ALEXANDRU și NICOLAE la un restaurant al unuia dintre ei, ocupându-se și cu contrabanda de aur.

În vara anului, 1948 numitul MACAVEI TRAIAN fiind urmărit de poliție pentru contrabandă de aur și atitudine anti-comunistă manifestată în public, a rănit patru polițiști.

În urma nereușirii operațiunilor de prinderea lor, aceștia au dispărut în munți.

În luna octombrie 1948, organele jandarmerești fiind informate că numitul MACAVEI TRAIAN împreună cu fratele său MACAVEI ALEXANDRU ar fi

coborât din munți și s-ar găsi în această comună, voind să-i aresteze, acesta a făcut uz de pistolul său, omorând cu această ocazie doi plutonieri majori de jandarmi.

În decembrie 1948 sus-numitul MACAVEI TRAIAN împreună cu fratele său MACAVEI ALEXANDRU și maiorul DABIJA NICOLAE, au atacat Percepția din Teiuș, rănind grav pe percepător și au furat suma de 320.000 lei, după care au dispărut, iar la sfârșitul lunii decembrie 1948, numitul MACAVEI TRAIAN împreună cu fratele său MACAVEI ALEXANDRU și maiorul DABIJA NICOLAE au constituit Comandamentul bandei teroriste de la Muntele Mare, jud. Turda.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 287-288.

36. 1949 martie 23, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București rezultatele cercetărilor asupra celor 25 de reținuți.

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ
5/9206
23 martie 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

În legătură cu organizația subversivă teroristă „FRONTUL APĂRĂRII NAȚIONALE – CORPUL DE HAIDUCI”, descoperită în Munții Apuseni, din cercetările făcute până în prezent s-au constatat următoarele:

În luna februarie 1948, MACAVEI TRAIAN /dispărut/ prin cumnatul său maiorul OPREANU IOAN, din Arad, a luat legătura cu maiorul DABIJA NICOLAE, căruia i-a spus că moșii din Munții Apuseni sunt foarte agitați contra Guvernului democrat și sunt gata pentru acțiunea de răsturnare a regimului.

Maiorul DABIJA NICOLAE, în urma arestării fratelui său, maiorul DABIJA MIRCEA, în luna iunie 1948 a mers la București, spre a interveni pentru el; dar nereușind să afle decât că este arestat la Jilava, s-a întâlnit la București cu numitul ANGHELUȚĂ MIȘU, funcționar la magazinul „Winter” din strada Lipsani, care locuiește în str. Dr. Colonel Papazoglu nr. 41, căruia i-a spus că are legături cu frații MACAVEI TRAIAN și SANDU, ambii din regiunea Munților Apuseni, împreună cu care intenționau a organiza un grup de rezistență în munți. Împreună cu ANGHELUȚĂ MIȘU, maiorul DABIJA NICOLAE a redactat o scrisoare în limba franceză, pe care au dus-o la Consulatul Turc și au predat-o consulului, personal, spre a o înmâna atașatului american. Prin această scrisoare făceau cunoscut atașatului american că sunt organizați în munți și cerea ajutor material, armament și munițiuni, stabilind ca în termen de 7 zile să primească rezultatul telefonic de la consulul turc, prin consemn, dacă pașaportul este gata însemna că primește ajutor și că poate lua legătura, iar dacă primea răspunsul că pașaportul nu este gata, însemna

că rezultatul este negativ. Astfel, au vorbit telefonic cu consulul turc care a comunicat că americanii nu primesc.

Aceste lucruri, precum și intenția sa de a organiza o rezistență în munții Apuseni, maiorul DABIJA le-a făcut cunoscut maiorului NIȚESCU din București, la care și stătea.

După aceasta, maiorul DABIJA, văzând că nu a reușit să ia legătura direct cu americanii, împreună cu maiorul NIȚESCU a mers acasă la generalul PETRESCU DUMITRU din București, fost atașat militar la Washington, căreia i-a spus despre intențiile sale de a organiza o rezistență în munți și a cerut să-i facă legătura cu Legația Americană, acesta inițial spunând că încă nu este potrivit pentru asemenea lucruri.

Tot la București, maiorul DABIJA, împreună cu ANGHELUȚĂ MIȘU, a redactat un manifest prin care chema la luptă pe bunii români, care manifest a fost multiplicat la mașină și trimis prin poștă la adresele mai multor ofițeri și funcționari comprimați.

În luna septembrie 1948, maiorul DABIJA a plecat din București la Arad, și aici tot prin maiorul OPREANU IOAN a luat din nou legătura cu MACAVEI TRAIAN și apoi cu fratele acestuia MACAVEI ALEXANDRU, care au spus că au organizat în județul Alba mai mulți cetățeni înarmați, au colectat cereale și bani și sunt gata să meargă în munți. Maiorul DABIJA, împreună cu frații MACAVEI, a stabilit ca înainte de a pleca în munți, el să meargă la București și să caute să ia legătura cu Legația Americană, în care scop, prin maiorul OPREANU IOAN a primit de la MACAVEI TRAIAN 3.000 lei pentru drum. Ajuns la București, maiorul DABIJA a mers din nou la generalul PETRESCU DUMITRU, căruia i-a spus că va pleca în munți, unde are oameni organizați, cerând să facă legătura cu Legația Americană, însă nici de data aceasta nu i-a dat un rezultat precis. Tot în acest timp a luat legătura cu maiorul NIȚESCU, căruia i-a spus că va pleca în munți și atunci va veni un om al său să-i dea concursul ce îl va cere.

Întorcându-se la Arad, maiorul DABIJA a aflat de la maiorul OPREANU IOAN că MACAVEI ALEXANDRU, fiind în comuna Roșia, jud. Alba, a avut o luptă cu jandarmii și a împușcat trei jandarmi, iar MACAVEI TRAIAN este urmărit de Securitate pentru activitate legionară. După câțva timp se întâlnește cu MACAVEI TRAIAN și MACAVEI ALEXANDRU și stabilesc ca pe ziua de 15 decembrie 1948 să plece în munți; la această întâlnire a fost și plt. deblocat IANCU LAZĂR, din comuna Chișineu-Criș, jud. Arad, care și el urma să meargă în munți. Pentru a procura îmbrăcăminte și cele necesare pentru plecare, MACAVEI ALEXANDRU i-a dat maiorului DABIJA două zeci mii lei, din care acesta a cumpărat bocanci, raniță și altele.

Între timp maiorul DABIJA a făcut focos prototip pentru mină, care însă inițial nu a funcționat, fiind greșite dimensiunile, și pe care a vrut să-l dea plutonierului IANCU LAZĂR spre a-l face, dar pentru că frații MACAVEI au spus că prezintă urgență întrucât au depozitat 40 kg dinamită, maiorul DABIJA a luat focosul cu el spre a-l trimite la București pentru a confecționa mai multe.

În ziua de 15 decembrie 1948, conform întâlnirii stabilite, MACAVEI ALEXANDRU și MACAVEI TRAIAN au venit la maiorul DABIJA acasă și

împreună au plecat cu trenul la Coșlari și de acolo în comuna Întregalde, jud. Alba, la BOLFEA SILVESTRU. Maiorul DABIJA a cerut ca să stea de vorbă cu șefii de organizații și a ținut o ședință împreună cu frații MACAVEI și PASCU CORNEL, SANDU MAXIM și CLOAMBĂ IOSIF, care au raportat că membrii organizației au colectat cereale și bani. Maiorul DABIJA a plecat de acasă înarmat cu o armă Z.B. și 14 cartușe (care s-a găsit asupra lui în momentul reținerii).

La această întâlnire, maiorul DABIJA a cerut să se aducă armele spre verificare și șefii de organizație mai sus menționați au adus un pistol automat german, două pistoale Parabellum, una armă Z.B. și o pușcă rusească; el exprimându-și nemulțumirea căci numai cu atât armament nu pot acționa, frații MACAVEI și-au luat obligația că vor procura arme și după câteva zile au adus încă un pistol automat german și unul automat rusesc și 3 arme Z.B. de la VANDOR SABIN. Au hotărât atunci la consfătuirea pe care au ținut-o că misiunea organizației este de a întreprinde acțiuni teroriste, de a arunca liniile C.F.R. în aer, de a ataca organele de securitate, conducătorii P.M.R. și Batalioanele de Securitate, de unde apoi să ia armele și muniția.

Punându-se problema fondului au hotărât să atace Percepția din Teiuș și în seara de 20 decembrie 1948, MACAVEI ALEXANDRU, MACAVEI TRAIAN, maiorul DABIJA, SANDU MAXIM, PASCU CORNEL și CLOAMBĂ IOSIF au trecut la acțiune, atacând Percepția, furând 310.000 lei, rănind grav pe percepitor. După aceasta, din ordinul lui DABIJA, PASCU CORNEL a adus pe șefii de organizații, PASCU PETRU din comuna Benic, jud. Alba, LASLO ARON din comuna Benic, VANDOR SABIN din comuna Întregalde, MIHAI FLORIN din comuna Întregalde, MICU PETRU din comuna Întregalde, MAN CAMBIN din cătunul Poiana, jud. Alba și ROȘU IOAN din com. Tibru, jud. Alba, cărora maiorul DABIJA le-a dat ordin să procure armament.

După aceasta maiorul DABIJA, MACAVEI ALEXANDRU, MACAVEI TRAIAN, PASCU CORNEL, SANDU MAXIM și CLOAMBĂ IOSIF au plecat în comuna Mogoș unde au luat legătura cu CRIȘAN VASILE și alți oameni din comună, cărora maiorul DABIJA le-a dat instrucțiuni de a se organiza și a-și procura arme pentru a veni în munți. Apoi au plecat în com. Bucium-Montari la COSMA PETRU, pe care frații MACAVEI l-au propus a face misiunile de curierat la București-Arad. Maiorul DABIJA a dat lui COSMA PETRU 100.000 lei spre a procura materiale de la București, totodată dându-i și proiectul prototip pentru mine spre a da maiorului NIȚESCU să confecționeze 100 bucăți.

COSMA PETRU a plecat la București și a luat legătură cu maiorul NIȚESCU căruia i-a dat focosul prototip și lista de cumpărături, urmând ca după două săptămâni să meargă să le ridice. La București COSMA PETRU a mai luat legătura cu MACAVEI NICULAE și ONEA TITUS cărora le-a propus să vină în munți.

COSMA PETRU întorcându-se de la București urma a lua legătura cu banda în comuna Cărpiniș la numitul GHIURI, unde a adus 40 kg de dinamită și negăsindu-i pe ei acolo a îngropat-o în pământ și apoi prin CĂBULEA IOAN din comuna Lupșa a găsit pe maiorul DABIJA și banda de la muntele Măgura, când i-a raportat cele ce a făcut la București. După aceasta maiorul DABIJA a dat misiunea lui COSMA PETRU să meargă la Arad unde să ia legătura cu maiorul OPREANU

IOAN și plutonierul IANCU LAZĂR, care urma a confecționa uniforme pentru partizani, de unde apoi a mers la București și a luat legătura cu maiorul NIȚESCU, de la care a adus rechizite, mașina de scris, ștampila organizației și o pereche de bocanci, urmând ca în al doilea drum să aducă și focoasele prototip, despre care NIȚESCU a spus că nu au fost gata, întrucât șeful din atelierul din fabrică ar fi fost observat. Toate aceste lucruri cu o scrisoare din partea maiorului NIȚESCU le-a dus la maiorul DABIJA în Muntele Mare, de unde apoi a plecat în comuna sa Bucium-Montari, unde MACAVEI TRAIAN i-a adus încă 50.000 lei pentru a achita focoasele de mină și COSMA va pleca la București, de unde a adus mașina de multiplicat, focoasele nefiind încă gata, a venit în Muntele Mare, aducând și pe studentul ONEA TITUS.

Maiorul DABIJA împreună cu banda sa stabilindu-se în locul numit Groș, de pe Muntele Mare, a căutat a face legături în comunele mai apropiate și astfel au luat legătura cu IHUȚ TRAIAN, IHUȚ PETRU, preotul BUCEA NICOLAE, POP ALEXANDRA, BUȚUȚUI VIORICA, BUCEA RAFILA, toți din comuna Bistra, jud. Turda, care le-a furnizat informații despre Batalionul de Securitate din Câmpeni, depozitul de muniție, Biroul de Securitate din Câmpeni și în același timp aprovizionându-i cu alimente.

În timpul cât au stat în Muntele Mare, maiorul DABIJA împreună cu MACAVEI ALEXANDRU și POP ALEXANDRA au editat statutul organizației și proclamația pe care apoi le-au multiplicat, totodată compunând formula de jurământ ce urma a fi depus de membrii organizației.

După ce au construit cabanele s-a pus problema de a aduce noi membri în organizație și astfel au fost delegați să meargă în comuna Întregalde MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, PASCU CORNEL și CLOAMBĂ IOSIF spre a aduce noi membri. MACAVEI ALEXANDRU s-a întors în munte împreună cu SCRIDON IOAN, MAIER IOSIF și MAIER ELENA, iar în ziua de 2 martie 1949 a fost adus al doilea lot de noi membri compus din VANDOR VICTOR, MIHĂLȚAN TRAIAN, DECEAN PETRU, BREAZU IULIU, CÂMPEAN TRAIAN, MOLDOVAN SIMION, RAȚIU AUGUSTIN, OPRITĂ GHEORGHE, CIGMĂIANU IOAN, BUȚUȚUI VIORICA, BOCAN IANCU, MITROFAN LUCIAN, pe care, când au ajuns în munte i-a înarmat.

Maiorul DABIJA intenționa a unifica toate grupurile existente în munții Apuseni sub comanda sa, în care scop urma a trimite curier pentru identificarea lor, dar pentru că s-a trecut la operațiuni nu s-au putut face aceste legături.

Dintre cei implicați în organizație până în prezent au fost reținuți următorii:

1. DABIJA NICULAE, născut la 13 aprilie 1907 în Galați, fiul lui Dumitru și al Ioanei, de profesiune agricultor, maior deblocat, căsătorit, fără copii, ca avere 9 jug. de pământ, având liceul militar și școala militară, în trecut nu a fost membru în nici un partid politic, iar în prezent neîncadrat în nicio organizație politică democratică, cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25. Luând parte în Războiul din Răsărit.

2. SCRIDON IOAN, născut la 27 februarie 1922 în comuna Măhăceni, jud. Turda, fiul lui Dumitru și Rafila, de profesiune agricultor, fără avere, căsătorit, având doi copii, carte știe, serviciul militar satisfăcut la Reg. Centru 1 Timișoara în

gradul de sergent-major, a intrat ca voluntar în anul 1942, a fost în campania de rășărit și apus, necondamnat, cu ultimul domiciliu în com. Benic, jud. Alba.

3. MOLDOVAN SIMION, născut la 15 septembrie 1929 în com. Teiuș, jud. Alba, fiul lui Simion și al Agnetei, de profesiune student, anul II, Academia Comercială, necăsătorit, avere nu are, serviciul militar nesatisfăcut, condamnat nu a fost, cu ultimul domiciliu în Blaj, str. Clujului nr. 100.

4. RAȚIU AUGUSTIN, născut la data de 6 ianuarie 1923 în com. Sărmășel, jud. Cluj, fiul lui Emil și Domnica, de profesiune agricultor, avere nu are, necăsătorit, carte știe, serviciul militar satisfăcut, cu gradul de sergent la Reg. 7 Artilerie Ploiești, Ctg. 1945, a fost în Campania din Apus, necondamnat, cu ultimul domiciliu în com. Sărmășel, jud. Cluj. În trecut nu a făcut politică, acum Frontul Plugarilor.

5. CÂMPEAN TRAIAN, născut la data de 20 mai 1923 în com. Aiud, jud. Alba, fiul lui Aurel și Ana, de profesiune morar, fără avere, necăsătorit, serviciul militar satisfăcut, la 23 Inf. Alba Iulia, având gradul de caporal, carte știe, necondamnat, în trecut nu a făcut politică, la fel nici în prezent nu este încadrat în nici o organizație politică democratică, cu ultimul domiciliu în com. Teiuș, jud. Alba.

6. BREAZU IULIU, născut la data de 29 iunie 1928 în com. Teiuș, jud. Alba, fiul lui Laurean și Carolina, de profesiune elev, având 5 clase secundare necăsătorit, serviciul militar nesatisfăcut, necondamnat, în trecut nu a fost membru în nici o organizație, iar în prezent este membru al organizației Frontul Plugarilor, cu ultimul domiciliu în com. Teiuș, jud. Alba.

7. MIHĂLȚAN TRAIAN, născut la data de 13 iulie 1914 în com. Stremț, jud. Alba, fiul lui Simion și Ana, de profesiune mecanic, fără avere, căsătorit, având 1 copil, carte știe, serviciul militar satisfăcut, având gradul de soldat, la Reg. 10 V. Munte în Sighet, Ctg. 1936, în trecut a fost P.N.Ț.-ist, iar după 1944 a fost membru în P.M.R., actualmente exclus, cu ultimul domiciliu în com. Teiuș, jud. Alba.

8. OPRIȚĂ GHEORGHE, născut la data de 27 februarie 1927 în com. Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, fiul lui Gheorghe și Dorina, de profesiune agricultor, carte știe, avere nu are, necăsătorit, serviciul militar nesatisfăcut, necondamnat, în trecut nu a făcut nici o politică, iar în prezent este membru al organizației Frontul Plugarilor, domiciliat în com. Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara.

9. VANDOR VICTOR, născut la data de 29 august 1910 în com. Întregalde, jud. Alba, fiul lui Izidor și Paraschiva, de profesiune agricultor, are 6 jug. de loc, căsătorit, fără copii, carte știe, având 4 clase secundare, serviciul militar satisfăcut, la Reg. 3 Grăniceri, gradul de fruntaș, necondamnat, a luat parte la campania de Răsărit, în trecut nu a făcut nici o politică, în prezent este membru în organizația Frontul Plugarilor, cu ultimul domiciliu în com. Întregalde, jud. Alba.

10. ONEA TITUS, născut la data de 10 ianuarie 1925 în com. Roșia Montană, jud. Alba, fiul lui Gherasim și Eugenia, de profesiune student la medicină ultimul an, fără avere, necăsătorit, serviciul militar satisfăcut la secția de pregătire militară pe lângă facultatea de Medicină din Cluj, Ctg. 1947, necondamnat, în trecut a fost membru al Frățiilor de Cruce și al Gărzii de Fier, în prezent nu este încadrat în nici o organizație politică democratică, cu ultimul domiciliu în Cluj, jud. Cluj.

11. BUȚUȚUI VIORICA, născută la data de 15 aprilie 1919 în com. Întregalde, jud. Alba, fiica lui Iosif și Victoria, de profesiune casnică, fără avere, 100

necăsătorită, carte știe, necondamnată, nici în trecut și nici în prezent nu face nicio politică, domiciliată în com. Întregalde, jud. Alba.

12. POP ALEXANDRA, născută la data de 4 februarie 1927 în com. Bistra, jud. Turda, fiica lui Teofil și Maria, fără profesiune, carte știe, având 6 clase secundare, necăsătorită, fără avere, necondamnată, în trecut nu a făcut nici o politică, după 1944 a fost simpatizantă P.N.Ț.-istă, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

13. IHUȚ AVRAM, născut la data de 12 martie 1919 în com. Bistra, jud. Turda, fiul lui Ioan și Sofia, de profesiune agricultor, avere nu are, carte știe, căsătorit, fără copii, serviciul militar satisfăcut la Regimentul 8 Grăniceri, Iași, condamnat a fost pentru violarea unei fete, pe timp de 3 luni, până a dezertat, nu a făcut nici un fel de politică nici în prezent și nici în trecut, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

14. IHUȚ PETRU, născut la data de 22 februarie 1884 în com. Bistra, jud. Turda, fiul lui Petru și al Mariei, de profesiune agricultor, are 8 jug. de loc, căsătorit, având 3 copii, carte nu știe, serviciul militar satisfăcut la Reg. 50 Inf. Brașov Ctg. 1905, necondamnat, în trecut nu a fost membru în nici o organizație politică, iar în prezent la fel, nu s-a încadrat în nici o organizație politică democratică, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

15. IHUȚ ANA, născută la data de 2 ianuarie 1890, în com. Bistra, jud. Turda, fiica lui Dinu Vornic și Rafila, de profesiune casnică, avere are 3 jug. de pământ, căsătorită, având 3 copii, carte nu știe, necondamnată, în trecut nu a fost membră în nici o organizație subversivă, în prezent nu este încadrată în nici o organizație democratică, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

16. BUCEA NICULAE, născut la data de 25 noiembrie 1910 în com. Bistra, jud. Turda, fiul lui Niculae și al Mariei, de profesiune preot ortodox, căsătorit, fără copii, fără avere, serviciul militar nesatisfăcut, necondamnat, în trecut nu a făcut nicio politică, în prezent nu este încadrat în nici o organizație politică democratică, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

17. BUCEA CONSTANȚA, născută la data de 17 ianuarie 1906, în com. Bistra, jud. Turda, fiica lui Simion și Carolina, de profesiune casnică, are 6 jug. de pământ, căsătorită, fără copii, carte știe, având 4 clase secundare, necondamnată, în trecut nu a făcut nici o politică, iar în prezent este membră în U.F.D.R., cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

18. BALEA GHEORGHE, născut la data de 15 august 1902, în com. Bistra, jud. Turda, fiul lui Petru și Sofia, de profesiune agricultor, având 8 jug. de loc, căsătorit, având 5 copii, carte știe, serviciul militar satisfăcut la 3 Jandarmi București, gradul de sergent, necondamnat, politică nu a făcut nici în prezent și nici în trecut, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

19. BALEA MARIA, născută la data de 6 noiembrie 1904, în com. Bistra, jud. Turda, fiica lui Ioan și Sofia, de profesiune casnică, având 8 jug. de pământ, carte știe, căsătorită, având 6 copii, necondamnată, politică nu a făcut nici în trecut și nici în prezent, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

20. BUCEA RAFILA, născută la data de 5 februarie 1888 ?, în com. Bistra, jud. Turda, fiica lui Petru și al Mariei, de profesiune casnică, fără avere, văduvă cu 5

copii, carte nu știe, necondamnată, politică nu a făcut nici în trecut și nu face nici în prezent, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

21. CĂTĂLINA ALEXANDRU, născut la data de 14 noiembrie 1897 în com. Bistra, jud. Turda, fiul lui Iosif și Zamfira, de profesiune agricultor, având 2 hectare de pământ, căsătorit, fără copii, carte știe, serviciul militar satisfăcut la 32 Obuzier Cluj, necondamnat, politică nu a făcut nici în trecut și nu face nici în prezent, cu ultimul domiciliu în com. Bistra, jud. Turda.

22. PURCAR OVIDIU, născut la data de 28 octombrie 1929, în com. Vingardt, jud. Alba, fiul lui Niculae și al Anei, de profesiune elev, necăsătorit, fără avere, serviciul militar nesatisfăcut, necondamnat, în trecut nu a făcut nici o politică, iar în prezent face parte din U.A.E.R., cu ultimul domiciliu în com. Alba Iulia, jud. Alba, str. Oituz nr. 1.

23. TURCU IOAN, născut la data de 18 septembrie 1929, în com. Vingard, jud. Alba, fiul lui Ilie și Senefta, de profesiune elev, clasa a XI-a, necăsătorit, avere nu are, serviciul militar nesatisfăcut, necondamnat, în trecut nu a făcut nici o politică, iar în prezent membru U.T.M. și U.A.E.R., cu ultimul domiciliu în com. Alba Iulia, jud. Alba, str. Plevnei nr. 35.

24. PURCAR IOAN, născut la data de 15 decembrie 1929, în com. Vingard, jud. Alba, fiul lui Ioan și Saveta, de profesiune elev, clasa a XI-a, necăsătorit, fără avere, serviciul militar nesatisfăcut, necondamnat, în trecut nu a făcut nici o politică, în prezent membru U.A.E.R., cu ultimul domiciliu în com. Alba Iulia, jud. Alba, str. Oituz nr. 36.

25. MAI GHEORGHE, născut la data de 10 octombrie 1925 în com. Ungureni, jud. Sibiu, fiul lui Adami Ioan și Mai Maria, de profesiune tricoteur de ciorapi, necăsătorit, carte știe, fără avere, serviciul militar satisfăcut la armata germană „Wehrmacht”, fost prizonier în U.R.S.S., în trecut a făcut parte în „Grupul Etnic German”, în prezent nu este încadrat în nici o organizație politică democratică, cu ultimul domiciliu în com. Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara.

Totodată înaintăm în copie declarația maiorului DABIJA NICOLAE.

Cercetările sunt în curs, urmând a vă raporta rezultatele obținute.

COLONEL DE SECURITATE

(ss) Patriciu Mihai

Locot. de Securitate

(ss) Stănescu Aurel

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 20-25.

37.

1949 martie 24, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P., generalului Nicolschi, cum a fost arestat pe maiorul Dabija.

COPIE

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

1/9392

24 martie 1949

CONFIDENȚIAL PERSONAL

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI
Tov. general Nicolschi,

Raportăm felul cum s-a procedat la arestarea maiorului DABIJA NICOLAE, din com. Bistra, jud. Turda, implicat în organizația subversivă teroristă „Frontul Apărării Naționale”, fiind șeful acestei organizații. În dimineața zilei de 22 martie 1949, orele 4, a fost prins maiorul Dabija Nicolae, în urma acțiunii dirijate de către șeful Serviciului Securității Turda, căpitan KOVACS MIHAI și locotenentul COLDEA GHEORGHE, de la Biroul Securității Câmpeni, prin informatorul DINIȘ ARON din com. Bistra, jud. Turda. Informatorul, împreună cu numiții RÂȘTEI GHEORGHE, delegat sătesc, RÂȘTEI AVRAM, RÂȘTEI ARON și GOLDA ALEXANDRU, neputând anunța Biroul de Securitate Câmpeni care era la 17 km au chemat din com. Mușca-Turda, de la podul peste Arieș, pe milițianul care făcea acolo pază, ca în caz de atac din partea lui DABIJA să poată face față. DINIȘ ARON, având dispoziții de a prinde pe maiorul Dabija și acesta în seara zilei de 21 martie 1949, venind la ușa casei lui a cerut ca să fie ascuns de acesta, l-a culcat în podul grajdului și în dimineața zilei de 22 martie a.c., orele 4, cu cei de mai sus l-au prins și l-au predat la Postul de Miliție Bistra.

Vă înaintăm alăturat un număr de 5 declarații din care reiese felul cum s-a desfășurat acțiunea prinderii sus-numitului maior.

Informatorul nostru a adus pe milițian pentru a avea cu ei un om cu armă, în caz de încercare de evadare din partea maiorului, dar la această acțiune maiorul fiind luat prin surprindere de către informatorul nostru și alți cetățeni civili care au luat parte la acțiune, milițianul nu a contribuit cu nimic la prinderea maiorului.

COLONEL DE SECURITATE,
(ss) Patriciu Mihai

Lt. de Securitate
(ss) Gh. Brainer

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 252.

DECLARAȚIE

Subsemnatul maior rez. DABIJA NICOLAE, cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

Am cunoscut pe dl general PETRESCU DUMITRU în luna mai 1943, la Comandamentul Armatei III-a, în orașul Simferopol, cu ocazia reîntoarcerii mele pe front din concediu. A doua întâlnire am avut-o în anul 1944 tot prin luna mai în orașul Galați, când Comandamentul Armatei a III-a se găsea în acest oraș după retragerea din Crimeea, iar eu mă găseam în concediu medical.

A treia întâlnire a avut loc prin lunile mai-iunie 1948 în orașul București la locuința domniei sale, str. Argentinei nr. 41, când i-am făcut o vizită într-o dimineață pe la orele 10.

Scopul vizitei a fost de a-l revedea după 4 ani de întrerupere și a lua cunoștință de situația internă și externă din punct de vedere politic, știind că d-sa a fost cândva subsecretar de Stat și atașat militar la Washington.

Vizita a durat 15-20 minute, în care timp mi s-au adus la cunoștință arestările din București care s-au făcut în ultimul timp în rândul ofițerilor deblocați, reamintindu-mi-se cazul generalului NICULESCU de la Palat și alții. Asupra situației externe mi-a spus că nu este încă clară și nu sunt indicii sigure că în cursul aceluși an ar putea avea loc declanșarea unui conflict între ruși și anglo-americani. Mi s-au făcut recomandări să am răbdare și să mai aștept cum se desfășoară evenimentele. Nu i-am pomenit nimic de intențiunile mele la această vizită.

La despărțire i-am lăsat adresa mea la cumnatul meu PETRE ZERONIAN, din str. Gheorghe Dimitrov nr. 40 și când va avea nevoie de mine să mă găsească.

A patra întrevvedere a avut loc în luna octombrie 1948 când m-am hotărât în mod definitiv să trec la organizarea unei forțe de rezistență în munți. Am fost însoțit de cumnatul meu, maior rez. NIȚESCU NICOLAE, care a rămas afară, așteptându-mă.

Această întrevvedere a avut loc seara tot la domiciliul d-sale și a durat tot 15-20 min.

De data aceasta i-am adus la cunoștință intențiile mele de a trece la organizarea unei rezistențe în munți, rugându-l să-mi facă legătura cu americanii, pentru a primi sprijinul material de care voi avea nevoie.

D-sa a fost contra începerii unei acțiuni, fiind însă pentru un început de organizare, iar în ceea ce privește legătura cu americanii a refuzat să mi-o facă în numele meu, lăsând a înțelege că dacă mă voi subordona d-sale atunci o va face, lucru ce l-am acceptat, raportându-i următoarele: „D-le general, sunt oricând gata cu oamenii mei la ordinul d-voastră”. Domnia sa răspunzându-mi: „Așa da!” Ne-am despărțit urându-ne noroc, după care am plecat, iar a doua zi am părăsit Bucureștiul cu destinația Arad.

Pentru comunicări și legături am lăsat pe cumnatul meu maior NIȚESCU NICOLAE, care nu a acționat nimic, deoarece de la 15 decembrie 1948 și până în

prezent am găsit de cuviință că nu e cazul, fiind pe faza inițială de organizare, urmând ca la sfârșitul lunii martie să raportez situația d-lui general.

Aceasta-mi este declarația pe care o susțin, o semnez propriu și nesilit.

(ss) maior rez. N. Dabija

25 martie 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 260-261.

39. 1949 martie 25, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București arestarea maiorului Dabija.

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

11/8520

25 martie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 037477/29 martie 1949

Către,

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

La ordinul dvs. nr. 116/14660 din 11 martie 194 și urmare raportului nostru nr. 11/9392 din 24 martie 1949, referitor la bandele teroriste din județul Turda, raportăm că a reușit să fie prins de către organele noastre de Securitate maiorul DABIJA NICOLAE, șeful acestei organizații subversive denumită „Frontul Apărării Naționale”.

Acțiunile noastre în această problemă continuă și orice noi evenimente vor fi raportate la timp.

COLONEL DE SECURITATE,

(ss) Patriciu Mihai

Lt. de Securitate

(ss) Gh. Brainer

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 256.

40.

1949 martie 28, București. Notă internă a D.G.S.P. privind rezultatul contactelor maiorului Dabija cu generalul Petrescu Dumitru.

28 martie 1949

NOTĂ

Din declarațiile numitului DABIJA NICOLAE, din 26 martie 1949, rezultă următoarele:

A luat legătură cu general de rez. PETRESCU DUMITRU, căruia i-a comunicat intenția sa de a grupa elemente fugare politice în Munții Apuseni.

A cerut acestuia să-i facă legătură cu anglo-americanii în numele său, însă a refuzat, spunând că face aceasta numai în cazul când el, maiorul DABIJA și cu toți oamenii lui se va considera subordonat generalului PETRESCU DUMITRU, fapt care l-a aprobat.

La sfârșitul lunii martie 1949 urma să ia din nou legătură cu generalul PETRESCU DUMITRU și să-i raporteze situația bandei din munți.

Generalul PETRESCU DUMITRU locuiește în București, strada Argentina nr. 41, telefon 1 04 96.

În interesul cercetărilor, propunem identificarea și arestarea sus-numitului.

LOCOTENENT DE SECURITATE,
(ss) Gh. Alexandrescu

28 martie 1949

*S.I. continuă cercetările și semnalează. Da pentru a fi urmărit informativ
(ss) Indescifrabil*

28 martie 1949

*De acord cu propunerile notei de față
(ss) Indescifrabil*

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 259.

41.

1949 martie 28, București. Notă internă a D.G.S.P. București privind piese componente ale unor percutoare comandate pentru organizația maiorului Dabija.

NOTĂ

Din declarația numitului Nițescu Niculae dată pe ziua de 26 martie 1949 rezultă că a confecționat la atelierul mecanic din str. Avrig nr. 46 niște piese conform figurii alăturate.

Pentru desăvârșirea anchetei rugăm a se trimite organele noastre pentru a ridica acele piese și luarea unei declarații a patronului în care să rezulte cum a ajuns la înțelegerea cu cel care a comandat acele piese, dacă știa pentru ce erau, dacă îl cunoștea pe cel care le-a comandat, câte a comandat, cu ce preț, dacă le-a plătit și dacă a ridicat ceva din ele și câte. Declarația să cuprindă toate datele de stare civilă și militară a patronului.

Cpt. de Securitate
(ss) Indescifrabil

28 martie 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 356.

42.

1949 martie 31, Cluj. Telegrama D.R.S.P. Cluj către D.G.S.P. București prin care raportează atacarea depozitului de muniții al Batalionului Câmpeni de către indivizi necunoscuți înarmați.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 038838/31 martie 1949

TELEGRAMĂ

D.R.S.P. Cluj către D.G.S.P. București
Cluj stat nr. 306 din 31 martie 1949, cuv. 116, orele 13

Raportăm că în noaptea de 28 spre 29 martie a.c. orele 1 a fost atacat depozitul de muniții al Batalionului 6 V.M. Câmpeni, jud. Turda, care se găsește la marginea comunei la cca 500 metri de batalion. Atacul a fost făcut de un grup de indivizi înarmați prin focuri de arme. Din informații reiese că în acel grup erau și indivizii: Vodă Constantin și Ihuț Traian. Investigațiunile continuă pentru descoperirea persoanelor care au atacat depozitul, iar rezultatul va fi raportat de urmare. Organele noastre deplasându-se la fața locului nu au găsit urme și nici tuburi de cartușe trase.

Colonel de Securitate
(ss) Patriciu Mihai
Nr. (...) din 31 martie 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 253 (f-v).

NOTĂ

În ziua de 24 februarie 1949 am aflat că la Întregalde Nuțu a fost la cooperativă, unde a cumpărat ceva, de unde a plecat cu trei inși spre înălțimea Muncelu. Un om mi-a spus că are pe cineva care îmi poate face legătura cu cei din munți. Am luat hotărârea să plec imediat și să intru de partizan. Am luat contact înainte de plecare cu Secretarul Organizației de Bază de Partid, i-am spus unde plec și l-am rugat să aranjeze ca Comitetul Cultural și A.R.L.U.S, unde sunt președinte, să nu sufere până la înapoierea mea.

M-am dus la Miliția gării din Teiuș, unde cunoșteam pe plutonierul Petre, și i-am spus: „Am știri de la Nuțu, legătura vreau s-o țin numai cu dumneata. Lucrez cu încă un om [Este vorba de Traian Mihălțan, despre care Oniga credea că îl va ajuta în descoperirea lui Ștefan Popa și a organizației lui Dabija – n.n.]. Indicatorul (parola) este pentru mine 7PLUS2 Emil, iar pentru celălalt 7PLUS3 Alexandru. Orice comunicări din partea noastră se vor trimite la Cluj, la Serviciul Securitate”.

Am plecat pe la Mihălțan și am convenit că a doua zi ne vom întâlni la Întregalde. La prima întâlnire mi-a spus că nu mă poate duce, întrucât sunt suspect. M-am dus în seara aceea la o casă din Popești, unde l-am cunoscut pe Macavei Traian, Pascu Cornel, Scridon, Căliman și Moldovan, soțul doctoriței din Întregalde.

Apariția mea imediat a produs o discuție de acuze, susținute de cei din grupul Nuțu. Nu puteam nimic să fac ceva mai bun decât să simulez o sinceritate absolută, pentru ca să câștig încrederea, spunând tot, poate și mai mult decât calitatea mea și misiunea mea, fapt ce a făcut pe Macavei Traian să-mi acorde absolută încredere și să-mi spună că mă va duce cu el la locul lor. Mi-a spus că Nuțu este pe înălțimea Capra cu un grup. Luni seara au primit o scrisoare de la Nuțu, care-i scrie să nu mai stea de vorbă cu mine, că sunt un trădător ordinar și să-mi facă o percheziție corporală și a bagajelor și să mă țină la dispoziția lor până vine Nuțu. Noroc că eram în haine țărănești, iar bagajele cu scrisoarea redactată că sunt pe urmele lor era jos. Macavei însă a luat un pistol și mi l-a dat fără condiții, semn de încredere.

La ora 8 seara am ajuns la locul de destinație, unde, după un ceai, am dormit puțin și am fost chemat la maiorul Dabija la interogatoriu. Mi s-au pus întrebări pe hârtie și răspunsuri. Am răspuns la fel ca și lui Traian, poate chiar exagerată realitatea, nu am reușit a-l convinge pe maiorul Dabija de nevinovăția mea, în fața a 4 asistenți: domnișoara Pop și maiorul Dabija au tras concluzia că sunt agentul Siguranței și m-așteaptă pistolul. Au hotărât să amâne execuția până vine Nuțu, ca să-și completeze informațiile⁹.

⁹ O scrisoare prin care Ștefan Popa îi anunță că maiorul Oniga este trădător a ajuns la Dabija, care, în prezența fraților Macavei, a lui Ion Scridon și a Alexandrei Pop (care nota întrebările și răspunsurile) l-a interogat pe Oniga. Interogat fiind și Traian Mihălțan, s-a ajuns la concluzia că Oniga era informatorul Securității și trebuia să fie executat.

Dimineața urmau ca ei să depună jurământul. Am adormit toți, după ce am ascultat toate posturile străine. Dimineața, pe la orele 6, ne-a trezit un foc de armă. „Alarmă!”, a strigat domnul comandant. S-au îmbrăcat repede, au tras câteva focuri din ușa barăcii, au aruncat două explozive în loc de grenade și au luat-o la fugă toți cei vechi.

Lupta au continuat-o cei noi, în frunte cu Maier, focul se strângea tot mai mult în jurul nostru, se aruncau grenade în ușa colibei, din care o schijă m-a atins în buză [Securitatea știa că oamenii lor erau în baracă, dar nu i-a păsat c-ar fi putut muri și aceștia – n.n.]. În baracă mai era o singură luptătoare, doamna Maier, care îndemna la rezistență, și studentul Decean, rănit la un picior, care trăgea cu un pistol Steyer, a fost lovit de un glonț în cap și a căzut pe loc. Voind a lua pistolul de jos, s-a descărcat în doamna Maier¹⁰. Atunci am strigat să nu mai tragă, că ne predăm, și am ieșit afară cu mâinile sus, apoi culcat la pământ și tratați cam așa cum trebuie în astfel de momente. Morții, răniții și dispăruții se știu. Ne-am încărcat bagajele și am venit în Bistra.

Concluzii:

Corpul Haiducilor urma să trimită astă-seară o echipă la Podeni, pentru a lua contact cu Șuşman Leon, care are în organizație 19 oameni, în scop de fuzionare. Șeful echipei era numit serg. maj. Scridon Ioan. O altă echipă trebuia să aducă în seara de duminică pe Nuțu, de la Popești. Unul, Mihai [Mihai Florin – n.n.], fost la cooperativă, avea misiunea de-a vinde grâul și porumbul colectat, aprox. 4 vagoane. Nuțu se găsește cu Stoica [Nicu Moldovan – n.n.] și Zagrici [Cornel Căliman – n.n.] la sud de Întregalde, pe înălțimea Capra. Unul, numit Sandu, pe care îl cunosc mulți din Benic, se găsește în regiune îmbrăcat țăran. Propun în special ca mașina să nu intre în Benic și Întregalde, agenții să fie civili, să meargă seara, luând contact cu învățătorul comunist, cu care să întocmească un plan de recunoaștere-supraveghere.

Soția lui Stoica este medic la Întregalde, unde poate fi ușor capturată duminica.

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleşa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 63-65.

44. 1949 martie. Un document găsit asupra lui Macavei Nicolae.

Strict secret

RAPORT
către tov. Gheorghiu-Dej

Documentul a fost găsit asupra lui Macavei Nicolae, unul din conducătorii bandeii din Munții Apuseni (banda Dabija-Macavei).

¹⁰ Elena Maier era neînarmată și însărcinată. Oniga a pus mâna pe pistolul lui Decean și a împușcat-o în ceafă, cu sânge rece, pentru că era martor la trădarea sa.

După încercuirea bandei în munți, Dabija și Macavei s-au refugiat în munți. În urma descoperirii casei în care se adăpostea Macavei, a urmat o luptă în urma căreia Macavei a fost ucis.

[Nu a fost nici o luptă, Securitatea a tras fără nici o somație, iar Nicolae Macavei a fost împușcat fără a mai apuca să riposteze. Alături de el a fost ucisă și fetița lui, Lucia, de doar 6 ani, care îi sărise în brațe de frică. Agenții Securității nu au ținut însă cont de faptul că puteau ucide un copil nevinovat și au tras fără ezitare, ambii murind pe loc. Alături de ei a fost rănit și un vecin, aflat întâmplător la locul incidentului. Crima a avut loc la 13 martie 1949, în cartierul Berceni din București, indignându-i pe locuitorii din zonă și stârnind „comentarii nefavorabile la adresa poliției” – n.n.].

Scrisoarea lui Nicolae Macavei:

În seara zilei de 16 octombrie 1948, orele 23, am avut ocazia unică să ucid pe Ana Pauker și Gheorghiu-Dej, în timp ce acești doi indivizi scârboși își luau rămas bun de la fiii lor, ce plecau cu trenul la Moscova pentru studii, împreună cu alți 94 studenți. În acel timp plecasem la gară, pentru a merge acasă, în Bucium – Alba, și astfel luasem cu mine două pistoale calibrul 7, 65, încărcate cu câte 9 cartușe, și 2 grenade de mână, pentru a mă apăra împotriva poliției și jandarmilor, deoarece sunt urmărit politic.

Pătrusesem printre vizitatori și călători și am ajuns lângă Ana și gândeam ce ușor îmi este să-i surprind, dar am renunțat pentru simplul motiv că doream ca să trăiască, să ajungă clipa când vor trebui să se refugieze iar de unde au venit. Cred că-mi va ajuta Dumnezeu să văd prăbușirea comunismului și să nu regret că nu i-am ucis pe cei doi de mai sus, în caz că poliția ar reuși să mă răpună înainte de prăbușirea comunismului, ale cărui zile sunt numărate și le văd cum se apropie cu pași repezi.

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 101-102.

45. 1949 aprilie 9, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București arestarea a încă cinci membri ai organizației Dabija.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

Nr. 5/10999

9 aprilie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 044300/14 aprilie 1949

Către

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

BUCUREȘTI

Urmare raportului nostru nr. 5/9206 din 23 martie 1949 în legătură cu organizația subversivă „Frontul Apărării Naționale – Corpul de Haiduci”, în

continuarea operațiunilor pentru depistarea elementelor din acea regiune au fost reținuți următorii:

1. BOIA IOAN din comuna Lupșa, jud. Turda, născut la data de 10 martie 1911 în comuna Cărpiniș, jud. Alba, fiul lui Constantin și al Rafilei, de profesiune agricultor, de religie ortodox, avere n-are, căsătorit fără copii, carte știe, serviciul militar satisfăcut, ctg. 1932, cu gradul de soldat la Reg. 6 Artilerie Grea Alba Iulia, condamnat nu a fost, în trecut n-a făcut politică, în prezent membru în Frontul Plugarilor, a luat parte la Campania din Răsărit din anul 1941 până în anul 1944, cu Regimentul 6 Artilerie Grea.

Numitul a avut cunoștință de această organizație încă din luna decembrie 1948, a avut prima întâlnire în ziua de 27 decembrie 1948, în comuna Cărpiniș, jud. Alba, împreună cu BĂRA GHEORGHE și URSU TEODOR, unde a întâlnit și pe frații MACAVEI, maiorul DABIJA și alți trei fugari ale căror nume nu le știe și care i-au dat misiunea de a căuta un adăpost în apropierea Muntelui Mare. BOIA IOAN, atunci le-a pus la dispoziție sălajul socrului său, CĂBULEA IOAN, din comuna Bistra, în locul numit Măguri-Gârde. Tot el a condus pe cei 6 fugari la locul arătat mai sus și a primit misiunea de a aproviziona cu alimente și cele necesare fugarilor, primind de la ei suma de 7.000 lei, din care a cumpărat alimente și diferite articole de menaj. Tot numitul BOIA IOAN a făcut pâine la el acasă pentru fugarii din munți, pe care apoi o ducea fugarilor împreună cu cumnatul său, CĂBULEA PETRU.

2. CĂBULEA PETRU, născut la 5 decembrie 1921 în comuna Lupșa, jud. Turda, fiul lui Ioan și Valeria, de profesiune agricultor, fără avere, căsătorit cu un copil, serviciul militar satisfăcut, în trecut n-a fost încadrat în nici un partid politic și nici în prezent nu este încadrat, cu domiciliul în comuna Lupșa, jud. Turda

Numitul a avut cunoștință de organizație încă din luna decembrie 1948, când la propunerea cumnatului său, BOIA IOAN, a căutat adăpost pentru fugari și împreună cu BOIA IOAN au procurat alimente pe care apoi le-a transportat în munți. A mai făcut legătura între frații MACAVEI și COSMA PETRU (curier al organizației), ducând din partea fraților MACAVEI o scrisoare lui COSMA PETRU, în comuna Bucium-Montari și apoi l-a condus pe COSMA PETRU la sălașul unde se adăposteau fugarii.

3. BĂRA GHEORGHE, născut la 15 aprilie 1911 în comuna Sohodol, jud. Turda, fiul lui Iacob și Maria, de profesiune agricultor, avere are 5 jugăre de pământ, căsătorit fără copii, carte știe, serviciul militar satisfăcut, în trecut nu a fost încadrat în nici un partid politic și în prezent neîncadrat, cu domiciliul în comuna Sohodol, jud. Turda.

Numitul a avut cunoștință de organizația subversivă din munți și în luna decembrie 1948 a găzduit pe fugarii frații MACAVEI și încă 4 a căror nume nu-l știe, despre care știa că sunt urmăriți de organele de Securitate și avea cunoștință că frații MACAVEI săvârșiseră crima în județul Alba. Fugarii au fost aduși la sus-numitul de către URS TEODOR.

4. URS TEODOR, născut la 15 martie 1898 în comuna Cărpiniș, jud. Turda, fiul lui Teodor și Rafila, de profesiune agricultor, avere are 5 jugăre de pământ, carte știe, căsătorit cu 3 copii, serviciul militar satisfăcut, judecat și condamnat nu a fost,

în trecut nu a făcut parte din nici un partid politic, în prezent membru în Frontul Plugarilor, domiciliat în comuna Cărpiniș, jud. Turda.

Numitul a avut cunoștință de organizația subversivă din munți și în luna decembrie 1948 s-a întâlnit cu frații MACAVEI și încă 4 fugari a căror nume nu le știe, pe care i-a pus în legătură cu numitul BOIA IOAN spre a-i găzdui.

5. GÂSCĂ VIORICA, născută la 8 noiembrie 1920 în comuna Bistra, jud. Turda, fiica lui Visalon și Aurelia, de profesiune medic uman, căsătorită, fără copii, avere are un hectar de pământ, în trecut a fost simpatizantă legionară, în prezent neîncadrată, cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda.

Sus-numita a avut legături cu numita POP ALEXANDRA, care i-a vorbit despre organizația teroristă din Muntele Mare și căreia i-a împrumutat o pereche pantaloni și o pereche bocanci, spre a merge în munți să se întâlnească cu șefii organizației. POP ALEXANDRA a mers și s-a întâlnit cu maiorul DABIJA și frații MACAVEI, care i-au dat lămuriri despre scopul organizației și aceasta s-a întors în comună și a comunicat numitei dr. GÂSCĂ VIORICA, spunându-i totodată că în luna martie 1949 fugarii din munți vor trece la acțiuni de sabotaj și terorism.

Dr. GÂSCĂ VIORICA a dat numitei POP ALEXANDRA medicamente pentru a le trimite fugarilor din munți și totodată POP ALEXANDRA a mers la Câmpeni la Sanatoriul T.B.C. și de la dr. HĂLCHIU a ridicat 60 de sulfamide în numele Dr. GÂSCĂ VIORICA, pe care le-a dat fugarilor.

Cercetările și operațiunile continuă, urmând a vă raporta rezultatele obținute.

COLONEL DE SECURITATE

(ss) Patriciu Mihai

Locot. de Securitate

(ss) Stănescu Aurel

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 305-306.

46. 1949 aprilie 15, București. D.G.S.P. către Serviciul „I” cere urmărirea informativă a generalului Petrescu Dumitru, dispărut de la domiciliu.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

15 aprilie 1949

„I”

Avem onoare a vă face cunoscut că din declarațiile numitului DABIJA NICOLAE rezultă că acesta a luat legătură cu general rez. PETRESCU DUMITRU, căruia i-a comunicat intenția de a se grupa elemente fugare politice în Munții Apuseni.

A cerut acestuia să-i facă legătură cu anglo-americanii în numele său, însă a refuzat, spunând că face aceasta numai în cazul când el, maiorul DABIJA și cu toți oamenii lui se va considera subordonați generalului PETRESCU DUMITRU.

Pe la sfârșitul lunii martie a.c., acesta urma să ia din nou legătură cu generalul rez. PETRESCU DUMITRU și să-i raporteze situația din munți.

Generalul PETRESCU DUMITRU locuiește în București, strada Argentina nr. 41, telefon 1.04.96.

Față de cele de mai sus, vă rugăm a urmări pe linie informativă pe numitul general rez. PETRESCU DUMITRU, cunoscând că organele noastre l-au căutat la domiciliu, de unde a dispărut.

LOCOTENENT DE SECURITATE,
(ss) Dincă

CĂPITAN DE SECURITATE,
(ss) S. Antoniu

6 mai 1949:

Ordin de la D.S.C. pentru identificare; acțiune informativă pentru a se stabili unde se ascunde.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 248.

47. 1949 aprilie 20, București. Notă telefonică a D.G.S.P. către Direcțiile Regionale de Securitate Timișoara, Cluj și Sibiu pentru a raporta pierderile suferite și grupul care a provocat aceste pierderi.

DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

(...) 513/34669
20 aprilie 1949
Ora 13, 15

NOTĂ TELEFONICĂ
DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE
TIMIȘOARA CLUJ SIBIU

Din ordinul tov. general NICOLSCHI, raportați în 24 de ore numărul morților și răniților din rândurile organelor de Securitate sau a trupelor de Securitate în acțiunile împotriva bandelor.

Raportul trebuie să specifice numele bandei împotriva căreia s-au dus acțiuni unde am înregistrat pierderile.

D.O.
CĂPITAN DE SECURITATE,
(ss) S. Răzvan

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 303.

48.

1949 aprilie 20, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București cum a fost atacat depozitul de muniții al Batalionului 6 Vânători de Munte.

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

11/10276

20 aprilie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 048079/23 aprilie 1949

Către,

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

BUCUREȘTI

Urmare raportului nostru nr. 11/9909 din 31 martie 1949, referitor la atacarea depozitului de muniții al Batalionului 6 V.M. din Câmpeni, jud. Turda, raportăm că acest depozit este situat la o distanță de cca 1 km de comuna Câmpeni și la 500 de metri de cazarmile Batalionului 6 V.M. Depozitul avea o gardă de 12 oameni înarmați, având și o pușcă mitralieră.

În urma verificărilor și a cercetărilor efectuate de Batalionul 6 V.M. s-au constatat următoarele:

În noaptea de 28 spre 29 martie 1949, pe la orele 12, când s-a făcut schimbul de santinelă, santinela din fața depozitului a dat consemn santinelei care a preluat postul, că a auzit ceva mișcări în jurul depozitului, însă din cauza vântului puternic și a beznei nu a văzut nici un individ și nici nu a auzit clar la ce distanță ar fi acel zgomot.

La orele 1 fix depozitul a fost atacat din patru părți cu o rafală de pușcă mitralieră, arme automate și 2 arme Z.B.; atacul a fost dat din toate părțile, iar la ușa de intrare a depozitului s-a auzit zgomot și încercare de deschidere a ușii. Santinela din postul 1, imediat a anunțat garda care a ieșit și după 5 minute s-au tras focuri din partea gărzii și din partea acelor bandiți. Auzindu-se gornistul care suna alarma la cazarmă, bandiții s-au retras.

Din verificările făcute pe teren, nu s-au putut stabili urmele, întrucât terenul a fost călcat de ostașii care au intrat pe poziția de apărare a depozitului, nu s-au găsit nici tuburi trase, însă în raionul depozitului fiind o baracă de scândură s-au găsit lovituri de cartușe în ea.

În apropierea depozitului fiind numai o singură casă locuită de elemente devotate regimului, aceștia au auzit zgomotul împușcăturilor, dar nu au văzut pe nimeni.

Accidente și pagube nu s-au întâmplat.

S-au luat măsuri pentru a se face investigațiuni în continuare, spre a afla unde sunt ascunși acești bandiți.

Orice constatare se va raporta la timp.

COLONEL DE SECURITATE,

(ss) Patriciu Mihai

Lt. de Securitate

(ss) Gh. Brainer

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 134.

49.

1949 aprilie 20, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București pierderile suferite în luptă cu grupurile armate.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 046952/21 aprilie 1949

TELEGRAMĂ

D.R.S.P. Cluj către D.G.S.P.
Tov. cpt. Răzvan – București.

Cluj Sec. nr. 355 din 20 aprilie 1949, cuvinte 120.

La ordinul dvs. nr. 513/34669 din 20 aprilie 1949.

Privitor la organele din cadrul Securității sau a trupelor de securitate care au murit sau au fost răniți în acțiunile împotriva bandelor, raportăm:

În luna februarie 1949 în acțiunea întreprinsă pentru depistarea organizației legionare au fost răniți 2 (doi) plutonieri majori din Direcția Cluj. Unul a fost rănit în Aiud și celălalt în Teiuș, fiind în misiune pentru arestarea legionarului Popa Ștefan zis Nuțu.

În luna martie 1949 în acțiunea întreprinsă pentru prinderea bandei teroriste din Muntele Mare, condusă de maiorul Dabija, au fost răniți 5 ostași și au murit 2 ostași și 1 (unu) subofițer din Batalionul de Securitate Florești, Cluj.

În ziua de 11 aprilie 1949 în acțiunea întreprinsă pentru prinderea bandei ECS în Huedin a fost rănit 1 (1) sublocotenent ECS din Direcția Cluj.

COLONEL DE SECURITATE,
(ss) Patriciu Mihai

Nr. oficial 5/12498 din 20 aprilie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 34.431, vol. 2, f. 167.

50.

1949 aprilie 21, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București pierderile suferite în luptele cu partizanii.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 047168/21 aprilie 1949

TELEGRAMĂ

D.R.S.P. Sibiu către Direcțiunea Generală a Securității Poporului București

Din Sibiu nr. 765 110 21 18 25

La ordinul dvs. nr. 513/34669 din 20 aprilie 1949 raportăm pierderile suferite în acțiunile împotriva bandelor din regiunea acestei Direcțiuni Regionale de Securitate.

1) În acțiunea dusă de Siguranță și Poliție în ziua de 7 iulie 1948 împotriva bandei Macavei din Bucium-Montari: un rănit din partea Poliției.

2) În acțiunea dusă de Siguranță în ziua de 16 august 1948 la Sibiu: un rănit, organ de Siguranță.

3) În acțiunea dusă în ziua de 12 octombrie 1948 de către Jandarmi împotriva bandei Macavei din Bucium-Montari: un rănit și doi morți din partea jandarmilor.

4) În acțiunea dusă în ziua de 1 februarie 1949 la Teiuș, Alba, împotriva bandei Pop Ștefan: un rănit organ de Securitate.

Lt.-col. Gh. Crăciun

Nr. 5/15201 din 21 aprilie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 302.

51. 1949 aprilie 23, București. Radiograma D.G.S.P. prin care cere D.R.S.P. Cluj să raporteze situația prezentă.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Nr. 116/44.928

RADIOGRAMĂ
Prin grupul de legătură

DIRECȚIUNII REGIONALE DE SECURITATE CLUJ

La rapoartele dvs. nr. 127/949, 11/8520/949, 11/9909/949 și 1/9392/949, rugăm raportați care este situația în prezent a organizației subversive „Frontul Apărării Naționale” după arestarea șefului ei și în urma celor declarate de acesta.

COLONEL DE SECURITATE
(ss) Birtaş G.

MAIOR DE SECURITATE
(ss) I. Crișan

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 251.

52.

1949 aprilie 27, Cluj. D.R.S.P. Cluj raportează D.G.S.P. București că l-a predat pe maiorul Dabija Direcției a 5-a Cercetări Penale.

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

11/12.876

27 aprilie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 050021/29 aprilie 1949

Către,

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

BUCUREȘTI

La ordinul dvs. nr. 116/44928 din 23 aprilie 1949 și urmare rapoartelor noastre nr. 11/8520/1949, 11/6909/1949 și 1/9392/1949, raportăm în urma ordinului telefonic D.G.S.P., fără număr, în ziua de 24 martie 1949, cu adresa noastră nr. 9206, a fost predat maiorul deblocat DABIJA NICOLAE la Dir. 5-a din D.G.S.P.

Până în prezent din organizația subversivă „Frontul Apărării Naționale” au fost arestați un număr de 25 de persoane, care se găsesc în cercetare la Serviciul de Securitate Turda.

Rezultatul cercetărilor a fost raportat la D.G.S.P., cu rapoartele nr. 5/9206 din 23 martie 1949 și 5/10999 din 9 aprilie 1949

COLONEL DE SECURITATE,

(ss) Patriciu Mihai

Lt. de Securitate

(ss) Gh. Brainer

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 249.

53.

1949 aprilie 29, [Turda]. Declarația lui Opriță Gheorghe despre activitatea sa în cadrul organizației Dabija.

Azi la data de 29 aprilie 1949.

Dată în fața noastră pentru neschimbare

(ss) Slt. Herța Vasile

DECLARAȚIE

Subsemnatul OPRIȚĂ GHEORGHE, de ani 22, născut la data de 27 februarie 1927 în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, fiul lui Gheorghe și Dorina, de profesie agricultor, avere n-are, carte știe având la bază 7 clase primare, necăsătorit, de religie ortodox, serviciul militar nesatisfăcut, condamnat nu am fost, cu ultimul domiciliu în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, declar următoarele:

În luna iunie 1948, după terminarea cursurilor școlare, vărul meu ANGHEL AVRAM, care este student la Belle-Arte din București și care în prezent este arestat, mi-a spus că la București studenții sunt organizați, în organizație subversivă legionară, tot atunci mi-a spus ca să fac și eu parte din organizație și să organizez în comună. În 20 iulie 1948, tot vărul meu, ANGHEL AVRAM, care venise cu suma de 600.000 lei pe care i-a primit de la organizația din București din care în ziua arătată mi-a dat mie suma de 16.000 lei pentru a cumpăra cereale, cu care am plecat la Alba Iulia, unde am cumpărat 60 feldere de porumb, care au costat 10.200 și pe care le-am depozitat la ANGHEL AVRAM acasă în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara. În ziua următoare, 21 iulie mi-a mai dat suma de 8.000 lei pentru a mai cumpăra cereale de la Vințu de Jos, de unde am cumpărat câte 41 feldere, care tot la ANGHEL AVRAM au fost depozitate. Tot în luna iulie în ziua de 25, împreună cu ANGHEL AVRAM și CHIMIȘ IOAN, care făcea parte din organizație, am plecat la Alba Iulia, unde am cumpărat un porc de 230 kg și care a costat 30.000 lei, care a fost transportat tot în comuna Balomiru de Câmp și tăiat de CHIMIȘ IOAN și pe care l-a pregătit ANGHEL AVRAM împreună cu mama sa.

Tot pentru organizație s-a mai cumpărat un porc de 120 kg cu 12.000 lei de la fostul notar BALOMIRI AVIRON din comuna Balomir, jud. Hunedoara, pe care, la fel, l-au conservat în butoaie. Numitul ANGHEL AVRAM știu că avea legătură cu FLEȘERIU ADRIAN din comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara și cu PĂTRUȚ REMUS din aceeași comună. În comuna Șibot, jud. Hunedoara avea legătură cu TRIFU IOAN, student, care avea și serviciu pe la Orăștie, iar în com. Acmar, jud. Alba, avea legătură cu feciorul preotului din această comună, anume TIBI, absolvent a 8 clase normale din Deva. În comuna Vinerea, jud. Hunedoara mai avea legătură cu BURA, muncitor la fabrică în Cugir.

Mai știu că ANGHEL AVRAM avea legătură cu un inginer de la București, la care nu-i știu numele, de la care primea instrucțiuni și bani, și care a fost de 2 ori prin comuna Balomir. Pe la sfârșitul lunii iulie 1948, eu, ANGHEL AVRAM și FLEȘERIU ADRIAN am plecat în comuna Vinerea unde ne-am întâlnit cu numitul BURA, care era muncitor la fabrică în Cugir, de unde s-au ridicat 5 bombe și 10 mine care au fost ridicate de la Depozitul de muniție din Vinerea și transportate cu căruța mea în comuna Balomir și depozitate la văduva BADIU STELA, unde se mai găseau și 4 arme care au fost depozitate de ANGHEL AVRAM. Pe la 1 august 1948 știu că a venit în comună inginerul de la București și care împreună cu ANGHEL AVRAM a cumpărat o cantitate mare de pânză de pe la diferiți cetățeni din comună, dar pe care nu-i știu și la fel, nu știu ce urma să facă cu acea pânză. Tot în seara zilei de 1 august 1948 a venit feciorul preotului din comuna Acmar, anume Tiberiu, pe care împreună cu ANGHEL AVRAM și inginerul de la București i-am dus la o petrecere în comuna Blândeana, jud. Alba, unde am stat circa 3 ore. După acest timp ne-am reîntors, numitul ANGHEL AVRAM, am auzit spunându-i inginerului și lui Tiberiu că s-a întâlnit cu un sublocotenent sau locotenent din comuna Vințu de Jos, jud. Alba unde făcea serviciul la un depozit de muniție din acea comună a cărui nume nu-l știu, doar că am auzit că acesta le-a promis muniție și grenade, care urma ca s-o transporte cu barca pe Mureș de la Vințu de Jos în comuna Balomir. Acestea urma să le ridice în momentul când acel ofițer îi va anunța. Inginerul a stat în

comună 2 zile, după care a plecat la București, în care interval a plătit lui BOGDAN ACHIM suma de 1.000 lei, pentru ca să scoată trotilul din bombe, care a fost scos și ridicat de către inginerul de la București și duse la București, împreună cu cele 10 mine, care au fost ridicate tot de la depozitul de muniție din comuna Vinerea, jud. Hunedoara. A doua zi după plecarea inginerului la București, numitul ANGHEL AVRAM, FLEȘERIU ADRIAN și PĂTRUȚ REMUS au fost arestați de către Securitatea Deva; tot atunci s-au mai arestat și învățătorul ANGHEL VIRGIL, ADAM DOMIȚIAN, ADAM PETRU, BOGDAN ACHIM, CHIMIȘ IOAN, pe ultimii, până atunci, nu i-am știut încă în organizație.

După ce au fost arestați toți cei de mai sus, eu am stat mai mult ascuns prin câmp. Într-una din zile, întâlnindu-mă cu văduva BADIU STELA, spunându-mi armele care au fost depuse de către ANGHEL AVRAM la ea și că ar trebui transportate de acolo, eu mergând la numita BADIU STELA, de la care am ridicat un pistol mitralieră automat și un încărcător plin de cartușe și un pistol mic de buzunar pe care le-am dus acasă. În ziua următoare, aflând că au venit organele Securității să ridice armele, eu atunci am fugit cu acestea pe câmp, unde am stat circa 2 săptămâni ascuns, după care timp am venit acasă și am aflat că tatăl meu era arestat și că nu-i va da drumul până nu se va prezenta armamentul pe care l-am ridicat de la văduva BADIU STELA. Atunci am predat armele, după care am plecat și am stat mai mult timp ascuns. După această dată eu am stat mai mult ferit, iar în luna noiembrie 1948 a venit la mine CIGMĂIAN muncitor, din comuna Șibot, jud. Hunedoara, care era urmărit pentru evadare de la închisoare pentru atitudine legionară, în prezent decedat la Muntele Mare din 4 martie 1949, care aflase că sunt fugit, propunându-mi să plecăm împreună, de data aceasta nu am plecat cu el nicăieri. În ziua de 10 ianuarie 1949, a venit din nou, la mine, CIGMĂIAN IOAN, cu care de data aceasta am plecat în comuna Vaidei, jud. Hunedoara, unde am stat timp de 10 zile la Borcan Gh., care spunea că este rudenie de a lui CIGMĂIAN. După 10 zile cât am stat la Vaidei m-am reîntors din nou acasă, unde am stat mai mult tot ascuns până în ziua de 22 februarie 1949, când a venit din nou la mine, spunându-mi că are pe cineva la Alba Iulia care ne va poate duce la munte, unde vom fi apărați. La acea dată am plecat cu el, la Alba Iulia, la CRISTIAN MIHAI, muncitor la C.F.R., care ne-a făcut legătura cu studentul OARGĂ ION și cu încă un elev de la liceu, cu care am plecat în comuna Galda de Jos, la unul OLTEANU, care era șef de organizație în acea comună și care ne-a îndreptat în comuna Benic la unul DOMINIC, care ne-a dus mai departe la LASLO ARON tot din comuna Benic, care la rândul lui ne-a trimis la BOLFEA SILVESTRU în comuna Întregalde, de unde studentul OARGĂ ION s-a întors acasă. La BOLFEA SILVESTRU am fost predați lui PASCU CORNEL, MACAVEI TRAIAN, SCRIDON IOAN și MAIER IOSIF, cu care am plecat în Muntele Mare la cabană.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, susțin și o semnez propriu, nefiind silit de nimeni.

(ss) Opriță Gheorghe

54.

1949 mai 3, Cluj. D.R.S.P. Cluj înaintează D.G.S.P. București declarația lui Opriță Gheorghe.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI CLUJ

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 052341/5 mai 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU
Nr. 5/13574
3 mai 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Vă înaintăm alăturat o declarație a numitului OPRIȚĂ GHEORGHE de profesiune agricultor, originar din comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, care a fost reținut cu ocazia acțiunii pentru depistarea bandiților adăpostiți în jud. Turda la Muntele Mare, fiind implicat în banda teroristă condusă de către Dabija Nicolae.

Din declarațiile sale rezultă că a fost inițiat în organizație de către studentul ANGHEL AVRAM din București, fiind chiar rudă cu acesta, deținând tot timpul legături cu acesta și cu alte elemente din Cugir, jud. Hunedoara.

COLONEL DE SECURITATE
(ss) Patriciu Mihai

Locot. de Securitate
(ss) Stănescu Aurel

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 298.

55.

1949 mai 5, București. Declarația autobiografică dată de maiorul Dabija Nicolae.

DECLARAȚIE

Autobiografie

Subsemnatul DABIJA NICOLAE, maior în rezervă, născut la 13 aprilie 1907 în orașul Galați, jud. Covurlui, din părinți DUMITRU și IOANA, ambii decedați, tatăl de profesie tâmplar, iar mama casnică, de naționalitate și cetățenie română, de

religie ortodoxă, căsătorit în anul 1933 cu FLORICA, născută ANGHELUȚĂ, neavând copii, având ca studii 5 clase de liceu teoretic și absolvent al cursului de completare de la Liceul Militar din Iași, fost ofițer de carieră cu ultimul grad maior în Cercul Teritorial Arad, trecut în cadrul disponibil la cerere în vara anului 1946, posedând ca avere imobiliară 5 ha de pământ arabil în Aradu Nou ca lot „Mihai Viteazu” întrucât sunt decorat cu acest ordin, soția mea posedând ca avere imobiliară o casă în orașul Brăila, str. Ștefan cel Mare, trimis în judecată sau condamnat nu am fost niciodată până în prezent, având ultimul domiciliu în orașul Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar cele ce urmează:

M-am născut la 13 aprilie 1907 în orașul Galați, având ca părinți pe DUMITRU și IOANA, ambii decedați, tatăl de profesie tâmplar, iar mama casnică. La vârsta de 9 ani am rămas orfan de tată și ca urmare întreaga mea copilărie și adolescență a fost lipsită de sprijinul material necesar. Am urmat cursul primar la școala primară de băieți nr. 6 din Galați până în anul 1918, după care am intrat să urmez studiile liceale la Liceul Vasile Alecsandri din Galați. În anul 1922 am fost nevoit să întrerup cursurile la Liceul Vasile Alecsandri din cauza lipsurilor materiale în care se găsea familia mea la acea dată și să intru funcționar la un birou. Clasele a 4-a și a 5-a de liceu le-am dat în particular. În anul 1926 am intrat voluntar în armată la Regimentul 13 Infanterie Iași, unde am fost îndemnat de șefii mei ierarhici de atunci să mă duc să-mi completez studiile la liceul militar din Iași și să intru la școala militară pentru a mă face ofițer.

În anul 1926/1927 am urmat cursurile complementare de la liceul militar Iași, având gradul de sergent, iar în toamna anului 1927, în urma concursului pe care l-am dat, am intrat în școala pregătitoare de ofițeri.

Am urmat cursurile pregătitoare de ofițeri din anul 1927 până în anul 1929, când am absolvit-o, fiind clasificat al 41-lea din 186 de candidați.

Cariera de ofițer am făcut-o prin mai multe garnizoane și unități din țară. În gradele de sublocotenent și locotenent am făcut serviciul în garnizoanele Galați, Brăila, Soroca și Chișinău. De la 1 iulie 1929 și până la 1 octombrie 1933 la Reg. 11 Infanterie Galați, de la 1 octombrie 1933 și până la 18 mai 1934 la Reg. 38 Inf. Brăila, de la 10 mai 1934 și până la 1 octombrie 1936 în Reg. 39 Infanterie Soroca, iar de la 1 octombrie 1936 până la 1 septembrie 1939 la Liceul Militar Chișinău.

În gradul de căpitan am făcut serviciul în Reg. 4 Grăniceri Deva de la 1 septembrie 1939 până la 15 octombrie 1941 când am plecat pe front. De la această dată am luat parte la Campania din Răsărit contra Uniunii Sovietice, luând parte la luptele din Peninsula Kerci 1942, Caucaz, primăvara anului 1943, Kuban în vara anului 1943 și Perekop din toamna anului 1943 și până la 12 aprilie 1944, când am fost evacuat, fiind rănit.

Tot stagiul pe front în gradul de căpitan și maior l-am făcut cu Reg. 38 Infanterie.

În decursul acestei campanii am fost rănit de două ori. Tot timpul am fost numai comandant de unitate de luptă, iar faptele deosebite de eroism pe care le-am săvârșit, au fost citate în trei rânduri pe întreaga armată și o dată pe națiune.

Am fost decorat cu ordinul „Steaua României” în gradul de cavaler, ofițer și comandor.

Cu ordinul „Mihai Viteazu” cl. III, cu „Crucea de Fier” cl. II și „Crucea Germană în Aur”.

Am fost înaintat la gradul de maior în mod excepțional, înaintea promoției mele.

La 23 august 1944 mă găseam la Reg. 38 Inf., luând parte la operațiunile de regrupare ale forțelor române din jurul Bucureștiului. La data de 1 septembrie 1944 am fost internat în spital din cauza rănii care mi se deschisese, unde îmbolnăvindură de două ori de erizipel la Spitalul Militar din Târgoviște am fost nevoit să stau internat până la 1 decembrie 1944.

De la 1 decembrie 1944 și până la 20 iulie 1946 când am trecut în cadru disponibil am făcut serviciu în Reg. 4 Grăniceri și 10 Grăniceri, neluând parte la campania din vest ca unul ce aveam aproape 3 ani neîntreruși de stagiul pe front.

După retragerea mea din cadrele active ale armatei m-am stabilit în Aradu Nou, unde m-am ocupat de cultivarea celor 5 hectare de pământ arabil cu care am fost împroprietărit ca fiind decorat cu ordinul „Mihai Viteazu”.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nefiind silit de nimeni.

(ss) Maior rez. N. Dabija
București, 5 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 17-19.

56. **1949 mai 5, București.** A treia declarație a maiorului Dabija; de ce a înființat organizația anticomunistă și cum, scopul acesteia, acțiunii întreprinse și lupta din 4 martie 1949.

DECLARAȚIE

Subsemnatul DABIJA NICOLAE, maior în rezervă, născut la 18 aprilie 1907 în orașul Galați, jud. Covurlui, din părinți Dumitru și Ioana, ambii decedați, tatăl de profesie tâmplar, iar mama casnică, de naționalitate și cetățenie română, de religie ortodoxă, căsătorit în anul 1933 cu FLORICA, născută Angheluță, neavând copii, având ca studii 5 clase de liceu teoretic și absolvent al cursului de completare de la Liceul Militar din Iași, fost ofițer de carieră cu ultimul grad maior în Cercul Teritorial Arad, trecut în cadrul disponibil la cerere în vara anului 1946, fiind trecut în rezervă la 9 iulie 1947, posedând ca avere imobiliară 5 ha pământ arabil în Aradu Nou ca lot „Mihai Viteazu”, soția mea posedând ca avere imobiliară o casă în orașul Brăila, str. Ștefan cel Mare, trimis în judecată sau condamnat nu am fost niciodată până în prezent, având ultimul domiciliu în orașul Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

În primăvara anului 1948, am luat hotărârea de a trece la acțiuni de forță împotriva actualului regim din țară, luând în acest scop decizia de a alcătui și

conduce o organizațiune înarmată în vederea realizării acestui scop. Această hotărâre am luat-o de comun acord cu frații MACAVEI TRAIAN și MACAVEI ALEXANDRU, pe primul dintre ei cunoscându-l în primăvara anului 1948, la Arad, în casa camaradului și prietenului meu maior în rezervă OPREAN IOAN din strada Episcopiei nr. 1, iar pe ALEXANDRU MACAVEI cunoscându-l în aceeași casă câteva luni mai târziu, în octombrie 1948 după ce activitatea mea începuse.

Hotărârea de mai sus am luat-o determinat de faptul că nu eram de acord, după cum nici acum nu sunt cu transformările și reformele sociale, aplicate de actualul regim, nefiind de asemenea de acord cu transformările, și reformele aplicate în armată, ceea ce mă determinase ca după apariția legii Cadrului Disponibil din vara anului 1946, să părăsesc cadrele active ale armatei, înaintând și cerere în acest sens.

Prevedeam de asemenea dezlănțuirea apropiată a unui război între anglo-americieni și Uniunea Sovietică și înțelegeam să lupt din nou împotriva Uniunii Sovietice, așa cum am făcut și în trecut.

La luarea acestei hotărâri au avut o mare influență și emisiunile radiofonice ale posturilor de radio Londra, „Vocea Americii” și Ankara, în care vedeam îndemnuri clare de a trece la acțiuni violente pentru răsturnarea actualului regim din țară. Tocmai din această cauză eram convins că voi putea căpăta oricând sprijin și ajutor american în acțiunile pe care începusem a le plănui.

Hotărâsem împreună cu TRAIAN MACAVEI să întemeiez în regiunea Munților Apuseni o organizație mare înarmată, sub conducerea mea, ai căror membri trebuiau să fie recrutați de către TRAIAN MACAVEI din rândurile elementelor dușmănoase față de actualul regim ca: ofițeri deblocați, funcționari comprimați, chiaburi etc., indiferent de convingerea lor politică, putând fi maniști, legionari sau liberali.

Scopul urmărit de mine prin înființarea unei asemenea organizațiuni înarmate era acela de a trece la acțiuni imediate îndreptate împotriva frunțașilor politici democrați și autorităților din localități situate în regiunea Munților Apuseni, prin atacarea și asasinarea frunțașilor locali ai Partidului Muncitoresc Român, ca și prin atacarea și incendierea sediilor autorităților locale precum și a sediilor Partidului Muncitoresc Român. Totodată urmăream să provoc atentate de cale ferată în acea regiune, aruncări de poduri în aer, incendieri de fabrici și alte acte de sabotaj asemănătoare pentru a semăna panica în rândurile populației locale și pentru a pregăti o stare de spirit prielnică declanșării unei insurecții armate, pentru răsturnarea actualului regim. Acesta era un scop atins independent de eventualitatea izbucnirii unui nou război.

Pentru aceste eventualități urmăream să execut acțiuni de mai mare amploare prin ocuparea căilor de comunicație din defileurile Mureșului, Someșului, Oltului, Prahovei și chiar în regiunea Vatra Dornei spre a dezarticula traseul de pe aceste căi de comunicație. În caz de război plănuiam de asemenea să execut cu membrii organizației mele atacuri împotriva unităților militare ale armatelor sovietice și române, precum și atacarea și jefuirea de depozite militare de armament, munițiuni, echipament, alimente, medicamente etc.

A rămas stabilit ca MACAVEI TRAIAN să înceapă să recruteze membri pentru organizație, iar eu am plecat la București pentru a lua legătura cu persoane

îndreptățite de la Misiunea Americană spre a cere sprijin bănesc și ajutor în materiale de luptă.

Încă din vara anului 1948, cam prin luna iunie am început să activez subversiv în colaborare cu MIHAI ANGHELUȚĂ, căutând să iau legături cu Misiunea Americană din România. În acest scop am redactat împreună cu MIHAI ANGHELUȚĂ două scrisori în limba franceză prin care, în prima scrisoare rugam pe [consulul] turc cu care am avut legătura, să dea a doua scrisoare Ambasadei Americane. În această din urmă scrisoare rugam pe Ambasada Americană din București să-mi dea ajutor material în fonduri bănești și materiale de luptă pentru organizația mea.

Tot în acest scop am încercat să mai iau legătura cu Misiunea Americană prin domnul general rezervă PETRESCU DUMITRU din București str. Argentina nr. 41, ca unul ce a fost atașat militar la Washington și-l bănuiam că are legături cu anglo-americanii.

În toamna anului 1948, după ce am avut o consfătuire cu frații MACAVEI SANDU și TRAIAN în casa maiorului OPREAN IOAN din Arad, m-am hotărât să trec la organizarea organizației mele înarmate. În acest scop m-am deplasat cam pe la mijlocul lunii decembrie 1948 din Arad în județul Alba, regiunea Întregalde. În seara zilei de 16 decembrie 1948 împreună cu frații MACAVEI TRAIAN SANDU MACAVEI, am poposit la sălașul lui BOLFEA SILVESTRU din comuna Întregalde. După câteva zile am dat ființă organizației mele subversive care la acea dată se compunea din următorii membri: maior rez. DABIJA NICOLAE, șef și comandant, SANDU MACAVEI și TRAIAN MACAVEI, consilieri, PASCU CORNEL din comuna Benic, SANDU MAXIM, BOLFEA SILVESTRU și IOSIF din comuna Mogoș, ca membri.

Armamentul și munițiile organizației mele au fost strânse de la locuitorii nemulțumiți cu actualul regim, aceștia fiind chiaburii din comunele din regiunea Munților Apuseni.

Recrutarea de noi membri pentru organizația mea se făcea în urma unei propagande dușmănoase regimului fiind preferați ca membri cei din pătura nemulțumiților adică chiaburi, funcționari deblocați, militari din rezervă și deblocați.

În numele organizației mele s-a redactat o proclamație prin care urmăream să fac agitație în rândul populației pretabilă de o insurecție armată contra actualului regim. Această proclamație a fost multiplicată în mai multe exemplare.

Pentru a da un caracter de rigiditate militară în ceea ce privește normele organizatorice, este redactat pentru organizația mea subversivă un așa zis statut iar paralel cu acest statut am redactat și formula unui jurământ pe care ceream să-l depună toți membrii organizației.

Fondurile bănești necesare organizației mele urmau să se procure prin jefuirea instituțiilor bancare din regiunea Munților Apuseni, în care scop s-a și dat un atac asupra Percepției din comuna Teiuș la data de 22 decembrie 1948 și ulterior după ce luam legătura cu anglo-americani, de la aceștia.

De la Percepția din Teiuș s-a jefuit suma de lei 310.000 luând parte la acest atac: SANDU MACAVEI, TRAIAN MACAVEI, SANDU MAXIM, PASCU CORNEL, IOSIF din Mogoș și BOLFEA SILVESTRU. Această sumă a fost

întrebuințată la procurare de armament, echipament și materiale de propagandă pentru organizațiunea noastră.

Acțiunile plănuite de organizația mea, erau de ordin terorist și trebuiau să se execute prin atentate de cale ferată, atacuri contra membrilor Partidului Muncitoresc Român contra organelor securității etc. și urmau să înceapă la ordinele și dispozițiunile mele.

La ajungerea mea în regiunea Munților Apuseni, fiind informat de frații MACAVEI, PASCU CORNEL și SANDU MAXIM că în această regiune mai sunt fugari și bande organizate, am căutat să iau legătura cu ele. În acest scop prin luna februarie 1949, TRAIAN MACAVEI a luat legătura cu POPA ȘTEFAN, din regiunea Benic-Cricău și urma să mă întâlnesc cu el la 6 Martie 1949, însă acest lucru nu s-a mai putut executa din cauza intervenției trupelor de Securitate la 4 martie 1949.

Am mai intenționat ca după topirea zăpezii să luăm legătura și cu organizațiile subversive din Banat și Munții Neamțului.

În dimineața zilei de 4 martie 1949, pe la orele 6 dimineața, când ne găseam pe Muntele Mare, am fost surprinși de către trupele de Securitate.

Fiind luați prin surprindere și dezecipați, prima cabană în care se găseau 6 membri din organizația noastră a căzut din primul moment în mâinile Securității. În a doua cabană în care mă găseam eu împreună cu 16 membri din organizație, văzând că este înconjurată de trupele de Securitate am încercat să ne deschidem drum prin aruncarea de trotil și foc de armă. După câteva minute ne-am despresurat, însă trupele Securității fiind mai numeroase și mai puternic înarmate ne-au copleșit, forțându-ne să abandonăm lupta. Acest lucru a mai fost determinat și prin prinderea a 6 membri din organizația noastră. La această acțiune am luat parte, dirijând toată acțiunea organizației mele și luptând contra trupelor de Securitate cu arma și aruncări de trotil.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Maior rez. N. Dabija
București, mai 5 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 23-26.

57. 1949 mai 7, București. Declarația lui Onea Titus: date biografice, de ce a ajuns fugar și cum a devenit partizan pentru 6 zile în grupul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul ONEA TITUS, de profesiune student, anul VI Medicină umană Cluj, născut în anul 1925, luna ianuarie 10, în comuna Roșia Montană, județul Alba,

necăsătorit, de naționalitate și cetățenie română, de religie greco-catolică, fiul lui Gherasim, pensionar public și al Eugeniei născută Macavei, casnică. Am un frate Remus de ani 23, student anul IV Medicină Cluj și o soră Ofelia de ani 22, studentă anul III Farmacie Cluj. Serviciul militar l-am satisfăcut în cadrul facultății având gradul de caporal, fără avere imobiliară, cu ultimul domiciliu la Cluj, strada Anatole France 11.

Declar următoarele:

Am făcut 4 clase primare la Roșia Montană, jud. Alba, iar părinții mei având posibilități m-au trimis la Cluj la Liceul Gheorghe Barițiu unde am făcut cl. I și II-a. M-am mutat apoi la Blaj unde am făcut clasele a III-a – a VII-a, iar clasa a VIII-a la București la Liceul Mihai Viteazul. Bacalaureatul l-am luat la Orăștie. În timpul cât am fost la liceul din Blaj și anume în anul 1940, am făcut parte din Frăția de Cruce condusă de Pop Cornel.

În anul 1945 m-am înscris la Facultatea de Medicină din Cluj-Sibiu, făcând trei ani la Sibiu, iar doi la Cluj. În anul 1947, solicitat fiind de colegul Golea Ioan, am contribuit și eu cu ceva făină și rufărie pentru ajutarea legionarilor închiși la Aiud. În iunie 1948, văzând că se fac arestări în rândurile studenților și dat fiind faptul că am contribuit și eu la ajutarea legionarilor am căutat să mă ascund, stând până la 2 iulie 1948 la Bucium-Montari la bunica mea, iar din 20 iulie 1948 până la 20 august 1948, la mama mea la Baia Mare, iar din 20 august (1948), până la 24 octombrie 1948 la mătușa mea la Satchinez, de unde am plecat la București, unde am stat la Gruber Alexandru până la 24 februarie 1949, când împreună cu Cosma, Petru am plecat la Muntele Mare, jud. Turda. Am luat legătură cu organizația condusă de maiorul Dabija, prin Cosma, Petru, care m-a căutat la București și mi-a propus să-l însoțesc la Muntele Mare. Prima lui propunere am refuzat-o, iar când Cosma, Petru a revenit la București și mi-a repetat propunerea, am acceptat-o, la data de 24 februarie 1949, plecând împreună cu el. Am fost determinat să plec de faptul că eram urmărit și Cosma, Petru mi-a spus că locul unde se găsea organizația era o ascunzătoare sigură. La Muntele Mare am ajuns în ziua de 26 februarie 1949, găsind acolo pe maiorul deblocat Dabija Nicolae, Macavei Traian și alții. Am fost primit ca și toți ceilalți în organizația condusă de maiorul Dabija. La Muntele Mare am făcut de 5-6 ori santinelă la marginea pădurii, pentru paza organizației.

Am asistat la ședința în care maiorul Dabija a vorbit despre scopurile organizației sale, spunând în esență că acestea sunt recrutarea a cât mai mulți oameni, lupta împotriva regimului și în final răsturnarea prin forță a regimului actual.

În ziua de 3 martie 1949 s-a făcut distribuirea armamentului și cu această ocazie am primit o armă Z.B. și 50 cartușe.

Conducătorul organizației înarmate de la Muntele Mare, jud. Turda era maiorul deblocat Dabija Nicolae, iar ajutor al său îl avea pe Macavei Traian.

Maiorul Dabija a conceput un manifest pe care l-a multiplicat cu ajutorul unei mașini de scris aduse de Cosma, Petru. La multiplicarea acestui manifest a fost ajutat de către dra Pop Alexandra, care-i dicta.

Pentru viitor se intenționa în primul rând recrutarea de membri, iar după ce s-ar fi ajuns la un număr suficient să se dea atacuri la depozite de muniție și

armament pentru aprovizionarea organizației cu astfel de materiale, precum și la momentul ce s-ar fi socotit oportun, diverse acte de sabotaj.

Scopul final al organizației era răsturnarea actualului regim prin forță.

Organizația și-a procurat fonduri prin atacul dat asupra percepției din Teiuș. Prin acțiunea de la 4 Martie 1949 dusă de forțele Securității, organizația condusă de maiorul Dabija Nicolae, a fost lichidată.

În decursul acțiunii eu am făcut uz de armă, trăgând în direcția în care fugeam, 4 cartușe și apoi am aruncat arma și restul de cartușe.

Cu ocazia acțiunii de la 4 martie 1949, au fost împușcați mortal doi ostași cu un sergent-major din trupele Securității.

Aceasta-mi este declarația pe care o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Onea Titus

București, 7 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 103-104.

58. 1949 mai 7, București. Raport (notă informativă) al delatorului introdus în aceeași celulă cu reținutul Dabija Nicolae, în scopul de a-l trage de limbă.

RAPORT DABIJA NICOLAE

După ce am luat legătură eu el, a început să se introducă cu discuții, povestindu-mi ce a făcut prin U.R.S.S., și apoi de la demisia din armată și până în prezent.

1/ În U.R.S.S. mi-a povestit aproape toate amănuntele în ceea ce privește luptele de la Novorossiisk, Eutopie, Onope etc., cum a condus luptele, legăturile cu nemții și alte fapte de arme, ce le voi relata mai târziu.

2/ După terminarea războiului și-a dat demisia din armată și a hotărât a lua o atitudine contra regimului.

3/ A mai stat prin București și din unele relații avute cu niște colegi ai lui din armată a luat legătură prin intermediul unui avocat MUNTEANU, nepot de al lui, (cu generalul PETRESCU), care din informațiile ce le avea, acest general este în legătură cu Legația Americană.

Susține că generalul pentru un moment ar fi ezitat, dar mai târziu a spus că va căuta să vadă cum va putea rezolva această hotărâre, în special subvenția bănească.

4/ La Turda a fost căutat de cei dispăruți și i s-a propus să ia șefia organizației, întrucât era ofițer și avea cunoștințe organizatorice.

A acceptat și imediat a luat conducerea, plecând în Munții Apuseni, soția lui având cunoștință de aceasta, idem fratele soției și un nepot de al lui.

A început procurarea materialului necesar pentru a face un apel către acei comprimați, care puse în plicuri le trimiteau în baza numelui și adresei publicate de Ministerul Învățământului.

A dat o lovitură la Percepția din Teiuș sau (Câmpia Turzii) lovitură la care au participat cinci oameni și de unde au furat 300.000 lei, lăsând împușcat casierul.

Cu acești bani și ajutorul țăranilor, au cumpărat un radio, mașină de scris, hârtie și alimente. Avea la adăpostul din pădure și o fată dactilografă – numele nu mi l-a spus.

A proiectat să atace Cazarma Batalionului de Vânători de la Câmpia Turzii, de unde vrea să ridice armamentul, care din informații, era de 100 de arme în magazie.

Este foarte mulțumit de tratamentul pe care îl are.

A spus că a declarat la anchetă ceea ce a vrut și numai dacă s-a persistat la anumite puncte.

Susține că cele declarate în cursul anchetei și le-a memorat, ca la proces, să nu se contrazică, întrucât își dă seama ce ar însemna să declare în două feluri.

La proces a spus că va avea o atitudine hotărâtă și adevărată de român.

Va cere în plină ședință să i se citească proclamația făcută către popor, întrucât din ancheta dusă și-a dat seama că nimeni nu i-a arătat sau discutat mai mult asupra acestui punct și că înseși ofițerii de Securitate nu cunosc dosarul de anchetă și proclamația.

Este un om hotărât în acțiunea pe care a avut-o, dacă ar fi fost vară intenționa să ia legătură cu Banatul printr-un slt. de rezervă, care era un alt cap de bandă în Beiuș și mai vechi în munți, cu care urma să provoace, o busculadă (nemulțumire între populație și autorități) și în aceste împrejurări ar fi reușit să poată câștiga poziții cât mai bune pentru răsturnarea regimului.

Despre lt.-col. ONICA sau ONIGA, spune că era un vândut al Securității, care vroia să scape de unele fapte ce le-a avut înainte și s-a pus în slujbă, ajungând să pătrundă până în poziția lui.

Cu o zi înainte de a se fi trecut la acțiune contra adăposturilor din pădure hotărâse ca ONIGA să fie împușcat de cei doi colegi care în urma acțiunii au dispărut; hotărâse ca ONIGA să depună jurământul de credință și totodată să-l pună la încercare în acțiune.

În legătură cu cifrul spune că avea și cumnatul lui unul.

În orice moment putea să ocupe Serviciul de Securitate, întrucât știa care este efectivul și situația.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 180-181.

59. 1949 mai 7, București. Notă a informatorului introdus în aceeași celulă cu Scridon Ioan.

NOTĂ SCRIDON IOAN

Arată că a avut un aparat de radio-emisie care nu a fost adus încă din munte.

Nu va recunoaște la proces cele declarate la cercetări.

Aară că este întrebare mereu dacă a tras.

A tras până la ultimul cartuș asupra celor din batalionul de Securitate.

În regiunea Tarcău este o altă organizație, de asemenea la Bistrița-Năsăud.

Șeful mișcării Haiducii este un general ANGELESCU.

Au fost trădați de un maior [Oniga].

Un doctor ce se află aici cu ei, cunoaște un mijloc de sinucidere, prin apăsarea cu degetul asupra regiunii inimii, însă nu le-a împărțit-o și lor.

La plecarea în munte a pretextat un scandal cu soția, pentru că avea un vecin comunist și astfel să-și scape soția și socrii de urmări.

Armamentul îl au de la Cugir, fiind în legătură cu Directorul Fabricii.

Despre organizație au știut șefii de posturi de jandarmi, însă i-au acoperit.

Au avut consemn special pentru a nu divulga.

Spune că circa 80 ar fi trebuit să fie arestați de pe urma aceasta.

Este preocupat de sentință și se teme să nu fie împușcat.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 174.

60.

1949 mai 9, București. A doua notă informativă transmisă anchetatorului de agentul Securității care fusese plasat în celula lui Dabija spre a-l provoca să spună ce nu declarase la anchetă.

9 mai 1949

NOTĂ DABIJA NICOLAE

În anul 1946 s-a întâlnit la Galați cu tov. GHEORGHIU-DEJ care îi este văr, unde au discutat unele chestiuni de ordin politic și văzând că tov. GHEORGHIU-DEJ este hotărât în acțiune, s-a retras fără să se mai întâlnească.

La această discuție spune că a observat că tov. GHEORGHIU-DEJ este înconjurat de mai mulți ruși îmbrăcați civili (cred că exagerează), fapt care l-a determinat pe DABIJA să-l urască și mai mult pe tov. GHEORGHIU-DEJ.

DABIJA a plecat după aceea la București și Arad, unde avea 5 hectare de pământ primit în baza decorației Ordinul „Mihai Viteazu”.

La Arad avea un prieten TOMY ? (nu știu precis, în armată), care era membru în Frontul Plugarilor și apoi în partid; acesta cunoștea unele dispoziții primite din partea C.C. – P.C.R./1946 sau 1947, dispoziții care prevedeau întocmirea de tabele pe urgența I – II – III cu persoane ce erau suspecte și cu atitudine dușmănoasă pentru partid (ofițeri epurați, demisionați, funcționari epurați, comprimați, țărani care se încadrau ordinului).

Acest TOMY ? l-a pus la curent pe DABIJA și încă un fost ofițer superior, mi se pare colonel, de dispozițiile C.C. – P.C.R., fapt care l-a determinat să plece din Arad la București, unde a stat vreo șase luni.

La București s-a întâlnit cu un nepot al lui, ANGHELUȚĂ (un muntean) (am mai arătat în primul raport). Acest ANGHELUȚĂ fusese secretar de legație, care a spus că-i face legătură cu unul COSMOVICI zis MUNTEANU, de la Piatra Neamț (organizatorul unui grup subversiv din Munții Neamțului). Nu am putut afla precis dacă au rezolvat ceva cu COSMOVICI.

După aceasta a luat legătura cu Legația Turcă, însă susține că nu a putut rezolva nimic, fapt pentru care a luat hotărârea împreună cu nepotul lui, ANGHELUȚĂ (și la propunerea lui ANGHELUȚĂ) să meargă la generalul în rezervă PETRESCU, pentru a putea primi, prin intermediul acestuia, legătura cu Legația Americană, pentru a-i subvenționa cu bani și armament.

Generalul a spus că momentan rușii sunt tari și nu se poate face nimic.

Despre general nu mi-a mai dat nici o relație și susține că este nevinovat (generalul).

În această perioadă el scria la mașină diferite manifeste cu caracter naționalist, ce le punea în plicuri și le trimitea la diferiți comprimați și epurați. Nu am aflat și cu ajutorul cui, întrucât mi-a spus că nu știe să scrie la mașină, fapt care trebuie cercetat.

În timpul acestor șase luni cât a stat prin București s-a întâlnit cu maiorul (...) din Târgoviște, cumnatul tov. GHEORGHIU-DEJ, căruia i-a spus că stă în dubiu să meargă la Arad, sau nu, căci s-au făcut tabele pentru ridicarea lor. Maiorul îmi este prieten – rudă – nu cunosc ce au rezolvat, însă DABIJA atunci a aflat de un maior rus cu numele de NICOLSCHI, care este tartorul (expresia lui DABIJA) adică director (...) la Siguranță și nu știe cum să facă pentru a-și rezolva situația de a nu fi ridicat. (Îi era frică să nu fie dus în Rusia pentru ceea ce a făcut acolo).

Mi-a povestit că neputând rezolva chestiunea pecuniară – de la americani și turci – iar generalul PETRESCU nu i-a mai dat nici un sfat, s-a reîntors la Arad.

La Arad având trăsură cu cai a mai angajat un om și a intrat să lucreze la aeroportul care se face (spune el că este rusesc) cu o pistă de 2 km, lată de 50 m, unde câștiga 1.500 – 2.000 lei pe zi.

În acest timp au venit la el acasă frații MACAVEI din Bistra; i-au propus să fie șeful organizației subversive...

DABIJA a pus condiția dacă au bani și armament; aceștia și-au luat angajamentul și astfel susține că s-a hotărât și a plecat – vânzând mai întâi cai, trăsură, niște fân etc., a luat vreo 60.000 lei și rămas bun de la soție, care știa unde pleacă.

A organizat bordeiul și aprovizionarea prin unul AVRĂMUȚ TRAIAN și frații MACAVEI.

În satele de pe lângă Bistra, țăranii fiind toți țărâniști, au cunoscut formarea acestei organizații și i-au dat tot sprijinul cu alimente, grenade, trotil și armament.

Anumiți țărani îi aduceau alimentele la orele programate.

El avea asupra lui arma pe care o adusese din Rusia (o carabină ușoară cu cartuș Z.B., pe care o avea la el camuflată).

Au organizat și pus în funcție recrutarea de partizani – prin frații MACAVEI – și unul TRAIAN (acesta foarte devotat, susține DABIJA), apoi legătura cu alte organizații. Una de la Alba Iulia condusă de POP sau POPA ȘTEFAN, care avea

iarăși aderenți mulți din partea țărăniștilor din Alba Iulia, apoi legătura cu unul IANCU, fost plutonier – conducătorul unei alte organizații de lângă Arad. Acest Iancu i-a fost subaltern lui DABIJA.

Nu mi-a confirmat dacă a luat sau nu legătură.

Între timp trebuia să ia legătură cu Maramureșul și Neamț, dar frații MACAVEI, grăbindu-se, l-au introdus pe ONIGA, fost maior sau lt.-col., zice că acesta era informatorul Securității.

Acesta a pătruns în organizație și a trădat.

DABIJA a afirmat că afară de ONIGA îl cunoștea și pe informatorul DAMIAN, plus alții, cât și activitatea Securității în frunte cu un căpitan COVACI, care era prieten cu fratele lui DABIJA, condamnat acum un an. Acest COVACI susținea în fața lui DABIJA că dacă îi prindea pe frații MACAVEI, l-ar fi salvat sau ușurat situația.

Cunoștea activitatea P.M.R. de la Turda, cât și din satele Câmpeni, Bistra etc.

Legătura probabil că o făcea prin țărani localnici care îi erau devotați, întrucât grupul DABIJA avea bani (susține că nu numai acei furați 300.000) și ceva din donația țăranilor mai bogați, țărani pe care îi plătea foarte bine, adăpostindu-i chiar în sat.

Recunoaște că a tras în timpul acțiunii cu o dușmănie nemaipomenită, a fost hotărât să se regrepeze și să intervină pentru eliberarea celor prinși, însă s-au zăpăcit și răătăcit unii de alții, cei care au mai rămas.

În timp ce era reținut de Securitatea din Turda, un plutonier-major șef care îl lega sau îl păzea (cam tinerel), i-a spus lui DABIJA: „Domnule maior, de ce nu am eu mintea dvs., că nu mă mai prindea și că au fost arestați pe toată valea vreo 600 de oameni”.

Aceasta o menționez cu titlu informativ; idem și în legătură cu căpitanul Covaci, pentru a se cerceta, întrucât acest DABIJA este foarte tiran la suflet și poate să le înflorească singur pentru a mă impresiona pe mine – ce acțiune a avut și stima ce i s-a acordat la arestul din Turda.

Cunoștea rețeaua informativă de la Securitatea din Turda.

Înjură permanent pe tov. Stalin, Teohari Georgescu și Ana Pauker. Susține și spune cuvintele: „DABIJA, ai fost erou al națiunii de două ori; DABIJA, ai fost sperietoarea rușilor; DABIJA, ai fost un om deștept, dar acum te-ai prostit. Te așteaptă ori cartușul, munca silnică pe viață sau deportarea în Rusia”. Mereu este obsedat și vorbește așa, fără să-l provoc la discuții.

Are o mare plăcere să vorbească; spune mereu că ce-a avut de spus a spus.

Totuși spune că de s-ar fi făcut ancheta la Turda, îi înțuia pe anchetatori, adică spunea ce vrea și ar fi ieșit mai bine, însă la București vede că nu merge. Ofițerii anchetatori îl enervează cu calmul și răbdarea lor, fapt care îl determină să se enerveze el.

Spune: cu ce or fi injectați ofițerii și subofițerii Securității, de sunt așa instruiți, calmi și se poartă așa de frumos.

Fiind chemat sâmbătă 7 mai 1949 la anchetă, când s-a întors a spus: „Frate LĂCĂTUȘULE”,ăștia vor să o ia, ancheta, de la început, ceea ce înseamnă că și pe voi vă bagă în același proces (adică ceea ce i-am povestit eu).

Spunea că dacă începe de la început, va căuta să o mai înflorească, pentru a mai sta la acest arest, unde se dau țigări, mâncare și este mai bine decât la Jilava.

La terminarea anchetei de la Securitate, va căuta ca la Parchetul Militar să vadă dacă mai este vreun procuror instructor – prieten de-al lui, pentru a-l încadra mai ușor în text lege și dacă vede că și acolo este frecat, va spune că este împușcat în cap din timpul războiului și nu mai ține minte ceea ce a declarat la Securitate.

Despre legături spune că mai mult frații MACAVEI aveau și cu satele și cu orașul, însă DABIJA este convins că frații MACAVEI sunt împușcați.

Știe că soția lui AVRĂMUȚ și chiar AVRĂMUȚ au denunțat grupul și că acesta era de partea Securității, de frică a nu i se lua averea. Idem și cu soția lui Traian, care și-a luat lucrurile de acasă și a plecat la mama sa.

Noaptea ei coborau din munți și veneau în alt sat și câteodată mai dormeau.

Afară de comandanții de grupuri subversive – îndemnați în carnetul care i-a fost ridicat, nu cunoaște. Idem și despre cifru, pe care îl mai avea cumnatul lui, adică soțul care ținea în căsătorie pe sora soției lui și s-ar numi Mișu.

Frații MACAVEI mai au [la activ] trei jandarmi împușcați mortal.

DABIJA susține că multe lucruri de valoare a avut la bordei în munte, dar nu știe ce s-a făcut cu ele; bănuiește că au fost luate de ostașii care au luat parte la acțiune.

La București, spune că a fost invitat în fața unui Consiliu de generali, pentru a i se pune unele întrebări. Susține că era numai unul care l-a întrebat românește, restul fiind ruși îmbrăcați în uniformă românească; nu vorbeau.

Moralul îi este scăzut, pe motiv că de ia de la început ancheta, apoi nu știe dacă va fi condamnat la moarte sau nu, sau va fi deportat în Rusia.

Mereu zice: salvarea noastră din închisoare va fi numai dacă moare STALIN.

Susține că va declara numai ce va vrea el și chiar dacă va fi bătut.

Poartă o ură de moarte regimului, totuși a rămas surprins de tratamentul ce-l are, spunând: „Eu am fost contra comuniștilor; am omorât oamenii Securității și ăștia îmi dau și cearșaf în arest”!

Are multe relații cu foștii ofițeri, care actualmente sunt comprimați și chiar epurați.

Nu pomeneste nimic despre americani, că ar fi primit bani sau să fi fost asigurat că va primi un sprijin.

Are cunoștințe generale și este documentat politicește, cu hotărâre și foarte crud.

Din ceea ce îmi povestea, cred că, în timpul activității a bătut groaznic soldații.

Dacă rezista în munți până în luna mai, când se topea zăpada, avea de gând, sau poate a și aranjat, să primească de la București niște fitil și apoi capse pentru trotil, cu care urma să mineze muntele, urmând să mărească numărul aderenților cu cadre tinere, care cunoșteau mânăuirea armei și apoi să antreneze și pe țăranii din satele învecinate la o răscoală și distrugerea căilor de comunicații.

DABIJA a fost chemat de POPA ȘTEFAN din Alba Iulia, pentru fuzionarea organizațiilor și să înceapă acțiunea de sabotaj, dar frații MACAVEI s-au opus înainte de a-i sosi vreo 13 tineri aderenți în munți, a pregătit un program de educație

politică, fapt care a și fost pus în practică când au venit tinerii cu o zi înainte de acțiune.

Acest program i-a întărit pe membrii organizației, având dovadă în timpul acțiunii, tinerii murind ca niște eroi, pe poziție.

Unul din tineri, care era doctor, a fost solicitat de DABIJA, ca să vină din București, pentru a avea cine să-i trateze în caz că vor avea acțiune.

Printre acești tineri, DABIJA a dus o muncă de lămurire și au depus jurământul de credință, după ce mai întâi le citea proclamația și programul.

A înființat un Consiliu de Judecată, compus din DABIJA și frații MACAVEI.

Acest Consiliu a luat în judecată pe ONIGA, să-l condamne la moarte, DABIJA fiind sigur că este trădător, dar s-au opus frații MACAVEI, astfel, ONIGA, susține DABIJA, că ar fi rămas în supraveghere.

DABIJA spune că știe de unele organizații subversive din București, însă nu ar fi putut lua legătura și care organizații sunt foarte rezistente și bine dotate cu armament și bani.

În munți sunt mulți ofițeri epurați și deblocați.

DABIJA susține că soția lui, cât și cumnatul său, se află la Direcție, reținuți.

Va persista (rezista) în cercetări, cu toate că mai are multe de spus, însă nu discută cu mine decât ceea ce îi convine, eu căutând să nu insist pentru a nu da de bănuț.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 188-192.

61. 1949 mai 9, București. A doua notă informativă dată de „urechea Securității” plasată în celulă cu Scridon Ioan.

9 mai 1949

NOTĂ SCRIDON IOAN

În discuția avută, mi-a povestit că la 15 martie trebuia să mai vină 200 oameni în munte.

Că la darea semnalului, Reg. 9 de Cavalerie, din regiune, trecea cu tot armamentul și oamenii, de partea lor, împreună cu E.C.P.

La Deva a fost prinsă o altă organizație, însă deși este înaintea lor prinsă, nu au fost judecați.

Când avea să înceapă operația, urmau să fie dezarmate, în primul rând, batalioanele de securitate din regiune, apoi aruncarea tunelelor în aer – din regiunea Predeal și linia C.F.R. București – Brașov.

Aveau organizații și în București, Ploiești și Moldova, care urmau să intre în acțiune odată.

Bani pentru diverse cheltuieli și-au procurat prin atacul dat asupra unei percepții din regiune, de unde au luat cca. 4.000.000 lei. Aceasta pentru echiparea oamenilor fără îmbrăcăminte, hrană și țigări.

Aveau aranjat dinainte, cu un debitant; care le dădea țigări, câte 10.000 țigări, pe care le lua un curier în raniță.

Aici se simte foarte bine din toate punctele de vedere. Ar vrea să stea mai mult, pentru a se reface, întrucât este slăbit din cauza bătăii și hranei insuficiente.

Mi-a povestit că aici i se vorbește foarte frumos, însă anchetatorul nu este destul de pregătit. El a fost subofițer de jandarmi și vede lucrul acesta.

A lucrat cu un student de la Politehnică, din Timișoara, care era șeful Mișcării, iar el era ajutorul acestei mișcări – din regiune.

Arată că a lucrat cu un anume POP sau POPA, din Mișcarea Legionară, care din anul 1944 a început să strângă armament și să-l depoziteze în munți.

Se teme să nu fie condamnat la moarte, întrucât noua lege prevede aceasta.

Trădătorii erau executați de către legionarul POP sau POPA.

Brigadierii silvici din regiune sunt înarmați și au consemn special de a-i aresta, însă atunci când prindeau pe câte un brigadier, îl legau de copac și îl lăsau legat până murea.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 199.

62. 1949 mai 9, București. Declarația lui Scridon Ion cu date biografice și despre activitatea sa în grupul lui Pascu Cornel, apoi în grupul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON IOAN, de profesie fost plutonier de Jandarmi, actualmente agricultor, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba, născut în anul 1922, luna februarie, ziua 22, căsătorit cu 2 copii, fiul lui Dumitru și Rafila, mai am patru surori căsătorite și un frate tot căsătorit în comuna natală. (Măhăceni, jud. Turda), prin prezenta declar următoarele:

Școala primară am făcut-o în com. Măhăceni, jud. Turda 7 clase, după care la vârsta de 18 ani, am plecat în București unde am lucrat în mai multe locuri până în anul 1942, când am fost admis în Școala nr. 1 de Jandarmi Timișoara ca voluntar.

În această școală am stat până la 1 iulie 1942, când am trecut pentru anul II în Școala de Subofițeri din Drăgășani, unde la data de 1 iulie 1943, am absolvit această școală și am fost repartizat cu serviciul la Postul de Jandarmi din Benic, jud. Alba. După 7 luni am fost mutat la Postul de Jandarmi Petrești tot în jud. Alba, iar la data de 8 Aprilie 1944 am fost încadrat în compania 57 Poliție din Sibiu de unde am plecat pe front în Moldova.

Am luptat atât pe frontul din Răsărit, cât și pe frontul din Apus până la 9 mai 1945. La data de 23 august 1945 am fost repartizat de Legiunea Jandarmi Turda să

fac serviciul la Postul de Jandarmi Câmpeni. La data de 15 martie 1946 am fost mutat de la Postul de Jandarmi Câmpeni în comuna Sohodol unde am făcut serviciul până la 1 martie 1948, când am plecat din armată.

În decursul acestui timp am simpatizat Partidul Național Țărănist condus de Iuliu Maniu. La data de 1 septembrie 1948 m-am întâlnit cu PASCU CORNEL din comuna Benic care mi-a propus să intru în organizația teroristă formată din național țărăniști. Eu fiind nemulțumit de actualul regim împotriva căruia nutream o ură, neîmpăcându-mă cu reformele din ultimul timp am acceptat propunerea ce mi s-a făcut. Cu ajutorul lui PASCU CORNEL, am intrat în organizația subversivă care avea ca scop să acționeze împotriva armatelor Sovietice și a aliaților săi. Fiind primit în organizație am luat parte la ședința din 18-20 septembrie 1948, la care a vorbit PASCU CORNEL și MAXIM ALEXANDRU, despre felul cum a luat naștere organizația care are centrul la București, de cine este sprijinită ea și care este scopul organizației. La data de 14 octombrie 1948, eu împreună cu PASCU CORNEL, care era numit de la centru ca șef al organizației pe jud. Alba, am plecat în comuna Cetea, pentru sistarea zvonului lansat prin comună de existența organizației noastre. Pe drum, PASCU CORNEL mi-a spus că are să ceară de la centru să fiu numit ca ajutorul lui, fapt care m-a determinat să umblăm mai mult împreună.

La data de 15 noiembrie 1948 am plecat împreună cu PASCU CORNEL pe la capii organizației din comuna Galda de Jos, Oiejdea, Galtiu, Coșlari și gara Coșlari cărora le-am dat instrucțiuni. De aici am plecat în comunele Întregalde și Mogoș unde-am luat contact cu MARIAN SIMION și alți membri ai organizației.

La data de 12 decembrie 1948 m-am întâlnit cu PASCU PETRU, fratele lui PASCU CORNEL, care mi-a adus la cunoștință că au fost însărcinați și trimiși de la centru de la București un general și doi colonei care au fost în comuna Benic și care aveau sarcina de a forma conducerea organizației noastre în Muntele Mare.

La 21 decembrie 1948, m-am întâlnit din nou cu PASCU PETRU care mi-a adus la cunoștință că conducerea organizației se găsește acasă la BOLFEA SILVESTRU, în comuna Întregalde și urmează să plece în munte împreună cu alte persoane care trebuie să sosească.

În ziua de 22 decembrie 1948, m-am întâlnit cu conducătorul organizației din comuna Beld, jud. Alba, al cărui nume nici azi nu-l cunosc și care m-a ajutat cu niște bani ca să merg în comuna Măhăceni, jud. Turda la părinți.

La data de 1 ianuarie 1949, mă aflu la domiciliu în comuna Benic unde a venit la mine numitul BOLFEA SILVESTRU, din comuna Întregalde cu care am organizat plecarea mea în munte și care a spus că conducerea a plecat de la el de acasă pe data de 22 decembrie 1948 și lucrează în Muntele Mare.

În ziua de 5 ianuarie 1949, am plecat în comuna Teiuș unde m-am întâlnit cu conducătorul organizației din Beld căruia i-am spus că plec în munte și tot în aceeași zi am fost informat de un om din comună că sunt urmărit de jandarmi. În ziua de 7 ianuarie 1949, PASCU PETRU mi-a arătat o scrisoare de la fratele său PASCU CORNEL trimisă din munte care a fost adusă de MAXIM ALEXANDRU și în care îmi scria ca să plec și eu la munte. La data de 9 ianuarie 1949, am fugit de acasă la BOLFEA SILVESTRU în comuna Întregalde, jud. Alba, unde am stat ascuns până la data de 21 ianuarie 1949, așteptând să vină patrula din munte care a și venit și cu

care în seara zilei de 22 ianuarie 1949 am plecat în Muntele Mare, la cabana conducătorilor organizației.

În munte am fost primit în conducere și maiorul DABIJA NICOLAE, care era conducătorul organizației, mi-a dat sarcina de a verifica armamentul organizației și m-a numit ca comandant de grupă. În munte organizația avea următorul armament:

40 kg trotil, 100 capse pentru trotil, 4 pistoale mitralieră, 7 arme Z.B., 3 carabine Manlicher, 2 arme rusești dintre care una automată, o grenadă Manițiu, 6 pistoale de buzunar automate diferite și un număr de circa 1.000 cartușe pentru aceste arme.

În munte am primit mai multe sarcini de la maiorul DABIJA NICOLAE, și anume: de două ori am fost trimis cu MACAVEI TRAIAN în comuna Mogoș și Întregalde unde am luat contact cu principalii membri din organizație și am mai fost de câteva ori sub munte la casa lui IHUȚ TRAIAN după alimente.

În conducerea organizației subversive din munte eram următorii:

Conducător suprem maior DABIJA NICOLAE, organizator MACAVEI TRAIAN și ajutor MACAVEI ALEXANDRU – fratele său – conducător pe județul Alba era PASCU CORNEL, afară de aceștia mai eram eu, SCRIDON IOAN, IHUȚ TRAIAN, IHUȚ AVRAM și CLOAMBĂ IOSIF care ne ocupam cu aprovizionarea conducerii și alte misiuni ce ni se dădeau.

Până la data de 10 februarie 1949, numărul celor din munte a rămas același, iar de la această dată și până la 2 martie 1949 numărul celor fugiți în munte a crescut la 24 persoane. În munte s-au pus la cale de conducerea organizației și mai mult de maiorul DABIJA NICOLAE și frații MACAVEI, diferite planuri și anume ca, membrii organizației să arunce gări și poduri în aer să atace Serviciile de Securitate și Batalioanele de Vânători pe care să-i dezarmeze să poată trece cu mai multă ușurință la ocuparea instituțiilor de Stat și alte acțiuni de acest fel.

În dimineața zilei de 4 martie 1949 pe la orele 6-6, 30 dimineața am fost surprinși de armată în cabana noastră din Muntele Mare asupra căruia o parte din membrii organizației au deschis foc. Văzând apropierea pericolului de a fi prins, am luat pistolul mitralieră la mine și am fugit din cabană pe partea de jos a muntelui de unde nu se trăgeau focuri de armă asupra cabanei. Din fugă am tras și eu 2 rafale de pistol înspre trupe unde am văzut că trag și ceilalți. Continuând fuga, m-am îndepărtat de cabana organizației din munte împreună cu PASCU CORNEL și nu ne-am oprit în comuna Bistra de unde am plecat mai departe în comuna Mogoș, unde am stat o zi și o noapte de ne-am odihnit. Din comuna Mogoș am plecat în comuna Întregalde unde ne-am întâlnit cu POPA ȘTEFAN, ALEXANDRU MAXIM și MOLDOVAN NICOLAE, care au fost aduși de VANDOR SABIN și care făceau parte din organizația subversivă compusă din foști legionari care erau în cabana din muntele Piatra Caprei.

Eram în ziua de 7 martie 1949, când pe la ora 12, am aflat că a venit pe la ora 12 în comună o unitate militară care urmărea membrii organizației noastre, fapt care ne-a determinat să fugim în Muntele Capra împreună cu POPA ȘTEFAN și oameni lui.

Am stat puțin în Muntele Capra și de acolo am plecat spre comuna Tibru.

În ziua de 8 martie 1949 când toți ne aflam într-o cabană din Valea Tibrului, unde ne-am oprit ca să ne odihnim, după masă pe la orele 15, am fost anunțați de un copil că a sosit armata să ne prindă și am ieșit cu toții afară din cabană în urma căruia eu am fost arestat împreună cu MAXIM ALEXANDRU.

Aceasta îmi este declarația mea pe care o dau, semnez și semnez propriu, nefiind silit de nimeni

București la 9 mai 1949.

(ss) Scridon Ioan

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 75-78.

63. 1949 mai 9. Dare de seamă privind cercetările asupra grupurilor de partizani din munții României. (Fragmente).

[Direcția Generală a Securității Poporului]

9 mai 1949

DARE DE SEAMĂ asupra rezultatului cercetărilor în problema bandelor din munți

După arestările masive din luna mai 1948 se semnalează pe linie informativă existența de grupuri înarmate în diferite regiuni muntoase.

Începând din toamna 1948 a început să se contureze cu mai multă claritate existența unor elemente grupate și înarmate, desfășurând activitate cu caracter terorist și diversionist în Munții Cernei și ai Severinului, precum și în Munții Rodnei. [...]

Tot pe versantul oriental al Munților Apuseni a operat și banda Dabija-Macavei. Banda Dabija-Macavei își avea sălașul pe Muntele Mare, județul Turda. Ea a fost formată inițial din frații Macavei și anume: Traian Macavei (urmărit), Alexandru Macavei (se pare ucis în operațiune), precum și Nicolae Macavei (ucis în operațiune la București).

Frații Macavei sunt nepoții lui Ștefan Ciceo Pop, fostul conducător manist.

Traian și Alexandru Macavei erau urmăriți de jandarmerie pentru contrabandă cu aur în vara 1948 și pentru furt.

Traian Macavei a rănit patru polițiști ce-l urmăreau pentru contrabandă cu aur și a plecat apoi în munți împreună cu fratele său Alexandru Macavei, în anul 1948.

În luna octombrie 1948 ei au ucis în cursul unei lupte doi plutonieri majori de jandarmerie.

În februarie 1948 maiorul c.d. Dabija Nicolae (arestat), asasinul unor prizonieri sovietici la Ozereica, a cunoscut pe frații Macavei prin intermediul maiorului c.d. Oprean Ioan (urmărit).

S-a format astfel o bandă care și-a luat denumirea „Frontul Apărării Naționale – Corpul de Haiduci”, care a lansat manifeste și se pregătea pentru acțiuni puternice la vară, după ce în trecutul ei avusese o acțiune tâlhărească împotriva Percepției Teiș (20 decembrie 1948), de unde a furat 320.000 lei.

În cazul în care s-ar fi dezlănțuit războiul, Dabija Nicolae intenționa să blocheze defileurile Mureșului, Someșului, Oltului, Prahovei, Dornei și să întreprindă acțiuni teroriste în zona petroliferă.

Banda Dabija-Macavei a căutat legături și în București.

Astfel, prin cumnatul său, maiorul c.d. Nițescu Nicolae (arestat), Dabija trebuia să capete informații transmise cifrat (s-a găsit asupra lui Nițescu atât cifrul, cât și un chestionar care cuprindea informațiile cu caracter politic și militar pe care trebuia să le transmită lui Dabija; un asemenea cifru s-a găsit și asupra lui Dabija).

Printr-un alt cumnat, Angheluță Mihai (arestat), Dabija spera să facă legături în lumea diplomatică, dat fiind faptul că Angheluță este fost funcționar al Ministerului Afacerilor Externe.

Prin intermediul Mariei Vasuian (arestată), care făcea injecții soției consulului turc din București, Dabija obține o audiență la acesta sub pretextul că vrea să-i solicite o viză.

Primit fiind de consulul turc, Dabija îi spune că nu e vorba de viză, ci că este șeful unei importante organizații subversive și că îl roagă să-i facă legătura cu Misiunea Americană, dându-i în acest scop un memoriu scris în limba franceză.

Consulul îi răspunde că peste două zile îi va comunica dacă îi face această legătură, urmând ca Dabija să-l cheme la telefon în numele Mariei Vasuian. În cazul în care răspunsul era afirmativ, consulul trebuia să spună „că poate să dea viza”, în caz contrar consulul trebuia să răspundă „că nu-i poate da viza”.

Peste două zile Angheluță cheamă la telefon pe consul, care răspunde „că nu-i poate da viza”.

În mai 1948 Dabija a luat contact la București cu generalul Petrescu Dumitru (urmărit), comunicându-i intențiile sale și spunându-i că se pune sub ordinele sale, urmând ca generalul Petrescu Dumitru să dea un ajutor eficace bandei prin legăturile pe care le avea cu cercurile imperialiste, în calitate de fost atașat militar la Washington.

Banda Dabija-Macavei este ucigașa a doi plutonieri majori de jandarmerie, a unui subofițer, a doi ostași din Batalionul de Securitate Florești și a rănirii a cinci ostași din același batalion de Securitate.

Sunt arestați 12 membri ai bandei în frunte cu Dabija, patru tineri, dintre care trei elevi care urmau să plece și ei în munți, patru complici sau tănuitori din București, 18 gazde, favorizatori, curieri etc.; șapte bandiți au fost uciși în operațiune și trei [sunt] urmăriți.

În apropiere de banda Dabija-Macavei opera o altă bandă condusă de Popa Ștefan, ucis în operațiune.

Banda aceasta, formată din șapte membri, era condusă de Popa Ștefan, zis „Nuțu”, și Bratu, sublocotenent c.d., fost student, condamnat la 3 ani închisoare pentru activitate legionară înainte de 1944.

În cursul lunii februarie 1949 Popa Ștefan a împușcat, rănind grav, un ofițer de securitate la Teiuș și un altul la Aiud.

Banda lui Popa Ștefan își avea sălașul tot pe versantul oriental al Munților Apuseni și anume pe Vârful Piatra Caprei, din județul Alba.

Printre membrii ei figurau în ultimul timp și fugari din banda lui Dabija.

Banda lui Popa Ștefan se sprijinea pe un număr de 15 complici, gazde etc., în general foști legionari sau simpatizanți legionari, ca și Popa Ștefan, și pe o organizație destul de puternică, cu caracter manist, ce ființa în comunele Galda de Sus, Galda de Jos, Întregalde, Oieșdea, Teiuș, Mihalt, Benic, Obreja, Crăciunel, Băgau, Ciumbud, Mogoș din județul Alba [și] Crăciunelu de Jos, din județul Târnava Mică.

Această organizație subversivă manistă începuse să se extindă și în județul Turda.

Printre elementele de conducere ale organizației se remarcă Suci Nicolae, fost preot greco-catolic, fost simpatizant legionar, chiaburul Petre Mărgineanu, fratele profesorului Nicolae Mărgineanu, condamnat în procesul Pop-Bujoiu, chiaburul Bolfea Silvestru, fostul ofițer invalid Lazăr Nicodim.

Această organizație a fost inițiată de tânărul Alexandru Maxim (arestat). Alexandru Maxim a luat legătură în 1948 cu un anume Nicu Marin (arestat). Prin Nicu Marin s-a ajuns la studentul Radu Ionescu (arestat), fost membru al Tineretului Universitar Național Țărănesc.

Radu Ionescu împreună cu Ion Robu (arestat), fost secretar general al T.U.N.Ț. pe Capitală, au hotărât să dea instrucțiuni lui Alexandru Maxim să organizeze, pe linie manistă, țărănimea din județul său natal. Sandu Maxim însă a declarat că e mai ușor să organizeze nuclee maniste în județul Alba, unde are cunoscute.

După ce a luat legătura în Cluj cu un anume Seimeneanu (arestat), văr cu Radu Ionescu, a pornit pe de o parte la organizarea nucleelor maniste în comunele mai sus arătate, bazându-se în primul rând pe preoți și pe chiaburi, pe de altă parte a intrat în banda lui Dabija, participând la atacul banditesc.

După ce banda lui Dabija a fost distrusă în operațiune, Alexandru Maxim a trecut în banda lui Popa Ștefan.

Organizația manistă din județul Alba ținea ședințe în care se hotărau cotizațiile, în bani și alimente, ce au de dat membrii săi pentru ajutorarea bandiților din munți și se hotărau măsuri concrete pentru atacarea în viitor a sediilor organizațiilor, precum și asasinarea membrilor P.M.R.

Din cercetarea membrilor bandei Popa Ștefan, a reieșit ca acesta căuta aderenți și în rândurile militarilor.

Astfel a luat legătura cu numitul Popa Ioan, sergent în Regimentul 9 Cavalerie, cu garnizoana la Oradea.

Sergentul Popa Ioan (arestat) a format în regimentul său o organizație intitulată „Vulturul Negru”. Scopul acestei organizații era să procure armament și să recruteze oameni din sânul regimentului care să îngroașe rândurile bandei lui Popa Ștefan. Sunt nouă arestați.

Banda lui Popa Ștefan, formată din șapte indivizi, a fost lichidată iar organizația subversivă manistă din județul Alba este în curs de lichidare.

Cinci bandiți au fost împușcați, doi arestați, 96 de membri ai organizației maniste de la poalele munților au fost arestați, trei inițiatori ai acestei organizații au fost arestați la București, nouă arestați la Oradea, în organizația „Vulturul Negru”, o dată cu Popa Ștefan, doi sunt urmăriți.

Organele D.R.S.P. Oradea au descoperit o organizație inițiată de un anume Oprea Dumitru (arestat), fost notar public.

Această organizație își pusese ca scop să determine tineretul să ia calea munților,

Ea căuta legătura cu fostul candidat la alegerile din 1946, Negreanu - P.N.L. Brătianu, astăzi dispărut.

Organizația a scos un document cu caracter monarhist intitulat „Răsculați-va” și semnat „G.4”.

Manifestul este scris în versuri și are chipul fostului rege Mihai, iar un alt tip este de format mai mic și fără chipul fostului rege Mihai.

S-au operat 17 arestări, printre care sublocotenentul activ de infanterie Veconi Gheorghe.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 2.168, f. 424-430; A.C.N.S.A.S., Fond „P”, dosar nr. 36, f. 425-440.

64. 1949 mai 10, [București]. A patra declarație a maiorului Dabija, în care explică modul cum s-a jefuit Percepția din Teiuș și cum s-au cheltuit banii.

10 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul DABIJA NICOLAE, maior rez. cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

În vederea procurării de fonduri pentru executarea acțiunilor plănuite de organizația mea și pentru echiparea membrilor organizației mele în vederea executării acestor acțiuni, am hotărât ca un grup restrâns de cinci membri înarmați ai organizației sub comanda mea să execute un atac asupra Percepției Fiscale din Teiuș, spre a o jefui.

Planul acestei acțiuni a fost făcut de mine, fiind imediat aprobat atât de frații TRAIAN și ALEXANDRU MACAVEI, cât și de ceilalți membri ai organizației.

Atacarea acestei Percepții a avut loc în seara zilei de miercuri 22 decembrie 1948.

De altfel, această acțiune făcea parte din planul general de acțiuni plănuite de mine, pentru procurarea de fonduri prin atacarea și jefuirea diferitelor instituții bancare și fiscale, din localitățile situate în apropierea Muntelui Mare.

Pentru a asigura o deplină reușită a atacării Percepției din Teiuș, cu două zile înainte și anume în ziua de luni 20 decembrie 1948, am trimis la Teiuș pe PASCU CORNEL și SILVESTRU BOLFEA, ambii membri ai organizației mele, pentru a recunoaște terenul, pentru a vedea ce efectiv de personal păzește Percepția și pentru a afla dacă în acel moment se aflau sume de bani mai însemnate în casa Percepției.

PASCU CORNEL era învățător din comuna Benic, jud. Alba, iar SILVESTRU BOLFEA era agricultor în comuna Întregalde, cătunul Popești din același județ. Ei au plecat la Teiuș, în ziua de luni 20 decembrie 1948 și în aceeași seară s-au întors la sălașul lui BOLFEA SILVESTRU, unde mă adăposteam în acel moment. Ei mi-au raportat că în casa Percepției se află o sumă importantă de bani ce proveneau din recente încasări de impozit și că Percepția nu este păzită de un personal numeros, ci de 4-5 funcționari neînarmați.

Chiar în ziua atacului, adică miercuri 22 decembrie 1948, l-am trimis din nou pe BOLFEA SILVESTRU la Teiuș spre a face o nouă recunoaștere și spre a vedea dacă nu a intervenit vreo schimbare a situației. Pe la amiază BOLFEA s-a înapoiat din Teiuș și mi-a raportat că situația este neschimbată, Percepția nefiind serios păzită și având în casa de bani o sumă mai importantă de bani provenită din încasarea recentă a impozitelor.

În consecință, la căderea serii am intrat în Teiuș împreună cu MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, ALEXANDRU MAXIM, PASCU CORNEL și IOSIF din Mogoș, conducerea atacului fiind exclusiv a mea. După o scurtă recunoaștere în împrejurimile Percepției, am hotărât următoarele: MACAVEI TRAIAN și ALEXANDRU MAXIM trebuiau să intre în camera din dreapta a Percepției pentru a imobiliza personalul de serviciu, sub amenințarea armelor, IOSIF din Mogoș trebuia să stea de pază înarmat la poarta Percepției pentru a ne da de știre în cazul ivirii unui eventual pericol; MACAVEI ALEXANDRU, PASCU CORNEL și eu trebuia să intrăm în camerele din stânga ca să golim casa de bani a Percepției. Le-am atras atenția că atacul trebuie executat cât mai repede, ceea ce s-a și făcut.

ALEXANDRU MAXIM și MACAVEI TRAIAN au intrat în camera din dreapta a Percepției unde a găsit un singur funcționar pe care l-au imobilizat sub amenințarea armelor. IOSIF din Mogoș a rămas înarmat de pază la poarta Percepției, urmând a ne alarma în caz de pericol.

MACAVEI ALEXANDRU, PASCU CORNEL și cu mine am intrat în încăperile din stânga și într-una din camerele care duceau spre camera în care se afla casa de bani, am dat peste o funcționară care a început să țipe. ALEXANDRU MACAVEI a încercat să-i astupe gura cu palma, însă nu a reușit și femeia, smucindu-se din mâinile lui, a fugit în curtea din spatele Percepției. Acțiunea trebuia deci terminată și cu mai mare repeziciune, deoarece exista pericolul ca femeia să alarmeze vecinătatea. Eu m-am îndreptat repede spre camera în care se afla casa de bani și unde am dat peste perceptor și alți doi funcționari. Pentru a-i intimida am tras un foc de pistol deasupra capetelor lor, somându-i să ridice mâinile. Însăpăimântat peste măsură, perceptorul a încercat să fugă și s-a lovit de PASCU CORNEL, cu care a început să se lupte. Atunci PASCU CORNEL l-a lovit cu pistolul în cap. Apoi PASCU CORNEL a tras cu pistolul în perceptor, dar pistolul nu a funcționat și, speriat, PASCU CORNEL a ieșit din cameră. Perceptorul, revenindu-și în fire în

urma loviturii pe care i-o dăduse PASCU CORNEL, a sărit la mine încercând să-mi apuce pistolul, în acel moment ALEXANDRU MACAVEI care între timp golise casa de bani a intrat în cameră și văzându-mă luptând cu perceptorul i-a tras acestuia un foc de pistol în față, lovindu-l în gură. Perceptorul și-a pus imediat mâinile la față, fugind spre curtea din spatele Percepției.

ALEXANDRU MACAVEI, spunându-ne că a luat toți banii, am fugit cu toții pe drumul comunei Stremț, peste dealuri, înspre Benic. Ajunși la șura lui SILVESTRU BOLFEA din Întregalde, am numărat banii jefuiți și am găsit 310.000 lei.

Din această sumă fiecare dintre noi a primit câte 5.000 lei sub formă de primă, iar SILVESTRU BOLFEA a primit suma de 15.000. Restul banilor au fost luați de MACAVEI TRAIAN care administra fondurile organizației.

Din acești bani s-au cumpărat ulterior provizii alimentare pentru organizație, de asemenea s-a cumpărat o parte din echipamentul necesar membrilor organizației și anume: vreo 7-8 perechi bocanci, un cearceaf și față de pernă, precum și 2-3 arme ruse și Z.B. ca și două pistoale cu munițiile respective. Tot din această sumă de bani s-a cumpărat în capitală o mașină de scris, 500 coli hârtie, 1.000 plicuri, plumbagină, ștampilă și panglici pentru mașina de scris. Cu ajutorul acestor materiale s-a multiplicat la cabana de pe Muntele Mare un prim manifest al organizației.

Tot din aceeași sumă de bani s-a comandat la București 100 (una sută) de percutoare pentru minele ce urmau să fie confecționate cu ajutorul trotilului pe care-l aveam. Aceste percutoare însă nu le-am primit până în momentul lichidării organizației de către trupele Securității. Cumpărăturile din capitală precum și comanda de percutoare au fost făcute de către cumnatul meu din București, maior rez. NIȚESCU NICOLAE, căruia i-am trimis (...).

[fără final]

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 67-69.

65. 1949 mai 10, [București]. A cincea declarație în care Dabija arată planurile sale de acțiune în viitor.

10 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul DABIJA NICOLAE, maior rez. cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

Prin constituirea organizației subversive înarmate pe care am alcătuit-o și condus-o în regiunea munților Apuseni, pe Muntele Mare în împrejurimile localității Câmpeni, am urmărit să organizez în Munții Apuseni o forță armată pentru a lupta împotriva actualului regim din România și pentru a-l răsturna cu ajutorul acestei forțe în colaborare cu alte organizațiuni înarmate din acea regiune și din alte regiuni, cu care urmăream să iau legături tocmai în vederea atingerii acestui scop.

Pentru atingerea scopurilor propuse am alcătuit imediat un plan de acțiune ce trebuia adus la îndeplinire de îndată. Planul nu l-am așternut pe hârtie și el a rămas definitiv stabilit în urma discuțiilor ce le-am avut în acest sens cu frații TRAIAN MACAVEI și ALEXANDRU MACAVEI.

Potrivit acestui plan imediat de acțiune, organizația urma să multiplice și să răspândească manifeste prin care populația era incitată împotriva actualului regim din țară, fiind îndemnată la acte de sabotaj și de teroare împotriva autorităților locale și a fruntașilor politici democrați localnici.

Pe de altă parte, conform aceluiași plan de acțiune imediată, membri înarmați ai organizației teroriste pe care am condus-o, trebuiau să răpească și să asasineze diferiți fruntași politici ai Partidului Muncitoresc Român din diferite localități situate în regiunea Munților Apuseni. De asemenea urmau să se execute asasinate împotriva reprezentanților autorităților din acele localități ca: primari, șefi ai serviciilor de securitate, șefi ai posturilor de miliție și alții.

Totodată trebuiau executate atentate de cale ferată pe cale ferată, pe cât se poate simultan în defileurile Mureșului și Someșului, iar ulterior când numărul membrilor organizației ar fi crescut, asemenea atentate de cale ferată, urmau să fie executate și în defileurile Oltului, Prahovei și chiar în regiunea Vatra Dornei spre a se dezarticula comunicațiile feroviare în toate aceste regiuni.

Toate aceste acțiuni plănuite de mine au fost în amănunt discutate de frații MACAVEI, ei fiind cu totul de acord cu executarea lor scopul urmărit fiind acela de a produce panică în rândurile populației și de a stârni totodată o psihoză generală de răzvrătire împotriva actualului regim din țară.

Pentru procurarea fondurilor necesare acestor acțiuni am plănuit atacarea și jefuirea diferitelor instituțiuni bancare și fiscale din localitățile mai apropiate.

Un astfel de atac a și fost executat sub conducerea mea de către cinci membri înarmați ai organizației mele, asupra Percepției Fiscale din Teiuș, cu care prilej am reușit să jefuim suma de 310.000 lei.

Acțiunile mai sus arătate urmau să fie executate de către grupuri mici înarmate ale organizației mele compuse din maxim 5-6 persoane.

Pentru trecerea la acțiuni de amploare mai mare, hotărâsem să aștept, ca numărul membrilor organizației mele să atingă un efectiv de circa 100 oameni, pe de altă parte am hotărât să cer sprijinul Misiunii Americane din România, ceea ce de altfel mai încercasem de două ori, pe două căi diferite încă din vara și toamna anului 1948. Înțelegeam să cer Misiunii Americane din Capitală atât ajutor în fonduri bănești cât și sprijin material în armament, munițiuni, echipament, medicamente etc.

Întregul plan de acțiune mai sus arătat a fost inspirat și alcătuit de mine, fiind aprobat în totalitatea sa de către frații MACAVEI, iar conducerea executării acestui plan trebuia să o am eu în mod exclusiv.

Executarea tuturor acestor acțiuni trebuia să înceapă imediat, indiferent de faptul dacă un nou război ar fi izbucnit sau nu. Executarea acestor acțiuni a fost împiedicată prin operațiile efectuate în ziua de 4 martie 1949 de către trupele de securitate, cu care prilej organizația condusă de mine a fost lichidată.

Pentru eventualitatea izbucnirii unui război între anglo-americani și Uniunea Sovietică, alcătuisem, de asemenea, un plan de acțiune, potrivit căruia membrii

înarmați ai organizației mele trebuiau să ocupe defileurile Mureșului și Someșului, paralizând orice comunicație în aceste defileuri și executând atacuri de hărțuire împotriva unităților militare ale Armatei Sovietice și Armatei Române. Trebuiau de asemenea atacate diferite depozite de armament și munițiuni sau echipament pentru a ne procura astfel noi cantități de materiale de luptă. Totodată trebuiau atacate și ocupate instituțiile și localurile autorităților din diferite localități situate în aceste defileuri și regiunile învecinate.

Pentru executarea acestui plan de amploare mai mare aveam convingerea că voi mări efectivul organizației mele prin recrutarea în rândurile ei de noi membri, aleși din sânul celor nemulțumiți, ca ofițeri deblocați, funcționari comprimați, chiaburi și alții indiferent de credința lor politică, cu condițiunea numai de a fi dușmani ai actualului regim din țară. De asemenea, pentru executarea acestui plan mai mare de acțiune ce trebuia înfăptuit în timpul desfășurării ostilităților dintre anglo-americani și Uniunea Sovietică eram ferm convins că voi primi tot sprijinul necesar din partea anglo-americanilor, atât în fonduri cât și în materiale de luptă, prin parașutarea la nevoie a acestor materiale.

Și executarea planului nostru de acțiuni pentru caz de război, urma de asemenea să fie condusă exclusiv de mine având ca ajutori imediați pe frații MACAVEI.

Aceasta îmi este declarația mea pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Dabija Nicolae

10 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 59-61.

66. 1949 mai 10, [București]. A doua declarație a lui Scridon Ioan privind acțiunile prevăzute pentru viitor.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON D. IOAN, de profesie fost plutonier în Jandarmerie, actualmente agricultor, născut în anul 1922, luna februarie, ziua 22, în comuna Măhăceni, jud. Turda, fiul lui Dumitru și al Rafiei, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba declar următoarele:

Scopul acestei organizații, după cât am aflat de la PASCU CORNEL și SANDU MAXIM, pe care l-a spus la prima adunare din 18 septembrie, față de mine și de toți ceilalți membri din comuna Benic ce au luat parte la această ședință era următorul:

La data care era anunțată de americani că se va începe războiul, organizațiile aveau sarcina de a trece la acțiune după cum urmează:

Grupurile din orașe la ocuparea instituțiilor de Stat, la fel organizațiile din comune să ocupe primăriile, postul de jandarmi, iar restul care rămânea disponibil vor trece pe teren pentru a proteja aterizarea și parașutarea de către trupele americane și totodată a-i apăra pentru a nu fi atacați și prinși de către armată până își revin în posibilitatea de a lupta.

În privința armamentului de care era nevoie la această acțiune, a rămas că, care are armă să se folosească cu ea și care poate să-și procure, să procure și singur, iar care nu are și nu poate procura va primi de la SANDU MAXIM că a scos de la fabrică de la Cugir.

Pentru împiedicarea trupelor atât române, cât și sovietice s-au dat dispozițiuni pentru distrugerea podurilor și a liniilor ferate.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau susțin și semnez propriu.

(ss) I. Scridon

10 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 83.

67. 1949 mai 10, [București]. A doua declarație a lui Onea Titus în care arăta intențiile organizației.

DECLARAȚIE

Subsemnatul ONEA TITUS, de profesie student, anul VI Medicină Umană, născut în anul 1925, luna ianuarie 10, în comuna Roșia Montană, județul Alba, fiul lui Gherasim, pensionar și al Eugeniei, casnică, cu serviciul militar satisfăcut în cadrul Facultății de Medicină, cu ultimul domiciliu în Cluj, strada Anatole France 11.

În trecut, începând din iunie 1948, am fost urmărit pentru activitate legionară dusă în cadrul Facultății de Medicină Umană din Cluj, iar în prezent fac parte din banda teroristă condusă de maiorul deblocat DABIJA NICOLAE, declar următoarele:

În ceea ce privește procurarea de fonduri necesare întreținerii bandei am aflat de la MACAVEI ALEXANDRU felul în care a fost atacată și jefuită Percepția din Teiuș.

La această acțiune au luat parte următorii: maior DABIJA NICOLAE, MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, PASCU CORNEL, MAXIM ALEXANDRU și CLOAMBĂ IOSIF. Maiorul DABIJA NICOLAE, MACAVEI TRAIAN și MACAVEI ALEXANDRU au pătruns în localul Percepției, iar ceilalți au rămas de pază, odată pătrunși în local i-au somat pe funcționari să ridice mâinile sus și să nu facă zgomot, însă cum unul dintre funcționari a început să strige, atacatorii au făcut uz de pistoale și MACAVEI ALEXANDRU a împușcat prin gură pe funcționarul care striga. Suma găsită la Percepție era aproximativ 320.000 lei și a

format fondul inițial al bandei. În plus știu că s-au adunat bani și cereale de la membrii organizației țărăniste din jurul Teiușului și la aceasta nu s-ar fi renunțat nici pentru viitor. Tot în privința fondurilor viitoare știu că se intenționa ca în caz de nevoie urgentă de bani să fie atacată fie vreo gară, fie vreun oficiu poștal, însă un plan precis nu s-a făcut în acest sens.

Pentru mai târziu când acțiunea s-ar fi extins se spera ca să se obțină fonduri de la americani.

În ceea ce privește planurile de viitor ale bandei conduse de maiorul DABIJA NICOLAE, știu următoarele:

a) Se intenționa să se ia legătura cu fugarul. P.N. VODĂ COSTICĂ în vederea mutării sediului bandei în regiunea comunei Arada, jud. Turda, regiune pe care VODĂ COSTICĂ o cunoștea bine.

b) Se intenționa să se ia legătura și eventual să se unifice banda de la Muntele Mare cu banda condusă de POPA ȘTEFAN. Acestea două erau obiectivele mai apropiate ale bandei.

În privința obiectivelor mai îndepărtate, se avea în vedere adunarea cât mai multor oameni înarmați pentru ca la un moment dat banda să poată controla întreaga regiune a Munților Apuseni.

Pentru eventualitatea unui conflict armat între U.R.S.S. și S.U.A. pe a cărui izbucnire se conta, banda intenționa comiterea de acte de sabotaj, ca distrugeri de căi de comunicație, poduri, minări de șosele, aruncarea în aer a depozitelor de muniție, toate acestea pentru a crea stare de confuzie în dosul forțelor armate comune româno-sovietice.

În ceea ce privește scopul final al bandei, după cele spuse de maiorul DABIJA în fața celor două bande unificate era răsturnarea regimului-actual.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu și nesilit de nimeni.

(ss) Onea Titus

10 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 113-114.

68. 1949 mai 10, [București]. Nota agentului Securității plasat în celulă cu Maxim Alexandru.

NOTĂ
MAXIM ALEXANDRU

Reținutul, la venirea de la anchetă, a stat pe pat și a zis următoarele: „Dacă spui drept, minți, acum am să mint ca să zică că spun drept”.

Spune că tov. sublocotenent anchetator, îi spune să recunoască că el făcea legătura între banda lui POPA ȘTEFAN și MACAVEI, de asemenea că el a tras în armată și că el era organizator în jud. Alba.

Din toate acestea acuzatul se sustrage.

Atitudinea față de proces o are în prezent complet scăzută, deoarece m-a întrebat dacă cunosc legea „pedeapsa cu moartea”.

Rectific ce am informat în raportul 1 și 2 cu privire la legătura cu CORNEL de la Cluj, student, pe acesta îl cheamă POMPILIU SELMĂNENU.

În comuna Galda de Sus era găzduit la doi cetățeni; nu le-a spus numele.

Jandarmii din comună îl cunoșteau, dar spune că în timpul când a revenit pentru aceste organizații, nu l-au văzut.

Alimente spune că nu le aducea nimeni, că la plecare, în ziua de 2 martie au luat câte o pâine la ei.

Am aflat de asemenea că banda lui MACAVEI trebuia să dea lovitura la mașina care transporta aur. Acest lucru era pus în plan și reținutul știa.

Din cât am constatat eu, reținutul meu are lecția învățată, dar tov. anchetator merge bine, căci este pe punctul de a recunoaște.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 205.

69. 1949 mai 10, [București]. A treia notă informativă dată de agentul din celula maiorului Dabija.

NOTĂ DABIJA NICOLAE

Fiind chemat în 9 mai 1949 la anchetă, la un tov. căpitan, și-a dat seama din cele ce au discutat, că dacă la proces va declara altceva decât ceea ce a declarat la Securitate, situația i se va agrava.

DABIJA spunea că de acuma înainte, trebuie să fie atent la întrebările ce i se vor pune, pentru a declara ceea ce crede el, ca la proces să aibă unele porțițe de scăpare.

De la tov. căpitan a spus că a fost dus la un tov. general, unde se află tov. col. DULGHERU și încă un domn civil și spune că acest civil ar fi fost tov. ministru BUNACIU, pe care l-a recunoscut imediat, însă a făcut pe naivul și s-ar fi adresat „D-le Director” (către tov. BUNACIU, numai să simuleze că nu-l cunoaște).

Din întrebările puse de tov. BUNACIU, DABIJA a rămas foarte decepționat, întrucât a înțeles că va fi condamnat la moarte.

De condamnarea la moarte îi este o frică foarte mare și a început să mă consulte pentru o eventuală evadare, dacă va fi dus la Jilava sau Închisoarea Militară 13 Septembrie.

Tot ieri a observat pe unul din banda lui, care probabil fusese și el chemat pentru a fi întrebat de comisia la care a fost Dabija, și de aici și-a dat seama că acei cu care a colaborat în munți și sate sunt aduși la Direcție. Pe acel care l-a văzut, spunea că este de pe lângă Alba Iulia, totodată pentru a face spirite spunea că i-a

sosit „cercul” și nu știe cum să facă pentru a-i pune în gardă, ca să știe și ei ce să declare.

După ce am mai discutat și alte chestiuni de ordin sentimental – ale lui – a început să-și povestească mai aprofundat ce l-a determinat să plece din Arad și totodată voi relata mai jos o completare a referatului de ieri, 9 mai 1949.

La Arad are o profesoară, cu care el trăia în concubinaj, aceasta fiind foarte frumoasă (spune el); era curtată de prefect, subprefect și șeful Securității, RAFIRA.

DABIJA avându-și domiciliul în Aradu Nou, a fost ales președinte al A.R.L.U.S.-ului, unde activa și lua parte la conferințe unde spune că juca un teatru neobservat de cei ce-l înconjurau, strigând și lozinci de actualitate, câștigând încrederea profesorilor, învățătorilor și chiar a unor elemente politice.

Femeia cu care trăia în concubinaj și care s-ar numi ROJICA (numele mic) era la U.P.M. și chiar pe la partid, având o mare trecere; îl susținea pe DABIJA, astfel avea o atmosferă foarte bună.

RAFIRA, șeful Securității, ar fi încercat să o posede pe această ROJICA și ea l-a refuzat. Astfel, RAFIRA, fără să-l cunoască pe DABIJA, a început să puie niște informatori pe urmele lui, pentru a-l fila.

DABIJA a fost sesizat de un fost subofițer de la muzică, care făcea serviciul de informator al Armatei din Arad, că are printre altele și misiunea de a-l fila și da note informative la Securitate. Țin să menționez că afară de acest informator, mai cunoștea și pe alții, atât de la Securitate, cât și de la Serviciul de Informații al Armatei, care cunoscându-l pe DABIJA, au căutat să-l pună în cunoștință de cauză.

De atunci DABIJA a început să nu doarmă acasă la el, ci mai mult la concubină, purtând cu el și un pistol „Beretta” (așa mi-a povestit); cu acest pistol voia să se apere în caz de ar fi fost ridicat de Securitate.

DABIJA fiind prieten cu prefectul și subprefectul, a încercat să stea de vorbă pentru a-i comunica că este urmărit de Securitate, fără să aibă nimica.

Nu cunosc care i-a fost rezultatul, însă el a plecat din oraș și din București a trimis o scrisoare atât soției, cât și prefectului, în care i-a explicat de ce a fugit.

Prefectul, printr-un om de-al lui, i-a comunicat lui DABIJA la București ca să vină acasă fără nici o grijă, că nu are cu el nimeni nimica.

DABIJA s-a reîntors tocmai în perioada când trebuia să se facă alegerile 24-28 martie 1948; spre surprinderea lui a constatat că nu are buletin de vot și atunci mai mult a început să fie îngândurat.

A refuzat să mai fie la A.R.L.U.S., astfel a trăit fugar.

Spre toamnă, un fost coleg al lui de armată, care era în Biroul Județenei de Partid Arad, i-a spus lui DABIJA că este pus la prima urgență de a fi ridicat și de aici el s-a hotărât să plece în munți („colegul lui divulgase secretul de partid” fapt care trebuie identificat) pentru aceasta propun a i se lua o declarație mai vagă în care să arate ce l-a determinat să plece din oraș, cum de a cunoscut situația lui că este în prima urgență etc., pentru a nu-și da seama că el a discutat cu mine, întrucât este foarte abil și se sesizează de orice amănunt.

Lui DABIJA îi era frică să nu fie băgat în complicitatea unei organizații condusă de un general BĂLĂȘESCU.

Legătura cu Bucureștiul o avea printr-un contrabandist de aur, care venea regulat și prin care a comandat o șampilă „Frontul Național de Apărare – Grupul de Haiduci” [corect: „Frontul Apărării Naționale – Corpul de Haiduci”, n.ed.]; totodată și 100 focoase de mine, după modelul dat de DABIJA.

Acestea au fost aranjate împreună cu un cunoscut de-al lui, tot fost maior de Geniu, care împreună cu nepotul lui Angheluță și curier, au recurs la un tipograf și un muncitor de uzină – pentru capse – nu știu cum se numesc.

Banii au fost dați de către DABIJA curierului.

Ștampila ar fi costat 4-6.000 lei, iar focoasele vreo 16.000.

Cumnatul lui DABIJA, nepotul lui și unul ANGHELUȚĂ trimiteau corespondența cifrată prin curier.

DABIJA avea legătură în sate cu mai mulți preoți – uniți, învățători și țărani mai înstăriți.

Preoții primeau punctele de la DABIJA, ce trebuiau executate; idem și învățătorii.

Alimentele se primeau de la țăranii care le colectau cât și bani.

Fiecare țăran, preot, contribuiau cu sume între 10-15.000 lei.

DABIJA a spus că, în cazul că i se va imputa ceva din activitatea lui din U.R.S.S., va chema o mulțime de martori din compania lui, care vor confirma că ostașii români au fost călcați de tancuri, după ce mai întâi au fost împușcați în cap.

Totodată el a aflat că Securitatea este în posesia unei declarații dată de unul ILIUȚĂ, fost firt. T.R., în compania lui și că această declarație lui îi convine.

Așteaptă să vadă cum se desfășoară procesul, pentru a-și da seama dacă va fi executat sau nu și dacă mai înainte de proces va putea să evadeze sau nu, rugându-mă să am grijă a ține legătura cu el pentru a ne putea întâlni și să mă conducă la granița iugoslavă unde el a fost comandant de batalion grăniceresc; cunoaște granița și oamenii din Banatul Sârbesc, unde el este bine primit și vom reuși să fugim (crede el).

Dacă în timpul procesului i se va cere să răspundă ce l-a determinat să organizeze această organizație, va răspunde că el, „fostul maior DABIJA, erou al națiunii, decorat cu Ordinul «Mihai Viteazu», nu este primit nicăieri în câmpul muncii, nici nu a avut dreptul la vot, a fost suspectat, pensia la decorație i-a fost tăiată, libertate nu a avut”; a hotărât să ia această hotărâre de dezrobire a patriei.

El știe planul ce l-a avut pentru acțiune; însă susține că cei ce-l înconjurau nu erau în cunoștință de cauză ceea ce este sigur că nu vor putea declara restul, și că membrii lui aveau misiunea de a executa orice element al Securității și membri de partid.

A dat preoților și învățătorilor, cât și țăranilor, obiectivele ce trebuiau atinse, demnitari care trebuiau să fie executați, podurile care urmau să fie aruncate în aer, cât și liniile ferate.

Minele le făcea din bucșa căruței (fontă), în care topea trotilul, la o temperatură de 78° C și puneu capsă (știa din armată aceste formule).

O parte din copacii din pădure, de la punctele de trecere, urma să li se introducă la trunchi, îngropată, o mină și în caz de atac să le facă percuția, urmând ca, copacii să cadă în direcția din care era atacat (face parte din planul de apărare).

Susține că nimeni nu are curajul să aducă țărani într-un proces public, întrucât numai în raza lui de activitate ar avea vreo 600.

A mai precizat că, chiar dacă începe cercetarea de la început, este destul de abil ce să declare, încât să încurce ancheta.

Este hotărât să persiste la întrebări și să facă jocul cuvintelor pentru a nu se putea trage concluzia planului de acțiune și legătură.

În principiu, el formase un comitet de conducere în caz de reușită destinând elemente de conducere chiar că a precizat și departamentele – Educației (Învățământ), Sănătății, Interne și Externe.

Azi 10 mai 1949, venind, de la anchetă, mi-a spus: „LĂCĂTUȘULE, să știi că ăștia au intenția să bage toate organizațiile într-un singur proces, dar dacă nu va putea [scoate ceva] de la mine sau voi, va găsi la ceilalți «turcul» în cauză”.

Aici cred că el, totuși, are cunoștință despre o oarecare legătură.

Mi-a confirmat azi că el știe să scrie la mașină (rectific ceea ce am prevăzut eu în raport) și că era ajutat de o fată, SANDA, care în timpul luptelor a fost la datorie, ridicându-le moralul.

De la București și Alba Iulia, urma să-i sosească întăriri dintre studenții legionari și tineri maniști (prin luna aprilie, începutul lui mai).

Nu am putut afla despre armament, întrucât este foarte atent la discuții (... că a vrut să dea lovitura la Câmpeni Bat. V. Munte).

A început să aibă încredere în mine, dându-mi sfaturi, cum să declar, în referire la ceea ce eu i-am povestit că sunt acuzat.

În București mai are un frate al lui de 60 ani, dar susține că nu a stat de vorbă.

La Constanța are încă un frate.

Rectific numele de TOMY din raportul meu de ieri și că acest TOMY este maiorul de la Târgoviște, cumnatul tov. GHEORGHIU-DEJ.

Obiectivele și întreaga situație, era ținută la curent de doi sau trei preoți uniți, care cred că-i făcea legătura și cu alte organizații.

Propun a fi scos din celulă imediat după ce a fost scos DABIJA și adus înaintea lui în celulă, pentru a-l putea ține în șah, că eu nu am fost încă anchetat.

Totodată mai propun a fi scos din celulă la circa 2-3 ore după ce din nou am luat legătură cu el, întrucât discutăm multe și nu le mai pot reține și eșalona în referat.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 210-213.

70.

1949 mai 11, [București]. A patra notă informativă transmisă de agentul Securității din celula maiorului Dabija.

11 mai 1949

NOTĂ
DABIJA NICOLAE

A fost anunțat că-i sosesc hainele civile de la Arad, care i-au fost cerute telegrafic.

Este fericit că le va putea primi, întrucât cu care este îmbrăcat nu-i putea întări încredere, iar mai mult, va putea mai ușor să-și pună planul în aplicare, pentru a evada.

Și-a făcut diferite ipoteze: să profite de neatenția liftierului și spunea că în lift se află un scaun care i-ar folosi să se poată urca pe capacul liftului, de unde va putea să-și piardă urma.

Recunoaște că tov. căpitan anchetator este abil în ceea ce privește punerea întrebărilor și până la urmă nu știe cum va ieși din această anchetă.

În luna decembrie 1948, înainte de a urca în munți, a luat legătură cu secretarul P.M.R. al Plășii din Valea Galbenă sau Galbenii, care se numea PASCU, de profesie învățător și care l-a pus la curent cu situația politică locală și unele dispoziții ale partidului.

Acest bandit, PASCU, ar fi dat foc la Biblioteca Partidului de la Plasă și după care a fugit în banda lui DABIJA, împreună cu o țărancă, AURICA, concubina lui PASCU.

În sat avea legătură cu niște preoți uniți; unul din acești preoți urma să ia legătură sau poate chiar a luat cu un episcop unit de la Aiud. Acesta avea legături cu PAPA ... din Roma și care dispunea de unele fonduri pecuniare.

DABIJA mi-a spus chiar azi dimineață, printre altele, că la București are legătură cu un comandor care era în anturajul tov. ANA PAUKER, sau o deservea pe tov. ANA.

Acest comandor, numele nu am putut să-l aflu l-ar fi ținut la curent pe DABIJA de unele chestiuni politice interne și externe și economice. A evitat DABIJA să îmi detalieze, însă spunea că a avut relații serioase.

În legătură cu Ambasada Turcă, mi-a povestit că a mers cu o scrisoare din partea „Frontului de Rezistență Român”, scrisă în limbă franceză compusă de mai mulți; DABIJA, fiind anunțat că sosește, nu a fost oprit la poartă de gardian și a intrat la Consulat, nu la Ambasadă.

L-a întâmpinat un consul turc, îmbrăcat într-un costum alb, care i-a vorbit în limbă franceză „cum de nu i-a fost frică să intre – cum nu a văzut cele două gherete care vând ziare? Acestea sunt masca comuniștilor.”

DABIJA spune că a plecat de la turc și a ieșit pe poartă, în momentul cât a staționat tramvaiul în fața Ambasadei, a observat că este urmărit de doi agenți, care s-au suit după el în tramvai, însă înainte de a ajunge în Piața Sf. Gheorghe, a pus piciorul în ușa tramvaiului și în momentul când tramvaiul traversa Piața Universității, a forțat ușa și a sărit din tramvai, astfel reușind să se facă pierdut.

În referire la întrevederea avută cu generalul PETRESCU, care ar fi durat 1-1,5 ore, generalul i-a dat răspuns că îi va face legătura cu americanii și finanța cu următoarea expresie: „DABIJA, voi încerca să iau legătura, cu condiția ca să mi te subordonezi”, adică să ia conducerea PETRESCU.

DABIJA a apelat la PETRESCU, informat fiind că acesta fusese atașat militar în America mai mulți ani și în anul 1945, Secretar General la Apărarea Națională cu generalul RACOVITĂ.

Armamentul în munți susține că i-a fost procurat de țărani locali și dacă mai avea nevoie i se aducea, întrucât aproape fiecare țaran are mine, grenade și arme ascunse.

A avut legătură și cu membri de partid și cu Securitatea însă nu pot pătrunde să aflu, deoarece schimbă subiectul.

Necesită a se mări vigilența în ceea ce privește scoaterea și introducerea lui în celulă, el fiind tot timpul concentrat să o întindă.

Ieri a fost supărat; nu am putut să stau de vorbă prea mult.

În vara anului 1948, când se afla la București și căuta să ia legătură cu turcii și americanii l-a căutat și pe fostul ministru al Aerului și Marinei; PAUL TEODORESCU, pe care-l știa că este om dintr-o bucată (spune el) dar fiindcă nu a reușit să-i afle adresa, a renunțat.

Din discuții i-am spus că-l cunosc pe generalul MANOLIU și el imediat mi-a răspuns că nu-l cunoștea așa de bine, însă avea de gând să facă legătură, deoarece aflase că are o situație materială bună.

În ceea ce privește activitatea lui din U.R.S.S. – Novorossiisk, mereu îmi povestește de urgiile ce le-a făcut, dar spune că este foarte greu ca anchetatorul să-l poată chestiona. Recunoaște că a executat foarte mulți ostași sovietici.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 226-227.

71. 1949 mai 11, [București]. A șasea declarație a maiorului Dabija în care arată cum a organizat sistemul de culegere a informațiilor interne.

11 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul DABIJA NICOLAE, maior rez. cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

Prin luna octombrie 1948, după ce luasem din nou contact cu frații ALEXANDRU și TRAIAN MACAVEI, hotărând în mod definitiv să plecăm în munți pentru a organiza un grup înarmat sub comanda mea, aflându-mă la Arad în casa camaradului meu de promoție în rezervă OPREAN IOAN, domiciliat în Arad, str. Episcopiei nr. 1, am redactat și am bătut la mașina de scris a acestui prieten un formular cuprinzând instrucțiuni cu privire la culegerea de informațiuni, mai ales militare și politice.

Acest formular l-am bătut la mașină în trei exemplare, fiind intitulat „Informațiuni de ordin intern”, iar instrucțiunile cuprinse în el erau numerotate de la 1 la 99, fiecare instrucțiune constituind în același timp o informație cu caracter militar, fie politic, iar numărul respectiv de ordine constituind un cifru indicativ cu ajutorul căruia trebuia transmisă informația respectivă. Întrucât era vorba să caut a culege informații din toate regiunile țării, am bătut la mașină de asemenea, în trei exemplare, un total cuprinzând 57 județe ale țării plus orașul București, tabel în care numele fiecărui județ avea în dreptul său un indicativ conspirativ format dintr-un nume propriu a cărui inițială era aceeași cu a județului respectiv.

Astfel: Argeș era Anton, Covurlui era Cristea, Putna era Petru, Teleorman era Tănase etc.

În ce privește instrucțiunile de ordin informativ, ele se prezentau cam în felul următor:

22. S-au concentrat trupe române în zona ...

23. S-au concentrat trupe rusești în zona ...

29. S-au ocupat și pus în stare de apărare trecerile munților din ...

31. S-a organizat apărare antiaeriană în zona ...

Deci dacă cel care a cules informația cu privire la organizarea de apărare antiaeriană în regiunea jud. Putna, îmi transmitea această informație, el trebuia să utilizeze următorul indicativ cifrat:

31. Petru.

O altă informație cu privire la concentrare de trupe române în regiunea județului Argeș urma să fie transmisă cifrat astfel:

22. Anton.

După cum deci se poate vedea formularul de instrucțiuni cu privire la culegerea de informații de ordin militar și politic, constituia în același timp un cod cifrat de transmitere a informațiilor culese, după cum de asemenea constituia un cod cifrat tabelul de indicative pe județe, ambele coduri urmând a fi utilizate neapărat împreună deoarece trebuia să rezulte cu precizie în care anume regiune a țării s-a produs faptul ce forma obiectul informațiunii transmise.

Prin redactarea acestor două coduri cifrate pentru culegerea de informațiuni de ordin militar și politic, precum și însăși culegerea unor asemenea informațiuni, eu urmăream două obiective:

a) Doream ca atât pentru mine, cât și pentru organizația înarmată pe care urma să o comand, să posed cât mai multe informațiuni militare și politice din diferite regiuni ale țării, pentru ca în funcție de aceste informațiuni să pot alătura diferitele planuri de acțiune ale organizației.

b) Întrucât căutam să iau legătura cu persoane calificate de la Misiunea Americană din Capitală pentru a cere sprijin și ajutor american, în fonduri și materiale de luptă pentru organizația mea, înțelegeam să am la îndemână posibilitatea de a culege informațiuni militare și politice spre a le transmite Misiunii Americane ca ele să poate fi folosite de către aceasta în eventualitatea izbucnirii unui război între anglo-americani și Uniunea Sovietică. De altfel eram convins că aceste informațiuni mi le-ar fi cerut Misiunea Americană în schimbul ajutorului și sprijinului ce mi l-ar fi dat.

Din cele trei exemplare ale instrucțiunilor informative și ale tabelului de indicative pe județe, eu am oprit două exemplare de fiecare pentru a le utiliza personal, iar al treilea exemplar din fiecare l-am dat cumnatului meu, maior în rezervă NIȚESCU NICOLAE din București cu prilejul vizitei pe care am făcut-o în Capitală pe la mijlocul lunii octombrie 1948.

Cu maiorul NIȚESCU NICOLAE vorbisem încă din vara anului 1948 despre organizația pe care urma să o alcătuiesc și s-o conduc, astfel încât atunci i-am dat exemplarul formularului de instrucțiuni informative precum și exemplarul tabelului cu indicativele județelor, i-am dat toate lămuririle cu privire la modul în care să

culeagă diferite informațiuni militare sa politice și cum să se folosească de un limbaj cifrat spre a mi le transmite.

Pe baza acestui cod cifrat i-am trimis maiorului NIȚESCU NICOLAE o scrisoare pe la finele lunii decembrie 1948, scrisoare pe care i-am dat-o lui ALEXANDRU MAXIM să o ducă la poștă, faptul acesta întâmplându-se în comuna Întregalde, jud. Alba.

Prin acea scrisoare i-am transmis cu cifru numerele 74 și 81, care reprezentau îndemnul de a trece la recrutarea de membri pentru organizația mea, precum și de a relua lucrul, adică activitatea, deoarece când plecasem în toamnă din București eu îi spusese maiorului NIȚESCU NICOLAE că-i voi comunica cifrat momentul în care organizația mea a luat ființă, urmând ca el să înceapă a activa la rândul său, recrutând elemente pentru această organizație. La această scrisoare maiorul NIȚESCU NICOLAE mi-a răspuns ulterior numai în ceea ce privește faptul că a comandat 50 percutoare pentru minele ce urma să le confecționăm, precum și că va căuta să cumpere matrițe în vederea multiplicării manifestelor organizației, plata aceasta trebuind a fi făcută din suma de circa 40.000 lei pe care i-am trimis-o prin PETRU COSMA și care provenea din jefuirea Percepției din Teiuș. Cu privire însă la recrutarea de noi membri pentru organizație, maiorul NIȚESCU NICOLAE nu mi-a comunicat nimic.

Altor persoane în afară de maiorul NICOLAE NIȚESCU nu le-am dat instrucțiuni pentru culegerea de informații politice și militare, însă asemenea instrucțiuni urma să le dau tuturor membrilor organizației condusă de mine, fapt însă ce nu l-am putut realiza, întrucât la 4 martie 1949 au intervenit operațiunile trupelor de Securitate care au dus la lichidarea organizației mele.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Dabija Nicolae

11 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 20-22.

72. **1949 mai 11, [București].** A șaptea declarație a lui Dabija despre colaborarea lui Maxim Alexandru cu organizația sa.

11 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul maior rez. DABIJA NICOLAE, cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

În ziua de 16 decembrie 1948 am sosit împreună cu frații MACAVEI în comuna Întregalde la șura BOLFEA SILVESTRU. Chiar în seara aceleiași zile, PASCU CORNEL printr-un curier i-a comunicat lui SANDU MAXIM să vină la șură, lucru pe care l-a și făcut a doua zi, cu care prilej l-am cunoscut.

Din relațiile date de PASCU CORNEL, frații MACAVEI, BOLFEA SILVESTRU și IOSIF din Mogoș, a reieșit că SANDU MAXIM a colaborat și conlucrat cu aceștia încă din luna iunie 1948. a fost însărcinat de către frații MACAVEI să întemeieze în regiunile Întregalde, Mogoș și Valea Mureșului organizații subversive, să colecteze alimente și cereale, de asemenea să strângă armament și muniții. Din informațiile date de PASCU CORNEL și BOLFEA SILVESTRU, SANDU MAXIM și preotul SUCIU din comuna Întregalde au strâns fonduri bănești pentru procurarea de armament și munițiuni.

Prin luna iulie 1948, SANDU MAXIM împreună cu preotul SUCIU au fost la București, după ce s-au reîntors în regiunea Întregalde cu două persoane pe care le-au prezentat și recomandat șefilor de organizații din aceste regiuni ca „șefii mișcării subversive contra revoluționare” din România.

În ziua de 17 decembrie 1948, când SANDU MAXIM s-a prezentat la șura lui BOLFEA SILVESTRU, fiind chemat de PASCU CORNEL, a dat raportul asupra tuturor organizațiilor înființate în regiunile Întregalde, Mogoș și Valea Mureșului. De asemenea, asupra cerealelor ce s-au colectat și unde s-au depozitat, precum și asupra posibilităților de procurare de armament și munițiuni.

Numele șefilor de organizațiuni din aceste regiuni nu mi le amintesc, dar au fost consemnați într-un carnet ce a căzut în mâinile organelor de Securitate cu ocazia evenimentelor de la 4 martie 1949.

Cunoștință de șefii de organizațiuni din aceste regiuni mai are PASCU CORNEL, BOLFEA SILVESTRU, SCRIDON și CANDIR din comuna Poiana din regiunea Întregalde.

Tot cu ocazia raportului făcut de SANDU MAXIM la data de 17 decembrie 1948 mi s-a adus la cunoștință de către acesta că armamentul cel mai important nu se poate procura decât cu bani. Astfel mi-a raportat că a făcut legătura cu cineva de la Cugir care ne poate da mitraliere și munițiuni cât vrem, însă trebuie să plătim. Acest lucru a fost confirmat ulterior și de unul ARON din comuna Benic.

Puși în fața acestei situațiuni, adică de a ne procura armament și munițiuni cu bani, cât și nevoia de a ne înarma cât mai repede posibil, deoarece o parte din membrii organizației erau slab sau chiar neînarmați, am discutat de unde ne procurăm fonduri pentru achiziționarea de armament.

Frații MACAVEI și PASCU CORNEL au propus să atacăm Percepția din Benic, lucru ce a fost acceptat de toți membrii organizației inclusiv SANDU MAXIM, care a doua zi împreună cu IOSIF din Mogoș au plecat la Benic să facă recunoașterile necesare.

Pierzându-se vreo 3-4 zile cu recunoașterile și investigațiile, am avut impresia că nu s-a păstrat destul de bine secretul și am renunțat la atacul asupra Percepției din Benic. După o zi sau două am avut o nouă consfătuire la care a fost de față și SANDU MAXIM și am hotărât să atacăm Percepția din Teiuș, lucru la care și SANDU MAXIM a fost de acord să atacăm Percepția.

La atacul Percepției de la Teiuș SANDU MAXIM a luat parte efectiv, deoarece el împreună cu TRAIAN MACAVEI fiind înarmat cu un pistol mitralieră rus a intrat în camera din dreapta și a imobilizat personalul din acea cameră.

După atacul Percepției de la Teiuș SANDU MAXIM a avut pretenții să i se dea o cotă mai mare, față de câte 5.000 lei cât a fost fixată.

Atât eu cât și ceilalți membri ai organizației, nefiind de acord, acest lucru probabil l-a dezamăgit.

După câteva zile, pe când mă găseam în deplasare către Muntele Mare, SANDU MAXIM mi-a spus că ar vrea să se ducă până la Cluj, să se îngrijească, deoarece este bolnav.

De altfel știam de acest lucru mai dinainte, de când ne aflam în regiunea Întregalde.

Plecarea lui a fost aprobată de toți, deoarece își luase angajamentul că se va întoarce peste 4-5 zile.

De la data de 3 ianuarie 1949, când a plecat, nu l-am mai văzut, căci nu s-a reîntors până la data de 4 martie 1949, când am fost lichidați de trupele Securității.

Pe la sfârșitul lunii februarie 1949, din comuna Galda de Jos, SANDU MAXIM mi-a trimis o scrisoare pe care am primit-o prin TRAIAN MACAVEI în care îmi făcea cunoscut că a recrutat 10 voluntari cu armamentul necesar ce vor să intre în organizația noastră și să-i comunic data când trebuia să vină cu ei.

Acest lucru nu s-a mai putut face, deoarece curierul trebuia să plece pe ziua de 5 martie 1949, iar organizația a fost lichidată în ziua de 4 martie 1949.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) maior rez. N. Dabija

11 mai 1949

București

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 27-29.

73. **1949 mai 11, [București].** A opta declarație a maiorului Dabija despre un prim manifest aflat în curs de multiplicare.

11 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul DABIJA NICOLAE maior în rezervă, cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

Pe la începutul lunii februarie 1949, cam cu o lună înainte de ziua de 4 martie 1949, când organizația condusă de mine a fost lichidată prin operațiunile trupelor de Securitate, am redactat în ciornă un manifest în numele organizației mele, manifest intitulat „Proclamație” și semnat „Frontul Apărării Naționale”.

După vreo două săptămâni a fost adusă din București de către PETRU COSMA și ONEA TITUS o mașină de scris cumpărată din suma jefuită de la Percepția din Teiuș.

Cu ajutorul acestei mașini de scris, atât eu cât și MACAVEI ALEXANDRU au multiplicat cca 50 exemplare după acest manifest, al cărui conținut mi l-a dictat ALEXANDRA POP, de pe ciorna redactată de mine.

Prin conținutul său, acest manifest avea un pronunțat caracter anti-sovietic, anti-democratic și monarhist.

Prin redactarea și multiplicarea acestui manifest, de pe care la început trebuiau răspândite 500 exemplare, am urmărit incitarea populației împotriva regimului actual din țară, pentru a crea în sânul populației o stare de nemulțumire și agitație, prielnică pregătirii unei insurecții armate împotriva actualului guvern.

Cu vreo două trei săptămâni înainte de a fi adusă din București mașina de scris, PETRU COSMA singur îmi adusese din Capitală o mașină de multiplicat „Gestätner”, însă fără matrițe, achiziționată de asemenea din banii jefuiți de la Percepția din Teiuș. Neavând matrițe, nu am putut multiplica un număr mai mare de manifeste și am fost deci silit să bat la mașină numai 50 exemplare după manifest. Aveam intenția să completez un număr de 500 exemplare, deoarece aveam la dispoziție 500 coli hârtie adusă din Capitală de COSMA PETRU, odată cu mașina de multiplicat.

După ce aș fi completat cele 500 exemplare ale manifestului, ele urmau să fie răspândite de membrii organizației mele în localitățile din regiunea Munților Apuseni. Ulterior intenționez să-mi procur matrițele necesare pentru multiplicarea unui număr de câteva mii de exemplare.

În acest scop, cu circa săptămână înainte de 4 martie 1949, când au intervenit operațiunile trupelor de Securitate, MACAVEI TRAIAN l-a trimis pe PETRU COSMA la Timișoara spre a lua contact cu un cumnat al lui MACAVEI TRAIAN, notar la Timișoara al cărui nume nu-l cunosc, spre a achiziționa prin acesta materialele necesare. Nu știu dacă PETRU COSMA a luat legătură cu acest notar din Timișoara, deoarece nu s-a mai înapoiat de acolo și de la plecarea sa nu l-am mai văzut.

Nu fixasem o anumită zi pentru răspândirea manifestelor, deoarece nu puteam ști când vor fi gata cele 500 exemplare ce urmau să fie bătute la mașină.

Intenționez ca după răspândirea primei serii de manifeste să redactez un al doilea manifest, pentru a întreține o permanentă propagandă în scris a organizației mele și pentru a provoca în sânul populației o stare de agitație continuă împotriva actualului regim. Din țară.

Răspândirea acestor manifeste nu s-a putut produce din motive cu totul independente de voința mea, deoarece această acțiune a fost împiedicată prin intervenția operațiilor trupelor de Securitate din dimineața zilei de 4 martie 1949, cu care prilej a fost lichidată organizația condusă de mine.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Maior rez. N. Dabija

București, 11 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 30-31.

11 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul DABIJA NICOLAE maior în rezervă, cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

Pe la sfârșitul lunii februarie 1949, cam cu o săptămână înainte de ziua de 4 martie 1949, când au intervenit operațiunile trupelor de Securitate, contra organizației condusă de mine, eu am alcătuit un „Statut” al organizației, în care erau trecute principiile organizatorice, condițiile de intrare în organizație, regulile de disciplină ce trebuiau respectate de membrii organizației, drepturile și datoriile membrilor organizației, precum și sancțiunile ce urmau să se aplice celor ce ar fi călcat regulile de disciplină.

Ca autor al acestui „Statut” i-am imprimat un caracter de rigiditate militară, atât în ceea ce privește normele organizatorice cât și în ceea ce privește disciplina membrilor organizației.

Prin alcătuirea acestui „Statut” am urmărit să imprim oamenilor de sub comanda mea o supunere disciplinată față de dispozițiunile mele, spre a-i împiedica de a activa fiecare după capul lui.

Am fost determinat să iau această măsură tocmai pentru că prea puțini din membrii organizației mele erau obișnuiți cu disciplină militară și aveau credințe politice deosebite, unii fiind miniștri, alții legionari, astfel încât dacă n-aș fi luat această măsură, ar fi existat pericolul unor acțiuni dezordonate și dezorganizate.

Totodată, paralel cu alcătuirea acestui „Statut”, am redactat formula unui jurământ pe care ceream să-l depună toți cei ce intraseră în organizația condusă de mine.

Prin redactarea acestei formule de jurământ am reușit ca oamenii de sub comanda mea să se simtă mai legați de organizație și să execute cu devotament și cu hotărâre acțiunile ordonate.

Atât „Statutul” cât și formula unui jurământ redactate de mine au fost bătute la mașină în câte două exemplare de mine însumi, cu ajutorul mașinii de scris adusă de la București de PETRU COSMA și ONEA TITUS, fiind cumpărată în Capitală de către MACAVEI NICOLAE sau de către cumnatul meu NIȚESCU NICOLAE, nu știu precis. Mașina de scris a fost cumpărată din banii jefuiți de la Percepția din Teiuș.

Oamenii de sub comanda mea urmau să depună jurământul chiar în ziua de 4 martie 1949, însă în aceeași dimineață au intervenit operațiunile trupelor de Securitate, operațiuni de pe urma cărora organizația condusă de mine a fost lichidată, iar eu am fugit prin munți, fiind împresurat și arestat în ziua de 22 martie 1949.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Maior rez. N. Dabija

București, 11 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul ONEA TITUS, de profesie student, anul VI Medicină Umană Cluj, născut în anul 1925, luna ianuarie 10, în comuna Roșia Montană, județul Alba, fiul lui GHERASIM, pensionar public și al EUGENIEI, casnică, cu serviciul militar satisfăcut în cadrul facultății de Medicină, cu ultimul domiciliu legal în Cluj, strada Anatole France 11. În trecut, începând din iunie 1948 am fost urmărit pentru activitate legionară dusă în cadrul facultății de Medicină din Cluj, iar în prezent fac parte ca membru în banda teroristă condusă de maiorul deblocat DABIJA NICOLAE, declar următoarele:

În dimineața zilei de 4 martie 1949 a avut loc acțiunea care a dus la capturarea bandei teroriste conduse de maiorul DABIJA NICOLAE. Înainte cu vreo 4 zile mie personal îmi indicase MACAVEI ALEXANDRU direcția în care să mă retrag în caz de atac. Asupra unui plan precis de acțiune a bandei nu știu dacă s-a făcut în timpul cât am stat acolo.

În ziua de 4 martie 1949 am fost deșteptat din somn de un foc de armă și imediat după aceea a intrat în cabană MITROFAN, care făcea de santinelă înarmat și care avea misiunea ca în caz că aude ceva să dea alarma.

La strigătul lui: „Alarmă”! s-a sculat maiorul DABIJA care a spus să luăm armele și să ieșim să tragem în trupele Securității.

În timpul în care eu mă îmbrăcam, au ieșit din cabană următorii: MACAVEI ALEXANDRU, MACAVEI TRAIAN, CIGMĂIAN, DECEAN PETRU, SCRIDON IOAN. Tot în acest timp maiorul DABIJA a aruncat două grenade în trupele Securității.

Mai târziu, după explozia în fața cabanei a unei grenade am ieșit și eu cu arma și muniția respectivă și după ce am fugit vreo 10 metri m-am trântit la pământ în acel moment explodând a doua grenadă.

Am început apoi să fug în direcția indicată înainte de MACAVEI ALEXANDRU și în timp ce fugeam am tras cu arma în această direcție mai multe cartușe. După ce făcusem vreo 250-300 metri am fost prins și scos în afara încercuirii formate de armată în jurul celor două cabane cu aproximativ 40-50 minute înainte de sfârșitul acțiunii armatei. În ce privește ceilalți membri ai bandei au făcut și ei uz de armă împotriva trupelor Securității.

În urma atacului dat de banda condusă de maiorul DABIJA având ca ajutor de comandant pe MACAVEI TRAIAN, au fost împușcați mortal doi ostași și un plutonier din trupele Securității.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Onea Titus

București, 11 mai 1949.

76.

1949 mai 11, [București]. A treia declarație a lui Onea Titus în care descrie cum a fost capturat.

DECLARAȚIE

Subsemnatul ONEA TITUS, de profesiune student, anul VI Medicină, cu ultimul domiciliu legal în Cluj, strada Anatole France 11, declar următoarele:

În dimineața zilei de 4 martie 1949, aflându-mă la Muntele Mare, jud. Turda, împreună cu organizația condusă de maiorul DABIJA NICOLAE, am fost deșteptat din somn în jurul orei 4, de către MITROFAN, care făcea de santinelă și care a intrat în cabană și a spus că suntem atacați de către trupele Securității.

La ieșirea mea din cabană am constatat că suntem încercuiți și am încercat să mă retrag, pe direcția indicată mie în prealabil de către Macavei Alexandru. În timp ce fugeam am tras în direcția în care fugeam 4 cartușe și apoi am aruncat arma și cartușele și după ce făcusem astfel vreo 250 metri am fost prins de către dl. plutonier Voicu cu care m-am luptat pentru a scăpa.

În decursul luptei dânsul m-a prins de mână și mi-a sucit mâna, iar cum dânsul era aplecat peste mine a ajuns cu urechea în dreptul gurii mele și eu l-am mușcat de ureche pentru a-l obliga să îmi dea drumul de mâini. În final dl. plutonier Voicu a reușit să mă imobilizeze.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu și nesilit de nimeni.

(ss) Onea Titus

București, 11 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 88-89.

77.

1949 mai 11, București. Declarația lui Bolfea Silvestru cu date biografice și modul cum a sprijinit grupul Dabija-Macavei.

DECLARAȚIE

Subsemnatul BOLFEA SILVESTRU născut în anul 1899 februarie ziua 15 în comuna Întregalde, jud. Alba din părinții Ioan și Sanflora, agricultori, decedați amândoi.

Sunt de naționalitate român, de religie ortodox, de profesiune plugar, am patru clase primare, serviciul militar satisfăcut la Cercul de recrutare Alba, contingentul 1921, sunt căsătorit cu Varvara Hațegan de ani 36, avere am 4 jugăre de pământ. Dat în judecată nu am fost, cu ultimul domiciliu în comuna Întregalde, cătunul Modolești-Alba declar următoarele:

În anul 1909 am intrat în școala primară din comuna Întregalde și am urmat 4 clase până în anul 1913; după aceasta am lucrat la pământ împreună cu părinții până în anul 1919.

La 1 martie 1919 am intrat ca voluntar în armată, la Regimentul 18 Vânători, în luna aprilie 1919 am plecat pe front în Ungaria și am luptat până în 1920 în contra bolșevicilor. Din 1920 luna ianuarie până în octombrie 1920 am lucrat la pământ în comuna Întregalde. În octombrie 1920 am intrat din nou în armată la Cercul de recrutare Alba. În 1922 toamna m-am eliberat cu gradul de soldat. După eliberare m-am întors în comuna Întregalde ocupându-mă de agricultură. În 1925 am luat în căsătorie pe Nestor Veturia decedată 1940. Începând din 1939 până în 1943 am fost concentrat în fiecare an câte o lună sau două la armată; pe front nu am fost. Am simpatizat Partidul Național Țărănesc Maniu începând din 1930, altă politică nu am făcut.

Începând din anul 1947 venea pe la mine PASCU CORNEL cu care aveam legături de prietenie; în anul 1948 luna noiembrie veneau pe la mine să se ascundă că erau urmăriți, fiind din banda lui MACAVEI și a lui PASCU CORNEL, pe care i-am găzduit de mai multe ori. De fiecare dată când veneau le dădeam alimente. În acest timp se țineau ședințe la care spuneau că trebuie să ne organizăm în organizație subversivă pentru a dărâma prin forță armata și regimul democratic popular din țara noastră. M-au sfătuit și pe mine ca să intru în organizația lor și totodată să recrutez și alți oameni pentru organizație. Eu am primit și am plecat să recrutez oameni, am găsit pe ILIE SIMION, MARIAN VICTOR și ONEA FLORIAN. I-am ales pe acești trei pentru că știam că sunt dușmani ai regimului. I-am adus la mine acasă și le-am spus că la Muntele Mare sunt organizați mai mulți oameni și când aceștia vor da semnalul, noi să fim gata să le dăm ajutorul nostru, ca prin forța armată să omorâm conducătorii democrați, să aruncăm podurile în aer, să ocupăm garile și percepțiile și să schimbăm regimul. Pentru aceasta trebuia să ne procurăm imediat arme, ei au spus că sunt gata să facă acest lucru. În luna decembrie 1948 au venit la mine frații MACAVEI, PASCU CORNEL și încă trei persoane pe care nu-i cunosc, împreună cu mine s-au hotărât să atace Banca din Ighiu sau Percepția din Teiuș, ca să le jefuiască de bani, iar acești bani să fie întrebuințați pentru cumpărarea de armament și muniții cu care să fie înzestrată organizația subversivă. Am căzut de acord să fie atacată Percepția din Teiuș. În această acțiune eu și cu PASCU CORNEL am fost trimiși să facem recunoaștere la Percepție ca să vedem cum este păzită și cum s-ar putea jefui. Noi doi am plecat imediat iar ceilalți au rămas la mine acasă așteptându-ne pe noi să venim cu răspunsul. După ce am văzut cum este păzită, ne-am întors și le-am spus cum este. În noaptea aceea au plecat frații MACAVEI și încă patru ca să jefuiască Percepția. A doua noapte s-au întors cu banii furați la mine. Din suma furată care era de 310.000 lei după cum spuneau ei, MACAVEI TRAIAN mi-a dat și mie 15.000 lei cu care bani să-mi cumpăr dacă găsesc armă și muniție, iar cu ceilalți bani au plecat în munți. La 1 februarie 1949 au venit la mine acasă SANDU MACAVEI și încă 2, înarmați și mi-au spus că au să vie la mine mai mulți oameni și eu să-i conduc în comuna Mogoș la CRISTEA VASILE, căci de acolo ei îi vor duce în munți. La 15 februarie a venit la mine MIHĂLȚAN TRAIAN și încă 2 persoane pe care eu i-am condus noaptea la CRISTEA VASILE din Mogoș, i-am lăsat acolo

pe cei doi iar MIHĂLȚAN s-a întors la mine. În 28 februarie a venit din nou MIHĂLȚAN cu 4 persoane pe care i-a condus în Valea Tiocului unde am fost așteptați de MACAVEI, cu el erau 7 persoane; după aceasta am plecat cu toți în munți, iar eu m-am întors acasă. Am intrat în organizația subversivă teroristă care avea ca scop imediat să răstoarne prin forță armată teroristă pentru că nu eram de acord cu acțiunile întreprinse de regimul democratic din țara noastră.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez nesilit de nimeni.

(ss) Bolfea Silvestru

București, 11 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 130-131.

78. 1949 mai 11, București. Declarația Alexandrei Pop în care arată ce activitate a avut în cadrul organizației Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnata ALEXANDRA POP, în vârstă de 22 ani, născută în 4 februarie 1927 în comuna Bistra, jud. Turda, fiica lui Teofil și Maria, agricultori, fără profesie, absolventă a 6 clase de liceu comercial, fără avere, condamnată nu am fost niciodată, cu ultimul domiciliu în Bistra, jud. Turda declar următoarele:

Cu organizația maiorului DABIJA NICOLAE am luat legătura la data de 8 februarie 1949 prin consăteanul meu IHUȚ TRAIAN care făcea parte din organizație, ca membru mai vechi. La data mai sus-menționată IHUȚ mi-a făcut cunoștință cu maiorul DABIJA și cu MACAVEI ALEXANDRU. Aceștia mi-au spus că sunt conducătorii unei organizații care își are sediul la Muntele Mare. La propunerea maiorului DABIJA de a intra în organizație, eu am acceptat deoarece nu simpatizam cu actualul regim. Cu ocazia aceea, maiorul DABIJA mi-a dat câteva instrucțiuni și anume de a le procura informații în legătură cu Securitatea din Câmpeni, precum și schița orașului Câmpeni și mișcările neobișnuite pe care le-ar efectua agenții Securității. Tot atunci, maiorul DABIJA mi-a mai spus că mă va trimite la București, unde va trebui să distribui manifeste împotriva actualului regim. De asemenea eram însărcinată să intru în posesia de informațiuni cât mai exacte, dacă la Blaj preoții catolici s-au organizat sau nu. Aceste informațiuni trebuiau culese în timpul cel mai scurt posibil și urma să le fac cunoscute maiorului DABIJA, personal.

Mayorul DABIJA era șeful organizației; în sensul acesta lui îi revenea sarcina de a fixa o directivă politică, bineînțeles, de comun acord cu ceilalți membri și în special cu frații MACAVEI. În acest scop a fost întocmită „Proclamația Frontului Apărării Naționale”, manifestul organizației. De asemenea, maiorul DABIJA propunea persoanele care urmau să plece în diferite misiuni, aducerea de alimente, de noi membri, de armament și informații. Tot maiorul DABIJA trebuia să facă

instrucția militară membrilor care nu erau inițiați în mânuirea armelor și chiar a celor ce-și făcuseră stagiul militar.

La atacul Percepției din Teiuș a luat și maiorul DABIJA parte, banii luați aveau să fie întrebuințați pentru organizație. După ce m-am urcat eu acolo sus, a trimis pe curierul COSMA PETRU să procure organizației percutoare și matrițe de la București, deoarece acesta din urmă mai servise organizația aducându-i mașina de scris, hârtie, ștampila. A trimis pe MACAVEI TRAIAN la gazdele de pe Valea Mureșului să strângă de acolo persoanele care ar fi dorit să vină sus la munte. Sustinea moralul membrilor din grup din diferite discursuri, cum a fost de exemplu cel din ziua de 2 martie a.c. A dat dispoziții să se împartă armamentul existent în ziua de 3 martie a.c., însărcinându-l cu aceasta pe MACAVEI ALEXANDRU. Împreună cu subsemnata am stabilit locul unde trebuia să ne deplasăm în timpul cel mai scurt, fapt adus la cunoștință și membrilor: frații MACAVEI și ONEA TITUS. În ziua de 3 martie a făcut cunoscut membrilor din organizație formula jurământului ce urma spre fie depusă de fiecare membru în parte în ziua de 4 martie și „Statutul”, un fel de cod prin care se fixau membrilor anumite drepturi și obligațiuni. Începând cu data de 22 februarie a.c. maiorul DABIJA bătea zilnic la mașina de scris exemplare din manifest, subsemnata dictându-i.

Știu că avea legătură cu Bucureștiul prin cumnatul lui, maiorul NIȚESCU, celelalte persoane nu le cunosc. În planul organizației, pentru viitor, maiorul DABIJA împreună cu frații MACAVEI au propus în primul rând: mărirea efectivului de oameni, schimbarea sediului grupului, răspândirea de manifeste, fuzionarea cu organizația lui POPA ȘTEFAN, luarea legăturii cu preoții catolici prin intermediul lui POPA ȘTEFAN, care o stabilise deja, pentru ca să fie asigurată organizația din punct de vedere financiar. Deoarece lipsea armamentul, se intenționa aducerea unei cantități de dinamită din minele de la Roșia Montană și în cazul când efectivul oamenilor ar fi fost de cca 200, atacarea depozitului de armament de la Câmpeni în scopul căruia subsemnata, împreună cu SCRIDON IOAN furnisase informațiuni în legătură cu locul și paza acelui depozit. În cazul când un membru din grup ar fi fost arestat de agenții Securității, s-ar fi încercat același lucru din partea organizației, adică urma să fie capturat un membru important din personalul Securității, urmând să i se aplice același tratament. În cazul declanșării războiului între anglo-americani și ruși, grupul ar fi acționat în sensul că ajuta armata anglo-americană prin diferite acte de sabotaj. În ziua de 4 martie a.c. maiorul DABIJA a luat și el parte la luptă, îndemnându-i și pe ceilalți membri din grup; personal, l-am văzut aruncând doar trotil.

Știu că în urma acțiunii întreprinse împotriva grupului DABIJA trupele de Securitate au avut trei persoane împușcate mortal: un subofițer și 2 soldați.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez nesilită de nimeni.

(ss) Pop Alexandra

București la 11 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnata ALEXANDRA POP, în vârstă de 22 ani, născută în 4 februarie 1927 în comuna Bistra, jud. Turda, fiica lui Teofil și Maria, agricultori, fără profesie, absolventă a 6 clase Liceul Comercial, fără avere, necăsătorită, condamnată nu am fost niciodată, cu ultimul domiciliu în Bistra, jud. Turda declar următoarele:

În ziua de 16 februarie a.c. am cunoscut pe SCRIDON IOAN, membru în organizația maiorului DABIJA, când i-am predat un bilet care conținea un plan al orașului Câmpeni și informațiuni ce trebuiau predate acestuia. Informațiunile erau în legătură cu așezarea localului Securității Câmpeni și a membrilor mai importanți. La întâlnirea ce a avut loc la cca 6-7 km depărtare de Bistra – centru, SCRIDON a venit întovărașit de IHUȚ TRAIAN și CLOAMBĂ IOSIF, toți trei erau înarmați cu pistoale și puști.

După data de 18 februarie a.c. când m-am urcat și eu sus la munte însoțită de MACAVEI TRAIAN, l-am cunoscut pe SCRIDON mai bine, știu că era socotit, dat fiind că era dintre cei vechi, ca unul din membrii de încredere ai grupului.

Din partea organizației avusese misiunea de a organiza și recruta membri de pe Valea Mureșului și reușise să recruteze câteva gazde prin comunele Benic, Întregalde și Mesentea. Lua și el parte la ședințele organizației când se luau hotărâri, deoarece făcea parte din conducerea grupului. Întovărașit de frații MACAVEI și IHUȚ TRAIAN avea misiunea de a aproviziona și procura organizației armament și alimente; în scopul acesta primea bani. A procurat organizației un pistol automat german și două pistoale rusești cu roată împreună cu cartușele respective.

Ca armament, SCRIDON avea un pistol automat rus și unul mic de buzunar. După venirea grupului de 13 persoane din ziua de 2 martie a.c. i s-a dat misiunea de a supraveghea șase dintre ei, în timpul cât executau paza cabanelor. În ziua de 4 martie a.c., după darea alarmei, SCRIDON împreună cu ceilalți membri înarmați din cabana mare și-a luat pistolul automat și începând din ușa cabanei a tras în direcția de unde atacau trupele Securității. Știu că în urma acțiunii întreprinse împotriva grupului, au fost împușcați mortal din partea trupelor de Securitate un subofițer și doi soldați.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez nesilită de nimeni.

(ss) Pop Alexandra

București, 11 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 157.

80.

1949 mai 11, București. A treia declarație a Alexandrei Pop despre activitatea lui Mihălțan Traian în grupul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnata ALEXANDRA POP, în vârstă de 22 ani, născută în 4 februarie 1927 în comuna Bistra, jud. Turda, fiica lui Teofil și a Mariei, absolventă a 6 clase Liceul Comercial, necăsătorită, fără avere, condamnată n-am fost niciodată, cu ultimul domiciliu în Bistra, jud. Turda declar următoarele:

În ziua de 2 martie a.c. odată cu alte persoane a fost condus și MIHĂLȚAN TRAIAN de către MACAVEI TRAIAN la cabana maiorului DABIJA NICOLAE din Muntele Mare.

El era urmărit deoarece fusese în legătură cu persoanele care luaseră parte la incidentul din Teiuș în care au fost împușcate persoane de-ale Securității.

A luat parte la consfătuirea care a avut loc în ziua de 2 martie a.c. cu ocazia căreia maiorul DABIJA a citit manifestul organizației și formula jurământului care urma să fie depus a doua zi de către membrii din organizație.

I s-a distribuit și lui o armă Z.B. și cartușe 50 cu ocazia împărțirii armelor din 3 martie a.c.

Cu ocazia acțiunii din 4 martie nu pot afirma dacă a tras sau nu asupra trupelor Securității, deoarece eu mă găseam în acel moment în cabană. Știu doar că au fost împușcați mortal din partea membrilor Securității un subofițer și doi soldați.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez nesilită de nimeni.

(ss) Alexandra Pop

București, 11 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 158.

81.

1949 mai 11, București. D.G.S.P. cere Direcției „IV” să facă investigații privind pe consulul turc.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Nr. 513/39259

11 mai 1949

„IV”

Vă rugăm să binevoiți a dispune să se facă investigațiile necesare pentru a se stabili dacă vreun funcționar din Serviciul Consulatului Turcesc sau chiar persoana actualului consul, corespunde următoarelor semnalmente:

Statura potrivită – puțin gras – șaten, la față roșcovan, mustată rasă, părul dat peste cap, îmbrăcat elegant, nu știe aproape deloc românește, domiciliază în București, str. Dorobanți nr. 72, telefon 1.09.36.

Semnamentele mai sus arătate se pare că ar corespunde consulului turc, care se afla în acel post în vara anului 1948.

Vă rugăm ca rezultatul investigațiilor făcute să fie comunicat Direcțiunii.

COLONEL DE SECURITATE,
(ss) M. Dulgheru

CĂPITAN DE SECURITATE
(ss) S. Antoniu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 296.

82. 1949 mai 12, București. D.G.S.P. cere Direcției Securității Capitalei să investigheze unde se află generalul Petrescu Dumitru.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
Nr. 116/50021

Confidențial

DIRECȚIUNII SECURITĂȚII CAPITALEI

Rugăm să dispuneți investigațiuni pentru a se stabili unde se află generalul PETRESCU DUMITRU domiciliat în str. Argentina nr. 41, telefon: 1.04.96
Raportați rezultatul.

COLONEL DE SECURITATE,
(ss) Birtaş G.

CĂPITAN DE SECURITATE
(ss) Crișan Ion

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 247.

83. 1949 mai 12, [București]. A cincea notă informativă a agentului plasat de Securitate în celula maiorului Dabija.

NOTĂ
DABIJA NICOLAE

În ziua de 11 mai 1949, fiind chemat să continue declarațiile în legătură cu proclamația și Legația Turcă, mi-a povestit că tov. anchetator a venit cu o hârtie în care avea scrise mai multe întrebări (chestionar) la care DABIJA urma să răspundă.

Despre proclamație spune că a dat relații în spiritul declarațiilor de la începutul anchetei, având grijă să nu devieze pentru a da naștere și la alte întrebări care ar determina pe anchetator să aprofundeze ancheta.

Această proclamație susține că a fost întocmită în București, cu concursul nepotului său ANGHELUȚĂ, un cumnat al său contabil (este armean), care împreună cu soția acestuia, Maria, și-ar fi făcut apoi legătura cu Legația Turcă.

Spune că el și-a luat asupra sa toate aceste operațiuni și că a scos astfel din cauză și pe rude și pe niște ofițeri superiori – coloneii BOTESCU și ALEXIU.

Această proclamație a fost scrisă la mașină în casa cumnatului său – contabil – și acesta a contribuit la aducerea plicurilor și timbrelor; idem la indicarea adreselor acelora cărora urma să le trimită câte un astfel de exemplar.

În timpul anchetei spune că nici nu s-a legat tov. căpitan de vreun amănunt în legătură cu proclamația și Legația Turcă, cine ar fi contribuit, unde a scris-o, cine i-a dat sugestii etc., fapt care îl determină să tragă următoarea concluzie, după cum spune: „Le este frică să aprofundeze în referire la proclamație, căci are puncte atât de grele și adevărate în contra comuniștilor și metodelor aplicate, încât la proces nici nu-mi vor aminti despre aceasta”.

În referire la cele 100 capse (focoase) pentru mine, spune că tot asupra lui și-a luat vina, numai incluzând și pe rudele sale care au contribuit la recrutarea specialistului care să le confecționeze, cât și la transportul lor.

Mașina de multiplicat „Gestätner” a fost cumpărată de nepotul său, ANGHELUȚĂ, și despre acesta spune că în declarație nu are nici un amestec nepotul său.

În referire la Legația Turcă, ar fi dat o declarație ieri după-amiază de felul cum a stat de vorbă cu consulul turc, dar el spune că a înflorit declarația așa după cum a vrut, întrucât nu poate să-i facă o confruntare, deoarece diplomații se bucură de o exterioritate teritorială.

La Legație a fost împreună cu nepotul său care știe franțuzește și cumnata „MARIA” care știe să vorbească turcește, fiind armeană și care i-a făcut legătura cu Legația (în tot cazul, dacă ceea ce mi-a relatat în legătură cu Legația, această MARIA nu este în realitate cumnată, totuși cred că printr-o femeie a avut legătura, întrucât în zorii zilei, când a adormit, vorbea prin somn și spunea următoarele: „Am aranjat și cu tine, așa că ai scăpat”).

Susține că i s-a cerut în timpul anchetei să precizeze cui a trimis din București exemplare din proclamație.

Dacă nu se întâmpla capturarea organizației, avea în program să dea lovitura la niște mine de aur din raza lor de activitate, unde erau informați de „Moți” că sosește mașina lunar și ridică aurul pentru a-l duce la Deva, urmând ca apoi să-l vândă și să-și facă fonduri.

Despre cifru spune că a avut mai multe exemplare, dar în declarație a precizat că numai trei (unul la cumnatul lui și două la el).

Despre programul organizației și formula de jurământ pentru intrarea în organizație, spune că nu a fost întrebat și nici nu i s-a cerut a da relații verbale, cine a contribuit la întocmire.

Despre unul SANDU MAXIM de circa 23-24 ani, P.N.Ț. și un preot unit SUCIU care era în ultimul timp profesor, spunea că urma să trimită prin organizația P.N.Ț. din București elementele necesare pentru a mări efectivul.

În timpul anchetei din 11 mai 1949 tov. căpitan l-a lăsat pe DABIJA în paza unui fruntaș din Interne, DABIJA a intrat cu fruntașul în discuție, întrebându-l ce soldă are pe zi, câte țigări, ce mâncare etc., menționând și despre mine că sunt din Suceava.

Fruntașul i-a răspuns că are 0,50 lei pe zi, primește 5 țigări pe zi și că mâncarea este așa și așa.

DABIJA îi răspunse: „Păi noi arestații o ducem mai bine: avem 15 țigări pe zi, două feluri de mâncare etc.” (De verificat pentru a nu-l corupe pe fruntaș).

La Arad a avut unele legături cu elemente care urmau să se înroleze în organizația lui, dar nu am aflat numele.

În București a avut relații cu ofițeri, însă nu pot pătrunde în discuții, să aflu cine anume, întrucât este f.f. preocupat și mereu se gândește la cele ce a declarat.

DABIJA spune că din cele ce a discutat cu tov. căpitan, i-a dat să înțeleagă că frații MACAVEI (cei doi de pe munte cât și fostul comisar în București), unul TRAIAN și PASCU sunt împușcați și mereu spune că pe spatele acestora mai încarcă unele din acuzații.

DABIJA l-a întrebat pe tov. căpitan dacă se mai face instrucție la Parchetul Militar și i s-a răspuns că nu și tov. căpitan îl va conduce la proces.

Așteaptă hainele civile să-i sosească.

Este decepționat și spune că nu știe cum să joace teatru mai bine pentru a nu se încurca și agrava situația.

În caz că ancheta ia vreo întorsătură, va căuta să bage și niște maici, pentru a lungi cercetările.

Despre elementele care au luat parte la organizarea, strângerea fondurilor, alimentelor, armelor etc., le consideră ca elemente devotate, dar materialiste și că nu (...).

[fără final]

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 236-237.

84. 1949 mai 12, [București]. A zecea declarație a maiorului Dabija în legătură cu încercarea de a contacta Misiunea S.U.A prin consulul Turciei din București.

DECLARAȚIE

Subsemnatul maior rezervă DABIJA NICOLAE cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

În desfășurarea întregii mele activități subversive și teroriste precum și reușita deplină a tuturor acțiunilor de forță pe care plănuisem a le executa în viitor împotriva

actualului regim din țară, eu aveam convingerea adâncă că voi fi sprijinit și ajutat de către anglo-americani, în special de către americani, atât prin fonduri cât și prin materiale de luptă (arme, munițiuni, medicamente, aparate de transmisiuni etc.).

Această convingere a mea era determinată mai ales de faptul că toate acțiunile mele erau în deplină concordanță cu scopurile politice ale anglo-americanilor, care după cum vedeam eu din emisiunile radiofonice ale posturilor anglo-americani nu urmăreau altceva decât subminarea și dărâmarea actualului regim din țara noastră, ceea ce corespundea pe deplin și cu țelurile urmărite de mine.

Determinat de aceste considerațiuni, încă din vara anului 1948, am căutat să intru în legătură cu persoane calificate de la Misiunea Americană din Capitală spre a cere sprijinul și ajutorul arătat mai sus.

Întrucât sora unui cumnat al meu PETRE ZERONIAN și anume MARIA VASUIAN era infirmieră de profesie, făcea un tratament cu injecții soției unui consul turc de la Consulatul Turc din București, Calea Dorobanți nr. 72, am căutat ca prin intermediul acestei femei să intru în legătură cu acest consul care să mă recomande la rândul său la Misiunea Americană din Capitală.

În consecință, întâlnind pe Maria Vasuian în casa cumnatului meu Petre Zeronian din strada Dimitrov nr. 42 am rugat-o să-mi mijlocească o vizită la consulul turc pe a cărui soție ea o trata, întrucât aş dori să-i solicit o viză de intrare în Turcia. Acestea se întâmplau prin luna iunie 1948

După vreo două zile Maria Vasuian mi-a comunicat că a vorbit cu consulul turc, al cărui nume nu-l rețin și că acesta mi-a fixat o întrevedere pentru marțea următoare la orele 11 dimineța.

În vederea acestei vizite am redactat împreună cu Angheluță Mihai, văr al meu prin alianță și membru al organizației mele, două scrisori în limba franceză, deoarece fusese secretar de legăție la ministerul nostru de Externe.

Prima din aceste scrisori era adresată Misiunii Americane și prin ea arătam că am înființat o organizație puternică ce are de scop să treacă la exercitarea unei acțiuni de forță pentru răsturnarea actualului regim din țară și solicitam sprijin și ajutor american în fonduri bănești, precum și în material de luptă necesare executării acestor acțiuni. Ceream totodată să ni se fixeze modalitățile prin care să intrăm în legătură cu o persoană calificată de la Misiunea Americană, indicându-ni-se locul, ziua și ora respectivă.

Cea de a doua scrisoare era dresată însuși consulului turc și prin ea ceream să transmită prima scrisoare la Misiunea Americană.

În marțea fixată la orele 11 dimineța m-am dus singur la Consulatul Turc din Calea Dorobanți nr. 72 unde am fost primit de consulul turc în biroul său situat în fundul curții, pe dreapta, la parter.

Era un om în vârstă de 35-36 ani, de statură mijlocie, bine legat, brun, cu părul peste cap, cu ochii negri și îmbrăcat elegant cu haine de vară de culoare crem deschis.

Am conversat cu el în limba franceză și i-am arătat adevăratul scop al vizitei mele, predându-i ambele scrisori deschise. El le-a citit pe amândouă și mi-a promis că le va preda superiorului său ierarhic, adică ministrului plenipotențiar al Turciei din Capitală, ca acesta la rândul său să predea Misiunii Americane scrisoarea mea.

Totodată am stabilit cu el ca după câteva zile să-i dau un telefon într-un limbaj convențional, spunându-i că telefonul va fi dat sub numele de Artur Damian care întreabă „dacă pașaportul este gata”. În caz afirmativ înseamnă că ministrul plenipotențiar al Turciei este de acord să predea scrisoarea mea la Misiunea Americană. În caz contrar, răspunsul urma să fie dat sub forma „pașaportul nu este gata”. Vizita mea la Consulatul turc a durat aproximativ 20-30 minute.

După 2-3 zile Mihai Angheluță a dat un telefon consulului turc spunându-i că la telefon este Artur Damian și întrebând dacă pașaportul său este gata, consulul turc a răspuns că pașaportul nu este gata, ceea ce însemna că ministrul plenipotențiar al Turciei a refuzat să predea scrisoarea mea la Misiunea Americană.

Ulterior, prin luna octombrie 1948, cu prilejul vizitei mele în Capitală am încercat pe altă cale să intru în legătură cu Misiunea Americană.

În acest scop am făcut o vizită generalului în rezervă Petrescu Dumitru din București, strada Argentina nr. 41, despre care știam că fusese pe timpuri atașat militar al României la Washington și despre care eram convins că are relațiuni la Misiunea Americană din Capitală. De altfel îl mai vizitasem pe generalul Petrescu la începutul verii anului 1948, după ce luasem primul contact cu frații Macavei și după ce hotărâsem împreună cu aceștia să întemeiez organizația condusă de mine. Cu prilejul acelei prime vizite, generalul Petrescu căruia i-am comunicat intențiile mele, m-a sfătuit să mai aștept desfășurarea evenimentelor internaționale, spunându-mi totodată că nu este încă momentul prielnic pentru trecere la acțiune și că fuseseră arestați unii ofițeri superiori învinuiți de activitate subversivă, pomenindu-mi în acest sens și numele generalului Constantin Nicolescu de la fostul palat regal.

Cu prilejul celei de a doua vizite, din octombrie 1948, am cerut d-lui general Petrescu să-mi facă cu cineva legătura la Misiunea Americană spre a obține sprijin și ajutor pentru acțiunile planuite de mine împotriva regimului actual. Domnul general Petrescu a acceptat în principiu acest lucru, cu condițiunea însă ca atât eu cât și oamenii de sub comanda mea să ne considerăm subordonați domniei sale, ceea ce eu am primit.

Urma ca la o nouă vizită a mea în Capitală să raportez domnului general Petrescu cele realizate de mine și de organizația de sub conducerea mea, dar această nouă vizită la București pe care o proiectasem pentru luna martie 1949 nu a mai avut loc deoarece la 4 martie 1949 organizația mea a fost lichidată de către trupele de Securitate.

De atunci nu l-am mai văzut pe domnul general Petrescu.

Alte încercări de a lua legătură cu Misiunea Americană din Capitală prin alte persoane decât cele arătate mai sus nu am făcut. Menționez că în schimbul ajutorului și sprijinului pe care eram convins că-l voi primi din partea americanilor eram hotărât să transmit acestora informațiuni de ordin militar sau politic, în care scop întocmisem instrucțiuni și cod cifrat pentru culegerea unor asemenea informațiuni.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Maior rez. N. Dabija

București, 12 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 64-66.

1949 mai 12, [București]. A unsprezecea declarație a lui Dabija în care arată motivele care l-au determinat să înființeze organizația anticomunistă.

DECLARAȚIE

Subsemnatul maior rezervă DABIJA NICOLAE cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

Motivele care m-au determinat să trec la desfășurarea întregii mele activități subversive cu caracter terorist și informativ destinată a răsturna actualul regim din țară, sunt următoarele:

a) Nu am fost și nu sunt de acord cu transformările sociale și cu reformele sociale pe care actualul regim le pune în aplicare, deoarece aceste transformări și reforme sociale se inspiră din cele realizate de către Uniunea Sovietică, față de care am avut întotdeauna un sentiment de aversiune și adversitate și împotriva căreia am luptat în campania 1941-1944, fiind chiar decorat cu Crucea Germană de Aur și fiind citat pe întreaga națiune de fostul mareșal ANTONESCU. Aceste transformări și reforme sociale pe care le pune în practică actualul regim din țara noastră m-au făcut să nutresc și să păstrez o dușmănie neîmpăcată față de acest regim.

b) Pe de altă parte nu am fost de acord cu transformările și reformele pe care începuse să le aplice actualul regim în organizarea armatei, astfel încât după apariția Legii cadrului disponibil din vara anului 1946 am înțeles să părăsesc cadrele active ale armatei, făcând și cererea respectivă în acest sens. Și aceste reforme și transformări ale armatei au determinat în mine o creștere a aversiunii și chiar a dușmăniei mele față de actualul regim, luând astfel hotărârea de a face tot ce-mi va sta în putere spre a contribui la dărâmarea acestui regim și la redobândirea vechii mele situații într-o armată organizată după concepțiile mele, așa cum au fost în trecut.

c) În afară însă de motivele mai sus arătate, eu constatam că pe zi ce trece neînțelegerile dintre anglo-americani și Uniunea Sovietică cresc în intensitate și eram convins că ele vor determina dezlănțuirea unui nou război mondial în care înțelegeam să lupt din nou din toate puterile mele împotriva Uniunii Sovietice și a aliaților ei. Ascultam foarte des posturile de radio Londra și „Vocea Americii” precum și Ankara, astfel încât emisiunile radiofonice ale acestor posturi au exercitat o influență considerabilă asupra mea, constituind pentru mine un îndemn permanent de a trece la acțiuni de forță spre a răsturna actualul regim din țara noastră. Emisiunile radiofonice ale acestor posturi mi-au imprimat convingerea că voi putea căpăta oricând ajutorul și sprijinul anglo-americanilor pentru susținerea acțiunilor pe care le plănuisem împotriva actualului regim din țară. Aceasta cu atât mai mult cu cât din aceste emisiuni îmi dădeam seama că acțiunile plănuite de mine sunt în concordanță deplină cu interesele politice și militare ale anglo-americanilor.

Cele mai sus arătate au constituit principalele motive care m-au determinat să inițiez și să conduc organizația mea în care mi-am desfășurat întreaga activitate subversivă cu caracter terorist și informativ.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) maior rez. N. Dabija

București, 12 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 62-63.

86. **1949 mai 12, [București].** A treia declarație a lui Scridon Ion în care arată ce intenționau să întreprindă conducătorii organizației Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON IOAN, de profesie fost plutonier de Jandarmi, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba, declar următoarele:

Maiorul DABIJA NICOLAE și cu frații MACAVEI plănuiau cum să ducă acțiunile contra regimului și anume maiorul DABIJA a compus un manifest în care el bârfea conducerea și care manifest urma să fie trimis prin curieri în toate centrele mari din țară. Ca: București, Iași, Craiova, Timișoara, Brașov, Cluj, Oradea și altele și a se răspândi de pe tren din mers, iar în comune a se răspândi prin șefii de organizație și prin aruncarea lor în curtea săteanului.

Se mai așteptau percutoarele să sosească, ce erau în lucru la București și se lucrau de către maiorul NIȚESCU și pe urmă să treacă la acțiune după cum urmează:

Mai întâi lansarea manifestului, pe urmă la acțiuni de sabotaj și anume aruncarea în aer a nodurilor de cale ferată, a podurilor mari de pe linii ferate și șosele, a centralelor telefonice, atacarea și asasinarea membrilor din P.M.R. prin împușcarea lor și dare de foc casei acestora indiferent că are copii și soție, atacarea și legitimarea curselor de pasageri și toți cei găsiți cu carnet de membru P.M.R. sau sindicat să fie împușcați sau duși în munți.

Se mai plănuise atacarea mașinilor ce transportau diferite materiale ca: alimente, îmbrăcăminte și altele.

Aceste toate s-au discutat în mai multe rânduri de către maiorul DABIJA și frații MACAVEI față de toți care eram prezenți, fără a se feri de noi.

Menționez că această acțiune urma să înceapă imediat după ce sunt primite percutoarele și au terminat manifestul.

Aceasta îmi este declarația mea pe care o dau, susțin și semnez.

Azi, 12 mai 1949.

(ss) I. Scridon

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 79.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON IOAN, de profesiune fost plutonier de Jandarmi, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba, declar următoarele:

În ziua de 4 martie 1949 mă aflu în Muntele Mare, jud. Turda, la piciorul acestuia numit Greșii, aici locuiam în două cabane făcute de noi, în cabana întâi locuiau următorii: PASCU CORNEL, DECEAN PETRU, MIHĂLȚAN TRAIAN, IHUȚ TRAIAN, MITROFAN LUCIAN, CLOAMBĂ IOSIF și SALAGEA NICOLAE și BUȚUȚUI VIORICA, concubina lui PASCU CORNEL; în cabana a doua mă aflu eu, maiorul DABIJA NICOLAE, MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, SANDA POP, maior ONIGA EMIL, ONEA TITUS, VANDOR VICTOR, CIGMĂIAN IOAN, OPRITĂ GHEORGHE, MAIER GAVRIL cu soția MAIER ELENA, CÂMPEANU TRAIAN, BREAZU IULIU și MOLDOVAN SIMION.

Armamentul se afla la fiecare care a primit. În jur de orele 6-6, 30 am auzit o împușcătură, după care, eu fiind trezit am ieșit afară unde m-am întâlnit cu PASCU CORNEL care venea de la cealaltă cabană și m-a întrebat că ce este, la care i-am răspuns că nu știu, după care am intrat în cabană să mă îmbrac unde i-am găsit pe ceilalți îmbrăcați și m-au întrebat că ce este, la care eu am răspuns că suntem înconjurați de armată.

Atunci MACAVEI TRAIAN și RAȚIU AUGUSTIN și-au luat armele; primul pistolul mitralieră, iar al doilea pușca Z.B. Îndată după ieșirea lor afară s-au auzit împușcături mai dese de pistol mitralieră și arme. Atunci am ieșit și eu afară cu pistolul mitralieră și i-am văzut pe MACAVEI TRAIAN stând în fața cabanei în partea dreaptă în genunchi și trăgea cu pistolul mitralieră, iar PASCU CORNEL și RAȚIU AUGUSTIN în fața cabanei mai jos în genunchi lângă câte un copac de unde trăgeau și ei cu armele Z.B. Eu m-am dus lângă PASCU CORNEL și care m-a întrebat ce facem, eu i-am spus că fugim între timp am tras și eu de două ori câte o rafală cu pistolul mitralieră din poziția în picioare în direcția spre pădure, în ce direcție trăgeau și ei. Văzând foc intens asupra noastră de pistoale mitralieră și armă mă miră faptul că nu am fost rănit sau chiar că nu am căzut și ca să nu fiu prins m-am hotărât să fug. În timpul acesta ceilalți continuau să tragă.

Hotărându-mă să fug pe partea de jos a muntelui. Am fugit în această direcție știind că în această direcție nu era foc de arme și am bănuț că aici poate nu este armată precum nici nu a fost. În urma mea la 4-5 pași a fugit și PASCU CORNEL. Am fugit 4-5 km unde am stat în cabană până seara, după care ne-am dus la soacra lui IHUȚ TRAIAN la circa 7-8 km de munți.

Aceasta îmi este declarația mea pe care o dau, susțin și semnez.

12 mai 1949

(ss) Scridon Ioan

88.

1949 mai 12, [București]. A cincea declarație a lui Scridon Ioan în care arată cum s-a predat în ziua de 8 martie 1949.

12 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON D. IOAN, de profesiune fost plutonier de Jandarmi, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba, declar următoarele:

În ziua de 8 martie mă aflu într-o cabană din Valea Tibrului cu următorii fugari: eu, PASCU CORNEL, POPA ȘTEFAN, SANDU MAXIM și MOLDOVAN NICOLAE.

Armamentul aflat asupra noastră era după cum urmează: eu aveam pistol mitralieră rus, cu care am fugit din Muntele Mare și 72 de cartușe, încărcător la pistol; PASCU CORNEL o armă Z.B. și 65 cartușe, tot cu care a fugit din Muntele Mare; POPA ȘTEFAN avea două pistoale și anume unul „Beretta” și unul „Steyer”, muniție nu știu că nu l-am întrebat, el mai avea și 3 grenade defensive; SANDU MAXIM avea pistol „Parabellum”, muniție nu știu, iar MOLDOVAN NICOLAE avea un pistol „Steyer”, la fel muniție nu știu ce a avut.

Aici am stat până la orele 14-15, când înștiințați de un băiat de cca 14-15 ani că vin jandarmii. Atunci noi ne-am sculat fiindcă eram culcați și am ieșit afară, după care am văzut doi ostași. Atunci eu am strigat să ne predăm, iar POPA ȘTEFAN a strigat nu se predă nimeni, după care eu am fugit de lângă dânsul cca 15-20 m, știindu-l hotărât și să nu fiu împușcat de el, după care m-am predat fără să fi tras un foc. Trăgând am văzut pe POPA ȘTEFAN și SANDU MAXIM.

Aceasta îmi este declarația mea pe care o dau, susțin și semnez.

(ss) I. Scridon

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 85.

89.

1949 mai 12, [București]. A șasea declarație a lui Scridon Ion despre armamentul de care a dispus organizația maiorului Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON D. IOAN, de profesiune fost plutonier de Jandarmi, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba, declar următoarele:

În ceea ce privește împărțirea armamentului, mie mi s-a dat pistolul mitralieră rus la data de 26 februarie de către MACAVEI TRAIAN cu un număr de 212 cartușe și un încărcător. Lui PASCU CORNEL nu i s-a dat, fiindcă avea armă Z.B. și una sută cartușe, la fel CLOAMBĂ IOSIF a primit armă Z.B. și 100 cartușe, SANDU MACAVEI avea armă automată rusă și una sută cartușe, IHUȚ TRAIAN avea mitralieră „Manlicher” și 200 cartușe, IHUȚ AVRAM avea armă Z.B. și 100

cartușe, DABIJA NICOLAE armă Z.B. și 50 cartușe iar MACAVEI TRAIAN avea pistol mitralieră și 320 cartușe calibru 9 lung. Menționez că MACAVEI TRAIAN și MACAVEI ALEXANDRU mai aveau și pistoale „Parabellum”, care funcționau cu acele cartușe 9 mm lung.

S-au mai dat arme lui MAIER IOSIF la data de 11 februarie și 50 cartușe, armă Z.B. dată când a fost dus în munte.

S-au mai împărțit arme la data de 3 martie 1949 următorilor oameni care au fost aduși la data de 2 martie 1949, după cum urmează:

MIHĂLȚAN TRAIAN armă Z.B. și 50 cartușe, ONEA TITUS armă Z.B. și 50 cartușe, RAȚIU AUGUSTIN armă Z.B. și 50 cartușe, CIGMĂIAN IOAN armă „Manlicher” și 50 cartușe, numitul avea și pistol „Steyer” și 40 cartușe, armă Z.B. și 50 cartușe, MITROFAN LUCIAN armă rusească și 50 cartușe, BREAZU IULIU armă Z.B. și fără cartușe, OPRITĂ GHEORGHE pistol mitralieră „Daimler” fără cartușe, CÂMPEANU TRAIAN pistol mitralieră „Daimler” fără cartușe, DECEAN PETRU nu a primit că nu a mai fost armament și avea pistol „Steyer” și 50 cartușe. VANDOR VICTOR nu a primit și nici SIMION MOLDOVAN, fiindcă nu au mai fost arme, iar d-ra SANDA POP a primit pistol „Browning” calibru 6,35 și 6 cartușe.

Menționez că la restul care nu au primit arme și nici cartușe li s-a spus de către MACAVEI TRAIAN că vor primi ulterior, că el va merge în misiune și va aduce arme, căci mai are la Bucium-Montari un număr de 10 arme și circa 4.000 cartușe.

Menționez că tot acest armament și muniție a fost împărțit de MACAVEI TRAIAN și MACAVEI ALEXANDRU, fiindcă tot armamentul a fost procurat de ei.

Acest armament a fost împărțit cu scopul de a fi întrebuințat în luptă și anume de maiorul DABIJA NICOLAE și cu frații MACAVEI, care au făcut un plan de acțiune care se limita la atacarea Securității, atacarea și dezarmarea batalioanelor de vânători din apropiere precum și dezarmarea lor, la fel a Miliției de la sate și în caz că nu mai au bani să se poată aproviziona și îmbrăca pe cei din bandă, să atace diferite bănci de stat ca Brad, Banca din Cluj și altele.

Aceasta îmi este declarația mea pe care o dau, susțin și semnez.

(ss) I. Scridon

Azi, 12 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 86-87.

90. **1949 mai 12, [București].** A patra declarație a lui Onea Titus în care arată cum a devenit membru al organizației Dabija și de ce armament au dispus.

DECLARAȚIE

Subsemnatul ONEA TITUS, de profesie student, anul VI Medicină umană, născut în anul 1925, luna ianuarie 10, în comuna Roșia Montană, județul Alba, fiul lui Gherasim, pensionar public și al Eugeniei, casnică, cu serviciul militar satisfăcut

în cadrul Facultății de Medicină, în trecut nu am suferit nici o condamnare, nu posed nici un fel de avere mobilă sau imobilă, domiciliat în strada Anatole France 11 Cluj, declar următoarele:

În trecut, începând din iunie 1948, am fost urmărit de Securitatea din Cluj pentru activitate legionară dusă în cadrul Facultății de Medicină Umană, iar în prezent face parte ca membru din banda teroristă condusă de maiorul deblocat DABIJA NICOLAE.

În ziua de 20 ianuarie 1949 m-am întâlnit în București pe b-dul 6 Martie cu vărul meu OPRIȘA OVIDIU care mi-a spus că a fost pe la el un om pe care nu-l cunoaște și l-a întrebat dacă nu știe unde locuiesc eu și că acel om se numea COSMA PETRE și i-a lăsat vărului meu, pentru eventualitatea că mă întâlnește, adresa maiorului NIȚESCU în București, Parcul Vatra Luminoasă, str. B, nr. 13, unde eu să-l caut pe COSMA. L-am găsit pe COSMA PETRE la maiorul NIȚESCU acasă. COSMA PETRE mi-a spus că a venit la București fiind trimis de maiorul DABIJA care constituise o bandă, împreună cu frații MACAVEI, pe Muntele Mare, jud. Turda, pentru a face anumite cumpărături necesare bandei, lista acestor cumpărături predând-o maiorului NIȚESCU împreună cu suma de aproximativ 40.000 lei.

COSMA PETRU care venise la București în calitate de delegat al lui DABIJA mi-a propus și mie să merg la Muntele Mare. I-am răspuns că nu merg momentan și că mă voi gândi și-i voi da răspunsul când va reveni dânsul la București.

În ziua de 20 februarie 1949 COSMA PETRU a revenit la București pentru a ridica și restul de lucruri comandate de maiorul DABIJA prin intermediul maiorului NIȚESCU. Lucrurile comandate urmau să servească scopurilor bandei de la Muntele Mare, jud. Turda.

Aproximativ la data de 24 februarie 1949 i-am spus și eu lui COSMA PETRU că accept să devin membru al bandei și să merg cu el la Muntele Mare. Am fost determinat la această acceptare datorită faptului că COSMA PETRU mi-a spus că banda este bine ascunsă și că locul unde se găsea era pentru mine o ascunzătoare mult mai sigură decât Bucureștii.

Am ajuns la Muntele Mare la data de 26 februarie 1949. Am găsit acolo pe următorii: maior DABIJA, MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU și alții. Șef al bandei era maiorul DABIJA, iar ajutor al său era MACAVEI TRAIAN.

În ceea ce privește armamentul care se găsea acolo știu doar faptul că arma semi-automată rusă ce o avea a procurat-o prin intermediul lui IHUȚ TRAIAN de la cineva din comuna Bistra, jud. Turda, în schimbul unui pistol de buzunar și a unei sume de bani. Restul armelor nu știu de unde s-au procurat, iar în privința felului de aprovizionare cu armament pentru viitor știu că maiorul DABIJA i-a spus lui MACAVEI TRAIAN că pe cât îi este posibil să aducă oameni înarmați, urmând ca după ce s-ar fi adunat un număr mai mare de oameni să se încerce procurarea de arme de la autorități și armată prin forță. În prezența mea maiorul DABIJA a vorbit cu MACAVEI ALEXANDRU despre posibilitatea de reușită a unui atentat asupra depozitului de muniție al Batalionului de la Abrud, jud. Alba, MACAVEI ALEXANDRU arătând că acest depozit fiind construit din beton nu poate fi spart, existând pericolul de a fi aruncat în aer. S-a vorbit apoi de depozitul de muniție din Câmpeni, jud. Turda. S-a mai vorbit și de depozitul de dinamite de la minele de aur

de la Roșia Montană, jud. Alba. Acest depozit se găsea în mină și deci nu se putea scoate decât cu mare greutate.

Acest plan urma să se pună în aplicare când banda ar fi avut la dispoziție un număr mai mare de oameni.

În privința scopurilor de viitor ale bandei, DABIJA a declarat în fața tuturor că toate acțiunile bandei vor fi îndreptate împotriva regimului actual și că va fi primit ca membru oricine este dispus să lupte împotriva acestui regim politic.

Se conta pe izbucnirea unui conflict între U.R.S.S. și S.U.A. și în această eventualitate banda ar fi dus o acțiune de sabotaj în dosul frontului, acțiune constând în distrugerea de căi de comunicație, poduri, depozite de muniție și orice acte în stare a împiedica acțiunea armatelor româno-sovietice.

Până atunci urma ca banda să-și adune oameni și arme și pe cât posibil să adune în jurul său cât mai mulți oameni pentru ca la momentul oportun să poată ocupa întreaga regiune a Munților Apuseni. În privința acțiunilor minore de teroare, a fost vorba ca susținătorii mai entuziaști ai regimului actual, câte unul din fiecare sat din jur să fie amenințat cu distrugerea avutului și chiar cu moartea, dacă aflând ceva despre legăturile bandei prin sate le divulgă. Exemple de acte de terorism ale membrilor bandei cunosc faptul că MACAVEI ALEXANDRU a împușcat mortal doi plutonieri, iar alți membri din bandă au bătut pe șeful sindicatului agricol din comuna Lupșa, jud. Turda, pe acesta bătându-l pentru faptul că a strigat „Săriți! Bandiții!”.

În privința armamentului știu că la sosirea mea la Muntele Mare cei de acolo, în afară de femei, erau toți înarmați și anume:

Maior DABIJA – o armă Z.B. și 60 cartușe;

MACAVEI TRAIAN – un pistol automat german și un pistol de buzunar;

MACAVEI ALEXANDRU – o armă semi-automată rusă și un pistol de buzunar;

SCRIDON IOAN – un pistol automat rus și muniția respectivă;

Subsemnatul – o armă Z.B. și 50 cartușe.

Iar ceilalți membri ai bandei aveau arme cu repetiție, muniția respectivă și unii și pistoale de buzunar.

În ziua de 3 martie 1949, MACAVEI ALEXANDRU a făcut verificarea întregului armament și muniție ce se găsea acolo, dând celor ce nu aveau, cele două sau trei arme ce se găseau la cabană, împărțind, la fel, cartușele, așa ca fiecare om cu o armă să aibă în jurul numărului de 50 cartușe. Scopul urmărit prin aceasta era ca în momentul unui atac să aibă cât mai mulți oameni înarmați pentru a ataca autoritățile.

În ceea ce privește modul de recrutare a membrilor nu cunosc prea bine cum se făcea, dar știu că câțiva oameni de legătură în comunele Întregalde, Galda de Sus, Galda de Jos, Benic, Teiuș, toate în jud. Alba, iar PASCU CORNEL era cel prin intermediul căruia banda păstra legătura cu acești oameni. Urma să fie primiți ca membri de preferință legionari. P.N.Ț.-iști Maniu și ofițeri deblocați.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu și nesilit de nimeni.

(ss) Titus Onea

București 12 mai 1949

DECLARAȚIE

Subsemnatul ONEA TITUS, de profesiune student, anul VI Medicină Umană, născut în anul 1925, luna ianuarie 10, în comuna Roșia Montană, județul Alba, fiul lui Gherasim, pensionar public și al Eugeniei, casnică, cu serviciul militar satisfăcut în cadrul Facultății de Medicină, în trecut nu am suferit nici o condamnare, nu posed nici un fel de avere mobilă sau imobilă, domiciliat în strada Anatole France 11 Cluj, declar următoarele:

În trecut, începând din iunie 1948, am fost urmărit de Securitatea din Cluj pentru activitate legionară dusă în cadrul Facultății, iar în prezent face parte ca membru din banda teroristă condusă de maiorul deblocat DABIJA NICOLAE.

În ceea ce privește armamentul, muniția și explozivii ce se găseau în posesia bandei știu că se compunea din următoarele:

- 12 sau 13 arme cu repetiție și aproximativ 800 cartușe;
- 2 pistoale automate germane și 3 încărcătoare cu cartușe;
- 10-12 pistoale de buzunar;
- 3 grenade;
- trotil și dinamită aproximativ 20 kg;
- un pistol automat rus cu un număr de cartușe ce nu-l cunosc.

Membrii bandei de la Muntele Mare, jud. Turda au fost determinați în majoritate să se înarmeze de faptul că erau fie legionari fie țărâniști sau erau ofițeri deblocați și în general oameni nemulțumiți de situația politică actuală din România.

Scopul pentru care se intenționa să se întrebuințeze armamentul era pentru cel individual, înarmarea a cât mai mulți oameni care la momentul potrivit să poată ataca autoritățile și instituțiile, iar pentru materialele explozive se intenționa pregătirea de mine care să servească la acte de sabotaj ca: distrugeri de căi de comunicație, poduri, minarea șoselelor și în acest sens maiorul DABIJA a comandat prin intermediul delegatului COSMA PETRU, maiorului NIȚESCU de la București un număr de 50 percutoare. Din trotil s-au mai făcut prin învelire cu sârmă un fel de grenade.

În ceea ce privește planurile de viitor ale bandei în privința armamentului știu că maiorul DABIJA a spus la sfârșitul ședinței în care el a pus problema comenzii ca pe viitor să i se aducă pe cât posibil oameni înarmați.

Am asistat de asemenea la o discuție între maiorul DABIJA și MACAVEI ALEXANDRU în care aceștia au vorbit despre șansele de reușită a unui atac asupra depozitului de muniție al Batalionului de la Abrud, jud. Alba, MACAVEI ALEXANDRU a ridicat în privința acestui depozit obiecția că e făcut în beton și chiar dacă s-ar reuși să se înlăture prin surprindere paza, depozitul nu poate fi spart decât cu explozivi și în acest caz se riscă aruncarea lui în aer. Tot în cadrul acestei discuții au mai vorbit de depozitul de muniție din Câmpeni, jud. Turda și în legătură cu acesta MACAVEI ALEXANDRU a spus că fiind situat aproape de cazarmă nu poate fi atacat decât cu forță numerică mare.

Au mai vorbit de asemenea despre depozitul de explozivi de la minele din Roșia Montană, jud. Alba și în ce privește acesta, am intrat și eu în discuție spunându-le că este situat jos în mină și este foarte greu de scos. Maiorul DABIJA a curmat atunci discuția, spunând că va reveni asupra chestiunilor de asemenea natură mai târziu, când va dispune de o forță suficientă și că atunci va face un plan precis.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu și nesilit de nimeni.

(ss) Titus Onea

București 12 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 111-112.

92. 1949 mai 12, [București]. A doua declarație a lui Bolfea Silvestru despre activitatea sa de sprijinitor al grupului Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul BOLFEA SILVESTRU agricultor, născut în anul 1899 septembrie, ziua 15, cu ultimul domiciliu în cătunul Modolești, comuna Întregalde, cătunul Modolești Alba declar următoarele:

Începând din toamna anului 1948 am primit de bună voie să se ascundă la mine PASCU CORNEL împreună cu alți bandiți. Le-am dat de mâncare și i-am culcat în casa mea de mai multe ori.

În acest timp mi-au spus că s-au adunat mai mulți oameni în Muntele Mare pentru ca să se organizeze în bande și în primăvară o să înceapă războiul între sovietici și America cu Anglia și revoltă în țară. Or mai spus multe vorbe despre comuniști și despre guvern și m-or sfătuit să nu mă mai duc la ședințele comuniștilor, să intru și eu în banda lor și să mai caut și alți oameni care să meargă în banda lor. Eu am primit și după ce am plecat am căutat oameni și am găsit pe ILIE SIMION, MARIAN VICTOR și pe ONEA FLORIAN. Le-am spus totul ce ne-au spus bandiții, ia-am adunat la mine acasă și am hotărât ca atunci când cei din munți vor da semnalul să le dăm ajutorul nostru ca să omoare pe comuniștii din comună, să aruncăm podurile în aer, să ocupăm gărilile și să punem mâna pe puterea statului; pentru aceasta să ne căutăm fiecare arme. Au zis către mine „bine”, s-au hotărât și au plecat.

Când bandiții MACAVEI, PASCU CORNEL și încă patru veneau la mine s-au sfătuit să atace Banca din Ighiu sau Percepția din Teiuș, pentru a le jefuiască de bani. M-or trimis pe mine și cu PASCU CORNEL să vedem cum este păzită Percepția din Teiuș, ne-am dus amândoi la Teiuș, iar ceilalți bandiți au rămas acasă la mine să nu aștepte cu răspunsul. După ce că am văzut cum îi cu Percepția ne-am întors, le-am spus la cei ce ne așteptau că cum îi și apoi au plecat la jaf. S-au întors

la mine a doua noapte toți cu banii furați, mi-a dat 15.000 lei pentru mine, ceilalți bani i-or luat și or plecat.

Prin februarie 1948 MIHĂLȚAN TRAIAN din Teiuș a venit la mine acasă cu încă doi și mi-au cerut să-i duc la banda lui MACAVEI. Eu mă înțelesesem cu MACAVEI că dacă vine cineva la mine, să-i conduc în comuna Mogoș la CRISTEA VASILE, gazda bandei. Am dus aici pe cei trei. Au rămas doi, iar MIHĂLȚAN s-a întors cu mine. Altădată MIHĂLȚAN a mai venit cu patru inși și i-am dus în alt loc unde se afla banda.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez nesilit de nimeni.

(ss) Bolfea Silvestru

12 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 132.

93. 1949 mai 13 [București]. A șasea notă informativă scrisă de agentul Securității introdus în celula nr. 5, împreună cu maiorul Dabija.

Referat¹¹
13 mai 1949

În continuarea discuțiilor avute cu Dabija Nicolae din celula nr. 5 refer următoarele:

Ca element de legătură în Arad îl avea pe maiorul Opreanu din Arad, care l-a introdus pe Dabija și a făcut legătura cu frații Macavei.

Opreanu era mai mult în legătură cu Macavei și aceștia căutau un element ca Dabija să pună bazele acestei organizații.

Opreanu a contribuit la transmiterea informațiilor cât și în legătură cu focoasele pentru mină.

Numitul Iancu fost plutonier în grăniceri și subaltern al lui Dabija (prevăzut în al doilea referat) s-or afla pe lângă sau chiar în Chișineu-Criș, acesta avea legături permanente cu Dabija.

După ce s-a întors ieri de la anchetă mi-a povestit că a fost interogat în legătură cu „americanii”, cu posturile de radio și propaganda ce o fac aceștia și împrejurările care l-au determinat să ia această poziție față de guvern.

Din discuția avută între el și tov. căpitan anchetator i-a dat să înțeleagă că generalul Petrescu ar fi declarat cu cine a avut legătură (americanii), cine era vizitat etc. și este foarte supărat că generalul a recunoscut, întrucât Dabija vroia să-l scoată nevinovat.

¹¹ La p. 298-300 a dosarului și volumului respectiv este referatul dactilografiat, cu foarte mici diferențe de exprimare, dar apare sub formă de notă (n.ed.).

Tot din discuție a aflat că un general maior Petrescu fost colonel în rezervă ar fi președintele Tribunalului Militar; iar acuzator public un colonel care i-a fost coleg lui Dabija (colonelul are o tăietură pe față și că aceștia îl vor judeca foarte curând aplicându-i maxim de pedeapsă pentru a le arăta comuniștilor cum știu să-și facă datoria.

Mi-a povestit despre președintele Tribunalului Militar o mulțime de chestiuni, printre care: acest general a fost dat afară din magistratură de către Antonescu pentru incapacitate și crime contra populației, Basarabiei etc. și că la procesul lui Maniu nu au avut un alt om mai hotărât decât pe acesta care l-a rechemat în cadrele active și făcut general-maior, că acesta este un sadic și face orice pentru a-și menține poziția. Parte din aceste informații le-a auzit la postul de radio „Vocea Americii” în perioada procesului Maniu.

Crede că va putea lua legătura cu generalul Petrescu care este reținut și vrea să-l întrebe dacă în proces americanii își iau angajamentul să le susțină cauza prin presă, radio și chiar prin protest adresat guvernului, căci astfel el va lua hotărârea și răsturna procesul în plină ședință, cerând să i se asculte martori pe care îi va propune, cât și pe restul organizației care nu sunt aduși la această Direcție pentru anchetă și care în majoritate sunt țărani, muncitori și oameni fără slujbă. Zice și mereu susține că nimeni nu are curajul să aducă pe toți aceștia în proces întrucât presa străină ar comenta și folosi acest prilej ca drept asuprire a oamenilor săraci, țărani și muncitori.

Îi este frică (așa după cum am scris și în celelalte referate) să fie executat.

Spune că ieri și-a dat o altă autobiografie și a început la o declarație în care concretizează întreaga activitate și că în această declarație i se dictează ce să scrie și consideră drept presiune morală, cu toate că în încheiere precizează „Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez nesilit de nimeni”.

Dacă în proces va fi acuzat cu tenacitate și descris ca un criminal și borfaș de rând va cere să i se citească prima declarație dată în fața Securității la Turda pe care o consideră declarația de bază și liberă, nicidecum pe restul în care i s-a dictat ce să scrie: „organizație teroristă” și că-i va răspunde președintelui „cred că această declarație nu poate fi decât a unui acuzator sau anchetator, nicidecum expresia mea ca învinuit” și câte altele

Îmi explică modul în care este prelucrat de tov. căpitan în referire cu atitudinea pe care trebuie să o aibă la proces și că Dabija dacă dă concursul scontat și pedeapsa îi va fi mai ușoară.

În continuare spune că va trebui înainte de proces să mai stea de vorbă și a-l pregăti să știe ce să răspundă.

În cadrul discuțiilor spune că tov. căpitan ar fi încercat să-l convingă de dragostea ce o are tov. Stalin și U.R.S.S. față de oamenii muncii etc. și Dabija mi-a spus că ar fi răspuns: „Da, tov. Stalin este un geniu, dar nu pentru noi ci pentru ruși”.

Mereu îmi documenta cum era informat de ceea ce se scoate din țară și se duce în U.R.S.S. și că regretă că nu a exterminat pe toți rușii care i-au căzut în mână pe front.

A aflat că mai sunt niște declarații în referire la activitatea lui de pe front dar și acestea sunt prea vagi.

Mereu se întreabă unde îi sunt obiectele rămase în bordeiul de pe munte, cizme noi biulgher, ceas, haine lenjerie etc.

În declarațiile date de el până în prezent susține că nu a băgat pe o fată Sanda care a stat și ea cu el pe munte vreo 15 zile și care a mai fost condamnată pentru rebeliune vreo 4 ani.

Aceasta l-a ajutat la multiplicarea proclamației și alte chestiuni birocratice.

Susține că dacă au fost împușcați frații Macavei și Cornel Pascu fost secretar de Plasă P.M.R., această hotărâre a fost luată pentru a nu se mai întinde discuțiile în jurul anchetei.

Dabija a aflat că la Berlin s-a ridicat blocada și că pe 23 mai 1949 se întrunesc miniștrii de Externe pentru a cădea de acord și speră că dacă se vor împăca, până la urma, prima condiție va fi eliberarea deținuților politici, alegeri libere etc. și astfel speră că de va juca rolul bine până la urmă și în cadrul procesului nu va avea o poziție dărză, va fi condamnat la muncă silnică și se va bucura de amnistie și după ce va scăpa definitiv, atunci ar dori să fie numai o lună șeful Siguranței.

(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 273-274 (f-v).

94. 1949 mai 13 [București]. A șaptea declarație a lui Scridon Ioan în care arată cum a intrat în organizația maiorului Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON D. IOAN, de profesieune fost plutonier în Jandarmerie, domiciliat în comuna Benic, jud. Alba declar următoarele:

Am fost determinat să intru în organizația subversivă prin faptul că eram nemulțumit că am fost dat afară din armată. Am intrat în organizație prin PASCU CORNEL pe care îl cunoșteam mai înainte și care mi-a spus că luna octombrie anul 1948, Americanii și Englezii vor face invazie în România, pe mare, prin aer cu aviația, prin aterizări de avioane și parașutiști, iar terestru, cu mașini prin Iugoslavia.

Atât el cât și SANDU MAXIM au spus aceasta la adunarea din 18 sau 20 septembrie 1948, față de 17 locuitori din comuna Benic, care au luat parte la această adunare.

Mai mult, ei spuneau că întreaga țară este organizată și că trebuie să ne organizăm și noi, ca să putem da ajutor americanilor în momentul invaziei.

Tot ei, PASCU CORNEL și SANDU MAXIM, mai spuneau că toți acei care nu vor face parte din această organizație, nu vor putea obține în viitor nici un fel de serviciu, iar care vor face parte din aceasta, își vor primi serviciul, cei care au avut, iar ceilalți vor căpăta pământuri și servicii.

Eu fiind scos din armată și spunând că ulterior, după schimbare, voi putea să primesc serviciul pe care l-am avut sau altul pe care aș fi putut că-l conduc, am primit.

Atât eu cât și ceilalți, am fost asigurați că luna octombrie nu va trece fără să se declanșeze războiul.

Mai mult, ei spuneau că au primit pentru a organiza, dolari, că au legătură cu anglo-americanii prin ambasade, că noi nu lucrăm pe cont propriu, că ordinele când să se înceapă acțiunea vor fi date de americani și că ora începerii acțiunii va fi cunoscută numai cu 46 de ore înainte, pentru ca oamenii să se pregătească.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez.

(ss) I. Scridon

13 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 84.

95. 1949 mai 13 [București]. A opta declarație a lui Scridon Ioan despre ce acțiuni plănuia maiorul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON D. IOAN, de profesie fost plutonier în Jandarmerie, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba declar următoarele:

În ceea ce privește declanșarea acțiunii pe care o plănuise maiorul DABIJA și care urma să aibă loc prin luna aprilie 1949, constă din:

Răspândirea unui manifest contra actualului regim, după care urmau acțiunile de sabotaj și anume: aruncarea în aer a nodurilor de cale ferată, a podurilor mari de pe liniile ferate și șosele, a centralelor telefonice, atacarea și asasinarea membrilor din P.M.R. prin împușcarea lor și dare de foc a casei acestora, indiferent că are copii și soție, atacarea și legitimarea curselor de pasageri și toți cei găsiți cu carnet de membru P.M.R. să fie împușcați sau duși în munți.

Se mai plănuise atacarea mașinilor ce transportau diferite materiale cu alimente, îmbrăcăminte și altele.

Aceste toate s-au discutat de maiorul DABIJA și frații MACAVEI în mai multe rânduri de toți care erau prezenți fără a se feri de noi.

Menționez că pentru procurarea armamentului necesar acestei, acțiuni, se plănuise atacarea unităților de Securitate și a Batalioanelor de Vânători din împrejurimi.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, susțin și semnez.

(ss) I. Scridon

13 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 80.

1949 mai 13 [București]. Proces-verbal încheiat între D.G.S.P. București și D.R.S.P. Sibiu pentru predarea-primirea a 30 reținuți din organizația Dabija și corpurile delictive respective.

PROCES-VERBAL

Astăzi anul una mie nouă sute patruzeci și nouă, luna mai ziua 14.

Noi, Gossler Gheorghe locotenent din Direcțiunea Generală a Securității Poporului București și Nistor Victor locotenent din Direcțiunea Regională de Securitate Sibiu constatăm prin prezentul proces-verbal că astăzi data de mai sus, am procedat primul la predarea iar al doilea la primirea reținuților de mai jos notați, împreună cu corpurile delictive menționate mai jos.

1. DABIJA NICOLAE.	16. TOTOIAN SIMION.
2. ROBU IOAN.	17. AVRĂMUȚ DUMITRU.
3. MĂRGINEANU ION.	18. TOPOREȚ IOAN.
4. MAXIM ALEXANDRU.	19. PREJA ALEXA.
5. SCRIDON IOAN.	26. PREJA DOMINIC.
6. BOLFEA SILVESTRU.	21. VANDOR VICTOR.
7. ONEA TITUS.	22. DĂRĂMUȘ VASILE.
8. MIHĂLȚAN TRAIAN.	23. FLORIN MIHAI.
9. LAZĂR NICODIM.	24. VANDOR VALERIA.
10. BEDELEANU ION.	25. OPRITĂ GHEORGHE.
11. PASCU PETRU.	26. NIȚESCU NICOLAE.
12. CRIȘAN VASILE.	27. ANGHELUȚĂ MIHAI.
13. PICOȘ FLORIAN.	28. IONESCU RADU.
14. VOICU VASILE.	29. MARIN NICOLAE.
15. GHERMAN VICTOR.	30. POP ALEXANDRA.

În total un număr de trei zeci reținuți, cu următoarele corpuri delictive:

Un pistol mitralieră german cu seria 6760 cu un încărcător.

Un pistol „Beretta” cal. 9 mm seria 06555.

Una armă „Steyer” model 1913 seria 82403.

Șase capse pirotehnice.

Două sute optzeci și patru cartușe 9 mm lung.

Șase sute cinci zeci grame trotil și un metru fitil „Bickford”.

Patru cartușe pentru pistol „Beretta” cal. 9 mm scurt.

Un pistol mitralieră cu seria 579.

Una armă mitralieră germană cal. 7, 92 seria 458 cu 35 cartușe.

Două sute grame trotil.

Două capse pirotehnice.

Un pistol „Beretta” cal. 9 mm scurt seria 27255.

Un pistol „Steyer” cal. 9 mm seria 3661.

Un pistol „Parabellum” cal. 9 mm seria 9457.

Un pistol „Parabellum” german cal. 9 mm.

Un pistol pentru rachete seria 374.

Cartușe diferite opt zeci și opt bucăți.
Două arme de vânătoare una cal. 7,92 mm și una cal. 12.
Un pistol „Beretta” cal. 9 mm scurt cu cinci cartușe.
Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal spre cele legale în dublu exemplar, dintre care unul se predă predătorului.

(ss) Locotenent

Am primit
(ss) Locotenent

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 186.

97. **1949 mai 16, Turda.** Serviciul Județean de Securitate a Poporului Turda raportează Direcției Generale a Securității Poporului București cum a fost descoperită și distrusă organizația Dabija-Macavei.

S.J.S.P. Turda
16 mai 1949

Către
Direcția Generală a Securității Poporului București

Avem onoarea a vă raporta felul cum a fost descoperită și prinsă organizația teroristă din Muntele Mare, județul Turda.

În luna ianuarie 1949 am recrutat ca informator pe Râștei Augustin, zis Grăsunel, din Bistra, cătunul Vârci, jud. Turda, care-i frate vitreg cu Ihuț Avram și Ihuț Traian. Acesta și-a luat angajamentul de a identifica banda din Muntele Mare. Era considerat de către fratele său vitreg, Ihuț Avram, ca om de încredere, s-a atașat de bandă și-a început să ne furnizeze material.

La 1 martie 1949 ne-a informat că fratele său Ihuț Avram se află acasă și cu ajutorul lui am reușit să-l arestăm.

La 1 martie 1949 banda era compusă din 7 persoane, dar în 2 martie au sosit un număr de 17 indivizi. Având la bază pe informatorul nostru, care cunoștea terenul și locul unde sunt adăpostiți, și având arestat și pe fugarul Ihuț Avram, în ziua de 4 martie 1949 a început acțiunea, cu care ocazie au fost arestați 10 indivizi: Onea Titus – student, Rațiu Augustin din comuna Sărmășel, jud. Cluj, Vandor Victor din comuna Întregalde din Alba, Moldovan Simion din Blaj, Mihălțan Traian din Teiuș, Opriță Gheorghe din Balomiru de Câmpie – Hunedoara, Alexandra Pop din Bistra, județul Turda, Ihuț Avram din Bistra – Turda, Breazu Iuliu din Teiuș – Alba. Morți: Mitrofan Lucian, Maier Iosif, Maier Elena, Decean Petru și Macavei Alexandru [în realitate cel ucis a fost Ioan Cigmăianu, dar Securitatea a realizat abia ulterior că a comis o greșeală de identificare – n.n.]. Dispăruți: Dabija Nicolae, Macavei Traian, Scridon Ion, Pascu Cornel, Ihuț Traian, Iliuță Ioan [Iosif Cloambă – n.n.], Salagea

Nicolae, Vodă Costică, Câmpeanu Traian. Dispăruți propriu-zis în acțiunea din Muntele Mare au fost numai: Dabija Nicolae, Macavei Traian, Scridon Ioan și Pascu Cornel, iar restul erau trimiși după alimente din ziua de 3 martie 1949 și care n-au mai revenit în Muntele Mare [Traian Câmpeanu se afla la cabană în momentul atacului, dar a reușit să scape, fiind prins peste două zile de câțiva locuitori din zonă și predat Miliției. Constantin Vodă, deși era în legătură cu Mișu Salagea și Traian Ihuț, nu a fost niciodată pe Muntele Mare, el nedorind să facă parte din această organizație – n.n.].

Tovarășul șef al Serviciului Securității Poporului Turda [este vorba de cpt. Kovács Mihai – n.n.] a instruit în acest sens anumiți membri de partid din comuna Bistra ca orice persoană străină de comună să fie arestată cu ajutorul altor cetățeni din comună. Cu această ocazie a fost instruit numitul Diniș Aron din Bistra și Râștei Avram din Bistra, a lui Pinti. În ziua de 21 Martie 1949 numiții Diniș Aron și Râștei Avram au arestat pe Dabija Nicolae.

În raza noastră de acțiune în Munții Apuseni, rămășițe ale fugarilor mai avem pe Ihuț Traian, Salagea Nicolae zis Mișu și Vodă Costică, care până în prezent nu au putut fi prinși.

Acțiunea noastră informativă pentru descoperirea lor continuă, iar în speranța noastră de a-i putea aresta avem pe numitul informator Râștei Augustin.

Pentru munca depusă și ajutorul dat în vederea prinderii acestei bande teroriste, numitul Diniș Aron și Râștei Avram, precum și ceilalți colaboratori ai săi, au primit recompensă în bani din partea Securității, în afară de Râștei Augustin, care a fost factorul principal în identificarea și arestarea acestor teroriști și, totodată, acest informator se simte oarecum nemulțumit, știind că prin el s-a desfășurat acțiunea din 4 martie 1949, în urma punerii în mână a fugarului Ihuț Avram.

Concluzii:

Miezul principal în legătură cu identificarea și arestarea bandei teroriste, al cărei comandant era Dabija Nicolae, a fost Râștei Augustin, iar după acțiunea din 4 martie 1949, acțiune în care Dabija Nicolae a putut să fugă și care a fost arestat după acțiune, în ziua de 21 martie 1949, se datorează numitului Diniș Aron din comuna Bistra, jud. Turda, și lui Râștei Avram, din comuna Bistra, jud. Turda.

Locotenent de Securitate
(ss) Kovács Mihai

Locotenent de Securitate
(ss) Popa Vasile

- I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 69-70.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

În urma dispozițiilor primite din partea tov. colonel M. Dulgheru de a mă deplasa la D.R.S. Sibiu, însoțit de tov. locot. Anghel Mircea pentru a conduce, îndruma și participa la cercetarea unui lot de 12 reținuți destinați a forma obiectul unui proces public la Tribunalul Militar Sibiu, precum și pentru a sprijini și ajuta pregătirea desfășurării în bune condițiuni a acestui proces, am onoarea a raporta următoarele:

1. Sosit la Sibiu dimpreună cu tov. locot. Anghel Mircea în după amiaza zilei de 14 mai a.c., am luat imediat contact cu tov. locot. V. Nistor șeful Secției V din D.R.S. Sibiu, întrucât tov. director regional lt. col. Gh. Crăciun se afla în capitală urmând a se reîntoarce a doua zi.

Am vizitat de îndată arestul regionalei în care se aflau depuși cei reținuți și am constatat că acest arest nu numai că este cu totul impropriu și nu corespunde în nici un caz unei bune pregătiri pentru proces a celor arestați, dar el constituie un adevărat atentat la sănătatea acestora.

Fiind alcătuit din hrube umede, întunecoase, fără lumină electrică în interiorul celulelor, fără ferestre, fără nici o aerisire, cu pământ pe jos, fără ca acesta să fie măcar acoperit cu scânduri, fără nici un fel de mobilier în celulă, reținuții trebuind să doarmă pe cate o scândură sau pe paie așternute pe jos, cu un miros pătrunzător de aer stătut și mucegăit, arestul Regionalei în aceste condițiuni este cu totul inutilizabil. Se impunea deci schimbarea grabnică a condițiilor de cazare a celor arestați, cu care luând imediat contact am putut constata că erau demoralizați de condițiunile de aici, reușind întrucâtva a le ridica moralul și explicându-le că este vorba de încă cel mult o singură noapte.

A doua zi dimineța, în urma înapoierii din Capitală a tov. lt.-col. Gheorghe Crăciun, am stabilit de comun acord cu domnia sa să vizitez Penitenciarul Sibiu spre a vedea dacă deținuții nu ar putea fi cazați acolo în mai bune condițiuni.

Cu prilejul vizitării penitenciarului local am constatat că atât la etajul I cât și etajul II al acestui penitenciar reținuții ar putea fi cazați în condițiuni ireproșabile, izolarea lor putându-se face perfect în celule bine aerisite și luminate, mobilierul celulelor fiind absolut nou, celulele fiind de asemenea dotate cu saltele, cearceafuri, perne și paturi, de asemenea absolut noi. Pe de altă parte penitenciarul local se află

la o foarte mică distanță de Direcțiunea Regională, astfel încât transportul arestaților pentru cercetări nu prezintă mari dificultăți.

În urma acordului tov. director regional lt.-col. Gh. Crăciun am stabilit cu tov. Popa, directorul penitenciarului local, ca în aceeași zi spre amiază de 15 mai a.c., reținuții ce se aflau în opt celule de la etajul I precum și în patru celule de la etajul II, să fie mutați într-o sală a penitenciarului destinată pentru școala de analfabeți. Această operațiune a fost efectuată astfel încât un număr de 173 condamnați ale căror pedepse au fost executate sau au fost pronunțate cu suspendare, au fost mutați în acea sală, iar reținuții de la Direcția Regională de Securitate au fost transferați la penitenciar și cazați în condiții foarte bune.

Întrucât cei 173 condamnați ce au fost mutați din acele celule se află la dispozițiunea Direcțiunii Generale a Securității Poporului, situațiunea lor nefiind până în prezent clarificată, vă rugăm să binevoiți a interveni la Direcțiunea Generală a Penitenciarelor pentru transferarea lor la Penitenciarul Dumbrăveni până la clarificarea situațiunii lor, întrucât cazarea lor într-o sală mare comună prezintă greutăți serioase, fiind vorba de 10-15 zile, timp prea îndelungat spre a se putea menține o astfel de cazare. Totodată vă rugăm să binevoiți a face demersurile necesare pe lângă Direcțiunea Generală a Penitenciarelor spre a trimite la Sibiu trenul-dubă cu o capacitate de 120 locuri pentru a se putea face transferarea respectivă de la Penitenciarul Sibiu la cel din Dumbrăveni.

Tot în penitenciarul local s-a asigurat și cazarea în bune condițiuni a martorilor, aceștia fiind izolați unii de alții în sensul că stau în celule cu alte persoane decât cele ce apar în aceasta problemă.

Începând de astăzi 16 mai. a.c., atât cei destinați să alcătuiască lotul de acuzați cât și martorii respectivi, primesc un bun regim alimentar, țigări, precum și îngrijire medicală.

2. Cu concursul și sprijinul tov. director regional lt.-col. Gheorghe Crăciun și după indicațiunile domniei sale, s-a alcătuit o echipă de 12 tov. ofițeri anchetatori, dintre care 5 tov. de la D.R.S. Sibiu, 3 tov. de la Serviciul Județean de Securitate Sighișoara, 2 tov. de la Serviciul Județean de Securitate Hunedoara (Deva), 1 tov. de la Serviciul Județean de Securitate Alba și 1 tov. de la Serviciul Județean de Securitate Târnava Mică (Blaj).

Acești tovarăși au sosit la Sibiu în cursul serii de duminică 15 mai a.c., astfel încât în cursul dimineții de astăzi 16 mai a.c., am ținut, sub conducerea tov. director regional lt.-col. Gheorghe Crăciun, între orele 8, 30-12, 30 o ședință de punere în temă, îndrumare și instructaj, atât cu întreaga echipă de ofițeri anchetatori cât și cu tov. sublocotenent Gore Mihai din Secția V a Direcțiunii Regionale de Securitate, ca responsabil al secretariatului cercetării, secretariat care cuprinde de asemenea 2 tov. subofițeri din Direcțiunea Regională de Securitate, ca ajutori ai secretarului, precum și patru tovarășe dactilografe.

În cursul acestei ședințe am dat îndrumări și instrucțiuni precise atât asupra atitudinii pe care tovarășii anchetatori trebuie să o aibă față de cei cercetați, cât și asupra modului în care trebuie luate declarațiunile respective precum și asupra celor ce trebuie să cuprindă aceste declarațiuni. Am dat de asemenea îndrumările și

instrucțiunile necesare asupra felului în care trebuie să funcționeze secretariatul anchetei.

În cursul aceleiași ședințe s-a făcut de asemenea repartitia pe anchetatori, atât a celor ce trebuie să intre în lot ca acuzați cât și a celor ce trebuie să figureze în proces ca martori.

O dificultate coastă în faptul că nu s-au putut afecta pentru cercetări decât opt camere, precum și o sală în care va fi instalat secretariatul cercetărilor, Tot în cursul ședinței de anchetă, ținându-se seama de faptul că o bună parte din cei reținuți au fost cercetați în cea mai mare măsură la București, astfel încât aici urmează a li se lua numai unele declarațiuni în completare și a ne menține cu ei un contact mai strâns în vederea justei lor prezentări, ca acuzați în boxă.

3. În ce privește munca informativă în celule, am întâmpinat o dificultate în sensul că din lipsă de informatori mai pricepuți, aceasta nu s-a putut asigura, decât parțial, adică numai pentru un număr de 5 reținuți din lot (Dabija Nicolae, Robu Ion, Maxim Alexandru, Rațiu Augustin și Căliman Cornel, ultimii doi făcând parte din grupul de patru reținuți adăugați la cei opt inițiali, pentru a alcătui lotul de 12 acuzați).

4. Lotul celor. 12 acuzați, are acum următoarea componență:

Dabija Nicolae	Bolfea Silvestru
Maxim Alexandru	Suciu Nicolae
Robu Ioan	Mihălțan Traian
Onea Titus	Căliman Cornel
Scridon Ioan	Rațiu Augustin
Mărgineanu Petru	Dalea Emil

Ultimii patru se prezintă în bune condițiuni fizice și situațiunea lor este următoarea:

a) MIHĂLȚAN TRAIAN în vârstă de 35 ani, actualmente de profesiune mecanic, căsătorit și soția sa a fost proprietara unei cârciumi, el însuși fiind fiu de agricultori înstăriți.

A fost recrutat în organizația subversivă manistă din județul Alba în luna decembrie 1948, de către PASCU CORNEL și BOLFEA SILVESTRU. De altfel el însuși este fost manist înfocat și odată pătruns în organizație a devenit șeful unui grup subversiv alcătuit de el la Teiuș-Alba, intrând totodată și în banda teroristă a lui Dabija Nicolae, recrutând elemente pentru această bandă, îndemnându-le la înarmare și procurându-le armament. A condus la Muntele Mare un grup terorist înarmat, iar la 4 martie 1949 cu ocazia operațiunilor de lichidare a bandei Dabija, a tras în trupele de Securitate până la epuizarea graniței (50 cartușe), fiind rănit la picior. Recunoaște toate aceste fapte.

b) CĂLIMAN CORNEL, în vârstă de 33 ani, de profesie pantofar, fost legionar, având funcția de comandant legionar de garnizoană.

A fost membru al bandei teroriste condusă de Popa Ștefan, fiind înarmat chiar de către acesta cu un pistol mitralieră sovietic cu muniția respectivă. A aprovizionat banda lui Popa Ștefan cu alimente aduse de la propria sa locuință. Fiind însărcinat de către Popa Ștefan, a luat legătură atât cu Macavei Traian cât și cu Alexandru Maxim în vederea fuzionării bandei Popa Ștefan cu banda condusă de Dabija Nicolae.

Asupra sa s-a găsit pistolul mitralieră sovietic, cu muniția respectivă. Recunoaște toate aceste fapte.

c) RAȚIU AUGUSTIN, în vârstă de 26 ani, de profesie agricultor, de origine socială chiaburească, neîncadrat politicește.

În vara anului 1948 a intrat în organizația subversivă legionară din comuna Sărmășel-Cluj și simțindu-se urmărit a dispărut din comuna sa, iar prin intermediul studentului Eugen Mărgineanu a luat legătura cu tatăl acestuia chiaburul Petru I Mărgineanu, care i-a recrutat în organizația subversivă din jud. Alba, predându-l apoi lui Pascu Petru spre a fi dus de către acesta în banda lui Dabija Nicolae de la Muntele Mare. A căpătat de la Mărgineanu Petru 150 cartușe de pistol automat, spre a le duce la Muntele Mare, iar de la Pascu Petru a primit un bilet cuprinzând cifrul conspirativ (numărul 131) cu ajutorul căruia s-a dus la Bolfea Silvestru, unde întâlnindu-se cu Macavei Trăian, Pascu Cornel și Scridon Ion, a plecat împreună cu aceștia la Muntele Mare. Acolo a fost înarmat cu o armă Z.B. cu 50 cartușe. A luat parte la alcătuirea planului bandei lui Dabija Nicolae de a ataca închisoarea din Aiud, pentru a elibera pe deținuți, precum și de a ataca Batalionul de Vânători de la Câmpeni, pentru procurarea de armament și munițiuni. La 4 martie 1949, cu prilejul lichidării bandei lui Dabija de către trupele de securitate, a tras în acestea până la epuizarea muniției (50 cartușe), fiind el însuși rănit la picior. Recunoaște toate aceste fapte.

d) DALEA EMIL, în vârstă de 32 ani, de profesie agricultor, de origine socială chiabur, în trecut neîncadrat politicește.

În decembrie 1948 a intrat în organizația subversivă manistă din Galda de Jos jud. Alba. Organizația avea de scop asasinarea frunțașilor politici democrați din regiune.

A plănuit împreună cu Maxim Alexandru, Bedeleanu Ion și Mărgineanu Eugen, asasinarea secretarului organizației P.M.R. din comuna Mihălț-Alba, așteptându-l într-o seară, în acest scop, pe acesta lângă podul de peste Mureș de lângă comuna Mihălț-Alba unde el personal trebuia să-l înjunghie cu cuțitul și să-l arunce în Mureș. Crima nu a putut fi înfăptuită, deoarece secretarul organizației P.M.R. din comuna Mihălț, nu a putut fi atras în cursă. În vederea activității sale teroriste s-a înarmat cu o armă Z.B. cu 50 cartușe, un pistol cu butoi cu 13 cartușe și o grenadă defensivă, armele fiind găsite la locuința sa, iar grenada în buzunarul său.

Recunoaște toate aceste fapte.

5. În ceea ce privește martorii, aceștia sunt în număr total de 27, dintre care 21 arestați, iar 6 liberi. Au fost eliminați de pe lista inițială de martori următorii: Bourceanu Vasile, Vador Sabin, Voicu Vasile, Preja Alexandru, Preja Dominic, Dărămuș Vasile, Vador Valeria și Nicolae Marin, ca fiind inutili față de numărul suficient de martori. Printre martorii liberi ce urmează a fi audiați sunt cei doi țărani care au contribuit la capturarea lui Dabija Nicolae (Diniș Aron și Râștei Avram), Ciortea, perceptorul din Teiuș, precum și funcționara de la Percepția din Teiuș, urmând a se puncta 2 țărani săraci mai isteți, unul din regiunea Alba și altul din regiunea Turda, pentru a demasca terorizarea populației pașnice de către aceste bande.

Voi raporta la timp de felul cum se desfășoară cercetările și de pregătirea organizată a procesului.

CĂPITAN DE SECURITATE

(ss) S. Antoniu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 163-168.

99. **1949 mai 16 [Sibiu].** Declarația lui Rațiu Augustin cu date biografice, în care arată cum a intrat în organizația Dabija și cum a luptat în ziua de 4 martie 1949.

DECLARAȚIE

Subsemnatul RAȚIU AUGUSTIN, de profesie plugar, necăsătorit cu domiciliul în com. Sărmășel, jud. Cluj, născut în comuna Sărmășel, jud. Cluj, în anul 1923 luna ianuarie ziua 6, din părinții Rațiu Emil și Domnica, născută Sugar, de profesie agricultori cu serviciul militar satisfăcut la Reg. 7 Art. Aut. în Ploiești, cu gradul de sergent; contg. 1945, de naționalitate română, origine română, condamnat nu am fost niciodată.

Declar următoarele:

După Ce am terminat 7 clase primare, am rămas în comună unde am ajutat părinții la munca câmpului lucrând împreună cele cincisprezece jugăre ce le aveam.

Frați am numai unul, Rațiu Emil, care este mai mic ca mine cu un an cu Facultatea de Drept terminată.

Până în anul 1944 am lucrat cu părinții la câmp. Nu am făcut parte din nici o organizație sau partid politic.

În anul 1944 luna mai am fost încorporat la Reg. 7 Art. Aut. din Ploiești, de unde am plecat pe front în Apus. În Septembrie 1945 am fost mutat la Brașov la Reg. 4 Art. Aut. iar de acolo prin luna iulie 1946, am fost mutat la Reg. 3 Art. Aut. la Cluj de unde m-am și eliberat în luna decembrie 1946.

Prin luna mai 1948 în urma propunerilor făcute de către vărul meu am intrat în organizația condusă de DABIJA.

Nu eram de acord cu măsurile luate de actualul regim pentru a nu pierde poziția socială și economică atât a părinților mei cât și a mea.

Determinat de aceste motive am luat o hotărârea fermă de a lupta înarmat contra regimului democrat bazându-mă pe ajutorul anglo-americanilor, despre care ni se spunea că vor veni.

La prima ședință la care am luat parte mi-a spus că noi trebuie să ne înarmăm bine ca la momentul oportun să dăm lovitura înarmați regimului democrat.

Ni s-a mai spus ca să contribuim cu bani pentru a ne procura armamentul de care aveam nevoie. Apoi mi s-a dat misiunea de a recruta doi membri pentru organizație pe care i-am recrutat conform ordinelor primite.

Prin luna februarie 1949 am fugit de acasă la fratele meu în Cluj pentru ca acesta prin cunoscuții lui să mă plaseze în munți în organizație unde se găsea șeful ei DABIJA.

Cu ajutorul băiatului lui MĂRGINEAN PETRU am plecat în comuna Obreja jud. Alba, la MĂRGINEANU PETRU, unde am stat ascuns timp de o săptămână. Apoi am plecat împreună cu MĂRGINEANU PETRU în com. Benic jud. Alba la PASCU PETRU.

Acolo am primit cincizeci de cartușe de la MĂRGINEANU PETRU pentru a le duce la munte, organizației, iar de la PASCU PETRU, un bilețel pe care era scris numărul 131.

Cu acest bilețel am plecat trecând și pe la PASCU GHEORGHE, care mi-a arătat unde locuiește BOLFEA SILVESTRU, care trebuia să mă trimită în munte.

Ajungând la BOLFEA SILVESTRU, am găsit pe MACAVEI TRAIAN, SCRIDON IOAN și alții, care mi-au fost prezentați de către BOLFEA SILVESTRU.

Seara când am plecat de acolo împreună cu ceilalți mi s-a dat o armă pe care am dus-o până sus în munte. Cele cincizeci de cartușe pe care le-am primit de la MĂRGINEANU PETRU, le-am predat lui MACAVEI TRAIAN, la BOLFEA SILVESTRU în casă.

În dimineața zilei de doi martie 1949 am ajuns în Muntele Mare, unde am fost întâmpinați de către DABIJA, șeful organizației, ONEA TITUS, POPA ALEXANDRA și alții.

A doua zi ni s-a citit un manifest contra regimului care urma să fie multiplicat pentru a fi împărțit țăranilor. După aceea mi s-a dat o armă și cincizeci de cartușe.

Ședințele ce se țineau în cadrul organizației se țineau de către DABIJA, care conducea.

Se hotărâse ca să atace la Câmpeni un depozit pentru a procura armament și apoi penitenciarul de la Aiud, ca să elibereze deținuții și să-i înarmeze.

În dimineața zilei de 4 martie 1949, când trebuia să depunem jurământul pe la orele șase dimineața s-a strigat „Alarmă!”

Am pus mâna pe armă și pe cele cincizeci de cartușe și din ordinul lui DABIJA am început să trag în armata Securității, care ne împresurase cabana. După epuizarea cartușelor nemaivând eu ce trage m-am predat.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, semnez și susțin propriu, fără să fiu silit de nimeni.

(ss) Rațiu Augustin

16 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 120-121.

1949 mai 16 Turda. Serviciul Securității Poporului județul Turda raportează D.G.S.P. București cum a fost descoperită și prinsă organizația din Muntele Mare.

SERVICIUL SECURITĂȚII POPORULUI JUDEȚUL TURDA

CĂTRE DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI BUCUREȘTI

Avem onoare a vă raporta felul cum a fost descoperită și prinsă organizația teroristă din Muntele Mare jud. Turda.

Această organizație a luat ființă încă din 1 august 1948 și a funcționat până la data de 4 martie 1949, dată când a fost prinsă.

În această perioadă de timp ni s-a semnalat că în Muntele Mare ar exista ceva organizație, însă neavând ceva concret deoarece nici informatorii noștri nu puteau să pătrundă în sânul lor pentru a ne informa numărul lor precum și locul precis unde sunt adăpostiți, am trecut la o acțiune informativă intensă pentru a găsi un informator care introdus în rândurile lor și care aceștia să aibă încredere în el, am putut reuși ca în luna ianuarie 1949 să recrutăm un informator, anume RĂȘTEI AUGUSTIN zis Găsunel din comuna Bistra cătunul Vârci jud. Turda care este frate vitreg cu numitul IHUȚ AVRAM și IHUȚ TRAIAN, ambii fugari politici.

Acesta și-a luat angajamentul față de acest Serviciu de Securitate și instruit în acest sens a depus o muncă în vederea identificării bandei teroriste din Muntele Mare.

Întrucât acesta era considerat de către fratele său vitreg anume IHUȚ AVRAM ca un om de încredere al lui, s-a atașat de acea bandă și a început să ne furnizeze material despre organizația teroristă.

La data de 1 martie 1949 sus-numitul informator ne-a informat că fratele său vitreg, anume IHUȚ AVRAM, nu mai vrea să rămână în organizație ci ar dori să se predea organelor Securității și să demaște pe restul din organizație și în urma acestei informații primite de la informatorul nostru am reușit ca să putem aresta pe IHUȚ AVRAM.

La data de 1 martie 1949 organizația teroristă din Muntele Mare era compusă din șapte persoane, însă în perioada de timp de la august și până la 1 martie șeful organizației teroriste DABIJA NICOLAE prin frații MACAVEI au recrutat elemente de-ale lor și astfel că în 2 martie au sosit în Muntele Mare încă un număr de 17 indivizi.

Având la bază pe informatorul nostru care cunoștea terenul și locul unde sunt adăpostiți și având arestat și pe fugarul IHUȚ AVRAM, am adus la cunoștința D.R.S.P. Cluj, în urma cărui fapt în ziua de 4 martie 1949 a început acțiunea cu care ocazie au fost arestați un număr de 10 indivizi și anume: ONEA TITUS, student, RAȚIU AUGUSTIN din comuna Sărmășel, jud. Cluj, VANDOR VICTOR din

comuna Întregalde – Alba, MOLDOVAN SIMION din Blaj – Târnava Mică, MIHĂLȚAN TRAIAN din Teiuș – Alba, POPIȚA GHEORGHE din Balomir de Câmp – Hunedoara, ALEXANDRA POP din Bistra, jud. Turda, BUȚUȚUI VIORICA din comuna Întregalde – Alba, IHUȚ AVRAM din Bistra, jud. Turda și BREAZU IULIU din comuna Teiuș – Alba.

Morți: MITROFAN LUCIAN, MAIER IOSIF, MAIER ELENA, DECEAN PETRU și MACAVEI ALEXANDRU.

Dispăruți: DABIJA NICOLAE, MACAVEI TRAIAN, SCRIDON IOAN, PASCU CORNEL, IHUȚ TRAIAN, ILUȚĂ IOAN, SALAGEA NICOLAE zis MIȘU, VODĂ COSTICĂ, CÂMPEANU IOAN.

Dispăruți propriu-zis în acțiunea desfășurată în Muntele Mare au fost numai DABIJA NICOLAE, MACAVEI TRAIAN, SCRIDON IOAN și PASCU CORNEL, iar restul erau trimiși după alimente în ziua de 3 martie 1949 seara, urmând ca aceștia să se prezinte în Muntele Mare în ziua de 4 martie 1949 dimineața, orele 6, însă observând cum se desfășoară acțiunea, nu s-au mai prezentat la sediul lor.

Tov. șef al Serviciului Securității Poporului Turda a instruit în acest sens pe anumiți membri de partid din comuna Bistra, jud. Turda, ca orice persoană străină de comună să fie arestată cu ajutorul altor cetățeni din comună, instruire ce a fost dată cu scopul ca cei care au renunțat să scape de acțiune să fie prinși.

Cu această ocazie a fost instruit numitul DINIȘ ARON din comuna Bistra, jud. Turda, și pe numitul RÂȘTEI AVRAM a lui Pinti, știind că DABIJA NICOLAE trage pe la DINIȘ ARON și în urma acestui fapt în ziua de 21 martie 1949 acest DINIȘ ARON în colaborare cu RÂȘTEI AVRAM a putut să aresteze pe maiorul DABIJA NICOLAE.

Acest fugar DABIJA, în acea zi a tras la DINIȘ ARON pentru adăpostire, unde s-a urcat în podul grajdului, iar informatorul nostru fiind lămurit de felul cum trebuie să acționeze și importanța arestării maiorului DABIJA și pericolul ce-l prezintă pentru poporul muncitor, acesta imediat a mobilizat un număr de 5 cetățeni din comuna Bistra, iar pentru ca să aibă o mai bună siguranță, pentru a putea aresta pe fugarul DABIJA a chemat imediat pe milițianul CĂMĂRAȘAN GLIGOR de la Postul de Miliție Ocoliș ce făcea pază la podul de peste Arieș din comuna Mușca jud. Turda, după care aceștia au trecut la arestarea numitului fugar și predat organelor Securității noastre.

În raza noastră de acțiune în Munții Apuseni, rămășițe de-ale fugarilor mai avem pe IHUȚ TRAIAN, SALAGEA NICOLAE zis MIȘU și VODĂ COSTICĂ care până în prezent nu au putut fi prinși.

Acțiunea noastră informativă pentru descoperirea lor continuă, iar speranța noastră de a-i putea aresta avem pe numitul informator RÂȘTEI AUGUSTIN.

Pentru munca depusă și ajutorul dat în vederea prinderii acestei bande teroriste, numitul DINIȘ ARON și RÂȘTEI AVRAM, precum și ceilalți colaboratori ai săi au primit recompensă în bani din partea Securității, în afară de RÂȘTEI AUGUSTIN care a fost factorul principal în identificarea și arestarea acestor teroriști și totodată acest informator se simte oarecum nemulțumit știind că prin el s-a desfășurat acțiunea din 4 martie 1949 în urma punerii în mână a fugarului IHUȚ AVRAM.

CONCLUZII:

Miezul principal în legătură cu identificarea și arestarea bandei teroriste al cărui comandant era DABIJA NICOLAE a fost RÂȘTEI AUGUSTIN, iar după acțiunea din 4 martie 1949, acțiune în care DABIJA NICOLAE a putut să fugă și care a fost arestat după acțiune în ziua de 21 martie 1949 se datorează numitului DINIȘ ARON din comuna Bistra, jud. Turda și RÂȘTEI AVRAM din comuna Bistra, jud. Turda.

Căpitan de Securitate,
(ss) Kovács Mihail

Slt. de Securitate
(ss) Popa Vasile

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 293-294.

101. **1949 mai 17, Sibiu.** A treia declarație a lui Bolfea Silvestru în care arată cum a fost atacată Percepția din Teiuș.

DECLARAȚIE

Subsemnatul BOLFEA SILVESTRU, cu ultimul domiciliu în comuna Întregalde, cătunul Modolești Alba declar următoarele:

În luna decembrie 1948, înainte de Crăciun cu o săptămână, au venit la mine acasă frații MACAVEI, PASCU CORNEL și maiorul Dabija. A doua zi au discutat de unde s-ar putea procura bani.

S-a luat hotărârea să fie atacată Banca de la Ighiu sau Percepția din Teiuș și pentru că percepția era mai aproape s-a făcut plan pentru jefuirea ei de bani. Eu nu am făcut nici o propunere, ca planul [făcut] de ei l-am văzut bun. Eu împreună cu PASCU CORNEL, am primit misiunea de a pleca să facem o recunoaștere ca să vedem cum este păzită percepția și cum putem jefui. Am plecat a doua zi dimineața la Teiuș, PASCU CORNEL a intrat în Percepție iar eu am controlat dacă este păzită de cineva.

În aceeași zi ne-am reîntors acasă la mine unde ne așteptau frații MACAVEI, DABIJA și MAXIM SANDU și încă un om. PASCU CORNEL le-a spus unde este casieria. Atunci imediat s-au hotărât și noaptea au plecat toți șase la Teiuș, iar eu am rămas acasă. A doua noapte au venit înapoi la mine toți, iar MACAVEI TRAIAN, a numărat banii furați de la Percepție; erau 310.000 lei. Din această sumă mi-au dat mie 15.000 lei, din care bani trebuia să procur arme și muniții. MACAVEI TRAIAN a spus că mi-ar da mai mulți bani, dar trebuie să cumpere arme, muniții și alimente pentru organizație. Pe urmă ei au plecat cu bani spunând că merg în munți.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

Sibiu, 17 mai 1949

(ss) Bolfea Silvestru

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 133.

102. 1949 mai 17, Sibiu. Declarația lui Mihălțan Traian cu date biografice și activitate în cadrul organizației Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHĂLȚAN TRAIAN, născut în anul 1914, 13 iunie, din părinții Mihălțan Simion și Ana, născută Bârna, de profesiune casnică, mecanic auto, de naționalitate și cetățenie română, de religie ortodoxă, cu 2 clase primare, cu serviciul militar satisfăcut cu gradul de soldat, la unitatea Batalionul 10 Vânători de Munte, Sighet, divorțat și recăsătorit cu Boca Ana, de profesiune casnică, fost comerciantă, am un copil propriu cu prima soție îl cheamă Traian, de 10 ani, elev la școala primară și 2 copii Breaz Iacob și Breaz Elena, elevi la școală primară, fiind ai soției de a doua, avere imobiliară nu am, nu am mai fost trimis în judecată și condamnat până în prezent, declar următoarele:

De la vârsta de 7 ani am fost la școala primară, iar la 15 ani am fost dat la meserie, învățând de lăcătuș mecanic în comuna Mihălț jud. Alba, unde am stat 4 ani când am plecat la Constanța la vârsta de 19 ani, deoarece în împrejurimi nu se găsea de lucru.

Am lucrat la serviciul salubrității al Municipiului Constanța, când am fost nevoit să plec la București din cauza schimbării regimului țărănist cu cel liberal, iar eu am avut o recomandatie de la secretarul Dejanu, care era secretarul general al județului Constanța național țărănist. La București am stat un an până în 1936, când m-am încorporat la Batalionul 10 Vânători de Munte Sighet.

După eliberare, în 1938, m-am angajat la Uzina Cugir, unde am lucrat până în 1946 când din cauza politicei mele antidemocratice am fost comprimat.

Politică de partid nu am făcut până în 1945 când m-am înscris în Partidul Național-Țărănesc Maniu. Mai am 4 frați, Ioan, Marioara, Valer, și Alexandru, dintre care Ioan fost legionar iar ceilalți nu știu ce politică au făcut, fiind plecați demult de acasă.

La data de 8 decembrie 1948 am intrat în organizația teroristă condusă de DABIJA NICOLAE. Cel cu care am luat legătură a fost PASCU CORNEL, tot pe data de 8 decembrie când am și intrat.

Am intrat în această organizație subversivă teroristă din cauză că uram regimul actual și toate reformele lui și pentru faptul că făcusem politică național-

țăranistă care era cu totul contrară regimului democrat din țară și împotriva regimului sovietic.

Știrile ce le ascultam la radio ce era instalat sus în munte la organizație și erau transmise de la posturile, glasul Americii și altele, m-au îndârjit și mai mult ca să desfășor activitate împotriva regimului actual.

Organizația teroristă din care făceam parte, avea ca scop imediat de a trece la atacarea și dezarmarea unităților militare din Câmpeni și Abrud, pentru a-și însuși arme necesare membrilor în vederea altor acțiuni mai mari îndreptate împotriva regimului. Tot ca scop imediat avea atacarea securității din împrejurimi pentru a putea acționa mai în liniște.

Scopul principal al organizației teroriste condusă de DABIJA NICOLAE era de a lovi cu putere înarmați, pentru subminarea și răsturnarea regimului.

Sarcinile mele în organizație erau de a recruta și organiza alți membri, de a aduna alimente, a strânge cotizațiile de la membri și a procura armament și muniție organizației.

Am recrutat și organizat un număr de 8 persoane printre care CÂMPEAN TRAIAN, POPA IONUȚ, TURCU IOAN și alții.

Organizația dispunea cu ocazia tragerii în trupe, de următorul armament și muniție: 15 arme militare, dintre care 3 automate, 1.200 cartușe pentru armă Z.B. și 62 cartușe pentru pistol automat.

Am încasat diferite sume de bani provenite din cotizații cu care să procur pentru organizație armament, în care scop am luat legătură cu unul POPA IOAN de la Oradea care promisese că-mi va procura armament, trimițând în acest scop pe CÂMPEAN TRAIAN, care și primise scrisoare de la POPA IOAN, ca să meargă la el după cum ne-am înțeles înainte. CÂMPEAN TRAIAN nu a adus de la Oradea armament, nefiindu-i dat de POPA IOAN.

Auzind de la POPA IACOB, membru în organizație, ca la Blaj sunt preoți care dispun fiecare de câte o armă și muniție precum și bani, astfel că i-am spus lui POPA IACOB, să ia legătură cu acei preoți și să le spună să trimită delegatul lor la mine acasă în Teiuș, pentru a discuta asupra organizației și armamentului, dar delegatul lor nu a venit.

Am adunat la mine acasă, pentru organizație, 15 feldere de grâu de la deferiți membri printre care, HAȚEGAN IOAN și DAVID VIRGIL și le-am expediat la organizație prin PASCU PETRU, cu carul.

Sarcini mai precise ce urma să primesc împreună cu ceilalți membri, urmau după depunerea jurământului pe data de 4 martie 1949, în fața conducătorului organizației, DABIJA NICOLAE.

Eu am condus sus la Muntele Mare la organizație, un grup de 5 persoane pe care le-am recrutat și organizat, prezentându-le șefului organizației, pe data de 2 martie 1949, printre care au fost: CÂMPEAN TRAIAN, DECEAN PETRU, BREAZ IULIU și alții.

După ce am ajuns sus în munte cu grupul organizat și condus de mine, ni s-a servit câte un ceai, după care eu am fost chemat de DABIJA NICOLAE în cabană unde era și POP SANDA, mi s-a luat un interogatoriu despre maiorul ONIGA.

Organizația noastră trebuia să treacă la acțiune împotriva regimului actual, cu puterile ei, urmând ca americanii și englezii să ne caute pentru a ne sprijini. Aceasta mi-a spus-o MACAVEI TRAIAN.

În zorii zilei de 4 martie 1949, pe la orele 6 dimineța, am fost anunțați de către santinela organizației, MITROFAN, că suntem descoperiți de trupe.

Eu am ieșit din cabană, am luat arma și cele 50 cartușe care mi-au fost repartizate, m-am așezat pe poziție, am încărcat arma, am pus-o la ochire și am început a trage în trupe.

După ce am tras 5 cartușe, am observat că arma nu mai funcționează și a trebuit să o pun la o parte nemaiputându-mă folosi de ea și să mă predau trupelor la somare.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Mihălțan Traian

Sibiu, 17 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 92-94.

103.

1949 mai 18, [Sibiu]. A doua declarație a lui Rațiu Augustin în care arată cum a fost primit în organizația Dabija și cum a luptat în ziua de 4 martie 1949.

DECLARAȚIE

Subsemnatul RAȚIU AUGUSTIN, cu ultimul domiciliu în comuna Sărmășel, jud. Cluj, declar următoarele:

În ziua de 2 martie 1949, când am ajuns sus în munte am fost întâmpinați de către DABIJA, șeful organizației, ONEA TITUS, POP ALEXANDRA și alții.

Am fost întrebați de către DABIJA, pentru ce am venit. Eu i-am răspuns căci am venit pentru ca ajutorul meu pe care-l voi da organizației să fie de folos în acțiunile înarmate întreprinse în contra regimului.

Mie personal nu mi s-a încredințat aici o misiune pentru că nu depusesem încă jurământul.

Ședințele care se țineau în cadrul organizației erau conduse de către DABIJA, care luase hotărârea să se formeze un grup, care să hotărască acțiunile teroriste ce urmau să se pună în aplicare.

Se hotărâse de a se ataca depozitul de la Câmpeni de unde să ia arme și munițiuni, apoi să atace penitenciarul de la Aiud, să le dea drumul deținuților ca apoi înarmându-i să-i încadreze în organizația condusă de DABIJA.

În ziua de 3 martie mi s-a dat în primire a armă tip Z.B. și cincizeci de cartușe cu care să atac atunci când voi primi ordin de la Dabija.

Apoi mi s-a cetit un manifest scris contra regimului, spunându-ne că după ce va fi multiplicat va fi împărțit printre țărani.

În dimineața zilei de 4 martie, nu eram încă sculați când s-a strigat „Alarmă!”. Atunci am sărit toți și ne-am luat fiecare arma lui și am început să tragem în trupele Securității, după ce DABIJA a dat ordin.

Eu am tras cele cincizeci de cartușe din cabană pe fereastră, afară, în trupele Securității care ne împresuraseră. După ce am terminat cartușele am ieșit afară din cabană și m-am predat pentru că nu mai aveam cartușe.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau o semnez și o susțin propriu fără să fiu silit de nimeni.

(ss) Rațiu Augustin

18 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 122.

104. **1949 mai 19, Sibiu.** A doua declarație a lui Opriță Gheorghe în care arată că Rațiu Augustin a tras spre trupele de securitate.

DECLARAȚIE

Subsemnatul OPRIȚĂ GHEORGHE, de ani 22, născut la data de 27 februarie 1927, în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, fiul lui Gheorghe și Dorina, de profesiune agricultori, de religie ortodoxă, carte știu, având la bază 7 clase primare, avere nu am, necăsătorit, serviciul militar nesatisfăcut, condamnat nu am fost, cu ultimul domiciliu în comuna Balomiru de Câmp, declar următoarele:

În ziua de 27 februarie, anul curent, când mergeam spre Muntele Mare, am poposit la BOLFEA SILVESTRU, care era membru în organizația maiorului DABIJA. Acolo am cunoscut pe RAȚIU AUGUSTIN, care a adus 150 de gloanțe de pistol automat pe care le-a predat pentru organizația lui SCRIDON IOAN. Acolo în casă la BOLFEA SILVESTRU, SCRIDON IOAN a predat o armă zebeu și 50 de cartușe din partea organizației lui Rațiu Augustin.

La Muntele Mare, Rațiu Augustin a luat parte la. ședințele care s-au ținut și în care s-au arătat scopurile organizației.

În dimineața zilei de 4 martie a.c. când s-a dat alarma de către sentinela MTROFAN, RAȚIU AUGUSTIN și-a luat arma care era încărcată, a ieșit afară împreună cu ceilalți și a început să tragă contra trupelor de Securitate care ne-au împresurat, încercând să fugă. Nu a reușit însă să scape și a fost prins. Cu ocazia acelei acțiuni au fost împușcați mortal un subofițer și doi soldați din trupele de Securitate.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez nesilit de nimeni.

(ss) Opriță Gheorghe

Sibiu, 19 Mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 144.

105.

1949 mai 19, Sibiu. A treia declarație a lui Opriță Gheorghe în care scrie despre activitatea lui Onea Titus în organizația Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul OPRIȚĂ GHEORGHE, de ani 22, născut la data de 27 februarie 1927, în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, fiul lui Gheorghe de profesiune agricultor și al Dorinei, sunt necăsătorit, de profesiune agricultor, de naționalitate română, de religie ortodoxă, avere nu am, condamnat nu am fost, serviciul militar nesatisfăcut, cu ultimul domiciliu în comuna Balomiru de Câmp, declar următoarele:

În ziua de 2 martie a.c. am ajuns la Muntele Mare, unde se găsea organizația subversivă condusă de maiorul DABIJA. Eram împreună cu CIGMĂIANU IOAN și alții conduși acolo de către SCRIDON IOAN și frații MACAVEI. Am fost primit de către ONEA TITUS, membru al organizației care făcea de sentinelă, fiind înarmat cu armă Z.B. Am fost apoi primiți de maiorul DABIJA, care ne-a servit câte un ceai, apoi ne-a trecut într-un registru întrebându-ne ce ne-a determinat să mergem acolo, precum și anumite date personale.

La vreo două ore după ce am ajuns, maiorul DABIJA ne-a citit un manifest întocmit de către dânsul. Știu că ONEA TITUS era printre oamenii de încredere ai lui DABIJA și MACAVEI cu care era rudă, el lua parte la toate ședințele care se țineau.

În dimineața zilei de patru martie a.c. când sentinela MTROFAN a dat alarma, ONEA TITUS a luat arma, a ieșit împreună cu ceilalți din cabană și a tras contra trupelor de Securitate care ne-au împresurat. Știu că în urma acestei acțiuni au fost împușcați mortal de către membrii organizației noastre, un subofițer și doi soldați din trupele de Securitate.

Aceasta este declarația pe care o dau, susțin și semnez nesilit de nimeni.

(ss) Opriță Gheorghe

Sibiu, 19 Mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 143.

106.

1949 mai 19, Sibiu. A patra declarație a lui Opriță Gheorghe în care dă amănunte despre activitatea lui Scridon Ion în organizația Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul OPRIȚĂ GHEORGHE, de ani 22, născut în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, în anul 1927 luna februarie ziua 27, fiul lui Gheorghe de profesiune agricultor și al Dorinei, de profesiune casnică, sunt necăsătorit, de

profesiune agricultor, naționalitate română, de religie ortodoxă, am 7 clase primare, condamnat nu am fost, serviciul militar nesatisfăcut, cu ultimul domiciliu în comuna Balomiru de Câmp, declar următoarele:

Când mergeam înspre Muntele Mare împreună cu CIGMĂIANU și alții, ne-am oprit la casa lui BOLFEA SILVESTRU unde se găsea SCRIDON IOAN, MACAVEI TRAIAN și PASCU CORNEL, toți din organizația condusă de DABIJA. În casă la BOLFEA, SCRIDON IOAN i-a dat lui RAȚIU AUGUSTIN o armă Z.B. și cartușe.

De către SCRIDON IOAN și ceilalți am fost conduși la Muntele Mare unde se găsea maiorul DABIJA. Știu că SCRIDON IOAN era omul de încredere al maiorului DABIJA și el a fost numit șeful unui grup de 6 persoane din care făceam parte și eu.

Știu că avea asupra lui 2 pistoale automate. Discutând odată cu dânsul mi-a spus că este printre primii membri din organizație, încadrați de bună voie, știu că făcea parte din conducerea organizației împreună cu DABIJA și frații MACAVEI.

În ziua de 4 martie a.c. când s-a dat alarma că suntem înconjurați de trupele de Securitate SCRIDON IOAN împreună cu ceilalți și-a luat pistolul automat, a ieșit afară din cabană și a tras asupra trupelor de Securitate, încercând să fugă, lucru ce a și reușit.

În urma acestei acțiuni au fost împușcați mortal un subofițer și 2 ostași din partea trupelor de Securitate.

Drept pentru care dau prezenta declarație o susțin și o semnez propriu nesilit de nimeni.

Sibiu, 19 mai 1949

(ss) Opriță Gheorghe

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 142.

107.

1949 mai 19, Sibiu. Prima declarație a lui Angheluță Mihai în care arată colaborarea sa cu maiorul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHAI ANGHELUȚĂ, născut în Galați, județul Covurlui, la 20 octombrie 1920, fiul lui Dumitru și al Elenei, ambii părinți trăiesc, n-au nici unul avere personală, mama fiind casnică iar tatăl meu era până la data arestării mele asociat și funcționar la o firmă comercială, de naționalitate și cetățenie română, religia creștină ortodoxă, licențiat în drept, ocupațiunea funcționar, serviciul militar nesatisfăcut, fiind scutit pentru cauză de boală, necăsătorit, trimis în judecată sau condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în București strada Colonel Papazoglu nr. 44, declar următoarele:

Pe DABIJA NICOLAE îl cunosc fiindu-i rudă prin alianță, deoarece este însoțit cu o vară primară de a mea.

Prima oară am vorbit cu DABIJA cam pe la sfârșitul lunii iunie sau la începutul lui iulie 1948.

DABIJA a venit la București unde ne-am întâlnit și printre alte discuții mi-a spus că este hotărât să înceapă o activitate subversivă contra actualului regim. În acest scop DABIJA intenționa să ia legătura cu una din legațiile străine la București. El a întreprins în acest sens următoarea acțiune: Mi-a comunicat conținutul unei scrisori adresată ministrului Statelor Unite la București, pe care mi-a cerut s-o traduc în limba franceză, lucru pe care l-am făcut. Apoi DABIJA a dus această scrisoare la Consulatul Turc din București, unde a pătruns sub pretextul că fiind armean se interesează de posibilitățile de a pleca în Turcia. Apoi mi-a povestit cum s-a desfășurat întrevederea cu Consulul Turc și faptul că rămăsese stabilit să primească răspuns după 2 zile prin telefon. Atunci – deoarece eu cunoșteam limba franceză m-a rugat să telefonez conform înțelegerii stabilite, lucru pe care l-am făcut și când mi s-a comunicat că nu este nici un răspuns de primit la scrisoarea înaintată.

DABIJA a plecat cam la începutul lunii august, reîntorcându-se în luna octombrie, cu care prilej a stat la București numai 2-3 zile. La această a doua venire a lui DABIJA m-a rugat să-i dau o mașină de multiplicat pe care el știa că eu pot să i-o procur. Eu am procurat mașina pe care i-am dat-o lui NIȚESCU, care a transmis-o prin COSMA:

COSMA a venit la București cam pe la sfârșitul lui decembrie, aducând 2 bilete, unul pentru NIȚESCU și altul pentru mine. De la Cosma am aflat că DABIJA se găsește în Munții Apuseni, unde are o cabană și unde sunt vreo opt persoane.

Cu această ocazie și în urma biletului lui DABIJA, eu am dus lui NIȚESCU mașina de multiplicat, pentru a fi trimisă lui DABIJA prin COSMA.

Știu că și în luna februarie, pe la începutul ei, COSMA a venit la București fără ca eu să-l fi văzut.

După plecarea lui COSMA, cam pe la începutul lui martie, NIȚESCU a adus la mine niște percutoare pe care m-a rugat să le țin până el va putea să le reia. Ele erau în număr de cca 45-50 de piese. Piesele acestea erau destinate a fi trimise lui DABIJA:

În aceeași vreme eu am predat lui NIȚESCU 4 hărți indicând regiunile Clujului, Alba Iulia, Oltului și Dunării. Acestea mi-au fost înapoiate de NIȚESCU și eu le-am distrus prin ardere.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.

Sibiu, 19 mai 1949

(ss) Mihai Angheluță

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 167-168.

DECLARAȚIE

Subsemnatul NIȚESCU NICOLAE, maior în rezervă, născut la 30 ianuarie 1908 în comuna Căndești, jud. Dâmbovița, din părinții Marin, de profesiune agricultor, decedat și Maria, casnică, de naționalitate și cetățenie română, religie ortodoxă, căsătorit cu Elena, născuta Angheluță, cu un copil, cu studii Școala de Artificieri din București și școală pregătitoare de ofițeri guarzi de artilerie și școală specială de ofițeri guarzi de artilerie, fost ofițer activ, trecut în cadrul disponibil în august 1946, am ca avere o casă dotată în Galați strada Buna Vestire 26 și o bucată de pământ în suprafață de cca un pogon în comuna Dragodănești, jud. Dâmbovița, politică nu am făcut, iar în anul 1947 m-am înscris în Partidul Național Popular unde am activat până în mai 1948 când am fost deplasat cu serviciul în Colibași – Muscel, trimis în judecată și condamnat nu am fost până în prezent, cu ultimul domiciliu în București, Parcul Vatra Luminoasă Str. B. Nr. 135 declar următoarele:

Cunosc pe maiorul în rezervă DABIJA NICOLAE din anul 1938, data când am luat în căsătorie pe sora soției lui cu care el m-a și cununat. În toamna anului 1948 în luna octombrie, a venit la mine la domiciliu în București DABIJA NICOLAE și găsindu-mă acasă și profitând de ocazia că eram singur, a scos din buzunarul hainei două hârtii, dintre care una conținea o serie de întrebări cu caracter militar și politic subversiv, de exemplu: Trupe românești concentrate în regiunea...

S-au concentrat trupe rusești în zona...

S-au ocupat și pus în stare de ocupație – apărare trecerile munților din...

Din întrebările cu caracter politic și subversiv nu-mi amintesc ce conțineau. Cu aceasta ocazie DABIJA mi-a spus că intenționează să organizeze o organizație politică contrară regimului actual și ca eu să-i procur informațiile necesare conform tabelului cu întrebări amintit mai sus în măsura în care voi putea. Despre organizația lui DABIJA, am luat legătura și am discutat cu doi ofițeri de rezervă aviatori, anume CEAUȘU TITUS și CARRA IOAN, la domiciliul lui ANGHELUȚĂ MIHAI din București Str. Olari nr. 40, unde am fost chemat de ANGHELUȚĂ pentru a mi-i recomanda. Am discutat cu cei doi ofițeri cărora le-am spus că cunosc pe cineva care este fugit în munți și are opt oameni, în Ardeal. La aceasta ei au spus ca nu este cazul sa păstram legătura cu ei sau să le dăm vre-un ajutor, fiindcă o asemenea acțiune nu ar putea face mai nimic.

Această întâlnire a avut loc la 6 martie 1949. În momentul în care am primit prin COSMA scrisoarea de la DABIJA, la data de 20 ianuarie 1949 în care mi se cerea să procur: mașina de scris, una sută avertizoare, zece grenade, boniere, o șampilă, hârtie, plicuri, toc rezervor etc., mi-am dat seama că organizația sa este cu caracter subversiv terorist îndreptată împotriva regimului.

Misiunea mea în această organizație era de a procura informații în măsura posibilităților după tabelul cu întrebări amintit mai sus și de a procura lucrurile cerute prin curierul COSMA, ca avertizoare, grenade, hârtie etc.

Din cele cerute de DABIJA și menționate mai sus am procurat următoarele: una mașina de multiplicat, adusă de ANGHELUȚĂ, o șampilă, hârtie, baterii pentru lanternă, una pereche bocanci, unsoare de bocanci, una pilă semirotondă, ață, săpun, panglică de mașina, praf D.T.T. Acestea au fost împachetate de subsemnatul și trimise prin COSMA lui DABIJA, care se afla undeva în Munții Apuseni. În ceea ce privește avertizoarele și grenadele, am procedat astfel: am comandat la două ateliere din București, unul pe strada Avrig și altul pe strada Mihai Bravu 50/cincizeci/ avertizoare în piese separate. Pentru aceasta am primit o schiță și model de la DABIJA. Întrucât aceste percutoare /avertizoare/ nefiind executate conform schiței de către atelier, am ridicat o singură bucată și pe aia i-am trimis-o lui DABIJA. Capsa pentru aceste avertizoare trebuia să fie procurată de DABIJA.

În ceea ce privește grenadele nu le-am confecționat, dându-mi seama că nu se pot face după schița lui DABIJA.

Pentru procurarea materialelor arătate mai sus, am primit prin COSMA suma de 40.000 /patruzeci mii/ lei, de la DABIJA la data de 20 ianuarie 1949. În afară de COSMA, au mai venit la mine la domiciliu, în București, doi indivizi, unul MACAVEI și nepotul său care m-au întrebat ce legături am cu COSMA și ce știu despre el, la care eu le-am răspuns că în afară de ce mi-a spus COSMA nu mai știu nimic. Aceștia au fost trimiși de COSMA, curierul lui DABIJA.

De amândouă datele când COSMA a venit la mine în ianuarie și februarie 1949, l-am întrebat ce este cu DABIJA și cu organizația sa și la care mi-a răspuns că se află în munte împreună cu alți șapte sau opt inși, într-o cabană.

Prin COSMA am trimis un bilețel către DABIJA, prin care i-am comunicat materialele trimise și cât a costat și că restul le voi procura și trimite ulterior.

Ștampila pe care i-am trimis-o lui DABIJA, prin COSMA am confecționat-o eu din cauciuc, după o schiță data de DABIJA și cuprindea următoarea inscripție: „FRONTUL APĂRĂRII NAȚIONALE – CORPUL DE HAIDUCI”, iar la mijloc stema țării cea veche.

Am mai primit de la ANGHELUȚĂ MIHAI pentru a le trimite lui DABIJA, 4 hărți cu regiunile Cluj, Turda și Valea Oltului scara 1/100.000 și 1/200.000 și pe care din cauză ca le-am primit după plecarea lui COSMA, le-am restituit lui ANGHELUȚĂ.

În scopul formării organizației subversive știu că DABIJA mai avea legături cu ANGHELUȚĂ MIHAI în afara de mine.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) NIȚESCU

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 176-178.

109.

1949 mai 19, Sibiu. A doua declarație a lui Mihălțan Traian despre activitatea sa în cadrul organizației Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHĂLȚAN TRAIAN, cu ultimul domiciliu în comuna Teiuș, jud. Alba, strada Barbu Lăutaru nr. 9, declar următoarele:

Armamentul de care dispunea organizația noastră subversivă în momentul când au tras în trupe, la data de 4 martie 1949, era următorul: 15 (cincisprezece) arme militare dintre care 2 (două) automate nemțești și unul rusesc, iar muniție 1.200 cartușe pentru armă Z.B. și 62 cartușe pentru pistol automat.

Pentru procurarea de armament și muniții pentru organizație am luat legătura cu sergentul POP ION din Oradea care îmi promisese că va da armament pentru organizație, precum și oameni, lucru ce nu a făcut, necunoscând motivul.

De asemenea, am aflat de la POPA IACOB din Teiuș, membru al organizației noastre că la Blaj sunt preoți care dispun de câte o armă fiecare și 100 de cartușe precum și bani și că acești preoți se interesează de organizația noastră subversivă pentru a lua legătura cu ea.

Eu am spus lui POPA IACOB să comunice preotului ca să trimită delegatul lor la mine acasă pentru a sta de vorbă cu el asupra organizației, dar delegatul lor nu a venit, necunoscând cauza. Aceasta s-a petrecut la începutul lunii februarie 1949.

Totodată declar că am dat dispoziții lui VIRGIL DAVID din organizație pentru a spune celor pe care îi recrutează ca membri să dea bani, alimente cu bani sau gratuit.

Eu am încasat anumite sume de bani de la membrii pentru cumpărarea și procurarea de armament, muniție și alimente pentru organizație.

Alimentele care s-au procurat pentru organizație și expediate de mine prin PASCU PETRU, cu carul, organizației, au fost 15 ferdele de grâu.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) MIHĂLȚAN TRAIAN

Sibiu, 19 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 97.

110.

1949 mai 19, Sibiu. A treia declarație a lui Mihălțan Traian despre activitatea sa politică până la încadrarea în grupul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHĂLȚAN TRAIAN, cu ultimul domiciliu în comuna Teiuș, jud. Alba, strada Barbu Lăutaru nr. 9, declar următoarele:

Am intrat în organizația subversivă teroristă condusă de Dabija Nicolae pentru următorul motiv: În anul 1945, fiind înscris în P.N.Ț. Maniu, care partid știam că era împotriva regimului democrat de la noi din țară precum și împotriva Uniunii Sovietice având legătură cu Anglia și cu America, am căutat să duc o activitate pe linia acestui partid împotriva regimului prin orice mijloace activând în acest partid pe față până când din cauza unor neplăceri avute din cauza manifestării mele pe tren în drum spre București în 1946, când am adus ofense la adresa guvernului și regimului de atunci. Pentru a mă camufla și a nu fi urmărit în urma manifestărilor mele contra regimului, m-am înscris în Partidul Comunist Român, unde am activat până la anul 1947, luna aprilie, când am fost exclus probabil din cauza politicii din trecut.

Văzându-mă în situația că am fost demascată ca național țărănist și că în Partidul Comunist nu mai puteam sta camuflat, fiind exclus, ura, mea împotriva regimului democrat a crescut și mai mult și eram hotărât să lupt și mai dârz împotriva acestui regim.

Astfel, auzind despre existența organizației subversive teroristă din Muntele Mare jud. Turda, condusă de generalul Mociulschi, dar în realitate era condusă de fostul maior Dabija Nicolae, m-am hotărât să iau legătură și să intru în această organizație, lucru ce am făcut la data de 8 decembrie 1948.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) MIHĂLȚAN TRAIAN

Sibiu, 19 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 98.

111. 1949 mai 20, Sibiu. Prima declarație a maiorului Nițescu Nicolae cu date biografice și sprijinul acordat organizației Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul NIȚESCU NICOLAE, maior în rezervă, născut în anul 1908, luna ianuarie, ziua 30, fiul lui Marin (†) și Maria, în comuna Căndești, jud. Dâmbovița, de naționalitate și cetățenie română, religie ortodoxă, absolvent al Școlii de Artificieri, Școlii de Ofițeri Guarzi de Artilerie, căsătorit cu Elena, născută Angheluță, având un copil de sex masculin, în vârstă de 9 ani pe nume Cătălin, având o casă în dotă în Galați strada Buna Vestire 26, trimis în judecată și condamnat nu am fost.

Ultimul domiciliu în București, Parcul Vatra Luminoasă Str. D. Marinescu Nr. 13 declar următoarele:

În toamna anului 1948, în luna octombrie sau noiembrie, a venit la mine maiorul DABIJA NICOLAE și mi-a dat un cod cifrat conținând o serie de întrebări cu caracter militar, politic și subversiv și o altă hârtie cu numele județelor la care corespundea un nume de bărbat sau femeie.

După acest cod trebuia să-i răspund atunci când el mi-ar fi cerut și în măsura în care aş fi cunoscut chestiunea la care se referea.

În legătură cu scopul ce urmărea prin acest cod nu mi-a dat alte lămuriri fiindcă se grăbea și urma să mi le comunice ulterior în scris.

De la acea dată nu mi-a mai comunicat nimic în legătură cu scopul organizației subversive condusă de el.

În consecință, nici subsemnatul nu i-am comunicat nimic în legătură cu codul cifrat ce mi-a lăsat la data amintită mai sus.

Prin luna ianuarie 1949 a venit la mine în București, COSMA cu o scrisoare din partea lui DABIJA, prin care îmi cerea să-i procur o serie de materiale – arătate mai jos – pentru care mi-a adus suma de 40.000 (patruzeci mii) lei.

Din acești bani am procurat următoarele materiale: hârtie, plicuri, plumbagină, cerneală, un stilou precum și alte rechizite de birou.

De asemenea, am procurat baterii pentru lanternă, una pereche bocanci, articole de toaletă, praf D.T.T. etc.

Toate aceste materiale au fost împachetate și împreună cu o mașină de reproduș-multiplicat, pe care o adusese MIHAI mai înainte și au fost predate lui COSMA.

Prin scrisoarea amintită mai sus, DABIJA NICOLAE, îmi mai cerea procurarea unei mașini de scris, 100 (una sută) avertizoare 10 (zece) grenade pentru armă, una șampilă și 10 (zece) boniere a 100 file. Acestea urmau să fie predate lui COSMA, la prima venire în București.

Din toate, aceste materiale am comandat la două ateliere în București 50 (cincizeci) de avertizoare în piese separate. Pentru acestea am primit o schiță și un model de la DABIJA.

La încercarea ce am făcut de a le asambla piesele comandate la unul din ateliere nu au corespuns și nu le-am mai ridicat, afară de o singură bucată pe care i-am trimis-o lui DABIJA, pentru a vedea că nu corespund. Partea pirotehnică a acestor avertizoare, urma să fie, completată de DABIJA.

Cele 10 grenade nu am încercat să le fac; de asemenea, cele 10 boniere.

Ștampila am confecționat-o personal și am dat-o prin COSMA împreună cu modelul de avertizor amintit mai sus.

Tot prin scrisoarea amintită mai sus, DABIJA îmi cerea procurarea unei mașini de scris, dar COSMA a spus că nu e nevoie, că are el undeva una.

La a doua venire a lui COSMA în București, acesta a venit însoțit de nepotul lui MACAVEI, care m-a întrebat dacă mai am bani pentru mașina de scris că a văzut una la un magazin.

I-am răspuns că nu și mi-a spus că va cere bani lui MACAVEI să o cumpere.

În scopul formării organizației subversive știu că DABIJA a mai avut legături în București cu ANGHELUȚĂ MIHAI. Alte persoane nu mai cunosc.

Toate materialele arătate mai sus au fost procurate lui DABIJA pentru organizația teroristă pe care o avea.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu.

(ss) NIȚESCU NICOLAE

20 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 174-175.

112. **1949 mai 19, Sibiu.** A patra declarație a lui Mihălțan Traian, călăuză și membru al grupului Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHĂLȚAN TRAIAN, cu ultimul domiciliu în comuna Teiuș, jud. Alba, strada Barbu Lăutaru nr. 9, declar următoarele:

În organizația subversivă teroristă, condusă de DABIJA NICOLAE, al cărei membru am fost, am recrutat și organizat un grup de 8 persoane, printre care, CÂMPEAN TRAIAN, BREAZ IULIU, POPA IONUȚ, și alții.

Pe data de 28 februarie 1949 am plecat de acasă din Teiuș, cu scopul de a mă duce sus în Muntele Mare, unde se afla conducerea organizației, ajungând acolo pe data de 2 martie 1949, dimineața.

Am condus la organizație în munte pe un grup de 5 persoane printre care, CÂMPEAN TRAIAN, BREAZ IULIU și alții, prezentându-i șefului organizației DABIJA NICOLAE.

Sus în munte unde se afla conducerea organizației, imediat după sosirea mea și al grupului pe care l-am condus, ni s-a servit câte un ceai după care, eu am fost chemat de DABIJA NICOLAE în cabana unde se mai afla și POP SANDA, unde mi s-a luat un interogator asupra maiorului ONIGA. După aceasta, tot în cursul zilei de 2 martie a.c. DABIJA NICOLAE ne-a citit un fel de proclamație către țară, despre care spunea că trebuie împărțită populației la 15 martie 1949 de către membrii organizației. De asemenea a mai citit formularul de jurământ care trebuia să-l depunem toți membrii organizației pe data de 4 martie a.c.

Înainte de plecarea mea în Muntele Mare, cu câteva zile înainte, am dat dispoziții lui POPA IONUȚ din Teiuș, membru recrutat de mine, ca să întrebe la soția mea de o scrisoare pe care eu o voi trimite din munte de la organizație și în care va primi instrucțiuni de ce are de făcut.

Pe data de 4 martie 1949, dimineața pe la orele 6, fiind anunțați de MITROFAN, care era de santinelă, că suntem descoperiți de trupe, am sărit imediat din cabană, am luat arma și cele 50 de cartușe care ne-au fost repartizate, am încărcat arma, m-am pus în poziție de tragere și am început să trag în trupe. După ce

am tras 5 cartușe, un încărcător, am observat că arma nu mai funcționează, astfel că am fost nevoit să mă predau trupelor după ce am fost somat.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) MIHĂLȚAN TRAIAN

Sibiu, 20 mai 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 95.

113. **1949 mai 20, Sibiu.** A treia declarație a lui Rațiu Augustin în care arată cum a reușit să ajungă la grupul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul RAȚIU AUGUSTIN, cu ultimul domiciliu în com. Sărmășel, jud. Cluj, declar următoarele:

Prin luna Februarie 1949 am fugit de acasă la fratele meu RAȚIU EMIL la Cluj, pentru a mă ascunde iar atunci când voi găsi legăturile cu cei din munți să mă plasez acolo în organizația care era condusă de DABIJA.

În acest timp, pe care l-am stat la Cluj, am cunoscut pe băiatul lui MĂRGINEANU PETRU, care s-a oferit că mă va duce la tatăl său care se găsea în comuna Obreja, jud. Alba, care mă va duce în munți la organizație.

Ajuns în comuna Obreja, jud. Alba la MĂRGINEANU PETRU, am stat ascuns la acesta timp de o săptămână.

În acest timp. cât am stat la MĂRGINEANU PETRU îmi spunea că acolo în munți voi fi asigurat, nu voi fi prins și voi trăi bine.

După o săptămână am plecat împreună cu MĂRGINEANU PETRU, în comuna Benic, jud. Alba la PASCU PETRU, care mi-a dat n pachet în care mi-a spus că sunt cincizeci de cartușe de pistol și pe care să le dau lui MACAVEI TRAIAN, pe care-l voi găsi la BOLFEA SILVESTRU, în comuna Întregalde.

Am plecat de la PASCU PETRU cu biletul, am trecut pe la PASCU GHEORGHE, care mi-a arătat unde îi găsesc pe BOLFEA SILVESTRU.

Când am ajuns la BOLFEA SILVESTRU, aceasta după ce i-am arătat biletul pe care îl promisem de la PASCU PETRU, m-a condus în casă unde am găsit pe SCRIDON IOAN, MACAVEI TRAIAN, și alții cărora am fost prezentat de către BOLFEA SILVESTRU.

Am predat cele cincizeci de cartușe pe care le promisem de la MĂRGINEANU PETRU lui MACAVEI TRAIAN.

Seara am primit o armă de la MACAVEI TRAIAN pe care am dus-o în munte când am plecat cu toții de acolo.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o semnez și o susțin propriu, fără să fiu silit de nimeni.

(ss) RAȚIU AUGUSTIN

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 123.

114. 1949 mai 20, Sibiu. Declarația lui Buțuțui Viorica despre Bolfea Silvestru și Mihălțan Traian.

DECLARAȚIE

Subsemnata, BUȚUȚUI VIORICA, născută la 20 aprilie 1919 în comuna Întregalde, județul Alba, din părinții Iosif și Victoria, agricultori, am 5 clase primare, divorțată, pedepsită nu am fost, cu ultimul domiciliu în comuna Întregalde, declar următoarele:

Știu despre BOLFEA SILVESTRU din comuna Întregalde că avea legături cu șefii organizației clandestine din județul Alba. În luna decembrie 1948 în locuința lui am văzut pe frații MACAVEI și fostul maior DABIJA, pe PASCU CORNEL și pe MAXIM ALEXANDRU despre care știam și știa și BOLFEA că sunt urmărit pentru crime politice și jafuri.

De asemenea mai știu că în luna Martie 1949 s-au adunat 16 inși în casa lui BOLFEA, care pe urmă au plecat la Muntele Mare jud. Turda, între aceștia au fost MACAVEI TRAIAN, RAȚIU AUGUSTIN și alții. Știu că BOLFEA a avut o armă, această armă a fost văzută de mine în luna martie 1949, în mâna lui.

Pe Muntele Mare, între alții am văzut pe MIHĂLȚAN TRAIAN trăgând cu arma în ostașii care i-au somat ca să se predea.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilită de nimeni.

(ss) BUȚUȚUI VIORICA

Sibiu, la 22 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 212.

115.

1949 mai 25, Sibiu. A patra declarație a lui Rațiu Augustin despre lupta din 4 martie 1949.

DECLARAȚIE

Subsemnatul RAȚIU AUGUSTIN, cu ultimul domiciliu în com. Sărmășel, jud. Cluj, declar următoarele:

În dimineața zilei de 4 (patru) martie 1949 mă găseam dormind în cabană când pe la ora 6 (șase), dimineața s-a strigat alarma de către plantonul care se găsea afară. Eram în cabană cu DABIJA, șeful organizației teroriste, ONEA TITUS, SCRIDON IOAN, POP ALEXANDRA și alții.

Imediat după ce s-a strigat alarma DABIJA a ieșit afară și în direcția în care se găseau trupele securități de care eram înconjuțați a tras cu trotil.

După aceea a venit în cabană și ne-a spus ca să ieșim cu toți afară și să tragem în trupe deoarece suntem împresurați.

Eu mă găseam în acel moment pregătit cu arma și cele 50 (cincizeci) de cartușe pe care le promisem cu o zi înainte de la organizație. Nu am ieșit afară din cabană ci am stat înăuntru și de pe fereastră am început să trag în trupe.

După ce am terminat cartușele și ne mai având altele ca să mai trag am ieșit afară din cabană ca să fug pentru a nu fi prins.

Văzând că nu este cu putință de a fugi deoarece eram înconjuțați de trupe m-am predat.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o semnez propriu și o susțin, nefiind silit de nimeni.

(ss) RAȚIU AUGUSTIN

Sibiu, 25 mai 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 125.

116.

1949 mai 30, București. Direcția Securității Capitalei raportează că generalul Petrescu Dumitru este dispărut de la domiciliu și s-ar afla la Orăștie.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
DIRECȚIUNEA SECURITĂȚII CAPITALEI

Dir. Generală a Securității Poporului

Nr. 063898/2 iunie 1949

nr. 42/16 330

30 mai 1949

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI¹²
BUCUREȘTI

La ordinul dvs. nr. 116/50.021, din 12 mai a.c., avem onoare a raporta următoarele:

PETRESCU DUMITRU este născut la 29 octombrie 1890 în Buzău, general de rezervă, căsătorit cu CONSTANȚA, are un copil adoptiv și a domiciliat în București, strada Argentina nr. 1.

Sus-numitul a fost secretar de stat la Ministerul Apărării Naționale sub regimul lui RĂDESCU.

A locuit în strada Argentina nr. 1. din anul 1938 până în anul 1948, luna noiembrie, când a părăsit București-ul, fără a lăsa adresa.

Proprietara imobilului, anume ZOE DIACONESCU, ne informează că după arestarea numitului general DIACONESCU NICOLAE, în iunie 1948, generalul PETRESCU DUMITRU a spus că se va retrage cu familia sa la Orăștie, la socrul său, care este preotul satului.

De la plecarea sa din București și până în prezent nu mai știe nimic de situația sus-numitului și nu i-a făcut fișa de ieșire nr. 3, întrucât a plecat luându-și fișa nr. 2.

La A.S. din D.S.C. sus-numitul este cunoscut dintr-un dosar din care rezultă că a mai fost căutat și negăsindu-l în capitală a fost dat în urmărire prin Birourile de Securitate ale D.S.C.-ului¹³.

LT.-COL. DE SECURITATE
(ss) T. Sepeanu

MAIOR DE SECURITATE
(ss) D. Macsim

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 246.

¹² Adnotări pe manșeta documentului:

- „5785 sp”

- OPERAT

- „S.1.”

- 3.VI.1949/Cu lucrarea la D5 (ss) Indescifrabil

- 9.6.1949/Adresă către D.R.S.P. Sibiu pentru identificarea lui Petrescu Dumitru la Orăștie, după care va fi arestat și înaintat la București, sub pază sigură. (ss) S. Antoniu.

¹³ Simțind pericolul, generalul Petrescu Dumitru a reușit să treacă granița în Iugoslavia și de acolo a ajuns în Occident.

117.

1949 mai 30, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că Bumbaș Eugenia, sora fraților Macavei, a fost arestată.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 064124/2 iunie 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU
Nr. 5/9617 din 30 mai 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Obiect:

Privește pe numita BUMBAȘ EUGENIA, sora bandiților Macavei reținută la această Dir. Reg. de Securitate ca având legături cu frații săi sus-amintiți.

Avem onoare a vă raporta că la această Direcțiune Regională de Securitate ne-a fost trimisă sub stare de arest, la cererea noastră, numita BUMBAȘ EUGENIA, născută Macavei la data de 15 decembrie 1903 în com. Bucium-Montari, jud. Alba, fiica lui Alexandru și Terezia, căsătorită, având patru copii, de profesiune casnică, cu domiciliul în Baia Mare strada Dealul Crucii.

Din informațiile pe care le-am deținut, sus-numita a luat legătura în luna august 1948 cu frații săi, bandiții Traian și Alexandru Macavei și a luat în primire copilul lui Traian Macavei în vârstă de 7 ani, pe care și în prezent îl îngrijește la domiciliul său din Baia Mare.

Întrucât sus-numita avea cunoștință de activitatea fraților, precum și de faptul că aceștia sunt urmăriți, rugăm binevoii a aproba reținerea acestora ca ostatecă până când se va reuși arestarea celor doi mai sus-amintiți.

Lt.-col. de Securitate
(ss) Gh. Crăciun

Locotenent de Securitate
(ss) Nistor Victor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 363.

118.

1949 iunie 10, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București cele aflate de la Dabija prin informatorul din celula nr. 5.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 069578/14 iunie 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU
10 iunie 1949
5/8589

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Tov. col. Dulgheru

Urmare la raportul nostru nr. 5/8589 din 5 iunie 1949, raportăm următoarele:

Intensificând acțiunea informativă în jurul DABIJA NICOLAE am aflat că acesta are intenția de a adapta o atitudine care să micșoreze vigilența noastră, spre a apărea ca un element ce a fost indus în eroare de către alte persoane, dar că în prezent este convertit.

Această atitudine ne-a fost semnalată de informatorul nostru după luările de contact între Dabija și anchetator și în special după audierea sa la cabinet, unde, spune dânsul, a debitat o mulțime de minciuni pentru a lăsa o bună impresie și a spus informatorului că va continua cu acest fel de comportare pentru a părea că este un visător care s-a lăsat indus în eroare de știrile radiofonice străine că este victima fraților MACAVEI, care l-a antrenat într-o acțiune pe care acum o regretă sincer.

Tratamentul care i se aplica la Securitate este interpretat de către DABIJA drept o încercare a noastră de a-l convinge că în schimbul libertății, el să dea pe mâna Securității pe frații MACAVEI.

Comentând cu informatorul nostru această perspectivă, s-a exprimat că atâta ar dori, numai să mai fie liber o dată, că atunci ar arăta el regimului „comunism” și „frații MACAVEI”.

Și-a exprimat, tot în fața informatorului, bucuria că la cercetări nu a fost întrebat cui a trimis „Proclamația”, căci în acest caz ar fi fost obligat să divulge o mulțime de ofițeri, colonei și căpitani.

A mai spus că dacă vede o înrăutățire a situației sale, va profita de transportarea sa – pentru anchetă – de la penitenciar la securitate și va încerca să evadeze.

Pentru a se păstra cea mai strictă conspirativitate și discreție, am dat directive și instrucțiuni anchetatorului, ca prin întrebări ocolite să caute a lămuri chestiunile semnalate de informatorul nostru.

Am luat măsuri ca escortarea lui DABIJA de la penitenciar să se facă de 3 subofițeri, de asemenea am luat toate măsurile, de a nu putea sub nici o formă să ajungă la vreun corp tare cu care să-și ușureze tentativa de evadare.

Lt.-col. de Securitate
(ss) Gh. Crăciun

Locotenent de Securitate
(ss) Nistor Victor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 328-329.

119. **1949 iunie 10, Sibiu.** D.R.S.P. Sibiu înaintează D.G.S.P. București tabelul cu 12 ostatici folosiți pentru prinderea fraților Macavei.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 073852/25 iunie 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
NR. 5/20303 din 10 iunie 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Cu onoare înaintăm alăturat un tabel nominal cuprinzând un număr de 12 persoane reținute ca ostateci, cu scopul ca prin cercetări să se poată prinde bandiții MACAVEI.

Tabelul conține propunerile noastre privind eliberarea.

LT.-COL. DE SECURITATE
(ss) Gh. Crăciun

Locotenent de Securitate
(ss) Nistor Victor

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU

TABEL NOMINAL

de persoanele reținute ca ostateci pentru bandiții MACAVEI din comuna Bucium-Montari – Alba

Nr. crt.	ELEMENTE DE IDENTIFICARE	MOTIVUL ARESTĂRII
1.	GIURA IOSIF, agricultor, născut la 25 ianuarie 1924, Roșia Montană – Alba, fiul lui Ion și Elena, agricultori, domiciliat în Roșia Montană – Alba	Reținut la 11 octombrie 1948. Este unchiul soției lui Macavei Alex. A fost reținut pentru a fi cercetat în legătură cu activitatea subversivă a bandiților Macavei din comuna Bucium-Montari, jud. Alba. Din cercetări nu rezultă ca acesta să știe locul unde se află ascunși bandiții. În trecut cât și în prezent nu a făcut parte din nici un partid politic. Propunem eliberarea și supravegherea.
2.	DUMITRAȘ AURELIA, casnică, născută la 12 iulie 1908, Bucium-Sat – Alba, fiica lui Dumitru și Ana, domiciliată în Roșia Montană jud. Alba.	Reținută la 11 octombrie 1948. Este vecină cu Macavei Traian și a fost reținută pentru a fi cercetată în legătură cu activitatea subversivă a bandiților Macavei. Din cercetări nu rezultă ca acesta să știe locul unde se află ascunși bandiții Macavei. În trecut cât și în prezent neîncadrată. Propunem eliberarea și supravegherea sa.
3.	GIURCA NICOLAE, contabil, născut la 22 iulie 1923, Ceamurlia, jud. Tulcea, fiul lui Gheorghe și Tereza, agricultori, domiciliat în comuna Roșia Montană, jud. Alba.	Reținut la 11 octombrie 1948. Nu este rudă cu bandiții și nici vecin, însă a avut strânse legături de prietenie cu aceștia. A fost reținut pentru a fi cercetat în legătură cu activitatea bandiților Macavei. Din cercetări nu rezultă ca acesta să cunoască activitatea bandiților și nici locul unde s-ar afla ascunși. În trecut nu a făcut politică. În prezent membru în P.M.R. Propunem eliberarea și supravegherea.
4.	LASLO AURORA, învățătoare, născută la 28 mai 1912, comuna Bucium-Montari – Alba, fiica lui Alex. și Tereza, chiaburi, domiciliată în Alba Iulia, str. V. Roaită, nr. 12.	Reținută la 11 octombrie 1948. Este soră cu bandiții. Nu a avut nici o legătură cu ei și nici nu s-a întâlnit cu ei cu un an înainte de arestare. Din cercetări nu rezultă ca aceasta să știe locul unde se află ascunși bandiții. În trecut nu a făcut parte din nici un partid politic. În prezent membră U.F.D.R. și P.M.R. Propunem eliberarea și supravegherea.

5.	MACAVEI MARIANA, casnică, născută la 4 decembrie 1912, Galați, fiica lui Anton și Maria, funcționari, domiciliată în Bucium-Montari – Alba.	Reținută la 11 octombrie 1948. Este soția lui Macavei Traian. A fost arestată înainte de a i se cunoaște crima și nu a avut cunoștință ca soțul ei să fie contra regimului democrat. Din cercetări nu rezultă ca aceasta să știe locul unde se află ascunși bandiții. În trecut cât și în prezent nu a făcut parte din nici un partid politic. Propunem eliberarea și supravegherea.
6.	MACAVEI TEREZIA, casnică, născută la 18 octombrie 1898, Bucium-Montari – Alba, fiica lui Nicolae și Veronica, mineri, domiciliată în Bucium-Montari – Alba.	Reținută la 11 octombrie 1948. A fost femeie de serviciu la Macavei Traian. Și a fost reținută pentru a fi cercetată în legătură cu bandiții Macavei. Din cercetări nu rezultă ca aceasta să știe ceva despre activitatea banditului Macavei Traian sau să știe unde se află ascunși aceștia, deoarece este bolnavă (anormală). Propunem eliberarea și supravegherea sa.
7.	Macavei Victor, agricultor, născut la 6 februarie 1898, Bucium-Montari – Alba, fiul lui Ion și Elena, miner, domiciliat în comuna Bucium-Montari – Alba.	Reținut la 11 octombrie 1948. Este văr cu bandiții Macavei și a fost vecin cu ei. A fost reținut pentru a fi cercetat în legătură cu activitatea subversivă a bandiților. Din cercetări nu rezultă ca acesta să știe unde se află ascunși bandiții sau despre activitatea desfășurată de aceștia. În trecut nu a făcut parte din nici un partid politic, în prezent membru în P.M.R. Propunem eliberarea și supravegherea acestuia.
8.	MACAVEI TEREZIA, casnică, născută la 2 decembrie (?), Bucium-Montari – Alba, fiica lui Gheorghe și Maria, agricultori, domiciliată în Bucium-Montari – Alba.	Reținută la 11 octombrie 1948. Este mama bandiților și a fost reținută pentru a fi cercetată în legătură cu activitatea subversivă a bandiților Macavei. Din cercetări nu rezultă ca aceasta să știe locul unde se află ascunși bandiții, întrucât este în vârstă înaintată și inconstientă. Nu știe despre faptele săvârșite de fiii ei. În trecut cât și în prezent nu a făcut parte din nici un partid politic. Propunem eliberarea și supravegherea ei.
9.	PRATA VETURIA, casnică, născută la 19 octombrie 1931, comuna Bucium-Montari – Alba,	Reținută la 11 octombrie 1948. Este vecină cu banditul Macavei Traian și a fost reținută pentru a fi cercetată în legătură cu activitatea subversivă a bandiților Macavei.

	fiica lui Ion și Aurelia, mineri, domiciliată în Bucium-Montari – Alba.	Din cercetări nu rezultă ca aceasta să știe unde se află ascunși bandiții și despre activitatea acestora. Atât în trecut cât și în prezent nu a fost încadrată în nici un partid politic. Propunem eliberarea și supravegherea ei.
10.	SABINA OPREA, casnică, născută la 7 decembrie 1931, fiica lui Ion și Reghina, domiciliată în Bucium-Montari – Alba.	Reținută la 11 octombrie 1948. Este soră cu banditul Macavei Alexandru. A fost reținută pentru a fi cercetată în legătură activitatea subversivă a bandiților Macavei. Din cercetări nu rezultă ca aceasta să știe locul unde se află ascunși bandiții, întrucât nu a locuit împreună cu Macavei Alex. În trecut cât și în prezent neîncadrată. Propunem eliberarea și supravegherea acesteia.
11.	TUDORUȚ EUGENIA, casnică, născută la 7 octombrie 1928, în comuna Vulcan – Hunedoara, fiica lui Gheorghe și Elena, mineri. Domiciliată în Bucium-Montari – Alba.	Reținută la 11 octombrie 1948. Nu este rudă cu bandiții, însă a locuit în locuința numitei Prata Veturia și a fost reținută pentru a fi cercetată în legătură cu activitatea subversivă a bandiților. Din cercetări nu rezultă ca aceasta să fi avut legături cu bandiții sau să știe locul unde se află ascunși. Atât în trecut cât și în prezent neîncadrată. Propunem eliberarea și supravegherea ei.
12.	WISEA ELVIRA, casnică, născută la 2 octombrie 1929, Bucium-Montari – Alba, fiica lui Ion și Elena, miner, domiciliată în comuna Bucium-Montari – Alba	Reținută la 11 octombrie 1948. Nu este rudă cu bandiții, însă a avut legături cu familia Macavei Traian. A fost reținută pentru a fi cercetată în legătură cu activitatea subversivă a bandiților. Din cercetări nu rezultă să știe ceva despre unde se află ascunși bandiții și nici nu le cunoaște activitatea. În trecut cât și în prezent nu a fost încadrată în nici un partid politic. Propunem eliberarea și supravegherea sa.

Se certifică de noi exactitatea prezentului proces-verbal.

Locotenent de Securitate
(ss) Nistor V.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 374-376.

D.G.S.P.
513

13 iunie 1949

REFERAT
asupra bandei DABIJA – MACAVEI¹⁴

Cu raportul nr. 4/5821 din 13 februarie 1949, Direcția Regională de Securitate Sibiu semnaleză, ca urmare ordinului Direcției Generale nr. 53/59728/1948, motivat de raportul aceleiași Direcții Regionale nr. 5/11492 din 7 noiembrie 1948, existența unei bande a fraților MACAVEI.

La 3 martie 1949, cu telegrama nr. 244, Direcția Regională de Securitate Cluj, raportează că în noaptea de 1 spre 2 martie GOLDA TEODOR, casierul Sindicatului Agricol din comuna Câmpuri, jud. Turda a fost atacat și jefuit pe teritoriul comunei Lupșa de o bandă înarmată.

În urma investigațiilor făcute imediat a fost arestat în noaptea de 2-3 martie numitul IHUȚ AVRAM care făcea parte din banda ce atacase pe GOLDA TEODOR.

Din declarațiile lui IHUȚ AVRAM au apărut mai multe fapte:

1. Că numitul urma să se înapoieze pe Muntele Mare, unde își avea sediul banda până în seara de 3 martie și că deci neprezentarea lui la termen ar fi trezit bănuielele bandei, îndemnând-o să-și părăsească ascunzișul.

2. Că banda era mai numeroasă decât cea care atacase pe GOLDA.

3. Că în noaptea de 3 spre 4 martie urmau să mai sosească pe Muntele Mare noi aderenți ai bandei, efectivul acesteia crescând la cca 40 de oameni.

Față de această situație s-a trecut la operații în dimineața zilei de 4 martie 1949, când după o luptă de două ore banda a fost lichidată.

Cercetările au fost întreprinse de îndată, Direcțiunea Generală a Securității Poporului dând îndrumări prin adresa nr. 51/27574 din 4 martie, 51/30572 din 10 martie și 51/44300 din 7 aprilie a.c.

I. Din cercetările întreprinse rezultă următoarele:

1. La 1 august 1948 a luat ființă în regiunea Muntele Mare o bandă subversivă teroristă, condusă de maiorul deblocat DABIJA NICOLAE sub denumirea de „Frontul Apărării Naționale”.

2. Scopul bandei era dezlănțuirea războiului civil și răsturnarea prin violență a regimului democrat.

3. Forma organizatorică:

a) o bandă înarmată de intervenție condusă direct de DABIJA;

¹⁴ Rezoluție: Tov. colonel Dulgheru/Este redactat într-un stil prea telegrafic. Este greu să faci o apreciere și analiză obiectivă studiind acest referat. (ss) Indescifrabil. „S.I.”.

- b) cadre permanente organizate în comunele apropiate;
- c) informatori;
- d) curieri;
- e) călăuze;
- f) puncte de aprovizionare;
- g) centre de recrutări.

Banda de intervenție a fost lichidată prin capturați, morți și dispăruți.

S-au identificat cadre permanente ale bandei ca șefi de organizație:

- a) în com. Benic: Pascu Petru și László Aron;
- b) în com. Întregalde: Vándor Sabin, Mihai Florin și Micu Petru;
- c) în com. Poiana: Man Cambin;
- d) în com. Tibru: Roșu Ioan;
- e) în com. Mogoș: Crișan Vasile;
- f) în com. Galda de Jos: Olteanu și Crișan Ion.

Au fost identificați ca informatori în com. Bistra: IHUȚ TRAIAN, IHUȚ AVRAM, pr. BUCEA NICOLAE, BUCEA RAFILA.

Curier a fost identificat COSMA PETRU din com. Bucium-Montari.

Puncte de aprovizionare la informatori și BOIA ION din Lupșa, CĂBULEA PETRU, GÂSCĂ VICTORIA.

Călăuze: BARA GH., URS TEODOR, OARGĂ ION.

Centre de recrutări: CRISTIAN MIHAI în Alba Iulia, BOLFEA SILVESTRU și șefii de organizații.

4. Legături:

- a) La București ANGHELUȚĂ MIȘU, maior NIȚESCU, gl. PETRESCU DUMITRU, Consulatul Turciei.
- b) La Arad: maior OPREANU și plut. major. IANCU.
- c) La Teiuș: ing. LAZĂR IACOB și POPOVICI; de asemenea, RUSU OCTAVIAN.
- d) La Galda de Sus: cpt. rez. LAZĂR.
- e) În com. Mogoș: învățătorul BOGDAN LAZĂR.
- f) La Oradea: serg. POPA ION dintr-o unitate de Roșiori.
- g) La Obreja, jud. Alba: MĂRGINEANU PETRE.
- h) La Mihalț: CERGHIDAN VIRGIL și BĂLȚAN IONUȚ.
- i) La Stroiești-Alba: PUȘCAȘ ȘTEFAN.
- j) Cu banda lui POPA ȘTEFAN.

5. Metode de acțiune:

- a) recrutare de aderenți
- b) răspândire de manifeste
- c) acte teroriste

6. Corpuri delictive:

- un șapirograf;
- un aparat radio-recepție;
- o mașină de scris;
- un binoclu;
- două lunete;
- patru pistoale;
- șase arme diferite;
- două pistoale mitralieră;
- formulare de jurământ;
- manifeste;

- cinci capse dinamită;

- o șampilă.

- trotil;

II. Urmează a se stabil:

1. Totalitatea localităților și grupurilor de cadre permanente ale bandei.
2. Compunerea tuturor grupurilor ce erau sub conducerea așa numiților șefi de organizație.
3. Întreaga rețea de călăuze, informatori, curieri și recrutori. OPRÎȚĂ GH. dă prețioase relații asupra unei filiere de recrutare. Trebuie aflat cum s-au constituit aceste rețele, din îndemnul cui și ce legături mai au.
4. Condițiunile în care s-a produs atacul asupra lui GOLDA, asupra Percepției din Teiuș, asasinarea jandarmilor din comuna Roșia.
5. Ce acte teroriste mai puseseră sau intenționau să pună la cale, îndeosebi în legătură cu ing. IACOB LAZĂR și POPOVICI din Teiuș.
6. Unde se găsesc depozitate cele 40 kg dinamită. La ce trebuiau să servească, de unde au fost procurate.

Are de asemenea, de exploatat materialul furnizat de OPRÎȚĂ GH. în legătură cu ANGHEL AVRAM.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 366-369.

121.

1949 iunie 24, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București ultimele informații despre Macavei Traian.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU
NR. 11/24 345 IN 24 IUNIE 1949

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 074001/25 iunie 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Raportăm că deținem informațiuni după care banditul MACAVEI TRAIAN, care a reușit să scape cu ocazia operațiunilor contra bandiților din jud. Turda, Muntele Mare, și-a făcut apariția în regiunea Abrud la locul numit Tărțești Geamăna-Lupșei și a stat de vorbă cu numita ANA ROMAN, care este asesoare populară în comuna sus-amintită.

De asemenea, menționăm că la punctul numit Vărai, în apropiere de comuna Bucium-Montari, jud. Alba, au fost observați mai mulți indivizi bine îmbrăcați și

înarmați care au trecut pe la coliba numitului DUMITRAȘ DUMITRU, colibă care este așezată în punctul sus-menționat.

Din informațiuni aceștia au venit din direcția Muntelui Mare, unde au fost efectuate trageri de brandt de către Batalionul 5 Vânători-Munte din Abrud și s-au retras în aceste locuri.

Am luat măsuri pentru intensificarea acțiunii informative în acea regiune, pentru identificarea bandiților respectivi, urmând a vă raporta constatările pozitive de urmare.

LT.-COL. DE SECURITATE
(ss) Gh. Crăciun

Slt. de Securitate
(ss) Cleju Ioan

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 379.

122. **1949 iunie 30, București.** Nota D.G.S.P. Biroul 513 privind punerea în libertate a ostaticilor.

30 iunie 1949

D.G.S.P.
513

NOTĂ¹⁵

Direcția Regională de Securitate Sibiu, cu adresa nr. 5/20303 din 10 iunie 1949, ne înaintează un tabel nominal cuprinzând un număr de 12 persoane reținute ca ostatici în scopul ca din cercetările efectuate asupra lor să se poată ajunge la arestarea banditului MACAVEI.

Cu toate că s-au luat aceste măsuri de reținerea celor 12 persoane, bandiții, în frunte cu MACAVEI, nu vor să se supună, neprezentându-se singuri.

Față de cele mai sus arătate, Direcția Regională de Securitate Sibiu propune punerea în libertate și supraveghere a numiților:

1. GIURA IOSIF	7. Macavei Victor
2. DUMITRAȘ AURELIA	8. MACAVEI TEREZIA
3. GIURCA NICOLAE	9. PRATA VETURIA
4. LASLO AURORA	10. SABINA OPREA
5. MACAVEI MARIANA	11. TUDORUȚ EUGENIA
6. MACAVEI TEREZIA	12. VISEA ELVIRA

¹⁵ Pe manșeta documentului există adnotările:

- 30.6.1949/De acord cu propunerile notei de față. Căpitan de Securitate (ss) S. Antoniu.
- 30.6.1949. Vor fi puși în libertate și supravegheați (ss) Indescifrabil.

Suntem de acord cu aceste propuneri.

CĂPITAN DE SECURITATE
(ss) C. Popescu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 376.

123. **1949 iulie 23, Sibiu.** D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București rezultatul cercetării Eugeniei Bumbaș, sora fraților Macavei.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU
Nr. 5/2 613 din 23 iulie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 063898/2 iunie 1949

nr. 42/16 330
30 mai 1949

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Obiect: Privește pe numita BUMBAȘ EUGENIA, sora bandiților Macavei reținută la această Direcțiune Regională de Securitate ca având legături cu frații săi sus-numiți.

La ord, dvs. nr. 513/64 124 din 3 iunie 1949 și urmare raportului nostru nr. 5/9 617 din 30 mai 1949, referitor la numita BUMBAȘ EUGENIA, sora bandiților Macavei, care a fost cercetată de noi în legătură cu relațiile ce le-a avut cu frații ei Alexandru și Traian, raportăm:

Din toamna anului 1945 nu a mai avut nici un fel de legătură cu frații ei deoarece nu mai locuiau în această localitate.

În luna august 1948 după ce fratele ei Alexandru a tras în jandarmi a fost informată de către vecina sa, numita Liptay, care corespundea cu mama ei ce se afla în sat cu Macavei Alexandru. Auzind acestea, numita Bumbaș Eugenia a plecat cu trenul spre Alba Iulia pentru a se interesa la sora ei de cele întâmplate. În gara Teiuș în intervalul de timp ce aștepta legătura cu trenul de Alba Iulia s-a întâlnit cu fratele ei Macavei Traian care venise cu copilul în gară pentru a-l duce la rudele soției sale.

Acesta i-a povestit pe scurt de cele întâmplate, dar nu i-a spus unde s-a dus fratele lor și nici unde va merge și el, spunând că se poate întâmpla ca să fie și ea arestată și poate să-i divulge.

La insistențele ei, acesta i-a dat copilul pentru a-l îngriji ea, împreună cu certificatul de naștere al copilului, după care s-au despărțit, ea plecând cu trenul înapoi către Baia Mare, iar el a rămas în gară.

Nu s-a mai dus la Alba Iulia deoarece fratele ei i-a spus că sunt toți arestați și va merge degeaba.

În ziua când a fost arestată de către Securitatea din Baia Mare a aruncat în sobă certificatul copilului pentru a nu se ști al cui este.

Numita declara că nu a purta nici un fel de corespondență cu frații ei nici înainte și nici după data arestării acestora și nu cunoștea pe nimeni din banda acestora.

Din investigațiunile făcute până în prezent în legătură cu activitatea acestora nu avem nimic pozitiv, rămânând a vă raporta atunci când om avea date precise.

Propunem reținerea pe mai departe a sus-numitei ca ostatecă la această Direcțiune până la prinderea fraților ei.

LT.-COL. DE SECURITATE

(ss) Gh. Crăciun

Locotenent de Securitate

(ss) V. Nistor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 381-382.

124. 1949 iulie 28, Alba Iulia. Declarația lui Oargă Ion cu date biografice și despre activitatea sa în organizația Dabija.

Dată în fața noastră
vizată spre 28 iulie 1949
spre neschimbare
Lt. Roset

DECLARAȚIE

Subsemnatul OARGĂ ION, născut în comuna Șeușa jud. Alba în anul 1926, martie 9, din părinții Dumitru și Ana, de profesie agricultori și casnică, trăiesc și sunt în viață, de naționalitate română și cetățenie tot română, de religie fost gr. catolic, de profesie student, posed ca studii bacalaureatul comercial, cu serviciul militar nesatisfăcut, amânat ca plus de ctg. necesar, avere nu posed, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Șeușa, declar următoarele:

Sunt născut din părinți țărani, tatăl meu fost membru în. Mișcarea Legionară având funcția de șef de cuib, a luat parte la rebeliune, cursul primar l-am făcut în

comuna Șeușa, jud. Alba din anul 1940-1942, am făcut școală profesională de ucenici în Alba Iulia, iar în primăvara anului 1942, m-am înscris ca elev particular la liceul comercial din Alba Iulia, unde am urmat până în anul 1947 când am terminat și mi-am luat bacalaureatul. Mai am trei frați, Nicolae, de ani 26, de meserie, croitor, cu domiciliul în comuna Săsciori, jud. Alba, necăsătorit; Petru de ani 20, de profesiune agricultor, necăsătorit cu domiciliul în comuna Șeușa, jud. Alba; Raveca, de ani 16 de profesiune casnică, necăsătorită, cu domiciliul în comuna Șeușa – Alba.

În luna februarie 1949 m-am întâlnit cu numitul MOLDOVAN SIMION cu care am discutat despre organizația teroristă care s-ar afla în munți, în urma cărui fapt eu nefiind mulțumit cu traiul vieții, m-am hotărât să mă duc în munți să iau contact cu ei pentru a rămâne acolo, fapt pe care l-am și făcut în urmă cu vreo trei săptămâni, după convorbirea avută cu MOLDOVAN SIMION.

În munți am plecat cu CIGMAIANU ION, OPRITĂ GHEORGHE ȘI MOLDOVAN SIMION cu intenția de a lua contact cu organizația teroristă respectivă, să luăm contact cu numitul: OLTEANU EMIL din com. Galda de Jos, jud. Alba ca acesta să ne pună în legătură cu organizația teroristă la care intenționăm să mergem. După directivele date de OLTEANU EMIL am plecat mai departe în comuna, Benic la LASLO ARON care ne-a dat indicații unde putem găsi pe numitul BOLFEA SILVESTRU, unde avea să vină PASCU CORNEL cu care să stăm de vorbă pentru a intra în organizația teroristă. La BOLFEA SILVESTRU am găsit pe PASCU CORNEL împreună cu un anume colonel BOCAN cu care am discutat despre caracterul organizației teroriste, spunându-mi că ei pedepsesc aspru pe trădători adică pe aceia care ar încerca să-i atace sau să le împiedice activitatea.

Eu mă hotărâsem să plec înapoi, în același timp numitul PASCU CORNEL mi-a făcut propuneri să mă interesez de armament și muniție, iar la 15 martie 1949 să mă duc la Bistra la IHUȚ TRAIAN și acolo îl voi găsi pe el, pentru a-mi da bani să plătesc armele și munițiile pe care eu le voi găsi. La plecare, colonelul BOCAN mi-a dat 2.000 lei dintre care 1.000 lei să îi dau la soacra sa, iar 1.000 lei să o am eu de drum dus și întors.

Referitor la procurarea armamentului, eu i-am spus lui MOLDOVAN SIMION, iar MOLDOVAN SIMION i-a spus lui MĂGUREAN DUMITRU și prin luna martie 1949, MĂGUREAN DUMITRU a venit la mine cu un plt. major al cărui nume mi se pare că e ȚĂLNAR și împreună am discutat referitor la procurarea armamentului, însă neavând încredere în el nu am procurat armament. Numitul bănuiește că conducătorul organizației teroriste era numitul DABIJA, deoarece acesta era în strânsă legătură și colabora direct cu MACAVEI.

La data de 15 martie 1949 m-am dus la Bistra ca să mă întâlnesc cu PASCU CORNEL, ca să-mi dea bani așa cum fusesem înțeleși. La plecare din Alba Iulia numitul MOLDOVAN SIMION mi-a mai dat încă trei elevi să-i duc la PASCU CORNEL, acești elevi sunt următorii: PURCAR IOAN, PURCAR OVIDIU și TURCU IOAN, iar de la Turda la Abrud în tren am auzit discutându-se despre atacul organelor de Securitate dat asupra organizației teroriste la care eu trebuia să merg. Reieșind din discuția oamenilor că numitul IHUȚ TRAIAN a fost arestat, fapt ce m-a determinat să nu mă dau jos în Bistra, deoarece trebuia să mă întâlnesc cu

PASCU CORNEL Eu am plecat mai departe, cu trenul la Abrud iar cei trei elevi s-au dat jos la Bistra să ia contact cu organizația respectivă.

La 15 martie 1949 eu am plecat la Bistra după bani, MĂGUREAN DUMITRU a vrut să meargă el după bani, însă eu nu l-am lăsat, plecând eu. Prin luna martie 1949, înainte de a pleca la Bistra după bani, am auzit că la Securitatea din Alba Iulia se găsesc arestați mai mulți oameni și eu m-am exprimat către MĂGUREAN DUMITRU că dacă am fi mai mulți și am avea armament și cele necesare să atacăm Securitatea și să scăpăm pe cei arestați, însă nu le-am făcut deoarece era imposibil.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) OARGĂ ION

Alba Iulia, 28 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 185-186.

125.

1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Măgurean Dumitru despre organizația Dabija.

Dată în fața noastră
29 iulie 1949

și vizată de noi spre neschimbare.
(ss) slt. Sebesi Ludovic

DECLARAȚIE

Subsemnatul MĂGUREANU DUMITRU, născut în comuna Miclăușeni, jud. Roman, în anul 1930, luna martie, ziua 1, din părinții Gheorghe și Ana, care sunt în viață, profesiunea tatăl maestru militar la Batalionul Pionieri Râuri, mama casnică. De naționalitate și cetățenie română, de profesiune elev, 4 ani Școala tehnică de Administrație economică, situația militară nesatisfăcută. Starea civilă necăsătorit. Avere nu posed, nu am mai fost condamnat, domiciliul în Alba Iulia, strada Horea, Cloșca și Crișan, declar următoarele:

Sunt născut din părinți meseriași. Singurul venit îl forma meseria tatei. Cursul primar l-am făcut în orașul Roman unde am făcut și primele trei clase liceu comercial. Tata fiind mutat cu serviciul la Alba Iulia, am urmat mai departe liceul în acest oraș până în prezent când eram în clasa 8-a. În anul 1949 luna martie, nu-mi amintesc precis ziua când, a venit la mine numitul; NICOARĂ TITUS, punându-mi întrebarea dacă vrem să ne organizăm într-o organizație subversivă teroristă.

La acceptarea mea mi-a făcut cunoștință cu numitul OARGĂ ION care era organizatorul acestei bande teroriste subversive. Nefiind de acord cu evenimentele

petrecute în ultimul timp, făcând comparație, între trecut și prezent, am urât actualul regim, fapt care m-a determinat să intru în organizația, subversivă teroristă. În organizație am primit misiunea de la OARGĂ ION de a recruta noi elemente pe care le cunosc și posed încredere asupra lor. Astfel am recrutat două elemente.

Știu că s-a plănuț ca atunci când mașina uzinelor din Cugir va veni l Banca R.P.R. Alba Iulia pentru a încasa salariul muncitorilor care era cca de 6-7 milioane, să fie atacată mașina și jefuiți banii. Am cunoștință că de la uzinele Cugir, prin intermediul altor membri ai organizației, pe care nu-i cunosc nominal, procura diferite cartușe. Însumi mie personal plt. Țălnaru de la Batalionul Pompieri Răuri mi-a promis că îmi va da armamentul de care voi avea nevoie.

Ca conducător al organizației subversive teroriste știu că era DABIJA. De acțiunile comise de organizația subversivă teroristă am cunoștința de actul petrecut la Mesentea unde agenții conducătorului au deschis foc asupra organelor de Securitate și de atacul asupra Percepției Teiuș, Fapt în urma căruia ne-am hotărât mai mult pentru plecarea la munte, să fim în ajutorul celor de acolo.

Știu că organizația subversivă teroristă avea ca scop atacuri și acte de sabotaj atât a persoanelor indicate ca membri ai P.M.R.-ului, organe de Securitate și Miliție cât și provocarea actelor de sabotaj în domeniul industrial, feroviar și comunicații.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) MĂGUREAN DUMITRU

Alba Iulia, la 29 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 190-191.

126. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Bucea Nicolae cu date biografice și contactele cu maiorul Dabija.

Dată în fața noastră

azi 29 iulie 1949

și vizată de noi spre neschimbare.

plt. maj. Staicu Ion

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE BUCEA, născut în comuna Bistra, jud. Turda, în anul 1910, luna noiembrie, ziua 25, din părinții Nicolae și Maria, ambii decedați, de profesie agricultori, proprietari a 4 ha pământ, de naționalitate - origine română, de cetățenie română, de religie gr.-catolică, de profesiune preot, absolvent al Academiei de Teologie, serviciul militar nu l-am satisfăcut, dar sunt confesor în rezervă, căsătorit cu Constanța Goia, copii nu am, proprietar a 4 ha pământ și casă, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

Studiile le-am făcut în Abrud, Școala Normală, din anul 1922-1928, iar pe urmă Academia Teologică de la Cluj. La sfârșitul Teologiei din anul 1955 am fost

numit preot în parohia Buciumeasa jud. Alba din anul 1955 până în 1936. În anul 1935 m-am căsătorit, din anul 1936, am fost transferat în parohia Bistra, jud. Turda până în prezent. Mai am o soră țărancă cu domiciliul în Bistra, jud. Turda. În trecut cât și în prezent nu am făcut parte din nici un partid politic.

Prin luna februarie 1949 am fost chemat la femeia BUCEA RAFILA din Bistra, jud. Turda sub un pretext că își căsătorește fata, dar ajungând acolo am găsit pe IHUȚ TRAIAN pe care îl știam fugar, însoțit de încă doi indivizi de care ulterior am aflat că unul a fost maiorul DABIJA. Maiorul DABIJA mi-a cerut să-l întâlnesc cu avocatul NELU CHIRTOP din Câmpeni, precum și să-l întâlnesc dacă pot cu unii fugari de pe Valea Arieșului de Sus, dar nu l-am întâlnit cu nici unul din ei. Tot maiorul DABIJA mi-a dat o scrisoare să o predau SANDEI POP, pe care eu am distrus-o să nu fie găsită la mine și nu am predat-o.

Fiind cei trei înarmați și cerându-mi să le fac legătura cu alți fugari și mai ales că având cunoștință și de IHUȚ TRAIAN că e fugar mi-am dat seama că toți cei de față sunt fugari și certați cu regimul actual. Cu aceștia nu m-am mai întâlnit, doar din zvonuri am auzit, că SANDA POP ar avea legătura cu ei, într-o zi întâlnindu-mă cu ea, SANDA POP mi-a zis că la munte cu IHUȚ TRAIAN ar fi o bandă de fugari care ar fi condusă de maiorul DABIJA și în martie 1949 aceștia vor începe lupta în contra regimului actual, iar eu am spus ca voi face și eu ce voi putea ca să-i ajut.

SANDA POP cerând unele relații despre depozitul de muniție din Câmpeni, eu i-am spus că depozitul este păzit și mi se pare că are și câine precum și că comandantul batalionului este E.C.P.-ist.

Având cunoștință ca banda de la munte condusă de maiorul DABIJA era înarmată și avea de gând să înceapă lupta contra organelor regimului actual din R.P.R., totuși nu am divulgat aceasta organelor competente, deoarece sunt preot și nu puteam simpatiza cu actualul regim

Aceasta declar, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) NICOLAE BUCEA

Alba Iulia, la 29 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 291-292.

127. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Căbulea Petru cu date biografice și legăturile cu grupul Dabija.

Dată în fața noastră
azi 29 iulie 1949

și vizată de noi spre neschimbare
Lt. de Securitate
(ss) Indescifrabil

DECLARAȚIE

Subsemnatul CĂBULEA PETRU, născut în comuna Lupșa, jud. Turda, în anul 1921, luna decembrie, ziua 6, din părinți Ioan și Valerica, de profesiune

agricultori, trăiesc, sunt în viață, de naționalitate română, de cetățenie română, de profesie agricultor, carte știe, a învățat 4 clase primare, însă nu știe să scrie, cu serviciul militar satisfăcut, căsătorit, cu un copil, cu numele Gheorghe de 4 luni, avere am 1/2 jug. pământ arabil, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Lupșa, jud. Turda, declar următoarele:

Sunt născut în comuna Lupșa, jud. Turda, din părinți agricultori, părinți mei în trecut nu știu să fi făcut vreo politică, iar de prezent la fel nu sunt încadrați în nici un partid politic, după câte îmi amintesc tatăl meu este la Frontul Plugarilor, mai am 4 frați, Nicolae, de ani 50, de profesie agricultor, cu domiciliul în comuna Geamu Mare, jud. Timiș-Torontal, căsătorit cu un copil, în trecut ca și în prezent nu știu să fi făcut vreo politică, Ileana, de ani 26, de profesie casnică, căsătorită, domiciliază în Banat, nu știu comuna și nici satul, știu ca soțul e cu numele RASANOI IOAN, este administrator la o ferma, în trecut nu știu să fi făcut vreo politică la fel nu știu nici în prezent, Gheorghe de ani 24, de profesie agricultor, de prezent este militar în Dorohoi, nu știu regimentul, nu este căsătorit, Sava de ani 22, de profesie casnică, căsătorită cu BOEA IOAN, domiciliază în comuna Lupșa, jud. Turda, în trecut nu a făcut politică, iar în prezent nu este încadrată în nici un partid democrat, iar soțul ei în trecut nu știu ce politică a făcut, iar în prezent a fost în legătură cu organizația teroristă condusă de Dabija, clasele primare le-am făcut în comuna Lupșa, jud. Turda, iar după terminarea școlii, am stat acasă, iar în anul 1943 am plecat militar la Reg. 35 Artilerie din Sibiu, iar în anul 1944 luna martie am plecat pe front în Moldova, iar după ce s-a rupt frontul în Moldova m-am întors cu regimentul și am mers pe frontul de apus, până în anul 1946, când am venit acasă și în iarna lui 1946, m-am căsătorit cu ROȘCA ELISAVETA, și am stat acasă până în luna decembrie 1948, când cumnatul meu Boea Ioan a venit la mine și m-a pus în legătură cu organizația teroristă.

Tot în luna decembrie 1949, numitul Boea Ioan a venit la mine în casă și m-a trimis cu niște lucruri, un felinar, țigări, pe care le-am dus la casa noastră din Măgura și le-a dat la niște oameni care erau acolo, în număr de șase, pe care eu nu i-am cunoscut, menționez în acea casă eu am fost trimis mai înainte cu câteva zile de cumnatul meu Boea Ioan să fac curățenie, spunându-mi că avem lucruri acolo, după ce le-am dat felinarul și țigările, unul din ei mi-a dat un bilet pe care l-am dus la numitul RĂGUȘITU PETREA din comuna Bucium, iar pe urmă RĂGUȘITU PETREA a spus să-l duc pe el la acei oameni, și l-am dus, apoi am plecat acasă.

La întoarcerea mea acasă am întrebat pe cumnatul meu Boea Ioan că cine sunt aceia și el mi-a spus că sunt frații Macavei și cu un maior, care vor să meargă la munte la vânătoare.

După câteva zile în urmă, numitul Boea Ioan le-a cumpărat alimente și vase, pe care împreună cu mine le-am dus tot acolo în casa noastră, iar la plecare ne-a spus să le mai procurăm alimente, însă să lucrăm în așa fel să nu știe nimeni și să nu spunem la nimeni.

La plecarea de acolo unul dintre cei prezenți a spus lui Boea Ioan să se ducă la BÂRA GHEORGHE, să-i aducă lucrurile de la el; nu știu dacă s-a dus sau nu.

La propunerea făcută de acesta, adică de cei 6 oameni care erau în casa noastră din Măgura, de a le procura alimente, m-am angajat că le duc alimente față

de Boea Ioan pe care urma să le cumpărăm cu bani pe care îi primise Boea Ioan de la acesta, însă nu le-am mai dus deoarece am fost arestați.

Menționez că numitul Boea Ioan cumpăraseră 30 kg grâu și urma să mai cumpere și porumb, după care urma să le transportăm la acesta.

Totodată declar că cu ocazia mergerii mele pe la acesta am văzut la ei arme militare pe care le țineau ascunse, respectiv acoperite cu pături și foi de cort, printre arme se descifra că erau pistoale automate.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) CĂBULEA PETRU

Alba Iulia, la 29 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 216-217.

128. 1949 iulie 29, Alba Iulia. Declarația lui Cătălina Alexandru cu date biografice și despre legăturile cu Ihuț Traian și Vodă Constantin.

Dată în fața noastră
vizată de noi spre neschimbare.
29 iulie 1949
(ss) Lt. ROSET

DECLARAȚIE

Subsemnatul, CĂTĂLINA ALEXANDRU, născut în comuna Bistra, jud. Turda, în anul 1897, luna noiembrie, ziua 17, din părinții Iosif și Zamfira, morți, de profesiune agricultori, sunt de naționalitate română, de cetățenie română, de religie fost gr. catolic, de profesiune agricultor, posed 4 clase primare, cu serviciul militar satisfăcut, căsătorit cu RÂȘTEI ELENA, avere posed 4 jug. pământ arabil, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

Sunt născut din părinți agricultori, în prezent ambii decedați, mai am 4 frați, anume Ioan Cătălina de 44 ani, de profesiune agricultor, în trecut știu căci îi plăcea mai mult de Brătianu, iar în prezent nu este înscris în nici un partid democrat, are 10 jugăre pământ arabil. Sora, Ana Poșogan, de 53 ani, de profesie casnică are 6 jugăre pământ arabil, în trecut nu a fost înscrisă în nici un partid politic, iar în prezent la fel, nu este înscrisă în nici un partid democrat, este căsătorită cu Poșogan Alexandru de profesiune agricultor, care nu știu să fi făcut vreo politică, iar în prezent nu știu dacă este înscris sau nu. Simion Cătălina de 50 ani, de profesiune funcționar, în trecut nu știu să fi făcut vreo politică, iar în prezent la fel nu știu dacă este înscris în vreun partid democrat sau nu. Sora Maria Stan de ani 40, de profesie casnică, posedă avere

3 jugăre pământ arabil, în trecut nu știu să fi făcut vreo politică, iar în prezent la fel, nu știu dacă este înscrisă în nici un partid democrat sau nu, afară de fratele Simion care locuiește în comuna Chețani, jud. Turda, restul locuiesc în comuna Bistra – Turda.

Școala primară am făcut-o în comuna Bistra, jud. Turda. După terminarea școlii primare am stat acasă și m-am ocupat de gospodărie. În trecut îmi plăcea mai mult de Brătianu, iar în prezent nu sunt înscris în nici un partid democrat deoarece nu mi-a plăcut nici un partid politic actual. Pe la sfârșitul lunii decembrie 1948 au venit la mine doi oameni pe care nu i-am cunoscut prezentându-se că sunt cumpărători de ceară și m-au întrebat dacă îl cunosc pe IHUȚ TRAIAN și pe VODĂ COSTICĂ, eu le-am spus că îi cunosc, iar apoi ei m-au întrebat dacă știu unde locuiesc, rugându-mă în același timp să le arăt unde stau IHUȚ TRAIAN și VODĂ COSTICĂ, după care eu le-am arătat direcția în care să o ia. Unul dintre aceștia mi-a arătat un pistol mic, spunându-mi că cu acest pistol a împușcat doi plutonieri-majori de Miliție și că vrea să organizeze [rezistența] în munți și că eu să le dau alimente, că nu am avut, le-am dat însă 1 kg miere de stup pe care mi l-au plătit cu 200 lei, după care cei doi au plecat să caute pe IHUȚ TRAIAN și VODĂ COSTICĂ.

Prin luna iulie 1948 a venit la mine un om necunoscut împreună cu MERA AGAFIA, rugându-mă să-i găzduiesc soția și copiii, fiind bolnavi, nu i-am găzduit deoarece nu aveam loc.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) A. CĂTĂLINA

Alba Iulia, la 29 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 251-252.

129. **1949 iulie 29, Alba Iulia.** Declarația lui Bucea Constanța despre persoane din organizația maiorului Dabija.

Dată în fața noastră
azi 29 iulie 1949
vizată de noi spre neschimbare
(ss) Plt.-maj. Staicu Ion

DECLARAȚIE

Subsemnata BUCEA CONSTANȚA, născută în comuna Bistra, jud. Turda, în anul 1906, luna februarie, ziua 16, din părinții Simion, decedat și Carolina, născută Balea, tatăl fost notar iar mama casnică, de naționalitate română, de cetățenie română, fost de religie gr.-catolică, de profesiune casnică, am ca studii 4 clase

secundare și un an de curs comercial superior, căsătorită fără copii, condamnată nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

În Bistra unde m-am născut am stat tot timpul în afară de anii când am fost la școală în Abrud 4 ani unde am făcut gimnaziul și un an la Aiud unde am făcut un an de curs comercial superior. În comuna Bistra am fost funcționară la primărie din anul 1931 până în anul 1946 când am demisionat și ocupându-mă cu gospodăria. M-am căsătorit în anul 1935 cu BUCEA NICOLAE care este de profesiune preot și a funcționat în comuna Bistra. Încadrată în partidele politice nu am fost nici în trecut, iar în prezent am fost în P.S.D. și exclusă cu ocazia formării P.M.R. Prin luna februarie 1949 soțul meu BUCEA NICOLAE a fost chemat în casa femeii BUCEA RAFILA și IHUȚ din comuna Bistra, necunoscând motivul pentru care a fost chemat, unde s-a întâlnit cu IHUȚ TRAIAN și un individ care s-a prezentat dar nu i-a reținut numele, dar mai târziu am aflat de la SANDA POP că a fost maiorul DABIJA.

Tot soțul meu mi-a spus că unul dintre indivizi și anume IHUȚ TRAIAN care era urmărit pentru a-și ispăși o condamnare pentru port ilegal de armă precum și maiorul DABIJA a cerut soțului că dacă ar putea să-i facă legătura cu ceva persoane fugare care ar sta camuflate în regiunea zis „De pe ape”, dar după cum am eu cunoștințe, nu i-a servit. Maiorul DABIJA a dat soțului meu, după cum mi-a povestit soțul, o scrisoare pe care s-o predea lui SANDA POP, dar soțul meu mi-a spus că a distrus-o și nu a predat-o. În luna februarie, într-o dimineață, am văzut pe SANDA POP venind de undeva, dar de unde nu știu, iar la 2-3 zile venind la mine acasă și întrebând-o mi-a spus la stăruințele mele că a fost la o întâlnire cu maiorul DABIJA, spunând că ea a făcut unele servicii lui DABIJA, urmărind pe un organ al Securității din Câmpina cu numele NICOARĂ, că vrea să meargă la șeful Securității din Câmpeni, pentru ce anume nu mi-a spus, spunându-mi că s-a interesat și are cunoștință de depozitul de muniții și armament din Câmpeni, întrebând-o pentru ce a făcut toate acestea, mi-a răspuns că o privește pe ea.

SANDA POP m-a întrebat dacă știu cum o cheamă pe stareța călugărițelor de la Cluj, eu răspunzându-i negativ, iar ea a spus că trebuie să ducă un geamantan la Cluj, de care spunea că îi secret. Eu m-am dus la mama lui SANDA POP și anume BALEA MARIA, atrăgându-i atenția de ce mi-a spus SANDA, spunându-i totodată că SANDA POP e urmărită de Securitate, iar mama sa a spus că și așa, la noapte SANDA pleacă la Brașov, de la care dată nici nu am mai văzut pe SANDA POP.

Menționez că eu personal nu am cunoscut pe maiorul DABIJA decât din cele spuse despre el de soțul meu și SANDA POP, iar despre soțul meu nu am cunoștință să se fi întâlnit cu el decât o singură dată.

Aceasta declar, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) CONSTANȚA BUCEA

Alba Iulia, la 29 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 260-261.

130.

1949 iulie 30, Alba Iulia. Declarația lui Bâra Gheorghe despre contactul cu unii membri ai organizației Dabija.

Dată în fața noastră

30 iulie 1949

vizată de noi pentru neschimbare.

slt. Sebesi Ludovic

DECLARAȚIE

Subsemnatul, BÂRA GHEORGHE, născut în comuna Sohodol, jud. Alba, în anul 1900, luna aprilie, ziua 15, din părinții Iacob și Maria, de profesiune agricultori, ambii decedați, de naționalitate și cetățenie română, de profesiune plugar, a 2 clase primare, situația militar satisfăcută la Reg. 9 Jandarmi din Timișoara, căsătorit cu Bâra Zamfira, posed 5 jug. de pământ, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Mușca, jud. Turda, declar următoarele:

De la etatea de 7 ani și până la etatea de 10 ani am fost la școală, iar după aceea până la 16 ani am fost pastor la oi și vite, după aceea la lucrul câmpului până la încorporare, în 1922, în armată am stat până în anul 1925.

După venirea mea acasă m-am căsătorit și m-am ocupat cu plugăritul, până în prezent. Politică în trecut nu am făcut și nici la votări nu am luat parte; la fel nici în prezent nu fac nici o politică și nici la votări nu am fost.

În anul 1948 luna decembrie, a treia zi de Crăciun, dimineața la ora 4 au venit la mine acasă 6 indivizi dintre care am cunoscut pe MACAVEI TRAIAN, toți aceștia au intrat la mine în casă. Acestor indivizi le-am făcut foc, la unul i-am dat lapte, iar ceilalți și-au încălzit țuica și mi-au dat și mie, pe aceștia i-am cartiruit la mine acasă până seara. Din convorbirile care le-au avut ziua am înțeles că MACAVEI era șeful, dar care am auzit ulterior că era DABIJA.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) BÂRA GHEORGHE

Alba Iulia, la 30 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 256.

131.

1949 iulie 30, Alba Iulia. Declarația lui Ihuț Avram despre organizația maiorului Dabija.

Dată în fața noastră

azi 30 iulie 1949

și vizată de noi spre neschimbare

(ss) slt. Sebesi I.

DECLARAȚIE

Subsemnatul IHUȚ AVRAM, născut în comuna Bistra, jud. Turda, în anul 1919, luna martie, ziua 15, din părinții Ioan și Sofia, de profesiune plugari, tatăl trăiește iar

mama decedată, de naționalitate și cetățenie română, de religie fost gr. catolic, de profesiune plugar, carte nu știu, serviciul militar satisfăcut la Reg. 5 Grăniceri Brăila, necăsătorit, condamnat am mai fost la 3 luni pentru contaminarea unei femei cu o boală venerică, ultimul domiciliu l-am avut în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

Sunt născut din părinți țărani plugari, de la etatea de 8 ani și până la 16 ani eu am fost numai la vite și la oile pe care le aveau părinții mei. De la etatea de 16 ani am lucrat la pădure la tăiatul și cioplitul lemnului. La etatea de 28 de ani m-am încorporat la armată, la data de 15 februarie 1941 la Reg. 5 Grăniceri unde am fost ca activ, apoi ca concentrat, până în 1945 luna aprilie ziua 25 când m-am eliberat și m-am întors iarăși în satul meu natal, unde am fost până în prezent ocupându-mă cu agricultura și cu tăiatul lemnului la pădure.

În anul 1949, luna ianuarie, nu-mi amintesc precis ziua când am întâlnit pe IHUȚ TRAIAN, care mi-a spus că să merg până la el acasă, menționez că eu am fost fugar, dar singur și nu știam de această organizație. La propunerea lui IHUȚ TRAIAN, fiindcă îmi era și rudenie, adică văr și care mi-a arătat că eu nu pot să mai stau acasă că au să mă aresteze, am plecat cu el la pădure unde se găseau mai mulți fugari și astfel am devenit membru al acestei organizații subversive teroriste. Faptul ce m-a determinat să intru în această organizație a fost că eram urmărit fiind condamnat la 3 luni pentru contaminarea unei femei cu o boală venerică.

Ca activitate în cadrul acestei organizații subversive teroriste am depus prin munca care am depus-o la constituirea cabanei de la Muntele Mare și le dădeam concursul la procurarea și transportarea alimentelor.

Cunoștință am că această organizație a dat lovitura și a jefuit Percepția de la Teiuș, jud. Alba sub conducerea maiorului DABIJA să că din acest grup care se afla la Muntele Mare mereu se deplasau unii pentru a mai aduce noi oameni în această organizație subversivă teroristă. Alimentele care se foloseau erau procurate de către IHUȚ TRAIAN și erau depozitate la casa lui de la marginea comunei Bistra, jud. Turda, de unde noi, noaptea, le duceam la cabană. Armamentul era procurat mai mult de către PASCU CORNEL care era mereu plecat la Teiuș, Întregalde, Benic și alte comune din jud. Alba, îmbrăcămintea se procura prin curierul COSMA PETRU, care era mereu trimis de către DABIJA, unde, nu știu.

Ca acțiuni, știu că era plănuit să jefuiască prin darea unui atac la Mica Brad de unde să se finanțeze cu bani și asupra oamenilor din conducerea organizațiilor P.M.R., primarii, organelor de Securitate și Miliție.

Conducătorul acestei organizații subversive teroriste era maiorul DABIJA.

Scopul acestei organizații era să se organizeze bine și pe urmă să facă o revoltă în țară cu scopul de a răsturna actualul regim.

Am cunoștință că această organizație a săvârșit trei crime, omorând trei organe de Securitate.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) IHUȚ AVRAM

Alba Iulia, la 30 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 222-223.

Dată în fața noastră
azi 30 iulie 1949
vizată de noi spre neschimbare.
(ss) plt. maj. Staicu I.

DECLARAȚIE

Subsemnatul BALEA GHEORGHE, născut în comuna Bistra, jud. Turda, în anul 1902, luna noiembrie, ziua 12, din părinții Petru (mort) și Sofia, țărani bine înstăriți, de naționalitate română și cetățenie română, de profesiune agricultor, carte nu știu decât foarte puțină, nu am nici o clasă primară, serviciul militar satisfăcut la Centrul 3 Jandarmi București Ctg. 1925, de profesiune agricultor, având gradul de sergent, căsătorit cu cinci copii, Maria de 19 ani, de profesiune casnică, Fica de ani 13, Neta de ani 9, Laura de ani 7, Liviu de ani 4, precum și o fiică a soției mele rezultată din prima căsătorie cu numele de POP ALEXANDRA în etate de 23 ani de profesiune casnică, absolventă a 7 clase normale, posed avere împreună cu soția 11 ha pământ arabil, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

Tot timpul am locuit în comuna Bistra, jud. Turda, din copilărie și până în prezent, ocupându-mă cu agricultura. Lipsind din comuna Bistra, jud. Turda, numai în timpul serviciului militar, care serviciu l-am făcut la Jandarmi în București, iar concentrat am fost tot la Jandarmi în diferite localități din țară. Mai am 7 frați, 4 bărbați și trei femei, toți cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda, și de profesiune agricultori. Încadrat în trecut nu am fost în nici un partid politic, dar am simpatizat cu P.N.Ț. Maniu, în prezent am fost membru în Frontul Plugarilor și exclus. Prin luna februarie 1949 mă aflam la șura mea pe deal și a venit acolo fiica mea POP ALEXANDRA care a spus că așteaptă niște indivizi. După câțva timp de la așteptare au venit niște indivizi înarmați și care s-au prezentat mie ca ingineri, dar ceva mai târziu am auzit că nu sunt ingineri și sunt indivizi urmăriți, adică certați cu actualul regim. Acești indivizi au început să discute cu POP ALEXANDRA de la care cerea informații despre Securitatea din Câmpeni și Miliția din Bistra, adică să le facă o schiță de locul unde se găsesc, ce număr au, iar că în cazul că va apare armata în acea regiune, să-i anunțe pe ei.

A mai întrebat pe SANDA dacă a primit o scrisoare de la CĂTĂLINA SIMION, în care scrisoare spunea că i-a cerut ceva informații. Tot maiorul DABIJA atunci a spus SANDEI POP că are nevoie de alimente și diferite lucruri, printre care și o sobă, iar SANDA POP a spus să-i dea bani că ea va cumpăra împreună cu mine.

Eu am cumpărat împreună cu SANDA POP alimente, iar soba, am dat soba care se găsea la șura mea. În total maiorul DABIJA mi-a dat suma de 2.000 lei pe care am cumpărat alimente și cele necesare.

După ce am cumpărat acele lucruri cerute de DABIJA, le-a depus la șura mea pe deal, de unde au venit membrii bandei de la Muntele Mare și le-au transportat la ei, sus la munte. Printre alimente am cumpărat și un vițel pe care ei l-au transportat sus la munte viu. Tot în luna februarie am mai cumpărat și în alte ocazii alimente pentru banda de la Muntele Mare, dându-le și din slănina și brânza mea. În total am cumpărat în trei rânduri alimente pentru banda de la Muntele Mare, în total cca 25.000 lei. În una din zilele lunii februarie a venit unul din membrii bandei de la Muntele Mare și mi-a spus să chem pe POP ALEXANDRA să-i comunice ceva, iar eu ducându-mă și aducând pe POP SANDA, s-au înțeles ca SANDA POP să plece la ei sus în munte să le lucreze ceva la mașina de scris. Am mai dat celor de la munte o pereche de indispensabile. Am primit de la ei două plicuri pentru a le expedia SANDA POP la Turda, dar eu nu am fost acasă, dar pe care nici eu nu le-am expediat, iar la arestarea mea le-am predat Securității. De la unul din membrii bandei am aflat că ei stau camuflați la Muntele Mare într-o cabană mai mulți indivizi printre care erau legionari și foști ofițeri, care sunt urmăriți de Securitate și care au conducător pe maiorul DABIJA. Eu văzând că alături de cei din banda de la Muntele Mare mai este și faptul că cei din munte erau dușmani ai guvernului actual, iar eu fiind proprietar a 11 ha pământ și fiind impus cu cote și impozite mari, nu am simpatizat acest guvern din care cauză nu am trădat banda de la Muntele Mare și am cumpărat cele necesare pentru existența lor.

(ss) BALEA GHEORGHE

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 227-228.

133. **1949 iulie 30, Alba Iulia.** Declarația lui Bala Ion, sprijinitor al organizației maiorului Dabija.

Dată în fața noastră
azi 30 iulie 1949
vizată de noi spre neschimbare.
(ss) slt. Sebesi L.

DECLARAȚIE

Subsemnatul BALA IOAN, născut în comuna Cărpeneș, jud. Alba, la 1910, luna martie, ziua 18, din părinții Constantin și Rafila, de profesiune agricultori, tatăl decedat, mama în viață, de naționalitate și cetățenie română, de profesiune agricultor, căsătorit cu CĂBULEA Sava, fără copii, condamnat nu am mai fost, carte nu știu, situația militară satisfăcută la Regimentul 6 Artilerie Grea la Alba Iulia, ultimul domiciliu în comuna Lupșa, jud. Turda, declar următoarele:

De la etatea de 7 ani am fost tot la păzit de vite și la cai, până la etatea de 18 ani, iar de la această dată am lucrat la pământ, atât la al nostru, cât și la alții, fiind plătit cu ziua, fiindcă eram băiat sărac și nu aveam din ce trăi.

La etatea de 22 ani m-am încorporat în armată și am fost recrutat la Regimentul 6 Artilerie Grea la Alba Iulia, la care unitate am făcut tot timpul de activitate militară și concentrare, până la data de 1 august 1944, când am fost desconcentrat. Tot cu această unitate am fost și pe Frontul din Răsărit mai mult timp. După desconcentrare am mers iarăși acasă în comuna Cârpeniș, jud. Alba la părinți, unde am stat până în anul 1948 luna martie când m-am căsătorit și m-am mutat cu domiciliul la soția mea, adică în casa ei părintească din comuna Lupșa, jud. Turda, unde am fost până în prezent, ocupându-mă cu agricultura și ducându-mă la lucru cu ziua la unul și la altul din comună.

În anul 1948 luna decembrie nu-mi mai amintesc precis ziua, eu m-am dus la mama mea acasă în comuna Cârpeniș, jud. Alba, fiind sărbătoare, unde în aceeași zi a venit la mine nevasta lui URS TEODOR care m-a chemat să merg până la ei acasă. Eu m-am dus la URS TEODOR, care m-a întrebat dacă am ceva de lucru, eu i-am spus că nu, atunci el m-a trimis la BACA GH. din com. Mușca, jud. Turda, spunându-mi că el are ceva de lucru. Ducându-mă la BACA GH. și intrând în casă am văzut pe MACAVEI ALEXANDRU, care la intrare mi-a spus noroc Ioane, acesta era însoțit de încă 5 indivizi pe care nu-i cunoșteam.

La cerința lui MACAVEI să-i conduc la șura lui socrul meu pe care o avea în apropierea pădurii lângă Muntele Mare, eu le-am spus că da, are socrul meu șura și eu îi conduc acolo.

Ei îmi spuneau că au să stea câteva zile acolo fiindcă sunt la vânatoare. După ce i-am dus la această șură mi-au dat suma de 7.000 lei pentru a le cumpăra diferite lucruri, ca: bocanci, un felinar, sare de lămâie și tutun etc. după aceste lucruri, m-am dus să le cumpăr de la Roșia Montană dar nu am găsit bocanci și felinar, ducându-le lucrurile cumpărate, m-au trimis din nou la Lupșa, să le cumpăr ce nu am găsit la Roșia. Toate cele ce mi-au spus să le cumpăr le-am găsit și le-am și cumpărat, afară de bocanci. Din nou am fost trimis la Bistra, jud. Turda, să le cumpăr făină de grâu și porumb și să le fac pâine. Toate acestea le-am făcut. Din nou a fost trimis la Turda de unde le-am cumpărat o cratiță, o oală, una găleată, 5 farfurii și diferite zarzavaturi și 1 kg untdelemn. Toate acestea le-am cumpărat pentru ei.

Din convorbirile pe care le-am avut cu acești indivizi am înțeles că conducătorul lor era maiorul DABIJA.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) BALA IOAN

Alba Iulia, la 30 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 206-207.

Dată în fața noastră
azi 30 iulie 1949
vizată de noi spre neschimbare
(ss) plt.-maj. Staicu I.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MOLDOVAN SIMION, născut în comuna Teiuș, jud. Alba, în anul 1929, luna septembrie, ziua 15, din părinții Simion și Aneta, de profesiune muncitor și proprietar a 1 jugăr de pământ, tatăl mort, de naționalitate română, de cetățenie română, fost de religie gr. catolică, de profesiune elev, absolvent a 8 clase liceu și bacalaureat, serviciul militar nesatisfăcut, avere personală nu posed, cu ultimul domiciliu în comuna Blaj, Calea Clujului nr. 100, condamnat nu am mai fost, declar următoarele:

De la etatea de 4 ani am trăit în Blaj împreună cu părinții mei, în Blaj am urmat Liceul Comercial de Băieți, terminând liceul în anul 1947, în anul 1947-1948 m-am înscris ca student la Academia Comercială București, dar din cauza bolii nu am terminat anul și m-am înapoiat la Blaj. Mai am trei frați, unul Ștefan, impiegat de mișcare în stația Cisteiu, Virgil de profesiune militar activ, pus în cadrul disponibil, fost arestat pentru activitate subversivă în anul 1948, Viorel funcționar la Societatea de Gaz Metan – Șaroș. Eu nu am fost încadrat în nici un partid politic, dar în anul 1946 la Blaj am activat într-o organizație cu caracter naționalist religios împreună cu DAINA DUMITRU, RAȚIU ILIE și alții care sunt arestați.

În decembrie 1948, înapoiindu-mă de la Petroșani unde am fost plecat pentru interese particulare, mama mi-a spus, că în timpul cât am fost plecat am fost căutat de Securitate, iar eu știind că am luat parte la o ședință a organizației menționată mai sus, nu m-am mai dus la Blaj și am rămas la Teiuș la mătușa mea, POPA ELVIRA; de la Teiuș am plecat la Reghin la o cumnată a mea, MOLDOVAN FIRUȚA de unde m-am înapoiat iarăși la Teiuș la mătușa mea POPA ELVIRA. În acest timp, după înapoierea mea a venit la mătușa mea Câmpeanu Traian și Breazu Iuliu din Teiuș care mi-a spus că și ei sunt urmăriți de Securitate și ar fi bine să plecăm la munte spre a scăpa de urmărirea Securității. Eu am fost de acord cu plecarea la munte și în aceeași seară am și plecat cu ei spre munte, iar cu ei mai era și MIHĂLȚAN TRAIAN din Teiuș și alții. În drum spre munte, am poposit la BOLFEA SILVESTRU în comuna Întregalde de unde am plecat spre banda de la Muntele Mare, conduși fiind de SCRIDON IOAN și alții care făceau parte din banda de la Muntele Mare. În drum spre Muntele Mare întâlnindu-ne cu un țăran care ne-a întrebat că unde mergem. OPRITĂ GHEORGHE împreună cu alți doi din banda din Muntele Mare s-a aruncat la acel țăran necunoscut, începând a-l bate. Cu mare greu țăranul a reușit să scape.

Ajungând pe urmă la adăpostul bandei de la Muntele Mare ne-a întâmpinat maiorul Dabija, conducătorul bandei și alți membri. Imediat după sosire ne-am dus să ne odihnim, iar a doua zi maiorul Dabija ne-a citit un manifest făcut de el prin care ni se cerea să luptăm contra regimului actual care este condus de muncitorime. Tot atunci ni s-a repartizat celor sosiți armament și muniție, dar mie nu mi s-a repartizat nici o armă, dar când am fost pus de sentinelă pentru a asigura liniștea bandei, am făcut cu arma lui CIGMĂIAN IOAN. În dimineața zilei de 4 martie 1949 sentinela a dat semnalul prin focul de armă că suntem atacați de Securitate, iar imediat după aceasta membrii bandei au început să tragă focuri asupra securității, eu netrăgând deoarece nu aveam armă. După cum am cunoștință, o parte din armament a fost procurat de maiorul Dabija conducătorul bandei și ceilalți membri, iar o parte și-a procurat-o fiecare membru. Alimentele erau aduse din comuna Bistra, dar de la cine anume nu știu.

Știu din manifestul citit de maiorul Dabija conducătorul bandei de la Muntele Mare, avea de gând să dea diferite lovituri teroriste și am cunoștință de la SCRIDON IOAN, membru marcant al bandei de la Muntele Mare că el împreună cu alții au dat lovitura la Percepția din Teiuș, unde au împresurat pe perceptor și au sustras banii percepției. De asemenea, am fost martor ocular când OPRIȚĂ GHEORGHE împreună cu alții au bătut pe un țaran pașnic. eu datorită faptului că am făcut liceul la Blaj, unde diferiți preoți ne sugestionau ideea că regimul de democrație populară nu e bun, eu m-am atașat organizației subversive de la Blaj cu caracter naționalist religios care fiind descoperită, eu am părăsit domiciliul și m-am refugiat în rândurile bandei de la Muntele Mare.

Aceasta declar, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) SIMION MOLDOVAN

Alba Iulia, la 30 iulie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 195-196.

135.

1949 august 1, [Sibiu]. A cincea declarație a lui Opriță Gheorghe despre activitatea sa în cadrul organizației maiorului Dabija.

Data în fața noastră spre neschimbare
azi 1 august 1949.

Slt. de Securitate

(ss) Șandru, I.

DECLARAȚIE

Subsemnatul OPRIȚĂ GHEORGHE, de profesiune agricultor, născut la data de 22 februarie 1927, în comuna Balomiru de Câmpie, jud. Hunedoara, de cetățenie

română, fiul lui Gheorghe de ani 55, de profesiune agricultor și al Dorinei, de ani 50, de profesiune casnică, avere au 6 jugăre în comună, sunt necăsătorit, serviciul militar nesatisfăcut, carte am 7 clase primare, avere personală nu posed, afară de ceea ce au părinții mei, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în comuna Balomiru de Câmpie, declar următoarele:

Am început școala primară în anul 1935 în comuna Balomiru de Câmpie – Hunedoara și am terminat în anul 1942, terminând școala primară, am urmat doi ani la școala de cântăreți din Sibiu, care am terminat-o în anul 1944, apoi am ocupat postul de cantor al bisericii ortodoxe din comuna Balomiru de Câmpie unde m-am ocupat și de agricultură, împreună cu părinții mei până în anul 1949.

În ziua de 10 ianuarie 1949 a venit la mine CIGMĂIANU IOAN din comuna Șibot, jud. Hunedoara pe care îl cunoșteam din anul 1947, spunându-mi că este urmărit de Securitate și că voi fi arestat și eu în curând și mi-a propus să plecăm amândoi să stăm ascunși la o rudenie de a lui în comuna Vaidei. Am primit și am plecat cu el la numitul BORCAN GH. unde am stat ascuns timp de o săptămână, după care eu am venit înapoi acasă. În ziua de 22 februarie 1949 m-am întâlnit din nou cu CIGMĂIANU IOAN, care mi-a propus să mă duc cu el până la Alba Iulia; la Alba Iulia CIGMĂIANU IOAN a luat legătura cu OARGĂ ION și tot atunci aceștia mi-au spus că în munți există o organizație subversivă.

La propunerea lui OARGĂ ION am plecat toți trei la munte, ajungând în comuna Galda de Jos, OARGĂ ION a luat legătura cu Olteanu EMIL care ne-a trimis în comuna Benic la numitul LASCU ARON și de acolo am fost trimiși la numitul BOLFEA SILVESTRU în comuna Întregalde; acolo am ajuns în ziua de 26 februarie 1949 unde am găsit pe BUȚUTUI VIORICA și pe PASCU CORNEL și am aflat despre ei că sunt membri din organizația subversivă din Muntele Mare. De la BOLFEA SILVESTRU am plecat în cătunul Popești la părinții acestuia unde am găsit pe MACAVEI TRAIAN, SCRIDON IOAN și alții. În timpul cât am stat acolo, au mai venit RAȚIU AUGUSTIN și VANDOR VICTOR, toți aceștia erau membri ai organizației subversive și voiau să ajungă la Muntele Mare.

În ziua de 28 februarie 1949 am plecat spre Muntele Mare conduși de SCRIDON IOAN și MACAVEI TRAIAN care erau înarmați cu pistoale automate. Pe drum ne-am întâlnit cu MIHĂLȚAN TRAIAN și alți trei și formând un grup, am plecat mai departe.

În dimineața zilei de 1 martie 1949 am ajuns în comuna Mogoș, unde am stat la un individ până seara, când am plecat din nou pe Muntele Mare. În drum trecând prin comuna Lupșa, jud. Turda, am întâlnit un țaran, care a fost prins și bătut de către PASCU CORNEL și MACAVEI TRAIAN, iar la îndemnul lor, am dat și eu în țaran.

În ziua de 2 martie am ajuns la Muntele Mare și am fost întâmpinați de studentul ONEA TITUS care făcea pe santinela, apoi ajunși la cabană am găsit pe maiorul DABIJA care era șeful organizației subversive. Afară de el se mai găseau MACAVEI TRAIAN, SANDA POP și alții. După ce am luat câte un ceai, maiorul DABIJA ne-a citit niște manifeste care erau întocmite de el, frații MACAVEI și SCRIDON IOAN. Aceste manifeste urmau să fie împărțite prin sate și aveau un caracter de subminarea regimului democrat.

În ziua de 3 martie 1949, maiorul DABIJA și frații MACAVEI au împărțit oamenii pe două grupe, una din grupe era condusă de PASCU CORNEL, iar cealaltă de SCRIDON IOAN. În grupa lui SCRIDON IOAN eram împărțit și eu. Tot în ziua aceea maiorul DABIJA a citit și un jurământ care urma să-l impună fiecărui membru care se încadra în organizația subversivă. După aceasta maiorul DABIJA, SCRIDON IOAN și frații MACAVEI au dat la fiecare membru câte o armă și 50 de cartușe, insistând asupra mea PASCU CORNEL, am primit și eu un pistol automat. În noaptea de 3 spre 4 martie am făcut de santinelă. În dimineața zilei de 4 martie 1949 la semnalul santinelei MITROFAN LUCIAN că vin trupele de Securitate, maiorul DABIJA a dat ordin să iasă afară cu armele, iar la acel moment MACAVEI TRAIAN mi-a dat 10 cartușe pentru pistolul automat, am ieșit și eu afară și am tras cele 10 cartușe în direcția trupelor de Securitate, pe urmă m-am predat și am văzut că a murit un subofițer și doi soldați din Securitate. Scopul acestei organizații era de a recruta cât mai mulți oameni dușmani ai regimului și la momentul potrivit să se împartă pe grupe care să ocupe primăriile și să omoare conducătorii democrației. Pentru procurarea de arme era proiectat să se atace depozitele de muniții din Câmpeni. Motivele care m-au determinat de a mă înrola în această organizație subversivă au fost următoarele:

Eram urmărit pentru activitatea mea depusă în organizația subversivă legionară în vara anului 1948, cărora le-am ajutat a transporta munițiuni și nu eram de acord cu unele transformări făcute la țară.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

1 august 1949

(ss) Opreță Gheorghe

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 139-141.

136.

1949 august 1, Sibiu. A patra declarație a Alexandrei Pop cu date biografice și descrierea activității sale în cadrul organizației condusă de maiorul Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnata, ALEXANDRA POP, în vârstă de 22 ani, născută în 4 februarie 1927 în comuna Bistra, jud. Turda, fiica lui Teofil și Maria, tatăl meu comerciant, mama casnică, fără profesie, absolventă a 6 clase liceu comercial, condamnată n-am fost niciodată, cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

La vârsta de 1 an părinții mei au divorțat, legea atribuindu-mă mamei. Atât tatăl cât și mama mea s-au recăsătorit, ambii mai au copii din căsătoriile anterioare.

Din partea tatălui meu am 2 frați, Mircea de 20 ani, absolvent al Liceului Comercial și Remus în vârstă de 7 ani.

Din partea mamei 5 frați, Maria în vârstă de 19 ani, căsătorită, Sofia 12 ani, Carolina 9 ani, Laura 6 ani și Liviu 4 ani.

Tatăl meu nu posedă avere materială iar mama mea are 5 ha pământ și casă.

Școala primară am urmat-o la Bistra și primele 4 clase de liceu la Turda. Clasa 5 am trecut la Școala Normală la Blaj unde am terminat-o, dar datorită simpatiilor mele pentru legionari n-am mai fost primită în anul următor, pe care l-am făcut la Lugoj în 1943.

M-am îmbolnăvit de tuberculoză și n-am continuat, doar în anul 1945-1946 am reluat studiile, de data aceasta la liceul comercial din Turda, unde tot așa n-am terminat decât primele 2 clase din cursul superior.

În 1946 mi-am orientat ideile politice înspre național-țărăniști cărora le-am făcut propagandă în comuna mea natală, în 1946, fără însă să fiu înscrisă în rândurile lor.

Din 1946 până în 1949 n-am făcut deloc politică, deoarece toate preocupările mele erau de ordin școlar.

La data de 8 februarie 1949 am luat legătura cu organizația subversivă a maiorului DABIJA NICOLAE, prin consăteanul IHUȚ TRAIAN, care făcea și el și el parte din organizație ca membru mai vechi. La data mai sus arătată am făcut cunoștință maiorului DABIJA și a lui MACAVEI ALEXANDRU, prin IHUȚ TRAIAN, aceștia mi-au comunicat că sunt conducătorii unei organizații subversive care-și are sediul la Muntele Mare, la propunerea maiorului DABIJA de a intra în organizație, eu am acceptat.

Cu această ocazie maiorul DABIJA mi-a dat misiunea de a culege informații în legătură cu Securitatea din Câmpeni, mișcările neobișnuite pe care le-ar efectua organele Securității.

Tot atunci DABIJA mi-a spus că mă va trimite la București pentru a distribui manifeste contra regimului și că va trebui să culeg informații precise în legătură cu organizarea preoților catolici de la Blaj, materialul cules urmând a fi predat personal lui DABIJA, el fiind șeful organizației, ajutat de frații MACAVEI.

Din misiunile încredințate inițial am executat următoarele: am cules informații despre organele Securității arătând locuințele locotenentului COLDEA și NICOARĂ, am predat o schiță a orașului Câmpeni, cu indicarea localului Securității, am furnizat informații în legătură cu paza depozitului de munițiuni din Câmpeni, informații culese de mine de la preotul BUCEA NICOLAE din Bistra.

Tot atunci am primit însărcinarea de a procura alimente, în care scop mi s-au dat bani, circa 15.000 lei, din care bani am cumpărat slănină, zahăr, tutun, brânză, un vițel.

Ducându-mă la sediul organizației subversive din Muntele Mare și luând contact cu membrii organizației subversive, am aflat că scopurile imediate ale organizației au fost: recrutarea de membri, procurarea de alimente, armament, munițiuni, percutoare; lansarea de manifeste; instruirea militară a membrilor;

În programul de viitor se preconiza: schimbarea sediului, fuzionarea grupului DABIJA cu organizația POPA ȘTEFAN, luarea legăturilor cu preoții greco-catolici

de la Blaj, din partea cărora organizația ar fi urmat să primească fonduri, procurarea de dinamită de la Roșia Montană, atacarea depozitului de muniții de la Câmpeni, iar în cazul arestării unor membri din organizație, răpirea organelor de Securitate drept represalii.

În cazul declanșării războiului între anglo-americani și U.R.S.S., grupul ar fi acționat în sensul că ar fi ajutat armata anglo-americană prin diferite acte de sabotaj.

În Muntele Mare eu personal am depus următoarea activitate:

Am ajutat la redactarea manifestului împreună cu frații MACAVEI și DABIJA, căruia apoi l-am dictat la mașină spre multiplicare.

Am întocmit tabele nominale despre membri și situații-evidență a armamentului și muniției.

Am dat indicații lui DABIJA despre locul unde urma să ne fixăm noul sediu.

Am efectuat post de santinelă, înlocuind pe MACAVEI ALEXANDRU.

Am luat interogatoriu maiorului ONIGA, împreună cu maiorul DABIJA în prezența membrilor: MIHĂLȚAN, MAIER, MACAVEI ALEXANDRU și ONEA TITUS.

În ziua de 4 martie 1949, ziua în care organizația a avut lupta cu organele de Securitate, eu mă găseam în Muntele Mare în cabana așa-zisă a „șefilor”.

În timpul luptelor cu Securitatea eu am dat primul ajutor răniților noștri.

În legătură cu activitatea membrilor organizației știu următoarele:

DABIJA NICOLAE era șeful organizației, în sensul acesta îi revenea sarcina de a fixa directiva politică. În acest scop a întocmit „PROCLAMAȚIA FRONTULUI APĂRĂRII NAȚIONALE”, manifestul organizației. De asemenea, maiorul DABIJA trimitea membrii în diferite misiuni, ca: aduceri de alimente, procurare de armament, informații etc.

Tot maiorul DABIJA făcea instrucția militară a membrilor. Susținea moralul din grup prin diferite discursuri. A dat dispozițiuni de împărțire a armamentului și munițiilor pe oameni. A făcut cunoscut membrilor din organizație formula jurământului ce urma să fie depus în ziua de 4 martie crt. și „statutul”, un fel de cod prin care se fixau membrilor anumite drepturi și obligațiuni.

Știu că avea legătură cu Bucureștiul prin cumnatul său, maiorul NIȚESCU.

Maiorul DABIJA a fost acela care a fixat sarcinile imediate ale organizației și le-a preconizat pe cele de viitor în înțelegere cu frații MACAVEI.

Din auzite am aflat că maiorul DABIJA a luat parte la atacul Percepției din Teiuș.

În ziua de 4 martie DABIJA NICOLAE a luat parte la lupta împotriva organelor de Securitate îndemnând și pe ceilalți membri din grup la luptă, personal, eu văzându-l aruncând troitul asupra trupelor de securitate, care au avut cu această ocazie trei morți, un subofițer și 2 soldați.

Despre ONEA TITUS știu că a sosit la cabana din Muntele Mare a grupului DABIJA NICOLAE în ziua de 26 februarie a.c.

Misiunea lui ONEA TITUS era aceea de mijlocitor în fuzionarea grupului DABIJA cu cel al lui POPA ȘTEFAN din regiunea Teiuș jud. Alba, pentru care fapt urma să plece în acea regiune întovărașit de SCRIDON și PASCU CORNEL.

Cunoștea de la maiorul DABIJA misiunile imediate și planurile de viitor ale grupului.

Știu că a făcut serviciu de santinelă iar în ziua de 4 martie a fost prezent în Muntele Mare și avea repartizat asupra lui o armă Z.B. împreună cu 50 cartușe, dar eu fiind în interiorul cabanei și dânsul afară nu știu dacă a tras.

Pe SCRIDON IOAN l-am cunoscut în ziua de 16 februarie crt. când i-am predat un bilet pentru maiorul DABIJA care conținea planul orașului Câmpeni și informațiuni. L-am cunoscut mai bine după urcarea mea la Muntele Mare, când am aflat că este unul dintre membrii de încredere al grupului, făcând parte chiar din conducerea acestui grup subversiv. Știu că avea misiunea de a recruta membri, alimenta cu armament și munițiuni.

Știu că a procurat organizației un pistol automat german și două pistoale automate rusești cu roată împreună cu cartușele respective, el având asupra sa un pistol automat rus și unul mic de buzunar.

Cu ocazia luptelor l-am văzut pe SCRIDON trăgând asupra trupelor de Securitate.

Despre MIHĂLȚAN TRAIAN știu că a luat parte la consfătuirea din 2 martie a.c. când DABIJA a citit manifestul și formula jurământului.

Știu că i s-a distribuit una armă Z.B. și 50 cartușe.

Despre RAȚIU AUGUSTIN știu că a venit la Muntele Mare în ziua de 2 martie crt. iar în ziua de 3 martie i s-a distribuit o armă și muniția respectivă, știu de asemenea că în ziua luptei luându-și arma a ieșit afară din cabană.

Menționez că am intrat în organizația subversivă condusă de DABIJA NICOLAE datorită pronunțatelor mele sentimente și convingeri legionare precum și faptului că nu eram de acord cu transformările sociale ale actualului regim. Determinant a fost și faptul că nu mă puteam integra regimului comunist, având simpatii pentru Germania.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez nesilită de nimeni.

(ss) Pop Alexandra

Sibiu, 1 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 150-153.

137. **1949 august 1, Sibiu.** A doua declarație a lui Angheluță Mihai cu date biografice și despre activitatea sa în cadrul organizației Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHAI ANGHELUȚĂ, de profesie diplomat, domiciliat în București, str. Colonel Papazoglu nr. 41, necăsătorit, născut la 4 octombrie 1920 în

Galați, din părinții Dumitru Angheluță, de profesie funcționar comercial și Elena Saxu, casnică, declar următoarele:

Am terminat școala primară la Galați în anul 1930, după care am început liceul Vasile Alecsandri, terminându-l în anul 1937. M-am înscris la Facultatea de Drept din București, luându-mi licența în anul 1943. În același timp la Ministerul Afacerilor Străine ca șef de birou. În anul 1944, 1 septembrie am demisionat. Din 1941 și până la 1 septembrie 1944 am fost membru al grupării „Gândul Nostru” de sub conducerea profesorului MIHAIL RALEA.

De serviciul militar am fost scutit pe bază medicală, deoarece eram suferind la piciorul stâng de caxolgie tuberculoasă. Prin fuzionarea Partidului Socialist Țărănesc al profesorului M. RALEA cu Frontul Plugarilor, am fost numit șeful tineretului pe țară din Frontul Plugarilor. Datorită acestui fapt am fost numit și șef de cabinet al d-lui dr. Petru Groza unde am figurat până la 1 iulie 1945. La această dată în fruntea unui număr de tineri m-am retras din organizația de tineret a Frontului Plugarilor, nefiind de acord cu o serie întreagă de idei politice propuse de organizație. De la această dată m-am retras complet din arena politică, ocupând postul de avocat în contenciosul Soc. Malaxa, diplomat în Ministerul de Externe, de unde la 1 septembrie 1947 am fost comprimat pe motive bugetare și apoi funcționar contabil la magazinul „Winter” din București.

Prin luna iunie 1948 am luat contact cu DABIJA NICOLAE care mi-a propus să fac parte dintr-o organizație de rezistență națională, organizație subversivă. Am intrat în organizație pe motivul că nu eram de acord cu anumite măsuri luate de guvernul actual. În aceeași lună DABIJA a redactat un manifest la care eu am făcut diferite corecțiuni de stil. Câteva din aceste manifeste au fost împărțite de mine în diferite cutii poștale din oraș. Manifestul conținea o expunere critică a actualului regim, chemând la încadrarea în organizația subversivă persoanele nemulțumite de actualul regim, cărora le era adresat manifestul. Tot în același timp, DABIJA m-a rugat să-i traduc în limba franceză o scrisoare adresată Ministerului Statelor Unite la București, prin care comunica că era formată o organizație solicitând posibilitate de a stabili legături cu delegați ai Misiunii Americane. Scrisoarea tradusă de mine a fost dusă de DABIJA la Consulatul Turciei din București. După 2 zile, la spusele lui DABIJA, am telefonat Consulului turc, având ca semn de recunoaștere un nume omenesc dat de DABIJA, la care mi s-a răspuns că nu are nimic de răspuns la scrisoarea care i-a fost depusă. Prin luna octombrie a aceluiași an, când a venit DABIJA de la Arad mi-a comunicat că a găsit bani și oameni de care avem nevoie pentru organizație. Mi-a mai spus să fac rost de o mașină de multiplicat de care avea nevoie și pe care eu am procurat-o ulterior.

Pe la sfârșitul lunii octombrie a venit la mine fostul maior NIȚESCU și m-a anunțat că a sosit un om din partea lui DABIJA și mi-a adus o scrisoare.

În această scrisoare DABIJA îmi cerea să-l ajut pe NIȚESCU la procurarea unor materiale pe care i le cerea acestuia. Să-l informez de situația internă și externă, să recrutez elemente așa cum hotărâsem și să-i trimit mașina de multiplicat. Seara, omul trimis de DABIJA, pe nume COSMA, l-am dus să se culce la garsoniera pe care eu o foloseam de la un cunoscut. A doua zi am dus lui NIȚESCU mașina de multiplicat cerută de DABIJA, precum și răspunsul la scrisoare, prin care îi

comunicam lui DABIJA că se vor face arestări în rândurile militarilor deblocați, se iau măsuri contra celor fugiți în munți, iar referitor la recrutarea de membri, că mă voi ocupa.

Pe la sfârșitul lunii februarie 1949, NIȚESCU a adus la mine o servietă în care erau hărțile procurate de mine, cu regiunile Alba, Cluj, Oltul și Dunărea la Porțile de Fier, cerute de DABIJA, precum și cca 40 de percutoare. A fost adusă această servietă la mine pentru a o păstra, deoarece NIȚESCU fiind chemat la Securitate nu vroia să le păstreze la el pentru a nu fi găsite la o eventuală percheziție. La începutul lunii martie 1949 vrând să restitui percutoarele lui NIȚESCU, acesta neprimindu-le pentru motivele de mai sus, le-am dus la o prietenă, MARIA IORDĂNESCU, ca să le păstreze, fără să-i spun despre ce conținea pachetul.

După arestarea lui NIȚESCU, hărțile ce se găseau la mine le-am ars. Fiind arestat, nu am mai avut timp să ridic pachetul cu percutoare de la prietena mea.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nefiind silit.

(ss) M. Angheluță

Sibiu, 1 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 165-166.

138. **1949 august 1, Sibiu.** A doua declarație a Vioricăi Buțuțui în care arată cum a ajuns în organizația de pe Muntele Mare.

DECLARAȚIE

Subsemnata, BUȚUȚUI VIORICA cu domiciliul în comuna Întregalde, jud. Alba, născută în anul 1919, luna aprilie, din părinții Iosif de profesie muncitor și Victoria, casnică, sunt divorțată, avere nu posed, condamnată nu am fost, declar următoarele:

Am intrat în școala primară la vârsta de 7 ani și am terminat 5 clase primare la vârsta de 13 ani. Din anul 1932, după ce am terminat cele 5 clase primare, am rămas la munca câmpului, ajutându-mi părinții. La vârsta de 19 ani m-am căsătorit cu numitul Florin Ioan de profesie plugar.

În anul 1945 am divorțat, rămânând din nou la părinții mei.

În luna decembrie 1948, am fost chemată la BOLFEA SILVESTRU în casă de către PASCU CORNEL cu care mă cunoșteam mai demult, acolo am găsit pe SANDU MAXIM, MACAVEI TRAIAN, DABIJA, MACAVEI ALEXANDRU și PASCU CORNEL. După ce am discutat cu PASCU CORNEL diferite chestiuni personale l-am întrebat cine sunt cei din casă, deoarece erau înarmați. PASCU

CORNEL mi-a spus că sunt frații MACAVEI și să nu spun la nimeni că i-am văzut acolo că mă va împușca dacă aude că am spus.

Plecând de acolo, nu am spus la nimeni nimic, deoarece mi-a fost frică de PASCU CORNEL. Pe la începutul lunii martie m-a chemat iarăși PASCU CORNEL la BOLFEA SILVESTRU acasă. Acolo m-a întrebat dacă într-adevăr am fost chemată de șeful Postului de Miliție din Benic pentru a da vreo declarație. Răspunzându-i da, am fost chemată, el mi-a spus să nu mă duc, că de acolo voi fi trimisă la Securitate, unde fiind cercetată aş putea să spun unde se găsește el. Apoi mi-a zis să mă duc cu el la Muntele Mare și să stau vreo 15 zile. Pentru că am fost de acord cu cele ce mi-a spus PASCU CORNEL de a merge cu el în Muntele Mare. În ziua de 2 martie 1949, am plecat împreună cu SCRIDON IOAN, RAȚIU AUGUSTIN, MACAVEI TRAIAN și alții. Ajunsă în munte, am fost pusă ca să ajut la bucătărie unde se pregătea mâncarea pentru membrii organizației teroriste. În ziua de 4 martie dimineața, când am fost împresurați de trupele de Securitate, eu mă aflam în cabana mică de unde m-am și predat trupelor.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, semnez și susțin propriu, fără să fiu silită de nimeni.

(ss) BUȚUȚUI VIORICA

Sibiu, 1 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 211.

139. **1949 august 1, Alba Iulia.** Declarația lui Carra Ioan cu date biografice și legăturile cu Angheluță Mihai.

Data în fața noastră azi 1 august 1949.

Vizată de noi spre neschimbare.

Lt. Indescifrabil

DECLARAȚIE

Subsemnatul CARRA IOAN, născut în comuna Leova, jud. Cahul, în anul 1909, 26 februarie, din părinții Ion și Elena, de profesiune agricultori, ambii decedați, de naționalitate și cetățenie română.

Sunt de profesie funcționar, posed ca studii bacalaureatul teoretic și sunt lt. col. de rezervă, căsătorit cu Virginia Platos de profesiune profesoară, nu am copii. Avere imobilă nu posed, nu am fost condamnat, cu ultimul domiciliu în București, Calea Victoriei 31 și declar următoarele:

Sunt născut din părinți de profesiune agricultori cu 4 ha pământ arabil. Am doi frați, ANTON CARRA de ani 46 de profesiune șef de serviciu C.F.R. Direcția Economate, în trecut nu știu dacă a făcut politică, în prezent încadrat în P.M.R., este

căsătorit cu ALEXANDRA SĂNDULESCU fostă funcționară la C.F.R., în prezent pensionară și încadrată în U.F.D.R., cu domiciliul în București, nu cunosc strada. II. NICOLAE CARRA, de profesie inginer silvic cu domiciliul în București str. Intrarea Biserica Albă nr. 1, atât în trecut cât și în prezent nu a făcut nici o politică. Mai am trei surori, Eufrosina căsătorită Balantoff de 53 ani de profesie profesoară domiciliată în București str. Linger nr. 10, în trecut nu a făcut politică, în prezent încadrată în U.F.D.R. 2. CARRA ALEXANDRA căsătorită Steopol de 49 ani, de profesie șefa Laboratorului de Zoologie Animală, domiciliată în str. Popa Ioan nr. 8, în trecut nu a făcut politică, în prezent membră în P.M.R. 3. CARRA MARIA, căsătorită Postanovici de 44 ani, de profesie profesoară, cu domiciliul în Deva, str. Coșbuc nr. 19, în trecut nu a făcut politică, în prezent încadrată în P.M.R. După terminarea liceului la Ismail, am urmat Școala Militară de Aviație din București, de unde ieșind sublocotenent am fost repartizat la Flotila de Luptă Pipera.

În 1939 și până la 1941 am făcut parte din Flotila II-a Vânătoare Turda-Cluj când am plecat pe front; în 1943 am fost chemat la Școala Superioară de Război, unde am rămas până în anul 1944 iunie, când am fost repartizat la C.I. Aerian Tecuci.

După 23 august 1944 am fost trimis pe Frontul de Vest unde am rămas până la terminarea războiului. În august 1946 am fost scos în cadru disponibil cu gradul de maior, fiind avansat la gradul de lt.-colonel în cursul anului 1947. În anul 1943 am fost decorat cu „Virtutea Aeronautică” cl. III-a și „Coroana României” cu panglica Virtutea Militară, iar în 1945 am fost decorat cu „Virtutea Aeronautică” cl. II-a și medalia „Victoria”. În trecut nu am făcut politică, de asemenea nici în prezent nu sunt încadrat în nici un partid politic.

Pe ANGHELUȚĂ MIHAI l-am cunoscut în toamna anului 1948 prin numirea acestuia ca funcționar la magazinul unde lucram și eu. Pe vărul lui ANGHELUȚĂ MIHAI, NIȚESCU NICOLAE, l-am cunoscut la locuința lui ANGHELUȚĂ MIHAI unde am fost chemat de către numitul ANGHELUȚĂ, cu scopul de a înlesni intrarea vărului său în magazinul „Winter”. După discuții preliminare în legătură cu scopul întrunirii, ANGHELUȚĂ MIHAI ne-a făcut cunoscut că este informat despre eventualele arestări în rândurile funcționarilor comprimați și a foștilor ofițeri și că în munți există o organizație de fugari care ar fi un loc de refugiu pentru cei vizați. La cele de mai sus, am replicat lui ANGHELUȚĂ MIHAI că această chestiune nu mă interesează. La cea de a doua întâlnire care a avut loc la cca 10 zile de la prima, cu același scop ca și prima întâlnire, ANGHELUȚĂ MIHAI după discuții cu caracter personal, ne-a vorbit despre o eminentă schimbare a politicii interne datorită conjuncțiunii politice internaționale. Ne-a arătat că în eventualitatea unei schimbări, intenționează a face un partid politic al cărui program urmează să ni-l prezinte și în cazul că vom fi de acord, să aderăm la el.

La a treia întâlnire, ANGHELUȚĂ MIHAI mi-a vorbit despre securitatea persoanei lui, confirmându-ne că intenționează să plece eventual în munți deoarece este convins că în curând va izbucni un război. Totodată ANGHELUȚĂ MIHAI ne-a arătat că are legături cu mai multe persoane din Ministerul de Externe de unde el a fost comprimat. La toate aceste trei întâlniri, au fost prezenți următorii: ANGHELUȚĂ MIHAI, NIȚESCU NICOLAE și CEAUȘU TITUS. La a treia

întâlnire care a durat un sfert de oră am fost chemat de ANGHELUȚĂ MIHAI pentru a preda lui CEAUȘU T. și NIȚESCU NICOLAE aprobarea de a intra în magazin. Dacă eventual se întâmplau cele afirmate de ANGHELUȚĂ MIHAI că prin schimbarea politicii internaționale ANGHELUȚĂ MIHAI ar fi reușit să formeze un partid și în cazul când programul ar avea un caracter socialist, poate aș fi aderat la el dacă bineînțeles mi-ar fi convenit.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) CARRA ION

Alba Iulia, 1 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 233-234.

140. 1949 august 1, Turda. Raportul Securității Turda către D.R.S.P. Cluj cu privire la acțiunea de la Mușca asupra fraților Macavei.

Serviciul Securității Poporului Turda¹⁶
Nr. 10.085 din 1 august 1949

Către,
Direcțiunea Regională a Securității Poporului Cluj

Referitor la acțiunea din Mușca, jud. Turda, asupra fraților Macavei, raportăm următoarele:

În ziua de 30 iulie 1949 un număr de 9 milițieni și un număr de 2 organe de Securitate s-au deplasat în comuna Mușca, jud. Turda, ducând totodată și pe numita Lazăr, care cunoștea locul unde sunt adăpostiți frații Macavei și care urma să ia legătura cu ei, în care scop să le dea un pachet conținând țigări, pâine, țuică.

Plecarea a fost la orele 5 dimineața, iar la o distanță de circa 2 km femeia a fost lăsată singură ca să meargă până la obiectiv, pentru a vedea dacă sunt acolo și să le dea pachetul; după vreo 3 ore, adică pe la orele 9 dimineața, a sosit cu rezultatul că sunt acolo frații Macavei și că au primit pachetul, desfășcându-l și au băut din țuică [foarte probabil că în țuică fuseseră introduse somnifere sau substanțe paralizante, un procedeu folosit de cpt. Kovács - n.n.].

Comandanții grupelor, slt. Popa Vasile și slt. Sabău Florea, au dispus deplasarea la obiectiv, luând toți milițienii în direcția Geamăna, pentru a se coborî în

¹⁶ În vara anului 1949, Serviciul Județean al Securității Poporului Turda a efectuat mai multe operațiuni în Munții Apuseni în vederea prinderii fraților Macavei. La 31 iulie 1949, după arestarea lui Alexandru Lazăr, conducătorul „Ligii Ardelene a Moșilor”, care cunoștea unde sunt ascunși frații Macavei, Securitatea a aflat că aceștia sunt găzduiți de David Sofia, la marginea comunei Mușca. Trupele conduse de slt. Sabău Florea și slt. Popa Vasile, ambii de la Securitatea din Turda, au încercuit zona și au atacat grajdul unde cei doi frați se adăposteau. Și în această situație luptătorii au fost trădați de către o persoană de sprijin, mai exact de o femeie care-i aprovizionă.

spatele obiectivului din pădurea de brazi. Ajunși în pădurea de brazi, ce se afla la o distanță de circa 500 m de obiectiv, s-au format 3 echipe.

Prima echipă, condusă de plt. de Miliție Vâtcă și plutonier de Miliție șeful Postului de Miliție Lupșa, care a înaintat spre obiectiv și s-a adăpostit în partea dreaptă a obiectivului, înspre Mușca, a doua echipă, condusă de slt. Sabău Florea, a înaintat spre obiectiv adăpostindu-se în partea stângă a obiectivului, spre pădurea de brazi, iar a treia echipă, condusă de slt. Popa Vasile, a înaintat spre obiectiv ocupând partea deasupra obiectivului.

În timpul când toate grupele înaintau spre obiectiv, obiectivul fiind un grajd, fata proprietarei casei a intrat din curte în grajd, iar când am ajuns la punctele fixate, acea fată a ieșit din grajd [această fată, Fonoaghe Salvina, fiica lui David Sofia, a fost cea care i-a anunțat pe frații Macavei de prezența Securității - n.n.], în care moment Macavei Traian a tras un foc de armă asupra grupei a 2-a, ce era în partea stângă a obiectivului, iar al doilea foc de armă și restul de focuri din partea bandiților s-au tras asupra grupei a 3-a, ce era deasupra obiectivului și totodată bandiții putea trage în acea direcție, ușa de la grajd fiind în acea parte.

Grupa a 3-a, fiind cea mai aproape de obiectiv, a deschis foc, iar bandiții au ieșit din grajd spre drumul ce duce în Mușca și în partea grupei 1-a, reușind să scape fără a deschide foc serios asupra lor.

Grupa 1-a și o parte din grupa a 2-a, deși s-au semnalat și s-a văzut cum bandiții fugeau, nici un milițian nu a fugit după ei, deși nu aveau mai mare distanță de ei, circa 80 m.

Grupa a 3-a, văzând că nu fuge nimeni după ei, un milițian, anume Popa, de la Postul de Miliție Lupșa, a fugit după ei, fără să aducă rezultat, restul nu puteau să fugă fiindcă în direcția lor se trăgeau cu armele deasupra obiectivului, fără ca bandiții să fie acolo, de către grupa a 2-a.

Obiectivul a fost bine înconjurat, grupele a fost bine adăpostite, însă greșeala că nu s-au putut prinde bandiții se datorește faptului că grupa 1-a nu a acționat cum a trebuit și plus de aceasta milițienii din grupa 1-a în special nu au fugit după bandiți, ținând cont că bandiții au fugit dinspre ei și această grupă era cea mai aproape¹⁷.

Căpitan de Securitate
(ss) Kovács Mihai

Sublocotenent de Securitate
(ss) Popa Vasile

- A.C.N.S.A.S., Fond „P”, dosar nr. 710, vol. 2, f. 281; I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 94-97.

¹⁷ În schimbul de focuri din cursul confruntării prezentate mai sus, Alexandru Macavei a fost grav rănit la cap și s-a sinucis în final pentru a nu fi prins de către Securitate.

Traian Macavei a fost și el rănit, dar a reușit să scape și să se refugieze la o persoană de sprijin. Aici a stat câteva săptămâni, până s-a refăcut, apoi a plecat cu intenția de a trece granița în Iugoslavia. A fost arestat în stația C.F.R. Tomești, jud. Hunedoara, în împrejurări încă neelucidate.

141.

1949 august 3, Sibiu. A doua declarație a maiorului Nițescu Nicolae cu amănunte privind confecționarea unor avertizoare pentru maiorul Dabija.

Dată în fața noastră
azi 3 august 1949,
pentru neschimbare.
Lt. de Securitate
(ss) Ticiu L.

DECLARAȚIE

Subsemnatul NIȚESCU NICOLAE, de profesie maior în rezervă, cu ultimul domiciliu în București, Parcul Vatra Luminoasă, str. B, nr. 13, declar următoarele:

Prin scrisoarea primită de la DABIJA prin COSMA, pe la data de 20 ianuarie 1949, mi s-a cerut să confecționez 100 / una sută/ avertizoare după schița și modelul trimis. Pentru procurarea lor, m-am adresat la două ateliere, unul pe strada Mihai Bravu și altul pe strada Avrig. Primul atelier a executat 50 /cincizeci/ bucăți din piesele comandate, adică percutorul avertizorului. Cel de al doilea atelier nu le-a executat bine și le-am refuzat.

Aceste cincizeci de percutoare urmau să fie trimise lui DABIJA în cazul când și celelalte piese ar fi fost bine executate, astfel ca avertizorul să fie complet.

Pentru a nu fi găsite la mine acasă de către organele Siguranței, aceste percutoare împreună cu cele 4 /patru/ hărți militare privind regiunile Cluj, Turda și Valea Oltului, care hărți au fost primite de la ANGHELUȚĂ, le-am dus la acesta pe la sfârșitul lunii februarie 1949. Avertizoarele confecționate după schița și modelul trimis de DABIJA puteau fi întrebuințate în scopul de a semna apropierea unei persoane în zona unde acestea erau instalate în modul următor: se instalează avertizoarele în jurul unei zone, prin fixarea lor în pari bătuți în pământ și se leagă între ele cu sârmă subțire invizibilă. Când o persoană se apropie de locul împrejmuit și lovește sârma cu piciorul, percutorul avertizorului se declanșează și se produce o detunătură care dă de veste celor interesați.

DABIJA nu mi-a spus anume pentru ce întrebuințează aceste avertizoare, dar după modelul și schița trimisă, iar eu cunoscând tehnica funcționării acestora, am dedus că vor fi întrebuințate în scopul arătat mai sus. Lui DABIJA i-am trimis prin COSMA un percutor și încă o piesă din cele nereușite la atelier, iar în ce le privește cele 49 percutoare duse de mine la ANGHELUȚĂ, nu știu dacă au fost expediate la DABIJA sau nu.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) NIȚESCU

Sibiu, 3 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 179-180.

142.

1949 august 3, [Sibiu]. A cincea declarație a Alexandrei Pop despre informații privind depozitul de armament de la Câmpeni.

Dată în fața noastră astăzi 3 august 1949
și vizată de noi spre neschimbare.
(ss) Slt. Pastii Pompiliu.

DECLARAȚIE

Subsemnata, ALEXANDRA POP, cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

La completarea declarației mele din 1 august 1949, referitor la preotul BUCEA NICOLAE, declar: în luna februarie a.c. am întâlnit pe preotul NICOLAE BUCEA căruia de asemenea i se făcuse propunerea de a intra în organizația maiorului DABIJA și i se ceruseră câteva informații, pe care neavând prin cine le face cunoscut organizației, întâlnindu-mă pe mine și deoarece știa că fac parte din organizație, mi le-a încredințat.

Aceste informații se referă la depozitul de armament din Câmpeni și sunt:

Depozitul este încercuit de 3-5 cercuri de sârmă ghimpată, din stradă se vede o gheretă, unde este un soldat, însă la gheretă se găsește și câine.

Din numărul ofițerilor Batalionului, numai 2 nu sunt E.C.P.-iști.

Aceasta îmi este declarația.

(ss) ALEXANDRA POP

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 160.

143.

1949 august 3, Turda. Securitatea Turda raportează D.R.S.P. Cluj ce s-a întâmplat cu frații Macavei.

Serviciul Securității Poporului județul Turda
[Nr.] 1/10.084
3 august 1949

Către
Direcția Regională a Securității Poporului Cluj

Urmare raportului nostru nr. 1/10.084 din 1 august 1949, referitor la acțiunea din comuna Mușca, jud. Turda, asupra criminalilor fraților Macavei, raportăm detaliat următoarele:

Macavei Alexandru, în ziua de 31 iulie a.c. fiind scăpat din acțiune cu o rană gravă la cap, în partea stângă, rană primită în grajd, a fugit o distanță de circa 3 km și 200 m, unde a căutat să se adăpostească la locuitorul Fonoaghe Ioan (actualmente

reținut la acest Serviciu de Securitate), cu scopul de a se pansa, însă acesta nu a fost găsit acasă de către criminal, a alergat la o altă casă, însă nereușind să-l găsească acasă a mers pe un părau circa 500 m, iar pentru că în regiunea aceea se aflau organele noastre în căutarea urmăriților și pentru că nu mai putea suporta rana, s-a împușcat cu arma pe care o avea asupra lui.

Criminalul s-a împușcat la orele 1,20, în ziua de 31 iulie a.c.

Fugarul Macavei Traian, care la fel a reușit să fugă din acțiune, însă și acesta grav rănit, întrucât din declarația proprietarei casei unde au locuit fugarii, anume David Sofica, reiese că în timpul fugii lui înspre sat se ținea cu ambele mâini aplecat înaintea și abia putea să meargă, văietându-se în același timp către susnumita femeie.

Macavei Traian a fugit tot în direcția unde a fugit fratele său Alexandru și a fost văzut de o femeie până în acel părau unde s-a împușcat fratele său Alexandru, luând direcția înspre comuna Geamăna, de unde i s-au pierdut urmele.

În ziua de 31 iulie 1949, când s-a împușcat Macavei Alexandru pe la orele 13, la circa 20 minute s-a auzit o împușcătură și deci deducem că susnumiții s-au întâlnit în timpul fugii lor și pentru a nu fi prinși de vii s-au înțeles să se împuște și deci acele două împușcături nu au putut fi decât că s-au împușcat și unul și altul.

Dacă nu se decidea Macavei Traian [Alexandru - n.n.] să se sinucidă, în mod sigur fratele său Traian îi lua arma, muniția, pentru a [le] putea da altui fugar care se va atașa lui.

Macavei Traian este surd și sprijinul îl avea numai în fratele său Alexandru, adevăratul criminal, iar în caz eventual că în prezent este în viață, siguranță pe sine nu mai are, neavând spiritul unui fugar periculos.

În ziua de 1 august 1949, organele noastre, împreună cu șase organe de-ale Miliției, s-au deplasat în vederea căutării fugarului Macavei Traian, precum și identificării cadavrului [lui] Macavei Alexandru, în care scop cadavrul lui Macavei Alexandru a fost identificat că într-adevăr el este, identificarea fiind făcută de către persoanele care l-au cunoscut de mic copil și anume de către femeia David Sofica, ce a lucrat mai mult timp la susnumiții criminali.

Asupra lui Macavei Alexandru s-au găsit o cărticică de rugăciuni, două fotografii, sentința de condamnare la muncă silnică pe viață, una armă tip rusec, un sac merinde tip militar și 38 cartușe, un piaptăn de os și una batistă.

Macavei Alexandru era îmbrăcat în haine țărănești din regiunea Mușca, pantaloni bufanți de lână de casă gri, veston țărănesc de lână de culoare gri, în cap una șapcă și în picioare bocanci.

Fratele său Macavei Traian era îmbrăcat în haine militare kaki de ostaș.

Totodată, raportăm că după terminarea acțiunii, făcându-se percheziția domiciliară unde au locuit criminalii, în urma lor s-au găsit următoarele:

Una raniță tip civilă, una cutie de binoclu, un încărcător pentru armă Daimler, una traistă țărănească, pe care o întrebuința ca raniță, un bidon de apă, una gamelă, un cojoc de piele de oaie, un ștergar, 61 ruble emise în anul 1937, una panglică de „Virtute Militară”, una medalie „Carol I” pentru trecerea Donului și una medalie „Ferdinand I” din războiul trecut [foarte probabil că decorațiile îi aparțineau lui Alexandru Macavei, fost ofițer activ (deblocat în 1946) și participant la luptele din U.R.S.S. - n.n.].

Echipele noastre pentru căutarea lui Macavei Traian se află și în prezent la fața locului și vor sta mai multe zile.

Orice rezultat pozitiv în acest sens vom raporta la timp.

Căpitan

(ss) Kovács Mihai

Sublocotenent

(ss) Popa Vasile

- A.C.N.S.A.S., Fond „P”, dosar nr. 956, vol. 3, f. 360-361; I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 97-99.

144. **1949 august 4, Alba Iulia.** Declarația lui Ceașu Titus, locotenent-colonel de Aviație, cu date biografice și crearea unui grup de ofițeri anticomuniști în București.

Data în fața noastră azi 4 august 1949.

Vizată de noi spre neschimbare.

Lt. Roset

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul CEAȘU TITUS, născut în comuna Botoșești-Paia, jud. Dolj în anul 1910, luna octombrie, ziua 23, din părinții Marin și Maria, sunt în viață, de profesiune agricultori, de naționalitate și cetățenie română, de profesie profesor, fost locotenent colonel, în prezent în rezervă, posed ca studii 8 clase de liceu, serviciul militar satisfăcut în aviație, căsătorit cu Eugenia Bărbulescu, am un copil cu numele de Ileana, de 6 ani și jumătate, avere imobilă nu posed, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în București, Calea Călărași nr. 13, declar următoarele:

Sunt născut din părinți țărani, tatăl meu pe vremuri a fost simpatizant al Partidului Național Liberal, în prezent nu face nici o politică. Mai am trei frați și anume: Gheorghe Ceașu de ani 50, de profesie ofițer pensionar, căsătorit, în trecut și în prezent nu a făcut politică, domiciliază în București str. Călărași nr. 132. Eugenia Ceașu, căsătorită Dăscălescu, de profesie casnică, în trecut și în prezent nu a făcut politică, domiciliază în comuna Botoșești-Paia, jud. Dolj. Eufrosina Ceașu, căsătorită Popescu, de ani 44, de profesie învățătoare, domiciliază în comuna Botoșești-Paia, jud. Dolj, în trecut nu a făcut politică, iar în prezent membră în P.M.R. În anul 1921 până în anul 1928 am făcut liceul militar la Iași, din 1929 până în anul 1931 am făcut Școala Pregătitoare de Ofițeri de Aviație din București, de unde am ieșit cu gradul de sublocotenent, fiind repartizat la Centrul de Instrucție al Aeronauticii din București, unde am stat până în anul 1936, unde am fost și avansat la gradul de locotenent.

Din anul 1936 și până în anul 1940 am fost la Școala Pregătitoare de Ofițeri de Aviație din București, unde am fost și avansat la gradul de căpitan.

Din anul 1940 și până în anul 1942 am fost elev la Școala Superioară de Război. În luna septembrie 1942 și până la 1 aprilie 1943 am fost pe Frontul de Răsărit ca șef al Biroului operații al Flotilei II Vânătoare.

Pe front am fost decorat cu „Steaua României” Cl. V-a cu panglică de Virtute Militară și „Virtutea Aeronautică” cl. V-a de aur cu spade, ambele decorații fiind primite de mine pentru merite de serviciu.

Din 1 aprilie 1943 și până în 20 noiembrie 1946 am fost în Statul Major al Aerului.

Din 1946 și până în 1 septembrie 1947 am fost la Flotila 1 Vânătoare, când am fost trecut din oficiu, în rezervă.

Pe când mă găseam în liceu la Iași, datorită faptului că în acea vreme Mișcarea Legionară apărea și lua proporții, fiind considerați de mine ca o mișcare ce reprezintă mai bine interesele românilor, o simpatizam într-o măsură oarecare, iar mai târziu, dictatura antonesciană am simțit-o și acceptat-o datorită educației mele de militar de la vârsta de 10 ani, de a executa ordinele în totalitatea lor. În prezent nu fac politică.

Prin luna februarie 1949 am fost chemat de numitul CARRA ION la o întâlnire în garsoniera din str. Olari pentru a mă întâlni cu el și cu ANGHELUȚĂ MIHAI, despre care el afirmase că va veni pentru a discuta chestiuni comerciale. M-am dus împreună cu ANGHELUȚĂ MIHAI, iar ulterior a venit și CARRA ION, unde am discutat situația politică internațională, problemă ridicată de numitul ANGHELUȚĂ MIHAI și care mai spunea că ar avea informații că în curând se vor face arestări în rândurile funcționarilor comprimați și în special al ofițerilor deblocați și că în munți ar fi o organizație subversivă, un loc de refugiu pentru cei vizați în această direcție.

Tot în luna februarie sau martie la începutul anului acesta, am fost chemat din nou de CARRA ION, în același loc, pentru a discuta tot chestiuni comerciale. Ducându-mă la locul indicat am găsit acolo pe numiții ANGHELUȚĂ MIHAI și încă o persoană care s-a prezentat cu numele de NIȚESCU NICOLAE, ulterior venind și numitul CARRA ION, unde s-a pus din nou în discuție de către ANGHELUȚĂ MIHAI situația politică internă și externă vorbind în același timp despre un război posibil între anglo-americani și U.R.S.S. din care prevedea că ar ieși învingători pe anglo-americani, unde ne-a făcut propuneri din nou că pentru securitatea noastră personală să fugim în munți la organizația subversivă. Tot la această întrunire numitul ANGHELUȚĂ MIHAI ne-a vorbit că vrea să facă în caz că situația politică internă și externă se schimbă, o organizație politică și că peste câțva timp ne va prezenta un program politic conceput de el pentru această organizație.

În luna martie 1949, am avut din nou întâlnire, în același loc, subsemnatul, CARRA, ANGHELUȚĂ și NIȚESCU, unde tot numitul ANGHELUȚĂ a pus din nou în discuție crearea organizației politice și că nu a avut timp pentru întocmirea programului, însă îl va întocmi și-l va prezenta ulterior. Nu mi l-a prezentat deoarece au survenit arestările noastre.

Numitul ANGHELUȚĂ MIHAI, din cele ce ne spunea nouă, intenționa să organizeze un partid politic, iar la o eventuală schimbare a politicii pe plan internațional când ar fi trebuit să se schimbe și politica la noi în țară, numitul să fie conducătorul acelui partid.

Subsemnatul, dacă politica pe plan internațional s-ar fi schimbat și la noi în țară, iar ANGHELUȚĂ MIHAI ar fi reușit să creeze un partid politic al cărui program și scopuri îmi conveneau, cred că aş fi aderat.

Motivele care m-au determinat să nu divulg cele afirmate de ANGHELUȚĂ MIHAI, precum și întâlnirile noastre, au fost că în primul rând nu vedeam serioasă chestiunea pusă de ANGHELUȚĂ, iar în al doilea rând, aveam unele reproșuri față de actualul regim, doream o schimbare a politicii pe plan internațional, care, ar fi adus după ea oarecari schimbări a politicii pe plan intern.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) CEAUȘU TITUS

Alba Iulia, 4 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 239-241.

145. **1949 august 5, Sibiu.** Declarația plutonierului Țălnaru Iosif despre studentul Oargă Ion, care i-a cerut armament.

Dată în fața noastră astăzi 5 august 1949
și vizată de noi spre neschimbare.

(ss) Slt. Șandru I.

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul Plutonier ȚĂLNARU IOSIF, din Batalionul Pontonieri Râuri, născut la 10 noiembrie 1919, în comuna Gârbova de Jos, jud. Alba, fiul lui Ilarie, agricultor, decedat și al Raveca, casnică, serviciul militar ca activ, satisfăcut la Batalionul 1 Pionieri Munte din Aiud cu ctg. 1938, carte știu 4 clase primare, de naționalitate și cetățenie română, căsătorit cu Viorica, născută Munteanu, am un copil de 5 ani, avere posed o jumătate de jugăr pământ, condamnat nu am mai fost, cu ultimul domiciliu în str. Karl Marx nr. 13, Alba Iulia, declar următoarele:

În anul 1926 am început să urmez școala primară din comuna Gârbova de Jos, jud. Alba, unde am făcut 4 clase și apoi am stat la părinți timp de vreo 3 ani, în același timp a murit tata, iar mama m-a dat ca copil de trupă la Batalionul 1 Pionieri Munte din Aiud. În toamna anului 1937 am fost înrolat ca voluntar și am satisfăcut stagiul militar în termen de 2 ani. În toamna anului 1939 am intrat în Școala de Subofițeri

activi de Geniu. În toamna anului 1940 am terminat școala fiind avansat serg. Maj. Și repartizat la Regimentul 3 Transmisiuni, unde am făcut serviciul până în toamna anului 1945, când am fost mutat la Cercul Teritorial Someș. În toamna anului 1945 am fost mutat la Batalionul Pontonieri Râuri, unde am stat până în prezent.

În luna ianuarie 1949 mă aflu într-o seară la cârciumă cu maistrul cizmar MĂGUREANU GHEORGHE, unde am băut. În acest timp a venit băiatul acestui maestru cu numele MĂGUREANU DUMITRU și a băut și el cu noi împreună. La despărțire băiatul acestui maestru mi-a spus că o să vină pe la mine. A doua zi a venit la mine și mi-a cerut să-i dau 6 grenade, eu i-am spus că nu am de unde să-i dau și l-am întrebat ce face cu ele, el mi-a spus că-i trebuie, că el are legătură cu niște partizani de la Abrud unde este generalul Mociulschi, eu i-am spus să nu umble cu prostii din astea că sunt numai zvonuri. Văzând că nu i-am dat, nu a mai insistat și a plecat. A doua zi a venit din nou la mine și mi-a cerut să-i dau un pistol și eu i-am spus că nu am de unde să-i dau și că nu am decât pistolul meu pe care am dreptul să-l port, el a stăruit mai mult să-i dau și ca să mă convingă, mi-a spus că are legătură cu un student ce e în legătură directă cu Mociulschi.

A doua sau a treia zi, seara, mă aflu într-un restaurant unde am băut bere și în acest timp a venit elevul MĂGUREANU DUMITRU și am mai băut amândoi, după care mi-a spus să ieșim în stradă să-mi facă cunoștință cu acel student și în adevăr, în stradă am întâlnit pe acel individ ce s-a prezentat cu numele de studentul OARGĂ și m-a luat dintr-o dată cu cuvintele „uite ce este domnule plutonier, noi avem nevoie de armament de la d-ta”. Eu fiind și băut și curios să aflu, crezând că voi afla mai multe de la el am început să-i spun că nu-l cred și el mi-a spus că dacă îmi va aduce dovezi, îi dau, atunci i-am spus că da.

Atunci el fiind grăbit, așa cum spunea, mi-a spus că îmi va da un camion și opt oameni pe care tot trebuie să-i ducă la Abrud la Mociulschi și la despărțire mi-a spus că mă face atent să nu spui cuiva că am stat de vorbă cu el că voi plăti, împreună cu întreaga mea familie și mi-a spus de un colonel de la Aiud, care a plătit tot așa, dar al cărui nume nu-l mai țin minte.

Camionul despre care îmi spunea el, era destinat să transporte armamentul despre care vorbea el, la Abrud. În timpul discuției mele cu OARGĂ mi-a dat de înțeles că ei vor veni la conducere, dar nu mai țin minte cuvintele cu care s-a pronunțat el.

Aceasta a fost prima și ultima întâlnire a mea cu acel OARGĂ până azi și care nu a durat mai mult de câteva minute, spunându-mi că e grăbit să meargă într-o comună peste Mureș unde are treabă.

Motivul ce m-a determinat să-i promit lui OARGĂ că-i voi procura armament a fost faptul că am vrut să aflu din cine este compusă organizația subversivă și ce scopuri urmărește.

Aceasta îmi este declarația ce dau, susțin și semnez nesilit de nimeni.

(ss) Plt. ȚĂLNARU

Sibiu, 5 august 1949.

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi șase august, anul una mie nouă sute patruzeci și nouă
 Noi, Cosma Alexandru, căpitan de Securitate din Direcțiunea Regională de Securitate Sibiu

Încheind cercetările privitoare pe numiții DABIJA NICOLAE, SCRIDON IOAN, MIHĂLȚAN TRAIAN, ONEA TITUS, RAȚIU AUGUSTIN și ceilalți mai jos menționați, care au inițiat și organizat, colaborat și participat la constituirea unei bande subversive teroriste, politică și paramilitară, au coordonat și condus activitatea subversivă a bandei, au intrat în legătură cu membrii oficiali ai Misiunii Turciei pentru stabilirea de legături cu membrii autorizați ai Ambasadei Americane de a solicita sprijinul acestora, în vederea declanșării unei insurecții armate contra actualei ordine în Stat.

Au inițiat și întreprins acțiuni teroriste și atentate împotriva conducătorilor politici a instituțiilor de Sat precum și a funcționarilor acestora. Au inițiat acte de sabotaj precum și atacuri armate asupra instituțiilor militare pentru însușirea armamentului necesar înarmării bandei.

Au lansat zvonuri în rândurile populației cu scopul de a forma o stare de spirit agitată creând astfel o psihoză specială în rândurile populației în legătură cu declanșarea unui nou război între anglo-americani și U.R.S.S.

Aveau în program a organiza atentate de cale ferată, aruncarea podurilor în aer, distrugerea șoselelor și alte asemănătoare acte de sabotaj.

În eventualitatea izbucnirii unui război între anglo-americani și U.R.S.S., au stabilit organizarea unor atacuri de hărțuială în spatele trupelor române și sovietice, precum și ocuparea punctelor strategice, urmărind prin aceasta aservirea teritoriului R.P.R. forțelor imperialiste dușmănoase democrației și actualei ordine în Stat.

S-au opus înarmați și au tras în autoritățile de Stat legale atunci când au fost încercuiți, astăzi data de mai sus încheind cercetările, am stabilit următoarele:

1. DABIJA NICOLAE, maior în rezervă prin demisie, născut în 1907, luna aprilie, ziua 18, cu domiciliul în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25.

A inițiat și organizat bandă teroristă din foștii legionari, P.N.Ț.-iști, militari deblocați și elemente chiabure, pentru atacarea instituțiilor publice și militare, asasinarea conducătorilor politici, acte de sabotaj ca: aruncare în aer a podurilor, nodurilor de cale ferată, distrugerea șoselelor, lansarea de zvonuri tendențioase, de a produce panică în rândurile populației precum și declanșarea unei insurecții armate în scopul răsturnării actualului regim.

În vederea celor de mai sus începând din primăvara anului 1948 a redactat un manifest cu caracter anti-democratic, terorist și vădit caracter monarhist care a fost împărțit elementelor dușmănoase regimului de la București, ajutat de acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI.

A luat legătură cu membrii autorizați ai Ambasadei Americane prin consulul turc, solicitând ajutorul acestora pentru susținerea bandei.

A grupat în jurul său un număr din elementele enumerate mai sus, cu care s-a instalat în Muntele Mare din regiunea Turzii, pentru a-și putea pune mai ușor planurile în aplicare.

Pentru procurarea de fonduri necesare bandei a condus un grup înarmat care a atacat și jefuit Percepția din Teiuș, de unde au jefuit suma de lei 310.000, din care sumă s-a procurat armament, muniție, alimente și materiale necesare bandei.

A redactat un manifest intitulat „Proclamația” și semnat „Frontul Apărării Naționale”, cu conținut antisovietic și antidemocratic, care multiplicat urma să fie împărțit în centrele populate ale țării. De asemenea, a redactat Statutul bandei și formula de jurământ, pe care membrii bandei urmau să-l depună.

În ziua de 4 martie 1949, când au fost descoperiți și împresurați de trupe, a condus banda teroristă înarmată, dând ordin de a trage în trupe, trăgând el însuși cu arma și aruncând trotil și grenade asupra acestor trupe care în urma faptului de mai sus au avut trei morți și șase răniți.

2. SCRIDON IOAN, plutonier de Jandarmi, trecut în cadru disponibil, născut în anul 1922, luna februarie, ziua 22, cu domiciliul în comuna Benic, jud. Alba.

A făcut parte din conducerea bandei teroriste condusă de DABIJA, a recrutat și organizat membrii.

Împreună cu POPA ȘTEFAN a luat contact cu diferite elemente chiabure, dându-le instrucțiuni în sensul organizării și înarmării.

A procurat armament, a condus elemente recrutate în Muntele Mare, avea sub comanda sa un grup pe care îl instruia în vederea acțiunilor.

A tras în trupe în Muntele Mare.

3. MIHĂLȚAN TRAIAN, mecanic auto, născut în anul 1914, luna iulie, ziua 14, cu domiciliul în comuna Teiuș, jud. Alba.

A recrutat și condus noi membri în Muntele Mare.

A depozitat cerealele ce erau colectate de membrii bandei.

A colectat bani de la membrii bandei pentru procurarea de alimente și munițiuni. Cunoștea scopurile bandei.

A tras în trupe în Muntele Mare.

4. ONEA TITUS, student anul VI Medicină, născut în anul 1925, luna ianuarie, ziua 10, cu domiciliul în Cluj, str. Anatole France nr. 11.

A participat și colaborat împreună cu DABIJA NICOLAE la organizarea și conducerea bandei teroriste în munți.

Avea cunoștință de planurile teroriste ale bandei ce urmau să fie puse în aplicare.

A avut misiunea de a mijloci fuzionarea grupului terorist POPA ȘTEFAN cu banda acuzatului DABIJA NICOLAE

A tras în trupe când au fost împresurați în Muntele Mare.

5. RAȚIU AUGUSTIN, agricultor, născut în anul 1923, luna ianuarie, ziua 6, cu domiciliul în comuna Sărmășel, jud. Cluj.

A recrutat membri și a contribuit cu bani pentru procurarea de armament necesar organizației.

A transportat în Muntele Mare armament primit în casă la acuzatul BOLFEA SILVESTRU de la individul MACAVEI TRAIAN.

A tras în trupe în Muntele Mare.

6. BOLFEA SILVESTRU, agricultor, născut în anul 1899, luna septembrie, ziua 15, cu domiciliul în comuna Întregalde, jud. Alba.

A găzduit la domiciliul său șefii bandei teroriste.

A luat parte la hotărârile unde s-a stabilit atacarea jefuirea Percepției din Teiuș.

A avut misiunea de a recunoaște terenul în vederea reușitei atacului de jefuire pe care și l-a îndeplinit.

Din banii jefuiți i-au fost încredințați suma de lei 15.000 pentru procurarea de armament.

A recrutat, găzduit și îndrumat elemente pentru bandă din Muntele Mare.

7. OPRÎȚĂ GHEORGHE, agricultor, născut în anul 1927, luna februarie, ziua 27, cu domiciliul în Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara.

S-a înrolat în banda teroristă condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE, în luna februarie 1948, unde are următoarea activitate:

Ia cunoștință despre planurile teroriste ale bandei cu care cade de acord, iar în ziua de 4 martie 1949 ia parte la acțiunea din Muntele Mare trăgând în trupe.

8. POP ALEXANDRA, fără profesie, absolventă a VI cls. Liceu Comercial, născută în anul 1927, luna februarie, ziua 4 cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda.

A făcut parte din banda teroristă cunoscând planurile acesteia, a cules informații despre depozitul de muniții și Securitatea din Câmpeni, făcând precum și schița orașului unde erau fixate ca puncte principale: depozitul de munițiuni, securitatea și locuințele organelor de conducere.

A procurat alimente și îmbrăcăminte, a luat parte la ședințele organizate ale grupului unde se hotărau acțiunile imediate.

A contribuit la multiplicarea manifestelor în Muntele Mare.

A dat primul ajutor celor răniți din bandă cu ocazia acțiunilor de la Muntele Mare.

9. ANGHELUȚĂ MIHAI, diplomat, născut în anul 1920, luna octombrie, ziua 4, cu domiciliul în București, str. Colonel Papazoglu nr. 41.

A contribuit la redactarea manifestului cu acuzatul DABIJA NICOLAE și împărțit în București.

A tradus în limba franceză scrisoarea făcută de acuzatul DABIJA NICOLAE către Misiunea Turciei, prin care solicita ajutorul acestora pentru ducerea la îndeplinire a acțiunilor sale subversiv teroriste.

A procurat mașină de multiplicat care a fost trimisă în Muntele Mare acuzatului DABIJA NICOLAE.

A furnizat informații politice care au fost transmise prin curierul bandei COSMA PETRU.

A ascuns material exploziv procurat de NIȚESCU NICOLAE, ce era destinat bandei. A făcut propagandă în favoarea bandei, luând legătură în acest sens cu acuzații CARRA IOAN și CEAUȘU TITUS din București.

A avut misiunea de a recruta membri pentru organizație.

10. NIȚESCU NICOLAE, maior trecut în cadru disponibil, născut în anul 1908, luna ianuarie, ziua 30, cu domiciliu în București, str. Parcul Vatra Luminoasă nr. 13.

În toamna anului 1948 a luat contact cu acuzatul DABIJA NICOLAE primind misiunea de a face informații militare și politice, transmițându-le după un cod secret primit de la acuzatul DABIJA NICOLAE.

A procurat pentru bandă material exploziv și diferite materiale necesare organizării bandei teroriste.

11. OARGĂ ION, student, născut în anul 1926, luna martie, ziua 9, cu domiciliul în comuna Șeușa, jud. Alba.

A intrat în organizație plecând în munți împreună cu individul CIGMĂIANU IOAN și OPRÎȚĂ GHEORGHE.

În casă la BOLFEA SILVESTRU a luat contact cu conducătorii bandei teroriste unde i s-au adus la cunoștință scopurile teroriste ale acestei bande.

A primit misiunea de a procura armament. În acest scop a luat legătura cu acuzatul ȚĂLNARU IOSIF și MĂGUREANU DUMITRU.

A recrutat și condus membri în Muntele Mare.

12. MĂGUREANU DUMITRU, elev, născut în anul 1930, luna martie, ziua 1, cu domiciliul în Alba Iulia, str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 8.

A intrat în organizație la propunerea individului NICOARĂ TITUS.

A avut cunoștință de proiectul de atac al bandei asupra mașinii, Uzinelor Cugir pentru a fi jefuită de banii ce erau destinați salariilor muncitorilor.

A luat legătură cu acuzatul ȚĂLNARU IOSIF de la Batalionul de Pontonieri Râuri din Alba Iulia, de la care a cerut să i se procure armament și munițiuni necesare bandei teroriste.

A avut cunoștință de jefuirea Percepției din Teiuș precum și planurile de viitor ale bandei teroriste de a ataca și suprima conducătorii politici democrați.

13. MOLDOVAN SIMION, elev, născut în anul 1929, luna septembrie, ziua 15, cu domiciliul în Blaj, str. Clujului nr. 100.

A făcut parte din banda teroristă condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE, atașându-se ei și plecând în Muntele Mare condus de către acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN.

A avut cunoștință despre planurile imediate ale bandei și de manifestul redactat de acuzatul DABIJA NICOLAE.

14. BUCEA NICOLAE, preot, fost greco-catolic, născut în anul 1910, luna februarie, ziua 25, cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda.

A luat contact cu șeful bandei, acuzatul DABIJA NICOLAE, primind misiunea de a furniza informații despre paza și situația depozitului de munițiuni din Câmpeni. A transmis informațiile cerute prin acuzata POP ALEXANDRA.

15. BOIA IOAN, agricultor, născut în anul 1910, luna martie, ziua 18, cu domiciliul în comuna Lupșa, jud. Turda.

A luat legătură cu conducătorii bandei teroriste.

A servit drept călăuză acestora, ascunzându-i într-o șură a sa situată lângă Muntele Mare.

A primit bani de la conducătorii bandei pentru procurarea de alimente și îmbrăcăminte, misiune pe care și-a îndeplinit-o.

16. BUȚUȚUI VIORICA, casnică, născută în anul 1919, luna aprilie, ziua 20, cu domiciliul în comuna Întregalde, jud. Alba.

A intrat în banda teroristă în urma propunerilor făcute de PASCU CORNEL. A mers în Muntele Mare unde a îndeplinit diferite sarcini date ei de către conducătorii bandei teroriste.

17. CĂBULEA PETRU, agricultor, născut în anul 1921, luna decembrie, ziua 6, cu domiciliul în comuna Lupșa, jud. Turda.

A intrat în organizație prin intermediul acuzatului BOIA IOAN.

A făcut legătura între membrii bandei.

A avut misiunea din partea bandei de a procura alimente și a le transporta acestora.

18. IHUȚ AVRAM, agricultor, născut în anul 1919, luna martie, ziua 16, cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda.

S-a încadrat în banda teroristă condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE prin intermediul individului IHUȚ TRAIAN.

A procurat și transportat alimente în Munte la bandă, a avut cunoștință de atacarea și jefuirea percepției din Teiuș, precum și scopurile imediate ale bandei.

A depus muncă la construirea cabanei din Muntele Mare, care a servit adăpost bandei.

A avut asupra sa repartizat din partea bandei o armă și muniție.

19. BALEA GHEORGHE, agricultor, născut în anul 1902, cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda.

A procurat alimente în urma dispozițiilor primite de la acuzatul DABIJA pe care le-a transportat într-o șură a sa de unde au fost ridicate și duse apoi în Muntele Mare, de către membrii bandei.

A contribuit la întreținerea bandei cu alimente ce au fost procurate cu bani primiți de la conducătorii acesteia, contribuind însuși benevol cu alimente.

20. CARRA IOAN, funcționar, fost locotenent colonel aviator, născut în anul 1910, luna februarie, ziua 26 cu domiciliul în București, Calea Victoriei nr. 31.

A luat cunoștință prin acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI, despre existența bandei condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE, precum și scopurile acesteia.

A luat parte la consfăturile ce s-au ținut la domiciliul acuzatului ANGHELUȚĂ MIHAI, fiind de față și acuzații NIȚESCU NICOLAE și CEAUȘU TITUS, discutând diferite chestiuni în legătură cu organizația din munți, precum și constituirea unei noi grupări politice.

21. CEAUȘU TITUS, profesor, fost locotenent-colonel, născut în anul 1910, luna octombrie, ziua 2, cu domiciliul în București, Calea Călărași nr. 13.

A avut cunoștință despre existența bandei de la acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI.

A luat parte la mai multe consfătuiri ce s-au ținut la domiciliul acuzatului ANGHELUȚĂ MIHAI din București împreună cu acuzații NIȚESCU NICOLAE și CARRA ION, unde s-a discutat în legătură cu organizația precum și constituirea unei noi grupări politice.

22. ȚĂLNARU IOSIF, plutonier activ, născut în anul 1919, luna noiembrie, ziua 10, cu domiciliul în Alba Iulia, str. Karl Marx nr. 11.

A luat contact cu membrii organizației teroriste cărora le-a promis că le va da armamentul necesar. În acest scop a luat contact cu acuzații MĂGUREANU DUMITRU și OARGĂ ION.

23. CĂTĂLINA ALEXANDRU, agricultor, născut în anul 1897, luna noiembrie, ziua 17, cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda.

În luna decembrie 1948 a găzduit în casa lui pe conducătorii bandei arătându-le acestora locuințele diferiților membri și vânzându-le alimente.

24. BĂRA GHEORGHE, agricultor, născut în anul 1900, luna aprilie, ziua 15, cu domiciliul în comuna Mușca, jud. Turda.

A avut cunoștință de existența bandei, a găzduit și alimentat un grup din bandă în frunte cu individul MACAVEI TRAIAN.

25. BUCEA CONSTANȚA, casnică, născută în anul 1906, luna februarie, ziua 16, cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda.

A avut cunoștință că soțului ei i s-au cerut informații în legătură cu depozitul de muniții din Câmpeni de către conducătorii bandei teroriste.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal spre cele legale.

CĂPITAN DE SECURITATE

(ss) Cosma Alexandru

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 28-35.

147. 1949 august [10, Sibiu]. Referat privind activitatea celor 23 de inculpați din lotul Dabija Nicolae.

REFERAT

Lotul DABIJA NICOLAE se compune dintr-un număr de 23 bandiți care au activat sub diferite forme în grupul terorist, având diferite activități pe care le expun mai jos:

1. DABIJA NICOLAE, maior deblocat este șeful bandei. A luat parte la jaful și atacul Percepției din Teiuș unde a împușcat pe receptorul CIORTEA TITUS.

A condus întreaga activitate a bandei, atât din punct de vedere organizatoric cât și operativ.

A condus acțiunea de la Muntele Mare trăgând în trupele de Securitate, cu care ocazie banda a împușcat mortal 1 subofițer de securitate și doi ostași, rănind grav pe alții șase.

A proiectat și alte acte teroriste și de jaf care însă nu au putut fi duse la îndeplinire datorită intervenției trupelor de securitate.

Este un element foarte periculos, viclean și un dușman neîmpăcat al regimului democrat.

2. ONEA TITUS, student anul VI Medicină. A făcut parte din bandă și a luat parte la acțiunea de la Muntele Mare, trăgând în trupele de Securitate.

A avut cunoștință despre toate planurile teroriste ale bandei.

Este un element foarte periculos și un dușman neîmpăcat al regimului democrat. Fost legionar.

3. RAȚIU AUGUSTIN, fiu de țăran chiabur, de profesiune agricultor. A făcut parte din banda lui DABIJA, luând parte la acțiunea de la Muntele Mare, trăgând din cabana în care se găsea adăpostit în trupele de Securitate.

A avut cunoștință de proiectele teroriste ale bandei.

Este un element periculos. În ultimul timp este stăpânit de un misticism religios dus până la extrem.

4. SCRIDON IOAN, plutonier de Jandarmi, fără avere.

A fost un sincer simpatizant al P.N.Ț. Maniu și a intrat în banda lui DABIJA din ură contra regimului democrat.

A luat parte la acțiunea de la Muntele Mare trăgând în trupele de Securitate.

Este un element periculos și datorită aversiunii sale față de democrație precum și pentru devotamentul față de bandă a fost ales de DABIJA în cercul de conducere fiind însărcinat cu aprovizionarea bandei.

5. MIHĂLȚAN TRAIAN, de profesiune mecanic auto, fără avere.

A organizat un grup de cinci persoane pe care le-a condus la banda lui DABIJA. A aprovizionat cu alimente banda.

A luat parte la acțiunea de la Muntele Mare și a tras în trupele de Securitate.

A avut cunoștință despre viitoarele acțiuni teroriste pe care le proiectase banda.

Este un element periculos și dușman al regimului democrat.

6. BOLFEA SILVESTRU, țăran chiabur din comuna Întregalde.

A găzduit pe membrii bandei teroriste a lui DABIJA. A recrutat membri în bandă, a făcut recunoașterea terenului la Percepția din Teiuș și a informat banda despre modul cum poate fi atacată Percepția. Din suma jefuită de bandă de la Percepția din Teiuș a primit de la DABIJA 15.000 lei pentru a cumpăra arme.

S-a încadrat în bandă din ura ce o nutrește contra regimului democratic din țara noastră. Este un element periculos.

7. NIȚESCU NICOLAE, maior în rezervă, proprietarul unei case în Galați.

Este cumnat cu DABIJA. A primit de la acesta un cod cifrat cu care să poată corespunda în acțiunile lor subversive.

A procurat pe seama bandei lui DABIJA material necesar propagandei și pentru actele teroriste /mașină de scris, hârtie, ștampile precum și avertizoare, percutoare/. Avea în proiect să procure grenade, tot pe seama bandei.

Este element periculos și dușman al regimului democrat.

8. ANGHELUȚĂ MIHAI, licențiat în drept, de profesiune funcționar, fără avere.

A procurat o mașină de scris pentru banda lui DABIJA și a păstrat un număr de 40-45 percutoare destinate bandei. A dat lui NIȚESCU patru hărți indicând regiunile Cluj, Alba, regiunea Dunării și a Oltului.

A avut cunoștință despre caracterul bandei și a dus o scrisoare către Legația Americană din București, în care banda cerea sprijin din partea americanilor.

Este un element dușmănos regimului democratic cu vădite sentimente naționaliste.

9. POP ALEXANDRA, absolventă a VI clase de liceu comercial, fără profesie, avere nu are.

A făcut parte din banda lui DABIJA și a avut misiunea de a face informații asupra Securității din Câmpeni, misiune pe care și-a îndeplinit-o. A procurat medicamente pentru bandă. A dictat personal lui DABIJA manifestul redactat de acesta. În timpul luptelor de la Muntele Mare a dat primul ajutor bandiților și a îmbărbătat pe bandiți în luptă. Făcea instrucție militară cu membrii bandei.

Avea cunoștință de intenția bandei de a ataca depozitul cu armament al Batalionului 12 V.M. din Câmpeni, în care scop banda obținuse toate datele.

Fostă legionară, nutrește sentimente de dușmănie față de regimul de democrație populară de la noi.

10. OPRIȚĂ GHEORGHE, în vârstă de 22 ani, avere nu are.

A făcut parte din banda lui DABIJA, fiind un element foarte activ al acestei bande.

A stat în Muntele Mare, cunoscând bine scopurile teroriste ale bandei. A luat parte la acțiunea de la Muntele Mare trăgând zece focuri de pistol automat asupra trupelor de Securitate.

Deși este țărăn fără pământ nutrește totuși sentimente antidemocratice, fiind un fervent naționalist.

11. BUȚUȚUI VIORICA, de profesie casnică /țărancă/, fără avere.

A avut cunoștință de existența bandelor din munți precum și de planurile bandei. A stat mult timp în Muntele Mare, împreună cu bandiți, fiind concubina lui PASCU CORNEL /mort/.

A avut cunoștință de la PASCU CORNEL despre faptul jafului de la Percepția din Teiuș.

Este imorală și are o proastă reputație în sat.

12. OARGĂ ION, de profesie brutar, apoi contabil comprimat.

A recrutat elevi pentru Muntele Mare ținând contact permanent cu PASCU CORNEL.

A cotizat pe seama bandei.

13. MĂGUREANU DUMITRU, elev clasa 8-a liceul Comercial Alba Iulia.

A făcut intensă propagandă printre elevi pentru a se încadra în banda de la Muntele Mare.

A intrat în legătură cu un plutonier-major pentru a procura arme. Tatăl a fost militar activ.

14. BUCEA NICOLAE, preot ortodox. A întreținut legături cu Dabijsa și frații Macavei.

A cules informații despre securitate și depozitul de muniții din Câmpeni și le-a transmis bandei prin Alexandra Pop.

A avut intenția ca după topirea zăpezii să plece în munți.

15. BUCEA CONSTANȚA, preoteasă, soția preotului Bucea.

A cunoscut activitatea soțului ei și a avut legături cu Alexandra Pop.

16. BALEA GHEORGHE, de profesiune agricultor, proprietar a 5 ha pământ arabil, fost membru al P.N.Ț.

Este tatăl Alexandrei Pop, a avut cunoștință despre activitatea bandei pe care a aprovizionat-o cu alimente.

17. BĂRA GHEORGHE, agricultor, proprietar a 3 ha de pământ.

A găzduit pe DABIJA și pe frații MACAVEI, cărora le-a înlesnit întâlniri cu restul membrilor bandei.

A cunoscut activitatea bandei.

18. BOIA IOAN, de profesiune agricultor, proprietar a 2 ha pământ arabil.

În decembrie 1948 a luat legături cu DABIJA și frații MACAVEI și a aprovizionat banda cu alimente. A găzduit pe membrii bandei și le-a dat informații. În trecut nu a fost încadrat în nici un partid politic, iar până la arestare a fost membru al F.Pl.

19. CĂBULEA PETRU, de profesiune agricultor, proprietar a 3 ha pământ, neîncadrat în nici un partid politic, nici în trecut nici în prezent.

Împreună cu BOIA IOAN a aprovizionat banda lui DABIJA cu alimente și a făcut legătura între această bandă și curierul ei, Cosma Petru. A adăpostit șefii bandei.

20. CĂTĂLINA ALEXANDRU, agricultor, proprietar a 5 ha pământ.

A luat legătura cu frații Macavei și cunoștea activitatea bandei teroriste condusă de DABIJA.

21. CARRA IOAN, agricultor, proprietar a 4 ha pământ.

A avut legături cu Nițescu și Angheluță cu care a ținut ședințe subversive. A recrutat membri pentru banda lui DABIJA.

A fost agentul de legătură între bandă și Nițescu-Angheluță.

Nu a fost și nu este încadrat în nici o organizație politică.

22. IHUȚ TRAIAN, de profesiune plugar mijlocăș. Nu a fost încadrat în nici un partid politic.

Fiind condamnat la 3 luni închisoare pentru răspândire de boli venerice, a fugit în Muntele Mare la banda lui DABIJA, unde a ajutat la construirea cabanelor și era folosit de bandă drept curier pentru a aduce alimente.

23. MOLDOVAN SIMION, elev. Părinții săi posedă 1/2 ha pământ, tatăl fiind muncitor C.F.R.

Împreună cu Mihălțan a plecat la Muntele Mare unde s-a încadrat în bandă. A făcut de santinelă și a cunoscut planurile [...]

Armamentul și munițiunea aflată asupra bandei cu ocazia acțiunii de la Muntele Mare este cel specificat în inventarul anexă.

CĂPITAN DE SECURITATE

(ss) Cosma Alexandru

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 14-18.

148.

1949 august 11, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București activitatea vârfurilor conducătoare ale rezistenței din județul Alba.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 097578/16 august 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
Nr. 5/8589 din 11 august 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Obiect:

Se raportează activitatea subversivă teroristă la vârfurile bandelor teroriste din jud. Alba.

Conform ordinului dvs. telefonic din 11 august 1949, raportăm mai jos activitatea vârfurilor conducătoare a bandelor și organizațiilor teroriste din jud. Alba:

I. BANDA TERORISTĂ condusă de DABIJA NICOLAE

1. DABIJA NICOLAE, născut la 18 aprilie 1907 în Galați, jud. Covurlui, fiul lui DUMITRU și IOANA, căsătorit fără copii, cu ultimul domiciliu Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, jud. Arad, de profesie maior în rezervă. În timpul războiului antisovietic a fost decorat cu „Steaua României în gradul de Cavaler”, „Crucea de Fier” clasa I și clasa II și „Crucea de Aur” germană, fost citat pe națiune de către fostul mareșal Antonescu.

În anul 1948 a început organizarea unei bande teroriste cu scopul de a trece la acțiuni în forță împotriva regimului din țara noastră.

În luna iulie 1948, în colaborare cu Angheluță Mihai a încercat să ia legătura cu Misiunea Americană, redactând în acest scop o scrisoarea ce a fost tradusă în limba franceză de Angheluță Mihai și care a fost trimisă prin Misiunea Turcă prin care solicita ajutorul material și moral pentru formarea bandei, obligându-se în schimb de a furniza informații cu caracter politic și militar din R.P.R.

A redactat un manifest împreună cu Angheluță Mihai care a fost multiplicat și împărțit în București pe la diferite adrese militarilor deblocați și funcționarilor comprimați, dușmani ai regimului actual, fapte recunoscute atât de Dabija Nicolae cât și de Angheluță Mihai.

În Arad a luat legătura cu bandiții MACAVEI TRAIAN și MACAVEI ALEXANDRU, cu care a pus primele baze organizării bandei teroriste, instalându-se în Muntele Mare, regiunea Turda. Pentru a primi informațiunile necesare politice cât și militare, a constituit un cod cifrat pe care l-a predat numitului NIȚESCU NICOLAE, prin care urma să-i fie transmise informațiile, fapte recunoscute atât de Dabija Nicolae cât și de Nițescu Nicolae.

A început recrutarea membrilor în bandă prin diferite elemente răspândite atât în București cât și în comunele din apropierea muntelui unde se instalase. La București a recrutat membri prin Angheluță Mihai și Nițescu Nicolae.

În vederea procurării de fonduri necesare bandei teroriste pentru înarmare, susnumitul în fruntea unui grup înarmat a atacat și jefuit Percepția din Teiuș, jud. Alba, de unde a jefuit suma de 310.000 lei, împușcând și rănind grav pe un funcționar de la Percepție, fapt recunoscut atât de Dabija Nicolae cât și de Bolfea Silvestru și Alexandra Maxim.

A recrutat și înarmat membrii care după ce au fost duși în munte au fost instruiți în vederea acțiunilor teroriste ce se hotărâse să le întreprindă pentru a da lovituri armate împotriva actualului regim din țara noastră.

În planul ce trebuia pus în aplicare imediat au fost următoarele: distrugerea podurilor de cale ferată, distrugerea de șosele, atacarea instituțiilor, asasinarea conducătorilor politici democrați, precum și atacarea instituțiilor militare în vederea înarmării bandei teroriste, ca de exemplu depozitul de armament și munițiuni de la Câmpeni. Faptele sunt recunoscute atât de Dabija Nicolae și confirmate de Pop Alexandra, Bucea Nicolae și Scridon Ioan.

A redactat un „statut” și o formulă de „jurământ” ce trebuia depus de membrii bandei pentru a se supune orbește ordinelor teroriste ce le dădea el.

În ziua de 4 martie 1949, când au fost descoperiți în împresurați de trupe, Dabija Nicolae, luând comanda grupului de bandiți înarmați, a ordonat a se trage în trupe, el însuși aruncând trotil și grenade, în urma cărui fapt, din rândurile trupei au rămas trei morți și șase răniți. Aceste fapte sunt recunoscute de Dabija Nicolae și confirmate de Pop Alexandra, Scridon Ioan, Onea Titus și alții.

2. SCRIDON IOAN, născut la 22 februarie 1922 în comuna Măhăceni, jud. Turda, de profesiune fost plutonier de jandarmi, căsătorit, având doi copii, fiul lui Dumitru și Rafila, agricultori, nu posedă avere. A luptat pe frontul anti-sovietic.

Intră în organizația condusă de Dabija Nicolae, unde datorită muncii depuse capătă încredere și este numit șeful unui grup de bandiți din bandă, fapt recunoscut atât de Scridon cât și confirmat și de Opriță Gheorghe. Ca element de încredere al numitului Dabija N. primește sarcina de a verifica armamentul care a fost împărțit membrilor.

Ia cunoștință despre planurile imediate ale bandei teroriste, ia parte la toate consfăturile împreună cu bandiții DABIJA N., frații MACAVEI, PASCU CORNEL și POP ALEXANDRA și alții.

A recrutat în bandă noi membri pe care i-a condus în munte, a procurat armament și l-a predat bandei, fapt recunoscut de Scridon și confirmat în declarațiile sale de numita POP ALEXANDRA.

A recrutat gazde necesare bandiților pentru acțiunile ce le săvârșeau.

În ziua de 4 martie a.c. când au fost împresurați de trupe s-a instalat pe poziția de atac în fața cabanei de unde trage cu pistolul mitralieră focuri în trupe, după care fuge pentru a nu fi prins, fapt care i-a și reușit.

3. MIHĂLȚAN TRAIAN, născut la 13 iunie 1914 în comuna ?, jud. Alba, de profesie lăcătuș, căsătorit, având 3 copii, fiul lui Simion și Ana, agricultori, în trecut încadrat în P.N.Ț. Maniu, cu domiciliul în comuna ?, jud. Alba.

A intrat în organizația condusă de Dabija, a recrutat membri pentru bandă și i-a condus în munte în mai multe rânduri. A colectat pentru întreținerea bandei alimente pe care le-a depozitat în locuința sa de unde au fost luate și transportate în munte de alți membri. A încasat bani din cotizații din care urma să procure armamentul pentru bandă. A luat parte la consfăturile bandei unde se hotărau planurile teroriste ce urmau să fie puse în aplicare, cunoscându-le în amănunțime, fapt ce rezultă din declarațiile sale și confirmate de numita POP ALEXANDRA.

În ziua de 4 martie 1949 când banda a fost încercuită de trupe, numitul MIHĂLȚAN TRAIAN deschide foc asupra trupelor cu arma pe care o primise de la bandă, predându-se numai după ce constată că arma nu-i mai funcționa.

4. ONEA TITUS, născut în 10 ianuarie 1925 în comuna Roșia Montană jud. Alba, student anul VI Medicină Umană, fiul lui Gherasim, funcționar public și al Eugeniei, casnică, cu domiciliul în Cluj, str. Anatole France 11. În trecut membru în Mișcarea Legionară, în prezent neîncadrat.

Intră în banda teroristă a numitului DABIJA N., ia cunoștință de planurile teroriste ce trebuiau puse în aplicare de către banda cu care cade de acord. Face de santinelă pentru paza bandei și primește armamentul necesar pentru a-l folosi în scopurile teroriste plănuite de bandă, fapt rezultat din declarațiile sale și confirmat de POP ALEXANDRA.

A avut special misiunea împreună cu SCRIDON IOAN de a face legătura între banda DABIJA și banda POPA ȘTEFAN.

În ziua de 4 martie a.c. ONEA TITUS se afla în cabana de la Muntele Mare, iar la alarma dată de sentinele și-a luat arma și a deschis foc asupra trupelor de care erau înconjurați. Terminând cartușele a încercat să fugă și a atacat pe un organ de Securitate pe care l-a mușcat de ureche pentru a scăpa, fapt ce rezultă din declarațiile sale și confirmat de OPRÎȚĂ GH.

5. RAȚIU AUGUSTIN, născut în 6 ianuarie 1923 în comuna Sărmășel, jud. Cluj, de profesie agricultor, fiul lui Emil și Domnica, proprietar a 15 jugăre de pământ, neîncadrat în nici o organizație politică democratică, cu domiciliul în comuna Sărmășel, jud. Cluj.

A intrat în banda teroristă unde a depus o muncă intensă pentru a duce la bun sfârșit sarcinile ce i s-au încredințat.

A recrutat membri pentru banda teroristă și a contribuit cu bani pentru procurarea de armament necesar bandei în vederea scopurilor teroriste ce le urmăreau.

Se duce în Muntele Mare la bandă ducând cu el și armament și muniție ce le-a primit de la banditul MACAVEI TRAIAN. Ia cunoștință de planurile teroriste ale bandei pe care le primește și este de acord în totul.

În ziua de 4 martie a.c. când au fost împresurați de către trupe s-a instalat pe poziție și a tras asupra trupelor cele 50 cartușe pe care le-a primit de la bandă. După

ce a terminat cartușele s-a predat, fapt ce rezultă din declarațiile sale și confirmat de OPRIȚĂ GH. ȘI POP ALEXANDRA.

6. BOLFEA SILVESTRU, născut la 15 februarie 1899 în comuna Întregalde jud. Alba, de profesie agricultor, fiul lui Ioan și ?, agricultori, avere 4 jugăre pământ arabil, cu domiciliul în comuna Întregalde, cătunul Modolești, jud. Alba.

A intrat în banda teroristă începând activitatea prin a servi ca gazdă bandiților instalați în munte.

În casa lui s-au ținut ședințe de către membrii bandei la care a luat și el parte.

A contribuit la jefuirea Percepției din Teiuș, unde a avut misiunea de a face recunoașterea terenului și informații precise referitor la paza instituției.

A primit din suma jefuită 15.000 lei pentru a-și procura armament.

A recrutat elemente pentru bandă pe care le-a trimis în munte.

Toți membrii noi care erau recrutați și trebuiau trimiși în munte erau găzduiți la numitul BOLFEA SILVESTRU, iar de aici erau trimiși în munte prin diferiți membri care cunoșteau drumul, fapt ce reiese din declarațiile sale și confirmat de RAȚIU AUGUSTIN și OPRIȚĂ GH.

A avut cunoștință despre planul de atacare a depozitului de muniții al Batalionului Vânători din Câmpeni.

7. OPRIȚĂ GH., născut în 27 februarie 1927 în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, de profesiune agricultor, fiul lui Gheorghe și Dorina, agricultori, posedă 5 jugăre pământ, tatăl său membru P.N.Ț. Maniu, neîncadrat în nici o organizație democratică, cu domiciliul în comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara.

A intrat în banda teroristă condusă de DABIJA unde ia cunoștință până în cele mai mici amănunte planurile bandei, în drum spre munți a atacat mișelește pe un cetățean pașnic lovindu-l grav.

În munte a luat cunoștință de planurile bandei propuse de DABIJA.

În ziua de 4 martie a.c. când au fost împresurați de trupe se instalează pe poziție ca și ceilalți și trage.

8. POP ALEXANDRA, născută în 4 februarie 1927 în comuna Bistra jud. Turda, fără profesiune, absolventă a 6 clase liceu comercial, fiica lui Teofil și Maria, agricultori, a fost încadrată în Mișcarea Legionară, în prezent neîncadrată, cu domiciliul în comuna Bistra jud. Turda.

A intrat în banda teroristă condusă de DABIJA și ia cunoștință despre planurile teroriste ale acesteia, fiind întru totul de acord. A primit misiunea de a face informații despre securitatea din Câmpeni și depozitul de armament al Batalionului de Vânători. A întocmit o schiță a orașului Câmpeni în care a marcat printre punctele principale interesate lor ca Securitatea, depozitul de armament și locuințele organelor de Securitate.

O serie de informații au fost culese prin preotul BUCEA NICOLAE, fapt rezultat din declarațiile sale și confirmate de preotul BUCEA.

A primit bani din partea bandei din care a cumpărat alimente și a trimis bandiților în munte. [...]

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 386-390.

1949 august [11], Sibiu. D.G.S.P. București analizează activitatea inculpaților din lotul Dabija și hotărăște condamnările acestora înainte de a fi condamnați.

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ SIBIU
Lotul DABIJA NICOLAE¹⁸

Să fie trimiși în justiție și sunt de acord cu propunerile făcute de colectivul Direcției, adică cei care sunt subliniați cu verde (7) propuși pentru pedeapsa capitală și 18 (optsprezece) subliniați cu creion vișiniu la diferite pedepse.

13 august 1949

(ss) Indescifrabil

1. DABIJA
NICOLAE

Maior în rezervă, șeful bandei de la Muntele Mare, conducând și dirijând întreaga activitate a bandei. Împreună cu Angheluță Mihai a redactat și multiplicat un manifest cu caracter anti-democratic și terorist.

Cu ajutorul consulului turc a stabilit legătura cu Ambasada Americană în vederea obținerii de ajutoare în acțiunea ce o întreprind.

A organizat, condus și executat un atac asupra Percepției din Teiuș, de unde a jefuit suma de 310.000 lei. Cu acest prilej a fost rănit grav perceptorul.

A organizat și condus o acțiune de rezistență împotriva trupelor de Securitate la 4 martie 1949, personal a tras cu arma și a aruncat trotil în ostași.

A redactat un „statut” al organizației și un formular de „jurământ” ce se lua membrilor bandei la încadrare.

A organizat militărește banda, instruind-o prin exerciții de trageră în diferite poziții și cu armament diferit.

2 ONEA TITUS

S-a încadrat în organizație la 16 februarie 1949. La 3 martie 1949 primește o armă Z.B. și 50 cartușe. La parte în ziua de 4 martie 1949 la acțiunea de rezistență a bandei, trăgând în trupele de Securitate.

¹⁸ Adnotări pe manșeta documentului:

- „D.5.”

- „Să fie trimiși în justiție și sunt de acord cu propunerile făcute de colectivul direcției. Adică cei 7 care sunt subliniați cu verde propuși pentru pedeapsa capitală [noi am subliniat cu linie continuă și în dreptul fiecăruia am trecut {m} – n.n.] și 18 (optsprezece) subliniați cu creion vișiniu la diferite pedepse” [noi am subliniat cu linie punctată, iar pedepsele sunt trecute de Securitate, în dreptul fiecăruia, înainte de a fi judecat – n.n.].

- 13.VIII.1949 (ss) Gheorghe Pintilie

- 17.VIII.1949/De acord (ss) T.S. [Tudor Sepeanu?]

- Operat/(ss).

În cadrul organizației avea misiunea specială de a înlesni fuziunea grupului DABIJA cu grupul POPA ȘTEFAN. A participat la ședințele ținute de DABIJA. Era omul de încredere al lui DABIJA și frații MACAVEI.

3. RAȚIU AUGUSTIN

Născut la 6 ianuarie 1923, părinții săi posedă 15 jugăre de pământ. S-a încadrat în bandă în mai 1948.

Se refugiază în munți în februarie 1949 cu ajutorul fratelui său și al MĂRGINEANU PETRU de la care primește 50 cartușe de pistol pentru a le duce în munți. La Întregalde face legătura cu MACAVEI TRAIAN, ONEA TITUS și PASCU CORNEL. De la aceștia primește o armă.

Ajuns în munți i se repartizează arma și cele 50 de cartușe.

La atacul din ziua de 4 martie 1949 a tras toate cele 50 cartușe, prin fereastra cabanei, în trupele de Securitate.

4. SCRIDON IOAN

Născut la 22 februarie 1922, fost plutonier de jandarmi, fost membru P.C.R., posedă 3 jugăre de pământ.

În septembrie 1948 a primit propunerea lui PASCU CORNEL de a se încadra în bandă, luând parte la ședințele ținute de PASCU CORNEL și MAXIM ALEXANDRU.

În noiembrie 1948, împreună cu PASCU CORNEL vizitează șefii de organizații din comuna Galda de Jos, Oiejdea, Coșlari și altele, dându-le instrucțiuni asupra activității ce trebuie să se desfășoare.

La 9 ianuarie 1949 se stabilește la Muntele Mare. În drum este găzduit de BOLFEA SILVESTRU. Pe munte este însărcinat de DABIJA cu funcția de comandant de grupă, cu misiunea de a verifica armamentul bandei.

De la POP ALEXANDRA a primit planul comunei Câmpeni care urma să fie atacat de bandă.

Avea, de asemenea, misiunea de a recruta gazde, lucru pe care l-a și executat în comunele Benic, Întregalde și Mesentea.

La atacul din ziua de 4 martie 1949 a tras cu pistolul în trupele de Securitate.

5. MIHĂLȚAN TRAIAN

Născut la 13 iunie 1914, de profesie lăcătuș, fost membru P.N.Ț. de la 23 august 1944 până în februarie 1949 când s-a încadrat în banda lui DABIJA.

La locuința sa din Teiuș a constituit un depozit de cereale pentru bandă care ulterior a fost transportat pe munte cu ajutorul lui PASCU PETRU.

Având misiunea de a procura armament, a stabilit legătura cu sergentul POPA IOAN din Teiuș.

La 4 martie 1949 a tras în trupele de Securitate.

6. BOLFEA
SILVESTRU

Născut la 15 februarie 1899, posedă 4 jugăre pământ, fost membru P.M.R.

Încă din vara anului 1948 a stabilit legături cu membrii bandei DABIJA pe care îi găzduia și le dădea alimente. A recrutat membri pentru bandă. În decembrie 1948 pune la cale și pregătește împreună cu frații MACAVEI și PASCU CORNEL atacul de la Percepția din Teiuș. A recunoscut terenul și poziția Percepției, iar după atac a primit suma de 15.000 lei.

Era utilizat și de călăuză a membrilor bandei. În februarie 1949 conduce pe MIHĂLȚAN TRAIAN la CRISTEA VASILE, unde au fost luați în primire de MACAVEI și duși la Muntele Mare. În aceeași lună conduce pe MIHĂLȚAN cu încă 4 persoane în Valea Tibrului unde erau așteptați de MACAVEI.

În locuința sa își dau întâlnire PASCU CORNEL, SANDU MAXIM, frații MACAVEI, iar în luna martie 1949 DABIJA întrunește în locuința lui BOLFEA SILVESTRU 16 persoane, membri ai bandei.

7. NIȚESCU
NICOLAE¹⁹

Maior în rezervă, născut la 30 ianuarie 1908, fost membru P.N.P.

Se încadrează în bandă în toamna 1948, oferindu-se să furnizeze lui DABIJA informațiuni cu caracter politic și militar, servindu-se de un cod cifrat dat de DABIJA.

A procurat bandei un multiplicator, hârtie și 40 percutoare pe care le-a trimis lui DABIJA prin ANGHELUȚĂ.

A confecționat pentru bandă o șampilă pentru organizație.

Ținea legătura (din București) cu DABIJA prin COSMA.

8. ANGHELUȚĂ
MIHAI

Născut la 4 octombrie 1920, fost membru al grupării „Gândul Nostru”, contopită după 23 august 1949 cu Partidul Socialist Țărănist și apoi cu Frontul Plugarilor. Fost șeful Tineretului Frontul Pl. Fost șef de cabinet la Președinția Consiliului de Miniștri de la noiembrie 1944 până la 1 iunie 1945.

În iunie 1948 se încadrează în banda lui DABIJA. A ajutat pe DABIJA la corectarea și stilizarea manifestului difuzat.

¹⁹ În dreptul numelor lui Nițescu Nicolae, Angheluță Mihai, Pop Alexandra și Moldovan Simion este scrisă condamnarea m.s.v. (muncă silnică pe viață). Aceștia, deși nu erau condamnați la moarte, au fost executați la Cluj, la 2 aprilie 1950, iar pe certificatul lor de deces s-a scris că ar fi murit de T.B.C. pulmonar.

A răspândit în București manifestul.

A tradus în limba franceză scrisoarea lui DABIJA adresată Ambasadiei Americane prin care cerea sprijin material și militar.

A ajutat pe NIȚESCU să procure și să trimită lui DABIJA o mașină de multiplicat și 40 percutoare.

A dat lui NIȚESCU pentru DABIJA 4 hărți cu regiunile: Cluj, Turda și Valea Oltului.

A ajutat pe DABIJA la redactarea unei scrisori adresate Consulului turc la București.

9. POP
ALEXANDRA

Fără profesie, absolventă a 6 clase liceu, născută în 4 februarie 1927, părinții săi posedă 5 ha pământ.

În februarie 1949 prin IHUȚ TRAIAN face legătura cu DABIJA și frații MACAVEI.

Este utilizată de DABIJA ca agentă informatoare. Informează pe DABIJA de ceea ce se petrece la Securitatea din Câmpeni, furnizează adresele ofițerilor de Securitate COLDEA și NICOARĂ. Procură o schiță a orașului Câmpeni cu indicarea localului Securității și a poziției depozitului de muniții.

A procurat alimente pentru bandă.

A ajutat pe DABIJA la redactarea manifestului, a întocmit tabele cu evidența membrilor și a armamentului. A făcut de santinelă la cabană.

În ziua de 4 martie 1949 a dat ajutor răniților organizației, îmbărbătând pe cei care luptau. Fostă legionară.

10. OPRIȚĂ
GHEORGHE

Țăran mijlocăș, născut LA 27 februarie 1927. posedă 6 jugăre pământ.

Se încadrează în bandă în februarie 1949, luând contact cu CIGMĂIANU ION, OLTEANU EMIL și OARGĂ ION. La 28 februarie 1949 pleacă la Muntele Mare, trecând prin comunele Întregalde, Mogoș și Lupșa, unde s-au întâlnit cu PASCU CORNEL, MACAVEI TRAIAN și alți membri ai organizației.

În drum spre Muntele Mare întâlnește un țăran pe care îl ia la bătaie.

Este încadrat în grupa lui SCRIDON IOAN și primește de la PASCU CORNEL un pistol automat.

La 4 martie 1949 a tras în trupele de Securitate.

11. BUȚUȚUI
VIORICA

Țărăncă săracă din comuna Întregalde, născută la 20 aprilie 1919.

Se încadrează în bandă în luna decembrie 1948. la locuința

lui BOLFEA SILVESTRU a luat contact cu PASCU CORNEL, frații MACAVEI, DABIJA și alți membri ai bandei. La 2 martie 1949 pleacă la Muntele Mare împreună cu SCRIDON și alții. Pe munte i s-a dat misiunea de a pregăti alimente pentru membrii bandei. Era concubina lui PASCU CORNEL.

12. ORGA IOAN

Student, născut la 9 martie 1926, a fost încadrat în bandă în luna februarie 1949 prin MOLDOVAN SIMION. Împreună cu CIGMĂIANU ION, OPRITĂ GH. și MOLDOVAN SIMION au plecat la Întregalde la BOLFEA SILVESTRU unde au luat legătura cu PASCU CORNEL. De la PASCU CORNEL primește misiunea de a procura armament, în care scop i se dă și un avans de 2.000 lei.

Recrutează pe PURCAR ION, PURCAR OVIDIU și TURCU IOAN pe care îi prezintă lui PASCU CORNEL.

13. MĂGUREANU
DUMITRU

Născut la 1 martie 1930, tatăl său maistru militar. Elev la Școala tehnică de administrație. A primit propunerea lui NICOARĂ TITUS de a se încadra în bandă. Este prezentat de NICOARĂ lui ORGA care organiza pe cei nou recrutați. A recrutat la rândul său două elemente. A luat legătura cu plut. Țălnaru de la Batalionul Pontonieri Râuri pentru a procura armament. Nu a fost pe munte.

14. BUCEA
NICOLAE

Preot, născut la 25 noiembrie 1910, posedă 4 ha pământ. Prin sora sa, BUCEA RAFILA, a stabilit legătura cu DABIJA, MACAVEI ALEXANDRU și IHUȚ TRAIAN. DABIJA i-a propus să-i facă legătura cu avocatul NELU CHIRTOP și alți membri ai bandei, dar nu a primit. De asemenea, a primit o scrisoare de la DABIJA pentru POP ALEXANDRA dar nu a predat-o acesteia, ci a rupt-o.

Fiind întrebat de POP ALEXANDRA asupra depozitului din Câmpeni, i-a spus că este bine păzit, că ofițerii sunt E.C.P.-iști și că depozitul are și câini de pază.

15. BUCEA
CONSTANȚA

Soția preotului BUCEA NICOLAE, născută la 16 februarie 1906. A cunoscut activitatea bandei DABIJA de la POP ALEXANDRA, care a vizitat-o acasă în luna februarie 1949. Știa că soțul ei are legături cu banda și avea misiunea de la acesta să-i facă legătura cu persoane fugare, camuflate, în regiunea numită „De pe ape”.

16. BALEA
GHEORGHE

Fiu de chiaburi, născut la 12 noiembrie 1902, posedă 11 ha pământ. Fost simpatizant P.N.Ț. și apoi membru în Frontul

Plugarilor.

A întreprins acțiuni în favoarea bandei lui DABIJA. A procurat alimente în valoare de 2.000 lei. A cumpărat un vițel pe care l-a transportat la Muntele Mare. A dat alimente bandei din avutul său, fără plată. Ulterior a procurat alimente în valoare de 25.000 lei.

17. CĂBULEA
PETRU

Țăran sărac, născut la 6 decembrie 1921.

În luna decembrie 1948 a fost trimis de cumnatul său BOIA IOAN să ducă țigări la o casă a lor la Măgura, unde erau adăpostiți 6 indivizi pe care nu-i cunoștea. De la aceștia a primit un bilet pe care l-a dus lui RĂGUȘITU PETRE, iar pe acesta l-a condus apoi la indivizii menționați. Și-a luat angajamentul să le ducă alimente, dar nu a mai dus, fiind arestat între timp.

18. BÂRA
GHEORGHE

Țăran mijlociu, născut în anul 1900.

În luna decembrie au venit la el 6 indivizi, dintre care cunoștea pe MACAVEI TRAIAN. A observat că toți sunt înarmați. A dat mâncare unuia dintre ei. I-a găzduit o zi.

19. BOIA IOAN

Țăran sărac, născut la 18 martie 1910.

În luna decembrie 1948 a fost trimis de URS TEODOR la BOCA GHEORGHE în comuna Cărpiniș, unde a întâlnit pe MACAVEI ALEXANDRU însoțit de încă 5 indivizi. I-a condus la șura socrului său. Aici a primit 7.000 lei pentru a le procura alimente, ceea ce a și făcut. Alimentele le-a predat bandei prin CĂBULEA PETRU.

20. CĂTĂLINA
ALEXANDRU

Țăran mijlociș născut la 17 noiembrie 1897.

Pe la sfârșitul lunii decembrie 1948 au venit la el doi indivizi care l-au întrebat dacă cunoaște pe IHUȚ TRAIAN și VODĂ COSTICĂ. Le-a arătat unde locuiesc aceștia, apoi le-a vândut un kg miere contra a 200 lei. La plecare, cei doi indivizi i-au arătat un pistol cu care spuneau că au omorât un plutonier de jandarmi.

În luna iulie 1948 a venit la el un necunoscut cerându-i să-l găzduiască. Nu l-a găzduit întrucât avea nevasta și copiii bolnavi.

21. CARRA IOAN

Funcționar (în București) născut la 26 februarie 1909. Lt.-colonel aviator în rezervă.

În toamna 1948 a fost chemat de ANGHELUȚĂ care i-a spus că se vor face arestări în rândurile militarilor deblocați. Cu acest prilej i-a spus că în munți există o organizație care

este un bun refugiu pentru cei vizați. A avut cu ANGHELUȚĂ trei întâlniri.

22. IHUȚ AVRAM

Țăran sărac născut la 15 martie 1919.

Fiind condamnat la 3 luni închisoare pentru că a contaminat de boli venerice o femeie, a fugit în munți împreună cu IHUȚ TRAIAN, vărul său. În munte a dat concursul la construirea cabanei și la procurarea și transportarea alimentelor. Știa când s-a proiectat și atacat Percepția din Teiuș. Știa că banda plănuia să dea un atac similar la Mica Brad.

23. MOLDOVAN
SIMION

Absolvent a 8 clase de liceu, născut la 15 septembrie 1929, tatăl său muncitor la C.F.R.

În decembrie 1948 înapoiindu-se acasă de la Petroșani a aflat de la mama sa că a fost căutat de Securitate. Știa că este urmărit că a luat parte la o ședință a bandei. Plecat la Blaj, se întâlnește cu CÂMPEANU TRAIAN și BREAZU IULIU care i-au spus că și ei sunt urmăriți și au hotărât să plece în munți.

A fost de acord cu plecarea și au plecat cu toții însoțiți de MIHĂLȚAN TRAIAN. Au găzduit la BOLFEA SILVESTRU de unde, conduși de SCRIDON IOAN s-au dus în munte.

Pe drum au întâlnit un țăran care i-a întrebat unde merg și atunci OPRIȚĂ GHEORGHE care de asemenea îi însoțea a luat pe țăran la bătaie.

A doua zi DABIJA i-a pus în curent cu organizația, le-a citit manifestul și le-a repartizat munițiuni. În ziua de 4 martie nu a tras în trupele de Securitate întrucât nu avea armă.

La cabană a făcut de santinelă cu arma lui CIGMĂIAN IOAN.

24. CEAUȘU TITUS

Lt.-colonel în rezervă, profesor, născut la 2 octombrie 1910, domiciliat în București.

Comentând situația internațională cu CARRA ION, ANGHELUȚĂ MIHAI și NIȚESCU NICOLAE, a aflat că în munți există o organizație. Cu aceiași a discutat despre formarea unui partid politic al cărui șef urma să fie ANGHELUȚĂ și la care urma să adere și el.

25. ȚĂLNARU
IOSIF

Plutonier activ la Batalionul 1 Pionieri Munte, născut la 10 noiembrie 1919.

În luna ianuarie 1949 a aflat de existența organizației de la MĂGUREANU DUMITRU, care i-a cerut grenade pentru

banda din munți.

Prin MĂGUREANU a cunoscut pe OARGĂ ION care i-a cerut de asemenea să le procure armament. OARGĂ i-a spus că îi va da un camion și opt oameni să transporte armamentul. Susține că era beat atunci când vorbea cu OARGĂ și în plus era curios să vadă ce-i mai spune OARGĂ.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 7-13.

150. **1949 august 15, [Sibiu].** A treia declarație a lui Angheluță Mihai despre corespondența purtată cu maiorul Dabija.

Dată în fața noastră
azi 15 august 1949 și
vizată de noi spre neschimbare
Căpitan de Securitate
(ss) Cosma Alexandru

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHAI ANGHELUȚĂ cu ultimul domiciliu în București, strada Colonel Papazoglu nr. 41, declar următoarele:

Prin luna ianuarie 1949 am primit de la DABIJA NICOLAE o scrisoare, adusă de curierul organizației subversive, COSMA PETRU. Prin această scrisoare DABIJA îmi cerea următoarele:

1. Să-i ajut lui NIȚESCU să procure materiale solicitate în scrisoarea trimisă lui ca: rechizite de birou, o șampilă cu vechea stemă a țării /stema regală/ și cu inscripția „FRONTUL APĂRĂRII NAȚIONALE – CORPUL DE HAIDUCI”, o mașină de multiplicat, bocanci, foi de cort, grenade, percutoare, o lunetă pentru armă, hărți, recrutarea de elemente noi și o expunere asupra situației politice interne și externe.

Din însărcinările primite din partea lui DABIJA NICOLAE, șeful organizației subversive din care și eu făceam parte am executat următoarele: l-am ajutat pe NIȚESCU la cumpărarea rechizitelor de birou și a bocancilor.

Am primit de la NIȚESCU NICOLAE percutoarele care urmau să fie trimise în munte, pe care NIȚESCU mi le-a dat spre păstrare pentru a nu fi găsite la el în eventualitatea unei percheziții domiciliare.

Deși am căutat să procur matrițe pentru Gestätner, aceasta nu a fost posibil deoarece nu le-am găsit.

În ceea ce privește ștampila, eu rămânând să o execut, aceasta a fost confecționată de NIȚESCU NICOLAE și trimis de el prin curierul COSMA PETRU lui DABIJA. Ștampila a fost confecționată întocmai indicațiilor date.

În ceea ce privește informațiile politice și militare, de ordin intern și extern, ca răspuns la scrisoarea lui DABIJA, eu i-am comunicat tot prin curierul COSMA PETRU că situația internațională este încordată și ca urmare a acestei situații s-au luat importante măsuri politice și militare, de ordin intern și extern ca:

Instituirea pedepsei cu moartea.

Evacuarea de către trupele românești a litoralului mării, a bazinului Dunărean, precum și ocuparea acestor poziții de către ruși.

Studierea la Statul Major a posibilității atacului din Sud.

Desființarea Direcției Delaborărilor din M.A.N.

Organizarea unor corpuri de parașutiști, aceasta probabil în vederea luptei cu partizanii.

Trecerea la M.A.N. a șantierului Bragadiru și Rudeni care urmează a primi alte sarcini. [...]

Îi mai scriam că pentru a fi de real folos organizației subversive în desfășurarea acțiunilor sale voi încerca să stabilesc contact informativ pentru desfășurarea unei activități mai importante, sfătuindu-l, de asemenea, să nu înceapă nimic mai important până nu ia contact cu mine.

În acest scop intenționez să plec în regiunea Munților Apuseni pe la începutul lunii martie.

Mă mai interesam în acea scrisoare de posibilitățile bănești ale organizației subversive, pentru ca în funcțiune de aceasta noi să putem întreprinde unele acțiuni utile organizației din care făceam parte.

Precizez că informațiile trimise de mine în legătură cu desființarea Direcției Delaborărilor și trecerea șantierului Bragadiru și Rudeni la M.A.N. ne-au fost comunicate de NIȚESCU NICOLAE, iar restul culese de mine din discuții pe care le aveam cu diferiți comercianți cu care discutam cu scopul de a mă informa precis asupra situației interne și externe.

Aceasta declar, susțin și semnez nesilit de nimeni.

(ss) Mihai Angheluță

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 434-435.

151. 1949 august 15, Turda. Declarația lui Râstei Avram, care a contribuit la capturarea maiorului Dabija.

Dată în fața noastră
azi 15 august 1949 și
vizată de noi spre neschimbare
(ss) Indescifrabil

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul RÂȘTEI AVRAM născut în anul 1904, luna aprilie, ziua 4 în comuna Bistra, jud. Turda, fiul lui Nicolae, decedat și al Mariei, de profesiune agricultor,

de naționalitate și cetățenie română, de religie ortodox, carte nu știu, doar să iscălesc numele, serviciul militar satisfăcut cont. 1926, căsătorit cu numita Gafte, fără copii, avere posed 1 ha pământ și una casă, judecat și condamnat nu am fost, înainte de 23 august 1944 nu am făcut nici un fel de politică, din anul 1946 sunt membru în P.M.R.

Cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

În dimineața zilei de 22 martie 1949, pe la orele 4 dimineața a venit acasă la mine numitul DINIȘ ARON din comuna Bistra, jud. Turda care este vecin cu mine și m-a rugat să mă duc imediat la el acasă, că mai vin și alți vecini, ca să prindem pe un anume DABIJA care era culcat la el în podul grajdului.

Acest DABIJA era șeful unei bande care stătea la Muntele Mare înainte de a se da atacul la Muntele Mare acești bandiți în frunte cu DABIJA cutreierau toate satele de prin jur, terorizând populația și amenințându-i cu armamentul cel aveau pentru a lua de la locuitori pașnici alimente și diferite lucruri de care ei aveau nevoie.

Eu imediat m-am îmbrăcat și am mers la numitul DINIȘ ARON, unde am întâlnit pe numitul RÂȘTEI ARON, nu peste mult timp am văzut că mai vine dinspre comuna Masca un milițian împreună cu Goia Alexandru, șef de echipă C.F.R.

După ce toți am înconjurat grajdul, în podul căruia se afla banditul, milițianul a tras două focuri de armă pentru intimidare, prin acoperișul grajdului, la care focuri, cel în cauză nu a răspuns nimic, cu toate că banditul poseda asupra lui o armă militară, o grenadă și 35 cartușe pentru armă.

Văzând că după ce a tras cele două focuri de armă nu zice nimic, ne-am hotărât ca trei dintre noi să ne urcăm în pod și să-l dăm jos, iar milițianul l-am lăsat jos să stea cu arma pregătit în caz că vrea să fugă sau va trage cu arma lui.

După ce l-am dat jos din podul grajdului l-am legat bine și l-am predat postului de Miliție Bistra.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, o semnez și susțin nesilit de nimeni.

(ss) RÂȘTEI AVRAM

Turda, la 15 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 267.

152. **1949 august 15, Turda.** Declarația lui Diniș Aron, cel care l-a primit în gazdă și apoi l-a trădat pe maiorul Dabija.

Dată în fața noastră
azi 15 august 1949 și
vizată de noi spre neschimbare
(ss) Indescifrabil

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul DINIȘ ARON născut în anul 1888, luna septembrie, ziua 5 în comuna Bistra, jud. Turda, fiul lui Gheorghe și Rafila, de naționalitate și cetățenie

280

română, de religie ortodoxă, de profesiune agricultor, carte nu știu, serviciul militar satisfăcut, avere posed 5 jugăre de pământ, căsătorit cu numita Ana, copii nu am, în justiție și condamnat nu am fost, în trecut nu am făcut nici un fel de politică, în prezent sunt membru în Frontul Plugarilor, cu ultimul domiciliu în comuna Bistra, jud. Turda, declar următoarele:

În seara zilei de 21 martie 1949, pe la orele 21, a venit la mine la ușă un individ necunoscut, eu în timpul acela eram culcat și m-a rugat ca să-l las în casă fiindcă el este om bun. Eu am deschis ușa și l-am lăsat în casă întrebându-l cine este mi-a spus că este maiorul DABIJA și că nu cumva am auzit de acest nume fiindcă el este șeful bandei care a fost la Muntele Mare. Eu știind că în această bandă a fost unul din comuna Bistra, jud. Turda, cu numele de IHUȚ TRAIAN, eu atunci l-am întrebat dacă îl cunoaște sau nu și el mi-a spus că și acesta face parte din banda lui, fără a-mi spune alte amănunte în legătură cu această bandă subversivă. După cele discutate cu el mi-am dat seama cât de periculos este știind că această bandă [...] toate satele din regiunea munților, terorizând populația și amenințându-i cu armele pentru a le da alimente și alte materiale de care ei aveau nevoie. După ce a intrat în casă am văzut că era înarmat, avea asupra sa una armă militară, o grenadă Kissel și 35 cartușe pentru armă. El mi-a cerut ca să-i dau ceva de-ale mâncării, eu i-am dat 2 pahare de lapte și puțină slănină; după ce a mâncat mi-a cerut ca să-i dau o pereche de ciorapi, spunând că este ud la picioare fiindcă vine din partea opusă a Arieșului, dinspre comuna Mușca, jud. Turda. Eu l-am rugat ca să se culce în casă, știind deja cine este și că el este șeful organizației subversive de la Muntele Mare, anume maiorul DABIJA, care dispăruse în urma atacului care s-a dat la munte în ziua de 4 martie 1949.

El mi-a spus că nu se culcă în casă, ci să-l las undeva afară, prin vreun pod de șură sau grajd, eu i-am spus că se poate culca în podul grajdului, dându-i totodată și o pătură ca să nu-i fie frig.

Când am venit de la grajd după ce l-am aranjat cu culcatul el mi-a spus că dacă fac vreun pas voi fi împușcat.

În dimineața zilei de 22 martie 1949 pe la orele 4 dimineața m-am sculat și m-am dus la cătunul Garde, comuna Bistra, unde am sculat pe numitul RÂȘTEI AVRAM, delegat sătesc, RÂȘTEI GHEORGHE, RÂȘTEI ARON și GOIA ALEXANDRU, aceștia fiind cu casele aproape de a mea și le-am povestit cazul cum a venit cel în cauză la mine și mi-a spus ca să nu ies din casă afară că mă împușcă.

Cei de mai sus s-au sculat imediat și au venit înconjurând șura, numitul GOIA ALEXANDRU s-a dus până la podul de peste Arieș din dreptul comunei Mușca și a adus cu el un milițian care era de serviciu, pentru a avea cel puțin un om cu armă în caz că banditul ne va ataca.

Am spus milițianului să-l someze și să tragă un foc de armă prin scândurile de la pod pentru a vedea ce face el în acest timp. Milițianul a tras un foc de armă și pe urmă a mai tras unul și totuși cel în cauză nu a răspuns cu foc de armă, cu toate că el seara s-a urcat în pod cu armă, o grenadă și cele 35 de cartușe.

Pe urmă s-au urcat în pod cei trei chemați de mine care l-au prins, l-au aruncat jos din pod și l-au legat iar pe urmă l-am predat postului de Miliție Bistra, jud. Turda.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, o semnez și o susțin nesilit de nimeni.

Mi s-a luat declarația la mașină deoarece nu știu carte ci numai semnez numele.

(ss) DINIȘ ARON

Turda, la 15 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 268-269.

153. **1949 august 15, Alba Iulia.** Declarația Anei Munteanu, funcționară, care descrie cum a fost atacată Percepția din Teiuș.

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnata MUNTEANU ANA, din comuna Teiuș jud. Alba, născută în anul 1923, luna decembrie, ziua 25 din părinți Iacob și Melintia, necăsătorită, funcționară la Percepția din Teiuș, de cetățenie română, de religie ortodoxă, de profesiune funcționară, studii 4 clase secundare, serviciul militar nesatisfăcut. Nu posed nici un fel de avere mobilă sau imobilă. Necăsătorită. În justiție nu am fost, nici pedepsită. Nu am făcut nici un fel de politică înainte de 23 august. În prezent sunt membră în U.F.D.R., cu ultimul domiciliu în comuna Teiuș jud. Alba.

Sunt născută în comuna Teiuș în anul 1923, 25 decembrie, din părinți Iacob și Melintia, tatăl decedat iar mama în viață. Am terminat 4 clase secundare. După ce am terminat școala am intrat funcționară la Percepția din Teiuș, anul 1942, unde funcționez și azi. Mai am încă 6 frați, 1 mai mare iar restul mai mici decât mine. Părinții mei posedă o casă de locuit și 1/2 jugăre pământ, altă avere nu posedă.

Nu am făcut nici un fel de politică; în anul 1948, aprilie m-am înscris ca membră în organizația U.F.D.R. unde activez, declar următoarele:

În ziua de 22 decembrie 1948, orele 18 și jumătate au intrat în biroul contabilității, unde mă găseam singură, 3 indivizi înarmați necunoscuți, toți trei înarmați cu două pistoale și unul cu armă. Doi erau îmbrăcați în haine civile iar unul în haine militare. Unul dintre ei s-a aruncat la mine, m-a prins de gură amenințându-mă să nu țip că mă împușcă. Eu totuși am reușit să strig de două ori „domnule perceptor”, care la al doilea țipăt al meu a venit din biroul unde era. Individul care mă ținea de gură când a deschis dl CIORTEA ușa să vină să vadă ce s-a întâmplat m-a lăsat de gură și a îndreptat revolverul spre dânsul și a tras, împușcându-l în față. D. CIORTEA s-a aruncat atunci la el, încingându-se o luptă între ei. Eu am reușit să intru în biroul dlui perceptor unde era casa deschisă. Tot în acel birou era și dl. controlor IOSIF MAIER care stătea jos, lângă masă. Doi din acești indivizi au intrat în biroul unde se găsea casa cu bani. Am văzut pe unul din indivizi când a luat banii

din casa de fier iar unul stătea cu revolverul îndreptat spre dl. MAIER. Însăpământată cum eram am căutat să fug afară, cel care era lângă ușa a căutat să mă oprească, dar eu m-am smucit din mâinile lui și am reușit să fug în curte. Când m-am reîntors în birou după câteva minute l-am văzut pe dl CIORTEA rănit și tot plin de sânge. Aceasta îmi este declarația pe care o dau și o semnez propriu, nesilită de nimeni.

(ss) Ana Munteanu

Alba Iulia, 15 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 273.

154. **1949 august 22, Sibiu.** Declarația lui Vandom Victor în care acuză pe Onea Titus că a tras în trupele de securitate.

Dată în fața noastră
azi 22 august 1949
pentru neschimbare
Lt. de Securitate
(ss) Ticiu L.

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul VANDOR VICTOR de profesie agricultor, născut la 29 august 1910 în comuna Întregalde, jud. Alba, fiul lui Isidor, de profesiune preot greco-catolic, cu 18 jugăre de pământ și casă, decedat în anul 1944 și al Paraschivei, decedată, posed 4 clase secundare, cu serviciul militar satisfăcut la Reg. 7 Grăniceri Baia Mare, cu gradul de fruntaș, căsătorit cu Cioca Leontina, casnică, nu face politică, fără copii, avere personală posedă 6 jugăre și 18 jugăre pădure și casă în comuna Întregalde, nepedepsit până în prezent, nu am fost înscris în nici un partid politic dar am simpatizat cu Partidul Național Țărănesc, în prezent încadrat în Frontul Plugarilor.

Cu ultimul domiciliu în comuna Întregalde jud. Alba, declar următoarele:

Știu că ONEA TITUS făcea parte din conducerea bandei a cărei șef era DABIJA NICOLAE.

Am văzut pe ONEA TITUS în Muntele Mare, fiind acolo când m-am dus eu pe data de 1 martie 1949 făcea de santinelă cu arma.

Când banda din Muntele Mare a fost somată de trupe ca să se predea, am văzut pe ONEA TITUS luând arma și muniția, începând a trage în trupe, până la terminarea muniției, îndemnând și pe ceilalți ca să tragă în trupe.

L-am mai văzut pe ONEA TITUS prins de către trupe după ce a epuizat muniția, pe la orele 8 dimineața în 4 martie 1949.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Vador Victor

Sibiu, 22 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 282.

155. 1949 august 15, Sibiu. Declarația lui Vador despre activitatea Alexandrei Pop.

Dată în fața noastră
azi 22 august 1949
pentru neschimbare
Lt. de Securitate
(ss) Ticiu L.

DECLARAȚIE

Subsemnatul VANDOR VICTOR de profesie agricultor, născut la 29 august 1910 în comuna Întregalde, jud. Alba, fiul lui Isidor, de profesiune preot greco-catolic, cu 18 jugăre de pământ și casă, decedat în anul 1944 și al Paraschivei, decedată, posed 4 clase secundare, cu serviciul militar satisfăcut la Reg. 7 Grăniceri Baia Mare, cu gradul de fruntaș, căsătorit cu Cioca Leontina, casnică, nu face politică, fără copii, avere personală posedă 6 jugăre și 18 jugăre pădure și casă în comuna Întregalde, nepedepsit până în prezent, nu am fost înscris în nici un partid politic dar am simpatizat cu Partidul Național Țărănesc, în prezent încadrat în Frontul Plugarilor.

Cu ultimul domiciliu în comuna Întregalde jud. Alba, declar următoarele:

Pe data de 1 martie 1949, când am ajuns în Muntele Mare unde se afla conducerea bandei am văzut acolo pe POP ALEXANDRA în cabană la maiorul DABIJA NICOLAE îndeplinind serviciul de secretară. POP ALEXANDRA făcea tabele și scria pe membrii bandei de felul cum erau repartizați, fiind persoană de încredere a lui DABIJA NICOLAE.

Când a fost acțiunea împotriva trupelor pe data de 4 martie 1949, am văzut pe POP ALEXANDRA dând primul ajutor, pansând pe cei răniți din bandă.

Am văzut la POP ALEXANDRA un pistol pe care-l purta cu ea, de asemenea știu că POP ALEXANDRA a multiplicat manifestele bandei prin care se cerea populației să se revolte împotriva regimului actual.

Mai știu că POP ALEXANDRA încuraja pe răniții bandei, îndemnându-i să reziste și să tragă în trupe.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Vandor Victor

Sibiu, 22 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 287.

156. **1949 august 15, [Sibiu].** Declarația lui Pascu Petru despre activitatea lui Scridon Ion.

Dată în fața noastră
azi 22 august 1949
pentru neschimbare
(ss) Slt. Călinaș

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul PASCU PETRU, din comuna Benic, jud. Alba, de ani 45, fiul lui Simion decedat și Maria casnică, de profesiune agricultor, serviciul militar satisfăcut la Regimentul 9 Jandarmi Timișoara, cu gradul de sergent, avere posed un ha și jumătate, sunt căsătorit și am 2 copii, carte știu 2 clase primare, domiciliat în comuna Benic, judecat nu am fost, declar următoarele:

Îl cunosc pe SCRIDON IOAN din anul 1943, știu că în comună avea mereu întâlniri cu fratele meu PASCU CORNEL, se înțelegeau să organizeze oameni din comună, după care au reușit să facă organizația subversivă.

Din cele spuse de SCRIDON IOAN am înțeles că această organizație avea ca scop să se înarmeze și să adune cât mai mulți oameni pentru ca în curând când vor începe americanii războiul contra rușilor, această organizație subversivă să atace instituțiile, primăriile, să le ocupe și astfel să lupte ca să răstoarne regimul actual.

Cele de mai sus au fost discutate atât la noi în casă cât și în alte locuri din comună. SCRIDON IOAN împreună cu fratele meu PASCU CORNEL s-au înțeles ca să meargă și în comunele Cetea și Geoagiu ca să ia legătura cu oamenii de acolo pentru ca să organizeze și acolo organizație subversivă teroristă pentru ca și aceștia să ajute la lupta contra comuniștilor și să răstoarne actuala ordine de stat în țara noastră.

În luna noiembrie știu că SCRIDON IOAN și PASCU CORNEL s-au înțeles și au plecat în comuna Coșlari pentru a vedea cum sunt organizați oamenii de acolo și să ia legătura cu ei pentru scopurile arătate mai sus. Fiind descoperiți au fugit în

munți /din Coșlari/. După câteva zile SCRIDON IOAN a venit înapoi în comună și a stat până la sărbătorile Crăciunului, iar la sărbători a plecat, nu știu unde.

Iar după sărbători a venit înapoi în comuna Benic unde după câțva timp a plecat în munți și nu l-am mai văzut.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Pascu Petru

22 august 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 276.

157. 1949 august 15, Sibiu. A treia declarație a lui Vandor Victor despre activitatea lui Scridon Ioan.

Dată în fața noastră
azi 22 august 1949
pentru neschimbare
Lt. de Securitate
(ss) Ticiu L.

DECLARAȚIE

Subsemnatul VANDOR VICTOR de profesie agricultor, născut la 29 august 1910 în comuna Întregalde, jud. Alba, fiul lui Isidor, de profesiune preot greco-catolic, cu 18 jugăre de pământ și casă, decedat în anul 1944 și al Paraschivei, decedată, posed 4 clase secundare, cu serviciul militar satisfăcut la Reg. 7 Grăniceri Baia Mare, cu gradul de fruntaș, căsătorit cu Cioca Leontina, casnică, nu face politică, fără copii, avere personală posedă 6 jugăre și 18 jugăre pădure și casă în comuna Întregalde, nepedepsit până în prezent, nu am fost înscris în nici un partid politic dar am simpatizat cu Partidul Național Țărănesc, în prezent încadrat în Frontul Plugarilor.

Cu ultimul domiciliu în comuna Întregalde jud. Alba, declar următoarele:

Cu ocazia plecării mele înspre Muntele Mare, unde era sediul bandei condusă de DABIJA NICOLAE, intrând pe la locuința lui BOLFEA SILVESTRU, după cum era înțelegerea, am găsit acolo pe SCRIDON IOAN și alții, el având asupra sa un pistol automat atârnat de gât.

În Muntele Mare, SCRIDON IOAN făcea parte din comandamentul bandei fiind comandant de gardă și dădea consemnul santinelilor bandei.

În dimineața zilei de 4 martie 1949 când banda din Muntele Mare a fost împresurată și somată de trupe ca să se predea, am văzut pe SCRIDON IOAN ieșind afară din cabană cu pistolul automat și muniția, punându-l țință înspre trupe și a

început să tragă în trupe până la epuizarea muniției, după care a reușit să fugă și să nu se predea trupelor.

De asemenea, am văzut pe SCRIDON IOAN dând ordin celor din cabană ca să iasă afară, să ia armele și muniția și să tragă în trupe.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Vandor Victor

Sibiu, 22 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 274.

158. **1949 august 22, Alba Iulia.** Declarația lui Breazu Iuliu, membru al organizației Dabija.

Dată în fața noastră

azi 22 august 1949

Vizată de noi spre neschimbare

(ss) Lt. Roset

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul BREAZU IULIU, născut în comuna Teiuș jud. Alba în anul 1928, luna iulie, ziua 29, din părinții Laurean și Carolina, de profesie tatăl pensionar și mama casnică, trăiesc și sunt în viață, de naționalitate și cetățenie română, de religie fost greco-catolic, de profesie intelectual, având ca studii de bază 5 clase secundare, cu serviciul militar nesatisfăcut, necăsătorit, avere nu am, condamnat nu am fost, cu ultimul domiciliu în comuna Teiuș, str. I. V. Stalin nr. 89, declar următoarele:

În luna martie 1949, când subsemnatul am luat contact cu organizația subversivă din munți, am cunoscut acolo pe DABIJA NICOLAE, SCRIDON IOAN, ONEA TITUS, POP ALEXANDRA și alții.

DABIJA NICOLAE care era conducătorul organizației subversive din munți ne-a spus că scopul organizației subversive pe care el o conducea era răsturnarea actualului regim și înlocuirea lui cu un alt regim după vechile principii politice, ne-a spus că trebuia să depunem jurământ de credință pentru această organizație și să nu divulgăm secretul organizației.

Tot prin luna martie 1949, când s-a dat atacul asupra acestei organizații, DABIJA NICOLAE a dat ordin membrilor organizației subversive ca fiecare să pună mâna pe armă și să tragă asupra organelor de Securitate care ne atacau, în

același timp l-am văzut când a pus mâna pe armă și a tras asupra organelor Securității care ne atacau, încurajând și pe ceilalți să tragă.

Mai declar că DABIJA NICOLAE era acela care a dat instrucțiuni și directive referitor la această organizație, ajutat fiind de MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, SCRIDON IOAN, ONEA TITUS, POP ALEXANDRA.

Tot DABIJA NICOLAE a repartizat armamentul și munițiunea organizației subversive, dând cât s-a ajuns la membrii organizației, dând în același timp și instrucțiuni de felul cum să fie păstrat armamentul și întrebuințarea lui atunci când vom fi atacați, iar acelor la care nu s-a ajuns armament DABIJA NICOLAE a spus că vor primi și ei deoarece trebuie să sosească.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Breazu Iuliu

Alba Iulia, 22 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 265.

159.

1949 august 15, Sibiu. Declarația lui Maxim Alexandru despre contactele sale cu organizația Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MAXIM ALEXANDRU de profesie fost funcționar, în prezent fără nici o ocupație, născut în anul 1926, luna martie, ziua 22 în comuna Ulmeni-Prahova, jud. Ilfov, din părinții Constantin, grădinar și Alexandrina, casnică, posesori a 1, 5 ha pământ arabil, cu serviciul militar nesatisfăcut, căsătorit nu sunt, condamnat am fost 2 luni închisoare corecțională pentru delictul de pescuit cu material exploziv fără autorizație, carte știu 2 clase liceu comercial, în trecut nu am făcut politică, în anul 1946 m-am înscris în Frontul plugarilor, declar următoarele:

Îl cunosc pe DABIJA NICOLAE din anul 1948 prin luna decembrie, de activitatea pe care a dus-o în cadrul organizației teroriste.

În comuna Întregalde la domiciliul lui BOLFEA SILVESTRU s-au ținut ședințe la care a luat parte DABIJA NICOLAE unde s-a discutat despre procurare de armament și recrutare de noi membri în organizație. Menționez că DABIJA era conducătorul ședinței.

Tot la BOLFEA SILVESTRU unde am fost adunați: subsemnatul, DABIJA, frații MACAVEI și alții s-a pus în plan pentru a se da atacul la Percepția din Teiuș, iar DABIJA a trimis două persoane pentru a aduce informații cum este păzită Percepția și dacă se află bani.

După ce s-au întors cele două persoane cu informațiile necesare, DABIJA a luat comanda și am plecat la Percepția din Teiuș unde DABIJA și alții au intrat în

biroul casierei și au tras mai multe focuri de armă, după care am furat toți banii din casa Percepției, suma de 310.000 lei și au rănit grav pe percepitor care opusese rezistență.

După ce ne-am terminat misiunea DABIJA care era șeful bandei ne-a adunat la BOLFEA SILVESTRU unde el adusese mai înainte arme și munițiuni, iar tot acolo se mai aflau indivizi pe care i-a recrutat DABIJA pentru banda din Muntele Mare.

Cu suma care s-a jefuit de la Percepția din Teiuș DABIJA care era șeful bandei i-a luat și a spus că va procura cu aceștia arme, munițiuni, alimente și efecte pentru banda din Muntele Mare.

DABIJA spusese că după stabilirea în Muntele Mare și după recrutarea mai multor elemente el va lua comanda și vor trece la diferite acțiuni de sabotaj ca: aruncarea de poduri în aer, stații principale, deraieri de trenuri, atacarea de sedii ale P.M.R. și diferite instituții de Stat.

Știu că DABIJA a dus mai multe elemente în Muntele Mare care erau recrutate de el și armament și diferite materiale explozive, pentru ca în primăvara anului 1949 să înceapă acțiunea de teroare pentru răsturnarea regimului actual.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) Alexandru Maxim

Sibiu, 22 august 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 263-264.

160. 1949 august 31, Sibiu. Declarația lui Pascu Petru despre activitatea sa de favorizator al organizației din Muntele Mare.

DECLARAȚIE²⁰

Subsemnatul Pascu Petru, de 45 ani, agricultor, din Benic, jud. Alba, cu 2 ha teren arabil, cu doi copii, membru al P.N.Ț. Maniu, în august 1948 am luat legătura cu Maxim Alexandru și fratele meu Pascu Cornel și mi-au propus să organizăm în comuna Benic o organizație subversivă. Eu am propus ca oameni de încredere pe Pascu Ionuț, Preja Alexe, Preja Niculae și László Aron. Aveam misiunea că dacă vine cineva cu scopul de-a merge-n munți, să-i dau un bilet și să-l trimit la Bolfea Silvestru, în comuna Întregalde, de unde îl va conduce în Muntele Mare. Pe bilet era scrisă o parolă conspirativă, nr. 131. Am colectat cereale de la membrii organizației subversive pentru susținerea organizației din Muntele Mare, pe care le-am dus la Mihălțan Traian. Făina a fost expediată în munți, de către Pascu Cornel și Avrămuț,

²⁰ Dată în fața plutonierului de Securitate Bakó Ladislau.

care a venit cu carul din Întregalde. Doream schimbarea și răsturnarea actualului regim cu alt regim, care să fie condus de vechile partide politice.

Pascu Petre

Sibiu, 31 august 1949.

- Arhiva Ministerului Justiției, Direcția Instanțelor Militare, Fond „P”, dosar nr. 275, vol. 1, f. 13; I. Gavrilă-Ogoranu, E. Neagoe-Pleșa, L. Pleșa, *Brazii se frâng dar nu se îndoiesc. Mișcarea de rezistență din Munții Apuseni*, vol. 7, Ed. Marist, Baia Mare, 2007, p. 89-90.

161. **1949 septembrie [...], Sibiu.** Referat introductiv întocmit de procurorul militar în dosarul lotului Dabija.

Republica Populară Română
Parchetul Tribunalului Militar Sibiu

Referat introductiv

Noi, ... Magistrat ..., procuror al Tribunalului Militar Sibiu, văzând actele ce formează dosarul cercetărilor preliminare privitor pe acuzații:

1. Dabija Nicolae	14. Bucea Nicolae
2. Scridon Ion	15. Buțuțui Viorica
3. Mihălțan Traian	16. Boia Ioan
4. Onea Titus	17. Căbulea Petru
5. Rațiu Augustin	18. Ihuț Avram
6. Bolfea Silvestru	19. Balea Gheorghe
7. Opriță Gheorghe	20. Ceaușu Titus
8. Pop Alexandra	21. Carra Ioan
9. Angheluță Mihai	22. Țălnaru Iosif
10. Nițescu Nicolae	23. Cătălina Alexandru
11. Oargă Ion	24. Bâra Gheorghe
12. Măgurean Dumitru	25. Bucea Constanța
13. Moldovan Simion	

Constatăm următoarele:

Cercetările întreprinse de organele anchetatoare au stabilit că acuzații DABIJA NICOLAE, SCRIDON IOAN, MIHĂLȚAN TRAIAN, ONEA TITUS, RAȚIU AUGUSTIN, BOLFEA SILVESTRU, OPRIȚĂ GHEORGHE și alți inculpați din acest dosar au organizat și s-au pus în fruntea unui complot armat contra actualei ordine în stat, bazându-se pe rămășițele reacțiunii din țară, militari deblocați, funcționari comprimați pentru acte dușmănoase regimului de democrație populară, chiaburi, indiferent de convingerile lor politice, legionară, liberală, P.N.Ț.-istă, folosindu-se în același timp și de unele elemente, fie certate cu legea, fie

ignorare în materie politică dar căutând sprijin material și moral de la unele cercuri care fac parte din tabăra țărilor imperialiste.

Au căutat sprijinul și directivele acestora pentru a organiza și pregăti răsturnarea prin violență a actualei ordine în stat și a conlucra la reinstalarea vechiului regim burghezo-moșieresc, care urmărește înrobirea din nou a poporului românesc.

În scopul arătat mai sus s-au constituit în bandă jefuind și terorizând populația pașnică atacând instituții publice, având în plan atacarea și asasinarea oamenilor democrați.

Acuzații DABIJA NICOLAE, SCRIDON IOAN, MIHĂLȚAN TRAIAN, ONEA TITUS, RAȚIU AUGUSTIN, BOLFEA SILVESTRU, OPRIȚĂ GHEORGHE și ceilalți acuzați din acest dosar, instrumente docile pentru îndeplinirea planurilor agresive ale unor cercuri care nu au nimic în comun cu lupta poporului din Republica Populară Română pentru o viață mai bună au înțeles să lupte contra oamenilor muncii.

I

Conducătorii organizației subversive au trecut la cele mai mârșave mijloace de luptă, pregătind atentate mișelești și elaborând un plan special pentru realizarea unor acte teroriste colective și individuale.

În fruntea acestor acte stă în mod indiscutabil acuzatul DABIJA NICOLAE, care prin acțiunea sa de a atenta în mod criminal la cuceririle democratice ale poporului dovedește că este un element care nu are nicio legătură cu masele largi populare și că, crescut la școala fascistă a adunat în jurul său un mănunchi de elemente cu care a proiectat să lupte prin orice mijloace împotriva transformărilor democratice din țară, transformări cu care nu era câtuși de puțin de acord, fapt ce l-a determinat ca în vara anului 1946 să părăsească cadrele active ale armatei, înaintând cerere în acest sens.

Acuzatul DABIJA NICOLAE, incitat de posturile de radio străine, de anumite cercuri pe care le frecventa precum și datorită convingerilor sale politice strâns legate de lagărul imperialist de la care, în războiul de cotropire antisovietic, pentru crimele săvârșite pe teritoriul Uniunii Sovietice este citat pe națiune de către fostul mareșal Antonescu, iar fasciștii germani îi conferea cea mai înaltă distincție „Crucea Germană de Aur” ia hotărârea de a trece la acțiuni de forță împotriva actualului regim din țară, luând în primăvara anului 1948 inițiativa alcătuirii și conducerii unei organizații înarmate în vederea realizării țelurilor sale.

În urmărirea acestor scopuri criminale și pentru a-și duce la îndeplinire planul, acuzatul DABIJA NICOLAE preconizează a crea în rândurile populației panică și neîncredere în regimul de democrație populară.

Spre a pregăti o stare de spirit prielnică declanșării unei insurecții armate, acuzatul DABIJA NICOLAE fixează organizației misiunea de a trece la acțiuni teroriste imediate îndreptate împotriva frunțașilor politici democrați, atacarea și incendiarea sediilor autorităților locale, provocarea de atentate de cale ferată, aruncări de poduri în aer, incendieri de fabrici și alte acte de sabotaj asemănătoare.

În eventualitatea declanșării unui război, acuzatul DABIJA NICOLAE, împreună cu banda sa teroristă urmărea executarea unor acțiuni de mare amploare,

prin ocuparea căilor de comunicații, atacuri de hărțuială împotriva armatei române și jefuirea depozitelor militare.

Pentru realizarea materială a acestor planuri, acuzatul DABIJA NICOLAE, ajutat de oamenii săi de încredere din sânul organizației, începe recrutarea de membri și caută personal a lua legături cu persoane îndreptățite de misiunea americană, printr-un general turc de la Legația turcă din București, spre a cere sprijin bănesc și ajutor în materie de luptă.

Neputând obține imediat cele cerute, acuzatul DABIJA NICOLAE se hotărăște la organizarea bandei teroriste pe cont propriu, începând adunarea de armament și munițiuni, pe care apoi să le întrebuințeze în scopurile arătate.

Având lipsă de fonduri pentru întreținerea bandei teroriste și dotarea ei cu armament, acuzatul DABIJA NICOLAE ajutat de către principalii săi colaboratori au hotărât procurarea de bani pe orice căi și prin orice mijloace. Astfel au ajuns a ataca Percepția Fiscală pe care au jefuit-o și au împușcat un funcționar al acelei instituții.

Prin acțiunile lor nefaste, membrii bandei subversive și-au atras aversiunea populației nevoiașe din regiunea munților, care se vedea periclitată în liniștea ei de actele teroriste ale acestora și în repetate rânduri i-au semnalat organelor în drept ceea ce a făcut ca la începutul lunii martie 1949 să se organizeze din partea autorității constituite o acțiune în prinderea lor.

Cu această ocazie acuzații DABIJA NICOLAE, SCRIDON IOAN, MIHĂLȚAN TRAIAN, ONEA TITUS, RAȚIU AUGUSTIN, OPRIȚĂ GHEORGHE și alți acuzați din acest dosar au înțeles a trage în organele legale care își îndeplineau o dreaptă și hotărâtă datorie, omorând trei persoane și rănind alte șase.

Aceste fapte demonstrează în mod incontestabil caracterul terorist, antipatriotic și banditesc al organizației subversive condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE.

După cum am stabilit cercetările, activitatea subversivă a grupului DABIJA își are începutul în primăvara anului 1948.

În această privință acuzatul DABIJA NICOLAE a declarat:

„În primăvara anului 1948 am luat hotărârea de a trece la acțiuni de forță împotriva actualului regim din țară, luând în acest scop decizia de a alcătui și conduce o organizațiune înarmată în vederea realizării acestui scop”.

După luarea acestei inițiative acuzatul DABIJA NICOLAE a plecat la București pentru a lua legătură cu misiunea americană, ceea ce se constată din declarația acuzatului:

„Încă din vara anului 1948, cam prin luna iunie, am început să lucrez subversiv în colaborare cu MIHAI ANGHELUȚĂ, căutând să iau legături cu misiunea americană din România. În acest scop am redactat împreună cu MIHAI ANGHELUȚĂ două scrisori, una în limba franceză prin care, în prima scrisoare rugam pe generalul turc cu care am avut legătură, să dea a doua scrisoare Ambasadei americane din București, să-mi dea ajutor material în fonduri bănești și materiale de luptă pentru organizația mea”.

Acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI confirmă la cercetări declarațiile acuzatului DABIJA NICOLAE. El declară:

„... Tot în același timp DABIJA m-a rugat să-i traduc în limba franceză o scrisoare adresată Ministrului Statelor Unite la București, prin care comunica că era formată o organizație solicitând posibilitatea de a stabili legături cu delegați ai Misiunii Americane”.

În desfășurarea întregii sale activități subversive și teroriste precum și pentru reușita deplină a tuturor acțiunilor de forță pe care plănuia a le executa în viitor împotriva actualei ordine de Stat, acuzatul DABIJA NICOLAE spera în ajutorul anglo-american, atât prin fonduri cât și prin materiale de luptă.

Această convingere a sa era determinată de faptul că toate acțiunile sale erau în concordanță cu scopurile politice ale anglo-americanilor, convingere întărită prin ascultarea emisiunilor radiofonice ale posturilor din Anglia și America, din care acuzatul DABIJA a tras concluziile că acele țări imperialiste urmăreau subminarea și dărâmarea actualului regim din Republica Populară Română.

În schimbul ajutorului în bani și materiale de luptă, ce a solicitat de la anglo-americieni și pe care spera să le primească, acuzatul DABIJA NICOLAE intenționa a furniza material informativ din sectorul politic și militar.

În această privință acuzatul DABIJA NICOLAE declară:

„Menționez că în schimbul ajutorului și sprijinului pe care eram convins că îl voi primi din partea americanilor, eram hotărât să transmit acestora informații de ordin militar sau politic, în care scop întocmisem și cod cifrat pentru culegerea unor asemenea informațiuni”.

Acuzatul NIȚESCU NICOLAE confirmă în declarația sa existența codului cifrat și spune:

„În toamna anului 1948, în luna octombrie sau noiembrie, a venit la mine maiorul DABIJA NICOLAE și mi-a dat un cod cifrat conținând o serie de întrebări cu caracter militar, politic și subversiv și o altă hârtie cu numele județelor la care corespundea un nume de bărbat sau femeie”.

„După acest cod trebuia să-i răspund atunci când el mi-ar fi cerut și în măsura în care aş fi cunoscut chestiunea la care se referea”.

Prin redactarea codului cifrat acuzatul DABIJA NICOLAE urmărea culegerea de informațiuni militare și politice al căror scop îl consemnează în declarația sa:

„a. Doream ca atât pentru mine, cât și pentru organizația înarmată pe care urma să o conduc să posed cât mai multe informații militare și politice din diferite regiuni ale țării, pentru ca în funcție de aceste informațiuni să pot alătura diferitele planuri de acțiune ale organizației.

b. Întrucât căutam să iau legătură cu persoane calificate din Misiunea Americană din Capitală pentru a cere sprijin și ajutor american, în fonduri și materiale de luptă pentru organizația mea, înțelegeam să am la îndemână posibilitatea de a culege informațiuni politice și militare spre a le transmite Misiunii Americane să poate fi folosite de către aceștia în eventualitatea izbucnirii unui război între Anglo-americieni și Uniunea Sovietică”.

Văzând că ajutorul solicitat de Misiunea Americană întârzie, acuzatul DABIJA NICOLAE hotărăște a pleca în regiunea munților în județul Alba și împreună cu alți acuzați din acest dosar, a începe organizarea grupului subversiv.

În legătură cu aceasta, acuzatul DABIJA NICOLAE declară:

„În toamna anului 1948, după ce am avut o consfătuire cu frații MACAVEI SANDU și TRAIAN, în casa maiorului OPREAN IOAN din Arad, m-am hotărât să trec la organizarea organizației mele înarmate. În acest scop m-am deplasat cam pe la mijlocul lunii decembrie 1948 din Arad în județul Alba, regiunea Întregalde. În seara zilei de 16 decembrie 1948, împreună cu frații MACAVEI TRAIAN și MACAVEI SANDU, am poposit la sălașul lui BOLFEA SILVESTRU din comuna Întregalde. După câteva zile am dat ființă organizației mele subversive care la acea dată se compunea din următorii membri: maior rezervă DABIJA NICOLAE șef și comandant, SANDU MACAVEI și TRAIAN MACAVEI consilieri, PASCU CORNEL din comuna Benic, SANDU MAXIM, BOLFEA SILVESTRU și IOSIF din comuna Mogoș, ca membri”.

Organizația subversivă odată înființată, membrii ei, în frunte cu acuzatul DABIJA NICOLAE pornesc la acțiune, începând recrutarea de alți membri și procurarea de fonduri din care să-și cumpere alimente, armament și munițiuni, nedându-se în lături chiar de la jafuri și crime pentru atingerea țelurilor lor.

În această privință acuzatul DABIJA NICOLAE declară următoarele:

„Pentru procurarea fondurilor necesare acestor acțiuni (răsturnarea regimului actual – n.n.) am plănuit atacarea și jefuirea diferitelor instituții bancare și fiscale din localitățile mai apropiate.

Un astfel de atac a fost executat sub conducerea mea de către cinci membri înarmați ai organizației mele asupra Percepției Fiscale din Teiuș, cu care prilej am reușit să jefuim suma de 310.000 lei”.

Cele declarate mai sus de acuzatul DABIJA sunt confirmate prin declarația acuzatului BOLFEA SILVESTRU, care spune:

„S-a hotărât să fie atacată Banca din Ighiu sau Percepția din Teiuș și pentru că Percepția era mai aproape s-a făcut plan pentru jefuirea ei de bani”.

Iar mai departe în continuarea declarației acuzatul BOLFEA SILVESTRU precizează:

„... Atunci imediat s-au hotărât și noaptea au plecat toți șase la Teiuș, iar eu am rămas acasă. A doua noapte au venit înapoi la mine toți, iar MACAVEI TRAIAN a numărat banii de la Percepție, erau 310.000”.

Acuzatul DABIJA NICOLAE, împreună cu membrii bandei sale teroriste se retrag apoi în munți de unde continuă acțiunea de organizare procedând la recrutarea de noi membri.

Referindu-se la partea organizatorică a activității sale criminale, acuzatul DABIJA NICOLAE declară:

„Recrutarea de noi membri pentru organizația mea se făcea în urma unei propagande dușmănoase regimului, fiind preferați ca membri cei din pătura nemulțumiților, adică chiaburi, funcționari deblocați, militari din rezervă și deblocați”.

În acest scop acuzatul DABIJA NICOLAE a redactat un manifest program intitulat „Proclamația”, care prin conținutul său avea un pronunțat caracter antisovietic, antidemocratic și monarhist și prin care urmărea ațâțarea spiritului de ură în contra regimului de democrație populară din țara noastră, ceea ce acuzatul DABIJA NICOLAE confirmă în declarația sa.

„Prin redactarea și multiplicarea acestui manifest de pe care la început trebuiau răspândite cinci sute exemplare, am urmărit incitarea populației împotriva regimului actual din țară, pentru a crea în sânul populației o stare de nemulțumire și agitație prielnică unei insurecții armate împotriva actualului guvern”.

După ce reușește a recruta un număr oarecare de membri în banda teroristă, acuzatul DABIJA NICOLAE dă directive de înarmare, în care scop, în afară de armamentul și munițiunile adunate de la chiaburii din regiunea Munților Apuseni, proiectează atacarea depozitelor de muniții din Câmpeni și Abrud.

În această privință acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN declară:

„Organizația teroristă din care făceam parte avea ca scop imediat de a trece la atacarea și dezarmarea unităților militare din Câmpeni și Abrud, pentru a-și însuși armele necesare membrilor în vederea altor acțiuni mai mari îndreptate împotriva regimului”.

Însuși acuzatul DABIJA NICOLAE recunoaște în declarația sa cele de mai sus spunând:

„Un alt atac plănuit de mine pentru procurarea de armament necesar organizației trebuia să fie îndreptat împotriva depozitului de arme și muniții al Batalionului Vânători de Munte din Câmpeni”.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestui proiect acuzatul DABIJA NICOLAE cere acuzatei POP ALEXANDRA să culeagă informații în legătură cu așezarea și paza depozitului.

Iată ce declară acuzata POP ALEXANDRA în legătură cu aceasta:

„Din misiunile încredințate inițial am executat următoarele:

„... Am furnizat informații în legătură cu paza depozitului de la Câmpeni, informații culese de mine de la preotul BUCEA NICOLAE, din Bistra”.

Pentru a-și mări numărul membrilor bandei precum și potențialul ei de luptă acuzatul DABIJA NICOLAE a stabilit ca un program viitor imediat recrutarea unor elemente din sânul fracțiunilor politice cu caracter fascist din trecut și în special dintre legionari, precum și din rândul claselor exploatatoare, din mediul rural, comercianți și chiaburi.

În acest scop dă însărcinare acuzatului ONEA TITUS de a lua contact cu individul POPA ȘTEFAN pe care ONEA îl cunoștea ca unul ce el însuși a făcut parte dintr-un grup terorist pe care POPA ȘTEFAN îl organizase anterior.

În legătură cu aceasta acuzata POP ALEXANDRA în declarația sa precizează următoarele:

În programul de viitor se preciza: „... Fuzionarea grupului DABIJA cu organizația POPA ȘTEFAN...” și mai departe

„Misiunea lui ONEA TITUS era aceea de mijlocitor în fuzionarea grupului DABIJA cu cel al lui POPA ȘTEFAN din regiunea Teiuș jud. Alba, pentru care fapt urma să plece în acea regiune întovărașit de SCRIDON și PASCU CORNEL”.

Acest fapt dovedește în mod de necontestat caracterul pronunțat terorist al organizației DABIJA care caută să-și apropie elementele legionare organizate subversiv și cu activitate ilegală și care au la baza educației lor ideologice activitatea teroristă.

De asemenea, o dovadă lămuritoare în această direcție este însăși declarația acuzatului DABIJA, care arată că membrii bandei aveau ideologii diferite ceea ce făcea să persiste un pericol de dezagregare a bandei, pentru care motiv a alcătuit un „Statut” prin care acuzatul DABIJA a căutat să imprime bandei un caracter de rigiditate militară atât în ceea ce privește normele organizatorice cât și în ceea ce privește disciplina membrilor bandei.

El declară:

„Prin alcătuirea acestui „Statut” am urmărit să imprim oamenilor de sub comanda mea o supunere disciplinată față de dispozițiunile mele, spre a-i împiedica de a activa fiecare după capul lui.

Am fost determinat să iau această măsură tocmai pentru că prea puțini din membrii organizației mele erau obișnuiți cu disciplină militară și aveau credințe politice deosebite, unii fiind miniștri, alții legionari, astfel încât dacă n-aș fi luat această măsură, ar fi existat pericolul unor acțiuni dezordonate și dezorganizate.

Totodată, paralel cu alcătuirea acestui „Statut”, am redactat formula unui jurământ pe care ceream să-l depună toți cei ce intraseră în organizația condusă de mine.

Prin redactarea acestei formule de jurământ am reușit ca oamenii de sub comanda mea să se simtă mai legați de organizație și să execute cu devotament și cu hotărâre acțiunile ordonate”.

Pentru susținerea bandei teroriste acuzatul DABIJA NICOLAE face apel pe de o parte la țăranimea chiabură din regiune de a colecta alimente pe care apoi să le transporte în munți, iar pe de altă parte din banii jefuiți cumpără, prin unii membri din bandă, alimente și diferite obiecte necesare vieții în munte, din orașele și satele din jur.

Astfel acuzata ALEXANDRA POP primește de la bandă o sumă de bani pentru a procura cele necesare. Ea declară:

„Tot atunci am primit însărcinarea de a procura alimente, în care scop mi s-au dat bani, circa 15.000 lei, din care bani am cumpărat slănină, zahăr, tutun, brânză, un vițel”.

Iar acuzatul BALEA GHEORGHE, fiind și el însărcinat cu procurarea de alimente și diferite obiecte își îndeplinește sarcina recunoscând în declarația sa următoarele:

„După ce am cumpărat acele lucruri cerute de DABIJA, le-a depus la șura mea pe deal, de unde au venit membrii bandei de la Muntele Mare și le-a transportat la ei, sus la munte”.

Și mai departe:

„În total am cumpărat în trei rânduri alimente pentru banda de la Muntele Mare, în total cca 25.000 lei”.

Analizând motivele care l-au determinat pe acuzatul DABIJA NICOLAE a trece la desfășurarea activității sale subversive cu caracter terorist și informativ destinată a răsturna actualul regim din țară, el declară:

„Nu am fost și nu sunt de acord cu transformările sociale și cu reformele sociale pe care actualul regim le pune în aplicare, deoarece aceste transformări și reforme sociale se inspiră din cele realizate de către Uniunea Sovietică, față de care am avut întotdeauna un sentiment de aversiune și adversitate și împotriva căreia am luptat în campania 1941-1944, fiind chiar decorat cu «Crucea Germană de Aur» și fiind citat pe întreaga națiune de fostul mareșal ANTONESCU. Aceste transformări și reforme sociale pe care le pune în practică actualul regim din țara noastră m-au făcut să nutresc și să păstrez o dușmănie neîmpăcată față de acest regim.

Pe de altă parte nu am fost de acord cu transformările și reformele pe care începuse să le aplice actualul regim în organizarea armatei, astfel încât după apariția Legii cadrului disponibil din vara anului 1946 am înțeles să părăsesc cadrele active ale armatei, făcând și cererea respectivă în acest sens. Și aceste reforme și transformări ale armatei au determinat în mine o creștere a aversiunii și chiar a dușmăniei mele față de actualul regim, luând astfel hotărârea de a face tot ce-mi va sta în putere spre a contribui la dărâmarea acestui regim și la redobândirea vechii mele situații într-o armată organizată după concepțiile mele, așa cum au fost în trecut.

În afară însă de motivele mai sus arătate, eu constatam că pe zi ce trece neînțelegerile dintre anglo-americani și Uniunea Sovietică cresc în intensitate și eram convins că ele vor determina dezlănțuirea unui nou război mondial în care înțelegeam să lupt din nou din toate puterile mele împotriva Uniunii Sovietice și a aliaților ei. Ascultam foarte des posturile de radio Londra și «Vocea Americii» precum și Ankara, astfel încât emisiunile radiofonice ale acestor posturi au exercitat o influență considerabilă asupra mea, constituind pentru mine un îndemn permanent de a trece la acțiuni de forță spre a răsturna actualul regim din țara noastră”.

Odată banda teroristă înființată și înarmată, acuzatul DABIJA NICOLAE procedează la alcătuirea unui plan de acțiune care trebuia dus la îndeplinire de îndată.

Acest plan nu a fost scris dar a rămas definitiv stabilit în urma discuțiilor pe care acuzatul DABIJA le-a avut cu principalii membri ai bandei.

Din acest plan rezultă caracterul profund terorist al bandei, iar dacă el ar fi putut să fie pus în aplicare ar fi adus pagube incomensurabile Republicii Populare Române.

În legătură cu acest plan acuzatul DABIJA NICOLAE declară:

„... Conform aceluiași plan de acțiune imediată, membri înarmați ai organizației teroriste pe care am condus-o, trebuiau să răpească și să asasineze diferiți fruntași politici ai Partidului Muncitoresc Român din diferite localități situate în regiunea Munților Apuseni. De asemenea urmau să se execute asasinat împotriva reprezentanților autorităților din acele localități ca: primari, șefi ai serviciilor de securitate, șefi ai posturilor de miliție și alții.

Totodată trebuiau executate atentate de cale ferată pe cale ferată, pe cât se poate simultan în defileurile Mureșului și Someșului, iar ulterior când numărul

membrilor organizației ar fi crescut, asemenea atentate de cale ferată, urmau să fie executate și în defileurile Oltului, Prahovei și chiar în regiunea Vatra Dornei spre a se dezarticula comunicațiile feroviare în toate aceste regiuni”.

Dacă planurile bandei teroriste a lui DABIJA NICOLAE nu au fost duse la îndeplinire tocmai cum ele au fost stabilite, aceasta se datorește intervenției organelor legale care în ziua de 4 martie 1949 au lichidat banda, capturând un mare număr din membrii ei.

În legătură cu acest fapt acuzatul DABIJA NICOLAE declară:

„În dimineața zilei de 4 martie 1949, pe la orele 6 dimineața, când ne găseam pe Muntele Mare, am fost surprinși de către trupele de Securitate.

Fiind luați prin surprindere și dezecipați, prima cabană în care se găseau 6 membri din organizația noastră a căzut din primul moment în mâinile securității. În a doua cabană în care mă găseam eu împreună cu 16 membri din organizație, văzând că este înconjurată de trupele de securitate am încercat să ne deschidem drum prin aruncarea de trotil și foc de armă. După câteva minute ne-am despresurat, însă trupele securității fiind mai numeroase și mai puternic înarmate ne-au copleșit, forțându-ne să abandonăm lupta”.

Iar în continuare declară:

„La această acțiune am luat parte, dirijând toată acțiunea organizației mele și luptând contra trupelor de securitate cu arma și aruncări de trotil”.

Acuzata ALEXANDRA POP, care se afla la acea dată la Muntele Mare în chiar cabana acuzatului DABIJA, declară:

„În ziua de 4 martie DABIJA NICOLAE a luat parte la lupta împotriva organelor de Securitate îndemnând și pe ceilalți membri din grup la luptă, personal, eu văzându-l aruncând trotil asupra trupelor de securitate, care au avut cu această ocazie trei morți, un subofițer și 2 soldați”.

Banda subversivă teroristă inițiată și condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE se baza pe elementele exploatoare din mediul rural, pe ofițeri și subofițeri deblocați pentru atitudini antidemocrate, pe funcționari comprimați precum și pe elemente foste legionare și P.N.Ț.-iste nemulțumite de actuala ordine în stat și cu transformările sociale.

În această privință acuzatul SCRIDON IOAN, unul dintre principalii membri ai bandei lui DABIJA, declară, în legătură cu intrarea sa în bandă, următoarele:

„Eu fiind nemulțumit de actualul regim împotriva căruia nutream o ură, neîmpăcându-mă cu reformele din ultimul timp am acceptat propunerea ce mi s-a făcut” [de a intra în bandă, n.n.].

Ca și ceilalți acuzați din acest dosar, acuzatul SCRIDON IOAN desfășoară o vie activitate în cadrul bandei teroriste și ajunge a câștiga deplina încredere a lui DABIJA.

În acest sens acuzatul SCRIDON IOAN declară:

„În conducerea organizației subversive din munte eram următorii:

Conducător suprem maior DABIJA NICOLAE, organizator MACAVEI TRAIAN și ajutor MACAVEI ALEXANDRU – fratele său conducător pe județul Alba era PASCU CORNEL, afară de aceștia mai eram eu, SCRIDON IOAN, IHUȚ TRAIAN, IHUȚ AVRAM și CLOAMBĂ IOSIF...”.

Și mai departe completează declarația sa, precizând:

„În munte am fost primit în conducere și maiorul DABIJA NICOLAE care era conducătorul organizației, mi-a dat sarcina de a verifica armamentul organizației și m-a numit ca comandant de grupă”.

Iar acuzatul OPRIȚĂ GHEORGHE declară:

„Știu că SCRIDON IOAN era omul de încredere al maiorului DABIJA și el a fost numit șeful unui grup de 6 persoane din care făceam parte și eu”.

Bucurându-se de încrederea deplină a bandei și în special a maiorului DABIJA, acuzatul SCRIDON IOAN primește sarcini de răspundere în sânul bandei pe care le îndeplinește prompt.

Fiind însărcinat de către conducerea bandei cu procurarea de armament și munițiuni, acuzatul SCRIDON IOAN se execută întocmai.

Iată ce declară acuzata ALEXANDRA POP în acest sens:

„Știu că a procurat organizației un pistol automat german și două pistoale automate rusești cu roată împreună cu cartușele respective”.

Acuzatul SCRIDON IOAN, prin devotamentul său și pentru activitatea sa organizatorică, ajunge în cadrul bandei a cunoaște toate secretele ei.

Astfel, într-una din declarațiile luate la primele cercetări, vorbind despre acțiunile de viitor ale bandei, declară:

„Se mai așteptau percutoarele să sosească, ce erau în lucru la București și se lucrau de către maiorul NIȚESCU și pe urmă să treacă la acțiune după cum urmează:

Mai întâi lansarea manifestului, pe urmă la acțiuni de sabotaj și anume aruncarea în aer a nodurilor de cale ferată, a podurilor mari de pe linii ferate și șosele, a centralelor telefonice, atacarea și asasinarea membrilor din P.M.R. prin împușcarea lor și dare de foc casei acestora indiferent că are copii și soție, atacarea și legitimarea curselor de pasageri și toți cei găsiți cu carnet de membru P.M.R. sau sindicat să fie împușcați sau duși în munți”.

În legătură cu procurarea de armament și întrebuințarea lui de către bandă, acuzatul SCRIDON IOAN arată că acesta a fost procurat în scopuri teroriste și declară:

„Acest armament a fost împărțit cu scopul de a fi întrebuințat în luptă și anume de maiorul DABIJA NICOLAE și cu frații MACAVEI, care au făcut un plan de acțiune care se limita la atacarea Securității, atacarea și dezarmarea batalioanelor de vânători din apropiere precum și dezarmarea lor, la fel a Miliției de la sate și în caz că nu mai au bani să se poată aproviziona și îmbrăca pe cei din bandă, să atace diferite bănci de stat ca Brad, Banca din Cluj și altele”.

Că acest plan nu a rămas un simplu proiect, o arată faptul că banda, sub conducerea acuzatului DABIJA, atunci când autoritățile de stat au acționat contra lor, au înțeles să facă uz de armă, omorând trei ostași și rănind grav alți șase.

În legătură cu aceasta acuzatul SCRIDON IOAN, descriind evenimentele din ziua de 4 martie 1949 de la Muntele Mare, declară:

„În jur de orele 6-6, 30 am auzit o împușcătură, după care, eu fiind trezit am ieșit afară unde m-am întâlnit cu PASCU CORNEL care venea de la cealaltă cabană și m-a întrebat că ce este, la care i-am răspuns că nu știu, după care am intrat în

cabană să mă îmbrac unde i-am găsit pe ceilalți îmbrăcați și m-au întrebat că ce este, la care eu am răspuns că suntem înconjurați de armată”.

Și continuând, acuzatul SCRIDON IOAN declară:

„Eu m-am dus lângă PASCU CORNEL și care m-a întrebat ce facem, eu i-am spus că fugim între timp am tras și eu de două ori câte o rafală cu pistolul mitralieră din poziția în picioare în direcția spre pădure, în ce direcție trăgeau și ei”.

Despre evenimentele petrecute în ziua de 4 martie 1949, la Muntele Mare, referindu-se la acuzatul SCRIDON IOAN, acuzatul OPRÎȚĂ GHEORGHE declară:

„În ziua de 4 martie a.c. când s-a dat alarma că suntem înconjurați de trupele de Securitate SCRIDON IOAN împreună cu ceilalți și-a luat pistolul automat, a ieșit afară din cabană și a tras asupra trupelor de Securitate, încercând să fugă, lucru ce a și reușit”.

Iar acuzata ALEXANDRA POP, tot în legătură cu aceste evenimente, declară:

„În ziua de 4 martie a.c., după darea alarmei, SCRIDON împreună cu ceilalți membri înarmați din cabana mare și-a luat pistolul automat și începând din ușa cabanei a tras în direcția de unde atacau trupele Securității”.

Acuzatul SCRIDON IOAN, bucurându-se de încrederea totală a conducătorului bandei teroriste, a aflat până în cele mai mici amănunte planurile de organizare ale bandei, precum și scopurile ei finale, despre care mărturisește în declarațiile sale:

„La data care era anunțată de americani că se va începe războiul, organizațiile aveau sarcina de a trece la acțiune după cum urmează:

Grupurile din orașe la ocuparea instituțiilor de Stat, la fel organizațiile din Comune să ocupe Primăriile, postul de Jandarmi, iar restul care rămânea disponibil vor trece pe teren pentru a proteja aterizarea și parașutarea de către trupele americane și totodată a-i apăra pentru a nu fi atacați și prinși de către armată până își revin în posibilitatea de a lupta”.

Acuzata ALEXANDRA POP, în legătură cu activitatea organizatorică a acuzatului SCRIDON IOAN, declară:

„Din partea organizației avusese misiunea de a organiza și recruta membri de pe Valea Mureșului și reușise să recruteze câteva gazde prin comunele Benic, Întregalde și Mesentea. Lua și el parte la ședințele organizației când se luau hotărâri, deoarece făcea parte din conducerea grupului. Întovărașit de frații MACAVEI și IHUȚ TRAIAN avea misiunea de a aproviziona și procura organizației armament și alimente; în scopul acesta primea bani. A procurat organizației un pistol automat german și două pistoale rusești cu roată împreună cu cartușele respective”.

Acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN a intrat în banda teroristă a lui DABIJA NICOLAE determinat de aversiunea pe care o avea față de regimul de democrație populară din țara noastră, el fiind un aderent convins al politicii de ură față de clasa muncitoare și naționalitățile conlocuitoare propagate cu multă perfidie de fostul Partid Național Țărănist condus de criminalul Maniu.

În declarația sa aflată în acest dosar el mărturisește:

„Am intrat în această organizație subversivă teroristă din cauză că uram regimul actual și toate reformele lui și pentru faptul că făcusem politică național-

țăranistă care era cu totul contrară regimului democrat din țară și împotriva regimului Sovietic.

Știrile ce le ascultam la radio ce era instalat sus în munte la organizație și erau transmise de la posturile, glasul Americii și altele, m-au îndârjit și mai mult ca să desfășor activitate împotriva regimului actual”.

Dovedindu-se fidel principiilor și planurilor teroriste ale bandei, acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN câștigă repede încrederea acuzatului DABIJA NICOLAE, de la care primește sarcini importante pe care le duce la îndeplinire. Astfel, acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN recrutează noi membri în bandă, procură alimente, strânge cotizații de la membri, din care banda teroristă urma să-și procure armament și munițiuni.

În această privință el declară următoarele:

Sarcinile mele în organizație erau de a recruta și organiza alți membri, de a aduna alimente, a strânge cotizațiile de la membri și a procura armament și muniție organizației.

„Am recrutat și organizat un număr de 8 persoane ...

Am încasat diferite sume de bani provenite din cotizații cu care să procur pentru organizație armament”.

Iar mai departe declară:

„Auzind de la POPA IACOB, membru în organizație, ca la Blaj sunt preoți care dispun fiecare de câte o armă și muniție precum și bani, astfel că i-am spus lui POPA IACOB, să ia legătură cu acei preoți și să le spună să trimită delegatul lor la mine acasă în Teiuș, pentru a discuta asupra organizației și armamentului...”.

În legătură cu procurarea de alimente acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN arată că a adunat grâu pe seama bandei teroriste și spune în declarația sa următoarele:

„Am adunat la mine acasă, pentru organizație, 15 feldere de grâu de la diferiți membri printre care HAȚEGAN IOAN și DAVID VIRGIL și le-am expediat la organizație prin PASCU PETRU, cu carul”.

După ce își termină activitatea organizatorică prin diferite comune din jud. Alba, acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN pleacă la Muntele Mare, dar nu singur, ci conduce și un grup de cinci persoane, membri ai bandei, ceea ce a recunoscut la anchetă, când a declarat:

„Eu am condus sus la Muntele Mare la organizație, un grup de 5 persoane pe care le-am recrutat și organizat, prezentându-le șefului organizației...”.

În legătură cu scopurile finale ale bandei teroriste condusă de acuzatul DABIJA, în care, după cum s-a mai arătat, acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN primise însărcinări importante, acesta declară:

„Scopul final al organizației noastre subversive teroriste era ca după ce ne mărim efectivul să trecem la atacuri înarmate generale, pentru răsturnarea regimului”.

În ziua de 2 martie acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN a luat parte la o importantă consfătuire a bandei unde acuzatul DABIJA le-a citit manifestul și formula jurământului, pe care membrii bandei urmau să-l depună în ziua următoare.

Apoi în ziua de 3 martie a.c. i se distribuie o armă Z.B. împreună cu 50 cartușe.

În această privință acuzata ALEXANDRA POP, referindu-se la acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN, declară:

„A luat parte la consfătuirea care a avut loc în ziua de 2 martie a.c. cu ocazia căreia maiorul DABIJA a citit manifestul organizației și formula jurământului care urma să fie depus a doua zi de către membrii din organizație.

I s-a distribuit și lui o armă Z.B. și cartușe 50 cu ocazia împărțirii armelor din 3 martie a.c.”.

În ziua de 4 martie a.c. când banda a fost încercuită de către autorități, acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN se afla într-una din cabanele bandei de la Muntele Mare, luând parte la luptele ce s-au desfășurat cu această ocazie.

Iată ce declară acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN în legătură cu aceasta:

„În zorii zilei de 4 martie 1949, pe la orele 6 dimineața, am fost anunțați de către santinela organizației, MITROFAN, că suntem descoperiți de trupe.

Eu am ieșit din cabană, am luat arma și cele 50 cartușe care mi-au fost repartizate, m-am așezat pe poziție, am încărcat arma, am pus-o la ochire și am început a trage în trupe.

După ce am tras 5 cartușe, am observat că arma nu mai funcționează și a trebuit să o pun la o parte nemaiputându-mă folosi de ea și să mă predau trupelor la somare”.

În legătură cu proiectele de viitor ale bandei, acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN a fost bine informat și cunoștea obiectivele care urmau să fie lovite de bandă.

El declară:

„Organizația teroristă din care făceam parte, avea ca scop imediat de a trece la atacarea și dezarmarea unităților militare din Câmpeni și Abrud, pentru a-și însuși arme necesare membrilor în vederea altor acțiuni mai mari îndreptate împotriva regimului. Tot ca scop imediat avea atacarea securității din împrejurimi pentru a putea acționa mai în liniște.

Scopul principal al organizației teroriste condusă de DABIJA NICOLAE era de a lovi cu putere înarmați, pentru subminarea și răsturnarea regimului”.

Acuzatul ONEA TITUS s-a încadrat în banda teroristă a lui DABIJA NICOLAE mânat de ura sa față de regimul democrat, față de popor și guvernul său, ură câștigată în familia sa de mic burghez, apoi prin educația sa, educație canalizată spre șovinismul distructiv primită în cercurile fasciste din care făcea parte.

Urmărit pentru activitate subversivă legionară, acuzatul ONEA TITUS găsește drept calea cea mai bună drumul munților, unde înțelege a se încadra în banda subversivă cu pronunțate și declarate scopuri teroriste.

Din primul moment când ia legătură cu banda teroristă de sub conducerea acuzatului DABIJA NICOLAE, acuzatul ONEA TITUS înțelege a se încadra în ea fără rezerve, acceptând programul, metodele și scopurile ei finale, care erau îndreptate împotriva conducătorilor iubiți ai poporului și a fruntașilor politici, în speranța de a provoca dezordine și dezorientare și de a se folosi de aceasta în scopurile lor criminale.

Din declarația sa se constată că acuzatul ONEA TITUS avea perfectă cunoștință de caracterul terorist al bandei, precum și de metodele și scopurile ei.

El declară:

„În privința scopurilor de viitor ale bandei, DABIJA a declarat în fața tuturor că toate acțiunile bandei vor fi îndreptate împotriva regimului actual și că va fi primit ca membru oricine este dispus să lupte împotriva acestui regim politic.

Se conta pe izbucnirea unui conflict între U.R.S.S. și S.U.A. și în această eventualitate banda ar fi dus o acțiune de sabotaj în dosul frontului, acțiune constând în distrugerea de căi de comunicație, poduri, depozite de muniție și orice acte în stare a împiedica acțiunea armatelor româno-sovietice.

Până atunci urma ca banda să-și adune oameni și arme și pe cât posibil să adune în jurul său cât mai mulți oameni pentru ca la momentul oportun să poată ocupa întreaga regiune a Munților Apuseni. În privința acțiunilor minore de teroare, a fost vorba ca susținătorii mai entuziaști ai regimului actual, câte unul din fiecare sat din jur să fie amenințat cu distrugerea avutului și chiar cu moartea, dacă aflând ceva despre legăturile bandei prin sate le divulgă. Exemple de acte de terorism ale membrilor bandei cunosc faptul că MACAVEI ALEXANDRU a împușcat mortal doi plutonieri, iar alți membri din bandă au bătut pe șeful sindicatului agricol din comuna Lupșa, jud. Turda”.

Încadrându-se în bandă, acuzatul ONEA TITUS, având legături familiale cu unii din membrii conducători ai ei, precum și datorită faptului că era cunoscut ca un dușman înfocat al regimului fiind un legionar cu stat de serviciu în acea mișcare subversivă, imediat la sosirea sa în Muntele Mare, primește sarcini pe care și le îndeplinește prompt.

Astfel, ia parte la consfătuiri, primește armament și munițiuni, face serviciu de sentinelă etc.

În această privință, referindu-se la acuzatul ONEA TITUS, acuzata ALEXANDRA POP declară:

„Știu că a făcut serviciu de sentinelă iar în ziua de 4 martie a fost prezent în Muntele Mare și avea repartizat asupra lui o armă Z.B. împreună cu 50 cartușe”.

Iar acuzatul OPRÎȚĂ GHEORGHE, vorbind despre intrarea sa în banda teroristă, spune:

„Am fost primit de către ONEA TITUS, membru al organizației care făcea de sentinelă, fiind înarmat cu armă Z.B.”.

În ziua de 4 martie a.c., acuzatul ONEA TITUS se afla în cabana de la Muntele Mare, iar când sentinela a dat alarma că banda este înconjurată de către autorități, acuzatul ONEA TITUS a luat arma și a tras în trupe. Iată ce declară în privința aceasta:

„La strigătul alarmei, s-a sculat maiorul DABIJA care a spus să luăm armele și să ieșim să tragem în trupele Securității.

Tot în acest timp maiorul DABIJA a aruncat două grenade în trupele Securității.

Mai târziu, după explozia în fața cabanei a unei grenade am ieșit și eu cu arma și muniția respectivă și după ce am fugit vreo 10 metri m-am trântit la pământ în acel moment explodând a doua grenadă.

Am început apoi să fug în direcția indicată înainte de MACAVEI ALEXANDRU și în timp ce fugeam am tras cu arma în această direcție mai multe cartușe”.

Iată ce declară acuzatul OPRIȚĂ GHEORGHE în legătură cu poziția acuzatului ONEA TITUS în bandă și cu evenimentele din ziua de 4 martie 1949:

„Știu că ONEA TITUS era printre oamenii de încredere ai lui DABIJA și MACAVEI cu care era rudă, el lua parte la toate ședințele care se țineau.

În dimineața zilei de patru martie a.c. când sentinela MTROFAN a dat alarma, ONEA TITUS a luat arma, a ieșit împreună cu ceilalți din cabană și a tras contra trupelor de Securitate care ne-au împresurat”.

Reușind să scape din încercuire, acuzatul ONEA TITUS încearcă să dispară în pădure, dar fiind urmărit de un subofițer din trupele de Securitate se angajează cu acesta în luptă și cu ferocitate îi mușcă urechea, crezând că din cauza durerii pe care i-o provoacă reușește să scape.

În legătură cu aceasta acuzatul ONEA TITUS declară:

„În timp ce fugeam am tras în direcția în care fugeam 4 cartușe și apoi am aruncat arma și cartușele și după ce făcusem astfel vreo 250 metri am fost prins de către dl. plutonier Voicu cu care m-am luptat pentru a scăpa.

În decursul luptei dânsul m-a prins de mână și mi-a sucit mâna, iar cum dânsul era aplecat peste mine a ajuns cu urechea în dreptul gurii mele și eu l-am mușcat de ureche pentru a-l obliga să îmi dea drumul de mâini. În final dl. plutonier Voicu a reușit să mă imobilizeze”.

Despre rezultatul atitudinii banditești a membrilor bandei, acuzatul DABIJA, față de trupele de securitate, în ziua de 4 martie 1949, acuzatul ONEA TITUS are cunoștință și declară:

„În urma atacului dat de banda condusă de maiorul DABIJA având ca ajutor de comandant pe MACAVEI TRAIAN, au fost împușcați mortal doi ostași și un plutonier din trupele Securității”.

În privința planurilor de viitor ale bandei, acuzatul ONEA TITUS este bine informat, ca unul ce făcea parte din oamenii de mare încredere ai comandanților bandei teroriste și declară următoarele:

„Pentru mai târziu când acțiunea s-ar fi extins se spera ca să se obțină fonduri de la americani”.

Apoi continuă:

„Se intenționa să se ia legătura cu fugarul. P.N. VODĂ COSTICĂ în vederea mutării sediului bandei în regiunea comunei Arada, jud. Turda, regiune pe care VODĂ COSTICĂ o cunoștea bine.

Se intenționa să se ia legătura și eventual să se unifice banda de la Muntele Mare cu banda condusă de POPA ȘTEFAN. Acestea două erau obiectivele mai apropiate ale bandei.

În privința obiectivelor mai îndepărtate, se avea în vedere adunarea cât mai multor oameni înarmați pentru ca la un moment dat banda să poată controla întreaga regiune a Munților Apuseni.

Pentru eventualitatea unui conflict armat între U.R.S.S. și S.U.A. pe a cărui izbucnire se conta, banda intenționa comiterea de acte de sabotaj, ca distrugeri de căi de comunicație, poduri, minări de șosele, aruncarea în aer a depozitelor de muniție, toate acestea pentru a crea stare de confuzie în dosul forțelor armate comune româno-sovietice.

În ceea ce privește scopul final al bandei, după cele spuse de maiorul DABIJA în fața celor două bande unificate era răsturnarea regimului”.

Acuzatul RAȚIU AUGUSTIN ieșind din rânduirea exploatareilor din mediul rural, în marea lui dușmănie față de noua viață pe care regimul democrat înțelege să o imprime și să o instituie pe seama celor ce muncesc și văzându-și periclitate interesele sale de exploatare, se încadrează fără șovăire în banda teroristă a acuzatului DABIJA, unde înțelege să activeze fără rezervă.

În această privință, la primele cercetări, acuzatul RAȚIU AUGUSTIN declară:

„Prin luna mai 1948 în urma propunerilor făcute de către vărul meu am intrat în organizația condusă de DABIJA”.

Determinând motivele care l-au îndemnat a se încadra în această bandă teroristă, acuzatul RAȚIU AUGUSTIN spune în declarația sa:

„Nu eram de acord cu măsurile luate de actualul regim pentru a nu pierde poziția socială și economică atât a părinților mei cât și a mea.

Determinat de aceste motive am luat o hotărârea fermă de a lupta înarmat contra regimului democrat bazându-mă pe ajutorul anglo-americanilor, despre care ni se spunea că vor veni”.

Încadrat în organizația subversivă, acuzatul RAȚIU AUGUSTIN, mânat de sentimentele sale antidemocratice, chiar de la început activează intens, luând parte la ședințele cu caracter subversiv, recrutează noi membri pentru bandă și cotizează pentru susținerea ei.

În declarația sa din acest dosar, acuzatul RAȚIU AUGUSTIN confirmă cele de mai sus, spunând:

„Într-o ședință pe care am ținut-o s-a hotărât că noi trebuie să contribuim cu bani pentru a ne procura armamentul și munițiunile necesare pentru acțiunile teroriste ce le vom întreprinde contra regimului. Tot în acea ședință am primit eu misiunea de a recruta noi membri din elementele dușmănoase regimului actual care să fie hotărâte a participa la acțiunile teroriste ce erau plănuite de organizația noastră. În acest scop eu am recrutat doi membri, așa cum promisem misiunea.

După vreo două săptămâni de la prima ședință, eu personal am contribuit cu o sumă de bani pe care i-am dat organizației pentru a ni se procura armamentul de care aveam nevoie”.

Apoi acuzatul RAȚIU AUGUSTIN își începe activitatea teroristă și la primul său drum spre bandă duce 50 cartușe de pistol.

Iată ce declară la primele cercetări:

„Tot în casă la PASCU PETRU, MĂRGINEANU PETRU ne-a dat n pachet în care mi-a spus că sunt cincizeci de cartușe de pistol și pe care să le dau lui MACAVEI TRAIAN, pe care-l voi găsi la BOLFEA SILVESTRU, în comuna Întregalde”.

Și mai departe declară:

„... am trecut pe la PASCU GHEORGHE, care mi-a arătat unde îi găsesc pe BOLFEA SILVESTRU.

Când am ajuns la BOLFEA SILVESTRU, aceasta după ce i-am arătat biletul pe care îl promisem de la PASCU PETRU, m-a condus în casă unde am găsit pe

SCRIDON IOAN, MACAVEI TRAIAN, și alții cărora am fost prezentat de către BOLFEA SILVESTRU.

Am predat cele cincizeci de cartușe pe care le promisem de la MĂRGINEANU PETRU lui MACAVEI TRAIAN.

Seara am primit o armă de la MACAVEI TRAIAN pe care am dus-o în munte când am plecat cu toții de acolo”.

Ajungând la Muntele Mare a fost întrebat de către conducătorul bandei, acuzatul DABIJA, pentru ce a venit, la care după cum declară acuzatul RAȚIU, el i-a răspuns:

„... Am venit pentru ca ajutorul meu pe care-l voi da organizației să fie de folos în acțiunile înarmate întreprinse în contra regimului”.

Acuzatul RAȚIU AUGUSTIN ia cunoștință de proiectele bandei cu care este pe deplin de acord și declară:

„Se hotărâse a se ataca depozitul de la Câmpeni, de unde să ia arme și munițiuni, apoi să atace penitenciarul de la Aiud, să dea drumul deținuților, apoi înarmându-i să-i încadreze în organizația condusă de DABIJA”.

Evenimentele însă au împiedicat ca banda teroristă să-și pună în aplicare planurile criminale, aceasta datorită intervenției organelor legale care au lichidat banda, punând capăt astfel unor acțiuni teroriste care ar fi creat mari pagube materiale și mare dezorientare în populația Munților Apuseni.

În legătură cu acest eveniment, acuzatul RAȚIU AUGUSTIN declară:

„În dimineața zilei de 4 martie, nu eram încă sculați când s-a strigat «alarmă». Atunci am sărit toți și ne-am luat fiecare arma lui și am început să tragem în trupele Securității, după ce DABIJA a dat ordin.

Eu am tras cele cincizeci de cartușe din cabană pe fereastră, afară, în trupele Securității care ne împresuraseră. După ce am terminat cartușele am ieșit afară din cabană și m-am predat pentru că nu mai aveam cartușe”.

Astfel a luat sfârșit activitatea teroristă a acuzatului RAȚIU AUGUSTIN în urma cărei activități organele legale au avut trei morți și șase răniți.

Acuzatul BOLFEA SILVESTRU a intrat în banda teroristă în toamna anului 1948 și și-a început activitatea prin a servi ca gazdă elementelor urmărite pentru acte teroriste.

Intrarea sa în această bandă se datorează sentimentelor sale antidemocratice, ceea ce acuzatul mărturisește la cercetări când declară:

„Am intrat în organizația subversivă teroristă care avea ca scop imediat să răstoarne prin forță armată teroristă pentru că nu eram de acord cu acțiunile întreprinse de regimul democratic din țara noastră”.

Activitatea sa și-o începe, după cum s-a arătat, în toamna anului 1948 și și-a continuat-o până la lichidarea bandei.

În legătură cu activitatea acuzatului BOLFEA SILVESTRU, vorbind despre teroriștii pe care îi găzduia, arată că ei țineau în casa lui ședințe la care participa și el.

Acuzatul BOLFEA declară:

„În acest timp se țineau ședințe la care spuneau că trebuie să ne organizăm în organizație subversivă pentru a dărâma prin forță armată și regimul democratic popular din țara noastră. M-au sfătuit și pe mine ca să intru în organizația lor și

totodată să recrutez și alți oameni pentru organizație. Eu am primit și am plecat să recrutez oameni, am găsit pe ILIE SIMION, MARIAN VICTOR și ONEA FLORIAN. I-am ales pe acești trei pentru că știam că sunt dușmani ai regimului. I-am adus la mine acasă și le-am spus că la Muntele Mare sunt organizați mai mulți oameni și când aceștia vor da semnalul, noi să fim gata să le dăm ajutorul nostru, ca prin forța armată să omorâm conducătorii democrației, să aruncăm podurile în aer, să ocupăm găurile și percepțiile și să schimbăm regimul”.

Înțelegând a activa intens pe linia teroristă a bandei, acuzatul BOLFEA SILVESTRU depune mult zel în activitatea organizatorică, ca apoi să ia parte directă la acțiunile teroriste.

Astfel, din însărcinarea bandei, el, împreună cu individul PASCU CORNEL, merg la Teiuș pentru a face recunoașterea terenului și a se documenta asupra pazei Percepției Fiscale din acea comună, precum și asupra posibilităților de jefuire.

Întorcându-se din misiune, acuzatul BOLFEA SILVESTRU dă raportul bandei, care în aceeași noapte pleacă spre Teiuș, iar a doua zi pleacă și jefuiește banul public din Percepția Fiscală din Teiuș, unde cade grav rănit un funcționar al acelei instituții.

Iată ce declară acuzatul BOLFEA SILVESTRU în legătură cu această acțiune teroristă a bandei:

„În această acțiune eu și PASCU CORNEL am fost trimiși ca să facem recunoașterea la Percepție, ca să vedem cum este păzită și cum s-ar putea jefui. Noi doi am plecat imediat, iar ceilalți au rămas la mine acasă așteptându-ne pe noi să venim cu răspunsul.

În noaptea aceea au plecat frații MACAVEI și încă patru ca să jefuiască Percepția. A doua noapte s-au întors cu banii furati la mine. Din suma furată care era de 310.000 lei după cum spuneau ei, MACAVEI TRAIAN mi-a dat și mie 15.000 lei cu care bani să-mi cumpăr dacă găsesc armă și muniție”.

Continuându-și activitatea sa criminală, acuzatul BOLFEA SILVESTRU șine mereu contact cu banditul MACAVEI ALEXANDRU, care-i dă ca sarcină să găzduiască și să dirijeze înspre munte membrii noi recrutați pentru bandă.

Însărcinarea și-o duce la îndeplinire găzduind pe acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN care în două rânduri vine însoțit, prima dată de 2 persoane iar a doua oară de patru persoane și pe care acuzatul BOLFEA SILVESTRU îi conduce spre locul indicat, aceia luând drumul spre munte unde se afla banda, iar acuzatul BOLFEA reîntorcându-se la domiciliul său pentru a-și continua activitatea criminală.

Acuzatul BOLFEA SILVESTRU are cunoștință despre planul bandei de a ataca depozitul de muniții al Batalionului de Vânători din Câmpeni, în legătură cu aceasta declarând:

„Armament și munițiuni așteptam ca să primim de la ei din munți, care aveau planul ca să atace Batalionul de Vânători din Câmpeni”.

Acuzatul OPRITĂ GHEORGHE, fiu de țăran înstărit, intră în banda teroristă a acuzatului DABIJA NICOLAE, mânat de ura sa contra regimului de democrație populară din țara noastră, el fiind un înfocat și convins legionar cu activitate subversivă recentă.

Acuzatul OPRÎȚĂ cunoștea bine scopurile și planurile bandei teroriste, care erau în deplină concordanță cu vederile sale, fapt ce se dovedește prin atitudinea sa în cadrul bandei și activitatea pe care a depus-o cu ocazia luptelor ce au avut loc în ziua de 4 martie 1949.

În legătură cu scopul și planurile bandei el declară:

„Scopul acestei organizații era de a recruta cât mai mulți oameni dușmani ai regimului și la momentul potrivit să se împartă pe grupe care să ocupe primăriile și să omoare conducătorii democrației. Pentru procurarea de arme era proiectat să se atace depozitele de muniții din Câmpeni”.

Intrând în bandă a luat dat drumul munților unde se pune în slujba criminală a bandei, luând parte la luptele ce au avut loc între membrii bandei și autoritățile legale.

În privința aceasta acuzatul OPRÎȚĂ GHEORGHE declară:

„În dimineața zilei de 4 martie 1949 la semnalul santinei MITROFAN LUCIAN că vin trupele de Securitate, maiorul DABIJA a dat ordin să iasă afară cu armele, iar la acel moment MACAVEI TRAIAN mi-a dat 10 cartușe pentru pistolul automat, am ieșit și eu afară și am tras cele 10 cartușe în direcția trupelor de Securitate, pe urmă m-am predat și am văzut că a murit un subofițer și doi soldați din Securitate”.

Acuzata POP ALEXANDRA s-a încadrat în banda teroristă mânăta de ura sa contra regimului de democrație populară din Republica Populară Română, ură ce i s-a născut la Școala fascistă și a fost alimentată de Mișcarea Legionară din care a făcut parte.

Cuceririle democratice ale poporului precum și transformările sociale nu îi intrau în vederi datorită simpatiei pe care o avea față de țările fasciste și metodele lor.

În declarația dată la primele cercetări ea declară:

„Menționez că am intrat în organizația subversivă condusă de DABIJA NICOLAE datorită pronunțatelor mele sentimente și convingeri legionare precum și faptului că nu eram de acord cu transformările sociale ale actualului regim. Determinant a fost și faptul că nu mă puteam integra regimului comunist, având simpatii pentru Germania”.

În legătură cu intrarea sa în banda teroristă acuzata POP ALEXANDRA declară:

„La data de 8 februarie 1949 am luat legătura cu organizația subversivă a maiorului DABIJA NICOLAE, prin consăteanul IHUȚ TRAIAN”.

Și mai departe:

„La data mai sus arătată am făcut cunoștință maiorului DABIJA și a lui MACAVEI ALEXANDRU, prin IHUȚ TRAIAN, aceștia mi-au comunicat că sunt conducătorii unei organizații subversive care-și are sediul la Muntele Mare, la propunerea maiorului DABIJA de a între în organizație, eu am acceptat”.

Intrată în bandă, acuzata POP ALEXANDRA înțelege, mânăta de convingerile sale antidemocratice să activeze cu multă râvnă îndeplinind cu sârguință însărcinările ce i se dau de către conducerea bandei teroriste.

Referitor la sarcinile primite acuzata POP ALEXANDRA declară:

„Cu această ocazie maiorul DABIJA mi-a dat misiunea de a culege informații în legătură cu Securitatea din Câmpeni, mișcările neobișnuite pe care le-ar efectua organele Securității.

Tot atunci DABIJA mi-a spus că mă va trimite la București pentru a distribui manifeste contra regimului și că va trebui să culeg informații precise în legătură cu organizarea preoților catolici de la Blaj, materialul cules urmând a fi predat personal lui DABIJA”.

Despre modul cum și-a îndeplinit sarcinile date de acuzatul DABIJA, acuzata POP ALEXANDRA dă la anchetă următoarea declarație:

„Din misiunile încredințate inițial am executat următoarele: am cules informații despre organele Securității arătând locuințele locotenentului COLDEA și NICOARĂ, am predat o schiță a orașului Câmpeni, cu indicarea localului Securității, am furnizat informații în legătură cu paza depozitului de munițiuni din Câmpeni”.

Pentru a aproviziona banda teroristă cu alimente acuzata POP ALEXANDRA primește de la ei bani din care cumpără diferite articole alimentare.

Plecând la Muntele Mare, acuzata POP ALEXANDRA ia cunoștință amănunțit despre scopurile imediate ale bandei și despre programul de viitor cu care este în deplin acord, ceea ce se dovedește cu râvna pe care a depus-o în cadrul bandei.

În legătură cu aceasta acuzata POP ALEXANDRA declară:

„În Muntele Mare eu personal am depus următoarea activitate:

Am ajutat la redactarea manifestului împreună cu frații MACAVEI și DABIJA, cărora apoi l-am dictat la mașină spre multiplicare.

Am întocmit tabele nominale despre membri și situații-evidență a armamentului și muniției.

Am dat indicații lui DABIJA despre locul unde urma să ne fixăm noul sediu.

Am efectuat post de santinelă, înlocuind pe MACAVEI ALEXANDRU”.

Că acuzata POP ALEXANDRA a avut în cadrul bandei o situație de încredere o dovedește și faptul că își avea repartizat loc chiar în cabana pe care ea însăși o numește „a șefilor”.

În acest sens declară:

„În ziua de 4 martie 1949, ziua în care organizația a avut lupta cu organele de securitate, eu mă găseam în Muntele Mare în cabana așa zisă a „șefilor”.

În legătură cu activitatea desfășurată în cadrul operațiunilor care au avut loc în ziua de 4 martie a.c., acuzata POP ALEXANDRA declară:

„În timpul luptelor cu Securitatea eu am dat primul ajutor răniților noștri”.

Acuzata POP ALEXANDRA deși nou încadrată în bandă, prin felul ei de a se comporta, prin convingerile sale politice, prin ura pe care o arăta față de regim, prin aportul adus bandei se bucură de multă încredere, ceea ce face ca în afară de faptul înarmării sale cu pistol, ei i se încredințează și secrete privind acțiunile imediate și de viitor ale bandei, pe care le cunoaște în cele mai mici amănunte.

În legătură cu aceasta declară:

„... Am aflat că scopurile imediate ale organizației au fost: recrutarea de membri, procurarea de alimente, armament, munițiuni, percutoare; lansarea de manifeste; instruirea militară a membrilor.

În programul de viitor se preconiza: schimbarea sediului, fuzionarea grupului DABIJA cu organizația POPA ȘTEFAN, luarea legăturilor cu preoții greco-catolici de la Blaj, din partea cărora organizația ar fi urmat să primească fonduri, procurarea de dinamită de la Roșia Montană, atacarea depozitului de muniții de la Câmpeni, iar în cazul arestării unor membri din organizație, răpirea organelor de Securitate drept represalii.

În cazul declanșării războiului între anglo-americani și U.R.S.S., grupul ar fi acționat în sensul că ar fi ajutat armata anglo-americană prin diferite acte de sabotaj”.

Faptele mai sus arătate indică în mod categoric rolul preponderent pe care l-a avut acuzata POP ALEXANDRA în sânul bandei teroriste.

Acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI deși la un moment dat sub regimul democrat a ocupat funcțiuni importante în aparatul de stat, totuși și datorită educației sale culturale și politice devine un adversar neîmpăcat al regimului de democrație populară, fapt ce-l determină a părăsi organizația politică democratică din care la un moment dat făcea parte și să se alăture unei bande teroriste subversive îndreptate contra actualei ordine de stat.

Nefiind de acord cu transformările sociale din țara noastră, Acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI înțelege a da sprijin material și moral bandei teroriste condusă de către acuzatul DABIJA.

În legătură cu aceasta acuzatul ANGHELUȚĂ declară:

„Prin luna iunie 1948 am luat contact cu DABIJA NICOLAE care mi-a propus să fac parte dintr-o organizație de rezistență națională, organizație subversivă. Am intrat în organizație pe motivul că nu eram de acord cu anumite măsuri luate de guvernul actual. În aceeași lună DABIJA a redactat un manifest la care eu am făcut diferite corecțiuni de stil. Câteva din aceste manifeste au fost împărțite de mine în diferite cutii poștale din oraș. Manifestul conținea o expunere critică a actualului regim, chemând la încadrarea în organizația subversivă persoanele nemulțumite de actualul regim, cărora le era adresat manifestul”.

Continuându-și activitatea subversivă acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI pune în slujba bandei cunoștințele sale intelectuale și la cererea acuzatului DABIJA traduce în limba franceză o scrisoare adresată Misiunii Americane din țară.

Iată ce declară acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI în legătură cu aceasta:

„Tot în același timp, DABIJA m-a rugat să-i traduc în limba franceză o scrisoare adresată Ministerului Statelor Unite la București, prin care comunica că era formată o organizație solicitând posibilitate de a stabili legături cu delegați ai Misiunii Americane”.

Prin luna octombrie 1948, acuzatul DABIJA NICOLAE, întorcându-se de la Arad la București, i-a comunicat acuzatului ANGHELUȚĂ MIHAI că a găsit bani și oameni de care avea nevoie pentru bandă. I-a mai cerut apoi să-i procure o mașină de multiplicat, pe care acuzatul ANGHELUȚĂ a procurat-o ulterior.

Pe la sfârșitul lunii lui decembrie 1948, acuzatul DABIJA trimite acuzatului ANGHELUȚĂ MIHAI o scrisoare prin intermediul acuzatului din acest dosar NIȚESCU NICOLAE, prin care îi solicită concursul la susținerea bandei.

Iată ce declară acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI în legătură cu aceasta:

„În această scrisoare DABIJA îmi cerea să-l ajut pe NIȚESCU la procurarea unor materiale pe care i le cerea acestuia. Să-l informez de situația internă și externă, să recrutez elemente așa cum hotărâsem și să-i trimit mașina de multiplicat”.

Ce a făcut acuzatul ANGHELUȚĂ din aceste cereri ale acuzatului DABIJA, o mărturisește în declarația dată la cercetări, când declară:

„A doua zi am dus lui NIȚESCU mașina de multiplicat cerută de DABIJA, precum și răspunsul la scrisoare, prin care îi comunicam lui DABIJA că se vor face arestări în rândurile militarilor deblocați, se iau măsuri contra celor fugiți în munți, iar referitor la recrutarea de membri, că mă voi ocupa”.

Că promisiunea făcută acuzatului DABIJA, referitor la recrutarea de membri, acuzatul ANGHELUȚĂ și-a respectat-o, o dovedește declarația acuzatului CARRA IOAN, fost ofițer de aviație, care spune:

„ANGHELUȚĂ MIHAI mi-a făcut cunoscut că este informat despre eventualele arestări în rândurile funcționarilor comprimați și a foștilor ofițeri și că în munți există o organizație de fugari care ar fi un loc de refugiu pentru cei vizați”.

Același fapt este confirmat și de acuzatul CEAUȘU TITUS, care declară:

„... M-am dus împreună cu ANGHELUȚĂ MIHAI, iar ulterior a venit și CARRA ION, unde am discutat situația politică internațională, problemă ridicată de numitul ANGHELUȚĂ MIHAI și care mai spunea că ar avea informații că în curând se vor face arestări în rândurile funcționarilor comprimați și în special al ofițerilor deblocați și că în munți ar fi o organizație subversivă, un loc de refugiu pentru cei vizați în această direcție”.

Și mai departe acuzatul CEAUȘU TITUS declară:

„Ducându-mă la locul indicat am găsit acolo pe numiții ANGHELUȚĂ MIHAI și încă o persoană care s-a prezentat cu numele de NIȚESCU NICOLAE, ulterior venind și numitul CARRA ION, unde s-a pus din nou în discuție de către ANGHELUȚĂ MIHAI situația politică internă și externă vorbind în același timp despre un război posibil între anglo-americani și U.R.S.S. din care prevedea că ar ieși învingători pe anglo-americani, unde ne-a făcut propuneri din nou că pentru securitatea noastră personală să fugim în munți la organizația subversivă”.

Acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI procură apoi pentru banda acuzatului DABIJA mai multe hărți pe care i le dă lui NIȚESCU, iar acesta i le restituie la sfârșitul lunii februarie 1949.

În privința aceasta Acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI declară:

„Pe la sfârșitul lunii februarie 1949, NIȚESCU a adus la mine o servietă în care erau hărțile procurate de mine, cu regiunile Alba-Iulia, Cluj, Oltul și Dunărea la Porțile de Fier, cerute de DABIJA, precum și cca 40 de percutoare. A fost adusă această servietă la mine pentru a o păstra, deoarece NIȚESCU fiind chemat la Securitate nu vroia să le păstreze la el pentru a nu fi găsite la o eventuală percheziție”.

Acuzatul NIȚESCU NICOLAE se încadrează în banda teroristă mânat de sentimentele sale șovine antidemocrate și acceptă din primul moment a servi banda teroristă subversivă a acuzatului DABIJA NICOLAE, deși ca fost ofițer superior își dădea perfect bine seama de gravitatea faptelor sale.

Acceptând intrarea în bandă acuzatul NIȚESCU NICOLAE primește din partea acuzatului DABIJA însărcinări extrem de importante pe care caută pe toate căile să le ducă la îndeplinire.

Astfel, acuzatul DABIJA îi predă un cod cifrat prin care acuzatul NIȚESCU urma să-i transmită informații cu caracter militar în legătură cu mișcarea trupelor precum și informații politice contrare regimului actual.

În legătură cu aceste fapte acuzatul NIȚESCU NICOLAE declară:

„În toamna anului 1948 în luna octombrie, a venit la mine la domiciliu în București DABIJA NICOLAE și găsindu-mă acasă și profitând de ocazia că eram singur, a scos din buzunarul hainei două hârtii, dintre care una conținea o serie de întrebări cu caracter militar și politic subversiv, de exemplu: Trupe românești concentrate în regiunea...

S-au concentrat trupe rusești în zona...

S-au ocupat și pus în stare de ocupație – apărare trecerile munților din...

Din întrebările cu caracter politic și subversiv nu-mi amintesc ce conțineau. Cu aceasta ocazie DABIJA mi-a spus că intenționează să organizeze o organizație politică contrară regimului actual și ca eu să-i procur informațiile necesare conform tabelului cu întrebări amintit mai sus în măsura în care voi putea”.

Primind apoi și însărcinarea de a recruta noi membri pentru bandă, acuzatul NIȚESCU se fixează asupra unor elemente de la care eventual ar putea culege informațiile necesare și anume asupra acuzatului CARRA IOAN, fost locotenent aviator și a acuzatului CEAUȘU TITUS, de asemenea fost ofițer aviator cărora le face propunerea să intre în bandă.

Privind această chestiune, acuzatul NIȚESCU NICOLAE declară:

„Despre organizația lui DABIJA, am luat legătura și am discutat cu doi ofițeri de rezervă aviatori, anume CEAUȘU TITUS și CARRA IOAN, la domiciliul lui ANGHELUȚĂ MIHAI”.

Și mai departe:

„Am discutat cu cei doi ofițeri cărora le-am spus că cunosc pe cineva care este fugit în munți și are opt oameni, în Ardeal”.

În luna ianuarie 1949, acuzatul NIȚESCU a primit de la acuzatul DABIJA o scrisoare prin care i se cere a procura o mașină de scris pentru organizarea acțiunii propagandistice precum și diferite materiale explozibile.

Acuzatul NIȚESCU vizând această chestiune declară:

„În momentul în care am primit prin COSMA (curierul bandei, n.n.) scrisoarea de la DABIJA, la data de 20 ianuarie 1949 în care mi se cerea să procur: mașina de scris, una sută avertizoare, zece grenade, boniere, o ștampilă, hârtie, plicuri, toc rezervor etc., mi-am dat seama că organizația sa este cu caracter subversiv terorist îndreptată împotriva regimului”.

Deși își dă seama de caracterul bandei acuzatului DABIJA, acuzatul NIȚESCU își continuă activitatea, după directivele primite și procură materialele cerute deși își dă seama că ele vor fi folosite în scopuri teroriste.

În legătură cu această chestiune acuzatul NIȚESCU declară:

„Din cele cerute de DABIJA și menționate mai sus am procurat următoarele: una mașina de multiplicat, adusă de ANGHELUȚĂ, o șampilă, hârtie, baterii pentru lanternă, una pereche bocanci, unsoare de bocanci, una pilă semirodună, ață, săpun, panglică de mașină, praf D.T.T. Acestea au fost împachetate de subsemnatul și trimise prin COSMA lui DABIJA, care se afla undeva în Munții Apuseni. În ceea ce privește avertizoarele și grenadele, am procedat astfel: am comandat la două ateliere din București, unul pe strada Avrig și altul pe strada Mihai Bravu 50/cincizeci/ avertizoare în piese separate”.

Și mai departe:

„Întrucât aceste percutoare /avertizoare/ nefiind executate conform schiței de către atelier, am ridicat „o singură bucată și pe aia i-am trimis-o lui DABIJA. Capsa la aceste avertizoare trebuia să fie procurată de DABIJA.

În ceea ce privește grenadele nu le-am confecționat, dându-mi seama că nu se pot face după schița lui DABIJA.

Pentru procurarea materialelor arătate mai sus, am primit prin COSMA suma de 40.000 lei, de la DABIJA la data de 20 ianuarie 1949”.

Din toate acestea se constată în mod indiscutabil că acuzatul NIȚESCU NICOLAE avea cunoștință despre existența bandei teroriste condusă de acuzatul DABIJA, îi cunoștea scopul și a înțeles să o susțină și să o ajute conlucrând la procurarea de materiale necesare ducerii la capăt a planurilor teroriste, precum și la recrutarea de noi membri care urmau să îngroașe rândurile bandei, pentru a lovi în cuceririle democratice ale poporului.

Acuzatul OARGĂ ION, fiu de țăran al cărui tată în comuna sa a desfășurat activitate politică legionară în calitate pe care a avut-o de șef de cuib, se resimte în activitatea-i subterană de educația primită în familie.

Urmând școala secundară, apoi universitară, acuzatul OARGĂ ION își adâncește educația sa fascistă prin cercurile pe care le frecventează și îi este de ajuns a lua contact cât de neînsemnat cu cercuri subversive pentru a se încadra în activitatea ilegală, contrară intereselor poporului și ordinei de Stat.

Astfel ajunge acuzatul OARGĂ ION în cercul bandei teroriste pe care caută să o servească, susținându-i scopurile și respectându-i directivele.

Despre modul cum s-a organizat în bandă, acuzatul OARGĂ ION declară:

„În luna februarie 1949 m-am întâlnit cu numitul MOLDOVAN SIMION cu care am discutat despre organizația teroristă care s-ar afla în munți, în urma cărui fapt eu nefiind mulțumit cu traiul vieții, m-am hotărât să mă duc în munți să iau contact cu ei pentru a rămâne acolo, fapt pe care l-am și făcut în urmă cu vreo trei săptămâni, după convorbirea avută cu MOLDOVAN SIMION.

În munți am plecat cu CIGMĂIANU ION, OPRIȚĂ GHEORGHE ȘI MOLDOVAN SIMION cu intenția de a lua contact cu organizația teroristă...”.

Aflând în drum spre bandă că aceasta a fost lichidată, acuzatul OARGĂ nu se mai duce în munte, ci întorcându-se să ia contact cu acuzatul din acest dosar

MĂGUREANU DUMITRU, de la care află că la Securitatea din Alba Iulia sunt mai mulți arestați, la care acuzatul OARGĂ se exprimă că ar trebui atacată Securitatea pentru a elibera pe bandiții arestați.

În această chestiune el declară:

„Prin luna martie 1949, înainte de a pleca la Bistra după bani, am auzit că la Securitatea din Alba Iulia se găsesc arestați mai mulți oameni și eu m-am exprimat către MĂGUREAN DUMITRU că dacă am fi mai mulți și am avea armament și cele necesare să atacăm Securitatea și să scăpăm pe cei arestați, însă nu le-am făcut deoarece era imposibil”.

În scopul procurării de arme acuzatul OARGĂ ION face legătura cu plutonierul major din Pontonieri ȚĂLNARU IOSIF de la care solicită armament și munițiuni, însă planul nu se realizează.

Acuzatul MĂGUREANU DUMITRU s-a încadrat în bandă nefiind de acord cu transformările sociale din țara noastră și din ură contra actualului regim.

Cele de mai sus le confirmă în declarația sa în care spune:

„Nefiind de acord cu evenimentele petrecute în ultimul timp, făcând comparație, între trecut și prezent, am urât actualul regim, fapt care m-a determinat să intru în organizația, subversivă teroristă”.

Intrând în bandă recrutează noi membri și se interesează de posibilitatea de a procura armament.

El declară la primele cercetări următoarele:

„În organizație am primit misiunea de la OARGĂ ION de a recruta noi elemente pe care le cunosc și posed încredere asupra lor. Astfel am recrutat două elemente”.

Iar mai departe în legătură cu procurarea armamentului declară:

„Însumi mie personal plt. Țălnaru de la Batalionul Pontonieri Râuri mi-a promis că îmi va da armamentul de care voi avea nevoie”.

În legătură cu planurile teroriste ale bandei, acuzatul MĂGUREANU declară:

„Știu că s-a plănuțit ca atunci când mașina uzinelor din Cugir va veni la Banca R.P.R. Alba Iulia pentru a încasa salariul muncitorilor care era cca de 6-7 milioane, să fie atacată mașina și jefuiți banii.

Știu că organizația subversivă teroristă avea ca scop atacuri și acte de sabotaj atât a persoanelor indicate ca membri ai P.M.R.-ului, organe de Securitate și Miliție cât și provocarea actelor de sabotaj în domeniul industrial, feroviar și comunicații”.

Privitor la organizarea bandei și actele teroriste comise, acuzatul declară:

„Ca conducător al organizației subversive teroriste știu că era DABIJA. De acțiunile comise de organizația subversivă teroristă am cunoștința de actul petrecut la Mesentea unde agenții conducătorului au deschis foc asupra organelor de Securitate și de atacul asupra Percepției Teiuș, Fapt în urma căruia ne-am hotărât mai mult pentru plecarea la munte, să fim în ajutorul celor de acolo”.

Acuzatul MOLDOVAN SIMION, deși tânăr, și-a început activitatea subversivă încă din anul 1946, când ca elev la Blaj s-a încadrat într-o organizație pe care el o numește „Național religioasă”, dar care în realitate nu este altceva decât „Frățiile de Cruce legionare”.

Pentru că activitatea sa trecută îi era îndreptată spre preocupări dușmănoase ideilor democratice, fiind urmărit, acceptă la cea dintâi propunere să se refugieze în munți și să adere la banda teroristă care activa acolo.

Iată ce declară el în această chestiune:

„Eu am fost de acord cu plecarea la munte și în aceeași seară am și plecat cu ei spre munte, iar cu ei mai era și MIHĂLȚAN TRAIAN din Teiuș și alții. În drum spre munte, am poposit la BOLFEA SILVESTRU în comuna Întregalde de unde am plecat spre banda de la Muntele Mare, conduși fiind de SCRIDON IOAN și alții care făceau parte din banda de la Muntele Mare. În drum spre Muntele Mare întâlnindu-ne cu un țăran care ne-a întrebat că unde mergem. OPRIȚĂ GHEORGHE împreună cu alți doi din banda din Muntele Mare s-a aruncat la acel țăran necunoscut, începând a-l bate. Cu mare greu țăranul a reușit să scape”.

Ajuns în Muntele Mare, acuzatul MOLDOVAN SIMION este prezentat acuzatului DABIJA care îi citește manifestul prin care îndeamnă la luptă contra regimului actual.

În această privință acuzatul MOLDOVAN SIMION declară:

„Maiorul Dabija ne-a citit un manifest făcut de el prin care ni se cerea să luptăm contra regimului actual care este condus de muncitorime”.

Depune activitatea în cadrul bandei și pentru că inspiră încredere i se încredințează misiunea de a face de santinelă.

El declară:

„Tot atunci ni s-a repartizat celor sosiți armament și muniție, dar mie nu mi s-a repartizat nici o armă, dar când am fost pus de santinelă pentru a asigura liniștea bandei, am făcut cu arma lui CIGMĂIANU IOAN”.

În ziua de 4 martie a.c. acuzatul MOLDOVAN SIMION se afla în cabana acuzatului DABIJA unde a fost capturat de organele legale.

Acuzatul BUCEA NICOLAE, fost preot greco-catolic, educat la școala iezuitismului catolic privește cu dușmănie reformele sociale pe care regimul de democrație populară le-a început a le introduce în țară și în momentul când ia cunoștință despre existența bandei teroriste, la primul apel de ajutor al bandei înțelege a-și da contribuția sa.

Iată ce declară acuzatul BUCEA NICOLAE în legătură cu contribuția sa la ajutorarea bandei:

„... Întâlnindu-mă cu ea, SANDA POP mi-a zis că la munte cu IHUȚ TRAIAN ar fi o bandă de fugari care ar fi condusă de maiorul DABIJA și în martie 1949 aceștia vor începe lupta în contra regimului actual, iar eu am spus ca voi face și eu ce voi putea ca să-i ajut”.

Într-adevăr, acuzatul BUCEA NICOLAE s-a ținut de cuvânt, căci atunci când acuzata POP i-a cerut informații și relații despre așezarea și paza depozitului de muniții de la Câmpeni, el s-a executat prompt, deși își dădea seama că acele informații vor fi exploatate de bandă în scopuri teroriste.

Acuzatul BUCEA NICOLAE, referindu-se la acest fapt, declară:

„SANDA POP cerând unele relații despre depozitul de muniție din Câmpeni, eu i-am spus că depozitul este păzit și mi se pare că are și câine precum și că comandantul batalionului este E.C.P.-ist”.

Deși avea cunoștință despre substratul terorist al bandei, el nu o divulgă organelor competente deoarece nu se împăca nicidecum cu regimul actual față de care avea o adversitate, fapt pe care-l recunoaște în declarația sa dată la primele cercetări.

Acuzata BUȚUȚUI VIORICA întreținea legături de prietenie mai de mult timp cu individul PASCU CORNEL, membru al bandei teroriste.

În luna decembrie 1948, fiind chemată la BOLFEA SILVESTRU, a găsit acolo pe indivizii SANDU MAXIM, MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, PASCU CORNEL și pe acuzatul DABIJA, cu care ocazie a luat cunoștință despre ei precum și despre existența bandei.

La propunerea ce i s-a făcut de a merge în munte la sediul bandei, acuzata BUȚUȚUI VIORICA acceptă și în ziua de 2 martie 1949 ea pleacă la Muntele Mare și se încadrează în bandă.

Iată ce declară acuzata BUȚUȚUI VIORICA în legătură cu această chestiune:

„Pentru că am fost de acord cu cele ce mi-a spus PASCU CORNEL de a merge cu el în Muntele Mare. În ziua de 2 martie 1949, am plecat împreună cu SCRIDON IOAN, RAȚIU AUGUSTIN, MACAVEI TRAIAN și alții”.

În legătură cu activitatea ei de la Muntele Mare, acuzata BUȚUȚUI VIORICA declară:

„Ajunsă în munte, am fost pusă ca să ajut la bucătărie unde se pregătea mâncarea pentru membrii organizației teroriste”.

În privința celor petrecute în ziua de 4 martie 1949, la Muntele Mare, acuzata BUȚUȚUI VIORICA declară:

„În ziua de 4 martie dimineața, când am fost impresurați de trupele de Securitate, eu mă aflu în cabana mică de unde m-am și predat trupelor”.

Acuzatul BOIA IOAN ia legătură cu banda teroristă prin banditul MACAVEI ALEXANDRU, pe care l-a întâlnit în casa individului BACA GHEORGHE din comuna Mușca jud.

Acuzatul BOIA IOAN, referindu-se la aceasta, declară:

„Ducându-mă la BACA GH. și intrând în casă am văzut pe MACAVEI ALEXANDRU, care la intrare mi-a spus noroc Ioane, acesta era însoțit de încă 5 indivizi pe care nu-i cunoșteam.

La cerința lui MACAVEI să-i conduc la șura lui socrul meu pe care o avea în apropierea pădurii lângă Muntele Mare, eu le-am spus că da, are socrul meu șura și eu îi conduc acolo”.

Apoi acuzatul BOIA IOAN, deși știa că acești indivizi fac parte dintr-o bandă de teroriști, primește de la ei 7.000 lei din care să le cumpere diferite obiecte de care aveau nevoie la cabana lor din munte.

Acuzatul BOIA IOAN se execută, face mai multe drumuri în comuna Lupșa, Roșia Montană, Bistra și Turda, de unde procură obiectele indicate de bandiți, pe care le predă lor.

Că acuzatul BOIA IOAN avea cunoștință despre existența bandei și cunoștea calitatea indivizilor pe seama cărora a făcut cumpărături, o arată el însuși, când declară:

„Din convorbirile pe care le-am avut cu acești indivizi am înțeles că conducătorul lor era maiorul DABIJA”.

Acuzatul CĂBULEA PETRU ia legătură cu banda teroristă în luna decembrie 1948, prin cumnatul său BOIA IOAN despre care fapt el declară:

„... În luna decembrie 1948, când cumnatul meu Boia Ioan a venit la mine și m-a pus în legătură cu organizația teroristă”.

Apoi primind de la acuzatul BOIA IOAN diferite obiecte, acuzatul CĂBULEA PETRU le transportă în casa lor din Măgura și le predă bandiților.

Interesându-se de la cumnatul său BOIA IOAN că cine sunt acei pe care i-a servit acuzatul CĂBULEA PETRU, află că sunt frații MACAVEI și acuzatul DABIJA.

Apoi acuzatul CĂBULEA primește sarcina din partea bandei să le mai procure alimente, dar în mod discret, să nu afle nimeni ceea ce acuzatul și face.

Iată ce declară el în această privință:

„La propunerea făcută de acesta, adică de cei 6 oameni care erau în casa noastră din Măgura, de a le procura alimente, m-am angajat că le duc alimente față de Boia Ioan pe care urma să le cumpărăm cu bani pe care îi primise Boia Ioan de la acesta, însă nu le-am mai dus deoarece am fost arestați”.

Apoi declară:

„Totodată declar că cu ocazia mergerii mele pe la acesta am văzut la ei arme militare pe care le țineau ascunse, respectiv acoperite cu pături și foi de cort, printre arme se descifra că erau pistoale automate”.

La aceste fapte se dovedește că acuzatul CĂBULEA PETRU avea cunoștință despre bandă, despre existența ei ilegală și despre scopurile ei teroriste la care foloseau armele militare și pistoalele automate.

Acuzatul IHUȚ AVRAM s-a încadrat în banda teroristă în luna ianuarie 1949, la propunerea vărului său IHUȚ TRAIAN.

Iată ce declară acuzatul IHUȚ AVRAM în această privință:

„În anul 1949, luna ianuarie, nu-mi amintesc precis ziua când am întâlnit pe IHUȚ TRAIAN, care mi-a spus ca să merg până la el acasă, menționez că eu am fost fugar, dar singur și nu știam de această organizație. La propunerea lui IHUȚ TRAIAN, fiindcă îmi era și rudenie, adică văr și care mi-a arătat că eu nu pot să mai stau acasă că au să mă aresteze, am plecat cu el la pădure unde se găseau mai mulți fugari și astfel am devenit membru al acestei organizații subversive teroriste”.

Odată intrat în bandă acuzatul IHUȚ AVRAM conlucrează la diferitele munci ale bandei, construirea de cabane, aprovizionarea cu alimente etc.

Ajuns în mijlocul bandei, acuzatul IHUȚ AVRAM ia cunoștință despre faptele ei cât și despre planurile ei de viitor.

El declară:

„Cunoștință am că această organizație a dat lovitura și a jefuit Percepția de la Teiuș, jud. Alba sub conducerea maiorului DABIJA”.

Apoi mai departe:

„Ca acțiuni, știu că era plănuir să jefuiască prin darea unui atac la Mica Brad de unde să se finanțeze cu bani și asupra oamenilor din conducerea organizațiilor P.M.R., primarii, organelor de Securitate și Miliție”.

Acuzatul IHUȚ AVRAM cunoștea și scopul final al bandei de a lupta armat contra regimului de democrație populară și contra actualei ordine în stat.

În această privință el declară:

„Scopul acestei organizații era să se organizeze bine și pe urmă să facă o revoltă în țară cu scopul de a răsturna actualul regim”.

Acuzatul BALEA GHEORGHE, țaran înstărit, element care făcea parte din clasa exploatatorilor mediului rural în ura sa față de regimul democrat a înțeles a ajuta și susține banda teroristă condusă de acuzatul DABIJA, dându-i tot sprijinul pentru a-și putea duce la îndeplinire planurile criminale.

Ia legătură cu banda prin intermediul fiicei sale vitrege, acuzata POP ALEXANDRA, membră marcantă a bandei.

Referitor la această chestiune, acuzatul BALEA declară:

„După câțva timp de la așteptare au venit niște indivizi înarmați și care s-au prezentat mie ca ingineri, dar ceva mai târziu am auzit că nu sunt ingineri și sunt indivizi urmăriți, adică certați cu actualul regim. Acești indivizi au început să discute cu POP ALEXANDRA de la care cerea informații despre securitatea din Câmpeni și Miliția din Bistra, adică să le facă o schiță de locul unde se găsește, ce număr are, iar că în cazul că va apare armata în acea regiune, să-i anunțe pe ei”.

Aflând că banda are nevoie de alimente și de o sobă, acuzatul BALEA GHEORGHE se oferă, ca împreună cu ALEXANDRA POP să le procure cele necesare.

În chestiunea aceasta acuzatul BALEA GHEORGHE, la primele cercetări declară:

„Eu am cumpărat împreună cu SANDA POP alimente, iar soba, am dat soba care se găsea la șura mea. În total maiorul DABIJA mi-a dat suma de 2.000 lei pe care am cumpărat alimente și cele necesare.

După ce am cumpărat acele lucruri cerute de DABIJA, le-a depus la șura mea pe deal, de unde au venit membrii bandei de la Muntele Mare și le-a transportat la ei, sus la munte. Printre alimente am cumpărat și un vițel pe care ei l-au transportat sus la munte”.

Apoi în continuare acuzatul BALEA declară:

„Tot în luna februarie am mai cumpărat și în alte date alimente pentru banda de la Muntele Mare, dându-le și din slănina și brânza mea”.

Acuzatul BALEA avea cunoștință despre componența bandei despre care fapt declară:

„De la unul din membrii bandei am aflat că ei stau camuflați la Muntele Mare într-o cabană mai mulți indivizi printre care erau legionari și foști ofițeri, care sunt urmăriți de Securitate și care au conducător pe maiorul DABIJA”.

Referitor la motivele care l-au determinat a se alătura bandei teroriste, acuzatul BALEA GHEORGHE declară textual:

„Eu văzând că alături de cei din banda de la Muntele Mare mai este și faptul că cei din munte erau dușmani ai guvernului actual, iar eu fiind proprietar a 11 ha pământ și fiind impus cu cote și impozite mari, nu am simpatizat acest guvern din care cauză nu am trădat banda de la Muntele Mare și am cumpărat cele necesare pentru existența lor”.

Acuzatul CEAUȘU TITUS, vechi aderent al Mișcării Legionare, apoi un fervent susținător al dictaturii antonesciene, prin situația sa socială de fost ofițer, vedea cu ochi răi cum regimul democrat se întărește în țara noastră pe zi ce trece.

Vedea cu ochi răi și dușmănoși prefacerile sociale din Republica Populară Română, motive pentru care în el se naște ura contra actualei ordine în Stat.

Din aceste motive întreține relații de prietenie cu acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI, de la care ia cunoștință despre bandele din munți.

În această privință acuzatul CEAUȘU TITUS declară la anchetă:

„Prin luna februarie 1949 am fost chemat de numitul CARRA ION la o întâlnire în garsoniera din str. Olari pentru a mă întâlni cu el și cu ANGHELUȚĂ”.

Și mai departe declară:

„M-am dus împreună cu ANGHELUȚĂ MIHAI, iar ulterior a venit și CARRA IOAN, unde am discutat situația politică internațională, problemă ridicată de numitul ANGHELUȚĂ MIHAI și care mai spunea că ar avea informații că în curând se vor face arestări în rândurile funcționarilor comprimați și în special al ofițerilor deblocați și că în munți ar fi o organizație subversivă, un loc de refugiu pentru cei vizati în această direcție”.

La a doua întâlnire care s-a ținut în același loc s-a prezentat și acuzatul NIȚESCU. ANGHELUȚĂ MIHAI a început discuțiile referitoare la situația politică internațională și a spus că în curând va izbucni războiul între U.R.S.S. și anglo-americieni, din care aceștia din urmă vor ieși învingători. Atunci a propus acuzaților CEAUȘU și CARRA IOAN pentru ca securitatea lor personală să fugă în munți la organizația subversivă.

Deși avea cunoștință de existența bandei subversive teroriste, totuși acuzatul CEAUȘU nu a divulgat-o din motivele pe care le consemnează în declarația sa din acest dosar și unde spune:

„Motivele care m-au determinat să nu divulg cele afirmate de ANGHELUȚĂ MIHAI, precum și întâlnirile noastre, au fost că în primul rând nu vedeam serioasă chestiunea pusă de ANGHELUȚĂ, iar în al doilea rând, aveam unele reproșuri față de actualul regim, doream o schimbare a politicii pe plan internațional, care, ar fi adus după ea oarecare schimbări a politicii pe plan intern”.

Acuzatul CARRA IOAN, ca și acuzatul CEAUȘU TITUS ca fost ofițer superior nu vedea cu ochi buni transformările sociale de la noi, motiv pentru care s-a complăcut în situația creată lui de către acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI pe care nu l-a denunțat că deține informații care vizează securitatea Republicii Populare Române.

Referindu-se la întâlnirile care au avut loc în casa din str. Olari și la care au participat acuzații ANGHELUȚĂ, NIȚESCU și CEAUȘU, acuzatul CARRA IOAN declară:

„ANGHELUȚĂ MIHAI ne-a făcut cunoscut că este informat despre eventualele arestări în rândurile funcționarilor comprimați și a foștilor ofițeri și că în munți există o organizație de fugari care ar fi un loc de refugiu pentru cei vizati”.

Vorbindu-le despre politica internă, acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI le-a spus că o schimbare este iminentă.

În această privință acuzatul CARRA IOAN declară:

„... Ne-a vorbit despre o iminentă schimbare a politicii interne datorită conjuncturii politice internaționale”.

Faptul că acuzatul CARRA IOAN n-a denunțat pe acuzații ANGHELUȚĂ și NIȚESCU, dovedește că cele expuse de către acuzatul ANGHELUȚĂ îi intrau întru totul în vederi.

Acuzatul ȚĂLNARU IOSIF, plutonier activ în Batalionul Pontonieri Râuri a luat la cunoștință de existența unei bande în munți în luna ianuarie 1949 de la acuzatul MĂGUREANU DUMITRU, care i-a cerut grenade pentru bandă.

Prin intermediul lui MĂGUREANU DUMITRU a luat contact cu acuzatul OARGĂ ION care i-a propus să-i procure arme pe care le va transporta la bandele din munți cu un camion.

Acuzatul ȚĂLNARU IOSIF a primit propunerea, asigurându-l că va procura armament.

În legătură cu aceasta, acuzatul ȚĂLNARU IOSIF, la anchetă, declară:

„Eu fiind și băut și curios să aflu, crezând că voi afla mai multe de la el am început să-i spun că nu-l cred și el mi-a spus că dacă îmi va aduce dovezi, îi dau, atunci i-am spus că da”.

Acuzatul CĂTĂLINA ALEXANDRU ia contact cu doi indivizi pe la sfârșitul lunii decembrie 1948, care l-au întrebat dacă cunoaște pe IHUȚ TRAIAN și VODĂ COSTICĂ, ambii fugari în munți și la răspunsul său afirmativ i-au cerut să le arate locuința, ceea ce acuzatul a și făcut.

Cu această ocazie unul dintre cei doi indivizi i-a arătat un pistol cu care spunea necunoscutul că a împușcat doi plutonieri majori de miliție, spunând mai departe că ei vor să se organizeze în munți.

Cerând alimente, acuzatul le-a vândut miere de stup, apoi cei doi au plecat în căutarea indivizilor IHUȚ TRAIAN și VODĂ COSTICĂ.

Acuzatul BĂRA GHEORGHE ia contact cu banda teroristă în luna decembrie 1948 când au poposit la el 6 indivizi dintre care a recunoscut pe banditul MACAVEI TRAIAN. Unuia dintre ei i-a dat de mâncare, apoi i-a cartiruit în casa sa până seara, deși văzându-i că erau înarmați.

În legătură cu aceasta, acuzatul BĂRA GHEORGHE declară:

„În anul 1948 luna decembrie, a treia zi de Crăciun, dimineața la ora 4 au venit la mine acasă 6 indivizi dintre care am cunoscut pe MACAVEI TRAIAN, toți aceștia au intrat la mine în casă. Acestor indivizi le-am făcut foc, la unul i-am dat lapte, iar ceilalți și-au încălzit țiuca și mi-au dat și mie, pe aceștia i-am cartiruit la mine acasă până seara. Din convorbirile care le-au avut ziua am înțeles că MACAVEI era șeful, dar care am auzit ulterior că era DABIJA”.

Faptele de mai sus sunt confirmate prin declarația acuzatului BOIA IOAN, care mergând la acuzatul BĂRA GHEORGHE a întâlnit acolo pe cei 6 bandiți din banda teroristă a lui DABIJA.

Acuzata BUCEA CONSTANȚA, soția acuzatului BUCEA NICOLAE, fost preot greco-catolic, a luat legătura cu acuzata ALEXANDRA POP care i-a făcut o vizită la domiciliu în luna februarie 1949 și a spus că are legătură cu acuzatul DABIJA NICOLAE. I-a mai spus că a urmărit pe un organ al Securității și că a cules informații asupra depozitului de armament și muniții din Câmpeni. Avea cunoștință

că soțul ei, acuzatul BUCEA NICOLAE, a avut misiunea de la acuzatul DABIJA să-i facă legături cu anumite persoane fugare din regiunea „De pe ape”.

În legătură cu aceasta, acuzata BUCEA CONSTANȚA declară:

„... Maiorul DABIJA a cerut soțului (meu – n.n.) că dacă ar putea să-i facă legătura cu ceva persoane fugare care ar sta camuflate în regiunea zis „De pe ape”, dar după cum am eu cunoștințe, nu i-a servit.

Referitor la legătura pe care a avut-o cu acuzata ALEXANDRA POP, acuzata BUCEA CONSTANȚA declară:

„În luna februarie, într-o dimineață, am văzut pe SANDA POP venind de undeva, dar de unde nu știu, iar la 2-3 zile venind la mine acasă și întrebând-o mi-a spus la stăruințele mele că a fost la o întâlnire cu maiorul DABIJA, spunând că ea a făcut unele servicii lui DABIJA, urmărind pe un organ al securității din Câmpeni cu numele NICOARĂ”.

Apoi în continuare:

„... Spunându-mi că s-a interesat și are cunoștință de depozitul de muniții și armament din Câmpeni”.

II

Culpabilitatea fiecăruia dintre acuzați se stabilește după cum urmează:

1. DABIJA NICOLAE, maior în rezervă prin demisie se face vinovat prin aceea că:
 - a) A inițiat și organizat banda teroristă în scopul de a unelti contra securității interne a Statului precum și pentru a ataca instituții publice și militare, de a asasina conducătorii politici, de a organiza și a duce la îndeplinire diferite acte de sabotaj ca: aruncarea în aer a unor poduri, noduri de cale ferată, distrugerii de șosele etc.
 - b) A redactat și difuzat un manifest cu conținut antidemocratic, instigator și alarmist.
 - c) A căutat legătură cu Legația Americană pentru a primi ajutoare în bani și arme pe seama bandei.
 - d) A condus un grup înarmat care a atacat și jefuit Percepția din Teiuș, împușcând și rănind grav un funcționar al acelei instituții.
 - e) A redactat și multiplicat un manifest cu caracter vădit antidemocratic și antisovietic, incendiar și alarmist.
 - f) A condus banda teroristă înarmată contra organelor legale trăgând în trupele care au înconjurat banda și dând ordin celorlalți membri ai bandei să tragă în trupe, care cu această ocazie au lăsat trei morți și șase răniți.
2. SCRIDON IOAN, plutonier de Jandarmi din cadrul disponibil, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A făcut parte din conducerea bandei.
 - b) A recrutat și organizat membri în banda teroristă.
 - c) A dat instrucțiuni, membrilor bandei, de înarmare.
 - d) A procurat armament și munițiuni pe seama bandei teroriste.
 - e) A tras în organele legale în ziua de 4 martie 1949.

3. MIHĂLȚAN TRAIAN, mecanic auto, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A recrutat noi membri și i-a condus la banda teroristă în munți.
 - b) A depozitat cereale colectate pe seama bandei teroriste.
 - c) A colectat bani de la membrii bandei pentru procurarea de armament, munițiuni și alimente.
 - d) A tras cu arma în organele legale în ziua de 4 martie 1949.
4. ONEA TITUS, student în Medicină, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A participat și colaborat cu acuzatul DABIJA NICOLAE la organizarea și conducerea bandei teroriste.
 - b) A avut cunoștință și aprobat planurile teroriste ale bandei.
 - c) A primit misiunea de a mijloci fuzionarea bandei teroriste a acuzatului DABIJA cu alte bande similare.
 - d) A tras cu arma în organele legale în ziua de 4 martie 1949.
5. RAȚIU AUGUSTIN, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A recrutat membri pentru bandă și a contribuit cu bani pentru procurarea de armament necesar bandei teroriste.
 - b) A transportat în munți la bandă armament și muniții.
 - c) A tras cu arma în organele legale în ziua de 4 martie 1949.
6. BOLFEA SILVESTRU, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A găzduit la domiciliul său pe șefii bandei teroriste precum și pe alți membri ai bandei.
 - b) A făcut recunoașterea terenului în vederea atacării și jefuirii Percepției din Teiuș.
 - c) A primit de la bandă din banii jefuiți de la Percepția din Teiuș suma de 15.000 lei pentru procurarea de armament și munițiuni pe seama bandei.
 - d) A recrutat, găzduit și îndrumat spre munte elementele noi recrutate pentru bandă.
7. OPRIȚĂ GHEORGHE, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A făcut parte din banda teroristă condusă de DABIJA NICOLAE.
 - b) A cunoscut și aprobat planurile teroriste ale bandei.
 - c) A tras cu arma în organele legale în ziua de 4 martie 1949.
8. POP ALEXANDRA, fără profesie, absolventă a VI clase de liceu comercial, se face vinovată prin aceea că:
 - a) A făcut parte din banda teroristă condusă de acuzatul DABIJA, cunoscându-i planurile și aprobându-le.
 - b) A cules informații cu scopuri subversive despre unele stabilimente și instalații militare și alte instituții de stat pe care i le-a predat bandei a le folosi în scopuri teroriste.
 - c) A procurat pe seama bandei alimente și îmbrăcăminte.
 - d) A luat parte la ședințele bandei unde se hotărau acțiuni imediate.
 - e) A contribuit la multiplicarea manifestelor cu caracter incendiar, instigator și alarmist pe care banda l-a redactat.
 - f) A dat primul ajutor răniților din bandă cu ocazia evenimentelor de la 4 martie 1949
9. ANGHELUȚĂ MIHAI, diplomat, se face vinovat prin aceea că:

- a) A colaborat cu acuzatul DABIJA la redactarea unui manifest subversiv.
 - b) A difuzat acest manifest în București.
 - c) A colaborat la încercarea de luare a legăturii cu Legația Americană, traducând două scrisori în limba franceză.
 - d) A procurat diferite materiale necesare bandei pentru acțiunea propagandistă.
 - e) A ascuns material exploziv destinat bandei.
 - f) A propagat în cercurile sale încadrarea de noi elemente în bandă.
10. NIȚESCU NICOLAE, maior trecut în cadrul disponibil, se face vinovat prin aceea că:
- a) A acceptat însărcinarea dată de acuzatul DABIJA de a face informații militare și politice de care banda avea nevoie.
 - b) A primit un cod cifrat de la acuzatul DABIJA, cu care urma să transmită informațiile culese.
 - c) A procurat pentru bandă material necesar confecționării de aparate teroriste.
 - d) A procurat diferite materiale necesare bandei pentru acțiunea propagandistă.
11. OARGĂ IOAN, student, se face vinovat prin aceea că:
- a) A acceptat intrarea în bandă.
 - b) A luat contact cu conducătorii bandei teroriste unde i s-au adus la cunoștință scopurile teroriste ale bandei.
 - c) A primit misiunea de a procura armament.
 - d) A recrutat și a trimis membri la bandă în munți.
12. MĂGUREANU DUMITRU, elev, se face vinovat prin aceea că:
- a) A acceptat să facă parte din bandă.
 - b) A avut cunoștință de unele planurile teroriste ale bandei.
 - c) A făcut propuneri unui plutonier activ să dea arme și muniții pe seama bandei.
 - d) A avut cunoștință de jefuirea Percepției din Teiuș precum și de aprobat planurile teroriste viitoare ale bandei.
13. MOLDOVAN SIMION, elev, se face vinovat prin aceea că:
- a) A făcut parte din banda teroristă condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE, atașându-se de ei și plecând în munți.
 - b) A avut cunoștință despre planurile imediate ale bandei și de manifestul redactat de acuzatul DABIJA NICOLAE.
14. BUCEA NICOLAE, fost preot greco-catolic, se face vinovat prin aceea că:
- a) A luat contact cu șeful bandei teroriste, acuzatul DABIJA NICOLAE.
 - b) A primit misiunea de la bandă de a culege informații asupra unor stabilimente militare.
 - c) A cules și transmis aceste informații bandei teroriste.
15. BUȚUȚUI VIORICA, casnică, se face vinovată prin aceea că:
- a) A intrat în banda teroristă condusă de acuzatul DABIJA NICOLAE.
 - b) A mers la munte unde a îndeplinit anumite sarcini date ei de către bandă.

16. BOIA IOAN, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A luat legătură cu conducătorii bandei.
 - b) A servit drept călăuză membrilor bandei.
 - c) A primit bani de la conducătorii bandei de a procura alimente și îmbrăcăminte pe seama bandei, misiune ce și-a îndeplinit-o.
17. CĂBULEA PETRU, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) Intrând în bandă a făcut legătura dintre diferiți membri ai bandei.
 - b) A primit misiunea din partea conducătorii bandei de a procura alimente pe seama acestora și a le transporta la munte.
18. IHUȚ TRAIAN, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) S-a încadrat în banda teroristă condusă de DABIJA NICOLAE.
 - b) A activat în cadrul bandei ajutând la construirea unei cabane.
 - c) A avut asupra sa o armă și muniții primite de la bandă.
19. BALEA GHEORGHE, agricultor, proprietar a 11 ha de pământ, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A luat legătură cu banda prin acuzatul DABIJA NICOLAE.
 - b) A procurat alimente și alte obiecte pe seama bandei.
 - c) A contribuit la susținerea bandei din alimentele sale.
20. CEAUȘU TITUS, profesor, fost locotenent-colonel, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A luat cunoștință despre existența bandei și nu a divulgat-o.
 - b) A luat parte la consfătuiri cu caracter subversiv unde s-au discutat chestiuni referitoare la banda teroristă.
21. CARRA IOAN, funcționar, fost locotenent aviator, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A luat cunoștință despre existența bandei și nu a divulgat-o.
 - b) A luat parte la consfătuiri cu caracter subversiv unde s-au discutat chestiuni referitoare la banda teroristă.
22. ȚĂLNARU IOSIF, plutonier activ, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A luat contact cu membrii bandei teroriste.
 - b) A promis unor membri ai bandei teroriste că le va furniza armament.
23. CĂTĂLINA ALEXANDRU, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A găzduit la casa sa membri ai bandei teroriste.
 - b) A vândut unor membri ai bandei teroriste alimente deși știa cine sunt.
24. BÂRA GHEORGHE, agricultor, se face vinovat prin aceea că:
 - a) A avut cunoștință despre existența bandei teroriste.
 - b) A găzduit și alimentat un grup din banda teroristă.
25. BUCEA CONSTANȚA, casnică, se face vinovată prin aceea că:
 - a) A avut cunoștință despre existența bandei teroriste cunoscând pe unul din membrii ei pe care însă nu i-a denunțat organelor în drept.
 - b) A avut cunoștință că soțului ei i s-au cerut informații în legătură cu depozitul de muniții de la Câmpeni de către conducătorii bandei.

III

În drept:

Faptele astfel stabilite constituie crima de trădare și uneltire împotriva securității interne și externe a Republicii Populare Române prevăzute și penalizate de Legea nr. 16/1949, art. 1-3 și 4 și de art. 184-186 C.P. de instigare, de surparea ordinii constituționale prev. și pen. de art. 207 C.P.; de uneltire împotriva ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 P. II-a pct. d, P. III-a și P. IV-a; de răzvrătire prev. și pen. de art. 210 C.P.

Într-adevăr, faptul de a suprima și știrbi independența Statului constituie crimă de înaltă trădare, art. 186 C.P.

De asemenea, faptul de a unelti în orice mod împotriva Securității interne a Republicii Populare Române constituie crimă de înaltă trădare prev. și pen. de art. Legea nr. 16/1949.

Faptul de a săvârși acte de violență în scopul de a schimba forma constituțională a R.P.R. constituie crimă de surpare a ordinii constituționale, art. 207 C.P.

Faptul de a propovădui prin viu grai sau a face propagandă pentru răsturnarea în mod violent a ordinii sociale existente în stat, precum și faptul de a constitui sau organiza asociații secrete cu scopul de mai sus și de a intra în legătură cu vreo persoană sau asociație cu caracter internațional din străinătate sau din țară constituie delictul de uneltire contra ordinii sociale, art. 209 C.P.

Faptul de a tăinui sau a omite să denunțe un complot sau crime prevăzute de art. 207, comite delictul de omisiune a denunțării, art. 228, art. 230 C.P.

Faptul de a iniția, organiza activa sau participa la organizațiuni de tip fascist, politice sau paramilitare, constituie uneltire contra ordinii sociale, art. 209 P. III-a C.P.

Faptul de a întreprinde acțiuni în favoarea organizațiilor prevăzute în partea I-a, a membrilor sau a scopurilor urmărite de ele, constituie uneltire contra ordinii sociale, art. 209 P. IV-a C.P.

Faptul de a înarma pe locuitori sau a-i instiga să se înarmeze, constituie crimă de răzvrătire, art. 210 C.P.

Faptul de a comite, în fine, mai multe infracțiuni, calificate crime sau delict, înainte de a fi survenit vreo condamnare definitivă pentru vreuna din ele, constituie cumulul de infracțiuni prevăzut și penalizat de art. 101 și 103 C.P.

Ori, toate aceste fapte sunt dovedite în sarcina acuzaților, după cum s-a arătat mai sus, la fiecare în parte.

Pentru aceste motive;

Având în vedere că nu mai este necesară o instrucție prealabilă

Având în vedere și dispozițiunile art. 165 C.J.M.

Opinăm:

Trimiterea directă în judecată sub stare de arest a acuzaților:

1. DABIJA NICOLAE, român, de ani 42, maior în rezervă, căsătorit, domiciliat în Arad, str. Ana Ipătescu nr. 25, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 T. II pct. b și c combinat cu T. III. C.P., art. 210 al. 1, 2, 3 și 4, art. 184-186 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 1, pct. c, art. 3 și 5, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

2. SCRIDON IOAN, român, de ani 27, plutonier de Jandarmi, deblocat, domiciliat în comuna Benic, jud. Alba, în prezent arestat, pentru crimele și delictele

prevăzute și penalizate de art. 210 al. 1, 2, 3 și 4, C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 1, pct. c, comb. cu art. 3, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

3. MIHĂLȚAN TRAIAN, român, de ani 35, lăcătuș, domiciliat în comuna Teiuș, jud. Alba, str. Barbu Lăutaru nr. 9, căsătorit, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 210 C.P. al. 3 și 4 și Legea nr. 16/1949, art. 1, pct. c, art. 3 comb. cu art. 101-103 C.P.

4. ONEA TITUS, român, de ani 24, student, domiciliat în Cluj, str. Anatole France nr. 11, necăsătorit, în prezent arestat, pentru faptele prevăzute și penalizate de art. 210 C.P. al. 3 și 4 și Legea nr. 16/1949, art. 1, pct. c, comb. cu art. 3, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

5. RAȚIU AUGUSTIN, român, de ani 26, agricultor, domiciliat în comuna Sărmășel, jud. Cluj, necăsătorit, în prezent arestat, pentru faptele prevăzute și penalizate de art. 210 C.P. al. 3-4 și Legea nr. 16/1949, art. 1, pct. c, comb. cu art. 3, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

6. BOLFEA SILVESTRU, român, de ani 50, agricultor, domiciliat în comuna Întregalde, jud. Alba, căsătorit, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 T. II pct. b și c combinat cu T. III. C.P., art. 210 al. 3-4, art. 230 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

7. OPRIȚĂ GHEORGHE, român, de ani 22, agricultor, domiciliat în Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 210 al. 3-4, art. 209 T. II. pct. f și Legea nr. 16/1949, art. 4, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

8. POP ALEXANDRA, româncă, de ani 22, fără profesie, domiciliată în comuna Bistra, jud. Turda, în prezent arestată, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 T. II pct. f combinat cu art. 210 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4 toate comb. cu art. 101-103 C.P.

9. ANGHELUȚĂ MIHAI, român, de ani 29, diplomat, domiciliat în București, str. Colonel Papazoglu nr. 41, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. II. pct. a și f combinat cu art. 230 C.P. al. 2 și Legea nr. 16/1949, art. 4, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

10. NIȚESCU NICOLAE, român, de ani 41, maior în rezervă, domiciliat în București, str. parcul Vatra Luminoasă str. B, nr. 13, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. II pct. a și f combinat cu art. 230 al. 2 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

11. OARGĂ ION, român, de ani 23, student, domiciliat în comuna Șeușa, jud. Alba, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. II pct. f.

12. MĂGUREANU DUMITRU, român, de ani 19, elev, domiciliat în Alba Iulia, str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 8, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. II pct. f.

13. MOLDOVAN SIMION, român, de ani 20, elev, domiciliat în Blaj, str. Clujului nr. 100, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. II pct. f și Legea nr. 16/1949, art. 4, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

14. BUCEA NICOLAE, român, de ani 39, de profesiune preot greco-catolic, domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, în prezent arestat, pentru crimele și delictele

prevăzute și penalizate de art. 190 C.P. pct. 1 și art. 193 C.P. al. 2, și Legea nr. 16/1949, art. 4, al. 2, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

15. BOIA IOAN, român, de ani 39, agricultor, domiciliat în comuna Lupșa, jud. Turda, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. IV.

16. BUȚUȚUI VIORICA, româncă, de ani 30, casnică, domiciliată în comuna Întregalde, jud. Alba, în prezent arestată, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. II pct. e combinat cu art. 231 C.P.

17. CĂBULEA PETRU, român, de ani 28, agricultor, domiciliat în comuna Lupșa, jud. Turda, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. IV.

18. IHUȚ AVRAM, român, de ani 30, agricultor, domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 T. II pct. f și Legea nr. 16/1949, al 4, toate comb. cu art. 101-103 C.P.

19. BALEA GHEORGHE, român, de ani 47, agricultor, domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 209 C.P. T. IV.

20. CEAUȘU TITUS, român, profesor, fost locotenent colonel, în prezent în rezervă, domiciliat în București, Calea Călărași nr. 13, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 228 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4, al. 2, comb. cu art. 101-103 C.P.

21. CARRA ION, român, funcționar, fost locotenent colonel rezervă, domiciliat în București, Calea Victoriei nr. 31, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 228 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4, al. 2, comb. cu art. 101-103 C.P.

22. ȚĂLNARU IOSIF, român, de ani 30, plutonier activ, domiciliat în Alba Iulia, str. Karl Marx nr. 11, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de Legea nr. 16/1949, art. 4, al. 2.

23. CĂTĂLINA ALEXANDRU, român, de ani 52, agricultor, domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 228 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4, al. 2, comb. cu art. 101-103 C.P.

24. BÂRA GHEORGHE, român, de ani 49, agricultor, domiciliat în comuna Mușca, jud. Turda, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 228 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4, al. 2.

25. BUCEA CONSTANȚA, româncă, de ani 43, casnică, născută în anul 1906, luna februarie, ziua 16, cu domiciliul în comuna Bistra, jud. Turda, în prezent arestată, pentru crimele și delictele prevăzute și penalizate de art. 228 C.P. și Legea nr. 16/1949, art. 4, al. 2, comb. cu art. 101-103 C.P.

Făcut la Sibiu ... 1949.

PROCUROR MILITAR

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 290-338.

162.

1949 septembrie 20, Sibiu. Telegrama D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București, prin care raportează arestarea lui Macavei Traian.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 113454/21 septembrie 1949
Registratura Generală

S.I.: urmărește rezultatele operației; în cazul că indivizii sunt legionari veți da lucrarea la S.2.

(ss) Indescifrabil

Telegramă

D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București

Sibiu nr. 1502 Stat cuv. 55 din 20 septembrie 1949, orele 22, 45

Raportăm că azi, data de mai sus, banditul Macavei Traian a fost arestat în comuna Tomești, jud. Hunedoare. Numitul în prezent se găsește la această Direcțiune de Securitate și rezultatul cercetărilor îl vom raporta de urmărire.

Locotenent colonel de Securitate Gheorghe Crăciun

Nr. 5/22613 din 20 septembrie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 166.

163.

1949 [septembrie 21, Sibiu]. A douăsprezecea declarație a maiorului Dabija despre folosirea trotilului în lupta din 4 martie 1949 și despre atacul asupra Percepției din Teiuș.

Copie

DECLARAȚIE

Subsemnatul DABIJA NICOLAE, cu ultimul domiciliu în Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, declar următoarele:

În completare la declarațiile anterioare mai declar că în prima cabană de pe Muntele Mare se găseau după câte îmi amintesc următoarele persoane:

PASCU CORNEL, MIHĂLȚAN TRAIAN, DECEAN, BOCAN IANCU, un student înalt, șaten, care a fost rănit la un picior și CIGMĂIANU.

La a doua cabană mă găseam eu, frații MACAVEI, ONEA TITUS, soții MAIER, SCRIDON IOAN, VANDOR VICTOR, ONIGA EMIL, SANDA POP, OPRÎȚĂ GHEORGHE, de restul nu-mi pot aminti numele lor din cauza faptului că erau veniți numai de două zile la cabană.

În momentul când am fost alarmați de focurile trase de sentinela noastră, ne-am echipat, deoarece eram dezbrăcați. Până să ne echipăm, a fost înconjurată și cabana a doua în care mă găseam și eu. Pentru a ieși din cabană și a ne face drum printre trupele Securității care se postaseră în jurul și în fața cabanei, am aruncat personal două-trei cartușe de trotil ce fuseseră amorsate cu câteva zile înainte, după care am deschis foc cu carabina chiar din ușa cabanei, dând ordin în acest timp să iasă toți din cabană. În timpul luptei nu am observat dacă a căzut cineva din trupele Securității. După ce am aruncat ultimul cartuș de trotil, fugitiv, am observat că un ostaș din stânga cabanei, unde căzuse trotilul, s-a aplecat să ridice ceva de jos. Menționez că nu pot preciza că dacă după trotil sau altceva a făcut ostașul această mișcare. Ulterior am auzit de la organele Securității că acel soldat a fost zdrobit de explozia trotilului în partea stomacului.

Prin amorsarea trotilului se înțelege a se introduce în locașul făcut în trotil capsa cu fitilul respectiv.

Dacă peste trotil se pune sârmă sau alt obiect de metal i se dă o putere mai mare de distrugere.

Pentru a fi pregătiți a desfășura acțiunile pe care ni le-am propus, cea mai mare parte din membrii organizației au venit înarmați, iar restul de armament, munițiuni și exploziv a fost procurat de frații MACAVEI. Menționez că trotilul, capsele și fitilul au fost aduse de frații MACAVEI.

La cabană au fost aduse cca 4-5 kg trotil, iar circa 40-45 kg trotil au fost depozitate la un locuitor numit GIURI din com. Cărpiniș, jud. Turda. De acest lucru știe COSMA PETRU care l-a adus, IOSIF CĂBULEA și SCRIDON IOAN. Precizez că din cele 45 kg trotil am aruncat numai 2-3 cartușe, iar restul probabil a fost luat de către ceilalți membri ai organizației în momentul luptei, iar o parte a fost găsit de organele Securității.

În legătură cu jefuirea Percepției din Teiuș declar:

În ziua de 18 decembrie 1948, BOLFEA SILVESTRU și PASCU CORNEL au fost trimiși să facă recunoașterea Percepției din Teiuș. Întorcându-se la șura lui BOLFEA SILVESTRU în aceeași seară cu rezultatul că în Percepție s-ar găsi cca 5-6.000.000 lei și că e slab păzită Percepția, am luat hotărârea ca în seara de 22 decembrie 1948 să atacăm Percepția. În acest scop ne-am deplasat în noaptea de 21 spre 22 decembrie, din regiunea Întregalde în viile din apropierea Teiușului unde am stat adăpostiți într-o cabană nelocuită toată ziua de 22 decembrie 1948. În seara zilei de 22 decembrie 1948 ne-am deplasat la Teiuș și pe la orele 18-18,30, după ce am făcut din nou o recunoaștere am intrat în Percepție în felul următor:

TRAIAN MACAVEI și SANDU MAXIM în camera din dreapta Percepției unde se găsea numai o persoană. În camerele din stânga unde se afla casa de bani am intrat eu, SANDU MACAVEI și PASCU CORNEL. Afară am lăsat de pază pe IOSIF /CLOMBEA/ CĂBULEA.

La intrarea în Percepție, funcționara de acolo a dat un strigăt de spaimă care l-a alarmat pe receptor din camera vecină. Acesta, intimidat, nu a știut ce să mai facă și s-a aruncat înspre ușă, însă a fost împiedicat de mine ca să iasă afară. În acest timp SANDU MACAVEI s-a dus la casa de bani care era deschisă și a luat toți banii. Receptorul, în zăpăceala în care se găsea, s-a îndreptat din nou spre mine,

însă l-am intimidat cu un foc de pistol tras în aer. Într-un moment de neatenție, receptorul s-a azvârlit asupra lui PASCU CORNEL și a vrut să se ia la luptă cu el. PASCU CORNEL l-a lovit cu pistolul în cap și l-a trântit peste o masă. Crezând că este inofensiv nu i-am mai dat atenție și la un moment dat s-a repezit la mine prinzându-mă de mâna în care țineam pistolul. În acest timp SANDU MACAVEI a ieșit din casieria Percepției și a observat lupta dintre mine și receptor, crezând că sunt în pericol, SANDU MACAVEI a tras un foc de pistol care l-a rănit pe receptor în față. După acest foc, receptorul a pus mâinile pe față și a ieșit din cameră înaintea noastră. După cele petrecute am părăsit cu toții Percepția.

Menționez că în ziua de 4 martie cu ocazia atacului de pe Muntele Mare am dat ordin membrilor din organizație să iasă afară din cabană și să deschidă foc asupra trupelor Securității care ne înconjuraseră.

În ceea ce privește pe numitul CĂTĂLINA ALEXANDRU, îmi amintesc că la ajungerea în Muntele Mare, SANDU MACAVEI s-a dus la el acasă și a avut o convorbire cu acesta. Personal nu l-am cunoscut și nu am stat niciodată cu el de vorbă.

Aceasta-mi este declarația pe care o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

(ss) N. Dabija

25 martie 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 409-411.

164. **1949 septembrie 21, Sibiu.** Probă scrisă de N. Dabija cu mașina de scris a organizației, după proclamația originală.

*Scrisă în fața noastră de acuzatul Dabija Nicolae
Azi 21 septembrie 1949 la Sibiu
Slt. de Securitate
(ss) Indescifrabil*

PROCLAMAȚIA
FRONTULUI APĂRĂRII NAȚIONALE
CĂTRE ROMÂNI ȘI TOATE NAȚIONALITĂȚILE CONLOCUITOARE

Clica comunisto-jidovită, compusă din cei mai josnici trădători de Neam și Țară, cu totul străină de sfânta noastră credință strămoșească, de obiceiurile și tradițiile Neamului și de toate jertfele și sacrificiile făcute de-a lungul veacurilor de Poporul Român pentru libertate și independență s-a înscăunat acum patru ani la conducerea scumpei noastre Patrii, prin forță și cu ajutor străin.

Această bandă de nemernici și ticăloși, dornică numai de măririi și de mari demnități, avidă de bun trai și îmbogățire, s-a transformat în cele mai credincioase și

devotate slugi ale Moscovei, de la Petru cel Mare și până în zilele noastre nu a urmărit decât un singur scop:

Subjugarea tuturor popoarelor vecine sub călcâiul Moscovei, pentru a se realiza un mare imperiu PANN-SLAV.

În trecut Rușii și-au făcut drum spre Occidentul Europei și Balcani, folosindu-se de pretextul că apărau popoarele creștine de persecuțiile semilunei. Dar cum epoca războaielor religioase a trecut demult, Rușii de astăzi, credincioși planului strămoșilor lor, pentru a-și face din nou drum prin aceste părți ale Europei, au substituit Crucea prin IDEEA COMUNISTĂ. Adică sub motiv că urmăresc fericirea și bunăstarea claselor muncitoare din întreaga lume, ei îngenunche țară după țară.

Comunismul profetizat de Lenin și pus în aplicare de perfidul său apostol Stalin, este cea mai odioasă propagandă imperialistă, de subjugarea popoarelor, unică în istoria omenirii.

Scrise de subsemnatul la mașina proprie a organizației cu care au fost scrise și proclamațiile originale.

(ss) N. Dabija

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 4.

165. **1949 septembrie 21, Sibiu.** A noua declarație a lui Scridon Ioan, cu completări la precedentele.

DECLARAȚIE

Subsemnatul SCRIDON IOAN, cu ultimul domiciliu în comuna Benic, jud. Alba, declar următoarele:

În completare la declarația dată anterior fac următoarele precizări:

În ziua de 4 martie 1949, cu ocazia luptelor de la Muntele Mare, precizez că în prima cabană se găseau numiții:

PASCU CORNEL, DECEAN PETRU, MITROFAN LUCIAN, MIHĂLȚAN TRAIAN, IHUȚ TRAIAN, SĂLĂGEAN NICOLAE, CLONȚA VASILE, BUȚUȚUI VIORICA, în a doua cabană au fost numiții: SUBSEMNATUL, DABIJA NICOLAE, ONIGA EMIL, MAIER IOSIF, MAIER ELEONORA, MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, ONEA TITUS, CIGMĂIANU IOAN, OPRIȚĂ GHEORGHE, VANDOR VICTOR, BREAZU IULIU, CÂMPEANU TRAIAN, MOLDOVAN SIMION, RAȚIU AUGUSTIN și SANDA POP.

În ceea ce privește cantitatea de trotil pe care a posedat-o organizația nu pot face precizări întrucât era procurată în momentul în care subsemnatul am sosit sus la munte. Atât pot preciza, dar din ceea ce s-a spus de MACAVEI TRAIAN, am înțeles că ar avea o cantitate de 50 kg care după cum am auzit că s-ar găsi ascunsă în comuna Cărpiniș în Cătunul Vârtop la un cetățean al cărui nume nu-l știu.

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu.

Azi 21 septembrie 1949.

(ss) Scridon Ioan

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 413.

166. 1949 septembrie 21, Sibiu. Declarația lui Maxim Alexandru despre atacarea Percepției din Teiuș.

DECLARAȚIE

Subsemnatul MAXIM ALEXANDRU cu ultimul domiciliu în comuna Sălciile jud. Prahova, declar următoarele:

Completarea declarației date anterior; mai menționez următoarele:

După ce a fost proiectat atacul Percepției din Teiuș de DABIJA NICOLAE, în seara zilei de 22 decembrie 1948, am luat parte următorii:

DABIJA NICOLAE, MACAVEI TRAIAN, MACAVEI ALEXANDRU, PASCU CORNEL, IOSIF și subsemnatul. Atacul a decurs după cum urmează:

Ajungând la Percepție, DABIJA NICOLAE, ALEXANDRU MACAVEI și PASCU CORNEL au intrat în biroul casieriei unde s-au tras 5 focuri de pistol și de unde s-a luat suma de 310.000 lei, subsemnatul și MACAVEI TRAIAN au intrat în biroul de control și verificări unde se afla un singur funcționar pe care MACAVEI TRAIAN l-a somat să ridice mâinile sus, după care eu m-am reîntors pe coridorul care dădea afară, iar intrarea era păzită pe dinafară de dezertorul numit IOSIF. Atacul a durat cam 5 minute.

După jefuirea banilor, în drum spre comuna Întregalde, ALEXANDRU MACAVEI ne-a spus că el a tras în percepător și l-a rănit grav, iar DABIJA și PASCU CORNEL au tras în sus pentru a intimida pe percepător și pe încă un individ care se afla acolo.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nefiind forțat de nimeni.

(ss) Maxim Alexandru

Sibiu, 21 septembrie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 414.

167.

1949 septembrie 23, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează la D.G.S.P. București rezultatul primelor cercetări în legătură cu Macavei Traian.

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU
Nr. 5/8589 din 23 septembrie 1949

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 115388/24 septembrie 1949
Registratura Generală

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Obiect:

Referitor la rezultatul primelor cercetări în legătură cu numitul MACAVEI TRAIAN.

Urmare raportului nostru telegrafic nr. 5/22613 din 20 septembrie 1949, raportăm mai jos rezultatul primelor cercetări în legătură cu banditul MACAVEI TRAIAN:

Susnumitul a devenit membru al organizației subversive prin intermediul lui VANDOR VICTOR, prin luna august 1948, care i-a făcut cunoștință cu preotul SUCIU, care la rândul lui i-a făcut cunoștință cu presupusul student SANDU MAXIM. Preotul SUCIU l-a pus la curent cu existența unei organizații subversive teroriste și cu planurile ei, încercând a obține adeziunea lui MACAVEI pentru intrarea acestuia în organizație. După ce acesta îl pune în legătură cu SANDU MAXIM, MACAVEI TRAIAN arată că ALEXANDRU MAXIM, într-o convorbire avută între ei, i-a spus că dispune de mari cantități de armament și munițiuni, de legături cu oameni superiori din București și că are o organizație subversivă.

Banditul MACAVEI TRAIAN recunoaște că după această convorbire a devenit membru al organizației subversive a lui MAXIM ALEXANDRU și Comp.

Mai târziu cu câteva zile, a luat contact cu PASCU CORNEL prin intermediul lui VANDOR VICTOR (cu care se cunoșteau, fiind colegi de școală), iar PASCU CORNEL de asemenea i-a spus că și el are o organizație subversivă. MACAVEI TRAIAN după ce ia cunoștință de aceasta, sugerează ideea unificării organizațiilor într-un singur nucleu (organizație mare). Prin luna septembrie 1948, fiind la Arad, s-a întâlnit cu numitul DABIJA NICOLAE, maior în rezervă, cu care apoi a discutat toate cele ce le-a discutat și cu PASCU CORNEL și MAXIM ALEXANDRU, la care DABIJA îi întărește convingerea, spunând că dacă într-adevăr există acele organizații subversive și materialul de care a vorbit MAXIM ALEXANDRU, s-ar putea într-adevăr începe o acțiune puternică contra actualei ordine în Stat.

După această discuție MACAVEI TRAIAN pleacă la Timișoara unde-și stabilește domiciliul în comuna Satchinez, până după data zilei de 10 octombrie 1948, când fratele lui MACAVEI ALEXANDRU săvârșește crima de omor împușcând 2 plutonieri majori care veniseră în casa lor.

După comiterea acestei crime, MACAVEI TRAIAN își aduce fratele la Arad unde au stat mai mult timp.

După un oarecare timp frații MACAVEI se deplasează din Arad pentru a-și aduce copilul de la Bucium-Montari – Alba, iar în drum spre acesta s-au abătut pe la VANDOR SABIN unde s-au întâlnit din nou cu SANDU MAXIM, AVRĂMUȚ DUMITRU și VANDOR VICTOR, care împreună le-au făcut propunerea să atace banca din Ighiu-Alba, însă neavând armamentul necesar pentru aceasta, nu au trecut la fapt.

De acolo merg și iau legătura cu DABIJA NICOLAE, cu care după ce se înțeleg trec la constituirea unei bande subversive în regiunea Muntele Mare-Alba. Pentru constituirea acestei bande susnumitul depune o bogată activitate organizatorică, reușind împreună cu DABIJA NICOLAE, PASCU CORNEL și MAXIM ALEXANDRU să constituie într-adevăr o bandă teroristă compusă din mai mulți membri, care își fixează sediul în punctul numit „MUNTELE MARE”.

În ziua de 4 martie 1949, când organele competente au trecut la acțiune în contra acestor bande, MACAVEI TRAIAN a luat parte efectiv la luptele duse în contra trupelor de Securitate, însă nu a fost prins, reușind să fugă și să se ascundă prin județ la următorii: ACHIM ALEXANDRU, comuna Bucium-Alba, CIAMA NICOLAE tot din Bucium, ROMUL IONUȚ tot din Bucium, BAR TRAIAN comuna Vârtop-Alba, GHEORGHE lui BUSTAN, Vârtop-Alba, VANDOR SABIN comuna Întregalde-Alba, SILVESTRU cunoscut de VANDOR SABIN din comuna Întregalde, SOFICA lui TOMELEU, comuna Mușca-Turda, SALVINA FONOAGHE din aceeași comună, ultimele două foste membre în „Liga Ardeleană a Moșilor”.

Numitul MACAVEI TRAIAN arată munițiunile și armamentul de care știe că se mai află la următorii locuitori:

1. BAR TRAIAN, comuna Vârtop-Alba, un pistol mitralieră M.P. cu 40 cartușe, una centură cu un port pistol și efectele lui MACAVEI TRAIAN pe care le purta în munte.

2. GHEORGHE lui BUSTAN, din aceeași comună unde a fost găzduit o zi și una noapte, se găsesc două tabele nominale cu numele membrilor din banda teroristă din Muntele Mare, care i-au fost date de MACAVEI TRAIAN spre a fi păstrate.

3. GHIURI lui IACOB din comuna Cărpiniș, cătunul Vârtop, se găsește o ladă cu cca 35 kg trotil, fapt ce este afirmat și de DABIJA NICOLAE.

4. ROMUL IONUȚ din comuna Bucium-Montari, la care se găsește una armă militară tip rusesc cu 3-4 cartușe, un port magazie și una magazie de rezervă.

5. ACHIM ALEXANDRU, din aceeași comună, una armă militară „Steyer”, cu 10-15 cartușe.

6. PUȘCAȘ fiul, din comuna Stremț știe de unul sau 2 saci cu grenade ascunse în niște paie.

7. În comuna Mogoș TUPU VICTOR, în prezent reținut, știe unde se găsește una ladă cu grenade.

8. Tot în comuna Mogoș este un anume DANU care știe una pușcă mitralieră germană cu 2 benzi de cartușe.

Cercetările vor continua și vom raporta de urmare, iar la cele de până acum vom lua măsurile de rigoare.

LT.-COL. DE SECURITATE

(ss) Gh. Crăciun

Locotenent de Securitate

(ss) Nistor Victor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 403-405.

168. **1949 septembrie 29, București.** D.G.S.P. transmite, prin teleimprimator, D.R.S.P. Sibiu textul aprobat pentru a fi comunicat în presa locală în legătură cu procesul grupului Dabija.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Nr. 5S/29099

29 septembrie 1949

TELEIMPRIMATOR

DIRECȚIA REGIONALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI SIBIU

Se va preda imediat tov. col. Crăciun sau tov. căpitan Antoniu

La raportul DVS. referitor la comunicatul ce urmează a fi publicat în presa dvs. locală, tov. ministru a aprobat următorul text:

„Astăzi Tribunalul Militar Sibiu începe judecarea procesului unei bande teroriste în frunte cu DABIJA NICOLAE, SCRIDON IOAN, ONEA TITUS, BOLFEA SILVESTRU și alții”.

D.O.

SLT. DE SECURITATE

(ss) R. Vintilă

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 175.

ORDIN DE BĂTAIE

Repartizarea tovarășilor ofițeri și subofițeri de la această Direcțiune, precum și a trupei de Securitate și organele Miliției pentru asigurarea pazei exterioare și interioare a Tribunalului Civil Sibiu, precum și pentru escortarea arestaților de la penitenciar până la sala de ședințe cu ocazia judecării procesului bandei DABIJA și alții, care proces începe în ziua de 30 septembrie 1949.

Măsuri de pază și securitate încep din ziua de 29 septembrie a.c. orele 24, 30 [sic!]

Paza exterioară și interioară a Tribunalului, precum și a penitenciarului ziua, se compune din 17 (șaptesprezece) posturi fixe iar noaptea se compune din 7 (șapte) posturi fixe cu efective de trupe de Securitate sau Milițieni, precum și din 5 (cinci) posturi de noapte și 17 (șaptesprezece) posturi fixe mobile cu efective din această Direcțiune de Securitate.

Prin postul de ziua se înțelege luarea pazei în primire cu cel puțin o oră înainte de începerea ședinței, iar după terminarea ședinței se va comunica ora începerii posturilor. În timpul mesei posturile vor pleca la masă prin rotație.

Toate posturile de mai sus sunt însemnate cu obiective pe alăturatul plan.

Tovarășii ofițeri și subofițeri din această Direcțiune de Securitate sunt repartizați la posturile arătate mai jos cu consemnele speciale.

1. Tov. slt. AMSTER HUGO, ajutat de tov.-ii plt. major STAN ION și plt. Major BERTHA IOSIF, precum și două organe ale Trupelor de Securitate sau Miliție vor face serviciul în rotație la intrarea principală în clădirea Tribunalului, având ca consemn special de a nu permite intrarea în incinta clădirii numai persoanelor care au invitație specială, pe baza cărora au dreptul să participe la dezbaterile procesului. De asemenea, pot intra în incinta clădirii persoanele care pot dovedi cu citațiuni că au procese în cursul zilei respective sau avocații care au interese de serviciu. În unele cazuri când cetățenii nu pot dovedi cu citații de procese și totuși au proces, se va clarifica situația acestora prin concursul organelor competente.

2. Cetățenii care solicită certificate de cazier vor fi îndrumați în camera de gardă unde li se va rezolva prin organele competente cererile lor.

Nu se permite intrarea nici unei persoane în incinta clădirii cu arme de foc, arme albe sau introducerea pachetelor suspecte. În caz că cineva se găsește cu asemenea obiecte și caută să pătrundă în interiorul clădirii, va fi reținut și înaintat sub pază sigură la această Direcțiune de Securitate. De asemenea, nu se permite intrarea sub nici un motiv a persoanelor cu activitate dușmănoasă față de regim și cunoscută de organele noastre.

Avându-se în vedere că procesul este public și este un proces politic la care proces vor participa oamenii muncii, se va proceda cu mult tact, pentru a nu da loc la comentarii, însă în cazuri de provocări se va proceda cu multă energie.

În timpul mesei, precum și în timpul nopții, nu se permite intrarea nici unei persoane fără aprobarea tovarășului colonel sau locțiitorul dânsului.

2. Tov.-ii plt.-major POPICA IOAN, ajutat de sergent major HODIȘAN GHEORGHE și MAREȘ TEOFIL, sunt repartizați la postul permanent ce se găsește în curtea dintre penitenciar și clădirea Tribunalului, având ca consemn special: cu concursul celor 2 posturi (una permanentă și una de ziua), compuse din organele Trupelor de Securitate sau Miliție, nu permite intrarea nici unei persoane străine în curtea respectivă și nu permite ieșirea din penitenciar nici unei persoane neînsoțite de cel puțin trei organe ale D.R.S.P. însărcinat cu escortarea arestaților.

Atât în timpul zilei cât și în timpul nopții, circulația pe scările din dos este admisibilă numai tovarășilor cu permisie specială.

3. Tov.-ii plt. APOLZAN ION și CAUTIL ȘTEFAN sunt repartizați pentru a forma posturi mobile pe coridoarele parterului de la Tribunal cu următorul consemn special: vor supraveghea toate posturile care au intrat și care staționează pe aceste coridoare, având anumite treburi de aranjat. Cu concursul celor 2 posturi compuse din Trupe de Securitate sau Miliție, se vor lua măsuri pentru interzicerea circulației, persoanelor neapartinătoare Tribunalului (persoane care aparțin Tribunalului vor avea bilete speciale ștampilate și semnate de către tov.-ul Prim Președinte al Tribunalului LONGHINESCU, vor menține cea mai perfectă liniște observând ca oamenii care au terminat treburile, să părăsească clădirea.

4. Posturile din afara clădirilor penitenciarului și Tribunalului vor fi controlate de către organele de control ale Trupelor de Securitate sau Miliție, împreună cu tov. lt. MATEI.

5. Tov.-ii plt. Major BUCERZAN CONSTANTIN împreună cu Tov. plt. GELERU ION, ajutați de cele două posturi compuse din Trupe de Securitate sau Miliție au aceleași atribuțiuni pe etajul I ca și Tov.-ii enumerați la punctul 3.

6. Tov.-ii plt. Major șef SZABO ADALBERT și plut. DORDEA TRAIAN, ajutați de 2 organe din Trupele de Securitate sau Miliție, au aceleași atribuțiuni pe etajul II ca și Tov.-ii enumerați la punctul 3 și 4.

7. Tov. locotenent NISTOR VICTOR și tov. plt.-major BUCUR DĂNILĂ, ajutați de 2 organe ale Trupelor de Securitate sau Miliție, vor bara scările ce duc spre sala de ședințe, care procedând la percheziția corporală a tuturor persoanelor care vor intra în sala de ședințe pe bază de invitații speciale sau pe bază de citațiuni ca martori etc., confiscând eventuale arme de foc sau arme albe găsite asupra acestora. Cu ocazia percheziției corporale se va proceda cu cât mai mult tact, explicând tovarășilor că această măsură este o măsură generală. Pentru percheziționarea femeilor este delegată tov. BURNETE pentru acest scop.

Tov. NISTOR VICTOR și BUCUR DĂNILĂ vor primi încă dispozițiuni ulterioare în acest sens.

8. Tov. slt. CĂLINAȘ ajutat de Tov.-ii plt. Major SIMTION NICOLAE, plt. major CÂRSTIANU CONSTANTIN și sergent major TIMOC MIHAI sunt repartizați de a face serviciu pe coridorul din fața sălii de ședință și vor primi instrucțiuni în acest scop, ulterior.

9. Tov. locotenent DORDEA ION, ajutat de tov. plt. Major CRĂCIUN VASILE și cu un organ din Trupele de Securitate sunt repartizați pentru paza

martorilor și vor face de serviciu în camera repartizată în acest scop, având ca consemn special de a nu permite martorilor să vorbească între ei sau cu alte organe, fie organele Trupelor de Securitate sau Miliție.

Vor avea grijă ca martorii să nu staționeze în jurul geamurilor din acea cameră.

10. Tov. cpt. COZMA ajutat de tov.-ii slt. SELEȘ PAUL, plt. major șef BOGDAN, plt. major șef FALOAIA și plt. Urzică Traian sunt repartizați în interiorul sălii de ședințe. Se vor conforma ordinelor primite de la tov. colonel și tov. Președinte al Tribunalului.

11. Tov. lt. LOPPRICH ȘTEFAN, ajutat de tov.-ii plt. major șef COZMA CORNEL, plt. major șef HEGEDUȘ, plt. major PRODEA ION, plt. major TUDOR ALEXANDRU, plt. major ADAM, plt. major VEREȘ, plt. major MOLNAR EMIL, plt. major STANCU ION și tov. slt. MOLDOVAN, cel din urmă fiind primul ajutor al tov. lt. LOPPRICH sunt însărcinați cu escortarea arestaților de la penitenciar la sala de ședințe a Tribunalului și viceversa, având următoarele consemne speciale:

Escortarea arestaților se face numai pe traseul fixat; nici un arestat nu poate să fie escortat de mai puține persoane decât trei. Escortarea se face în felul următor: de la luarea în primire din poarta interioară a penitenciarului sau din incinta penitenciarului, doi tovarăși mai destoinici vor merge la stânga și la dreapta escortatului, iar al treilea va merge în urma acestuia. Primii doi având grijă ca escortatul să nu poată să încerce a se sinucide prin producerea de leziuni corporale cu obiecte tăioase (bucăți de sticlă) sau să încerce aruncarea prin geam de la etaj.

În timpul cât arestatul este escortat pe scările din dos, cel mai destoinic tov. va merge alături de arestat, având grijă ca arestatul să fie către perete ci nu către balustradă, ceilalți doi tov. din escortă, unul va merge înainte iar al doilea înapoi. Acest procedeu se va face în așa fel ca arestatul să nu observe nimic, însă totuși să i se asigure paza lui.

În caz de încercare de evadare, în timpul transportării, avându-se în vedere paza asigurată 100%, nu se face uz de armă decât în cazul când arestatul a reușit să iasă din incinta Tribunalului sau din curte. Se va căuta a prinde și a demobiliza rapid și fără zgomot.

Tov. lt. LOPPRICH ȘTEFAN în cursul zilei de 29 crt. va instrui cele trei echipe în sensul de mai sus și la fața locului.

12. Restul tov.-ilor din această Direcțiune de Securitate rămân la dispoziția tov. lt. colonel CRĂCIUN GHEORGHE.

13. Se atrage atenția tov.-ilor, că în caz de neexecutare întocmai a celor prevăzute mai sus, rămân personal răspunzători și în caz de abateri vor fi aspru sancționați.

29 septembrie 1949

LT.-COLONEL DE SECURITATE
(ss) Gh. Crăciun

Locotenent de Securitate
(ss) E. Matei

30 septembrie 1949

Dabija Nicolae²¹

În primăvara anului 1948 am cunoscut la Arad pe Traian Macavei, iar după câteva luni l-am cunoscut și pe fratele său Alexandru Macavei. Întrucât frații Macavei nutreau, ca și mine, o dușmănie față de regimul actual, am căzut cu ei de acord ca să facem împreună o organizație subversivă pentru a răsturna acest regim prin forță.

Această organizație subversivă am inițiat-o și condus-o eu. În inițierea și organizarea ei eu m-am sprijinit pe posibilitatea de a obține sprijin din partea anglo-americanilor și în special din partea Ambasadei Americane din București. Eram convins că voi obține acest sprijin, deoarece propaganda permanentă a posturilor de radio Londra și „Vocea Americii” a constituit pentru mine un îndemn politic ca să trec la acțiunile de forță contra regimului în vederea cărora chiar am și inițiat și condus organizația mea.

În consecință m-am deplasat în vara anului 1948 la București, unde la o rudă de a mea, anume Zeronian, am cunoscut pe dna Maria Vasuian despre care am aflat acolo că ar face injecții soției consulului turc din Capitală. M-am gândit atunci că ar fi bine ca prin ajutorul acestei femei să obțin o întrevedere cu consulul turc pentru ca apoi cu ajutorul acestuia să capăt legătura cu personalități reprezentative de la Misiunea Americană din București.

Într-adevăr, am redactat două scrisori pe care apoi vărul meu Angheluță Mihai le-a tradus în limba franceză. Prima din aceste scrisori era adresată Misiunii Americane din Capitală și prin care ceream americanilor ajutor și sprijin pentru organizația mea, în armament, muniții, medicamente și fonduri. A doua scrisoare era adresată consulului turc și prin ea ceream acestuia ca să aibă bunăvoința să predea cea întâi scrisoare reprezentanților Misiunii Americane, pentru ca în felul acesta să pot obține sprijinul și ajutorul sperat de mine.

Într-o dimineață am fost primit de consulul turc și i-am prezentat amândouă scrisorile pe care Angheluță Mihai, precum am arătat, le tradusese în limba franceză și consulul turc a luat ambele scrisori.

O a doua încercare de a lua legătură cu Misiunea Americană din Capitală am făcut-o ulterior prin intermediul unui general care pe timpuri fusese atașat militar la Washington. N-am reușit însă să obțin această legătură.

²¹ Regulă generală: în timpul interogatoriului, inculpatul se afla în boxa acuzaților și era obligat să stea în picioare. Ceilalți acuzați erau evacuați din sala de judecată. Inculpatul trebuia să răspundă strict la întrebările președintelui instanței, care reformula răspunsul la întrebările președintelui instanței, care reformula răspunsul și îl dicta grefierului. Așa se explică existența unor expresii pe care maiorul Dabija nu le-ar fi putut folosi în răspunsurile sale. Avocatul, numit din oficiu, nu intervenea în timpul interogatoriului.

Tot în vara anului 1948 când am fost în Capitală am redactat și multiplicat la mașina de scris un manifest cu un caracter antidemocratic, antirepublican și monarhist. Am trimis mai multe exemplare din acest manifest la diferite persoane ale căror adrese le-am luat din cartea de telefon și din ziare, ca militari deblocați, funcționari comprimați sau epurați, învățători și alții despre care presupuneam că nutresc convingeri dușmănoase față de actualul regim. Am făcut această răspândire de manifeste cu scopul de a stârni o agitație prielnică declanșării unei răzvrățiri destinate să ducă la răsturnarea prin forță a regimului actual. De altfel, pentru a putea începe acțiunea mea aveam nevoie ca să mi se creeze o anumită atmosferă care ar fi făcut ca oamenii să ia cunoștință de inițiativa mea și să-mi dea concursul, ceea ce nu puteam face decât prin răspândire de manifest.

Pe de altă parte, eu aveam nevoie de informații din toate domeniile și mai ales din domeniul politic și cel militar pentru că aceasta era necesar în activitatea organizației mele. Totodată aveam intenția să furnizez aceste informații americanilor în schimbul sprijinului pe care speram să-l obțin de la aceștia în materie de luptă și fonduri. Drept urmare am redactat un formular cuprinzând tot felul de informații din diferite domenii, fiecare dintre acestea fiind numerotată, astfel încât acest formular constituia în același timp un limbaj cifrat. De asemenea am alcătuit un tabel al tuturor județelor țării în care fiecare județ era reprezentat printr-un nume propriu de bărbat sau femeie care începea cu aceeași inițială ca și județul respectiv. Atât formularul arătat mai înainte cât și tabelul acestor județe alcătuiau un limbaj convențional foarte potrivit pentru acela care urma să-mi comunice diferite informații din diferite județe.

Mă interesau informațiuni asupra stării de spirit asupra diferitelor categorii sociale precum și asupra activității diferitelor persoane politice, iar din domeniul militar mă interesau informații cu privire la cantonamentele de trupe, deplasări de trupe, indicații asupra diferitelor unități militare, depozite de muniții și arme, aeroporturi etc.

După ce am redactat acest formular de informații împreună cu tabelul respectiv de județe, am predat în vara anului 1948 la București câte un exemplar din acestea cumnatului meu maiorul deblocat Nicolae Nițescu, urmând ca acesta să culeagă informațiuni și să mi le comunice atunci când i le voi cere pentru a le folosi în acțiunile organizației mele, acțiuni în care socoteam că voi trebui să colaborez cu anglo-americanii despre care aveam convingerea că vor începe războiul contra Uniunii Sovietice precum și contra R.P.R. cel mai târziu în vara anului 1949.

De asemenea și lui Mihai Angheluță i-am cerut să culeagă și să-mi comunice asemenea informații.

Lui Nițescu Nicolae i-am mai cerut, totodată, să recruteze și membri pentru organizația mea, iar ulterior i-am cerut să-mi confecționeze la București niște percutoare și niște grenade. De asemenea i-am cerut să-mi procure mașină de scris, coli de hârtie, plumbagină și alte rechizite, sfoară, unsoare de bocanci precum și bocanci, ca și alte materiale pe care le-am arătat într-o declarație pe care am dat-o cu prilejul anchetării mele.

În ziua de 15 decembrie 1948 am plecat am plecat împreună cu frații Traian și Alexandru Macavei în județul Alba, coborând din tren la stația Coșlari. Noi am

plecat de la Arad și de la Coșlari am mers pe jos mai departe până la un sălaș unde l-am cunoscut pe Bolfea Silvestru. Acesta era chiar sălașul lui Bolfea și acolo m-am întâlnit cu Pascu Cornel, Sandu Maxim și Iosif din Mogoș pe care atunci i-am cunoscut pentru întâia oară. Cu aceștia am pus bazele organizației mele teroriste.

Am hotărât atunci să se treacă la recrutare de oameni pentru organizația noastră, urmând bineînțeles să se recruteze numai elemente dușmănoase regimului actual. Cu acel prilej am dat dispozițiuni lui Bolfea Silvestru, lui Pascu Cornel precum și lui Alexandru Maxim, ca toți acei care îi vor recruta să-i aducă în munți pentru a mări rândurile organizației mele.

De altfel, aceleași dispozițiuni le dădusem și la București lui Angheluță Mihai și lui Nicolae Nițescu.

Cei cu care m-am întâlnit la sălașul lui Bolfea Silvestru au primit din partea mea misiunea de a recruta oameni pentru organizație atât din împrejurimi cât și din depărtare.

Cei mai mulți dintre acei care au venit în rândurile organizației mele erau înarmați, dar o parte dintre ei au venit neînarmați și atunci eu am dispus înarmarea lor. Cei înarmați aveau arme Z.B., pistoale sau arme automate iar frații Macavei ne-au adus și o cantitate de trotil.

Întrucât nu aveam suficiente fonduri și îmi trebuiau bani pentru înarmarea membrilor organizației mele, înainte cu câteva zile de Crăciun 1948 am hotărât împreună cu frații Macavei, cu Pascu Cornel și cu Alexandru Maxim să atacăm și să jefuim Percepția din Teiuș. În consecință în ziua de 20 decembrie am trimis la Teiuș pe Bolfea Silvestru și pe Pascu Cornel ca să facă o recunoaștere la Percepție pentru a vedea dacă sunt sume de bani mai importante în casa Percepției și dacă Percepția nu este prea puternic păzită. La înapoierea lor din recunoaștere aceștia mi-au spus că în casa Percepției este o sumă importantă de bani, deoarece tocmai se încasaseră impozitele, aruncându-mi totodată la cunoștință că Percepția nu este păzită de militari. A doua zi am trimis din nou în recunoaștere pe Bolfea Silvestru și Pascu Cornel care mi-au confirmat informațiile din ajun. Apoi în seara zilei din 22 decembrie pe la orele 6 am atacat Percepția după ce în prealabil Alexandru Macavei se dusesse la casieria Percepției ca să schimbe niște bani și ca să vadă care este situația. Pe Iosif din Mogoș l-am lăsat la poarta Percepției ca să facă de santinelă și să ne dea alarmă în caz de pericol.

Macavei Traian și Alexandru Maxim au intrat apoi în camera din dreapta din Percepție unde au găsit un singur funcționar pe care l-au ținut pe loc sub amenințarea armelor, iar eu cu Alexandru Macavei și cu Pascu Cornel am intrat în cele două camere din stânga și cu amenințarea armelor am jefuit din casa Percepției o sumă de 310.000 lei. Cu acest prilej s-a tras cu arma și receptorul a fost împușcat în gură. După aceea am fugit cu toții înapoi la sălașul lui Bolfea Silvestru din Întregalde, unde din banii jefuiți am dat câte 5.000 lei primă fiecăruia dintre cei ce au participat la acest atac, iar lui Bolfea Silvestru i-am dat 15.000 lei ca să aibă pentru hrănirea și echiparea celor ce ar fi fost recrutați în organizația mea și care trebuiau să treacă pe la sălașul lui pentru ca el să-i conducă la locul unde eu mă adăposteam cu organizația. Tot din acești bani am trimis lui Nicolae Nițescu la București suma de 40.000 lei prin curierul meu Petru Cosma ca să cumpere și să-mi

trimită o mașină de scris, un multiplicator, hârtie, plumbagină și alte rechizite, precum și sfoară, unsoare de bocanci și chiar bocanci. Cu același prilej i-am cerut prin același curier lui Nicolae Nițescu să-mi confecționeze și să-mi trimită 100 de percutoare precum și 10 grenade. Restul banilor i-am dat lui Traian Macavei pentru procurare de armament și munițiuni.

De altfel tot pentru procurarea de armament și munițiuni am plănuit să atacăm depozitul de armament și munițiuni al Batalionului Vânători de Munte din Câmpeni. În acest scop am cules informațiuni asupra pazei acestui depozit prin intermediul Alexandrei Pop care a obținut aceste informații de la preotul Nicolae Bucea. I-am dat totodată Alexandrei Pop suma de 15.000 lei spre a cumpăra slănină, un vițel și alte alimente. Alexandra Pop avea asupra ei un pistol de buzunar, însă ea nu prea știa să mănuiască armele.

Pe Muntele Mare am pornit a doua zi de Crăciun sau a treia zi de Crăciun 1948 și am ajuns acolo la Pădurea Groși la 1 sau 2 ianuarie 1949 și am construit o primă cabană ca adăpost pentru membrii organizației mele. După aceea am construit la o distanță de 50 metri o a doua cabană deoarece prima era neîncăpătoare și eu prevedeam că o să-mi mai vină și alți oameni.

Am împărțit apoi membrii organizației mele pe grupe, iar comandanți de grupe erau Traian Macavei, Scridon Ioan și Pascu Cornel.

Scridon Ioan a verificat armamentul existent și apoi cu ajutorul lui și al lui Traian Macavei am împărțit armamentul și munițiile pe oameni, dând fiecăruia câte o armă și 50 de cartușe. Eu personal aveam o carabină cu muniția respectivă.

Întrucât nu toți membrii organizației mele știau să mănuiască și să întrebuințeze armele, am întocmit un plan de instrucție cu arma, urmând ca Scridon Ioan să se ocupe de această instrucție.

De altfel, în mod sumar oamenii care nu știau să tragă cu arma au fost inițiați de mine și de Scridon Ioan. La cabană aveam și un aparat de radio recepție.

Pentru ca să impun o mai mare disciplină militară celor din organizație, eu am redactat un statut al organizației care avea caracterul unui regulament militar precum și un formular de jurământ pe care oamenii urmau să-l depună tocmai în ziua de 4 martie 1949, însă n-au apucat să facă aceasta deoarece în aceeași dimineață au fost împresurați de către trupele de Securitate. Acest jurământ l-am redactat cu scopul ca oamenii din organizația condusă de mine să se simtă mai legați de ea și să execute cu hotărâre și cu tot devotamentul orice acțiune le-aș fi ordonat eu.

După cum am arătat mai înainte, în afară de armele și munițiile despre care am vorbit, organizația mai dispunea și de o cantitate de trotil, precum și o grenadă Kissel. Trotilul a fost amorsat de mine, adică am pus în interiorul lui capsă cu fitilul respectiv pentru ca batonul pe trotil să facă explozie la atingerea cu pământul, după ceea ce bineînțeles fitilul trebuie să fie aprins cu chibrit.

La mașina de scris pe care o aveam la cabană eu am scris și multiplicat un manifest redactat de mine și pe care l-am citit în fața membrilor organizației mele. De dictat la mașină mi l-a dictat Alexandra Pop, însă manifestul era conceput de mine și avea un caracter ațâțător, antidemocratic, antiguvernamental și monarhist. Acest manifest urma să-l răspândesc printre locuitorii satelor din împrejurimi și chiar în localitățile din regiunile mai îndepărtate pentru a crea o stare de spirit de

agitație și de dușmănie față de regimul actual și pentru a crea o atmosferă prielnică unei răzvrățiri care să ducă la răsturnarea prin forță a regimului.

În ce privește legăturile mele cu alte organizații teroriste am căutat să iau legătura cu organizația lui Popa Ștefan și în acest scop l-am trimis la Popa Ștefan pe Traian Macavei cu o scrisoare, iar Pop Ștefan a trimis vorbă că va veni să vorbesc personal cu el.

Pentru a avea siguranță în locul unde noi ne-am instalat cabanele am alcătuit și un serviciu de pază, iar Alexandra Pop a confecționat un tabel de sentinele. De altfel, chiar Alexandra Pop, înarmată fiind, a făcut și ea santinelă, după cum tot așa a făcut de santinelă Scridon Ioan, Onea Titus, Mihălțan Traian și alți membri ai organizației.

Pentru cazul când am fi fost împresurați de organele autorității de stat am dat membrilor organizației instrucțiuni verbale cum să tragă cu arma asupra acestora. Acest lucru s-a și întâmplat în dimineața de 4 martie 1949 când noi am fost înconjurați de trupele Securității. Cu acest prilej am dat ordin oamenilor să deschidă focul, iar eu personal am tras cu arma și am aruncat și două batoane de trotil pregătite special pentru explozie. Pe acestea le-am aruncat în chip de grenade. În felul acesta eu am putut ieși și mi-am putut croi drum, reușind să fug. N-am putut să văd ce efect au avut aceste explozii asupra oamenilor, dar după câte am auzit ulterior, din rândurile organelor autorității de stat au fost morți și răniți. După ce am văzut că lupta este pierdută am fugit și am rătăcit prin munți, ascunzându-mă în diferite locuri din 4 martie până la 22 martie 1949 când am fost prins în grajdul locuinței unui țăran din Bistra unde mă adăpostisem într-o noapte.

Menționez că scrisoarea corp delict găsită în cabană cu ocazia luptei și scrisă de Angheluță Mihai am primit-o de la acesta și cuprindea informații cu privire la înființarea pedepsei cu moartea. Această lege mă interesa deoarece organizația mea era o organizație ilegală și teroristă. Prin aceeași scrisoare Angheluță Mihai îmi cerea să mă vadă pentru a discuta cu mine un plan conceput de el spre a-l pune în concordanță cu planurile mele, totodată anunțându-mă că a făcut și recrutarea unor noi membri.

În ziua de 4 martie, Scridon, Maxim, Macavei au fost lângă mine. Scridon a luat pistolul mitralieră la care avea o încărcătură de 70 cartușe și a tras cu el. Știu că și Onea Titus a tras. Am vorbit cu Bucea Nicolae și i-am spus în linii mari proiectele mele. Nu a voit să cadă de acord, dar a consimțit să dea concursul. În acest scop i-am dat o scrisoare prin care am arătat tot ce să facă și cum să acționeze, adică să procure arme, să culeagă informații și să facă legătura cu preoții romano-catolici de la Blaj. Știu că Balea Gheorghe era tata lui Sanda Pop care ne-a procurat alimente. Mai știu că o parte din membrii bandei au venit cu două zile înainte de atacul asupra organelor autorității de stat, nu le rețin numele, însă figura le rețin.

Ihuț Avram a fost adus în organizație de Traian Ihuț, care a luat parte la aprovizionarea cu alimente tot timpul cât a fost în organizație precum și la construirea bandei. Știu că Scridon avea asupra lui un pistol „Daimler” cu care a tras în ziua atacului. Mai știu de asemenea că Bolfea Silvestru a făcut recunoașterea Percepției de la Teiuș înainte de atac. În ziua atacului el a fost trimis la Teiuș ca să vadă dacă Percepția are un numerar în casă, s-a înapoiat la ora 2 d.m. și a plecat la

Întregalde. Nu a avut o participare efectivă la atac. Pe urmă a venit la Via unde noi eram ascunși. El nu a fost niciodată la sediul bandei în munți. În privința numelui membrilor recrutați de Bolfea sunt aceia care sunt menționați de mine în dosar. În ce privește Balea Gheorghe, el cunoștea scopurile organizației, deoarece înainte de a veni Sanda Pop în organizație, am avut o consfătuire cu banda cu ocazia în care i-am spus scopul. Motivele ce m-au determinat să iau armamentul de la Sanda Pop a fost că în ziua de 2 martie a venit un lot care nu avea armament și am fost nevoit să iau armament de la ea să-l dau altor persoane. În ceea ce privește Sanda Pop, ea mânuia arma, dar destul de stângace. Sanda Pop avea de asemenea cunoștințe sanitare, în timpul atacului ea pansând răniții. În ceea ce privește activitatea lui Buțuțui Viorica, declar că ea a fost adusă de Pascu Cornel cu două zile înainte de atacul nostru contra trupelor de Securitate și i s-a dat misiunea să pregătească mâncarea.

Mențin în totul declarațiile mele de la dosar date cu ocazia cercetărilor preliminare și care conțin în totul adevărul.

Președinte
Lt.-col. Magistrat

Grefier:

Acuzat:

În completarea declarațiunilor mele arăt că pentru cei care ar căuta să trădeze organizația noastră am dat cuvânt de ordine atacarea și uciderea lor la domiciliile lor sau oriunde s-ar afla și aprinderea caselor lor, aceasta în semn de represalii.

Președinte
Lt.-col. Magistrat

Grefier:

Acuzat:

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 73-77.

171. 1949 septembrie 30, Sibiu. Răspunsurile la interogatoriul luat în instanță inculpatului Nițescu Nicolae.

Copie

30 septembrie 1949

Nițescu Nicolae

Am cunoscut pe Dabija din 1937. În 1948 Dabija a venit la mine la București în vizită, nu-mi amintesc precis luna, într-o după amiază când eram în grădină cu

soția mea. Profitând de faptul că am fost lăsați câteva momente singuri, soția mea fiind plecată, DABIJA a scos din buzunar două hârtii pe care mi-a spus să le ascund. Mi-a atras atenția să nu vorbesc cu nimeni despre aceste hârtii, întrucât erau secrete. Nu-mi reamintesc precis ce conțineau. Era vorba de o serie de întrebări cu caracter militar și politic subversiv. Atunci nu mi-a vorbit nimic despre organizație. Urma să vină altădată spre a-mi da lămuriri, însă nu a venit. Printr-o scrisoare trimisă prin Cosma Petru mi-a cerut să-i procur o serie de materiale, pe care i le-am procurat și anume: hârtie, plumbagină, plicuri, tocure, gumă, unsoare de bocanci, gHEME de sfoară și altele.

Mi-a mai cerut de asemenea să-i procur o sută de amortizoare, niște dispozitive care, puse într-o regiune, legate unele de altele, să avertizeze banda că se apropie cineva. Le-am comandat la două ateliere. Am mai comandat de asemenea la un atelier 50 de percutoare și celelalte părți la alt atelier.

Am făcut această comandă la două ateliere deoarece mi-era frică că aş putea fi descoperiți. După ce au fost gata le-am adus acasă la mine, predându-le lui Angheluță, care făcea parte din bandă. Aceasta o știam chiar de la Dabija. Cele două hârtii care-mi fuseseră date de la prima vizită conțineau un cod secret în care se cereau anumite informațiuni cu caracter militar și politic subversiv. Acest cod era cifrat, deoarece atunci când se răspundea nu trebuia să fie înțeles de altcineva. M-am folosit de acest cod nu în întregime, ci numai în parte, deoarece nu l-am înțeles. Prin martie, prin Angheluță am cunoscut pe Ceaușu și Carra Ioan. Acesta din urmă fiind funcționar la un magazin de unde se puteau procura mărfuri. Angheluță mi-a spus să-i lămuresc pe cei doi în legătură cu Dabija. Eu le-am explicat acestora totul în legătură cu DABIJA, spunându-le și despre scrisoarea primită de la acesta (Dabija). În a doua seară după aceasta au bătut la geam la mine două persoane și a doua zi interesându-mă cine au fost mi s-a spus că au fost Macavei, Onea Titus și nepotul lui Onea. Onea Titus mi-a spus că și el intenționează să plece la DABIJA în munte unde banda era organizată. A mai trimis de asemenea în munte unele rechizite. În ceea ce privește grenadele care mi-au fost cerute și care puteau fi folosite pentru atac sau apărare nu le-am putut confecționa. În ce privește pe Ceaușu și Carra, la punerea lor în cunoștință despre organizația subversivă din munți, ei nu au fost de acord cu aceasta. Am fost determinat să intru în organizație, neavând bani.

Mențin declarația în totul și mai declar că am păstrat în totul secretul bandei.

Președinte
Lt.-col. Magistrat

Grefier:

Acuzat:

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 87 (f-v).

30 septembrie 1949

Scridon Ioan

Pe acuzatul Bolfea Silvestru l-am cunoscut la 17 septembrie 1948 cu ocazia unei adunări a organizației subversive P.N.Ț. Tot în septembrie 1948 m-am întâlnit cu Pascu Cornel în comuna Benic, care mi-a propus să mă înscriu în organizația teroristă formată din național-țărăniști. Eu am primit și m-am înscris, deoarece uram regimul și reformele care s-au făcut de către regim. Fiind primit în organizație am luat parte la ședințele din septembrie 1948 în care am vorbit cu Pascu Cornel și Maxim Alexandru despre această organizație și care au spus că centrul organizației este la București. Eu împreună cu Pascu Cornel, care era numit de Centru ca șeful organizației în județul Alba umblam împreună pentru propagandă. Astfel am fost cu Pascu Cornel prin comunele Galda de Jos, Oiejdeea, Galtiu, Coșlari, la gara Coșlari unde am dat instrucțiuni. Apoi am fost în comunele Întregalde și Mogoș unde am luat contact cu diferiți ai organizației. Scopurile acestei organizații, spuneau Pascu și cu Maxim, era de a lupta cu arma în mână contra regimului și de a ajuta pe americani și englezi care vor face o invazie în România, pe mare, prin aer, cu aviația prin aterizări de parașutiști, iar terestru cu mașini prin Iugoslavia. Tot ei au spus că întreaga țară este organizată și urmează să ne organizăm și noi, pentru ca la momentul potrivit să putem da ajutor americanilor, fiind asigurați că în octombrie va izbucni războiul. În decembrie 1948 m-am întâlnit cu Pascu Cornel și Pascu Petru care mi-au spus că de la București au fost trimiși un general și ofițeri deblocați cu sarcina de a forma conducerea noastră în Muntele Mare. Au mai spus că ei au fost în comuna Benic. Tot în decembrie în ziua de 21, Pascu Petru mi-a spus că conducerea organizației se găsește la Bolfea Silvestru în comuna Întregalde, de unde urmează să plece la munte. În ianuarie 1949 a venit la mine în comuna Benic Bolfea Silvestru cu care am organizat plecarea la munte. În 5 ianuarie 1949 am plecat în comuna Teiuș unde m-am întâlnit cu conducătorul organizației din Beld, căruia i-am spus că plec la munte și tot atunci am aflat că sunt urmărit de jandarmi. La 7 ianuarie am primit o scrisoare de la Maxim Alexandru, aflat în munte, care îmi scria ca să plec și eu acolo. La 21 ianuarie spre 22 am plecat la Muntele Mare, unde am fost primit de maiorul Dabija, care era conducătorul organizației. Mi s-a dat ca sarcină să verific armamentul. Din partea lui Dabija am avut mai multe sarcini între care și aceea de a mă duce cu Macavei Traian în comunele Mogoș și Întregalde după alimente și să iau contact cu membrii organizației. Conducător suprem era Dabija, ajutor Macavei Alexandru, conducător de județ Pascu Cornel, mai fiind în conducere eu, Ihuț Traian, Ihuț Avram și Cloambă Iosif. Eu am avut un pistol mitralieră rus în februarie dat de către Macavei Traian cu 212 cartușe și un încărcător. Toți ceilalți au avut asupra lor arme și cartușe. Acest armament a fost dat cu scopul de a fi întrebuințat pentru executarea planului de acțiune întocmit de către maiorul DABIJA, pentru

atacarea Securității, trupele din apropiere, dezarmarea Miliției, atacarea a diferite bănci de stat.

Serviciul de pază l-am făcut de 2 ori. Acest serviciu îl făceam pentru a observa mișcările oamenilor din comunele învecinate. Maiorul Dabija hotărâse ca toți membrii organizației să depună un jurământ de credință, cu care să lege pe oameni de organizație și astfel să-i aibă pe toți în mână. Eu nu am depus acest jurământ, deoarece urma să-l depunem toți în ziua de 4 martie. În această zi, pe la orele 6-6, 30 dimineața am fost anunțați că s-au apropiat trupele de Securitate Dabija a luat comanda, a împărțit misiunile tuturor, dând ordin să nu se predea nimeni și să deschidă focul. Toți cei din față, adică Macavei Traian, Rațiu Augustin, Pascu Cornel și alții împreună cu Dabija, care a aruncat grenade contra trupelor, au tras cu armele în trupe. Eu nu am tras. Am fugit cu arma împreună cu Pascu și ne-am oprit în comuna Bistra, de unde am plecat în comuna Mogoș unde am rămas o zi și o noapte. Din comuna Mogoș am plecat în comuna Întregalde unde m-am întâlnit cu mai mulți membri dintre care Alexandru Maxim, Moldovan Nicolae și Văndor Sabin. În ziua de 7 martie, aflând că a venit în comună o unitate militară, am fugit în Muntele Capra împreună cu Popa Ștefan și de aici am plecat în comuna Tîbru unde la 8 martie am fost prinși de trupe. Scopul organizației subversive era de a lupta pentru răsturnarea actualului regim. M-am înscris în această organizație fiindcă am fost dat afară din armată, unde fusesem subofițer. Am fost un membru convins.

Mentțin declarația în totul.

Președinte
Lt.-col. Magistrat

Grefier:

Acuzat:

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 78 (f-v).

173. 1949 septembrie 30, Sibiu. Sentința pronunțată de Tribunalul Militar Sibiu în lotul Dabija.

R.P.R. Tribunalul Militar Sibiu
Dosar 828 din 1949

Sentința nr. 816
Lotul Nicolae Dabija

Prezidiul R.P.R., astăzi, 30 septembrie 1949, Tribunalul Militar Sibiu, compus din: lt.-col. magistrat Eftimie Călin – președinte și judecători: mr. magistrat Bica Liviu, lt.-col. combatant Simoi Ioan, cpt. combatant Badiu C-tin, cpt. combatant Andrei Emil, Procuror militar cpt. magistrat Teodorescu Ovidiu, grefier Olaru Stelian, s-au întrunit în ședință publică, în scopul de a judeca pe:

1. Dabija Nicolae, din Aradu Nou
2. Scridon Ion, din Benic, Alba,
3. Mihălțan Traian, din Teiuș, Alba
4. Onea Titus, din Cluj
5. Rațiu Augustin, din Sărmășel, Cluj
6. Opriță Gheorghe, din Balomir, Hunedoara
7. Bolfea Silvestru, din Întregalde, jud. Alba
8. Pop Alexandra, din Bistra, Turda
9. Angheluță Mihai, din București
10. Nițescu Niculae, din București
11. Moldovan Simion, din Blaj
12. Oargă Ion, din Șeușa
13. Măgurean Dumitru, din Alba Iulia
14. Bucea Niculae, din Bistra, Turda
15. Boia Ion, din Lupșa
16. Buțuțui Viorica, din Întregalde
17. Căbulea Petru, din Lupșa
18. Ihuț Avram, din Bistra
19. Balea Gheorghe, din Bistra,
20. Țălnaru Iosif, din Alba Iulia
21. Bucea Constanța, din Bistra
22. Ceașu Titus, din București
23. Carra Ioan, din București
24. Cătălina Alexandru, din Bistra
25. Bâra Gheorghe, din Mușca.

Au fost dați în judecată pentru: crimă de uneltire contra ordinii sociale, crimă de omor, crimă de tâlhărie, delict de deținere ilegală de armament și muniție, complicitate la aceste crime, delict de favorizare a infractorilor.

Judecătorii au arătat că „susnumiții acuzați, înfruntând legile penale din R.P.R., nesocotind străduințele depuse ale clasei muncitoare pentru lichidarea unui trecut a cărui politică a fost generatoare de atâtea neajunsuri pentru țara și poporul român, ignorând încheștarea în luptă pe care întreg poporul muncitor o duce în vederea instaurării socialismului și înlăturării exploatării omului de către om, a vechilor asupritori, s-au constituit într-o organizație subversivă de tip fascist, cu scopul de-a răsturna prin violență ordinea socială din R.P.R.”.

Cu această ocazie procurorul a spus: „Se mai simt zguduirile atmosferice ale celor cinci continente, de strigătul a cinci miliarde de piepturi, când oamenii muncii au sărbătorit, la 2 octombrie, Ziua Internațională a Luptei pentru Pace.

În acest timp Statele Unite și alte state imperialiste se pregătesc de război pentru asuprirea omenirii muncitoare, iubitoare de pace, ațâțând la război prin posturile lor de radio.

Alimentați de o neîmpăcată ură față de transformările socialiste, călăuziți de ideologia nefastă a școlii fasciste, au trecut la acte de teroare, cu tâlhărie și omoruri, pentru desăvârșirea planului urmărit”.

Tribunalul în numele legii hotărăște: cu unanimitate de voturi și fără circumstanțe atenuante condamnă pe acuzații:

1. Dabija Nicolae, 42 ani, maior în rezervă, la moarte prin împușcare și confiscarea averii.

2. Scridon Ioan, plugar, 37 ani, din Benic, Alba,

3. Mihălțan Traian, 35 ani, lăcătuș-mecanic, din Teiuș,

4. Onea Titus, student la medicină, anul VI, 24 ani, domiciliat în Cluj,

5. Rațiu Augustin, 26 ani, plugar, din Sărmășel, Cluj,

6. Opriță Gheorghe, plugar, 22 ani, din Balomiru de Câmp, Hunedoara, pe toți cinci la moarte prin împușcare și confiscarea averii.

7. Bolfea Silvestru, 50 ani, plugar, din Întregalde, la moarte prin împușcare și confiscarea averii.

8. Pop Alexandra, studentă, 22 ani, din comuna Bistra, la muncă silnică pe viață și confiscarea averii.

9. Angheluță Mihai, 28 ani, din București,

10. Nițescu Nicolae, fost ofițer, 42 ani, din București,

11. Moldovan Simion, 20 ani, student, din Blaj, pe toți trei la muncă silnică pe viață și confiscarea averii.

12. Oargă Ion, student, 23 ani, din Șeușa, Alba,

13. Ihuț Avram, plugar, 30 ani, din Bistra, Turda, amândoi la 10 ani muncă silnică și confiscarea averii.

14. Balea Gheorghe, 47 ani, plugar, din Bistra, Turda,

15. Măgurean Dumitru, elev, 19 ani, din Alba Iulia, ambii la 10 ani muncă silnică și confiscarea averii.

16. Boia Ioan, plugar, 39 ani, din Lupșa, Turda, la 8 ani muncă silnică și confiscarea averii.

17. Bucea Nicolae, preot greco-catolic, 39 ani, din comuna Bistra, Turda, la 10 ani temniță grea.

18. Țălnaru Iosif, 29 ani, plutonier activ, din Alba Iulia, la 8 ani închisoare corecțională,

19. Ceașu Titus, 38 ani, profesor, din București,

20. Carra Ioan, funcționar, 40 ani, din București, ambii la 7 ani închisoare corecțională.

21. Căbulea Petru, plugar, din Lupșa, Turda, 27 ani, la 8 ani închisoare corecțională,

22. Cătălina Alexandru, plugar, 51 ani, din Bistra,

23. Băra Gheorghe, plugar, 49 ani, din Mușca, Turda, ambii la 5 ani închisoare.

24. Bucea Constanța, casnică, 43 ani, din Bistra, Turda, la 5 ani închisoare corecțională.

25. Buțuțui Viorica, 30 ani, din Întregalde, Alba, la 1 an închisoare.

La pronunțarea sentinței au fost aduși de Securitate 250 de muncitori și țărani, „care au primit cu satisfacție hotărârea Tribunalului, cu vii aplauze”.

Martorul Râștei Avram a declarat la proces că ziua în care a putut să-l prindă pe maiorul Dabija a fost cea mai însemnată zi din viața lui, pricinuindu-i cea mai mare bucurie.

Rezoluție²²:

Tovarășe col. Dulgheru

Hotărârea Tribunalului Sibiu să fie pusă în practică, în plus să se facă propuneri urgent, din indivizii din listă, care nu au fost condamnați la moarte și au tras cu arma în organele noastre, pentru a se crea un regim mai aspru în închisoare.

(ss) Gheorghe Pintilie

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 19-20.

174. 1949 octombrie 3, Sibiu. Ultimul cuvânt al acuzaților Dabija Nicolae și Scridon Ion, la proces.

Copie

Cuvântul acuzaților

DABIJA NICOLAE

Tov. președinte, tov. judecător și onorat Tribunal, să-mi fie îngăduit în această casă care este astăzi a poporului și în care se împarte dreptate pentru popor, să mă dezbrac de orice ură și patimă omenească și să spun adevărul, ca fost ostaș timp de 20 de ani, care din soldat am ajuns la gradul de maior, fiind decorat în această calitate de două ori cu ordinul „Mihai Viteazu”, dar mai vârtos ca proletar, sunt fiu de muncitor, am încredere în justiția militară din R.P.R. care astăzi este în slujba poporului, nu mai împarte dreptate cu ochii legați. Regret faptele ce le-am comis cu ceilalți coacuzăți care ca și mine sunt țărani și muncitori, cer însă onoratului Tribunal să analizeze profund toate cauzele care m-au determinat să iau calea munților și codrilor și apoi cântărind faptele așa cum s-au petrecut și așa cum le-am recunoscut și declarat am credință că mi se va face o judecată dreaptă.

SCRIDON [IOAN]

²² Pe document există adnotări în dreptul următoarelor nume: Pop Alexandra, Angheluță Mihai, Nițescu Nicolae și Moldovan Simion, toți fiind executați la Cluj, la 2 aprilie 1950, fără a fi condamnați la moarte, pe certificatul lor de deces specificându-se faptul că ar fi murit de T.B.C. pulmonar.

La 20 octombrie 1949, Curtea Militară de Casare și Justiție, prin Decizia nr. 2153, a respins recursurile declarate de toți condamnații (D.P. 141, vol. 7, f. 28).

De asemenea, în ședința din 25 octombrie 1949, Marea Adunare Națională a respins cererile de grațiere ale celor 7 condamnați la moarte (D.P. 141, vol. 7, f. 78).

Rog onorata instanță să controleze și să constate care a fost motivul de declarațiile numiților DABIJA, ONEA, RAȚIU nu au fost trecute în actul meu de acuzare precum și declarația numite Sanda Pop. ați văzut că eu nu am recunoscut că eu am tras. Am fost contra vărsării de sânge, am dovadă că nu am tras nici în lupta întâia, nici în lupta a doua [...]

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 119.

175. **1949 octombrie 4, Sibiu.** Minuta sentinței prin care au fost condamnați membrii organizației conduse de maiorul Dabija.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
TRIBUNALUL MILITAR SIBIU

DOSAR NR. 828/1949

Proces-verbal/ Sentința Minuta/nr. 816
Astăzi anul 1949 luna octombrie ziua 4

Tribunalul Militar Sibiu, deliberând în secret conf. art. 291, 295 precum și pentru motivele ce se vor arăta în corpul sentinței.

În numele legii și fără acordare de circumstanțe atenuante condamnă pe acuzații:

1. DABIJA NICOLAE, de ani 42, maior în rezervă, domiciliat în comuna Aradu Nou, str. jud. Arad, Ana Ipătescu nr. 25

- la MOARTE prin împușcare și la confiscarea averii, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare și omor, făcând aplicațiunea art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 din Legea nr. 16/1949 al. 2, și comb. cu art. 103 C.P. și Legea 212/1948.

- la 15 (cincisprezece) ani MUNCĂ SILNICĂ și la 8 (opt) ani degradare civică, pentru crima de tâlhărie, aplicând art. 529, 531 pct. 5 și 532 pct. 2 C.P.

Conform art. 101 C.P. și 463 C.J.M. execută pedeapsa cea mai grea, cu computarea detențiunii preventive de la 21 martie 1949.

2. Acuzatul SCRIDON IOAN, plugar, de ani 27, din Benic, jud. Alba,

3. MIHĂLȚAN TRAIAN, de ani 35, mecanic, domiciliat din Teiuș, jud. Alba,

4. ONEA TITUS, student din Roșia Montană, jud. Alba,

5. RAȚIU AUGUSTIN, de ani 26, plugar, din Sărmășel, jud. Cluj,

6. OPRÎȚĂ GHEORGHE, plugar, de ani 22, din Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara,

- Pe toți 5 la MOARTE prin împușcare și la confiscarea averii, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare și omor, aplicând art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 al. 2 din Legea nr. 16/1949 și Legea 212/1948.

7. BOLFEA SILVESTRU, plugar, de ani 50, din comuna Întregalde, jud. Alba,

- la MOARTE prin împușcare și la confiscarea averii, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare făcând aplicațiunea art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 al. 2 din Legea nr. 16/1949 și Legea 212/1948.

- la 15 (cincisprezece) ani temniță grea pentru complicitate la crima de tâlhărie, aplicând art. 121 și 123 C.P. comb. cu art. 529, 531 pct. 5 și 532 pct. 2 C.P.

În virtutea art. 101 C.P. și 463 C.J.M. execută pedeapsa cea mai grea, cu computarea arestului preventiv de la 8 aprilie 1949.

Cu acordare de circumstanțe atenuante condamnă pe:

8. POP ALEXANDRA, studentă, de ani 22, din comuna Bistra, jud. Turda:

- La MUNCĂ SILNICĂ PE VIAȚĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv de la 4 martie 1949 pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin constituire în scop terorist, aplicând art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949 și comb. cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M. și art. 157 C.P.

- La 5 (cinci) ani închisoare corecțională pentru delictul de posedare ilegală de arme aplicând art. 32, 33 și 35 lit. a Legea nr. 190/1947.

În virtutea art. 101 C.P. va executa pedeapsa cea mai grea.

9. ANGHELUȚĂ MIHAI, funcționar, de ani 28, din București, str. Colonel Papazoglu nr. 44.

10. NIȚESCU NICOLAE, fost ofițer, maior în rezervă, de ani 41, din București, str. D. Marinescu nr. 13 Parcul Vatra Luminoasă.

11. MOLDOVAN SIMION, student, de ani 20, din Blaj, str. Clujului nr. 100.

Pe toți trei la MUNCĂ SILNICĂ PE VIAȚĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv din 19 martie 1949 pentru primii doi și de la 4 martie 1949 pentru ultimul, toți pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

12. OARGĂ ION, student, de ani 23, din comuna Șeușa, jud. Alba,

13. IHUȚ AVRAM, plugar, de ani 30, din comuna Bistra, jud. Turda.

- La câte 10 (ani) MUNCĂ SILNICĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

14. BALEA GHEORGHE, de ani 47, plugar, din comuna Bistra, jud. Turda,

15. MĂGUREANU DUMITRU, elev, de ani 19, din Alba Iulia, str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 8.

- pe ambii la câte 10 (ani) MUNCĂ SILNICĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

16. BOIA IOAN, plugar, de ani 39, din comuna Lupșa, jud. Turda,

- La 10 (ani) TEMNIȚĂ GREĂ, cu acordare de circumstanțe atenuante, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale,

aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

17. BUCEA NICOLAE, preot, de ani 38, din comuna Bistra, jud. Turda.

- La 10 (ani) TEMNIȚĂ GREA, cu acordare de circumstanțe atenuante, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M.

18. ȚĂLNARU IOSIF, de ani 29, plutonier activ, din Alba Iulia, str. Karl Marx nr. 13.

- La 8 (opt) ani închisoare corecțională, cu acordare de circumstanțe atenuante, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M.

19. CEAUȘU TITUS, de 38 ani, profesor din București, Calea Călărașilor nr. 13.

20. CARRA IOAN, funcționar, de 40 ani, din București, Calea Victoriei nr. 31.

- Pe ambii la câte 7 (șapte) ani închisoare corecțională, cu acordare de circumstanțe atenuante, cu computarea prevenției pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. II C.P., lit. d comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M.

21. CĂBULEA PETRU, plugar, de ani 28, din comuna Lupșa, jud. Turda,

- La 8 (opt) ani închisoare corecțională, 4.000 (patru mii) lei amendă corecțională și la 3 (trei) ani interdicție corecțională, cu computarea prevenției, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 pct. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 463 C.J.M. și art. 157 C.P. și art. 59, 58 pct. 1 și 2 C.P.

22. CĂTĂLINA ALEXANDRU, plugar, de ani 52, din comuna Bistra, jud. Turda,

23. BĂRA GHEORGHE, plugar, de ani 49, din comuna Mușca, jud. Turda.

- Pe ambii la câte 5 (cinci) ani închisoare corecțională, cu computarea prevenției, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu 463 C.J.M. prin schimbare de calificare conf. art. 292 C.J.M. din delictul de favorizare a infracțiunilor prev. și pen. de art. 284 C.P.

24. BUCEA CONSTANȚA, casnică, de ani 43, din comuna Bistra, jud. Turda,

- La 5 (cinci) ani închisoare corecțională, cu computarea arestului preventiv, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. II lit. d C.P. comb. cu art. 463 C.J.M. prin schimbare de calificare conf. art. 292 C.J.M. din art. 209 pct. II C.P. comb. cu art. 4, al. II din Legea nr. 16/1949.

25. BUȚUȚUI VIORICA, casnică, de ani 30, din comuna Întregalde, jud. Alba,

- La 1 (un) an închisoare corecțională, cu acordare de circumstanțe atenuante și cu computarea prevenției pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. II lit. d C.P. comb. cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M. prin schimbare de calificare conf. art. 292 C.J.M. din crima prev. și pen. de art. art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949

În virtutea art. 65 C.P. îi suspendă executarea pedepsei pe timp de 3 ani, plus durata pedepsei, text ce i s-a citit și explicat în ședință.

În virtutea art. art. 463 C.J.M. se compută detențiunea preventivă pentru toți acuzații.

În virtutea art. art. 404 C.J.M. Tribunalul obligă pe condamnații: BUCEA NICOLAE, ȚĂLNARU IOSIF, CEAUȘU TITUS, CARRA IOAN, CĂBULEA PETRE, CĂTĂLINA ALEXANDRU, BĂRA GHEORGHE, la câte 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată, iar pe BUCEA CONSTANȚA și BUȚUȚUI VIORICA la câte 2.500 (două mii cinci sute) cheltuieli de judecată și totodată dispune confiscarea corpurilor delict.

Tribunalul intrând apoi în ședință publică, Președintele, conform art. 299 C.J.M. a dat citire dispozițiilor de mai sus.

Cu drept de apel/recurs/ în termen de 2 zile la Curtea Militară de Casare și Justiție.

Data și citită în ședință publică astăzi 4 (patru) octombrie 1949 (una mie nouă sute patruzeci și nouă.)

Dăm putere și ordonăm tuturor agenților forței publice de a executa sentința, tuturor procurorilor, pentru aducerea ei la îndeplinire, comandanților și ofițerilor forței publice, de a da ajutorul legalmente cerut.

Prezenta sentință s-a semnat de noi.

PREȘEDINTE
Lt.-colonel Magistrat
(ss) Eftimie

Membri: (ss) Indescifrabil
Grefieri: (ss) Indescifrabil

Pentru conformitate cu originalul
Plut.-major de Securitate
(ss) Vaideș Mihail

PROCES-VERBAL

Astăzi 4 octombrie 1949

Sentința de față s-a citit condamnaților, de noi grefierul Tribunalului Militar Sibiu, în prezența domnului Procuror Militar, care i-a încunoștințat că au drept de recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție conf. art. 349-351 și 405 C.J.M. în termen de 2 zile.

Această citire s-a făcut în prezența gărzii sub arme.

PROCUROR MILITAR,
Căpitan Magistrat
(ss) Teodorescu Ioan

Grefieri: (ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 23-25.

176.

1949 octombrie 4, Sibiu. Sentința prin care au fost condamnați membrii organizației conduse de maiorul Dabija.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
Tribunalul Militar Sibiu

DOSAR NR. 828/1949

SENTINȚA nr. 816
Prezidiumul Republicii Populare Române

Astăzi 30 (treizeci) septembrie anul 1949 (una mie nouă sute patruzeci și nouă);

Tribunalul Militar Sibiu, compus conform art. 9-10 C.J.M. din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTORI:

PROCUROR MILITAR:

Grefier de ședință

Lt. Colonel Magistrat Eftimie Călin

Maior Magistrat Bica Liviu

Lt. Colonel comb. Simoiu Ioan

Căpitan comb. Badiu Constantin

Căpitan comb. Andrei Emil

Căpitan Magistrat Teodorescu Emil

Grefier șef Olaru Stelian

Asistenți de grefieri Bădescu Ilie și

Lupu Manole

S-au întrunit în ședință publică, cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 19-22 C.J.M. și având jurământul depus în forma prevăzută de lege, în scopul de a judeca pe acuzații:

1. DABIJA NICOLAE, din Aradu Nou, jud. Arad pentru faptele de:

- delictul de deținere ilegală de armament și munițiuni prev. și pen. de art. 31 lit. a, 33 și 35 din Legea nr. 190/1947;

- crima de omor prev. și pen. de art. 463, 464, pct. 2 C.P. comb. cu crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 din Legea nr. 16/1949 și

- crima de tâlhărie, prev. și pen. de art. 529, 531 și 532 pct. 2 C.P., toate combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.

2. SCRIDON IOAN, din comuna Benic, jud. Alba;

3. MIHĂLȚAN TRAIAN, din comuna Teiuș, jud. Alba;

4. ONEA TITUS, din Cluj, str. Anatole France nr. 11;

5. RAȚIU AUGUSTIN, din comuna Sărmășel, jud. Cluj și

6. OPRIȚĂ GHEORGHE, din comuna Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara pentru faptele de:

- delictul de deținere ilegală de armament și munițiuni prev. și pen. de art. 31 lit. a, 33 și 35 din Legea nr. 190/1947;

- crima de omor prev. și pen. de art. 463, 464, pct. 2 C.P. comb. cu crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 din Legea nr. 16/1949

toate combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.

7. BOLFEA SILVESTRU, din comuna Întregalde, jud. Alba pentru faptele de:

- complicitate la crima de tâlhărie, prev. și pen. de art. 121 C.P. comb. cu art. 529, 531 și 532 pct. 2 C.P. și

- crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949

toate combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.

8. POP ALEXANDRA, din comuna Bistra, jud. Turda;

9. ANGHELUȚĂ MIHAI, din București, jud. Ilfov;

10. NIȚESCU NICOLAE, din București, jud. Ilfov;

11. MOLDOVAN SIMION, din Blaj, jud. Târnava Mică pentru faptele de:

- crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949;

În plus pentru învinuita POP ALEXANDRA și delictul de deținere ilegală de armament prev. și pen. de art. 32 și 35 din Legea nr. 190/1947;

12. OARGĂ ION, din comuna Șeușa, jud. Alba;

13. MĂGUREANU DUMITRU, din Alba Iulia, jud. Alba;

14. BUCEA NICOLAE, din comuna Bistra, jud. Turda;

15. BOIA IOAN, din comuna Lupșa, jud. Turda;

16. BUȚUȚUI VIORICA, din comuna Întregalde, jud. Alba;

17. CĂBULEA PETRU, din comuna Lupșa, jud. Turda;

18. IHUȚ AVRAM, din comuna Bistra, jud. Turda;

19. BALEA GHEORGHE, din comuna Bistra, jud. Turda;

20. ȚĂLNARU IOSIF, din Alba Iulia, jud. Alba; și

21. BUCEA CONSTANȚA, din comuna Bistra, jud. Turda, pentru faptele de:

- crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4, al. II din Legea nr. 16/1949;

- În plus pentru IHUȚ AVRAM și pentru delictul de deținere ilegală de armament prev. și pen. de art. 32 și 35 lit. a din Legea nr. 190/1947;

22. CEAUȘU TITUS, din București, jud. Ilfov; și

23. CARRA ION, din București, jud. Ilfov; pentru faptele de:

- crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. II C.P. lit. d, comb. cu art. 4, al. II din Legea nr. 16/1949;

24. CĂȚĂLINA ALEXANDRU, din comuna Bistra, jud. Turda și

25. BĂRA GHEORGHE, din comuna Mușca, jud. Turda pentru:

- delictul de favorizarea infractorilor prev. și pen. de art. 284 C.P.

Acuzații s-au prezentat în instanță asistați de apărătorii lor numiți din oficiu și anume: Fröhlich Max, Vasile Ilie, Mânzăraru Vasile, Stângu Aurel, Rebega Virgil, Găvozdea Andrei și Borodi Iuliu, toți din Colegiul Avocaților Sibiu.

Președintele, conformându-se art. 265 C.J.M., a stabilit identitatea acuzaților și anume:

1. DABIJA NICOLAE, de ani 42, născut în Galați jud. Covurlui, de profesie maior în rezervă, domiciliat în comuna Aradu Nou, str. Ana Ipătescu nr. 25, jud. Arad, necondamnat;
2. SCRIDON IOAN, de ani 27, născut în comuna Măcăcenii, jud. Turda, de profesie agricultor, domiciliat în comuna Benic, jud. Alba, necondamnat;
3. MIHĂLȚAN TRAIAN, de ani 35, născut în comuna Stremț, jud. Alba, de profesie lăcătuș-mecanic, domiciliat în comuna Teiuș, str. Barbu Lăutaru nr. 9, jud. Alba, necondamnat;
4. ONEA TITUS, de ani 24, născut în Roșia Montană, jud. Alba, de profesie student în anul VI Facultatea de Medicină din Cluj, domiciliat în Cluj, str. Anatole France nr. 11, necondamnat;
5. RAȚIU AUGUSTIN, de ani 26, născut și domiciliat în comuna Sărmășel, jud. Cluj, de profesie agricultor, necondamnat;
6. OPRÎȚĂ GHEORGHE, plugar, de ani 22, născut și domiciliat în Balomir de Câmp, jud. Hunedoara, necondamnat;
7. BOLFEA SILVESTRU, plugar, de ani 50, născut și domiciliat în comuna Întregalde, jud. Alba, necondamnat;
8. POP ALEXANDRA, de ani 22, de profesie studentă anul III Facultatea de Drept Cluj, născută și domiciliată în comuna Bistra, jud. Turda, necondamnată;
9. ANGHELUȚĂ MIHAI, de ani 28, de profesie funcționar, născut în Galați jud. Covurlui, domiciliat în București, str. Colonel Papazoglu nr. 41 necondamnat;
10. NIȚESCU NICOLAE, de ani 41, de profesie maior în rezervă, născut în comuna Căndești, jud. Dâmbovița, domiciliat în București, str. parcul Vatra Luminoasă str. D. Marinescu nr. 13, jud. Ilfov, necondamnat;
11. MOLDOVAN SIMION, de ani 20, născut în Teiuș, jud. Alba, student anul I Academia Comercială București, domiciliat în Blaj, str. Clujului nr. 100, jud. Târnava Mică, necondamnat;
12. OARGĂ ION, de ani 23, student anul I Academia Comercială Brașov, născut și domiciliat în comuna Șeușa, jud. Alba, necondamnat;
13. MĂGUREANU DUMITRU, de ani 19, elev liceul comercial, domiciliat în Alba Iulia, str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 8, necondamnat;
14. BUCEA NICOLAE, de ani 39, preot născut și domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda necondamnat;
15. BOIA IOAN, de ani 39, de profesie agricultor, născut în comuna Cărpiniș jud. Alba, domiciliat în comuna Lupșa, jud. Turda, necondamnat;
16. BUȚUȚUI VIORICA, de ani 30, de profesie casnică, născută și domiciliată în comuna Întregalde, jud. Alba, necondamnată;
17. CĂBULEA PETRU, de ani 28, plugar, născut și domiciliat în comuna Lupșa, jud. Turda, necondamnat;
18. IHUȚ AVRAM, plugar, de ani 30, născut și domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, fost condamnat la 3 luni închisoare corecțională;
19. BALEA GHEORGHE, de ani 47, plugar, născut și domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, necondamnat;

20. ȚĂLNARU IOSIF, de ani 29, de profesiune plutonier activ Geniu, născut în comuna Gârbova de Jos, jud. Alba, domiciliat în Alba Iulia, str. Karl Marx nr. 13, necondamnat;

21. BUCEA CONSTANȚA, de ani 43, casnică, născută și domiciliată în comuna Bistra, jud. Turda, necondamnată;

22. CEAUȘU TITUS, de 38 ani, de profesiune profesor, născut în comuna Botoșești-Paia jud. Dolj, domiciliat în București, Calea Călărașilor nr. 13 necondamnat;

23. CARRA ION, de 40 ani, funcționar, născut în comuna Leova, jud. Cahul, domiciliat în București, Calea Victoriei nr. 31 necondamnat;

24. CĂTĂLINA ALEXANDRU, de ani 52, plugar, născut și domiciliat în comuna Bistra, jud. Turda, necondamnat;

25. BĂRA GHEORGHE, de ani 49, plugar, născut în comuna Sohodol, jud. Alba, domiciliat în comuna Mușca, jud. Turda, necondamnat.

S-a făcut de grefier apelul martorilor și cu această ocazie s-a constatat că sunt prezenți toți martorii acuzării propuși prin referatul introductiv de la dosar; iar apărarea nu are martori propuși.

După aceasta s-a dat citire de către grefier actului de acuzare și a pieselor din dosare iar președintele a încunoștințat pe acuzați despre faptele ce li se impută și a procedat la luarea interogatoriilor lor, cu respectarea dispozițiunilor art. 269 C.J.M. după ce mai întâi le-a arătat dovezile și le-a cerut să spună tot ceea ce găsesc util apărării lor.

În conformitate cu art. 270 C.J.M., președintele dispune interogarea acuzaților separat și în consecință după ce ordonă retragerea acuzaților din sala de ședință s-a procedat la introducerea pe rând și separat a acuzaților care au fost toți interogați, în ordinea următoare:

1. Acuzatul Scridon Ioan, 2. Opriță Gheorghe, 3. Angheluță Mihai, 4. Nițescu Nicolae, 5. Rațiu Augustin, 6. Dabija Nicolae, 7. Oargă Ion, 8. Măgurean Dumitru, 9. Țălnaru Iosif, 10. Moldovan Simion, iar răspunsurile lor s-au consemnat în rezumat de grefier, prin dresarea proceselor-verbale de la dosar.

În virtutea art. 288 C.J.M. și având în vedere că orele fiind 13, 30, președintele dispune suspendarea dezbaterilor până la orele 16, 30, suspendare necesară pentru masa de amiază a judecătorilor, martorilor, acuzaților.

Data și citită în ședință publică azi 30 septembrie 1949.

Astăzi 30 septembrie 1949, orele 16, 30, ședința publică fiind deschisă în același complet, același procuror și grefier precum și toți cei 7 apărători din oficiu, prezenți în instanță, președintele dispune continuarea dezbaterilor, cu interogarea în același mod, separat, a următorilor acuzați:

1. Onea Titus, 2. Ihuț Avram, 3. Boia Ioan, 4. Ceașu Titus, 5. Bucea Constanța, 6. Bucea Nicolae, 7. Băra Gheorghe, 8. Căbulea Petre, 9. Buțuțui Viorica, 10. Bolfea Silvestru, 11. Pop Alexandra, ale căror răspunsuri s-au consemnat în rezumat de grefier, prin dresarea proceselor-verbale de la dosar.

În virtutea art. 288 C.J.M. și având în vedere că orele sunt înaintate, fiind orele 20, președintele dispune suspendarea dezbaterilor până mâine 1 octombrie

1949, orele 8, 30, în vederea mesei de seară și repausul de peste noapte, necesar judecătorilor, martorilor și acuzaților.

Astăzi 1 octombrie 1949, orele 8, 30, Tribunalul Militar Sibiu, întrunit fiind în ședință publică în același complet, același procuror și grefieri prezenți fiind și cei 7 apărători din oficiu, așa cum s-au arătat la începutul dezbaterilor, după ce președintele a declarat dezbaterile ședinței publice deschisă, se procedează în același mod, separat, a următorilor acuzați:

1. Mihălțan Traian, 2. Carra Ioan, 3. Balea Gheorghe, 4. Cătălina Alexandru, ale căror răspunsuri s-au consemnat în rezumat de grefier, prin dresarea proceselor-verbale de la dosar, filele 86-90 volumul ultim.

După ce toți acuzații au fost interogați, pe rând și separat, președintele dispune, conform art. 270 C.J.M. introducerea în ședință a tuturor celor 25 de acuzați, deodată, după care li s-au citit interogatoriile luate în lipsa lor.

S-a procedat apoi la audierea martorilor acuzaării, care au fost ascultați pe rând și separat, cu respectarea dispozițiunilor art. 179, 182, 276 și 279 C.J.M., ale căror depoziții s-au anexat la dosarul cauzei, după cum urmează:

1. Diniș Aron, de ani 61, plugar, comuna Bistra jud. Turda;
2. Popa Ioan, de 42 ani, plugar, din comuna Teiuș, jud. Turda;
3. Mărgineanu Petru, de 46 ani, plugar, din comuna Obreja, jud. Alba;
4. RÂȘTEI Avram, de 43 ani, plugar, din comuna Bistra jud. Turda;
5. Pascu Petru, de 45 ani, plugar, din comuna Benic, jud. Alba;
6. Vasuian Maria, de 53 ani, moașă, din București str. Viitor nr. 143;
7. Breazu Iuliu, de 21 ani, fără ocupație, din comuna Teiuș, jud. Alba.

Vezi depozițiile de la filele 91-97 volumul ultim.

În virtutea art. 288 C.J.M. și având în vedere că orele fiind 13, 30, președintele dispune suspendarea dezbaterilor până la orele 17, 30, suspendare necesară pentru masa de amiază a judecătorilor, martorilor, acuzaților.

Data și citită în ședință publică azi 1 octombrie 1949.

Astăzi 1 octombrie 1949, orele 17, 30, ședința publică fiind deschisă în același complet, același procuror și grefier precum și toți cei 7 apărători din oficiu, prezenți în instanță, președintele a stabilit identitatea acuzaților, constatându-se a fi aceiași de la începutul dezbaterilor, după care se continuă cu audierea restului de martori prezenți, după cum urmează:

1. Ciortea Titus, de 39 ani, fost percepitor comuna Teiuș jud. Alba;
2. Munteanu Ana, 26 ani, funcționară la Percepția din Teiuș, jud. Alba;
3. Florinel Mihai, de 44 ani, plugar, comuna Întregalde jud. Alba;
4. Vândor Victor, de 39 ani, plugar, comuna Întregalde jud. Alba;
5. Decean Florian, de 49 ani, plugar, comuna Mihalț jud. Alba;
6. Maxim Alexandru, de 23 ani, plugar, comuna Sălciile jud. Prahova.

Având în vedere că orele sunt înaintate, este necesară suspendarea dezbaterilor, pentru repausul necesar judecătorilor și acuzaților.

Ținând seamă însă că mâine 2 octombrie 1949 este sărbătoare legală, fiind duminică;

În virtutea art. 288 C.J.M. președintele dispune suspendarea dezbaterilor până luni 3 octombrie 1949, orele 8, când dezbaterile vor continua.

Data și citită în ședință publică azi 30 septembrie 1949.

Astăzi 3 octombrie 1949, orele 8, ședința publică fiind deschisă în același complet, același procuror și grefier precum și toți cei 7 apărători din oficiu, prezenți în instanță, președintele a stabilit identitatea acuzaților, constatându-se a fi aceeași de la începutul dezbaterilor, după care

S-a dat cuvântul Procurorului Militar, care în rechizitoriul său a susținut:

- Condamnarea tuturor acuzaților pentru faptele și cu aplicarea în totul a textelor de lege, arătate în dreptul fiecăruia în ordinul de dare în judecată nr. 6711 din 24 septembrie 1949, de la filele 33-34 dosar volumul ultim, cu următoarele modificări:

- pentru acuzații Boia Ioan și Căbulea Petre cere a se aplica și art. 3 C.P., întrucât faptele s-au săvârșit în decembrie 1948;

- pentru acuzații Cătălina Alexandru și Băra Gheorghe cere schimbarea calificării faptului, din delictul de favorizarea infractorilor prev. și pen. de art. 284 C.P., în delictul de uneltire contra ordinei sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. IV C.P.

În virtutea art. 288 C.J.M. și având în vedere că orele fiind 13, 30, președintele dispune suspendarea dezbaterilor până la orele 17, suspendare necesară pentru masa de amiază a judecătorilor și acuzaților.

Data și citită în ședință publică azi 3 octombrie 1949.

Astăzi 3 octombrie 1949, orele 17, ședința publică fiind deschisă în același complet, același procuror și grefier precum și cei 7 apărători din oficiu, prezenți fiind în ședință și toți acuzații, după ce președintele a stabilit identitatea acuzaților, ca și la începutul dezbaterilor, s-a dat cuvântul apărării, care a susținut:

Avocatul Fröhlich Max, apărător din oficiu pentru acuzații: Dabija Nicolae Scridon Ioan și Oprea Gheorghe a cerut condamnarea cu aplicare de circumstanțe atenuante, așa cum Tribunalul va aprecia în raport de vina fiecăruia.

Avocatul din oficiu Ilie Vasile pentru acuzații: Nițescu Nicolae, Angheluță Mihai, Carra Ioan și Ceaușu Titus, cere în concluziuni condamnarea acuzaților Nițescu Nicolae și Angheluță Mihai, cu aplicare de circumstanțe atenuante, așa cum Tribunalul va aprecia în raport cu vina fiecăruia, iar pentru acuzații Ceaușu Titus și Carra Ioan, a cerut aplicarea de largi circumstanțe atenuante.

Avocatul Mânzăraru Vasile, apărător din oficiu pentru acuzații: Pop Alexandra, Onea Titus, Rațiu Augustin și Mihăițan Traian, cere în ceea ce privește pe acuzata Pop Alexandra și Onea Titus o condamnare în raport cu vina fiecăruia, așa cum va aprecia instanța, dar insistă a se ține seama de sinceritatea acestor doi acuzați, prin care s-au recunoscut faptele în fața Tribunalului, iar pentru Mihăițan Traian și Rațiu Augustin, pune concluziuni de aplicare de circumstanțe atenuante, așa cum va aprecia instanța.

Avocatul Aurel Stăngu, apărător din oficiu pentru acuzații: Bolfea Silvestru, Moldovan Simion, Bucea Nicolae și Bucea Constanța, cere în concluziuni aplicare de circumstanțe atenuante.

Avocatul Rebeaga Virgil, apărător din oficiu pentru acuzații: Oargă Ion, Măgurean Dumitru, Boia Ion și Buțuțu Viorica, cere indulgență în aplicarea pedepselor și aplicare de circumstanțe atenuante.

Avocatul Găvozdea Andrei, apărător din oficiu pentru acuzații: Balea Gheorghe, Cătălina Alexandru și Bâra Gheorghe, pune concluziuni pentru aplicare de circumstanțe atenuante.

Totodată în ceea ce privește schimbarea de calificare solicitată de procurorul militar, pentru acuzații Cătălina Alexandru și Bâra Gheorghe, declară că nu are nimic de obiectat și că nu găsește necesar a solicita suspendarea dezbaterilor sau amânarea proceselor, pentru respectarea apărării, față de această nouă calificare.

Avocatul Borodi Iuliu, apărător din oficiu pentru acuzații: Căbulea Petru, Ihuț Avram și Țălnaru Iosif, cere aplicare de circumstanțe atenuante, apreciind pedeapsa cu vina fiecăruia, în ceea ce privește delictul de uneltire contra ordinii sociale, iar pentru faptul de deținere ilegală de armă pus în sarcina acuzatului Ihuț Avram cere achitarea de orice penalitate.

După ce apărarea a avut ultimul cuvânt, președintele a întrebat pe acuzați dacă mai au ceva de adăugat, în apărare și după răspunsul lor negativ, tribunalul, deliberând în secret;

Având în vedere că dezbaterile orale s-au terminat și urmează a se pronunța sentința;

Văzând însă că pentru pronunțarea sentinței, judecătorilor le necesită un timp mai îndelungat pentru a avea posibilitatea să studieze mai amănunțit toate piesele de la dosar și textele de lege ce urmează a se aplica în cauză;

Pentru aceste motive, Tribunalul în virtutea art. 295 C.J.M. cu unanimitate de voturi, hotărăște amânarea sentinței până mâine, 4 octombrie 1949, orele 11, 30.

Data și citită în ședință publică azi 3 octombrie 1949, după care președintele declară dezbaterile închise și ordonă retragerea acuzaților din sala de ședință, iar Tribunalul se retrage în Camera de Consiliu.

Astăzi 4 octombrie 1949,

Tribunalul Militar Sibiu, în același complet, arătat la începutul dezbaterilor, deliberând în secret, președintele a luat opiniunea judecătorilor, conform art. 290-291 C.J.M. asupra culpabilității și aplicațiunii pedepselor, începând cu cel mai mic în grad, după care

TRIBUNALUL

Având în vedere ordinul nr. 6711 din 24 septembrie 1949 de la dosar, volumul ultim, filele 33-34, prin care următorii acuzați au fost trimiși în judecată pentru faptele arătate în dreptul fiecăruia, și anume:

1. DABIJA NICOLAE, din Aradu Nou, jud. Arad pentru faptele de:
 - delictul de deținere ilegală de armament și munițiuni prev. și pen. de art. 31 lit. a, 33 și 35 din Legea nr. 190/1947;
 - crima de omor prev. și pen. de art. 463, 464, pct. 2 C.P. comb. cu crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 din Legea nr. 16/1949 și
 - crima de tâlhărie, prev. și pen. de art. 529, 531 și 532 pct. 2 C.P., toate combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.
2. SCRIDON IOAN, din comuna Benic, jud. Alba;

3. MIHĂLȚAN TRAIAN, din comuna Teiuș, jud. Alba;
4. ONEA TITUS, din Cluj, str. Anatole France nr. 11;
5. RAȚIU AUGUSTIN, din comuna Sărmășel, jud. Cluj și
6. OPRIȚĂ GHEORGHE, din comuna Balomiru de Cămp, jud. Hunedoara
pentru faptele de:
 - delictul de deținere ilegală de armament și munițiuni prev. și pen. de art. 31 lit. a, 33 și 35 din Legea nr. 190/1947;
 - crima de omor prev. și pen. de art. 463, 464, pct. 2 C.P. comb. cu crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 din Legea nr. 16/1949
toate combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.
7. BOLFEA SILVESTRU, din comuna Întregalde, jud. Alba pentru faptele de:
 - complicitate la crima de tâlhărie, prev. și pen. de art. 121 C.P. comb. cu art. 529, 531 și 532 pct. 2 C.P. și
 - crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949
toate combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.
8. POP ALEXANDRA, din comuna Bistra, jud. Turda;
9. ANGHELUȚĂ MIHAI, din București, jud. Ilfov;
10. NIȚESCU NICOLAE, din București, jud. Ilfov;
11. MOLDOVAN SIMION, din Blaj, jud. Târnava Mică pentru faptele de:
 - crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949;
- În plus pentru învinuita POP ALEXANDRA și delictul de deținere ilegală de armament prev. și pen. de art. 32 și 35 din Legea nr. 190/1947, combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.
12. OARGĂ ION, din comuna Șeușa, jud. Alba;
13. MĂGUREANU DUMITRU, din Alba Iulia, jud. Alba;
14. BUCEA NICOLAE, din comuna Bistra, jud. Turda;
15. BOIA IOAN, din comuna Lupșa, jud. Turda;
16. BUȚUȚUI VIORICA, din comuna Întregalde, jud. Alba;
17. CĂBULEA PETRU, din comuna Lupșa, jud. Turda;
18. IHUȚ AVRAM, din comuna Bistra, jud. Turda;
19. BALEA GHEORGHE, din comuna Bistra, jud. Turda;
20. ȚĂLNARU IOSIF, din Alba Iulia, jud. Alba; și
21. BUCEA CONSTANȚA, din comuna Bistra, jud. Turda, pentru faptele de:
 - crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4, al. II din Legea nr. 16/1949;
 - În plus pentru IHUȚ AVRAM și pentru delictul de deținere ilegală de armament prev. și pen. de art. 32 și 35 lit. a din Legea nr. 190/1947;
22. CEAUȘU TITUS, din București, jud. Ilfov; și
23. CARRA IOAN, din București, jud. Ilfov; pentru faptele de:
 - crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. II C.P. lit. d, comb. cu art. 4, al. II din Legea nr. 16/1949;
24. CĂTĂLINA ALEXANDRU, din comuna Bistra, jud. Turda și

25. BÂRA GHEORGHE, din comuna Mușca, jud. Turda pentru:

- delictul de favorizarea infractorilor prev. și pen. de art. 284 C.P.

Având în vedere concluziunile orale ale Procurorului Militar, precum și susținerile inculpaților făcute personal și prin apărătorii lor în fața instanței în ședință publică;

Având în vedere că din instrucția orală, urmată în cauză în ședință publică, cât și din actele de la dosar care au fost puse în discuția părților, în ședință publică, conform art. 131 Pr. Penală;

Se constată următoarele:

ÎN FAPT:

Susnumiții acuzați, înfruntând legile penale din Republica Populară Română și nesocotind străduințele depuse de clasa muncitoare pentru lichidarea unui trecut, a cărui politică a fost generatoare de atâtea neajunsuri pentru țara și poporul român, ignorând încheștarea în lupta pe care întreg poporul muncitor o duce în vederea instaurării socialismului și înlăturarea exploatarei omului de către om și a vechilor asupritori, au găsit de cuviință să se instituie într-o organizație subversiv-teroristă de tip fascist politică – al cărui inițiator principal este acuzatul Dabija Nicolae – cu scopul de a răsturna, prin violență, ordinea socială din Republica Populară Română.

Astfel, alimentați de o neîmpăcată ură față de transformările sociale din țara noastră, instrumente docile ale unor cercuri care nu nimic în comun cu aspirațiile poporului muncitor și călăuziți de ideologia nefastă a școlii fasciste, parte din acuzați au trecut chiar la acte de teroare ca: tâlhărie și omoruri, pentru desăvârșirea planului urmărit.

Activitatea fiecărui acuzat din acest proces, în desăvârșirea țelurilor urmărite este următoarea:

1. Acuzatul DABIJA NICOLAE, maior de rezervă, din comuna Aradu Nou, jud. Arad;

- acesta, incitat de posturile de radio străine și de anumite cercuri pe care le frecventa precum și datorită convingerilor sale politice, în primăvara anului 1948 ia hotărârea alcătuirii și conducerii unei organizațiuni subversive înarmate, cu scopul de a răsturna, prin violență, ordinea democratică din Republica Populară Română și de a trece la acțiuni de forță contra actualului regim din țară. Această hotărâre a luat-o de comun acord cu acuzații: Macavei Traian și Macavei Alexandru, pe care i-a cunoscut, pe primul în primăvara anului 1948 la Arad, în casa unui prieten al său Oprean Ioan, iar pe Alexandru Macavei l-a cunoscut mai târziu, tot în aceeași casă.

Animat de aceste porniri, acuzatul Dabija Nicolae pleacă la București, pentru a lua legătură cu persoane calificate din Misiunea Americană din Capitală, cărora intenționa a le solicita sprijinul material necesar acțiunii subversive. Aceste legături a încercat să le facă prin consulul turc din București și în acest scop a obținut prin intermediul numitei Maria Vasuian fixarea unei întrevederi într-o zi de marți la orele 11 dimineața, cu consulul turc.

Mai înainte de a ajunge la această întrevedere, acuzatul a redactat, împreună cu acuzatul Angheluță Mihai, membru în organizația sa subversivă 2 scrisori în limba franceză. Prima din aceste scrisori era adresată Misiunii Americane și prin ea se arăta cum a înființat o organizație puternică, subversivă, ce are de scop să treacă

la executarea unei acțiuni de forțe pentru răsturnarea actualului regim din țară și cerea sprijin și ajutor american, în fonduri bănești, precum și în material de luptă ca: armament, munițiuni și medicamente, iar a doua scrisoare era adresată consulului turc și prin ea cerea acestuia ca prin buna sa voință să predea prima scrisoare reprezentanților Misiunii Americane.

Fiind primit la data fixată de către consulul turc, acuzatul i-a predat ambele scrisori.

Acuzatul a mai făcut și a doua încercare de a lua legătură cu Misiunea Americană din Capitală, prin intermediul unui general, care pe timpuri fusese atașat la Washington, dar n-a reușit să obțină această legătură.

Tot în vara anului 1948 când a fost în Capitală, a redactat și multiplicat la mașina de scris un manifest cu un caracter antidemocratic, antirepublican și monarhist, trimițând mai multe exemplare din el la diferite persoane ale căror adrese le luase din cartea de telefon și din ziare, ca militari deblocați, funcționari comprimați sau epurați, învățători și alții despre care presupunea că nutresc convingeri dușmănoase față de actualul regim. În această privință, la ședință, acuzatul declară: „Am făcut această răspândire de manifeste cu scopul de a stârni o agitație prielnică declanșării unei răzvrățiri destinate să ducă la răsturnarea prin forță a regimului actual. De altfel, pentru a putea începe acțiunea mea aveam nevoie ca să mi se creeze o anumită atmosferă care ar fi făcut ca oamenii să ia cunoștință de inițiativa mea și să-mi dea concursul, ceea ce nu puteam face decât prin răspândire de manifest.

Pe de altă parte eu aveam nevoie de informații din toate domeniile și mai ales din domeniul politic și cel militar pentru că aceasta era necesar în activitatea organizației mele. Totodată aveam intenția să furnizez aceste informații americanilor în schimbul sprijinului pe care speram să-l obțin de la aceștia în materiale de luptă și fonduri”.

Tot în scopul urmărit și pentru reușita acțiunii de teroare, acuzatul a mai redactat și un formular cuprinzând tot felul de informațiuni din diferite domenii, pe un limbaj cifrat, ca și un tabel al tuturor județelor țării în care fiecare județ era reprezentat printr-un nume propriu de bărbat sau femeie care începea cu aceeași inițială ca și județul respectiv, pentru ca în modul acesta să poată primi informațiuni asupra diferitelor persoane politice, iar în domeniul militar să primească informațiuni referitoare la cantonamentele de trupe, deplasări de trupe, indicații asupra diferitelor unități militare, depozite de muniții și arme, aeroporturi etc. Formularul de informații împreună cu tabelul arătat, odată redactate, a predat câte un exemplar în vara anului 1948 la București, acuzatului Nițescu Nicolae, urmând ca acesta să culeagă asemenea informații, spre a se folosi în acțiunile organizației sale teroriste, întrucât era convins că anglo-americanii vor începe războiul contra Uniunii Sovietice precum și contra țării noastre, cum singur declară la ședință.

Asemenea informațiuni le-a cerut să-i fie furnizate și de către acuzatul Angheluță Mihai.

Tot pentru realizarea scopului urmărit, i-a mai cerut acuzatului Nițescu Nicolae să recruteze cât mai mulți membri pentru organizația teroristă, apoi mai târziu să-i procure de la București: percutoare și grenade, mașină de scris, hârtie de

scris, plumbagină, plicuri și alte rechizite de birou, sfoară, bocanci, și alte materiale de care avea nevoie pentru organizație.

În ziua de 19 decembrie 1948, acuzatul, după ce are o consfătuire cu frații Macavei, Pascu Cornel, Sandu Maxim și Iosif Cloambă, precum și cu șefii de organizații subversive din regiunea comunei Întregalde, consfătuire ce a avut loc la locuința lui Bolfea Silvestru, au pus bazele organizației teroriste și a hotărât să treacă la recrutare de oameni pentru organizație, atât în împrejurimi cât și din depărtare, dând dispozițiuni lui Bolfea Silvestru, Pascu Cornel și lui Alexandru Maxim, ca toți acei pe care îi vor recruta să-i aducă în munți pentru a mări rândurile organizației sale.

Odată ce organizația teroristă a fost constituită și și-a stabilit sediul în Muntele Mare, acuzatul a trecut la procurare de armament și munițiuni, precum și de fonduri bănești, banda nedându-se în lături de la jafuri, în vederea atingerii scopului urmărit.

Astfel, acuzatul Dabija Nicolae împreună cu frații Macavei, Pascu Cornel și Alexandru Maxim se hotărăsc să atace și să jefuiască Percepția din Teiuș, pentru a o jefui de bani. În consecință în ziua de 20 decembrie 1948 a trimis pe Bolfea Silvestru și pe Pascu Cornel ca să facă o recunoaștere la Percepție pentru a vedea dacă sunt sume de bani mai importante în casă și dacă Percepția nu este prea puternic păzită. La înapoierea acestora din recunoaștere l-au informat că în casa Percepției este o sumă importantă de bani, deoarece tocmai se încasaseră impozitele și totodată i-au adus la cunoștință că Percepția nu este păzită de militari.

În posesia acestor date, în seara zilei din 22 decembrie 1948 pe la orele 18 acuzatul Dabija Nicolae, însoțit de frații Macavei, Alexandru Maxim și Pascu Cornel – toți înarmați – atacă Percepția Teiuș și prin întrebuințare de acte de violență și amenințarea cu armele, reușesc să jefuiască din casa Percepției suma de 310.000 lei, în timp ce pentru reușita planului lor, au tras cu armele, împușcând în gură. Pe percepătorul Ciortea Titus.

Jefuitorii se duc apoi cu prada la sălașul acuzatului Bolfea Silvestru din Întregalde, unde din banii jefuiți, acuzatul Dabija Nicolae a dat câte 5.000 lei drept primă fiecăruia dintre cei ce au participat la acest atac, iar acuzatului Bolfea Silvestru i-a dat 15.000 lei pentru a procura hrană și echipament celor care se recrutau în organizația teroristă – care trebuiau să treacă pe la sălașul lui Bolfea și de aici să-i conducă la sediul organizației.

Tot din banii jefuiți, acuzatul Dabija a trimis și acuzatului Nițescu Nicolae la București suma de 40.000 lei prin curierul Petru Cosma pentru a procura și trimite la sediul bandei o mașină de scris, un multiplicator, rechizite de cancelarie și totodată să-i confecționeze și să-i trimită 100 de percutoare și 10 grenade. Restul banilor i-a predat lui Traian Macavei pentru a-i procura de armament și munițiuni.

Întrucât acuzatul avea nevoie de cât mai mult armament și munițiuni pentru organizația teroristă, a plănuit să atace depozitul de armament și munițiuni din Câmpeni și pentru reușita acestui plan, prin intermediul acuzatei Pop Alexandra, a obținut informațiuni de la acuzatul Bucea Nicolae despre situația depozitului.

Tot cu această ocazie, acuzatul Dabija Nicolae i-a mai dat acuzatei Pop Alexandra și suma de 15.000 lei spre a-i procura un vițel și alte alimente.

De sărbătorile Crăciunului 1948 acuzatul Dabija pornește în munți și ajuns la Pădurea Groși, a construit o cabană împreună cu membrii organizației drept adăpost,

iar mai în urmă, văzând că aceasta nu este destul de încăpătoare, la 50 metri de aceasta au construit și a doua cabană, întrucât prevedea că o să mai vină și alți membri în organizație.

Odată stabiliți în munte, acuzatul Dabija și-a împărțit membrii organizației pe grupe, iar comandanți de grupe fiind numiți: Traian Macavei, acuzatul Scridon Ioan și Pascu Cornel și totodată cu ajutorul acestora a împărțit armamentul și munițiile pe oameni, dând fiecăruia câte o armă și 50 de cartușe, acuzatul Dabija avea pentru sine o carabină cu muniția respectivă, pe acuzatul Scridon Ioan însărcinându-l cu verificarea armamentului existent.

Totodată acuzatul Dabija a redactat un plan de instrucție și l-a însărcinat pe acuzatul Scridon Ioan cu instruirea membrilor bandei, pentru a ști cât mai bine să întrebuințeze arma, iar pentru ca să impună o cât mai mare disciplină militară celor din organizație, acuzatul Dabija a redactat un statut, ce avea caracterul unui regulament militar precum și un formular de jurământ pe care membrii organizației urmau să-l depună în ziua de 4 martie 1949, pentru ca cei ce au intrat odată în organizația condusă de el să se simtă cât mai bine legați de ea și să execute cu hotărâre și cu tot devotamentul orice acțiune le-ar fi ordonat.

Pe lângă armamentul și munițiile arătate mai sus, la sediul organizației, acuzatul mai dispunea și de o cantitate de trotil, precum și o grenadă Kissel cu fitilul respectiv.

Acuzatul Dabija a redactat la cabană și multiplicat, cu ajutorul acuzatei Alexandra Pop, la mașina de scris, un manifest cu caracter atâțător, antidemocratic, antiguvernamental și monarhist, pentru a crea o stare de spirit de agitație și de dușmănie față de regimul actual și pentru a crea o atmosferă prielnică unei răzvrătiri care să ducă la răsturnarea prin forță a actualului regim.

Pentru a avea siguranță în locul unde s-au instalat în cele două cabane, membrii bandei teroriste, acuzatul Dabija a organizat un serviciu de pază, prin sentinele înarmate. Serviciul de santinelă se făcea după un tabel confecționat de acuzata Pop Alexandra; aceasta a făcut și ea de santinelă, ca și acuzații Scridon Ioan, Onea Titus, Mihălțan Traian și alți membri ai organizației.

Pentru a avea reușita acțiunii sale criminale, pe membrii organizației i-a amenințat cu îpușcarea, atât a acestora, cât și incendierea caselor lor drept represalii, pentru acei care ar încerca să trădeze organizația.

Jurământul după formula stabilită de acuzatul Dabija se fixase de el a fi depus de membrii organizației în ziua de 4 martie 1949, însă aceștia n-au reușit să-l depună, deoarece în ziua de 4 martie 1949, la orele 6 dimineața au apărut organele autorității de stat care i-au încercuit pentru a-i captura.

Când acuzatul Dabija s-a văzut înconjurat de trupele autorităților, acesta a dat ordin membrilor din banda sa să deschidă focul asupra acestor trupe, iar el personal a tras cu arma asupra trupelor. Totodată tot el a aruncat și două batoane de trotil pregătite special pentru explozie, pe care le-a aruncat în chip de grenade și în urma exploziei făcută asupra trupelor, acuzatul și-a putut croi drum de retragere și așa a reușit să dispară.

Acuzatul Dabija la ședință (fila 68, vol. ultim) recunoaște în totul acest fapt și totodată precizează: „În ziua de 4 martie, Scridon, Maxim, Macavei au fost lângă

mine. Scridon a luat pistolul mitralieră la care avea o încărcătură de 70 cartușe și a tras cu el. Știu că și Onea Titus a tras”. Tot aici mai arată că reușind să fugă, n-a știut ce efect a avut explozia și atacul îndreptat asupra organelor autorității de stat, însă ulterior a aflat că atacul s-a soldat cu morți și răniți din rândurile autorității.

S-a stabilit că în urma focului deschis de membrii bandei teroriste împotriva organelor de urmărire, în ziua de 4 martie 1949, au fost uciși: Serg. Major Mateș Gheorghe, soldat Ioana Traian, fruntaș Mărgineanu Marin și răniți grav: serg. Major Vancea Mircea, soldat Ciocioiu Dumitru, soldat Pâslaru Petre, soldatul Slabu Constantin, soldatul Enciu Ioan și soldat Bozan Vasile. (Vezi în acest scop actele medico-legale nr. 318, 319 și 320 din 5 martie 1948, la filele 5, 7 și 8 dosar vol. IV și certificatele medicale nr. 3295, 3294, 3299, 3297 și 3298 din 5 martie 1949, de la filele 9, 11, 13, 15, 17 și 19, același volum).

Acuzatul Dabija reușind deci să dispară, a stat ascuns până în ziua de 21 martie 1949, când căutând adăpost la locuitorul Diniș Aron din comuna Bistra jud. Turda a fost prins în grajdul acestui locuitor și predat autorităților, iar la percheziția corporală s-a găsit asupra sa una armă militară, 14 cartușe și una grenadă Kissel, 200 gr trotil și un port-hart, după cum rezultă din procesul-verbal de la dosar vol. I, fila 53.

Cu ocazia perchezițiilor făcute cabanelor, în care membrii bandei teroriste își aveau adăpostul pe Muntele Mare, după atacul din 4 martie 1949 s-au găsit și ridicat de autorități materiale constituite corp delict, arătate în tabelele de la dosar vol. IV, filele 37, 38, fotografia de la 39 și piesele originale de la filele 42-113 și anume:

- 7 carabine, 2 pistoale automate ruse, 2 pistoale automate „Daimler”, un pistol „Parabellum”, un pistol cu tobă, un pistol „Browning”, un pistol „Steyer”, 500 cartușe pentru armă și pistol, două bucăți trotil, un aparat de radio, una mașină de scris, un aparat de multiplicat, una ștampilă a organizației și diferite manuscrise și scripte ca: Proclamația Frontului Apărării Naționale, Jurământul, informațiuni de ordin intern, Scopul Corpului de Haiduci, Cifru, Instrucțiuni, scheme de percutor, tabele nominale de efectuare a diferitelor servicii și al serviciului de santinelă, programe de instrucție, diferite instrucțiuni, două interogatorii și trei scrisori particulare.

Audiat în ședința din 30 septembrie 1949, prin răspunsurile sale, consemnate în rezumat în interogatoriul de la filele 65-69 din dosar, volumul ultim, acuzatul Dabija Nicolae recunoaște în totul faptele ce i se pun în sarcină;

Faptele sale se mai dovedesc și cu depozițiile sub jurământ ale martorilor: Diniș Aron, Popa Ioan, Mărgineanu Petru, Râștei Avram, Pascu Petru, Vasuian Maria, Breazu Iuliu, Ciortea Titus, Munteanu Ana, Florinel Mihai, Văndor Victor, Decean Florian și Maxim Alexandru, de la filele 91-103, dosar vol. ultim, cu răspunsurile celorlalți 24 de acuzați, date în ședință publică și consemnate în rezumat în interogatoriile de la dosar, filele 60-64 și 70-90 volumul ultim, precum și cu armamentul, munițiunea și tot materialul corp delict precizat mai sus.

Aceste probe se coroborează în totul cu cele declarate de acuzat cu ocazia cercetării preliminare la filele 16, 19 verso, 33, 36, 49 și 51 verso, vol. I și menținute în totul la ședință, fila 69 volumul ultim, unde acuzatul Dabija Nicolae arată că scopul și motivele ce l-au determinat să pună bazele acestei organizațiuni teroriste și unde printre altele declară:

„Scopul urmărit de mine prin înființarea unei asemenea organizațiuni înarmate era acela de a trece la acțiuni imediate îndreptate împotriva fruntașilor politici democrați și autorităților din localități situate în regiunea Munților Apuseni, prin atacarea și asasinarea fruntașilor locali ai Partidului Muncitoresc Român, ca și prin atacarea și incendierea sediilor autorităților locale precum și a sediilor. Partidului Muncitoresc Român. Totodată urmăream să provoc atentate de cale ferată în acea regiune, aruncări de poduri în aer, incendieri de fabrici și alte acte de sabotaj asemănătoare pentru a semăna panica în rândurile populației locale și pentru a pregăti o stare de spirit prielnică declanșării unei insurecții armate, pentru răsturnarea actualului regim.

Pentru eventualitatea izbucnirii unui război între anglo-americani și Uniunea Sovietică, alcătuisem, de asemenea, un plan de acțiune, potrivit căruia membrii înarmați ai organizației mele trebuiau să ocupe defileurile Mureșului și Someșului, paralizând orice comunicație în aceste defileuri și executând atacuri de hărțuire împotriva unităților militare ale Armatei Sovietice și Armatei Române.

Un alt atac plănuir de mine pentru procurarea de armament necesar organizației trebuia să fie îndreptat împotriva depozitului de arme și muniții al Batalionului Vânători de Munte din Câmpeni”.

2. Acuzatul SCRIDON IOAN, plugar, din comuna Benic, jud. Alba

Acuzatul, nemulțumit fiind cu orânduirea democratică statornicită în țara noastră, ca unul care fusese subofițer și deblocat din armată, se încadrează în rândurile organizației subversiv-teroriste, condusă de acuzatul Dabija Nicolae, încă din luna octombrie 1948. În această privință, la ședință, fila 60 volum ultim, declară: „M-am întâlnit cu Pascu Cornel în comuna Benic, jud. Alba, care mi-a propus să mă înscriu în organizația teroristă formată din național-țărăniști. Eu am primit și m-am înscris, deoarece uram regimul și reformele care s-au făcut de către regim”.

Odată primit în organizație, a luat parte la ședințele organizație cu Pascu Cornel și Alexandru Maxim, care i-ai precizat că centrul organizației este la București și că această organizație are scopul de a lupta cu arma în mână contra regimului și de a ajuta pe americani și englezi, care vor face invazie în România, pe mare, prin aer cu aviația, prin aterizări de parașutiști, iar terestru, cu mașini prin Iugoslavia.

Acuzatul, împreună cu Pascu Cornel, care era numit de centru drept șeful organizației pe județul Alba, au plecat în propagandă prin comunele: Galda de Jos, Oiejdea, Galtiu, Coșlari, unde au dat instrucțiuni membrilor organizației, apoi au luat legătură și cu membrii organizației din comunele Întregalde și Mogoș, tot în același scop.

Acuzatul, în noaptea de 21/22 ianuarie 1949 a plecat în Muntele Mare, la sediul organizației, unde a fost primit de acuzatul Dabija Nicolae. Aici a primit însărcinarea de la acuzatul Dabija de a verifica armamentul organizației și l-a numit și comandant de grupă. A mai primit însărcinarea de a merge cu Macavei Traian în comunele Mogoș și Întregalde după alimente și să ia în acest scop contact cu membrii organizației din aceste comune. Acuzatul împreună cu Macavei Alexandru și Pascu Cornel erau ajutoarele directe ale acuzatului Dabija, ca și Ihuț Traian, Ihuț Avram și Cloambă Iosif.

Acuzatul a avut un pistol mitralieră rus cu 212 cartușe și un încărcător, fiind deci înarmat ca și ceilalți membri din organizația teroristă, cu scopul de a fi întrebuințat pentru executarea planului de acțiune, întocmit de acuzatul Dabija, pentru atacarea trupelor autorității de stat și alte acte de teroare pentru răsturnarea prin violență a ordinii democratice din țară.

La sediul organizației teroriste, acuzatul a făcut și serviciu de pază în două rânduri ca santinelă.

În dimineața zilei de 4 martie 1949, când sediul organizației teroriste a fost încercuit de organele autorității de stat, acuzatul Scridon Ioan a tras cu pistolul mitralieră, la care avea o încărcătură de 70 cartușe, trăgând și el în organele autorității, iar drept rezultat, după cum s-a arătat mai sus pentru acuzatul Dabija, din partea organelor de urmărire au căzut 3 morți și 6 răniți.

Faptele puse în sarcina acuzatului sunt recunoscute de el, atât la ședință, fila 60 volum ultim, cât mai ales cu ocazia cercetărilor preliminare (fila 82, vol. I, file 73, 77, 97), însă deși la cercetările preliminare a recunoscut că și el a tras în organele de urmărire, totuși la ședință caută să nege acest fapt, declarând: „Dabija a luat comanda, a împărțit misiunile tuturor, dând ordin să nu se predea nimeni și să deschidă focul. Toți cei din față, adică Macavei Traian, Rațiu Augustin, Pascu Cornel și alții împreună cu Dabija, care a aruncat grenade contra trupelor, au tras cu armele în trupe. Eu nu am tras. Am fugit cu arma împreună cu Pascu”

Această negațiune de ultim moment a acuzatului nu corespunde realității, fiind combătută de însăși declarația de la cercetările preliminare, unde singur arată cum a tras în aceste trupe și această recunoaștere este, de altfel, precizată și de acuzații: Dabija Nicolae, fila 68 volum ultim, Opriță Gheorghe, fila 61 volum ultim, Rațiu Augustin, fila 61 volum ultim, Moldovan Simion, fila 72 volum ultim, Pop Alexandra, fila 85 volum ultim.

Acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN, lăcătuș mecanic din Teiuș s-a înrolat în banda teroristă a lui Dabija Nicolae fiind determinat de aversiunea pe care o avea față de regimul de democrație populară din țara noastră, fiind un aderent convins al politicii de ură față de clasa muncitoare și aceasta rezultă din însăși mărturisirea făcută la cercetările preliminare, prin declarația de la fila 97 vol. I, pe care și-o menține și în ședință la fila 86 volum ultim (verso), în care spune:

„Am intrat în această organizație subversivă teroristă din cauză că uram regimul actual în toate formele lui și pentru faptul că făcusem politică național-țărănistă care era cu totul contrară regimului democrat din țară și împotriva Uniunii Sovietice.

Știrile ce le ascultam la radio ce era instalat sus în munte la organizație și erau transmise de la posturile „Vocea Americii” și altele, m-au îndârjit și mai mult ca să desfășor și mai mult activitate împotriva regimului actual.

Astfel, după ce acuzatul a aflat de la Pascu Cornel, la data de 8 decembrie 1948 despre organizația teroristă din Muntele Mare și s-a convins de scopul terorist al organizației, acuzatul a acceptat și apoi a mai determinat și pe Câmpcean Traian, Popa Ionuț, Turcu Ioan, Calăș Vasile, Boca Ioan și Cetean Nuțu, cărora le-a spus că acolo există o organizație compusă din 400-500 oameni, care luptă contra regimului actual și au ca scop răsturnarea guvernului.

Acuzatul pleacă apoi în Muntele Mare, la sediul organizației teroriste împreună cu Decean Petru, Câmpean Traian, Breaz Iuliu și Moldovan Simion și s-a pus la dispoziția șefului organizației, acuzatul Dabija. Aici i s-a citit manifestul și conținea îndemnul de a lupta contra regimului actual, ca și formula de jurământ prin care se prevedea legământul făcut de membri de a lupta alături de scopul urmărit de organizația teroristă, organizată de acuzatul Dabija.

Dovedindu-se a fi fidel principiilor și planurilor teroriste ale bandei, acuzatul Mihălțan Traian câștigă repede încrederea acuzatului Dabija, de la care primește sarcini importante, pe care le aduce la îndeplinire.

Astfel, el recrutează noi membri în bandă, procură alimente, strânge cotizații, sumele rezultate urmând a fi întrebuințate pentru procurare de armament și munițiuni. În acest scop a strâns de la Turcu 300 lei, iar de la Popa Ionuț 1.000 lei, iar cerealele strânse – 15 feldere de grâu – după ce le-a ținut un oarecare timp depozitate la el, au fost ridicate de către Pascu Cornel, tot pentru scopul organizației.

Cu ocazia încercuirii membrilor organizației teroriste de către trupele autorității de stat din dimineața zilei de 4 martie 1949, acuzatul Mihălțan Traian a tras și el în aceste trupe cu arma ce-i fusese repartizată, un număr de 5 cartușe și drept rezultat au căzut din partea trupelor cei 3 morți și 6 răniți, așa cum s-a precizat la acuzații de mai sus.

Faptele sunt dovedite prin însăși mărturisirea sa făcută în ședință, prin răspunsurile la interogatoriul de la fila 80 volum ultim și prin declarațiile date cu ocazia cercetărilor preliminare de la dosar, filele 97, 98, 102, 99 vol. I, pe care le-a menținut în totul prin interogatoriul din ședință publică, recunoașteri care se coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților:

Dabija Nicolae, Scridon Ioan, Bolfea Silvestru, Opriță Gheorghe, Pop Alexandra, Moldovan Simion și se mai dovedesc și prin depozițiile sub jurământ de la ședință ale martorilor: Popa Ion, Văndor Victor, filele 92 și 101 verso volum ultim și cu actele medico-legale și certificatele medicale de la dosar.

Acuzatul ONEA TITUS, student în Medicină, din Cluj, s-a încadrat în organizația teroristă condusă de acuzatul Dabija Nicolae împins de ura sa împotriva regimului democrat, împotriva poporului și Guvernului, educație ce și-a format-o în cercurile fasciste din care făcea parte, și ca unul ce era urmărit pentru activitate subversivă legionară.

Astfel, din primul moment, când acest acuzat a luat legătură cu banda teroristă condusă de acuzatul Dabija a înțeles să se încadreze fără rezerve, acceptând programul, metodele și țelurile spre care tindea organizația subversivă și care se concretizau în acte de violență, pentru răsturnarea ordinii economice și sociale din Republica Populară Română.

În ziua de 24 februarie 1949 a plecat la Muntele Mare, la sediul organizației teroriste, împreună cu Cosma Petru și alte persoane. Aici se încadrează în totul în organizație și după ce este instruit de Macavei Traian, primește o armă și cartușe și la rândul-i face și el serviciul de santinelă la marginea pădurii, având dispozițiunea să dea „ alarma ” când se apropie cineva.

În ziua de 3 martie 1949 a asistat la citirea manifestului acuzatului Dabija, care era îndreptat contra autorităților guvernamentale și îndemna populația să nu se supună orânduirii de astăzi.

În ziua de 4 martie 1949, când teroriștii au fost încercuiți de către trupele autorității de stat, acuzatul Onea Titus a ieșit din cabană cu arma și 50 cartușe și a tras și el 4 focuri de armă în aceste trupe, după care încercând să fugă, a fost prins de plut. Voicu.

La percheziția făcută s-a găsit asupra acuzatului una armă militară Z.B., după cum se constată din procesul-verbal de la fila 139, vol. I.

Audiat, atât la ședință, fila 73 volumul ultim, ca și la cercetările preliminare, fila 120, 135, 129, 133, 139 vol. I, acuzatul recunoaște în totul faptele imputate și ele se mai dovedesc și prin declarațiile coinculpților de la cercetările preliminare și interogatoriile de la ședință ale: Dabija Nicolae, Scridon Ioan, Rațiu Augustin, Opriță Gheorghe și Pop Alexandra și depoziția sub jurământ a martorului Breazu Iuliu, de la ședință, fila 97 volum ultim.

5. Acuzatul RAȚIU AUGUSTIN, plugar din comuna Sărmășel, jud. Cluj a intrat în banda teroristă condusă de acuzatul Dabija în luna mai 1948, în urma propunerilor făcute de către un văr al său, Rațiu Ion, care i-a spus că este vorba de o organizație subversivă, care luptă contra regimului actual.

În acest scop la fila 64 volum ultim, declară: „Am fost de acord cu această intrare, deoarece eram contra măsurilor luate de actualul regim și pentru a nu pierde poziția socială a mea și a părinților mei”.

A plecat la organizație în Muntele Mare în luna februarie 1949, împreună cu Mărgineanu Petre, prin intermediul acuzatului Bolfea Silvestru, având asupra sa 50 cartușe de la Mărgineanu, iar de la Pascu Petre un bilețel și o armă pe care am dus-o în munte.

Ajungând în munte, a fost primit de acuzatul Dabija, șeful organizației, de Onea Titus, Pop Alexandra și alți membri ai bandei. Aici acuzatul Dabija le-a citit manifestul îndrumător ce conținea îndemn la luptă contra regimului, manifest ce urma să fie multiplicat și împărțit țăranilor. De asemenea, acuzatului i s-a mai dat o armă și 50 cartușe.

A luat parte la ședințele ce se țineau sub conducerea acuzatului Dabija, făcându-se planul cum să treacă la acțiuni contra regimului actual, după ce vor fi înarmați și încadrați cu mai mulți membri.

În dimineața zilei de 4 martie 1949 urma să depună jurământul de credință față de organizația teroristă, dar ne-a reușit pentru că mai înainte de a depune jurământul, organizația a fost înconjurată de trupele autorității de stat.

În urma ordinului dat de către acuzatul Dabija de a trage în trupele ce-i încercuiseră, acuzatul Rațiu Augustin a tras și el toate cartușele ce le avea asupra sa în trupele de securitate, după care s-a predat.

La percheziție s-a găsit asupra acuzatului una armă militară, constituită corp delict.

La ședință, fila 64 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, fila 150 Vol. I 158, 160, acuzatul recunoaște în totul faptele imputate și care se mai dovedesc și cu declarațiile coacuzăților: Dabija Nicolae, Scridon Ioan, Bolfea Silvestru, Opriță

Gheorghe și Pop Alexandra, Moldovan Simion și Buțuțui Viorica, ca și prin depoziția sub prestare de jurământ a martorului Mărgineanu Petru, de la ședință, fila 93 volum ultim.

6. OPRIȚĂ GHEORGHE, plugar din Balomiru de Câmp, Hunedoara.

În ziua de 25 februarie 1949, după ce a aflat de existența organizației teroriste de la Muntele Mare, de la Bolfea Silvestru, Rațiu Augustin, Scridon Ioan și Macavei Traian, la data de 28 februarie 1949 a plecat împreună cu Macavei Traian, Scridon Ioan, Pascu Cornel, Rațiu Augustin și Buțuțui Viorica spre sediul organizației teroriste, unde a ajuns în ziua de 2 martie 1949.

Aici au fost întâmpinați de Onea Titus care era de santinelă pentru paza organizației, apoi ajungând la cabană este primit de acuzații Dabija, Macavei, Pop Alexandra.

Acuzatul Dabija le-a citit manifestul cu îndemnul la luptă contra regimului actual, după care acuzatul a fost repartizat în grupa condusă de acuzatul Scridon Ioan.

Tot în acea zi acuzatul Dabija le-a citit și jurământul ce urma să-l depună. Tot în acea zi a primit și un pistol automat.

În noaptea de 3/4 martie a făcut de santinelă pentru paza organizației teroriste.

În dimineața de 4 martie 1949, când au fost încercuiți de trupele autorității de stat, acuzatul Opriță Gheorghe a primit și el, de la Macavei Traian, 10 cartușe pentru pistolul automat, pe care le-a tras în trupele de securitate, după care s-a predat acestor trupe.

La percheziție s-a găsit asupra sa pistolul automat cu care a tras în armata ce-i înconjuraseră.

Faptele sunt recunoscute în totul de acuzat, atât la ședință, fila 61 volum ultim, cât și la cercetările preliminare, din declarațiile de la fila 197 Vol. I și ele se coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților: Dabija Nicolae, Scridon Ioan, Mihălțan Traian, Onea Titus, Rațiu Augustin, Bolfea Silvestru, Oargă Ion, și Moldovan Simion, precum și cu depoziția sub jurământ, de la ședință, fila 101 volum ultim a martorului Văndor Victor și cu pistolul corp delict găsit asupra sa.

7. Acuzatul BOLFEA SILVESTRU, plugar din comuna Întregalde jud. Alba.

S-a încadrat în organizația teroristă în toamna anului 1948, împins de sentimentele sale antidemocratice. În acest scop la fila 184 Vol. I, menținută și la ședință fila 60 volum ultim, declară: „Am intrat în organizația teroristă și am recrutat membri pentru că nu eram de acord cu reformele făcute de Guvern și eram hotărât să lupt pentru dărâmarea regimului democrat și am mai recrutat în organizație și pe Simion Ilie și alții pe care-i cunoșteam că sunt dușmani ai regimului democrat”.

În tot timpul cât banda teroristă a activat pe teritoriul județului Alba, acuzatul Bolfea Silvestru i-a dat ajutor efectiv, găzduind pe toți membrii organizației teroriste care au trecut prin comuna sa și le-a procurat alimente.

A fost pus la curent – ca om de încredere – de țelurile urmărite de banda teroristă, de a ataca depozitul de muniții din Câmpeni pentru a-și procura arme și munițiuni, în scopul înarmării cât mai bine a organizației.

Fiindcă banda nu avea banii necesari procurării armamentului, muniției și alimentelor și deoarece în plan era prevăzută atacarea instituțiilor de stat, financiare, acuzatul Bolfea Silvestru a primit de la comandantul bandei, acuzatul Dabija Nicolae,

ordinul de a pleca în recunoaștere la Percepția din Teiuș, ordin pe care l-a și executat, împreună cu Pascu Cornel, înapoiindu-se cu informațiile necesare și care au fost folosite de bandă, căci Percepția din Teiuș nefiind păzită, acuzatul Dabija Nicolae, însoțit de alți 5 din bandă, toți înarmați, au atacat Percepția, jefuind-o de 310.000 lei, după ce mai întâi au rănit grav, prin împușcare, pe martorul Ciortea Titus.

Faptele sunt recunoscute în totul de acuzat, atât la ședință, fila 82 volum ultim, cât și la cercetările preliminare, la fila 184 Vol. I și se mai dovedesc și cu declarațiile coacuzărilor: Dabija Nicolae, Scridon Ioan, Rațiu Augustin, Opriță Gheorghe, Oargă Ion, Moldovan Simion și Mihălțan Traian, ca și prin depozitiile sub jurământ, de la ședință ale martorilor: Pascu Petru, Florinel Mihai, Văndor Victor și Maxim Alexandru, filele 95, 100, 101 și 103 volum ultim

8. Acuzata POP ALEXANDRA, studentă anul III Facultatea de Drept din Cluj, curs extraordinar, din comuna Bistra jud. Turda, fostă simpatizantă a Mișcării Legionare și a Frățiilor de Cruce;

Acuzata nutriend o puternică aversiune față de ordinea economică și socială din statul nostru, se încadrează în rândurile membrilor organizației teroriste de sub conducerea acuzatului Dabija Nicolae, după cum precizează în declarația sa de la fila 223 Vol. I, menținută și la ședință, fila 85 volum ultim, unde declară: „Menționez că am intrat în organizația subversivă condusă de DABIJA NICOLAE datorită pronunțatelor mele sentimente și convingeri legionare precum și faptului că nu eram de acord cu transformările sociale ale actualului regim. Determinant a fost și faptul că nu mă puteam integra regimului comunist, având simpatii pentru Germania”.

La data de 8 februarie 1949 prin acuzatul IHUȚ TRAIAN ia legătura cu acuzații Dabija Nicolae și Macavei Alexandru și la propunerea acestora, acuzata acceptă să intre în banda lor.

De la această dată și până în momentul când a fost arestată de organele legale, acuzata a avut multe misiuni de îndeplinit în cadrul organizației teroriste, pe care le-a dus cu mult elan la îndeplinire.

Astfel: a cules informații despre organele Securității arătând locuințele locotenentului Coldea și Nicoară, a predat o schiță a orașului Câmpeni, cu indicarea localului Securității și i-a furnizat organizației informații în legătură cu paza depozitului de muniții din Câmpeni, pe care le-a cules de la acuzatul preot Bucea Nicolae din Bistra-Turda.

A primit 15.000 lei, de la conducătorul bandei, din care bani a cumpărat slănină, zahăr, tutun, brânză și un vițel.

Ulterior, stabilindu-se la sediul bandei din Muntele Mare își continuă aceeași activitate, astfel:

- A ajutat la redactarea și apoi multiplicarea manifestului conceput de acuzatul Dabija.

- A întocmit tabele nominale despre efectuarea diferitelor servicii și a întocmit situații de evidență despre armamentul și muniția organizației teroriste.

- A efectuat serviciul de santinelă.

- A participat împreună cu șeful bandei Dabija, Mihălțan și Onea Titus la interogarea numitului Oniga Emil.

- A deținut și un pistol cu care a fost înarmată în cadrul bandei.

Cu ocazia atacului banditesc din dimineața zilei de 4 martie 1949, îndreptat de membrii organizației teroriste împotriva trupelor de securitate, acuzata a dat primele ajutoare răniților din acea bandă.

Toate aceste fapte sunt recunoscute în întregime de acuzată, prin răspunsurile sale din interogatoriile de la ședință, fila 84 volum ultim, ca și prin declarațiile date cu ocazia cercetărilor preliminare, de la filele 221, 223, 237, 289 dosar Vol. I și ele se coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților: Dabija Nicolae, Scridon Ioan, Mihălțan Traian, Onea Titus, Rațiu Augustin, Opriță Gheorghe, Bucea Constanța și Bucea Nicolae și cu depoziția de la ședință a martorului: Vador Victor fila 101 volum ultim.

9. Acuzatul ANGHELUȚĂ MIHAI, funcționar din București.

Nefiind de acord cu transformările sociale din țara noastră, acuzatul se alătură organizației subversiv-teroriste, condusă de Dabija Nicolae, dând sprijin moral și material.

Astfel, în luna iunie 1948, întâlnindu-se cu acuzatul Dabija Nicolae, îl pune la curent Dabija pe Angheluță, despre scopurile organizației teroriste și acesta acceptă să-i dea concursul.

Acuzatul a făcut diferite corecturi de stil la manifestul pe care l-a redactat acuzatul Dabija, după care câteva exemplare din acest manifest le-a răspândit în public, punându-l în diferite cutii poștale în oraș.

La rugămintea acuzatului Dabija, i-a tradus în limba franceză o scrisoare a acestuia, pe care vroia să o adreseze Misiunii Americane, prin intermediul consulului turc, scrisoare prin care se aducea la cunoștință formarea organizației teroriste și solicita posibilitatea de a stabili legături cu delegații Misiunii Americane, în vederea colaborării.

A procurat acuzatului Dabija diferite informații de ordin intern și extern, prin încercarea sa de a recruta noi membri în organizație.

A procurat o mașină de multiplicat și alte materiale pentru organizație, ca: percutoare, hărți pentru regiunea Clujului, Alba Iulia, Oltului și Dunării.

A dat informațiuni acuzatului Dabija despre situația internațională, iar pe plan intern l-a avertizat despre măsurile luate prin introducerea pedepsei cu moartea etc.

Faptele sunt recunoscute în întregime de acuzat la ședință, fila 62 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, prin declarațiile de la vol. I filele 255, 257, 259, 119, 266, și ele se coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților: Dabija Nicolae, Nițescu, Ceaușu și Carra.

10. Acuzatul NIȚESCU NICOLAE, maior în rezervă, din București.

În luna octombrie 1948, luând cunoștință despre activitatea organizației teroriste condusă de acuzatul Dabija Nicolae în contra ordinii democratice din Republica Populară Română a acceptat și s-a încadrat în această bandă, activitatea sa constând prin procurarea de materiale pe care le-a trimis organizației prin Cosma Petru și Onea Titus, precum și a încercat de a recruta noi membri pentru organizație.

Astfel, primind suma de 40.000 lei de la acuzatul Dabija, trimisă prin Cosma Petru, cu o scrisoare, prin care îl ruga să-i procure și diferite rechizite de cancelarie, acuzatul Nițescu a procurat și trimis rechizite de cancelarie, baterii pentru lanternă, bocanci, articole de toaletă, precum și o mașină de multiplicat, adusă de acuzatul

Angheluță, prin aducătorul scrisorii, Cosma Petru. De asemenea, tot prin Cosma a mai trimis și o șampilă pentru organizație, confecționată de el personal, precum și modelul de percutor; restul de percutoare n-au ajuns la organizație, întrucât s-a descoperit faptul.

Faptele sunt recunoscute în întregime de acuzat la ședință, fila 63 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, prin declarațiile de la dosar vol. I filele 278 și 282, recunoașteri care se coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților: Dabija Nicolae, Onea Titus, Pop Alexandra, Angheluță Mihai, Ceaușu și Carra Ioan.

11. Acuzatul MOLDOVAN SIMION, student din Blaj, fiind urmărit pentru activitate legionară, intră în legătură cu numiții: Câmpeanu Traian și Breazu Iuliu, cu care pleacă în Muntele Mare la data de 20 februarie 1949, după ce au avut o consfătuire în casa acuzatului Bolfea Silvestru, cu Mihălțan Traian, Opriță Gheorghe și Scridon Ioan.

Ajungând un țăran din urmă, în comuna Lupșa, jud. Turda, pentru motivul că acesta i-a întrebat unde merg și socotindu-l suspect, pentru a nu-i denunța, l-au lovit.

La data de 1 martie 1949, acuzatul Moldovan Simion a ajuns la sediul organizației teroriste, unde a fost primit de acuzatul Dabija, care le face cunoscute scopurile bandei și le-a citit și explicat manifestul prin care îndemna populația să se împotrivească orânduirii actuale în stat.

Cât timp a stat la Muntele Mare, sediul bandei, a efectuat serviciul de santinelă, fiind înarmat cu arma lui Cigmăian Ioan.

În ziua de 4 martie 1949, când teroriștii au fost încercuiți de trupele securității, acuzatul a stat în cabană și n-a tras, nefiind înarmat.

Fapta este dovedită prin interogatoriul de la ședință, fila 72 volum ultim, și prin declarația sa de la cercetările preliminare, de la fila 327, Vol. I unde își recunoaște în întregime fapta și care se coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților: Dabija Nicolae, Mihălțan Traian, Scridon Ioan, Bolfea Silvestru, Opriță Gheorghe și Oargă Ion.

12. Acuzatul OARGĂ ION, student din comuna Șeușa, jud. Alba.

În luna februarie 1949, după ce a fost informat de către Moldovan Simion despre organizația teroristă din Muntele Mare, a acceptat și s-a hotărât să se ducă și să activeze în cadrul acelei organizații.

Astfel, împreună cu Cigmăian Ioan, Opriță Gheorghe, Moldovan Simion și prin intermediul lui Olteanu Emil și László Aron, ajung la locuința lui Bolfea Silvestru, unde se întâlnește cu Pascu Cornel și cu un anume Bocan, de la care se informează și primesc amănunte despre organizația subversivă condusă de acuzatul Dabija.

De la Pascu Cornel acuzatul primește instrucțiuni despre felul cum să procure armament și munițiuni, în urma cărui fapt a luat contact cu acuzatul Măgurean Dumitru și Țălnaru Iosif pentru ca acesta din urmă să-i procure armele necesare.

La data de 15 martie 1949, la propunerea lui Moldovan Simion, se oferă să facă legătura dintre Pascu Cornel și numiții Purcar Ioan, Purcar Ovidiu și Turcu Ioan și în acea zi aflând despre arestarea mai multor membri din organizația teroristă s-a exprimat față de acuzatul Măgurean Dumitru că dacă ar fi mai mulți, ar putea ataca organele securității, pentru a elibera pe arestați.

Fapta este recunoscută de acuzat, la ședință, fila 83 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, de la dosar vol. I, filele 300-301 recunoaștere care se

coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților: Opriță Gheorghe, Măgurean Dumitru și Țălnaru Iosif și cu întreg materialul scris din dosar.

13. MĂGUREANU DUMITRU, elev liceu, din Alba Iulia, jud. Alba;

Acesta, luând cunoștință despre organizația subversivă de la Nicoară Titus, a acceptat propunerea acestuia de a lua legătură cu acuzatul Oargă Ion, făcându-i propuneri de a intra în organizația teroristă din munți și totodată l-a avertizat că trădătorul este pedepsit de organizație prin împușcare, atât el cât și punerea de trotil a casei acestuia.

Acuzatul acceptă propunerea și se încadrează în organizația subversivă deși avea cunoștință de acțiunile de teroare ale bandei, cum ar fi jefuirea Percepției Teiuș și planurile de viitor de atacare a Băncii Alba Iulia și a diferitelor instituții civile și militare.

La cererea lui Oargă de a procura armament, un pistol, acuzatul se adresează acuzatului plutonier activ Țălnaru, cerându-i armament, însă Țălnaru i-a spus să-i facă dovada existenței organizației teroriste și atunci el va îi procura mai mult armament.

A căutat să recruteze oameni în organizație, convingând pe doi colegi ai săi să se încadreze și ei în organizație.

Audiat, acuzatul recunoaște în totul faptele săvârșite, atât la ședință, fila 70 volum ultim, cât și la cercetările preliminare, de la fila 314 Vol. I, recunoaștere care se mai dovedesc și prin declarațiile coacuzăților: Oargă Ion și Țălnaru Iosif în ședință, filele 83 și 71 volum ultim.

14. BUCEA NICOLAE, preot, din comuna Bistra, jud. Turda;

Acuzatul nutriend sentimente potrivnice actualului regim, în lunile februarie și martie 1949 a întreprins acțiuni de ajutorare în favoarea organizației subversiv-teroriste condusă de acuzatul Dabija Nicolae, astfel:

Venind acasă la acuzat într-o seară pe la orele 19-20, acuzatul Dabija Nicolae și alte două persoane, dintre care unul era Mihut Traian, au discutat împreună despre organizația teroristă a lui Dabija. Acuzatul Bucea Nicolae acceptă propunerea lui Dabija de a-i face anumite servicii, de a face legătura cu unii fugari și de a preda o scrisoare acuzatei Pop Alexandra lăsată de Dabija.

A dat informații acuzatei Pop Alexandra, la cererea acesteia, despre situația Depozitului de muniții Câmpeni, deși era perfect pus la punct și știa că această informație este necesară organizației teroriste a lui Dabija de a ataca depozitul spre a-și procura arme.

Audiat, atât ședință, fila 78 volum ultim, cât și în cercetările preliminare, fila 341 vol. I, acuzatul își recunoaște în totul faptele expuse mai sus și ele se mai dovedesc și cu declarațiile coacuzăților: Dabija Nicolae, Pop Alexandra și Bucea Constanța.

15. Acuzatul BOIA IOAN, plugar, din comuna Lupșa, jud. Turda;

Acesta având cunoștință de banda condusă de acuzatul Dabija Nicolae și scopul ei subversiv-terorist, acuzatul întreprinde acțiuni de ajutorare în favoarea acestei organizațiuni, astfel:

La cererea lui Macavei Alexandru de a conduce la Muntele Mare cinci membri din organizație teroristă, acuzatul i-a condus la socrul său care se află aproape, la 3-4 km de sediul bandei din munte și i-a instalat la o șură.

Totodată a primit de la aceștia suma de 7.000 lei, procurându-le din acești bani diferite obiecte și materiale de care aveau nevoie, ca: bocanci, sare de lămâie, tutun și țigări etc. pe care le-a dus acestora.

Din nou acuzatul fiind însărcinat de aceștia să le procure de la Turda – prin Lupșa – alte obiecte de care aveau nevoie, le-a mai cumpărat o cratiță, o oală, o găleată, 3 farfurii și diferite zarzavaturi, pe care le-a dus la ... Toate aceste fapte s-au petrecut în luna decembrie 1948.

Faptele sunt dovedite prin însăși mărturisirea acuzatului făcută la ședință, fila 75 volum ultim, și la cercetările preliminarilor, fila 355 vol. I, recunoaștere ce se coroborează în totul și cu declarația coinelupatului Căbulea Petru.

16. Acuzata BUȚUȚUI VIORICA, casnică din comuna Întregalde, jud. Alba;

Aceasta, în luna decembrie 1948, în casa lui Bolfea Silvestru se întâlnește cu Pascu Cornel, care era însoțit de Sandu Maxim și Macavei Traian și Alexandru, precum și acuzatul Dabija Nicolae, unde află de la aceștia despre organizația teroristă, condusă de acuzatul Dabija Nicolae.

Determinată de Pascu Cornel, acuzata pleacă la Muntele Mare împreună cu Scridon Ioan, Rațiu Augustin, Macavei Alexandru și alții.

Ajungând la sediul organizației din Muntele Mare, aici acuzata este întrebuințată la pregătirea hranei membrilor organizației.

Acuzata, cu ocazia încercuirii din 4 martie 1949 s-a predat apoi organelor autorității de stat când banda a fost capturată.

Audiată, acuzata atât la ședință, fila 81 volum ultim, ca și la cercetările preliminarilor, fila 367 vol. I, recunoaște în totul faptele comise, recunoaștere ce se coroborează cu declarațiile coinelupaților: Dabija Nicolae, Scridon Ioan și cu întreg probatoriul scris și oral.

17. Acuzatul CĂBULEA PETRU, plugar, din comuna Lupșa, jud. Turda;

Acesta, deși avea cunoștință de activitatea ilicită a organizației teroriste, condusă de acuzatul Dabija Nicolae, totuși a întreprins acțiuni de ajutorare, în favoarea acestei organizațiuni.

Astfel, acuzatul a dus alimente celor 6 teroriști din banda lui Dabija, când aceștia erau găzduiți la socrul acuzatului Boia Ioan, în apropierea cu 3-4 km de Muntele Mare, luând legătură cu aceștia în 3 rânduri prin luna decembrie 1948.

Fapta este recunoscută de acuzat, prin interogatoriul de la ședință, fila 80 volum ultim, și la cercetările preliminarilor, prin declarația de la fila 381, vol. I, recunoaștere ce se coroborează cu actele de din dosar.

18. Acuzatul IHUȚ AVRAM, plugar, din comuna Bistra, jud. Turda;

Acuzatul, având de executat o condamnare de 3 luni închisoare corecțională, la îndemnul vărului său Ihuț Traian, a plecat în Muntele Mare și s-a atașat organizației teroriste de sub conducerea acuzatului Dabija Nicolae.

A avut cunoștință de toată activitatea și scopul acestei organizații teroriste, ca și de lovitura ce s-a dat la Percepția din Teiuș, iar la sediul organizației din Muntele Mare, el este acela care procura lemne și aducea apă, necesară membrilor organizației.

La sediul organizației a fost înarmat, având asupra sa una armă Z.B. și 100 cartușe (vezi declarația Scridon I., fila 84 vol. I).

Faptele sunt recunoscute de acuzat la ședință, ca și la cercetări, filele 74 volum ultim, 393 vol. I. Nu recunoaște deținerea armei, dar fapta rezultă la f. 84, vol. I, declarația Scridon Ioan.

19. Acuzatul BALEA GHEORGHE, plugar, din comuna Bistra, jud. Turda;

Acuzatul, animat de sentimente dușmănoase față de orânduirea democratică din țara noastră și având cunoștință despre organizația teroristă de sub conducerea acuzatului Dabija Nicolae, întreprinde acțiuni de ajutorare în favoarea acestei organizațiuni, a membrilor ei și a scopurilor urmărite de ea.

Astfel, a primit de la unul din membrii organizației, Macavei, în 3 rânduri, bani, de două ori câte 7.000 lei și odată 3.000 lei, din care sumă a procurat pentru banda teroristă din munte alimentele care aveau nevoie.

Alimentele procurate din acești bani, acuzatul le depozita la locuința sa, iar de aici le ridica și le ducea în munte. Ultima dată când acuzatul a procurat de pe piață asemenea alimente, a fost la 25 februarie 1949.

Faptele sale le recunoaște în totul prin interogatoriul de la ședință, fila 89, 90 volum ultim, și se mai dovedesc prin interogatoriul acuzatului Dabija Nicolae și Pop Alexandra, de la ședință, filele 65-69 și 84-85 volumul ultim, precum și actele de la dosar.

20. Acuzatul ȚĂLNARU IOSIF, plutonier activ din Alba Iulia, jud. Alba;

În luna ianuarie 1949 a aflat de la acuzatul Măgurean Dumitru și Oargă Ion, despre existența unei organizațiuni teroriste în munți și la propunerea acestora de a le procura armament și munițiuni, acuzatul a acceptat propunerea.

Fapta este dovedită prin însăși mărturisirea acuzatului făcută la ședință, fila 71 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, fila 454 vol. I, recunoaștere ce se coroborează în totul și cu declarațiile coacuzăților Oargă Ion și Măgurean Dumitru.

21. Acuzata BUCEA CONSTANȚA, casnică, din comuna Bistra, jud. Turda;

Acuzata, în luna februarie 1949 a aflat deja de la soțul ei, acuzatul Bucea Nicolae, despre organizația teroristă condusă de acuzatul Dabija Nicolae, precum și de activitatea acuzatei Pop Alexandra, în cadrul acestei organizațiuni, fără să-i denunțe autorităților.

Când a aflat că acuzata Pop Alexandra este urmărită de autorități, a anunțat despre acest lucru pe mama acuzatei.

Acuzata recunoaște în totul faptele, la ședință, fila 77 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, comise, recunoaștere ce se coroborează și cu declarația de la ședință a acuzatei Pop Alexandra, de la dosar, fila 84-85.

22. Acuzatul CEAUȘU TITUS, profesor, din București;

Acuzatul nutrește sentimente ostile față de forma de guvernământ democratică din țara noastră, a luat legătură cu acuzatul Angheluță Mihai, de la care a aflat despre existența unei organizații subversiv-teroriste, care ar putea constitui un loc de refugiu în caz când se vor face arestări printre ofițerii deblocați.

După câteva zile se întâlnește iarăși cu acuzatul Angheluță Mihai, însă de data aceasta la consfătuire au mai fost și acuzații Carra Ioan și Nițescu Nicolae și cu toții discută situația internațională și internă și în special despre posibilitatea izbucnirii unui război între anglo-americani și U.R.S.S. Aceste consfătuiri au avut loc în luna martie 1949, iar acuzatul n-a divulgat autorităților existența organizațiunii teroriste. Consfăturile având loc în 2 rânduri, între acești 4 acuzați.

Faptele sunt dovedite prin mărturisirea acuzatului făcută la ședință, fila 76 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, prin declarația de la fila 442 Vol. I, recunoaștere ce se coroborează cu declarațiile coacuzăților Angheluță Mihai, Nițescu Nicolae și Carra Ioan.

23. Acuzatul CARRA IOAN, funcționar din București;

Acesta, animat de aceleași sentimente ostile regimului democratic din Republica Populară Română, ca și acuzatul de mai sus, Ceaușu Titus, a luat parte la cele trei consfătuiri, așa cum s-a arătat mai sus pentru acuzatul Ceaușu Titus, unde au avut loc discuțiunile arătate mai sus la pct. 22 și nu a denunțat autorităților existența organizației teroriste.

Faptele sunt recunoscute de acuzat la ședință, fila 87 volum ultim, ca și la cercetările preliminare, fila 437 vol. I, recunoaștere ce se coroborează în totul cu declarațiile coacuzăților: Ceaușu Titus, Angheluță Mihai și Nițescu Nicolae.

24. Acuzatul CĂTĂLINA ALEXANDRU, plugar, din comuna Bistra, jud. Turda

În ziua de 29 decembrie 1948 a dat adăpost și alimente la doi infractori din organizația subversivă fără a-i denunța autorităților în drept deși a văzut că sunt înarmați și unul din ei scoțând pistolul din buzunar s-a lăudat în fața sa că a împușcat doi plutonieri majori.

Fapta este dovedită prin mărturisirea acuzatului făcută la ședință, fila 88 volum ultim și declarația de la cercetările preliminare, fila 463 Vol. I, iar scuza ce acuzatul caută să invoce la ședință, arătând că nu i-a denunțat fiindu-i frică de răzbunare, nu-i de natură a-l apăra de responsabilitatea penală pentru fapta comisă, iar dovada deplină se mai face și cu întreg probatoriu scris și oral și existența organizației teroriste.

25. Acuzatul BĂRA GHEORGHE, plugar, din comuna Mușca, jud. Turda

Acuzatul la date de 27 decembrie 1948 a găzduit și dat alimente la un grup de 6 teroriști din banda acuzatului Dabija, care au venit la el înarmați, împreună cu Macavei Traian pe care îl cunoștea, fără să-i denunțe autorităților.

Fapta este dovedită prin mărturisirea acuzatului făcută la ședință, fila 79 volum ultim ca și la cercetările preliminare, prin declarația de la fila 477 vol. I, recunoaștere ce se coroborează cu declarația coacuzatului Boia Ioan de la ședință, fila 75 volum ultim.

Faptele tuturor acuzațiilor sunt pe deplin dovedite prin probele administrate la dosar, așa cum s-a arătat în dreptul fiecăruia și se coroborează și cu depozițiile celor 13 martori audiați la ședință, filele 91-103.

ÎN DREPT:

Având în vedere că acuzatul Dabija Nicolae a fost trimis în judecată, pentru delictul de deținere ilegală de armament și munițiuni prev. și pen. de art. 31 lit. a, 33 și 35 din Legea nr. 190/1947 și pentru crima de omor prev. și pen. de art. 463, 464, pct. 2 C.P. comb. cu crima de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 din Legea nr. 16/1949, toate combinate cu art. 101, 103 și 107 C.P.

Având în vedere că întrucât din starea de fapt reținută în sarcina acuzatului, așa cum s-a precizat mai sus, rezultă:

Că susnumitul a comis crima în scop de uneltire contra ordinii sociale, prin:

- inițiere, organizare și activare la organizațiune de tip fascist;
- prin constituire în bandă în scop terorist;
- prin săvârșire de omor;

Având în vedere că pentru realizarea unui fapt material – răsturnarea ordinii existente în stat, avut ca scop, a violat în același timp mai multe texte din legiuirea penală;

Văzând că în vederea aceluși scop a comis infracțiunile mijloc arătate mai sus, rezultă că ele se absorb una pe alta, încât analizate duc la un singur fapt material, adică la infracțiunea scop: uneltirea împotriva ordinii existente în stat, prin acte de teroare și omor;

Așa fiind, urmează a se aplica sistemul absorbției sau al necumulului, urmând ca pe baza art. 103 C.P. în ceea ce privește motivarea sancționării raportându-se la substanța juridică a textelor 209 pct. III C.P. comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 din Legea nr. 16/1949;

Având în vedere că acuzatul Dabija Nicolae a fost trimis în judecată și pentru crima de tâlhărie, prev. și pen. de art. 529, 531 și 532 pct. 2 C.P. și

Din starea de fapt se reține că acuzatul Dabija Nicolae a comis această crimă la data de 22 decembrie 1948.

Văzând că legea, care sancționează și mai grav constituirea în bande pentru tâlhărie, este din ianuarie 1949, adică ulterior comiterii faptului, rezultă că în speță există starea juridică în care operează art. 3 din C.P., când după săvârșirea acțiunii și înainte de condamnarea infractorului printr-o hotărâre definitivă a intervenit Legea nr. 16/1949, când se aplică dispozițiuni mai favorabile infractorului.

Crima de tâlhărie, față de infracțiunile analizate mai sus apare în concurs de infracțiuni, infractorul săvârșindu-l în mod deosebit, dar cumulând real, pentru care urmează a se aplica sancțiunea în conformitate cu art. 101 C.P.

Considerând că sub raport penal fapta susnumitului acuzat întrunește toate elementele constitutive ale crimei de uneltire contra ordinii sociale, prin constituire în scop terorist, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 al. 2 din Legea nr. 16/1949, deoarece:

- A existat o exteriorizare a actelor materiale prin a fi inițiat și organizat cum și activat într-o organizațiune de tip fascist, constituind o bandă înarmată cu scop de răsturnare a ordinii sociale prin acte de teroare și omoruri.

- Intenția, în mod voluntar și conștient, în scop criminal, rezultă din modul cum s-a întocmit planul de punerea bazei organizației, de modul cum s-au recrutat membrii organizației, instruirea și înarmarea lor, localizarea în munți, întreținerea amenințării prin împușcare a celor ce i-ar divulga cum și prin omorurile săvârșite și teroarea întreținută de acuzat, în conducerea bandei teroriste inițiată și condusă de el; prin omorări de oameni dintre dușmanii poporului și îndemn la nesupunere prin manifeste față de regim.

Considerând că sub raport penal, fapta aceluiași acuzat de a fi atacat Percepția din Teiuș și prin întrebuințare de arme săvârșind tentativa de omor, împreună cu mai multe persoane, însușindu-și în acest mod suma de 310.000 lei, întrunește în totul elementele crimei de tâlhărie, prev. și pen. de art. 529, 531 pct. 5 și 532 pct. 2 C.P.

Intenția criminală rezultă prin a fi trimis în recunoaștere pe acuzatul Bolfea Silvestru pentru a culege informații despre modul de pază al localului Percepției Teiuș, de a se fi unit cu alte persoane, înarmate și de a se fi luptat, săvârșind fapta, în scop de a-și însuși banii prin violență.

Considerând că sub raport penal faptele acuzaților Scridon Ioan, Mihălțan Traian, Onea Titus, Rațiu Augustin și Oprîță Gheorghe de a fi activat sau participat la organizațiunea de tip fascist a bandei teroriste, condusă de acuzatul Dabija Nicolae, în modul și împrejurările arătate și motivate în considerente raportate la acuzatul Dabija Nicolae, întrunesc elementele constitutive ale crimei de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare și omor, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 al. 2 din Legea nr. 16/1949.

Intenția criminală rezultă din voința acuzaților de a se fi încadrat în banda teroristă, organizată de acuzatul Dabija, de a se fi înarmat și instruit în mînuirea armamentului, de a fi mers într-un loc determinat și ascuns în munți, de a fi întrebuințat arme de foc asupra organelor autorității de stat ce veghează la ordinea și liniștea publică, știind că prin aceasta săvârșesc fapte de uneltire împotriva ordinii orînduirii în stat.

Considerând că acuzatul Bolfea Silvestru a fost trimis în judecată pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 din Legea nr. 16/1949.

Având în vedere că din starea de fapt rezultă că sunt întrunite elementele constitutive cerute de acest text de lege deoarece:

Există faptul material al infracțiunii, în speță:

A activat în organizația de tip fascist a bandei teroriste condusă de acuzatul Dabija Nicolae, a recrutat membri, a găzduit membrii acestei organizații teroriste, a servit de călăuză între locul de adunare înainte de plecarea în munți în casa acuzatului Bolfea Silvestru și Muntele Mare, adăpostul ascuns al bandei, a avut 15.000 pentru procurare de armament.

Existența și intenția criminală care rezultă din voința sa de a fi activat pentru recrutare de membri și procurare de armament, cum și de călăuză și găzduire a membrilor bandei acuzatului Dabija Nicolae.

Având în vedere că același acuzat a fost trimis în judecată și pentru crima de tâlhărie, prev. și pen. de art. 121 C.P. comb. cu art. 529, 531 și 532 pct. 2 C.P.

Că din starea de fapt rezultă că sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni sunt întrunite, deoarece:

Există faptul material al complicității la crima de tâlhărie, săvârșită de acuzatul nr. 1 Dabija Nicolae, în speță: la propunerea autorului principal Dabija Nicolae, a făcut recunoașterea locului, unde apoi banda lui Dabija a luat prin violență suma de 310.000 lei, fapt pe care l-a săvârșit cu vădită intenție, prin a fi consimțit să intru în localul Percepției și să culeagă informațiuni asupra poziției și paza Percepției.

Având în vedere că acuzata Pop Alexandra a fost trimisă în judecată pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949.

Având în vedere că din expunerea faptelor rezultă că sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni deoarece:

Există faptul material de activare în cadrul bandei organizate de acuzatul Dabija Nicolae, în calitatea ei de secretară, deținătoarea scriptelor, întocmire de tabele de efectiv și serviciul de pază la locul Muntele Mare, a ajutat la redactarea și multiplicarea manifestului de îndemn al populației la nesupunere față de regimul democratic, evidența armamentului și tot ce era important pentru bunul mers al bandei teroriste, făcând și serviciul de santinelă, în serviciul de supraveghere al locului organizației.

Asemenea mai rezultă din faptul de a fi cules informațiuni de la depozitul de muniții din Câmpeni, prin intermediul acuzatului Bucea Nicolae (privitor la un depozit de muniții).

Intenția culpabilă rezultă din faptele arătate și din aceea că era membră în organizația Dabija, urmărind în mod voluntar și conștient ajungerea scopului propus de banda condusă de acuzatul Dabija Nicolae.

Având în vedere că acuzata a mai fost trimisă în judecată și pentru deținere ilegală de armament prev. și pen. de art. 32 și 35 Legea 190/1947.

Având în vedere că din starea de fapt rezultă că sunt întrunite elementele constitutive ale acestui delict, deoarece acuzata a deținut în mod ilegal un pistol știind că prin aceasta săvârșește o infracțiune cu consecințe penale.

Având în vedere că acuzații Angheluță Mihai, Nițescu Nicolae și Moldovan Simion au fost trimiși în judecată pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 Legea nr. 16/1949.

Materialitatea faptului în sarcina lui Angheluță Mihai constă în aceea că nefiind de acord cu transformările sociale din țara noastră se alătură organizației subversiv-teroriste, condusă de Dabija Nicolae, prin aceea că pune în curent pe Nițescu Nicolae asupra scopului organizației.

Prin a fi făcut diferite corecturi la manifestul redactat de acuzatul Dabija Nicolae, a tradus în limba franceză și înlesnit legătura organizației Dabija, în scop de obținere de ajutoare din partea Misiunii Americane, a procurat informații și a căutat să recruteze noi membri în organizație, a procurat materiale și armament în folosul organizației, condusă de acuzatul Dabija.

Intenția vădit criminală a numitului rezultă din faptul de a fi întrebuințat o teamă și neîncredere față de cei pe care îi căuta să-i recruteze, în scop să-i determine a se afilia organizației teroriste Dabija și prin căutare de legături cu persoane din țară cu legături în străinătate, în scop de a primi ajutoare, pentru reușita actelor de teroare din planul organizației, cum și prin procurare de materiale și armament.

Faptele lui Nițescu Nicolae se materializează prin acceptarea de a fi fost încadrat în bandă, procurare de materiale, acțiune conjugată cu aceea a acuzatului Angheluță Mihai și prin încercarea lui de recrutare de noi membri pentru organizație, în persoana lui Carra Ion și Ceaușu Titus.

Procurarea de material și armament este marcată prin primirea sumei de 40.000 lei de la acuzatul Dabija, prin Cosma Petru, în scop de procurare de niște percutoare.

Intenția vădit criminală rezultă că în mod conștient și voluntar a săvârșit actele de mai sus, urmărind ducerea lor la îndeplinire pentru atingerea scopului urmărit de banda teroristă a lui Dabija.

În ceea ce privește pe Moldovan Simion, faptele lui se materializează prin a se fi dus și încadrat în organizația subversivă a lui Dabija în Muntele Mare, facerea serviciului de santinelă, înarmat fiind.

Intenția culpabilă rezultând din urmărirea lui în mod voluntar și conștient de a fi făcut parte din organizația teroristă a lui Dabija și activat în cadrul ei.

În ceea ce privește pe acuzații: Oargă Ion, Ihuț Avram, Balea Gheorghe, Măgurean Dumitru, Boia Ioan, Bucea Nicolae și Țălnaru Iosif, care au fost trimiși în judecată pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, materialitatea faptei lor se desprinde din starea de fapt astfel arătată:

Oargă Ion, informat de Moldovan Simion, se înrolează și se încadrează în organizația Dabija în februarie 1949, căutând armament și muniții prin intermediul lui Măgurean Dumitru și Țălnaru Iosif și a arătat intenția de a ataca organele securității pentru a elibera niște arestați, prin consfătuirea avută cu Măgurean Dumitru. Ține strâns legătura cu Opriță Gheorghe și Moldovan Simion și cu locuința lui Bolfea Silvestru, unde se întâlnesc cu Pascu Cornel și alții, primind instrucțiuni cum să acționeze în cadrul organizației Dabija.

Ihuț Avram intră în organizație, activează în cadrul ei la sediul din Muntele Mare, făcând diferite servicii.

Fiind înarmat la sediul bandei procură lemne și lucrează în folosul sediului organizație.

Balea Gheorghe animat de sentimente dușmănoase față de orânduirea democratică, ajută și întreprinde acțiuni în favoarea acestei organizații pentru realizarea scopurilor urmărite. A primit în trei rânduri bani, câte 7.000, 3.000 lei pentru procurare de alimente și ducerea lor în munte, pentru organizația Dabija.

Măgurean Dumitru se încadrează în organizația subversivă având cunoștință de acțiunile acelei organizații condusă de Dabija Nicolae și la cererea lui Oargă Ion de a procura un pistol se adresează acuzatului Țălnaru Iosif.

Boia Ion consimte și conduce pentru sediul organizației Dabija 5 membri la socrul său la 3-4 km de munte, instalându-i acolo într-o șură. Cu cei 7.000 lei primiți procură diferite materiale în folosul bandei.

Văzând că acuzatul Boia Ion marchează toate aceste fapte în jurul lunii decembrie 1948 și că acuzarea a cerut să opereze art. 3 din C.P., în sensul că faptele lui ar fi fost săvârșite sub imperiul legii vechi.

Totuși din actele de la dosar și din dezbateri, rezultă că acuzatul Boia Ion până la data de 23 martie 1949 n-a denunțat autorităților locul și scopul organizației subversive în care a activat.

Că așa fiind, faptele lui cată a fi privite ca fiind săvârșite continuu sub imperiul legii noi și ca urmare cererea acuzării rămâne fără obiect.

Bucea Nicolae ia contact în casa sa cu acuzatul Dabija Nicolae și Ihuț Traian și se informează de la acuzatul Dabija despre organizația teroristă a acestuia. Acceptă propunerea lui Dabija de a face anumite servicii în legătură cu niște fugari

și a preda o scrisoare acuzatei Pop Alexandra. Totodată a dat informații acuzatei Pop Alexandra asupra pazei unui depozit de munițiuni, știind că informația este necesară organizației teroriste pentru procurare de arme prin atacarea depozitului.

Țălnaru Iosif a aflat de la acuzatul Măgurean Dumitru și Oargă Ion despre existența organizației teroriste din munți și la propunerea acestora de a le procura armament și munițiuni, acceptă propunerea.

Există intenția culpabilă din partea acuzaților ca rezultând din mod conștient și voluntar în care au întreprins acțiuni în favoarea organizației Dabija, mai ales prin aceea că deși cunoșteau comiterea faptelor în cadrul organizației Dabija, totuși n-au denunțat, având grijă să nu fie stingheriți în activitatea lor.

În ceea ce privește pe Ceaușu Titus și Carra Ion trimiși în judecată pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. II C.P. lit. d, comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, materialitatea faptelor constă în aceea că

Acuzații Ceaușu Titus și Carra Ion au știut precis de la Angheluță de rosturile organizației subversive Dabija purtând discuții despre scopul și activitatea acestei organizații cu Angheluță și Nițescu și cu intenția vădit criminală în mod voluntar și conștient n-au denunțat aceasta autorităților.

În ceea ce privește pe acuzatul Căbulea Petru și acuzata Buțuțui Viorica, materialitatea faptei lor rezultă din aceea că acuzatul Căbulea Petru a dus alimente bandei teroriste Dabija, când o parte din membrii ei se aflau la socrul acuzatului Boia Ioan. Iar materialitatea faptei lui Buțuțui Viorica constă în aceea că a plecat în munte cu Pascu Cornel, determinată de legătura sentimentală ce avea cu acesta, pregătind mâncare pentru coacuzăți.

Intenția criminală rezultă că în mod vădit și conștient ambii au știut de scopul și locul acestei organizațiuni, au admis să întreprindă în favoarea organizației Dabija și n-au denunțat această organizație autorităților.

Considerând că fapta acuzatei Ceaușu Titus de a fi intrat în legătură cu Pascu Cornel având și substrat sentimental, face ca acțiunea sa în favoarea organizației să apară ca o legătură cu o persoană din organizația Dabija, care a pus-o în imposibilitate de fi putut denunța pregătirea și activitatea bandei Dabija.

Așa fiind, rezultă că în speță fapta sa întrunește elementele delictului de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. II C.P. și în consecință se reține această faptă prin schimbare de calificare din art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949.

Văzând că faptele acuzatei Bucea Constanța, care a fost trimisă în judecată pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, se materializează prin cunoașterea activității bandei teroriste Dabija, prin cele aflate de la soțul ei Bucea Nicolae în februarie 1949 și în parte a activității acuzatei Pop Alexandra, pe care a înțeles s-o sustragă urmăririi autorităților.

Intenția ei vădit criminală nu rezultă dintr-o acțiune în favoarea organizației Dabija, ci din faptul reținut în sarcina ei de a fi avut legătură cu o persoană din organizația lui Dabija.

Așa fiind, cată a se reține acest din urmă fapt, prev. și pen. de art. 209 pct. II C.P. prin schimbarea de calificare din art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949.

Învinuiții Cătălina Alexandru și Băra Gheorghe au fost trimiși în judecată pentru delictul de favorizarea infractorilor prev. și pen. de art. 284 C.P., iar materialitatea faptei constă în aceea că acuzatul Cătălina Alexandru a dat adăpost și alimente în decembrie 1948 la doi oameni înarmați, care s-a aflat apoi că fac parte din organizația Dabija.

Acest fapt s-a desprins cu precizie pentru cunoștința învinuitului Cătălina din momentul din care unul dintre acei membri i-a spus că a împușcat doi plutonieri majori, prin schițarea gestului scoaterii unui pistol din buzunar.

Fapta lui Băra Gheorghe este materializată că a găzduit și a dat alimente în ziua de 27 decembrie 1948 unui grup de șase inși împreună cu Macavei Traian pe care îl cunoștea.

Acest fapt l-a condus în mod vădit că se afla în fața unor oameni ce făceau parte dintr-o bandă teroristă, dar s-a reținut în a fi dat ajutor autorităților să-i descopere.

Așa fiind și având în vedere substanța juridică a aliniatului 1 din art. 284 C.P. care se referă la infracțiuni de drept comun, instanța constată că din împrejurările în care învinuiții au săvârșit faptele, ei au întreprins acțiuni în favoarea organizației subversive teroriste Dabija și în consecință operează elementele constitutive ale delictului de uneltire contra ordinii sociale prev. și pen. de art. 209 pct. II C.P., infracțiune care se reține în sarcina lor, prin schimbarea de calificare din art. 284 C.P.

Văzând că acuzații: Pop Alexandra, Angheluță Mihai, Nițescu Nicolae, Moldovan Simion, Bucea Nicolae, Țălnaru Iosif, Ceaușu Titus, Căbulea Petre și Buțuțui Viorica au comis fapte în împrejurări de natură a se deduce în favoarea lor circumstanțe ușurătoare, instanța în conformitate cu temeiul legii prevăzută în art. 157 C.P., urmează a reduce pedepsele lor în limitele fixate de legiuitor și în raport cu gradul de vinovăție al fiecăruia.

Totodată s-a constatat în favoarea lor că n-au mai fost condamnați pentru o altă infracțiune.

În ceea ce privește pe Buțuțui Viorica, întrucât n-a mai fost condamnată și din împrejurările de fapt se apreciază că pe viitor conduita ei va fi bună, urmează a i se suspenda executarea pedepsei pe temeiul art. 65 C.P.

Pentru aceste motive, Tribunalul în unire cu concluziunile Procurorului Militar, cu unanimitate de voturi declară culpabili pe acuzații:

1. Dabija Nicolae, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare și omor, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 din Legea nr. 16/1949 al. 2, precum și pentru crima de tâlhărie prev. și pen. de art. 529, 531 pct. 5 și 532 pct. 2 C.P.

2. Scridon Ioan, 3. Mihăițan Traian, 4. Onea Titus, 5. Rațiu Augustin, 6. Opriță Gheorghe și Bolfea Silvestru, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 al. 2 din Legea nr. 16/1949. În plus pentru acuzatul Bolfea Silvestru și pentru complicitate la crima de

tâlharie, prev. și pen. de art. 121 și 123 C.P. comb. cu art. 529, 531 pct. 5 și 532 pct. 2 C.P.

8. Pop Alexandra, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949 și pentru delictul de deținere ilegală de armament prev. și pen. de art. 32 și 35 Legea nr. 190/1947.

9. Angheluță Mihai, 10. Nițescu Nicolae, 11. Moldovan Simion, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949.

12. Oargă Ion, 13. Ihuț Avram, 14. Balea Gheorghe, 15. Măgurean Dumitru, 16. Boia Ioan, 17. Bucea Nicolae, 18. Țălnaru Iosif și 19. Căbulea Petru, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949.

20. Ceaușu Titus, 21. Carra Ion, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. II C.P., lit. d comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949.

22. Cătălina Alexandru și 23. Bâra Gheorghe, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P..

24. Bucea Constanța și 25. Buțuțui Viorica, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, prev. și pen. de art. 209 pct. II lit. d C.P.

De asemenea cu unanimitate de voturi declară că sunt circumstanțe atenuante în favoarea învinuiților: Pop Alexandra, Angheluță Mihai, Nițescu Nicolae, Moldovan Simion, Bucea Nicolae, Țălnaru Iosif, Ceaușu Titus, Căbulea Petru și Buțuțui Viorica.

În consecință,

TRIBUNALUL ÎN NUMELE LEGII, HOTĂRĂȘTE:

Cu unanimitate de voturi și fără acordare de circumstanțe atenuante condamnă pe acuzații:

1. DABIJA NICOLAE, de ani 42, maior în rezervă, domiciliat în comuna Aradu Nou, str. jud. Arad, Ana Ipătescu nr. 25

- la MOARTE prin împușcare și la confiscarea averii, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare și omor, făcând aplicațiunea art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 din Legea nr. 16/1949 al. 2, și comb. cu art. 103 C.P. și Legea 212/1948.

- la 15 (cincisprezece) ani MUNCĂ SILNICĂ și la 8 (opt) ani degradare civică, pentru crima de tâlharie, aplicând art. 529, 531 pct. 5 și 532 pct. 2 C.P.

Conform art. 101 C.P. și 463 C.J.M. execută pedeapsa cea mai grea, cu computarea detențiunii preventive de la 21 martie 1949.

2. Acuzatul SCRIDON IOAN, plugar, de 37 ani, din comuna Benic, jud. Alba,

3. Acuzatul MIHĂLȚAN TRAIAN, de 35 ani, lăcătuș-mecanic, domiciliat din Teiuș, jud. Alba, str. Barbu Lăutaru nr. 9;

4. Acuzatul ONEA TITUS, student în medicină anul IV, de 24 ani, din Cluj, str. Anatole France nr. 11,

5. Acuzatul RAȚIU AUGUSTIN, de 26 ani, plugar, din comuna Sărmășel, jud. Cluj,

6. Acuzatul OPRIȚĂ GHEORGHE, plugar, de 22 ani, din Balomiru de Câmp, jud. Hunedoara,

- Pe toți 5 la MOARTE prin împușcare și la confiscarea averii, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare și omor, aplicând art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. c și art. 3 al. 2 din Legea nr. 16/1949 și Legea 212/1948.

7. Acuzatul BOLFEA SILVESTRU, plugar, de 50 ani, din comuna Întregalde, jud. Alba,

- la MOARTE prin împușcare și la confiscarea averii, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin acte de teroare făcând aplicațiunea art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 1 lit. e și art. 3 al. 2 din Legea nr. 16/1949 și Legea 212/1948.

- la 15 (cincisprezece) ani temniță grea pentru complicitate la crima de tâlhărie, aplicând art. 121 și 123 C.P. comb. cu art. 529, 531 pct. 5 și 532 pct. 2 C.P.

În virtutea art. 101 C.P. și 463 C.J.M. va executa pedeapsa cea mai grea, cu computarea arestului preventiv de la 8 aprilie 1949.

Cu acordare de circumstanțe atenuante condamnă pe:

8. Acuzata POP ALEXANDRA, studentă, de 22 ani, din comuna Bistra, jud. Turda:

- La MUNCĂ SILNICĂ PE VIAȚĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv de la 4 martie 1949 pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, prin constituire în scop terorist, aplicând art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949 și comb. cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M. și art. 157 C.P.

- La 5 (cinci) ani închisoare corecțională pentru delictul de posedare ilegală de arme aplicând art. 32, 33 și 35 lit. a Legea nr. 190/1947.

În virtutea art. 101 C.P. va executa pedeapsa cea mai grea.

9. ANGHELUȚĂ MIHAI, funcționar, de 28 ani, din București, str. Colonel Papazoglu nr. 44.

10. NIȚESCU NICOLAE, fost ofițer, maior în rezervă, de 42 ani, din București, Parcul Vatra Luminoasă str. D. Marinescu nr. 13.

11. MOLDOVAN SIMION, student, de 20 ani, din Blaj, str. Clujului nr. 100.

Pe toți trei la MUNCĂ SILNICĂ PE VIAȚĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv din 19 martie 1949 pentru primii doi și de la 4 martie 1949 pentru ultimul, toți pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. III C.P., comb. cu art. 4 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

12. OARGĂ ION, student, de 23 ani, din comuna Șeușa, jud. Alba,

13. IHUȚ AVRAM, plugar, de 30 ani, din comuna Bistra, jud. Turda.

- La câte 10 (ani) MUNCĂ SILNICĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

14. BALEA GHEORGHE, de 47 ani, plugar, din comuna Bistra, jud. Turda,

15. MĂGUREANU DUMITRU, elev, de 19 ani, din Alba Iulia, str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 8.

- pe ambii la câte 10 (ani) MUNCĂ SILNICĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

16. BOIA IOAN, plugar, de 39 ani, din comuna Lupșa, jud. Turda,

- La 8 (ani) MUNCĂ SILNICĂ și confiscarea averii, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu Legea 212/1948 și art. 463 C.J.M.

17. BUCEA NICOLAE, preot, de 38 ani, din comuna Bistra, jud. Turda.

- La 10 (ani) TEMNIȚĂ GREA, cu acordare de circumstanțe atenuante, cu computarea arestului preventiv pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M.

18. ȚĂLNARU IOSIF, de 29 ani, plutonier activ, din Alba Iulia, str. Karl Marx nr. 13.

- La 8 (opt) ani închisoare corecțională, cu acordare de circumstanțe atenuante, și computarea detenției preventive pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M.

19. CEAUȘU TITUS, de 38 ani, profesor din București, Calea Călărași nr. 13

20. CARRA IOAN, funcționar, de 40 ani, din București, Calea Victoriei nr. 31.

- Pe ambii la câte 7 (șapte) ani închisoare corecțională, cu acordare de circumstanțe atenuante, cu computarea prevenției pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. II C.P., lit. d comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M.

21. CĂBULEA PETRU, plugar, de 27 ani, din comuna Lupșa, jud. Turda,

- La 8 (opt) ani închisoare corecțională, 4.000 (patru mii) lei amendă corecțională și la 3 (trei) ani interdicție corecțională, cu computarea prevenției, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu art. 4 pct. 2 din Legea nr. 16/1949, cu art. 463 C.J.M. și art. 157 C.P. și art. 59, 58 pct. 1 și 2 C.P.

22. CĂTĂLINA ALEXANDRU, plugar, de 51 ani, din comuna Bistra, jud. Turda,

23. BĂRA GHEORGHE, plugar, de 49 ani, din comuna Mușca, jud. Turda.

- Pe ambii la câte 5 (cinci) ani închisoare corecțională, cu computarea prevenției, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. IV C.P., comb. cu 463 C.J.M. prin schimbare de calificare conf. art. 292 C.J.M. din delictul de favorizare a infracțiunilor prev. și pen. de art. 284 C.P.

24. BUCEA CONSTANȚA, casnică, de 43 ani, din comuna Bistra, jud. Turda,

- La 5 (cinci) ani închisoare corecțională, cu computarea arestului preventiv, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art. 209 pct. II lit. d C.P.

comb. cu art. 463 C.J.M. prin schimbare de calificare conf. art. 292 C.J.M. din art. 209 pct. II C.P. comb. cu art. 4, al. II din Legea nr. 16/1949.

25. BUȚUȚUI VIORICA, casnică, de 30 ani, din comuna Întregalde, jud. Alba,
- La 1 (un) an închisoare corecțională, cu aplicare de circumstanțe atenuante și
computarea prevenției pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, aplicând art.
209 pct. II lit. d C.P. comb. cu art. 157 C.P. și art. 463 C.J.M. prin schimbare de
calificare conf. art. 292 C.J.M. din crima prev. și pen. de art. art. 209 pct. IV C.P.,
comb. cu art. 4 al. 2 din Legea nr. 16/1949

În virtutea art. 65 C.P. îi suspendă executarea pedepsei pe timp de 3 ani, plus
durata pedepsei, text ce i s-a citit și explicat în ședință.

În virtutea art. art. 463 C.J.M. se compută detențiunea preventivă pentru toți
acuzatii.

În virtutea art. art. 304 C.J.M. Tribunalul obligă pe condamnații: Bucea
Nicolae, Țălnaru Iosif, Ceașu Titus, Carra Ioan, Căbulea Petre, Cătălina Alexandru,
Bâra Gheorghe, la câte 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată, iar pe Bucea
Constanța și Buțuțui Viorica la câte 2.500 (două mii cinci sute) cheltuieli de judecată
și totodată dispune confiscarea corpurilor delict.

Tribunalul reintrând apoi în ședință publică, Președintele, conform art. 299
C.J.M. a dat citire dispozițiilor de mai sus.

Cu drept de recurs în termen de 2 zile la Curtea Militară de Casare și Justiție.

Data și citită în ședință publică astăzi 4 (patru) octombrie 1949 (una mie nouă
sute patruzeci și nouă).

Dăm putere și ordonăm tuturor agenților forței publice de a executa această
sentință, tuturor procurorilor, pentru aducerea ei la îndeplinire, comandanților și
ofițerilor forței publice, de a da ajutorul legalmente cerut.

Prezenta sentință s-a semnat de noi.

PREȘEDINTE

Lt.-colonel Magistrat

Membrii:

Grefierii:

PROCES-VERBAL

Astăzi 4 octombrie 1949

Sentința de față s-a citit condamnaților, de noi grefierul Tribunalului Militar
Sibiu, în prezența domnului Procuror Militar, care i-a încunoștințat că au drept de
recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție conf. art. 349-351 și 405 C.J.M. în
termen de 2 zile.

Această citire s-a făcut în prezența gărzii sub arme.

PROCUROR MILITAR,

Căpitan Magistrat

Grefieri

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 33-68.

1949, octombrie 6, Sibiu. Dare de seamă întocmită de către delegatul Direcției Generale a Securității asupra desfășurării procesului organizației conduse de maiorul Dabija.

D.G.S.P.

51

6 octombrie 1949

DARE DE SEAMĂ

Asupra dezbaterilor procesului bandei teroriste a lui Dabija Nicolae, proces judecat în zilele de 30 septembrie – 1, 3 și 4 octombrie 1949, de către Tribunalul Militar Sibiu

În dimineața zilei de 30 septembrie 1949, Tribunalul Militar Sibiu a început judecarea procesului bandei teroriste condusă de către Dabija Nicolae, bandă alcătuită din teroriștii Scridon Ioan, Onea Titus, Mihălțan Traian și alții.

Dezbaterile procesului au fost declarate deschise la orele 8, 30, Tribunalul Militar Sibiu având următoarea alcătuire: Președinte: Lt. colonel magistrat Eftimie Călin

Membri: Maior Magistrat Bica Liviu

Lt. col. Transmișuni Simoiu Ion

Cpt. Infanterie Andrei Emil

Cpt. Infanterie Badiu Constantin

Fotoliul Ministerului Public a fost ocupat de către Procurorul Militar, cpt. Magistrat Teodorescu Ovidiu.

Grefier al Tribunalului: Bădescu Ilie.

În boxa acuzaților au luat loc cei 25 de inculpați, în frunte cu Dabija Nicolae, ei fiind așezați în trei rânduri dispuse în următoarea ordine:

Rândul I următorii 9 acuzați: Dabija Nicolae, Carra Ioan, Onea Titus, Oargă Ion, Nițescu Nicolae, Bucea Nicolae, Scridon Ioan, Ceaușu Titus și Țălnaru Iosif.

Rândul II următorii 8 acuzați: Balea Gheorghe, Măgurean Dumitru, Buțuțui Viorica, Moldovan Simion, Boia Ion, Opriță Gheorghe, Căbulea Petru și Rațiu Augustin.

Rândul III următorii 8 acuzați: Mihălțan Traian, Băra Gheorghe, Cătălina Alexandru, Pop Alexandra, Angheluță Mihai, Bucea Constanța, Ihuț Avram și Bolfea Silvestru.

Pe banca apărării au luat loc următorii 7 avocați, apărători din oficiu ai acuzaților, după cum urmează:

1. Tov. Av. Max Fröhlich, președinte al Colegiului Avocaților din Sibiu și membru P.M.R., ca apărător al acuzaților: Dabija Nicolae, Scridon Ioan și Opriță Gheorghe.

2. Tov. Av. Ilie Vasile, membru P.M.R., ca apărător al acuzaților: Nițescu Nicolae, Angheluță Mihai, Carra Ioan și Ceaușu Titus.

3. tov. Av. Andrei Gavozdea, membru P.M.R., ca apărător al acuzaților: Balea Gheorghe, Cătălina Alexandru și Băra Gheorghe.

4. dl. Av. Mânzăraru Vasile, neîncadrat politicește, simpatizant P.M.R., ca apărător al acuzaților: Onea Titus, Pop Alexandra, Rațiu augustin și Mihălțan Traian.

5. Dl. Av. Stângu Aurel, neîncadrat politicește, ca apărător al acuzaților: Bolfea Silvestru, Moldovan Simion, . Bucea Nicolae și Bucea Constanța.

6. dl. Av. Rebegea Virgil, neîncadrat politicește, ca apărător al acuzaților: Oargă Ion, Măgurean Dumitru, Boia Ion și Buțuțui Viorica.

7. Dl. Av. Borodi iuliu, neîncadrat politicește, ca apărător al acuzaților: Ihuț Avram, Căbulea Petru și Țălnaru Iosif.

La masa Presei au luat loc:

1. Tov. Keregi Ion, ca reprezentant al ziarului „Lupta Sibiului” din Sibiu.

2. Tov. Murgu Mihail, ca reprezentant al ziarului „Steagul Roșu” din Petroșani.

La deschiderea dezbaterilor acestui proces, au asistat circa 90-100 persoane, muncitori ai diferitelor întreprinderi din Sibiu, țărani săraci și mijlocași din satele din regiune, precum și activul de Partid al Județenei P.M.R. Sibiu.

După ce s-a făcut apelul acuzaților și al martorilor și după ce Președintele Tribunalului a luat jurământul celor trei asesori ofițeri combatanți, membri ai completului de judecată, primul grefier a dat citire actului de acuzare și ordonanței de trimitere în judecată, citire ce a luat sfârșit la orele 9,45 când ședința a fost suspendată.

După o scurtă pauză de 15 minute, dezbaterile au fost redeschise la orele 10, trecându-se la luarea interogatoriilor primilor 10 acuzați, în ordinea următoare: Scridon Ion, Opriță Gheorghe, Nițescu Nicolae, Angheluță Mihai, Dabija Nicolae, Rațiu Augustin, Țălnaru Iosif, Măgurean Dumitru, Moldovan Simion și Oargă Ion.

Toate aceste interogatorii au decurs în cele mai bune condițiuni, acuzații recunoscându-și în întregime faptele lor criminale. Este de menționat însă că acuzatul Scridon ion, deși a recunoscut la interogatoriu întreaga sa activitate teroristă, a refuzat totuși cu încăpățănare să recunoască faptul că a tras și el cu arma în trupele de securitate în ziua de 4 martie 1949, când banda lui Dabija Nicolae a fost capturată.

Este de asemenea de menționat că interogatoriul principalului acuzat, Dabija Nicolae, s-a desfășurat în cele mai bune condițiuni, el recunoscându-și în mod amănunțit, toată activitatea sa criminală.

După interogatoriile acestor 10 acuzați, ședința a fost suspendată la orele 14.

Cea de-a doua ședință a acestui proces s-a deschis în după amiaza aceleiași zile, la orele 16, 45, când s-a continuat cu luarea interogatoriilor, fiind interogați următorii 11 acuzați, în ordinea arătată mai jos: Onea Titus, Bucea Nicolae, Bucea Constanța, Ceaușu Titus, Ihuț Avram, Baba Gheorghe, Boia Ion, Bolfea Silvestru, Buțuțui Viorica, Căbulea Petru și Pop Alexandra.

Și aceste interogatorii s-au desfășurat în bune condițiuni, acuzații menținându-și declarațiile date în timpul anchetei.

Este de menționat însă faptul că acuzatul Onea Titus a răspuns nesincer la unele întrebări ale Președintelui și procurorului, astfel încât a fost necesară toată stăruința și abilitatea acestora pentru ca, în cele din urmă, Onea Titus să-și recunoască în întregime activitatea sa teroristă.

În schimb, acuzatul Bolfea Silvestru, a răspuns cu multă precizie la întrebările puse, recunoscând în amănunt toate faptele sale.

De asemenea, s-a remarcat sinceritatea la interogatoriu a acuzatei Pop Alexandra, care și-a arătat, în mod foarte amănunțit, întreaga ei activitatea criminală, precum și activitatea lui Dabija Nicolae și a celorlalți membri ai bandeii teroriste.

După aceste interogatorii, ședința a fost ridicată la orele 20,20.

A doua zi, sâmbătă, 1 octombrie 1949, s-a deschis la orele 9,30 cea de-a treia ședință a procesului, procedându-se la luarea interogatoriilor ultimilor 4 acuzați, în ordinea următoare: Balea Gheorghe, Carra Ion, Cătălina Alexandru și Mihălțan Traian.

Interogatoriile acestor ultimi 4 acuzați, s-au desfășurat de asemenea în bune condițiuni, remarcându-se în mod deosebit, răspunsurile date la întrebările Președintelui de către ultimul interogat, acuzatul Mihălțan Traian, care și-a recunoscut amănunțit și în mod deschis toată activitatea sa teroristă, ceea ce a produs o deosebită impresie asupra publicului din sală, în număr de circa 90 persoane, muncitori din Sibiu și țărani săraci din împrejurimi.

După luarea acestor interogatorii, ședința a fost suspendată la orele 10,45 iar la orele 12 a fost redeschisă, trecându-se la audierea primilor 7 martori ai acuzării, care și-au depus mărturiile în ordinea următoare, arătându-se în dreptul fiecăruia acuzații, contra cărora au depus:

1. Breazu Iuliu a depus contra acuzaților: Dabija Nicolae, Scridon Ion, Onea Titus și Pop Alexandra.

2. Maria Vasuian, a depus contra acuzatului Dabija Nicolae.

3. Pascu Petru, a depus contra acuzaților Scridon Ion și Bolfea Silvestru.

4. Mărgineanu Petru a depus contra acuzatului Rațiu Augustin.

5. Popa Ion a depus contra acuzatului Dabija Nicolae.

6. Râștei Avram depus contra acuzatului Dabija Nicolae.

Depozițiile acestor martori s-au desfășurat în condițiuni foarte bune, cu excepția martorului Mărgineanu Petru, care a adoptat o poziție negativă, arătând instanței numai o mică parte din activitatea teroristă a acuzatului Rațiu Augustin.

În schimb, depozițiile martorilor Breazu Iuliu, Maria Vasuian, Pascu Petru și Popa Ion, au fost foarte prețioase pentru acuzare.

Martorii Râștei Avram și Diniș Aron, au arătat împrejurările în care l-au capturat pe teroristul Dabija Nicolae și este de menționat deosebita impresie pe care a produs-o asupra asistenței depoziția martorului Râștei Avram, țaran sărac din comuna Bistra, jud. Turda, care, în momentul când a explicat cum l-a prins pe Dabija, a stârnit aplauzele entuziaste și spontane ale publicului din sală.

Cu excepția martorilor Maria Vasuian, Râștei Avram și Diniș Aron, ceilalți 4 martori audiați în cursul acestei de-a treia ședință a procesului, se află reținuți, deoarece au desfășurat activitate subversivă în complicitate cu o parte din acuzații ce se aflau în boxă.

După audierea acestor martori, ședința a fost ridicată la orele 13,30.

În după amiaza aceleiași zile de 1 octombrie 1949, la orele 18, s-a deschis cea de-a patra ședință a procesului, în cursul căreia au fost audiați ultimii 6 martori ai acuzării în ordinea următoare:

1. Decean Florian a depus contra acuzatului Mihălțan Traian.

2. Florin Mihai a depus contra acuzatului Bolfea Silvestru.
3. Vandom Victor a depus contra acuzaților: Dabija Nicolae, Scridon Ion, Mihălan Traian, Onea Titus, Pop Alexandra și Opriță Gheorghe.
4. Maxim Alexandru a depus contra acuzaților: Dabija Nicolae și Bolfea Silvestru.
5. Munteanu Ana a depus contra acuzatului Dabija Nicolae.
6. Ciorteza Titus a depus contra acuzatului Dabija Nicolae.

Martorii mai sus arătați au făcut depozițiuni foarte bune și foarte utile acuzării, fiind de menționat, în mod special, depozițiile martorilor Maxim Alexandru și Vandom Victor, care au arătat instanței de judecată în mod amănunțit, activitatea teroristă a acelor acuzați contra cărora ei au apărut ca martori.

Ultimii doi martori și anume: Ana Munteanu și Ciorteza Titus, au făcut o impresie deosebită asupra publicului asistent, arătând împrejurările în care au fost victimele atacului terorist făptuit de acuzatul Dabija Nicolae și alți membri ai bandei teroriste la 22 decembrie 1948, asupra Percepției Fiscale din Teiuș.

Cu excepția acestor ultimi doi martori, ceilalți patru martori audiați în cursul celei de-a patra ședințe a procesului se află și ei reținuți, întrucât au făcut și ei parte din organizația subversivă-teroristă condusă de acuzatul Dabija Nicolae.

După audierea acestor ultimi martori ai acuzării, ședința a fost ridicată la orele 20.

În ziua de luni 3 octombrie 1949, s-a deschis a cincea ședință a procesului, la orele 9 dimineața, când reprezentantul Ministerului public, Procurorul militar Cpt. Magistrat Teodorescu Ovidiu și-a început dezvoltarea rechizitoriului.

Evocând puternicele ecouri ale zilei de 2 octombrie 1949, ca zi de luptă a internaționalei pentru pace, Procurorul a arătat într-un mod impresionat contrastul puternic dintre oamenii muncii de pretutindeni și ticăloșii din boxă.

Trecând apoi la acuzați, pe rând, și la analizarea crimelor comise de către ei, Procurorul a descris în rechizitoriul său în mod foarte plastic, felul în care a luat ființă această bandă teroristă, precum și activitatea criminală desfășurată de către conducătorul și membrii ei.

După expunerea acestor fapte care a durat până la orele 11,30, ședința a fost suspendată pentru 10 minute, după care la redeschidere, Procurorul și-a continuat rechizitoriul său, făcând în această a doua parte a rechizitoriului, încadrarea juridică a fiecărui acuzat în parte.

Rechizitoriul a luat sfârșit la ora 12,45 când ședința a fost ridicată.

Întregul rechizitoriu și în special perorația, adică partea sa finală, a produs o impresie deosebit de adâncă asupra celor circa 100 de persoane ce se aflau în sală.

Procurorul și-a rostit rechizitoriul cu un ton rar, răspicat și bine modulat, fără a citi și accentuând tocmai asupra faptelor care trebuiau accentuate, dând dovadă totodată de o cunoaștere temeinică și amănunțită a întregului dosar, precum și a faptelor comise de către fiecare dintre acuzați.

În după amiaza zilei de luni 3 octombrie 1949, la orele 17,15, s-a deschis ultima ședință a acestui proces, când Președintele a dat cuvântul apărării, pledând toți cei 7 avocați în ordinea următoare:

1. Tov. Av. Max Fröhlich, președintele Colegiului Avocaților din Sibiu, a pledat pentru acuzații: Dabija Nicolae, Scridon Ioan și Opriță Gheorghe.

2. Tov. Av. Vasile Ilie, a pledat pentru acuzații: Nițescu Nicolae, Angheluță Mihai, Carra Ion și Ceaușu Titus.

3. Dl. Av. Mânzăraru Vasile pentru acuzații: Pop Alexandra, Onea Titus, Rațiu Augustin și Mihălțan Traian.

4. Dl. Av. Stângu Aurel a pledat pentru acuzații: Bolfea Silvestru, Moldovan Simion, Bucea Nicolae și Bucea Constanța.

5. dl. Av. Rebegea Virgil a pledat pentru acuzații: Oargă Ion, Măgurean Dumitru, Boia Ion și Buțuțui Viorica.

6. tov. Av. Gavozdea Andrei a pledat pentru acuzații: Balea Gheorghe, Cătălina Alexandru și Bâra Gheorghe.

7. Dl. Av. Borodi Iuliu a pledat pentru acuzații: Căbulea Petru, Ihuț Avram și Țălnaru Iosif.

Toți avocații apărării au dat dovadă în timpul pledoariilor de un deosebit tact, precum și de simț politic, arătând că au înțeles care este noua menire a apărătorilor sub regimul de democrație populară, ca slujitori și colaboratori devotați ai justiției puse acum cu adevărat în slujba poporului muncitor, pentru a o ajuta în a face lumină și a împărți dreptatea. Este, de asemenea de menționat faptul că nici unul dintre apărători nu a apărut în lumina falsă a unui al doilea procuror, ci fiecare dintre ei a analizat în mod dialectic crimele comise de către acuzați, lăsând numai la aprecierea instanței de judecată aplicarea de circumstanțe ușurătoare pentru sinceritatea și modul deschis în care acuzații și-au recunoscut activitatea lor criminală.

Pledoariile apărării au luat sfârșit la orele 18,45 când Președintele Tribunalului a acordat acuzaților ultimul cuvânt.

S-au folosit de acest ultim cuvânt numai următorii acuzați în ordinea de mai jos arătată: Dabija Nicolae, Scridon Ion, Mihălțan Traian, Onea Titus, Rațiu Augustin, Opriță Gheorghe, Bolfea Silvestru, Pop Alexandra, Bucea Nicolae, Ceaușu Titus și Carra Ion. Toți ceilalți 14 acuzați au declarat că nu mai au de adăugat nimic.

Acest ultim cuvânt al acuzaților s-a desfășurat de asemenea în condițiuni foarte bune, nici unul dintre ei neîncercând să revină asupra celor declarate la interogatorii și exprimându-și toți încrederea în imparțialitatea instanței de judecată și în spiritul de echitate al justiției noi din R.P.R.

Dezbaterile au fost declarate închise la orele 19, când Președintele a anunțat pronunțarea verdictului pentru ziua de marți 4 octombrie 1949, la orele 12, 30.

În ziua de marți 4 octombrie 1949, orele 12,30, Președintele Tribunalului Militar Sibiu, lt.-col. Magistrat Eftimie Călin, a dat citire sentinței pronunțate în procesul bandei teroriste a acuzatului Dabija Nicolae, precum urmează: (din document sunt lipsă două file n.n.) și sentința pronunțată în acest proces.

Dezbaterile procesului au fost urmărite cu o deosebită atenție de către un număr de circa 700 muncitori din diferitele întreprinderi din Sibiu, precum și țărani săraci și mijlocași din plășile din jurul Sibiului, ca și de către activiștii de Partid ai județenei P.M.R. – Sibiu, toți aceștia participând la ședințe prin rotație și pe baza unor invitațiuni speciale emise de către Președintele Tribunalului Militar.

În general oamenii muncii, atât din Sibiu, cât și din regiune, au putut trage multe învățăminte din desfășurarea acestui proces, care le-a arătat că lupta de clasă nu este nicidecum o vorbă goală, ci o realitate vie, această luptă de clasă înăsprindu-se pe măsură ce clasa muncitoare din republica noastră, sub conducerea partidului Muncitoresc Român pășește cu pași din ce în ce mai mari și mai siguri pe drumul construirii socialismului.

Căpitan de Securitate
(ss) S. Antoniu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 121-131.

178. 1949 octombrie 6, Sibiu. Schema modului de aranjare a acuzaților în boxă, în timpul procesului.

Schema
de poziția acuzaților în boxă

Dabija Nicolae	Carra Ion	Onea Titus	Oargă Ion	Nițescu Nicolae	Bucea Nicolae	Scridon Ioan	Ceaușu Titus	Țălnaru Iosif
Balea Gheorghe	Măgurean Dumitru	Buțuțui Viorica	Moldovan Simion	Boia Ioan	Opriță Gheorghe	Căbulea Petru	Rațiu Augustin	
Mihălțan Traian	Băra Gheorghe	Cătălina Alexandru	Pop Alexandra	Angheluță Mihai	Bucea Constanța	Ihuț Avram	Bolfea Silvestru	

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 140.

179. 1949 octombrie 6, Sibiu. Dispozitivul sentinței, difuzat prin Serviciul Presei M.A.I.

În zilele 30 septembrie, 1 și 3 octombrie a avut loc la Sibiu procesul unei bande teroriste în frunte cu Dabija Nicolae, Scridon Ioan, Onea Titus și Bolfea Silvestru.

În ziua de 4 octombrie a.c. la orele 12, 30, Tribunalul Militar Sibiu, deliberând în procesul bandei teroriste a pronunțat următoarea sentință:

Dabija Nicolae, condamnat la moarte prin împușcare;
Scridon Ioan, condamnat la moarte prin împușcare;
Mihălțan Traian, condamnat la moarte prin împușcare;
Onea Titus, condamnat la moarte prin împușcare;
Rațiu Augustin, condamnat la moarte prin împușcare;

Opriță Gheorghe, condamnat la moarte prin împușcare;
 Bolfea Silvestru, condamnat la moarte prin împușcare;
 Pop Alexandra, condamnată la muncă silnică pe viață;
 Angheluță Mihai, condamnat la muncă silnică pe viață;
 Nițescu Nicolae, condamnat la muncă silnică pe viață;
 Moldovan Simion, condamnat la muncă silnică pe viață;
 Oargă Ion, condamnat la 10 ani muncă silnică;
 Ihuț Avram, condamnat la 10 ani muncă silnică;
 Balea Gheorghe, condamnat la 10 ani muncă silnică;
 Măgurean Dumitru, condamnat la 10 ani muncă silnică;
 Boia Ioan, condamnat la 8 ani muncă silnică;
 Bucea Nicolae, preot, condamnat la 10 ani temniță grea;
 Țălnaru Iosif, condamnat la 8 ani închisoare corecțională;
 Ceașu Titus, condamnat la 7 ani închisoare corecțională;
 Carra Ion, condamnat la 7 ani închisoare corecțională;
 Căbulea Petru, condamnat la 8 ani închisoare corecțională;
 Cătălina Alexandru, condamnat la 5 ani închisoare corecțională;
 Bâra Gheorghe, condamnat la 5 ani închisoare corecțională;
 Bucea Constanța, condamnată la 5 ani închisoare corecțională;
 Buțuțui Viorica, condamnată la 1 an închisoare corecțională cu suspendarea pedepsei.

În sala Tribunalului Militar Sibiu, numeroși oameni ai muncii prezenți la citirea hotărârii, și-au exprimat satisfacția pentru pedeapsa dreaptă dată badei subversive-teroriste.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 31-32.

180. **1949 octombrie 17, Sibiu.** D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București motivul condamnării lui Cătălina Alexandru la 5 ani închisoare corecțională că a vândut unor membri ai organizației Dabija trei kg miere de stup!

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
 Nr. 5/8589 din 17 octombrie 1949

Către,
 DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
 BUCUREȘTI

Obiect:
 Se raportează legăturile lui MACAVEI TRAIAN cu CĂTĂLINA ALEXANDRU.

La ordinul dvs. nr. 510/116.446 din 30 septembrie a.c. și urmare la raportul nostru cu nr. de mai sus din 21 septembrie a.c. referitor la CĂTĂLINA ALEXANDRU, raportăm că sus-numitul a fost cercetat, trimis în judecată și condamnat la 5 ani închisoare corecțională.

Cercetat, MACAVEI TRAIAN, în legătură cu CĂTĂLINA ALEXANDRU, acesta ne declară că fratele lui MACAVEI ALEXANDRU și maiorul DABIJA, au cumpărat personal un kg de miere de stup de la acesta.

Iar prin IHUȚ TRAIAN s-a mai cumpărat de două sau trei ori miere de albine, tot de la acesta, în total trei kg.

LT.-COL. DE SECURITATE
(ss) Gh. Crăciun

Locotenent de Securitate
(ss) V. Nistor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 403-405.

181. **1949 octombrie 17 ora 10,00, Sibiu.** Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că a început procesul în care se judecă lotul Maxim Alexandru.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 125954/17 octombrie 1949
Registratura Generală

Telegramă

Data de 17 octombrie 1949 D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București
A se preda imediat dlui colonel Dulgheru M.

Sibiu Sec. nr. 1647 st. 63 cuv. orele 10.

Azi 17 octombrie 1949 la orele 8,30 Tribunalul Militar Sibiu a început judecarea lotului în frunte cu MAXIM ALEXANDRU cu un număr de 16 persoane. De urmare vom raporta mersul procesului.

Lt. col. de Securitate Gh. Crăciun
Nr. 5/8589 din 17 octombrie 1949

S-a întrerupt la orele 21, urmând să se redeschidă mâine 18 octombrie a.c. la orele 8. Totul a decurs în ordine. De urmare vom raporta.

Lt.-col. de Securitate Gh. Crăciun
Nr. 5/8589 din 17 octombrie 1949.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 142 (f-v).

182. 1949 octombrie 17, ora 14,00, Sibiu. Telegrama D.R.S.P. Sibiu prin care raportează D.G.S.P. București continuarea procesului lotului Maxim Alexandru.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 125[...]/17 octombrie 1949
Registratura Generală

Telegramă

Data de 17 octombrie 1949 D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București
A se preda imediat dlui colonel Dulgheru M.

Sibiu Sec. nr. 1648 st. 130 cuv. orele 14.

Urmare raportului nostru nr. 5/8589 din 17 octombrie a.c. privitor la judecarea lotului ALEXANDRU MAXIM raportăm în ședința de dimineață au fost interogați acuzații Olteanu Emil, Bedeleanu Ioan, Ordeanu Simion, Dalea Emil, Maxim Alexandru, Breazu Iuliu, Fleșeriu Vasile, Fleșeriu Partenie, Hațegan Ioan și Popa Ioan.

Inculpații și-au recunoscut declarațiile în totul. Ședința a decurs în ordine.

La orele 14 s-a întrerupt, ședința urmând a reîncepe la orele 15,30. De urmare ședința s-a ridicat la orele 19,45, anunțându-se cea viitoare pentru luni 3 octombrie orele 8 dimineața când procurorul va începe dezvoltarea rechizitoriului.

Căpitan de Securitate Antoniu.

Fără număr.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 141-142.

183. 1949 octombrie 18, ora 0,00, Sibiu. Continuarea procesului lotului Maxim Alexandru.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 1256000/18 octombrie 1949
Registratura Generală

Telegramă

D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București
A se preda imediat dlui colonel Dulgheru M.

Sibiu Sec. nr. 1660 st. 112 cuv. orele 0,00.

Urmare raportului nostru nr. 5/8589 din 17 octombrie a.c. privitor judecarea lotului ALEXANDRU MAXIM raportăm: s-a redeschis ședința la orele 15, 30, interogându-se inculpații Nicoară Virgil, Trif Liviu, Decean Florian, Crișan Vasile, Crișan Laurean și Udrea Iuliu.

Toți cei de mai sus și-au recunoscut declarațiile date. Au fost apoi audiați martorii acuzării. [...]

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 143.

184. **1949 octombrie 18, ora 12, Sibiu.** Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București terminarea procesului lotului Maxim Alexandru.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 126360/18 octombrie 1949
Registratura Generală

Telegramă

D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București
A se preda imediat dlui colonel Dulgheru M.

Sibiu Sec. nr. 1661 45 18 octombrie orele 12.

Urmare la raportul nostru nr. 5/8589 din 17 crt. privitor la procesul lotului MAXIM ALEXANDRU raportăm: procesul s-a terminat azi 18 crt. orele 11. Sentința urmează a se pronunța azi la orele 14.

Vom raporta de urmare.

Lt.-col. de Securitate Gh. Crăciun

Nr. 5/8589 din 18 octombrie 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 144.

185.

1949 octombrie 18, Sibiu. Telegrama transmisă la ora 20, 15 prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București condamnările pronunțate în lotul Maxim Alexandru, sprijinitor al organizației Dabija.

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 126558/19 octombrie 1949
Registratura Generală

Telegramă

D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București
A se preda imediat dlui colonel Dulgheru M.

Din Sibiu nr. 1663 90 18 octombrie 20,15.

Urmare la raportul nostru nr. 5/8589 din 18 octombrie a.c. referitor la judecarea lotului MAXIM ALEXANDRU astăzi ora 17, 30 Tribunalul Militar a pronunțat următoarea sentință:

1) Maxim Alexandru muncă silnică pe viață, 2) Dalea Emil 20 ani muncă silnică, 3) Olteanu Emil 20 ani muncă silnică, 4) Bedeleanu Ioan 20 ani muncă silnică, 5) Crișan Vasile, 5 ani muncă silnică, 6) Crișan Laurean 3 ani închisoare corecțională 7) Trif Liviu, 8 ani muncă silnică, 8) Udrea Iuliu 3 ani închisoare corecțională, 9) Breazu Iuliu 3 ani închisoare corecțională, 10) Fleșeriu Vasile 3 ani temniță grea, 11) Decean Florian 3 ani temniță grea, 12) Ordeanu Simion 5 ani muncă silnică, 13) Fleșeriu Partenie 3 ani temniță grea, 14) Popa Ioan 3 ani închisoare corecțională, 15) Hațegan Ioan 3 ani închisoare corecțională, 16) Nicoară Virgil 3 ani temniță grea

Lt.-col. de Securitate Gh. Crăciun
Nr. 5/8589 din 18 octombrie 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 145-146.

186.

1949 octombrie 19, Sibiu. Declarația lui Macavei Traian despre începuturile grupului Dabija.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Macavei Traian, de profesie conducător industrial, născut în anul 1910, luna iulie, ziua 28, în comuna Bucium-Montari, jud. Alba, fiul lui Alexandru și Terezia Macavei, agricultori, domiciliat în comuna Bucium-Montari, jud. Alba, declar următoarele:

Prin anul 1947, prin luna iulie sau august, aflându-mă la Arad, la vărul meu, mr. deblocat Opreanu Ioan împreună cu acest văr ducându-mă în oraș, în fața Teatrului Național mi-a fost prezentat dl mr. deblocat Dabija Nicolae.

La prima vedere, dl. Dabija s-a adresat către vărul meu Opreanu cu următoarele cuvinte: „Măi, când începem ceva?”. Din aceste cuvinte eu am înțeles pentru moment că ar fi vorba de a se întreprinde ceva împotriva actualului regim. Menționez că la acea întâlnire eu nu mă aflu fugit de acasă și nici nu eram urmărit. După circa o lună și jumătate de la această întâlnire, aflându-mă din nou la Arad, în casa familiei Opreanu, m-am întâlnit din nou cu dl Dabija și, printre alte discuții, dânsul a adus din nou vorba despre o eventuală organizare împotriva actualului regim. În linii generale, dl Dabija a arătat că ar vedea această organizare prin recrutarea de elemente dușmănoase ale regimului actual și de a se trece la acte de sabotaj, prin aruncarea în aer a podurilor, trenurilor etc. Eu am participat la aceste discuții, însă fără un miez precis. În aceste discuții era antrenat și vărul meu Opreanu Ioan.

După această întâlnire m-am despărțit de dl. Dabija, fără a stabili ceva și fără a mai hotărî o altă întâlnire.

După cât îmi amintesc, prin toamna anului 1947 dl Dabija a plecat din Arad la București și nu l-am revăzut până prin lunile mai sau iunie 1948, când l-am întâlnit din nou la familia Oprean. Cu această ocazie s-a discutat cam în același fel, adică metodele ce s-ar putea întrebuința într-o eventuală acțiune împotriva regimului.

Dl. Dabija vedea o eventuală schimbare a regimului actual prin război între U.R.S.S. de o parte și anglo-americani pe de altă parte. Nici de data aceasta nu s-a stabilit nimic precis.

Prin 28-29 august 1948, subsemnatul fiind fugit de acasă, în urma conflictului avut cu organele Securității, m-am dus la Timișoara, iar în drum m-am oprit pe la Arad. Trecând pe la vărul meu Opreanu, l-am întâlnit din nou pe Dabija acolo.

Eu am povestit lui Dabija conflictul meu cu Securitatea, la care Dabija a zis satisfăcut: „Acum ești al meu!”. Cu această ocazie am discutat chestiuni în legătură cu o eventuală organizare, deoarece pe mine mă preocupa o eventuală trecere a frontierei în Iugoslavia.

Menționez că în drumul meu de la Bucium la Timișoara trecusem pe la Vândor Victor, din comuna Întregalde, cu care apoi m-am dus la Sandu Maxim, care locuia la preotul Suciu, care mi-a făcut cunoscut că ei au o organizație subversivă și că au legături cu Bucureștiul și că au armament. Aceste lucruri eu le-am povestit lui Dabija în cele câteva zile în care am stat la Arad.

Prin septembrie 1948, venind fratele meu Alexandru la Arad, eu i-am făcut cunoștință cu dl. Dabija. După această întrevedere cu Dabija, fratele meu s-a întors la Bucium, unde, fiind surprins de jandarmi în casa mea proprie, a împușcat în luptă 2 plutonieri de jandarmi și a rănit un soldat. După aceste întâmplări, el a venit la Arad, unde toți trei, adică Dabija, eu și fratele meu Alexandru, după discuții de circa 20 de zile, ne-am hotărât să mergem în munții Apuseni, unde să organizăm oameni în vederea acțiunilor subversive, împreună cu organizația existentă deja, a lui Sandu Maxim și Pascu Cornel.

În ziua de 17 decembrie 1948 am plecat toți trei în comuna Întregalde, la Bolfea Silvestru, unde am găsit pe Sandu Maxim, Pascu Cornel și Cloambă Iosif,

fugiți. împreună cu aceștia ne-am instalat în Muntele Mare, după ce în prealabil dădusem atacul de la Percepția de la Teiuș, sub comanda lui Dabija.

În pădure, grupul nostru de 6 oameni, sub comanda lui Dabija, formase grupa de comandă, iar prin exercițiile militare ce le făceam pregăteam acești oameni pentru calitate de viitori comandanți de grupe.

Totodată, pregăteam materialul de propagandă subversivă, manifeste concepute și lucrate de Dabija, pregăteam de asemenea material de minare a terenului din jurul nostru.

Pe la data de 15 februarie 1949 s-a început primirea de membri în aceasta organizație și colectarea de armament și muniție. În acest scop, subsemnatul, fratele meu Alexandru, Pascu Cornel și Cloambă Iosif ne-am deplasat de două ori în comuna Întregalde, la Bolfea Silvestru, de unde aduceam membrii recrutați în Muntele Mare.

În ziua de 4 martie 1949 când am fost surprinși de armată, Dabija, în calitate de comandant, a comandat deschiderea focului, la care subsemnatul, cu pistolul mitralieră pe care-l aveam, am ieșit ultimul din cabană și am tras asupra unui soldat pe care-l zărisem după un brad, întrucât pe alți soldați nu i-am văzut. În momentul ieșirii din cabană am tras o rafală fără a ochi.

De aici m-am deplasat în partea de răsărit, unde de altfel era sectorul meu de luptă repartizat de Dabija și unde lupta continua. Ajuns acolo, sub un brad, am observat doi civili asupra cărora am voit să trag [Este vorba de primarul din com. Bistra, Alexandru Salagea, și de un pădurar, ambii agenți ai Securității, care au condus trupele pe Muntele Mare - n.n.], dar am observat că pistolul nu mai funcționează. Atunci am fugit în jos, în pădure, scăpând astfel de încercuire. De la fuga mea nu m-am mai întâlnit cu Dabija și nici nu am mai auzit pe unde ar fi umblat.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și semnez propriu.

Sibiu 19 octombrie 1949²³.

(ss) Macavei Traian

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 10-12.

²³ La acea dată, maiorul Dabija Nicolae era deja judecat și aștepta execuția. În dosarele Securității aflate la C.N.S.A.S. nu am găsit date exacte privind modul cum a fost capturat Traian Macavei, cunoaștem doar faptul că el a fost arestat la 20 septembrie 1949 în comuna Tomești, jud. Hunedoara. Unele informații arată însă că Traian Macavei ar fi fost prins în tren, în stația C.F.R. Hălmașiu. La 31 iulie 1949 cei doi frați au fost surprinși de Securitate într-o șură din apropierea comunei Mușca, unde erau găzduiți de David Silvia.

Cu doar câteva zile înainte, la 27 iulie 1949, fusese arestat Alexandru Lazăr, conducătorul „Ligii Ardelene a Moșilor”, iar Securitatea îl forțase în anchetă să recunoască unde erau ascunși frații Macavei. Fiind avertizați de o fată care-i găzduia, Salvina Fonoaghe, aceștia au reușit să scape de trupele care-i încercuiseră, însă Securitatea se afla pe urmele lor. Alexandru Macavei, grav rănit la cap în timpul confruntării, s-a sinucis pentru a nu fi prins de organele de represiune. Cu toate că a fost și el grav rănit, Traian Macavei a reușit să scape, ascunzându-se câteva luni în com. Vârtop, la Traian Bar, până ce s-a vindecat. La 20 septembrie 1949 a plecat de la această gazdă cu intenția de a trece granița în Iugoslavia, de unde să se refugieze apoi în Occident, dar a fost arestat pe drum.

187.

1949 octombrie 19, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București rezultatul cercetărilor asupra lui Macavei Traian.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Dir. Generală a Securității Poporului
Nr. 019862/15 februarie 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
Nr. 5/40 177 din 19 OCTOMBRIE 1949

Sosită la 23 martie 1949 la Serviciul I

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

OBIECT: se raportează rezultatul cercetărilor asupra lui MACAVEI TRAIAN

La ordinul Dvs. Nr. 510/113 454 din 23 septembrie 1949 și urmare la raportul nostru nr. 5/8589 din 25 septembrie 1949 privitor pe banditul MACAVEI TRAIAN, raportăm mai jos rezultatul cercetărilor efectuate asupra susnumitului.

În jurul datei de 15 iulie 1948, susnumitul a dispărut de la domiciliul său din comuna Bucium-Montari județul Alba, în urma unui incident avut cu organele de securitate care au vrut să ridice pe fratele său MACAVEI NICOLAE, fost politic.

După ce a stat ascuns câteva zile prin pădurile din apropierea comunei sale, a plecat în comuna Întregalde jud. Alba unde s-a dus la numitul VANDOR VICTOR cu care a fost coleg de școală. La aceasta a fost găzduit până la data de 26 iulie 1949. În acest timp a cunoscut pe fratele lui VANDOR VICTOR și anume VANDOR SABIN, cărora le-a spus că este fugit de acasă.

Ambii cei doi de mai sus, în prezent se află arestați dintre care VANDOR VICTOR a fost judecat și condamnat făcând parte din lotul ROBU, iar VANDOR SABIN urmează a fi judecat cu un alt lot.

La data de 27 iulie 1948, numitul MACAVEI TRAIAN a plecat la Arad unde a fost găzduit de numitul OPREAN IONEL, maior deblocat domiciliat în str. Episcopiei, nr. 1, care la fel avea cunoștință că susnumitul este urmărit.

De la data de 27 iulie 1948 și până la data de 20 octombrie 1948, numitul MACAVEI TRAIAN a mai stat ascuns și la sora sa OPREA TEREZIA în comuna Satchinez jud. Timiș și la numita POP, domiciliată în Timișoara str. Verde nr. 38.

În jurul datei de 10 octombrie 1948, fiind la Arad, Macavei Traian a fost anunțat de către numitul COZMA PETRU din com. Bucium-Montari, care a fost la el la Arad, că fratele său Alexandru Macavei a omorât doi plutonieri care încercau să îl aresteze.

Prin COZMA PETRU (nearestat) numitul MACAVEI TRAIAN, a anunțat pe fratele său ALEXANDRU MACAVEI să vină la Timișoara la numita POP unde de altfel se afla și soția acestuia din urmă. După câteva zile ALEXANDRU MACAVEI s-a dus la Timișoara.

După câteva zile, frații MACAVEI s-au deplasat în comuna Întregalde jud. Alba cu scopul de a lua copilul lui Traian Macavei și a-l duce cu ei la Timișoara. În acest timp au stat câteva zile în com. Întregalde găzduiți de către numitul SILVESTRU ACULUTOAIEI. După câteva zile au renunțat de a mai lua copilul cu ei și s-au reîntors la Arad ducându-se la Dabija Nicolae pe care-l cunoșteau de mai înainte și cu care între timp au mai discutat asupra unei eventuale reorganizări subversive.

Cu acesta frații Macavei au stabilit să se deplaseze în regiunea Alba cu scopul de a lua legătura cu șefii organizației subversive ce exista în această regiune și de a forma o organizație subversivă mai puternică și cu caracter militarist.

La data de 17 decembrie 1948, cei trei de mai sus amintiți au ajuns în comuna Întregalde la numitul BOLFEA SILVESTRU unde au stat timp de 5 zile. În acest timp au luat legătura cu SANDU MAXIM. PASCU CORNEL, CLOAMBĂ IOSIF și BOLFEA SILVESTRU cu care au plănuțit atacul de la Percepția Fiscală din jud. Alba. La data de 22 decembrie 1948 au atacat Percepția.

După săvârșirea atacului, frații Macavei împreună cu DABIJA și CLOAMBĂ IOSIF (decedat) au plecat spre Muntele Mare trecând prin com. Mogoș, jud. Alba unde au fost găzduiți o noapte de către CRIȘAN VASILE (arestat), apoi în Com Bucium-Montari, jud. Alba unde au fost găzduiți de COSMA PETRU, apoi în com. Cărpiniș, jud. Turda au fost găzduiți de GHIURI a lui IACOBA. Aflându-se la aceste au luat legătura cu un anume IOAN ginerele lui CUTEA IOAN care i-a condus la Muntele Mare, la proprietatea sa unde avea o șură.

La locul arătat mai sus s-au întâlnit cu IHUȚ TRAIAN și IHUȚ AVRAM. După aceasta s-au instalat la Muntele Mare unde mai târziu au venit PASCU CORNEL (decedat) și SCRIDON IOAN.

În cadrul bandei teroriste de la Muntele Mare, susnumitul susține că era însărcinat ca gestionar și cu aprovizionarea bandei.

În timpul atacului de la 4 martie 1949, susnumitul susține că a tras cu pistolul mitralieră asupra trupelor de Securitate, după care apoi, împreună cu fratele său au reușit să dispară ducându-se în regiunea Bucium-Montari, jud. Alba, unde au luat contact cu numiții ACHIM ALEXANDRU, ROMUL IONUȚ și CEANU NICOLAE, toți din comuna Bucium-Montari și de la care au primit mâncare. În comuna Cărpiniș jud. Turda au luat legătura cu GHEORGHE a lui BUSTAN și BAR TRAIAN. În comuna Întregalde, cu VANDOR SABIN și SILVESTRU ACULUTOAIEI, la care au și stat ascunși câteva zile. Au trecut apoi în jud Turda unde în comuna Mușca au fost găzduiți de numita SOFICA a lui TOMELEU și familia FONOAGHE SALVINA. Tot la Mușca au cunoscut pe numitul ALEXANDRU LAZĂR care le-a spus că este șeful organizației subversive „Liga Ardeleană a Moșilor” și care le-a propus să intre și ei în această organizație.

Susnumiții au stat în comuna Mușca până la 31 iulie 1949 când în urma acțiunii organelor de Securitate, fratele său ALEXANDRU a fost împușcat iar el

fiind rănit s-a la BAR TRAIAN în com. Vârtop jud. Turda unde a stat ascuns într-o clăie de fân până la 19 septembrie a.c.

La data de mai sus, numitul MACAVEI TRAIAN a plecat către Timișoara când în drum a fost arestat.

Întrucât din cercetările efectuate până în prezent au rezultat legăturile banditului MACAVEI TRAIAN cu persoanele din jud. Turda, arătate mai sus, propunem ca prin direcțiunea regională de securitate Cluj să se procedeze la arestarea acestora după cum urmează:

1. SOFICA lui TOMELEU din com. Mușca;
2. FONOAGHE SALVINA din com. Mușca;
3. ALEXANDRU LAZĂR, funcționar la Industria Sârmei din Turda;
4. GHIURI a lui IACOBĂ din com. Cărpiniș jud. Turda;
5. GHEORGHE a lui BUSTAN din com. Cărpiniș, jud. Turda;
6. BAR TRAIAN din com. Cărpiniș, jud. Turda;
7. IOAN, ginerele lui CUTEA IOAN din com. Cărpiniș jud. Turda.

Mai propunem ca prin Direcțiunea regională de securitate Timișoara să se procedeze la arestarea numiților:

1. OPREANU IOAN, domiciliat în Arad str. Episcopiei nr.1.
2. Numita POP domiciliată în Timișoara str. Verde nr. 18 (în fața Uzinei de Apă din Timișoara).
3. OPRÎȘA TEREZIA din com. Satchinez, jud. Timiș.

În ceea ce privește legătura avută între MACAVEI TRAIAN și sora sa BUMBAȘ EUGENIA, susnumitul ne declară că la data de 16 august 1949 s-a întâlnit cu aceasta în gara Teiuș jud. Alba cu care ocazie i-a dat copilul său să-l ducă acasă, fapt pe care susnumita l-a arătat în declarațiile sale.

Susnumitul se află în continuarea cercetărilor și rezultatele obținute le vom raporta de urmare.

LT.-COLONEL DE SECURITATE
Gh. Crăciun

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 4-6.

188. **1949 octombrie 19, Sibiu.** D.R.S.P. Sibiu comunică D.R.S.P. Cluj persoanele care l-au găzduit pe Macavei Traian după 4 martie 1949.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
Nr. 5/40 177 din 19 octombrie 1949
Sosită la 23 martie 1949 la Serviciul I

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ DE SECURITATE CLUJ

Spre știința D.G.S.P. București

În legătură cu banditul MACAVEI TRAIAN, reținut la acesta Direcțiunea Regională de Securitate, vă comunicăm:

La cercetări a declarat că în perioada de la 4 martie a.c. la 19 septembrie a.c. a fost găzduit în comuna Mușca, județul Turda de următorii:

- Sofia lui Tomeleu
- Familia Fonoaghe Salvina,

A cunoscut personal pe numitul Lazăr Alexandru, funcționar la „Industria Sârmei” din Turda, care i-a apus că este șeful unei organizații subversive, denumită „Liga Ardeleană a Moșilor”; Lazăr Alex. i-a propus lui Macavei Traian să adere la această organizație. Macavei Traian, susține că nu a dat nici un răspuns acestei propuneri.

În comuna Cărpiniș, jud. Turda, a fost găzduit de către numitul Ghiuri al lui Iacob, care l-a pus în legătură cu un anume Ioan ginerele lui Cutea Ioan din Cărpiniș. Acest Ion i-a condus pe Macavei Traian, Macavei Alexandru și Dabija Nicolae, în Muntele Mare, la o șură a lui pentru a sta ascunși.

În comuna Cărpiniș, jud. Turda, Macavei Traian a mai fost în legătură cu Gheorghe al lui Bustan și Bar Traian.

Vă rugăm să binevoiți a dispune măsuri asupra celor de mai sus, și a ne comunica rezultatul cercetărilor, pentru a fi exploatat materialul în cercetarea lui MACAVEI TRAIAN.

Vom comunica de urmare noile constatări ce vă privesc în legătură cu cercetarea susnumitului.

Lt.-colonel de Securitate
Gh. Crăciun

Lt. de Securitate Nistor V.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 15.

189. **1949 octombrie 19, Sibiu.** Declarația lui Macavei Traian despre modul cum a luat ființă organizația Dabija și ce a întreprins până la 4 martie 1949.

COPIE

DECLARAȚIE

Subsemnatul Macavei Traian, de profesie cond. industrial, născut în anul 1919, luna iulie, ziua 28, în comuna Bucium-Montari, Jud Alba, fiul lui Alexandru și

Terezia Macavei, agricultori, domiciliat în comuna Bucium-Montari jud. Alba, declar următoarele:

Prin anul 1947, prin luna iulie sau august, aflându-mă în Arad la vărul meu Maior deblocat Opreanu Ioan, împreună cu acest văr ducându-mă în oraș, în fața Teatrului Național mi-a fost prezentat Dl. Maior deblocat Dabija Nicolae.

La prima vedere Dl. Dabija s-a adresat către vărul meu Opreanu, cu următoarele cuvinte: „Măi când începem ceva”. Din aceste cuvinte eu am înțeles pentru moment că ar fi vorba de a se întreprinde ceva împotriva actualului regim. Menționez că la aceea întâlnire eu nu mă aflam fugit de acasă și nici nu eram urmărit. După circa o lună jumătate de la această întâlnire aflându-mă din nou la Arad, în casa familiei Opreanu, aici m-am întâlnit din nou cu dl Dabija și printre alte discuții dânsul a adus din nou vorbe despre o eventuală organizare împotriva actualului regim, în linii generale dl Dabija arăta cum ar vedea acesta organizarea prin recrutare de elemente dușmănoase regimului actual și de a se trece astfel la acte de sabotaj prin aruncarea în aer a podurilor, trenurilor etc. Eu am participat la aceste discuții însă fără în miez precis. În aceste discuții era antrenat și vărul meu Opreanu Ioan.

După această întâlnire m-am despărțit de dl Dabija fără a fi stabilit ceva și fără a mai hotărî vreo altă întâlnire.

După cât îmi amintesc prin toamna anului 1947 dl Dabija a plecat din Arad la București și nu ne-am mai revăzut până prin luna mai sau iunie 1948 când ne-am întâlnit din nou la Familia Opreanu, cu care de altfel era prieten. Cu această ocazie s-a discutat cam în același fel, adică metodele ce s-ar putea întrebuința într-o eventuală acțiune împotriva regimului. Dl Dabija vedea o eventuală schimbare a regimului actual printr-un război între U.R.S.S. pe de o parte și anglo-americanii pe de altă parte. Nici de data asta nu s-a stabilit nimic precis.

Prin 28-29 august 1948 subsemnatul fiind fugit de acasă în urma conflictului avut cu organele securității, m-am dus la Timișoara, iar în drum m-am dus pe la Arad, trecând pe la vărul meu Opreanu unde l-am întâlnit din nou pe Dabija acolo.

Eu am povestit lui Dabija conflictul meu cu securitatea și la care Dabija a zis satisfăcut „acum ești al meu”. Cu această ocazie am discutat chestiuni în legătură cu eventuala organizare de oarece pe mine mă preocupa eventuala trecere a frontierei în Iugoslavia.

Menționez că în drumul meu de la București la Timișoara, trecusem pe la Vândor Victor, domiciliat în com. Întregalde, cu care apoi m-am dus la Sandu Maxim, care locuia la preotul Suci, care mi-a făcut cunoscut că au o organizație subversivă și că au legături cu Bucureștiul și că au armament. Aceste lucruri eu le-am povestit lui Dabija în cele câteva zile în care am stat la Arad.

Prin septembrie 1948, venind fratele meu Alexandru la Arad eu le-am făcut cunoștință cu dl. Dabija.

Iar după această întrevedere cu dl Dabija, fratele meu s-a întors la Bucium, unde fiind surprins de jandarmi în casa mea proprie a împușcat mortal doi plutonieri majori și rănește un soldat. După aceste întâmplări a venit la Arad, unde toți trei, adică Dabija, eu și fratele meu Alexandru, după discuții de circa douăzeci zile ne-am hotărât să mergem în munții Apuseni, unde să organizăm oameni în vederea

acțiunilor subversive împreună cu organizațiile existente deja a lui Sandu Maxim și Pascu Cornel.

În ziua de 17 decembrie 1949 am plecat toți trei în comuna Întregalde, la Bolfea Silvestru, unde am găsit pe Sandu Maxim, Pascu Cornel și Cloambă Iosif fugiți. Împreună cu aceștia ne-am instalat în Muntele Mare după ce în prealabil dădusem atacul de la Teiuș sub comanda lui Dabija.

În pădure grupul nostru de 6 oameni sub comanda lui Dabija formasem grupul de comandă, prin exercițiile militare ce le făceam pregăteam acești oameni pentru calitatea de viitori comandanți de grupe.

Totodată pregăteam materialul de propagandă subversivă, manifeste concepute și lucrate de Dabija, pregăteam de asemenea, material de minare a terenului din jurul nostru.

Pe la data de 15 februarie 1949, s-a început reorganizarea de membri în această organizație și colectarea de armament și muniție. În acest scop subsemnatul, fratele meu Alexandru, Pascu Cornel și Cloambă Iosif, ne-am deplasat de două ori în comuna Întregalde la Bolfea Silvestru, unde aduceam membrii recrutați la Muntele Mare.

În ziua de 4 martie, când am fost surprinși de armată, Dabija în calitate de comandant, a comandat deschiderea focului la care subsemnatul cu pistolul mitralieră pe care îl aveam, eu am ieșit ultimul din cabană și am tras asupra unui soldat pe care-l zărisem după un brad, întrucât pe alți soldați nu i-am văzut. Asupra acestui soldat am tras împreună cu Dabija. În momentul ieșirii din cabană am tras o rafală fără a ochi.

De aici m-am deplasat în partea de răsărit, unde de altfel era sectorul meu de luptă repartizat de Dabija și unde lupta continua, ajuns acolo sub un brad am observat doi civili asupra cărora vroind să trag am observat că pistolul nu funcționează, atunci am fugit în jos în pădure, scăpând astfel din încercuire. De la fuga mea ne m-am mai întâlnit cu Dabija și nici nu am auzit pe unde ar fi umblat.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și o semnez propriu.

Sibiu la 19 octombrie 1949

(ss) Macavei Traian

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 10-12.

190.

1949 octombrie 20, Sibiu. Condamnările pronunțate de T.M. Sibiu în lotul Maxim Alexandru.

20 octombrie 1949

NOTĂ

Cu privire la sentința pronunțată de T:M Sibiu în procesul bandelor teroriste. Lotul Maxim Alexandru

Sentința din 19 octombrie 1949

1. MAXIM ALEXANDRU	Muncă silnică pe viață
2. DALEA EMIL	20 ani muncă silnică
3. OLTEANU EMIL	20 ani muncă silnică
4. BEDELEANU IOAN	20 ani muncă silnică
5. CRIȘAN VASILE	5 ani muncă silnică
6. CRIȘAN LAUREAN	5 ani închisoare cor.
7. TRIFU LIVIU	8 ani muncă silnică
8. UDREA IULIU	3 ani închisoare cor.
9. BREAZU LIVIU	3 ani închisoare cor.
10. FLEȘERIU VASILE	3 ani temniță grea
11. DECEAN FLORIAN	3 ani temniță grea
12. ORDEANU SIMION	5 ani muncă silnică
13. FLEȘERIU PARTENIE	3 ani temniță grea
14. POPA IOAN	3 ani închisoare cor.
15. HAȚEGAN IOAN	3 ani închisoare cor.
16. NICOARĂ VIRGIL	3 ani temniță grea

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 148.

191. **1949 octombrie 22, Sibiu.** Telegrama D.R.S.P. Sibiu către D.R.S.P. Timișoara pentru instituirea sechestrului pe averea maiorului Dabija.

TELEGRAMĂ
DIRECȚIUNEA DE SECURITATE SIBIU
Către D.R.S.P. – TIMIȘOARA Spre știința D.G.S.P.

Rugăm să binevoiți a da dispozițiuni organelor din subordinea dvs. Pentru a lua măsuri prin organele competente, de a supraveghea să nu se înstrăineze nimic din averea numitului DABIJA NICOLAE domiciliate în Aradu Nou Str. Ana Ipătescu Nr. 25, întrucât prin sentința nr. 816 din 4 octombrie a.c. a Tribunalului Militar Sibiu, i s-a confiscat întreaga avere.

Nr.8599 din 22 Octombrie 1949

DIR. REG. SEC. SIBIU
(ss) Lt.-col. Crăciun

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 4.

192.

1949 octombrie 22, Sibiu. Telegrama D.R.S.P. Sibiu către D.R.S.P. Cluj pentru instituirea sechestrului asupra averii condamnaților din lotul Dabija.

TELEGRAMĂ
DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
Către DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE CLUJ
(Spre știință D.G.S.P.)

Rugăm să binevoiți a da dispozițiuni organelor din subordinele dvs. de a lua măsuri prin organele competente spre a supraveghea să nu se înstrăineze nimic din averile celor de mai jos întrucât conform sentinței dată de Tribunalul Militar din Sibiu, li s-a confiscat întreaga avere: RAȚIU AUGUSTIN din comuna Sărmășel jud. Cluj, IHUȚ AVRAM din comuna Bistra jud. Turda, BALEA GHEORGHE din comuna Bistra jud. Turda, BOIA IOAN din comuna Lupșa jud. Turda.

Nr. 8589 din 22 octombrie 1949

DIR. REG. SEC. SIBIU
(ss) Crăciun.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 5.

193.

1949 octombrie 22, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București rezultatul cercetărilor privind pe Macavei Traian.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
NR. 5/40 177 22 OCTOMBRIE 1949

Către,
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI BUCUREȘTI

OBIECT: Rezultatul cercetărilor privind pe MACAVEI TRAIAN.

La ordinul dvs. nr. 522/128 268 din 22 octombrie 1949 telefonic și urmare la raportul nostru nr. 5/40 177 din 19 octombrie 1949, referitor la MACAVEI TRAIAN, raportăm:

1.- MACAVEI TRAIAN, de la dispariția sa de la domiciliu a fost găzduit în diferite locațiuni de diferite persoane, care au știut că acesta este urmărit, după cum rezultă din declarația copie a subsemnatului, anexată la prezentul.

2.- MACAVEI TRAIAN, a cunoscut pe Maiorul deblocat DABIJA NICOLAE, în anul 1947, aproximativ luna iulie sau august la Arad, fiindu-i

prezentat de OPREANU IOAN, maior deblocat, văr cu MACAVEI TRAIAN. La acea dată sus-numitul nu era dispărut de la domiciliu și nici urmărit.

După aproximativ o lună de zile s-a întâlnit la familia vărului său OPREANU cu DABIJA NICOLAE, care a adus discuția despre o eventuală organizare împotriva regimului actual, la are discuție a participat cei mai sus numiți și maiorul deblocat OPREANU IOAN.

A mai fost de vreo câteva ori la Arad unde s-a întâlnit din nou cu DABIJA acasă la familia OPREANU:

Prin aproximativ 29-29 august 1948, MACAVEI TRAIAN fiind dispărut de la domiciliu s-a dus la Timișoara oprindu-se din nou la Arad unde din nou s-a întâlnit cu DABIJA NICOLAE, discutând cum ar putea începe organizarea elementelor dușmănoase ale regimului. La acea dată MACAVEI TRAIAN, prin VANDOR VICTOR, cunoscuse pe SANDU MAXIM și faptul că acesta era constituit în bandă, lucruri pe care le-a comunicat lui DABIJA NICOLAE.

Prin septembrie 1948, fratele său ALEXANDRU MACAVEI a făcut cunoștință cu DABIJA NICOLAE la Arad.

După ce ALEXANDRU MACAVEI a împușcat 2 plutonieri de jandarmi și a rănit un soldat s-a înapoiat la Arad, împreună cu TRAIAN MACAVEI și după discuții de mai multe zile au stabilit ca împreună cu DABIJA să plece în munții Apuseni, unde să organizeze oamenii în organizații subversive și să facă legătura cu organizațiile subversive la acea dată ale lui MAXIM ALEXANDRU și PASCU CORNEL.

Anexăm o copie a declarației lui MACAVEI TRAIAN, în care se arată felul în care a luat legătura cu DABIJA NICOLAE.

LT.-COLONEL DE SECURITATE

(ss) Gh. Crăciun

LT. DE SECURITATE

(ss) V. Nistor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 8-9.

194.

1949 octombrie 22, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu cere D.R.S.P. Cluj să aresteze pe Macavei Traian, miner, văr cu Macavei Traian din grupul Dabija.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA GENERALĂ DE SECURITATE SIBIU

Nr. 5/40 177

22 octombrie 1949

Către
DIR. REG. D.G.S.P. București

OBIECT: se cere reținerea lui MACAVEI TRAIAN.

Rugăm luați măsuri de identificare și reținere a numitului MACAVEI TRAIAN, de profesiune miner, originar din comuna Bucium-Montari jud. Alba de circa 33 ani.

Sus-numitul este urmărit de noi pentru activitate subversivă în cadrul unei bande teroriste, de pe raza acestei Direcțiuni.

În caz pozitiv vă rugăm a ne comunica urgent pentru a trimite delegat.

Lt.-colonel de Securitate
(ss) Gh. Crăciun.

Lt. de Securitate
(ss) V. Nistor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 3.

195. **1949 octombrie 22, București.** D.G.S.P. București cere D.R.S.P. Sibiu să trimită copii de pe declarațiile lui Macavei Traian.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Nr. 522/128 268
22 octombrie 1949

D.R.S. SIBIU
Notă telefonică

Urmare a raportului Dv. Nr. 5/40 177 din 19 octombrie 1949, vă rugăm să binevoiți a ne trimite copii după declarațiile banditului MACAVEI TRAIAN.

Aceste declarații să cuprindă: dacă gazdele au știut că este urmărit, dacă au știut că face parte dintr-o bandă și dacă l-au ajutat de bună voie.

D.O.
CĂPITAN DE SECURITATE
(ss) N. Dumitrescu

Primește Lt. Nistor.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 7.

196.

1949 octombrie 22, Sibiu. A doua declarație a lui Macavei Traian în care arată că cei care l-au găzduit și alimentat îi cunoșteau situația.

COPIE

DECLARAȚIE

Subsemnatul MACAVEI TRAIAN, de profesie com. Industrial, născut în anul 1910, luna iulie, ziua 28, în com. Bucium-Montari, jud. Alba, fiul lui Alexandru și Terezia Macavei, domiciliat în comuna Bucium-Montari Alba, declar următoarele:

După dispariția mea de acasă, fiind urmărit m-am dus la VANDOR VICTOR, comuna Întregalde jud. Alba, căruia i-am spus că sunt urmărit și care la rândul său mi-a făcut legătura cu organizația subversivă SANDU MAXIM, PASCU CORNEL, SUCIU.

De la VANDOR VICTOR, m-am dus la Arad, unde obișnuit trăgeam la vărul meu maior OPREANU IOAN, str. Episcopiei 1, acestuia i-am povestit de asemenea situația mea de fugar. OPREANU știa de asemenea de plecarea mea, a fratelui meu și a lui DABIJA spre munte și cunoștea și scopul plecării noastre, adică de a forma o organizație înarmată împotriva actualului regim. La Timișoara am stat la cumnata mea Rozalia Macavei, care locuia cu chirie la dna Pop, str. Verde, nr. 38 lângă Uzina de Apă. Dna Pop, fiind o femeie bătrână știa în linii generale că fratele meu este urmărit dar nu știa nimic precis, noi evitam ca ea să știe ceva. În ceea ce privește sora mea OPRIȘA TEREZIA, avea cunoștință că fratele meu împușcase doi majori de jandarmi, dar pe la ea pe acasă din acest moment nu a mai dat. La data de 17 decembrie 1948, plecasem toți trei cu fratele meu ALEXANDRU și dl DABIJA spre Teiuș, com. Întregalde, jud. Alba. Menționez că prin luna noiembrie 1948 am stat câteva zile la SILVESTRU ACULUTOAIEI care avea cunoștință de faptul că suntem urmăriți și despre organizație.

În continuarea drumului am stat circa cinci zile la BOLFEA SILVESTRU în com. Întregalde, care cunoștea scopul venirii noastre și care a cooperat de asemenea la atacul nostru de la Percepția Teiuș.

De aici am plecat în com. Mogoș, jud. Alba unde am fost găzduiți la CRIȘAN VASILE, care de asemeni știa scopul nostru și care era înscris în organizația PASCU și MAXIM. Aici am luat contact cu mai mulți membrii din organizație printre care TUPU VICTOR și un anume Marin, numele celălalt nu-l cunosc. De aici am plecat spre Bucium-Montari, unde ne-am oprit la COSMA PETRU, căruia i-am spus de scopurile noastre și la care am chemat pe vărul meu MACAVEI TRAIAN, de la care am luat din trotilul meu 10 kg, pe care l-am transportat spre munte. De aici am trecut în comuna Cărpeneș jud. Turda la GHIURI lui IACOB, unde am stat o zi și unde am luat contact cu un anume IOAN ginerele lui CUTEA, din comuna Lupșa jud. Turda, care ne-a dus la șura lui din Muntele Mare, unde după câteva zile am fost duși de IHUȚ TRAIAN din com. Bistra jud. Turda care era de asemenea fugit. GHIURI a lui IACOB avea cunoștință de faptul că suntem fugiți și

i-am povestit despre planurile noastre. Ginerele lui Cutea Ioan din Lupșa cunoștea de asemenea scopurile noastre.

După 4 martie 1949, când eu și fratele meu am reușit să scăpăm de încercuire ne-am retras în regiunea Bucium-Montari, unde am trecut pe la ACHIM ALEXANDRU, care cunoștea situația noastră și care de bună voie ne-a ajutat cu alimente în mai multe rânduri.

La fel am mai primit alimente de la ROMUL IONUȚ și CIAMA NICOLAE care de asemeni cunoștea situația noastră.

În comuna Cărpiniș jud. Alba, am stat o zi la Gheorghe a lui BUSTAN iar în repetate rânduri la BAR TRAIAN din aceeași comună, ambii aveau cunoștință de situația noastră și de bună voie ne-au ajutat cu alimente.

Prin luna mai 1949, aflându-ne pe marginea pădurii Mușca jud. Turda ne-am întâlnit cu dl. ALEXANDRU LAZĂR, funcționar la „Industria Sârmei” Turda, care după ce noi ne-am declarat numele ne-a arătat un manifest program al organizației subversive „Liga Ardeleană a Moșilor” și ne-a solicitat să ne încadrăm și noi în această organizație. Noi am povestit întreaga noastră situație inutilitatea încercărilor lui, el a spus că suntem diplomați și că va reuși. Acest LAZĂR ALEXANDRU, ne-a condus la mătușa lui SOFICA LUI TOMELEU din comuna Mușca jud. Turda, căreia i-am povestit situația noastră și de la care apoi am cumpărat alimente tot timpul lunilor mai, iunie și iulie.

Tot la Mușca am luat legătura cu familia FONOAGHE SALVINA și VALERIA și soții lor care locuiau împreună, dar al căror nume nu-l cunoșteam, doar ALEXANDRU și PAMFIL, de la ei de asemeni am primit alimente de două ori după câte știu eu, aceștia ambii erau în organizația lui ALEXANDRU LAZĂR.

Acestea sunt persoanele care ne-au găzduit și care ne-au ajutat cu alimente.

Aceasta este declarația mea pe care o dau și o semnez propriu.

Sibiu la 22 octombrie 1949.

(ss) Macavei Traian.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 13-14.

197.

1949 octombrie 28, Sibiu, ora 6,30. Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București execuția condamnaților la moarte din lotul Dabija.

ADEVERINȚĂ

TELEGRAMĂ

D.R.S.P. SIBIU către D.G.S.P. BUCUREȘTI
a se preda imediat tov. Dulgheru

Prezentată: DIN SIBIU nr.17 c5 50 28/10 0630 din 28 X ora 6, 45

Raportăm că azi 28 oct.orele 04, 00 au fost executați prin împușcare lotul bandiților: DABIJA NICOLAE, ONEA TITUS, MIHĂLȚAN TRAIAN, SCRIDON, BOLFEA SILVESTRU, RAȚIU AUGUSTIN, OPRITĂ. La executarea lor au participat organele prevăzute de lege. Execuția a decurs în condiții normale.

Lt.-colonel de Securitate GH. CRĂCIUN
Nr. 4160 din 28 octombrie 1949

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 6.

198. **1949 octombrie 28, București.** D.G.S.P. București cere D.R.S.P. Sibiu să ia și să trimită declarații aparte de la Macavei Traian despre cei care l-au găzduit și alimentat.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

NR. 522/128 557
28 octombrie 1949

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU

Cu adresa nr. 5/40 177 din 19 octombrie 1949, ați cerut D.S.R. Cluj să se cerceteze pe numiții SOFICA lui TOMELEU, familia FONOAGHE SALVINA și ceilalți în legătură cu MACAVEI TRAIAN.

Vă rugăm să luați declarații aparte despre fiecare lui MACAVEI TRAIAN, care să cuprindă următoarele:

- Dacă cei care l-au găzduit au știut că este urmărit,
- De când și până când l-au găzduit,
- Ce persoane îl vizitau,
- Dacă l-au găzduit de bună voie,
- Dacă l-au ajutat cu alimente, de când și până când,
- Dacă i-a procurat armament.

O declarație mai concretă despre LAZĂR ALEXANDRU șeful bandei „Liga Ardeleană a Moșilor”, care i-a propus lui MACAVEI TRAIAN să intre în banda condusă de el.

Câte o copie după aceste declarații vor fi trimise la D.R.S. Cluj.

La fel veți trimite și la D.R.S. Timișoara, declarații despre numiții OPREANU ION, POP și OPRÎȘA TEREZIA.

De asemenea veți trimite de urgență câte o copie după aceste declarații și acestei Direcțiuni Generale Direcția V-a pentru a aviza asupra arestărilor.

Lt. Colonel de Securitate
(ss) T. Dincă

Căpitan de Securitate
(ss) Dumitrescu Nicolae

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 16.

199. 1949 octombrie 29, Sibiu. Proces-verbal de execuție a celor 7 condamnați la moarte din lotul Dabija.

D.R.S.P. Sibiu
29 octombrie 1949

Către D.G.S.P. București
Tov. Col. Dulgheru

Raportăm că în dimineața zilei de 28 octombrie 1949, în urma respingerii cererilor de grațiere a celor 7 condamnați la moarte din lotul Dabija, și anume:

1. Dabija Nicolae
2. Onea Titus
3. Scridon Ioan
4. Opriță Gheorghe
5. Mihălțan Traian
6. Rațiu Augustin
7. Bolfea Silvestru

Sus-numiții au fost ridicați din penitenciar, la orele 4,30, fără a li se spune motivul, și au fost transportați de organele noastre la locul execuției.

La orele 5 au fost așezați în linie condamnații Dabija Nicolae și Scridon Ioan, cărora li s-a citit degradarea, primul din gradul de maior de rezervă, iar al doilea din gradul de plutonier de rezervă.

După aceea au fost așezați în linie și ceilalți condamnați, iar procurorul militar le-a făcut cunoscută respingerea cererii de grațiere și că, în consecință, condamnarea la moarte a rămas definitivă.

[...] După aceea condamnații au fost legați la ochi, la care moment Dabija s-a exprimat că el nu vrea să fie legat la ochi, fără a i se îndeplini această dorință.

Au fost așezați pe locul execuției și înainte de deschiderea focului condamnații au început pe rând să se manifeste prin anumite exprimări, astfel:

Condamnatul Mihălțan Traian, „Cu aceeași monedă vi se va plăti”, Bolfea Silvestru a spus „Doamne-ajută!”, iar Dabija Nicolae a spus: „Trăiască România!”. A urmat apoi împușcarea lor, după care doctorul legist a confirmat moartea tuturor

celor șapte executați. Atât tov. lt.-col. ce a citit degradarea celor doi condamnați, cât și procurorul, au avut o atitudine demnă.

Plutonul de execuție s-a comportat conform instrucțiunilor primite de la comandantul de pluton, care după execuție a spus ostașilor: „Tovarăși, ne-am îndeplinit datoria față de clasa muncitoare!”.

Cadavrele celor șapte au fost transportate de la locul execuției și au fost îngropate de către organele de Miliție și Securitate sub supravegherea directă a noastră²⁴.

Execuția celor șapte a decurs în ordine, asistenți fiind comandanți militari din Sibiu, avocații apărători și membri din Biroul Județean P.M.R. Paza a fost în tot timpul asigurată de către organele noastre, ajutate de către organele de Miliție.

Lt.-col. de Securitate
(ss) Gheorghe Crăciun

Lt. Securitate
(ss) Victor Nistor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 2-3.

200. **1949 octombrie 29, Sibiu.** D.R.S.P. Sibiu raportează la D.G.S.P. București modul cum au fost executați condamnații la moarte din lotul Dabija.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA GENERALĂ DE SECURITATE SIBIU
Nr. 5/8589
29 octombrie 1949

Către
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI BUCUREȘTI
(Tov. Colonel DULGHERU)

Obiect: se raportează executarea condamnării la moarte a celor 7 condamnați
din lotul Dabija

²⁴ Groapa în care au fost aruncați cei șapte, unul peste altul, a fost descoperită în 1991, cu ajutorul paznicului cimitirului, care în noaptea respectivă, fiind ținut sub arest, a auzit împușcăturile, iar dimineața a observat urme în cimitirul din Sibiu, lângă zidul de lângă Școala de Câini de Securitate. Paznicul a mărturisit întâmplarea și a arătat locul gropii comune. Asociația Foștilor Deținuți Politici din Sibiu a ridicat o cruce și un mormânt din marmură pe locul unde s-a aflat această groapă. Conform lui Zaharia Urdea, foștii deținuți politici din Sibiu au reușit să identifice doar trupul maiorului Nicolae Dabija și al lui Titus Onea, pe care le-au înhumat creștinește.

Raportăm că în dimineața zilei de 28 octombrie 1949, în urma respingerii cererilor de grațiere a celor 7 condamnați la moarte di lotul Dabija și anume: DABIJA NICOLAE, ONEA TITUS, SCRIDON IOAN, OPRÎȚĂ GHEORGHE, MIHĂLȚAN TRAIAN, RAȚIU AUGUSTIN și BOLFEA SILVESTRU, susnumiții au fost ridicați din Penitenciar la ora 4, 30 fără a li se spune motivul și au fost transportați de organele noastre la locul execuției.

La orele 5 au fost așezați în linie condamnații DABIJA NICOLAE și SCRIDON IOAN, cărora li s-a citit degradarea, primul din grad de maior de rezervă iar al doilea din gradul de plutonier de rezervă.

După aceea au fost așezați în linie și ceilalți condamnați, iar procurorul militar le-a făcut cunoscută respingerea cererii de grațiere și că în consecință condamnarea la moarte a rămas definitivă.

După aceasta condamnații au fost legați la ochi în care moment DABIJA s-a exprimat că el nu vrea să fie legat la ochi, fără a i se îndeplini această dorință. Au fost așezați pe locul execuției și înaintea deschiderii focului condamnații au început pe rând să se manifeste prin anumite manifestări după cum urmează: Condamnatul MIHĂLȚAN TRAIAN a spus: „Cu aceeași monedă vă vom plăti”; BOLFEA SILVESTRU a spus: „Doamne-Ajută”; iar DABIJA NICOLAE a strigat: „Trăiască România”.

A urmat apoi împușcarea lor, după care doctorul legist a confirmat moartea tuturor celor 7 executați.

Atât tov. Lt.-colonel care a citit degradarea celor doi condamnați cât și procurorul au avut o atitudine demnă.

Plutonul de execuție s-a comportat conform instrucțiunilor primite de la condamnatul de pluton, care după execuție a spus ostașilor: „Tovarăși, ne-am îndeplinit datoria față de clasa muncitoare”.

Cadavrele celor 7 au fost transportate de la locul execuției și au fost îngropate de către organele de miliție și Securitate sub supravegherea directă a noastră.

Execuția celor 7 a decurs în ordine, asistenții fiind comandanți militari din Sibiu, avocații apărători și membrii din Biroul Județenei P.M.R. Sibiu.

Paza a fost tot timpul asigurată de către organele noastre, ajutate de către organele de miliție.

Lt.-colonel de Securitate
Gh. Crăciun

Lt. de Securitate
V. Nistor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 2-3.

201.

1949 octombrie 31, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că a trimis declarațiile lui Macavei Traian separat pentru fiecare gazdă a sa.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA GENERALĂ DE SECURITATE SIBIU

Nr. 5/40 177

31 octombrie 1949

Către
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI BUCUREȘTI

Obiect: Se raportează gazdele banditului MACAVEI TRAIAN.

La ordinul dv. Nr. 522/128 557 din 28 octombrie 1949, și urmare la raportul nostru nr. 5/40 557 din 19 octombrie 1949 referitor la gazdele banditului MACAVEI TRAIAN, pentru care am făcut propuneri de arestare.

Raportăm că conform ord. dv. cu nr. de mai sus am luat declarații banditului MACAVEI aparte despre fiecare gazdă a susnumitului din care rezultă că toți cei propuși de noi pentru reținere au avut cunoștință de el că este urmărit de autorități și au cunoscut planurile lor de acțiune, iar unii din ei au avut cunoștință de existența organizației subversive din a cărei conducere MACAVEI TRAIAN făcea parte.

De asemenea s-a luat o declarație amănunțită acestuia despre ALEXANDRU LAZĂR, șeful organizației „Liga Ardeleană a Moșilor”.

Am trimis câte o copie după aceste declarații la D.R.S.P. Cluj pentru cei din acea Direcțiune, iar câte o copie după declarațiile acestuia la D.R.S.P. Timișoara pentru cei de pe raza acelei Direcțiuni.

Anexat vă trimitem un număr de 15 declarații date de acesta în legătură cu gazdele lui precum și un tabel nominal cu propuneri conf. ordinului dvs.

Lt.-colonel de Securitate
Gheorghe Crăciun

Lt. de Securitate
Nistor Victor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 21.

202.

1949 noiembrie 28, Galați. D.R.S.P. Galați transmite D.G.S.P. București un extras din foaia matricolă a maiorului Dabija.

DIRECȚIA GENERALĂ DE SECURITATE GALAȚI
Nr. 177/45 631

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI BUCUREȘTI

La ordinul dv. Nr. 177/100 740 din 15 noiembrie 1949 și urmare raportului nostru nr. 177/37 777 din 21 noiembrie 1949, privind pe numitul Dabija Nicolae, avem onoarea a raporta mai jos, una copie ce a fost extrasă din foaia matricolă a sus-numitului, găsită la Cercul Terit. Brăila:

La 22 iunie 1941 mobilizat Grupul IV Gr. Pază mutat interes de serv. Regt. 38 Inf.

La 10 octombrie 1943 rănit în luptele de la Ursechiu/Perekop/neevacuat.

La 1 aprilie 1944 avansat la gradul de maior I.D.617/944 M.Of.71/944

La 11 aprilie 1944 rănit în luptele din Crimeea

Decorații:

Crucea de Fier cls. I-a [germană]

Mihai Viteazu cls. III-a Brevet 399/1943

Scutul Crimeei la 31 octombrie 1949

Citat prin O.F. pe Div. X-a la 1 decembrie 1943, pentru fapte de arme săvârșite în satul Ursechiu/Est Perekop/.

Steaua României cu spade în gradul de cavaler cu Panglici de V.M. Brevet 6037/1943 la 26.V.1943.

Ordinul Crucea de Aur la 12.II.1944 [germană]

Citat pe armată pentru acțiunea de la Ursechiu/Perekop/ de către M.R. la 28 februarie 1944.

Citat pe Națiune la 1 aprilie 1944.

Ord Coroana României cu spade în gradul de cavaler cu panglici de V.M. Brevet 24366/944.

Totodată raportăm că numitul Dabija Nicolae din informații este arestat, la București.

Lt.-col. de securitate
Ștrul Mauriciu

Lt. de Securitate
Paul V. Lungu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 55.

203.

1950 ianuarie 23, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că a înaintat copii de pe cele cinci sentințe pronunțate de Tribunalul Militar Sibiu.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA REGIONALĂ DE SECURITATE SIBIU
Nr. 5/8589
23 ianuarie 1950

Către
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI BUCUREȘTI

La ordinul dv. Nr. 522/129 691 din 17 ianuarie 1950
Anexat înaintăm copie de pe sentința lotului DABIJA NICOLAE, lotului MĂRGINEANU PETRU și a lotului TOMA VASILE.
Totodată raportăm că sentințele în copie a lotului MAXIM ALEXANDRU și a lotului PASCU PETRU, au fost înaintate de noi pentru lotul MAXIM A. cu raportul nr. 5/8589 din 11 noiembrie 1949 și pentru lotul PASCU PETRU cu raportul nr. 5/85989 din 26 noiembrie 1949.

Lt.-colonel de Securitate
Gh. Crăciun

Lt.-maj. de Securitate
Nistor Victor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 1, f. 21.

204.

1950 iunie 7, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București sentința pronunțată în lotul favorizatorilor lui Macavei Traian.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

DIRECȚIUNEA GENERALĂ DE SECURITATE SIBIU
Nr. 51/40 177
7 iunie 1950

Către
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI BUCUREȘTI

Obiect: raportează hotărârea Justiției în cauza lotului de favorizări a banditului MACAVEI TRAIAN.

La ordinul dv. Nr. 5-R/106 940 din 17 aprilie a.c. și urmare a raportului nostru nr. de mai sus din 20 martie a.c. cu privire la gazdele banditului MACAVEI TRAIAN, raportăm că azi data de mai sus s-a judecat la Tribunalul Militar Sibiu susnumitul lot în frunte cu OPREAN IOAN.

Ședința a început la orle 10, 15 iar completul de judecată a fost compus din președinte Maior Magistrat Bica Ioan, Prim Procuror Stoica I., Cpt.Comb. Gaman I, Lt. Maj. Cristache Ion, Lt. Chiriceanu Ilie și Lt. Gheorghită Ioan.

Indivizii în general si-au recunoscut și menținut declarațiile date la primele cercetări.

Sentința a luat sfârșit la orele 20, 35 când Tribunalul prin sentința Nr. 258/1950 a condamnat pe:

1. OPREAN IOAN, la doi ani închisoare corecțională, un an interdicție corecțională, la 5.000 lei amendă și 2.000 lei cheltuieli de judecată.

2. BAR TRAIAN la 4 ani închisoare corecțională, 2 ani interdicție corecțională, 4.000 lei amendă și 2000 lei cheltuieli de judecată.

3. BAR ION la un an de închisoare corecțională și 2.000 de lei cheltuieli de judecată.

4. ROMULUS IONUȚ la 2 ani închisoare corecțională, 5.000 lei amendă și 3000 de lei cheltuieli de judecată.

5. ACHIM ALEXANDRU la un an de închisoare corecțională și 5.000 lei amendă.

6. BUSTAN GHEORGHE la un an și șase luni închisoare corecțională și 2.000 lei amendă.

7. SZEKELY IOSIF, la 3 ani închisoare corecțională, 4.000 lei amendă, 2.000 lei cheltuieli de judecată și un an interdicție.

8. SZEKELY CAROL, la un an închisoare corecțională și 2.000 lei cheltuieli de judecată.

9. CRUCITA SILVESTRU, la un an interdicție și 2.000 lei cheltuieli de judecată.

10.- DAVID NICOLAE, la un an închisoare corecțională, 5.000 lei amendă, 2.000 lei cheltuieli de judecată, cu aplicarea art. 65.

11. POP ELISABETA, la un an închisoare corecțională, 2.000 lei cheltuieli de judecată cu aplicarea art.65.

12. OPRIȘA TEREZIA, la 8 luni închisoare corecțională, 5.000 lei amendă, 2000 lei cheltuieli de judecată.

La toți cei de mai sus li se compută detenția preventivă de la data reținerii și au drept de recurs.

Lt.-colonel de Securitate
Gh. Crăciun

Lt. Maj. de Securitate V. Nistor.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f 150-151.

205.

1950 iulie 18, Sibiu. D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București că Macavei Traian a fost condamnat la moarte prin împușcare.

TELEGRAMĂ

D.R.S.P. SIBIU către D.G.S.P. BUCUREȘTI

A se preda tov. colonel Dulgheru M.

Din D.R.S.P. Sibiu nr. 2694 st. cuv. 120 18/VII/1950 orele 22, 00, urmare a raportului nostru nr. 51/40177 din 17 iulie 1950 privitor la judecarea procesului banditului MACAVEI TRAIAN, raportăm ca azi data de mai sus orele 17 Tribunalul Militar Sibiu a pronunțat următoarea sentință:

1. MACAVEI TRAIAN a fost condamnat la moarte prin împușcare și confiscarea averii;

2. VANDOR SABIN a fost condamnat la muncă silnică pe viață, 10 ani degradare civică și confiscarea averii.

Numărul sentinței a fost 312/1950 cei de mai sus au drept de recurs în termen de două zile de la pronunțarea sentinței, drept urmare vom înainta copie de pe sentința motivată.

Lt. de Securitate

GH. CRĂCIUN

Nr. 51/40177 din 18 iulie 1950

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 154.

206.

1950 iulie 18, Sibiu. Telegrama prin care D.R.S.P. Sibiu raportează D.G.S.P. București sentința de condamnare la moarte a lui Macavei Traian.

TELEGRAMĂ

D.R.S. SIBIU

18.VII.1950

J1 302039

SENTINȚA NR. 321/1950

Către,

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI
BUCUREȘTI

Urmare a raportului nostru nr. 51240 177 din 17 iulie 1950 privitor la judecarea banditului MACAVEI TRAIAN, raportăm că azi data de mai sus la orele 17 Tribunalul Militar a pronunțat următoarea sentință:

- 1). MACAVEI TRAIAN condamnat la moarte (prin împușcare).
- 2). VANDOR SABIN muncă silnică pe viață.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 153.

207. 1950 octombrie 23, Sibiu. Raportul D.R.S.P. Sibiu către D.G.S.P. București privind execuția lui Macavei Traian.

Direcția Regională a Securității Poporului Sibiu
Nr. 51/40.177 din 23 octombrie 1950

Către
Direcțiunea Generală a Securității Poporului București
(Tov. colonel Dulgheru)

Urmare raportului nostru numărul de mai sus, din 28 septembrie 1950, referitor la banditul Macavei Traian, care a fost condamnat de Tribunalul Militar Sibiu, prin Sentința nr. 312/1950, la moarte prin împușcare, raportăm:

Întrucât prin respingerea cererii de grațiere ce susnumitul a făcut-o, sentința rămânându-i executorie, în seara zilei de 11 octombrie 1950, la orele 23, a fost ridicat din Penitenciarul Civil Sibiu și fără a i se spune motivul pentru care a fost scos din penitenciar a fost transportat de către organele noastre la locul execuției.

La locul execuției a fost așezat în fața tov. procuror și grefier al Tribunalului Militar Sibiu, care i-a făcut cunoscut că i s-a respins cererea de grațiere și astfel sentința îi va rămâne executorie. Din partea autorităților cerându-i-se ultima dorință, a spus că vrea să i se arate fotografia cu soția și copiii și întrucât la Penitenciarul Civil Sibiu i se găsesc bijuteriile ce le-a avut asupra lui acestea să fie împărțite în părți egale copiilor. Dându-i-se voie să scrie o scrisoare către familie, a scris următoarea scrisoare: „11 octombrie 1950. Scumpii mei și micuța mea dulce, din fața mormântului meu vă cer iertare și vă trimit ultimul meu salut, de asemenea tuturor ce mă cunosc. «Trăiască Patria!». Traian”.

După aceasta a fost condus în fața plutonului de execuție, legat la ochi, și în momentul când tov. nostru îl lega s-a exprimat că nu e nevoie să-l lege la ochi, fără a i se îndeplini această dorință. Plutonul de execuție a deschis foc, după care doctorul legist a confirmat moartea celui executat.

Plutonul de execuție a fost format din 10 milițieni elevi, care terminaseră cursurile de pregătire de subofițeri de Miliție. Comanda acestui pluton de execuție a avut-o tov. locotenent de Miliție Ciotai.

Cadavrul a fost transportat de la locul execuției și îngropat de către organele de Miliție și Securitate, sub supravegherea directă a noastră.

Execuția a decurs în ordine, asistenți fiind organele competente ale Tribunalului Militar Sibiu și Tribunalului Civil Sibiu, precum și medicul legist.

Paza, atât la locul execuției, cât și la locul unde a fost înmormântat cadavrul, a fost asigurată de către organele noastre, care au fost ajutate de către organele de Miliție.

Lt.-col. de Securitate
(ss) Gheorghe Crăciun

Lt.-maj. de Securitate
(ss) Nistor Victor

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 3, f. 156-157.

208. **1956 octombrie 27, București.** Nota raport prin care se propune
liberarea înainte de termen a lui Țălnaru Iosif.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A PENITENCIARELOR ȘI COLONIILOR DE MUNCĂ

LOCȚIITORUL MINISTRULUI AFACERILOR INTERNE
General Maior Tănase Evghenie

NOTĂ RAPORT
Nr.0 11 180 din 27.X.1950

Raportează LOCȚIITORUL DIRECTORULUI GENERAL
Lt.-colonel Bădică Ilie

Înaintăm un proces verbal încheiat de Comisia pentru aplicarea D.L. 72/950 de la penitenciarul Gherla privind pe deținutul C.R. ȚĂLNARU IOSIF născut la data de 10.11.1919 fiul lui Ilarie și Raveca, condamnat la 8 ani cor. pentru uneltire conform sentinței nr. 816/949 a Tribunalului Militar Sibiu.

Întrucât din procesul verbal al comisiei rezultă că a muncit un număr de 1204 zile având un beneficiu de 602 zile, susnumitul îndeplinește condițiile prevăzute de D.L. 72/950 pentru eliberare înainte de termen.

Rog avizarea.

Locțiitor Director General
Lt.-colonel Bădică Ilie

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 6.

209.

1956 noiembrie 14, București. Decizia M.A.I. prin care deținutului Țălnaru Iosif, liberat înainte de termen, i se fixează domiciliu obligatoriu la Rubla, pe termen de 24 de luni.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DECIZIA nr. 6603

Conform Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 337 din 11 martie 1954; Ministerul Afacerilor Interne decide:

Art. 1. Se fixează domiciliu obligatoriu pe termen de 24 de luni în com. Rubla, raion Călmățui, regiunea Galați, numitului ȚĂLNARU IOSIF, născut la 10.XI.1919 în com. Gârbova de Jos – Alba, fiul lui Ilarie și Raveca, fost plutonier activ, de profesie agricultor, cu ultimul domiciliu în alba Iulia str. Karl Marx nr. 13.

Art. 2. Serviciul „C” din Ministerul afacerilor interne și Direcția Generală a Miliției, Direcția evidența populației, sunt autorizate să aducă la îndeplinire dispozițiile prezentei decizii.

Data în București la 14 noiembrie 1956.

Locțiitor al Ministrului Afacerilor Interne,
General Maior, Tănase Evghenie

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 64.

210.

1957 iunie 21, București. Referat cu propunere de liberare înainte de termen a lui Bucea Nicolae, dar cu fixarea d.o. la Rubla, pe timp de 36 de luni.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Serviciul „C”

STRICT SECRET

Nr. 13/0066732 din iunie 1957

Se aprobă propunerea,

REFERAT
cuprinzând motivele arestării și condamnării numitului BUCEA NICOLAE
cărui urmează a i se aplica D.L. 72/1950.

BUCEA NICOLAE este născut la 20 noiembrie 1910 în comuna Bistra, raionul Turda, regiunea Cluj, fiul lui Nicolae și Maria, de profesie preot, fost membru în organizația legionară.

Din materialul ce-l deținem asupra sa rezultă că începând cu primăvara anului 1949 a luat legătura cu banda teroristă condusă de DABIJA NICOLAE, făcându-le diferite servicii.

Printre altele, a informat pe membrii bandei despre felul cum era păzit depozitul de armament din Câmpeni, de unde aceștia intenționau să-și procure armament.

Pentru faptele sale a fost trimis în justiție și condamnat prin sentința nr. 806/1949 a Tribunalului Militar Sibiu la 10 ani de temniță grea.

În prezent se află în penitenciarul Aiud în executarea pedepsei care expiră la 2 martie 1959.

În timpul detenției nu a fost pedepsit disciplinar și nu este cunoscut cu manifestări dușmănoase, fapt pentru care:

Propunem: să i se avizeze favorabil aplicarea D.L. 72/1950, dar să i se fixeze domiciliu obligatoriu pe timp de 36 luni în comuna Rubla, raionul Călmățui, regiunea Galați.

ȘEFUL SERVICIULUI „C”

Colonel, Popescu Gogu

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 6.

211. 1957 iulie 1, București. Decizia M.A.I. de fixarea d.o. la Rubla a lui Bucea Nicolae.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

STRICT SECRET

DECIZIA NR. 6864

În conformitate cu Hot. Consiliului de Miniștri nr. 337 din 11 martie 1954, cu privire la reeducarea foștilor condamnați contrarevoluționari care și-au ispășit pedeapsa;

În scopul prevenirii unor noi infracțiuni la legile Republicii Populare Române;

Având în vedere materialele existente asupra activității desfășurate de *condamnatul contrarevoluționar BUCEA NICOLAE* născut la 20 noiembrie 1910, în com. Bistra, raionul Turda, regiunea Cluj, fiul lui Nicolae și Maria, de profesie preot, fost membru în organizația legionară, considerat deosebit de periculos pentru securitatea statului.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DECIDE:

Art. 1. Se fixează domiciliu stabil pe timp de 36 luni, în comuna Rubla, raionul Călmățui, regiunea Galați.

Prezenta decizie intră în vigoare la data aplicării D.L. 72/1950.

Art. 2. Serviciul „C” din Ministerul Afacerilor Interne și Direcția Generală a Miliției Dir. Evidenței Populației sunt autorizate să aducă la îndeplinire dispozițiile de mai sus.

Data în București la *1 iulie 1957*

MINISTRU ADJUNCT
General-locotenent
(ss) Pintilie Gheorghe

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 7.

212. **1957 iulie 3, București.** M.A.I. Serviciul „C” anunță D.R.-M.A.I. Galați că numitului Bucea Nicolae i s-a fixat d.o. la Rubla.

MINISTERUL AFACEILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

STRICT SECRET

Nr. 13/10 77522
Data 3 iulie 1957

Către
Dir. Reg. M.A.I. *GALAȚI*

Vă facem cunoscut că prin Decizia M.A.I. nr. 6864 din *1 iulie 1957* se fixează domiciliu obligatoriu pe timp de *36 luni* în comuna *Rubla*, raionul *Călmățui*, regiunea *Galați* numitului *BUCEA NICOLAE*.

Alăturat vă trimitem copia referatului din care rezultă activitatea celui în cauză, urmând ca dv. Să luați măsuri pentru a fi trecut în evidența dos. De obiect sau problemă și supravegheat informativ.

ȘEFUL SERV. „C”
Colonel (ss) Popescu Gogu

Șeful Secției
Maior Novac C-tin

- A.S.R.I., Fond „P”, Dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 8.

213.

1957 iulie 3, București. M.A.I. U.M. 0123/E București cere D.G.P.C.M. să predea organelor de miliție pe Bucea Nicolae, având d.o. la Rubla.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
U.M. 0123/E BUCUREȘTI
Nr. 0077522

Strict secret

Către
DIRECȚIA GENERALĂ A PENITENCIARELOR
ȘI COLONIILOR DE MUNCĂ

La nota raport nr. *B.C/192429* din *13 mai 1957* privind pe deținutul contrarevoluționar *BUCEA NICOLAE* vă facem cunoscut că *I s-a avizat favorabil* pentru aplicarea prevederilor Decretului Lege 72/1950,

Rugăm ca la eliberare să fie predate organelor de Miliție deoarece prin Decizia M.A.I. Nr. 6864 din *1 iulie 1957* i s-a fixat domiciliul obligatoriu *pe timp de 36 luni, în comuna Rubla – raionul Călmățui – Reg. Galați.*

Restituim procesul verbal încheiat de penitenciarul *Aiud*

ȘEFUL U.M. 0123/E
Colonel,
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 9.

214.

1957 iulie 3, București. U.M. 0123/E București cere D.G.M. să preia pe Bucea Nicolae, căruia i s-a fixat d.o. la Rubla.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
U.M. 0123/E BUCUREȘTI
Nr. 77522

Către
DIRECȚIA GENERALĂ A MILIȚIEI
Direcția Evidenței Populației

Vă facem cunoscut că prin decizia M.A.I. Nr. 6864 din *1 iulie 1957* se fixează domiciliul obligatoriu pe timp de 36 de luni în com. *Bubla* raionul *Călmățui* reg. *Galați* numitului *BUCEA NICOLAE* născut la *20 noiembrie 1910* în comuna *Bistra-Cluj* fiul lui *Nicolae* și al *Maria* de profesie *Preot* cu ultimul domiciliu în – în prezent deținut al penitenciarului *Aiud*, de unde urmează a se elibera *la data aplicării Dec. 72/1950.*

S-a făcut cunoscut la Direcția generală a Penitenciarelor și coloniilor de muncă, să ia măsuri ca la eliberare să fie predat organelor de miliție.

Vă rugăm a ne comunica ducerea la îndeplinire a deciziei cu numărul de mai sus.

ȘEFUL U.M. 0123/E

Colonel,

(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 10.

215. **1957 decembrie 14, București.** Referat privind liberarea înainte de termen a lui Oargă Ion, dar cu fixarea d.o. la Lătești pe timp de 24 luni.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

STRICT SECRET

Nr. 14/0097 109 din 14 decembrie 1957

Se aprobă propunerea,

REFERAT

Cuprinzând date asupra numitului Oargă Ion,
deținut în penitenciarul Aiud, căruia urmează a i se aplica D.L. 720/1956.

OARGĂ ION este născut la 9 martie 1926 în comuna Șeușa, raionul Alba-Iulia, regiunea Hunedoara, fiul lui Dumitru și Ana de naționalitate și cetățenie română, de profesie student, fost cu domiciliul în comuna natală.

Din materialul ce-l deținem asupra sa reiese că în cursul anului 1949 a fost recrutat în banda teroristă condusă de DABIJA NICOLAE:

În cadrul bandei teroriste sus-numitul a luat contact cu conducătorii ei și i s-a adus la cunoștință scopurile urmărite, primind totodată misiunea de a procura armament în care scop i s-a dat și suma de 2000 lei.

De asemenea, recrutat pentru organizație pe numiții PURCAR ION și PURCAR OVIDIU, pe care i-a prezentat apoi organelor lui superioare.

Pentru aceste fapte a fost trimis în justiție și condamnat la 10 ani muncă silnică.

În prezent se află în penitenciarul Aiud în executarea pedepsei care expiră la 25 martie 1959.

Ce în cauză a muncit în penitenciar și conform prevederilor D.L. 720/1956 urmează a fi eliberat anticipat la data de 23 ianuarie 1958.

În timpul detenției nu a fost semnalat informativ, însă pe linie disciplinară a fost pedepsit cu 7 zile izolare pentru că s-a bătut în cameră cu alți deținuți.

Deoarece sus-numitul a făcut parte dintr-o bandă teroristă în cadrul căreia a desfășurat o intensă activitate;

PROPUNEM:

- Ca la data aplicării D.L. 720/1956 să i se fixeze domiciliu obligatoriu pe timp de 24 luni în comuna Lătești, raionul Fetești, regiunea Constanța.

ȘEFUL SERVICIULUI „C”

COLONEL

Nedelcu Mihail

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 95 (f-v).

216. **1957 decembrie 19, București.** Decizia M.A.I. pentru fixarea d.o. la Lătești a lui Oargă Ion.

MINISTERUL FACERILOR INTERNE

STRICT SECRET

DECIZIA Nr. 7218

În conformitate cu Hotărârea Consiliului De Miniștri Nr. 337 din 11 martie 1954, cu privire la reducerea foștilor condamnați contrarevoluționari care și-au ispășit pedeapsa;

În scopul prevenirii unor noi infracțiuni la legile Republicii Populare Române;

Având în vedere materialele existente asupra activității desfășurate de condamnatul contrarevoluționar *OARGĂ ION*, născut la 9 martie 1926, în comuna Șeușa, raionul Alba-Iulia, regiunea Hunedoara, fiul lui Dumitru și Ana, de naționalitate și cetățenie română, de profesie student, fost cu domiciliu în com. Natală, considerat deosebit de periculos pentru securitatea statului;

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DECIDE:

Art.1 se fixează D.O. pe timp de 24 luni în com. Lătești raionul Fetești reg. Constanța.

Prezenta decizie intră în vigoare la data aplicării D.L. 720/1957

MINISTRUL ADJUNCT

GENERAL LOCOTENENT

Pintilie Gheorghe

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 96.

217.

1958 august 4, București. Referat al M.A.I. pentru fixarea lui Bucea Nicolae în loc de muncă pe timp de 48 luni.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

STRICT SECRET

REFERAT

cuprinzând date asupra numitului BUCEA NICOLAE

BUCEA NICOLAE este născut la 20 noiembrie 1910 în comuna Bistra, raionul Turda, regiunea Cluj, fiul lui Nicolae și Maria, preot, legionar, cu D.O. în comuna Rubla, raionul Călmățui, regiunea Galați.

Din materialul ce-l deținem, rezultă că în primăvara anului 1949 a luat legătura cu banda teroristă condusă de DABIJA NICOLAE, căreia i-a furnizat diferite informații.

Pentru acest motiv a fost arestat și condamnat la 10 ani temniță grea. La eliberare, prin Decizia M.A.I. nr. 6864 din iulie 1957, i s-a fixat D.O. pe timp de 36 de luni în comuna Rubla, raionul Călmățui, regiunea Galați, unde se află și în prezent.

Față de cele de mai sus, comisia,

PROPUNE:

Să i se fixeze loc de muncă pe timp de 48 de luni.

MEMBRII COMISIEI

- Locțiitor procuror general

General Maior, (ss) Bucșan Gheorghe

- Secretar general M.A.I.

General Maior (ss) Nicolschi Alexandru

- Secretar general M.A.I.

Colonel (ss) Negrea Vasile

Secretarul comisiei
Colonel, (ss) Nedelcu Mihail

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 25.

218.

1958 octombrie 23, București. Referat al M.A.I., Serviciul „C”, cu propunerea ca Țălnaru Iosif să mai stea în d.o. încă 12 luni, la Rubla.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

Nr. 14/0098220 din 23 octombrie 1958

Se aprobă propunerea,
(ss) Indescifrabil

REFERAT

Cuprinzând date asupra numitului
ȚĂLNARU IOSIF, cu D.O. în comuna
Rubla, căruia îi expiră restricțiile domiciliare
la 30 noiembrie 1958.

ȚĂLNARU IOSIF este născut la 10 noiembrie în comuna Gârbova, raionul Aiud, regiunea Cluj, fiul lui Ilarie și Raveca, fost plutonier activ, agricultor, în prezent cu domiciliul obligatoriu în comuna Rubla, raionul Călmățui, regiunea Galați.

Din materialul ce-l deținem asupra sa rezultă că în luna ianuarie 1949, în timp ce funcționa ca plutonier la Batalionul Pontonieri Râuri, a fost solicitat de numiții MĂGUREAN DUMITRU și OARGĂ ION membrii în bandă teroristă condusă de DABIJA NICOLAE, să le procure arme.

Cel în cauză a acceptat această propunere însă nu a predat nimic, deoarece nu s-a mai întâlnit cu membrii bandei.

Pentru aceste motive, la 26 martie 1949 a fost arestat și prin sentința nr. 816/4 octombrie 1949 a Tribunalului Militar Sibiu a fost condamnat la 8 ani de închisoare corecțională.

Deoarece în timpul detenției a muncit, având un beneficiu de 602 zile, a fost eliberat anticipat conform prevederilor D.L. 72/1950.

La eliberare, prin Decizia M.A.I. nr. 6603 din 14 noiembrie 1956 i s-a fixat domiciliul obligatoriu pe timp de 24 luni în comuna Rubla.

M.A.I. Direcția Regională Galați cu raportul nr. 302/SD/115490 din 14 octombrie 1958 (pe care-l anexăm), ne face cunoscut că ȚĂLNARU IOSIF lucrează ca electrician la G.A.S. „Justin Georgescu”.

Sus-numitul a afirmat față de agentură că a fost legionar, însă nu s-a verificat pe a doua linie.

Întrucât are legături cu elemente dușmănoase aflate cu domiciliul obligatoriu și prezintă suspiciuni, Direcția Regională M.A.I. Galați propune să i se prelungească restricțiile domiciliare.

Pentru faptul ca în perioada în care a avut domiciliu obligatoriu, numitul ȚĂLNARU IOSIF a întreținut legături cu elementele dușmănoase aflate cu domiciliul obligatoriu.

PROPUNEM:

Să i se fixeze domiciliu obligatoriu în continuare pe timp de 12 luni, în comuna Rubla, raionul Călmățui, regiunea Galați.

ȘEFUL SERVICIULUI „C”

Colonel, Nedelcu Mihail

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 74.

219. **1958 octombrie 29, București.** Decizia M.A.I., prin care s-a fixat prelungirea cu încă 12 luni a d.o. pentru Țălnaru Iosif la Rubla.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

STRICT SECRET

DECIZIA Nr. 15 206

În conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 337 din 11 martie 1954, completată prin H.C.M. nr. 237 din 12 februarie 1957, cu privire la stabilirea domiciliului obligatoriu și persoanelor care prin faptele și manifestările lor primejduiesc sau încearcă să primejduiască regimul democrat-popular;

În scopul prevenirii unor noi infracțiuni la legile Republicii populare Române;

Având în vedere materialele existente asupra activității desfășurate în perioada în care a avut domiciliul obligatoriu numitul ȚĂLNARU IOSIF este născut la 10 noiembrie 1919 în comuna Gîrbova raionul Aiud regiunea Cluj, fiul lui Ilarie și Raveca, fost plutonier activ, în prezent cu domiciliul în comuna Rubla, raionul Călmățui regiunea Galați, considerat deosebit de periculos pentru securitatea statului;

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DECIDE:

Art. 1. Se fixează D.O. pe timp de 12 luni în comuna Rubla, raionul Călmățui regiunea Galați.

Prezenta decizie intră în vigoare la 30 noiembrie 1958

Art. 2. Serviciul „C” din Ministerul Afacerilor Interne și Direcția Generală a Miliției – Direcția Evidenței Populației – sunt autorizate să aducă la îndeplinire dispozițiile de mai sus.

Data în București la 29 octombrie 1958.

ADJUNCT AL
MINISTRULUI AFACERILOR INTERNE
General-locotenent
Pintilie Gheorghe

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 75.

220. **1959 aprilie 16 Constanța.** Raport pentru pedepsirea deținutului
Bucea Nicolae cu 3 zile itolare cu regim sever.

Unitatea 0967 Constanța

APROB
Comandantul
(ss) Indescifrabil

De acord
Ofițer de serviciu
(ss) Indescifrabil

Văzut
Medicul unității

RAPORT²⁵

În ziua de 16 aprilie 1959 ora 10 deținutul Bucea N. Niculai condamnat la 4 ani pentru C.R. din secția 234 camera 1 a comis următoarele: *l-am găsit dormind în pat îmbrăcat și încălțat. Când l-am întrebat a căutat să mă mintă că nu dormea și stătea jos.*

Propun a fi pedepsit cu: 3 zile izolare cu regim sever.

Supraveghetor
(ss) Indescifrabil

Pedeapsa începe la ...
Expiră la ...
Primește: hrană caldă în zilele de ...
Regim celular în zilele de ...

Luat la cunoștință
Deținut,
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 54.

²⁵ Documentul are următoare rezoluție: „Poate executa pedeapsa”. (ss) Indescifrabil.

221. **1959 octombrie 15, Galați.** D.R.-M.A.I. Galați cere aprobarea M.A.I. București - Serviciul „C” pentru ridicarea restricțiilor domiciliare pentru Țălnaru Iosif.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA REGIONALĂ GALAȚI

STRICT SECRET
S.C. 711

Nr. 65 465
Din 15 octombrie 1959

Către,
M.A.I. BUCUREȘTI
SERVICIUL „C”

La ord. Dvs. Nr. 13/0089 506, din 14 septembrie 1959, cu privire la numitul ȚĂLNARU IOSIF, în legătură cu ridicarea restricțiilor domiciliare, vă raportăm următoarele:

Din verificările întreprinse, rezultă că cel în cauză, este încadrat în câmpul muncii, la G.A.S. „Justin Georgescu”, ca electrician, unde are o comportare bună, comportarea ce o are și în rândul D.O.-iștilor, în sensul că nu are relații cu aceștia, de asemeni nu ne-a fost semnalat pe linie informativă.

Neavând obiceiuri asupra comportării sus-numitului, opinăm pentru ridicarea restricțiilor domiciliare.

ȘEFUL DIRECȚIEI REGIONALE
COLONEL Vistig Eugen

ȘEFUL SECȚIEI
Căpitan
Bogdanovici Traian

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 80.

222. **1959 octombrie 28, Constanța.** Un alt raport pentru pedepsirea lui Bucea Nicolae cu 5 zile izolare cu regim sever.

Unitatea 0967 Constanța

APROB Comandant
(ss) Indescifrabil

De acord
Ofițer serviciu (ss) Indescifrabilă

VĂZUT
Medicul unității
(ss) Indescifrabil

RAPORT²⁶

În ziua de 28 octombrie 1959 ora 6,30 deținutul *BUCEA N. NECULAI* condamnat la 36 de luni pentru C.R. din secția III-a camera B-3 a comis următoarele:

La controlul făcut am găsit obielele noi rupte făcute petice și l-am întrebat de ce le-ai rupt răspunzându-mi că i-au trebuit.

Propun a fi pedepsit cu 5 zile de izolare regim sever.

Supraveghetor
Serg. Valeriu

Pedeapsa începe la 28 octombrie 1959 ora 19,00

Pedeapsa expiră la 02 noiembrie 1959 ora 19,00

Primește: hrană caldă în zilele de 29-01

Regim celular în zilele de 30-31

Luat la cunoștință

Deținut,

(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 53.

223. 1959 noiembrie 25, București. Raport pentru prelungirea d.o. cu 24 luni pentru Oargă Ion, neaprobat.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

STRICT SECRET

Nr. 14/00102042 din 25 noiembrie 1959

NU Se aprobă propunerea

REFERAT²⁷

Cuprinzând date asupra numitului OARGĂ ION,
cu D.O. în comuna Lătești, Regiunea Constanța, căruia îi expiră
restricțiile domiciliare la 23 ianuarie 1960

OARGĂ ION este născut la 9 martie 1926 în comuna Șeușa, raionul Alba Iulia, regiunea Hunedoara, fiul lui Dumitru și Ana, de naționalitate și cetățenie

²⁶ Documentul are următoare rezoluție:

1. „Poate executa pedeapsa”. (ss) Indescifrabil.

2. Birou adm.: „Se vor imputa obielele”. (ss) Indescifrabil.

²⁷ Documentul are următoare rezoluție: „Se ridică d.o. și va fi lucrat informativ de regiunea unde se stabilește. Nu se aprobă să domicilieze în București”. (ss) Indescifrabil.

română, fost student, în prezent cu domiciliu obligatoriu în comuna Lătești, raionul Fetești, regiunea Constanța.

În evidența Serviciului „C” este cunoscut că în cursul anului 1949 a fost recrutat în banda teroristă condusă de DABIJA NICOLAE. După ce a luat contact cu conducătorii bandei și a cunoscut scopurile pe care aceasta le urmărea, a primit suma de 2.000 lei pentru a procura armament.

De asemenea, a recrutat ca membrii în organizație pe numiții PURCAR ION, PURCAR OVIDIU și TURCU IOAN, pe care i-a prezentat organelor superioare.

Pentru aceste fapte a fost condamnat la 10 ani muncă silnică.

Prin alpicarea prevederilor D.L. 720/1956, OARGĂ ION a fost eliberat la 23 ianuarie 1958 în loc de 25 martie 1959 și prin Decizia M.A.I. nr. 7218 din 19 decembrie 1957 i s-a fixat domiciliu obligatoriu pe timp de 24 luni în comuna Lătești.

Cu raportul nr. C.11/26424 din noiembrie 1959 (pe care îl anexăm), Direcția Regională Constanța ne face cunoscut că la D.O. numitul nu a fost semnalat cu activitate dușmănoasă. Ținând însă cont de faptul că în trecut a activat într-o organizație subversivă, opiniază a i se prelungi restricțiile cu 24 de luni.

Deoarece numitul OARGĂ ION a fost membru al bandei teroriste cindusă de DABIJA NICOLAE;

Propunem: să i se fixeze domiciliu obligatoriu în continuare pe timp de 24 de luni în comuna Lătești, raionul Fetești, regiunea Constanța.

ȘEFUL SERVICIULUI „C”

Colonel, Nedelcu Mihail

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 125 (f-v).

224. 1959 decembrie 17, București. D.G.M. comunică la M.A.I.-U.M. 0123/E București că Țălnaru Iosif și-a stabilit domiciliul în comuna Rubla.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A MILIȚIEI

DIRECȚIA EVIDENȚEI POPULAȚIEI

Serviciul „C”

Nr. 166961 din 17 martie 1959

Către

M.A.I. – U.M. 123/E BUCUREȘTI

La adresa dvs. Nr. 0096336 din 29 octombrie 1959 privind pe numitul ȚĂLNARU IOSIF, căruia conform adresei M.A.I. nr. 0096336 din 29 octombrie 1959 i s-a ridicat restricțiile domiciliare avute în comuna Rubla, raion Călmățui, regiunea Galați.

Vă comunicăm că au fost executate dispozițiile adresei cu numărul de mai sus, cel în cauză stabilindu-se cu domiciliul în comuna Rubla, raion Călmățui, regiunea Galați la 4 decembrie 1959.

SERVICIUL DIRECȚIEI,
Lt.-col. de Miliție
Ionescu I.

ȘEFUL SERVICIULUI
Maior de Miliție
Radovici N.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 26.

225. **1960 aprilie 26, București.** Serviciul „C” restituie la M.A.I., Direcția Secretariat cererea lui Bucea Nicolae, încadrat în L.M. pe timp de 48 luni la colonia Culmea.

SERVICIUL „C”

SECRET

14/0065514/26 aprilie 1960

M.A.I. DIRECȚIA SECRETARIAT

La adresa dv. Nr. 23/139915 din 23 aprilie 1960 cu privire la numitul BUCEA NICOLAE, fost cu D.O. în comuna Rubla, raionul Călmățui, regiunea Galați;

Vă facem cunoscut că cel în cauză a fost arestat de la D.O. și încadrat în L.M. pe timp de 48 luni, în baza ordinului M.A.I. nr. 10 031 din 26 decembrie 1958, iar în prezent se găsește la colonia Culmea, pentru executarea pedepsei care-i expiră la 12 septembrie 1962.

Sus-menținutul în trecut a fost membru în organizația legionară, iar în primăvara anului 1949 a luat legătura cu membrii bandei teroriste condusă de DABIJA NICOLAE, făcându-le diferite servicii.

Menționăm că pentru alte relații în legătură cu cel în cauză, vă puteți adresa Direcției generale a penitenciarelor și coloniilor de muncă.

Alăturat vă restituim cererea cu privire la cel în cauză.

ȘEFUL SERVICIULUI „C”
Colonel, Nedelcu Mihail

Șeful secției
Maior Novac C.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 30.

226.

1962 mai 31, București. Lista a 5 deținuți contrarevoluționari, în frunte cu Bucea Nicolae, care se eliberează.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
D.G.P.C.M. – Serviciul Evidență

SECRET
S.C. 100

Nr. 080842 31 mai 1962

Către
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
U.M. 0123/E București

Urmare raport nr. 4254/962 al *Form. 0830 Periprava* vă înaintăm 5 note raport privind pe deț. C.R. de mai jos, care se eliberează după cum urmează:

Nr. crt.	Numele și renumele	Data nașterii	Data expirării pedepsei
1.	<i>BUCEA NICOLAE</i>	<i>25.XI.1910</i>	<i>12.IX.1962</i>
2.	<i>DIMA ȘTEFAN</i>	<i>20.IX.1907</i>	<i>12.IX.1962</i>
3.	<i>GEORGESCU IOAN</i>	<i>13.I.1909</i>	<i>12.IX.1962</i>
4.	<i>MUNTEANU GHEORGHE</i>	<i>28.III.1920</i>	<i>12.IX.1962</i>
5.	<i>NICOLESCU CONSTANTIN</i>	<i>12.XI.1905</i>	<i>12.IX.1962</i>

Rugăm a ne comunica avizele dv. asupra eliberării.

LOCȚIITOR DIRECTOR GENERAL
COLONEL, Constantinescu Marin

ȘEFUL SERVICIULUI
Lt.-col. Spirescu Pavel.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 31.

227.

1962 iulie 10, Constanța. M.A.I.-Direcția Regională Dobrogea raportează la M.A.I. Serviciul „C” București situația internatului în L.M. Bucea Nicolae la colonia Culmea.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNIA

STRICT SECRET
S.C. NR. 733

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA REGIONALĂ DOBROGEA
NR. 46289 din 10 iulie 1962

Către
M.A.I. SERVICIUL „C” BUCUREȘTI

La ordinul d-vs. Nr.14/782870 din 15 iunie 1962 cu privire la internatul C.R. BUCEA N. NICOLAE, raportăm următoarele:

Susnumitul pe timpul detenției nu a ieșit la muncă fiind mai mult bolnav, categorisit ca inapt, totuși a lucrat la câteva munci în incinta coloniei.

Pe timpul L.M.-ului la colonia Culmea a fost pedepsit cu 5 zile izolare pentru faptul că a distrus obiectele ce le avea în dotare.

De către noi nu este cunoscut cu manifestări dușmănoase și nici nu se dețin materiale compromițătoare.

ȘEFUL DIRECȚIEI REGIONALE
Lt.-colonel,
Constantin

ȘEFUL BIROULUI
Căpitan Ivașcu Ion

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 34.

228.

1962 august 31, București. Ordinul ministrului Afacerilor Interne de punere în libertate din L.M. a lui Bucea Nicolae la expirarea termenului, 12 septembrie 1962. (Extras).

EXTRAS
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

STRICT SECRET

ORDINUL
Vicepreședintelui Consiliului de Miniștri
Și Ministerul Afacerilor Interne Al Republicii Populare Române
Nr. E/10 107 din 31 august 1962

Având în vedere propunerile comisiei de fixare și ridicare a locului de muncă, privind elementele contrarevoluționare cărora pe baza Decretului-Lege nr. 89/1958 și a Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 282/1958, li s-a fixat loc de muncă pe termenele prevăzute în dreptul fiecăruia;

ORDON:

Să fie puși în libertate din L.M. numiții;

BUCEA NICOLAE, născut la 20.XI.1910 în comuna Bistra Turda-Cluj, fiul lui Nicolae și Maria, preot fost cu D.O. în com. Rubla. A fost internat în L.M. 48 luni. Se pune în libertate la expirarea termenului 12 septembrie 1962.

Serviciul „C” și Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă din ministerul Afacerilor Interne, sunt autorizate să aducă la îndeplinirea dispozițiilor prezentului ordin.

Vicepreședinte al consiliului de Miniștri
Și Ministerul Afacerilor Interne
General Colonel
Alexandru Drăghici

Pentru conformitate,
(ss) Indescifrabilă.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 38.

229. **1962 septembrie 1, București.** M.A.I.-U.M. 0123/E București anunță D.G.P.C.M. hotărârea de punere în libertate din L.M. a lui Bucea Nicolae.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
U.M. 0123 E. București
Nr. 792 254 din 1 septembrie 1962

Strict Secret
S.C.

Către
DIR. GENERALĂ A PENITENCIARELOR
ȘI COLONIILOR DE MUNCĂ
Serviciul evidență

La adresa dv. Nr. BC/080842 din 31 mai 1962 vă facem cunoscut că în conformitate cu ordinul vicepreședintelui Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne nr. E/10107 din 31 august 1962 s-a aprobat punerea în libertate din L.M. la 12 septembrie 1962 a numitului BUCEA NICOLAE născut la 20 noiembrie 1910 în comuna Bistra, raionul Turda, regiunea Cluj, fiul lui Nicolae și Maria fost cu domiciliul în comuna Rubla regiunea Galați.

Rugăm a lua măsuri de punere în libertate a susnumitului și a ne comunica localitatea unde se va stabili.

ȘEFUL UNITĂȚII MILITARE 0123/E
Colonel,
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 4, f. 46.

Addenda

- 230.** [1949 februarie, Muntele Mare]. Scopul „Corpului de Haiduci” (fragment din regulamentul întocmit de maiorul Dabija).

SCOPUL CORPULUI DE HAIDUCI

- Un mic istoric asupra haiducilor din trecutul istoric al poporului român.
- Rolul corpului de haiduci în momentul de față.

a) Moral

- Reînvierea spiritului de rezistență a poporului român.
- Reînvierea sentimentului național patriotic în masele largi ale poporului.
- Recrutarea de voluntari.

b) Material prin:

- a începe lupta
- a duce lupta
- a câștiga victoria – lupta.

Pentru aceasta se cere fiecărui haiduc:

- Dragoste de Patrie, Neam și Rege;
- Rezistență morală și fizică;
- Dorință arzătoare de a lupta până la sacrificiu.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 210.

- 231.** [1949 februarie, Muntele Mare]. Datoriile haiducului (Fragment din regulamentul întocmit de maiorul Dabija).

DATORIILE HAIDUCULUI

1. Să fie foarte disciplinat
2. Să fie devotat comandanților săi
3. Să-și iubească camarazii
4. Să fie conștient în lupta ce s-a angajat de bunăvoie
5. Să fie pătruns de puternice sentimente de sacrificiu pentru izbânda cauzei ce s-a propus.
6. Să dea dovadă de rezistență morală și fizică în fața oricărui eveniment și greutăți.

7. Să-și încurajeze camarazii în toate împrejurările când dau dovadă de scăderi morale sau fizice.
8. Să aibă curajul răspunderii faptelor sale.
9. Să fie pătruns de o dorință arzătoare de a se lua la luptă în orice moment cu tiranii și călăii neamului românesc.
10. Să aibă o singură credință: „Vom învinge”.

(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 215.

232. [1941 februarie, Muntele Mare]. Regulamentul Frontului Apărării Naționale (Fragmente privind disciplina, recompense și pedepse).

[...] 3. Disciplina este puterea morală a unei organizații militare sau civile.

A fi disciplinat înseamnă a executa în tocmai și la timp toate ordinele comandantului, fără murmur și șovăire și a îndeplini toate îndatoririle din convingere și cu drag.

IV. Recompense și pedepse.

1. Dreptul de a pedepsi revine fiecărui comandant:

- observarea
- serviciul peste rând
- luarea dreptului de a fi compensat
- suspendarea din comandă
- luarea comenzii

Faptele prevăzute de capitolul II din capitolul IV, vor fi socotite crime și se cor pedepsi numai cu pedeapsa capitală.

2. Recompensele cor fi de ordin material când se va dispune de mijloace suficiente și de ordin moral.

- înaintarea în funcție și comandă
- iar după obținerea victoriei, fiecare va fi recompensat după activitatea pe care a depus-o

a) Obligațiile comandanților

- corect față de sine însuși și față de subalterni
- să țină cu toată strășnicia ca ordinele să fie executate întocmai și la timp de către subalternii săi.
- să ridice moralul subalternilor săi, în toate împrejurările când sunt copleșiți de oboseală fizică sau deprimare sufletească
- să dea dovadă de energie și voință chiar atunci când este obosit.
- să se îngrijească întâi de traiul și viața oamenilor de sub comanda sa și apoi de sine însuși.

b) Obligațiile subalternilor

- să fie disciplinat
- să fie credincios și devotat comandanților săi
- să fie cinstit și corect cu comandanții și camarazii săi.
- să fie bun camarad
- să aibă curajul răspunderii
- să îndeplinească datoria din convingere și cu drag

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 229.

233. **1949 martie 3, Muntele Mare.** Formula jurământului redactat de maiorul Dabija.

JURĂMÂNT

În numele Lui Dumnezeu Atotputernicul, eu, haiducul ... jur să lupt până la moarte pentru eliberarea patriei și a poporului român de sub jugul tiraniei comuniste. Jur să execut ordinele fără murmur și fără șovăială. Jur credință și devotament tuturor comandaților. Jur că nu voi depune armele și nu voi pleca din rândurile corpului de haiduci până când toți trădătorii de patrie nu vor fi pedepsiți. Jur să păstrez secretul.

Așa să îmi ajute Dumnezeu!

Semnătura comandantului și sigiliul.

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 198.

234. **[1949 februarie, Muntele Mare].** Instrucțiuni întocmite și transmise de maiorul Dabija în teritoriu pentru siguranța nucleelor de rezistență anticomunistă.

COPIE

INSTRUCȚIUNI

- Formare de nuclee în fiecare comună, de 2-3 oameni.
- Strângere de armament și muniții și orice echipament militar, hărți, centuri, ranițe, foi de cort.
- Înmarmarea tuturor oamenilor de încredere.
- Păstrarea și conservarea armamentului și munițiilor în cea mai bună stare.

- Propaganda de la om la om, pentru a menține vie conștiința națională.
- Nu se va produce nici un act de sabotaj sau de revoltă contra regimului din inițiativă proprie.
- Se va păstra secretul cel mai desăvârșit.
- Nu se vor face ședințe.
- Se vor identifica toți comuniștii din regiune, urmărind îndeaproape activitatea lor și ce ordine și dispoziții primesc de la organele lor.
- Știrile importante se vor comunica prin curieri (oameni de încredere) la centru.
- Se vor face recunoașteri în munți pentru a afla adăposturile și cercurile cele mai sigure.
- Se va căuta să se inducă în eroare autoritățile militare și civile, când suntem urmăriți, dându-le informații false.
- Toți fugarii politici, după ce au fost verificați că prezintă încredere și garanție, vor fi găzduiți până va veni un curier să-i ridice.
- Nu se va divulga niciodată unele nume celor care sunt în organizație, fiecare va avea numele schimbat. (nume conspirativ).
- Nu se va mai minți populația și nu se va mai strânge și colecta cerealele.

(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 224.

235. 1949 februarie, Muntele Mare. Instrucțiuni numerotate, înlocuite de maiorul Dabija pentru culegerea și transmiterea de informații cifrate, necesare stabilirii planurilor de acțiune ale organizației din Munții Apuseni.

INFORMAȚII DE ORDIN INTERN

A. De ordin politic.

1. Situația politică internă normală.
2. Situația politică internă foarte încordă.
3. S-au produs tulburări generale în regiune ...
4. S-au produs tulburări în rândul muncitorilor C.F.R. din ...
5. S-au produs tulburări în rândul muncitorilor din întreprinderile part.
6. S-au produs tulburări în rândul populației civile de la sate din ...
7. Acte de contra revoluție s-au produs în ...
8. S-au făcut arestări masive în rândul ofițerilor și subofițerilor activi.
9. S-au făcut arestări masive de ofițeri și subofițeri de rezervă.
10. S-au făcut arestări în rândul magistraților în ...
11. S-au făcut arestări în rândul personalului de poliție din ...
12. S-au făcut arestări în rândul personalului din jandarmi din ...

13. S-au făcut arestări în rândul aparatului administrativ din ...
14. S-au făcut arestări în rândul populației civile de la sate și orașe din ...
15. S-a produs dezertări masive de la unitățile din ...
16. Arestații politici sunt deportați peste graniță.
17. Arestații politici au dispărut fără urmă.
18. Arestații politici din... au fost trimiși la ...
19. S-au produs dezertări masive de la unitățile din ...

B. de ordin militar.

20. S-au concentrat trupe române în zona ...
21. S-au concentrat trupe rusești în zona ...
22. S-au concentrat forțe polițienești și de jandarmi în zona ...
23. Forțele din zona... s-au retras.
24. S-au ocupat și pus în stare se apărare depozitele de la ...
25. S-au pus gărzi în gări și la trenuri.
26. S-au ocupat și pus în stare de apărare nodurile de comunicație din zona ...
27. S-au ocupat și pus în stare de apărare trecerile munților din ...
28. S-a organizat apărare antiaeriană în zona ...
29. Se organizează poziții defensive în zona ...
30. s-au lansat ordine de chemare masive pentru ofițeri și subofițeri ...
31. Idem pentru trupă.
32. Se aprovizionează unitățile cu muniții în zona ...
33. Toate unitățile din zone... sunt în stare de alarmă.
34. Starea de spirit a unităților din ... este bună.
35. Starea de spirit a unităților din ... foarte slabă.
36. S-au produs acte de sabotaj la unitățile din ...

C. De ordin contrarevoluționar.

37. S-au produs atentate contra oamenilor politici din ...
38. S-au produs atentate contra aparatului polițienesc din ...
39. S-au produs atentate contra ofițerilor din E.C.P.
40. S-au produs atentate de C.F.R. la ...
41. S-a aruncat podul în are de la ...
42. S-a aruncat depozitul de muniții în aer de la ...
43. S-a incendiat gara ...
44. S-au incendiat depozitele de combustibil de la ...
45. S-a atacat depozitul de muniții de la ...
46. S-au furat muniții și armament de la ...

D. De ordin moral.

47. Acțiunea de la ... a avut mare efect moral.
48. Acțiunea de la ... nu a avut nici un efect moral.
49. Acțiunea de la ... nu a avut nici un efect material și moral.

E. De siguranță

50. S-a descoperit cine sunt autorii de la ...
51. Nu s-a descoperit cine sunt autorii de la ...
52. Sunteți urmăriți.
53. S-au trimis în urmărire voastră forțe superioare.
54. Rezultatul urmăririi a fost nul.
55. Ați fost denunțați de o persoană necunoscută.
56. Este un trădător printre voi.
57. A fost descoperit ultimul transport.
58. A fost interceptată corespondența.
59. Se oprește orice transport.
60. Încetează orice corespondență.
61. Așteptați noi instrucțiuni.
62. S-au făcut razii mari la ...
63. Se fac controluri serioase în trenuri și gări.
64. Nu se poate călători fără autorizație.
65. Se fac cercetări serioase la ...
66. S-a descoperit organizația noastră de la ...

F. Organizare (lucru).

67. Recrutați voluntari.
68. Nu se poate recruta voluntari.
69. Am un lot de voluntari gata de plecare.
70. Trimiteți lotul de voluntari.
71. Lotul de voluntari a plecat din ... la data de ...
72. Se poate călători fără pericol.
73. Se poate relua lucrul.
74. Nu am informații de la ...
75. Luați legătura cu ...
76. Nu pot lua legătura cu ...
77. A sosit ultimul transport. Totul în regulă.
78. Nu luați legătura cu ..., suspect.
79. Am nevoie de bani.
80. Nu mai am mijloace și posibilități.
81. Am nevoie de echipament.
82. Am nevoie de armament.
83. Am nevoie de muniții.
84. Am nevoie de alimente.
85. Am nevoie de medicamente.
86. Activați mai intens.
87. Nu mai activați în zona ...
88. Verificați ce s-a întâmplat la ...
89. Totul se desfășoară normal la ...
90. Schimbați codul, a fost descoperit.

Pentru conformitate,

(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 219-221.

236. 1948 decembrie, București. Scrisoare trimisă de Angheluță Mihai maiorului Dabija, prin curierul Cosma Petru, cu ultimele informații obținute de la maiorul Nițescu Nicolae.

Veștile pe care le-am așteptat atât au sosit și ne aduc multă nădejde. Instrucțiunile trimise n-au putut fi îndeplinite în întregime din cauza celor două sărbători consecutive (23 și 24 luna curentă) și pentru că unele necesită un timp mai îndelungat spre a fi executate.

Va fi deci nevoie să mai primim o vizită peste două sau trei săptămâni.

Amănunte despre materiale ți le va da Nițescu.

În ce privește oamenii aceștia, vor pleca la a doua venire a omului nostru, care însă trebuie să fie foarte bine instruit, pentru că altfel ne poate crea dificultăți.

Eu am închiriat o garsonieră în care pot adăposti pe cei care vin și care ar putea fi utilizați și altfel.

Situația internațională este încordată și consecințele ei pe plan intern sunt măsurile importante care s-au luat:

- Pedeapsa cu moartea,
- Evacuarea de către trupele românești a litoralului și a bazinului Dunării și ocuparea acestor poziții de către ruși.
- La Statul Major se studiază actualmente ipoteza atacului în sud.
- Direcția Delaborărilor a fost desființată.
- S-au organizat corpuri de parașutiști, probabil pentru luptele cu partizanii.
- Șantierelor Bragadiru și Rudeni (pentru delaborări), au trecut la M.A.N. și primesc alte sarcini.

În orice caz socotesc că momentul începutul trebuie foarte bine ales și coordonat cu planuri mari.

În această privință, voi încerca să stabilesc unele „Contacte informative” mai importante.

De asemenea eu aș vrea să te văd și să vorbesc cu tine. Aș veni la tine sau înspre tine în primele zile ale lunii martie. Comunică-mi dacă este posibil și în ce fel.

Am vrea să știm cu aproximație de ce mijloace bănești dispunem pentru ceea ce am avea noi de făcut aici, pentru că în funcție de aceasta nu putem să facem sau să întreprindem aici unele acțiuni utile.

Aștept cât mai curând vești bune și aș mulțumi dacă nu ai începe nimic important, înainte de a ne vedea.

Al tău Mihai.

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 243.

237. **1949 februarie, Muntele Mare.** Programul de instrucție militară întocmit de maiorul Dabija pentru membrii organizației.

PROGRAM DE INSTRUCȚIE
Săptămâna I.

ZILELE	INSTRUCȚIA TEHNICĂ INDIVIDUALĂ 30	INSTRUCȚIA TRAGERE 30
Luni	Fără armă; Poziția soldatului; Salutul de pe loc; Întoarcere de pe loc.	Poziția tragerii în picioare; Poziția tragerii în genunchi; Poziția tragerii culcat.
Marți	Fără armă; Salutul de pe loc; Salutul din mers; Prezentarea.	Poziția tragerii; În picioare; În genunchi și culcat.
Miercuri	Poziția soldatului cu pușca. Pe umăr; La picior; Pe șold; Salutul de pe loc; Prezentarea.	Exerciții pregătitoare de tragere, asupra ținutelor mișcătoare: - frontal; - lateral; - în pas de marș și fugă.
Joi	Salutul de pe loc, prezentarea, mînuitul puștii de pe umăr pentru prezentare.	-
Vineri	Încărcarea puștii și descărcarea puștii pentru inspecție. Salutul de pe loc. Prezentarea cu arma.	Deschidere foc prin surprindere din spatele unui adăpost.
Sâmbătă	Revederea instrucției tehnice cu și fără armă.	Focurile cu pușca. Alegerea obiectivului: concentrat; - dispersat. Disciplina focului.

ZILELE	INSTRUCȚIE PREGĂTITOARE DE LUPTĂ 60	INSTRUCȚIE DE LUPTĂ 60	EDUCAȚIE 30
Luni	Folosirea terenului în înaintare. Saltul. Pregătire. Executare.	Comportarea unei echipe în marș prin pădure, pe cărări, luminișuri, în câmp deschis, cotituri de drum. Trecerea în pădure prin grup de casă.	Scopul Corpului de Haiduci.
Marți	Tragerile de pe loc: Drept înainte;	Comportarea echipei față de o ambuscadă.	Spiritul de Corp.

	Jumătate stânga; Jumătate dreapta.	Întrebuințarea armei în genunchi. Diferite alte procedee.	
Miercuri	Tragere din mers drept înainte, jumătate stânga, jumătate dreapta.	Cercetarea unei case, grup de foc.	Camaraderia.
Joi	Repetări tragere din mers.	Pregătirea unei ambuscade.	Spirit de sacrificiu.
Vineri	Tragere din fugă, drept înainte, jumătate stânga, jumătate dreapta.	Căutarea de informații. - cine; - cât; - când; - unde; - ce face sau va face.	Jertfa și abnegația.
Sâmbătă	Tragerea de pe șold: Drept înainte; Jumătate dreapta; Jumătate stânga.	Revederea exercițiilor din cursul săptămânii.	Voința de a învinge. Izbândă sau moarte.

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 231-234.

238. 1949 februarie 21, Muntele Mare. Program de instrucție întocmit de maiorul Dabija.

21 februarie 1949

9 – 9,05 Raportul
9,05 – 9,35 Instrucție tehnică
- Poziția soldatului
- Salutul de pe loc
- Întoarcerile de pe loc.
9,35 – 10 Instrucție trageri:
- Poziția tragerii în picioare
- Poziția tragerii în genunchi
- Poziția tragerii culcat.
10 – 10,10 Repaos
10,10 – 11 Instrucții pregătitoare de luptă.
- Folosirea terenului de înaintare
- Saltul
- Pregătirea
- Executarea
- Schimbarea locului de salt.
15,30 – 16,20 Instrucțiile de luptă

- Comportarea unei echipe izolate în marș
- Prin pădure;
- Luminișuri;
- Cotitură de drum.

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 210-211.

239. 1949 februarie, Muntele Mare. Semne și semnale utilizate pentru comunicări între membrii organizației Dabija.

1. — Ține drumul din dreapta
2. == Ține drumul din stânga
3. =|= Drumul este periculos
4. X Nu mai suntem la locul cunoscut. Am fost descoperiți.
5. O Atenție
6. | Drum bun.

1. Mâna la gură – nu se vorbește.
2. Mâna la nas – ?
3. Mâna la ochi – ieși afară și observă
4. Mâini încrucișate – pericol, leagă-l.
5. Mâna la spate – achită.
6. Mâna la ureche – nu poți asculta.

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 223.

240. 1949 martie, 1. Scrisoarea prin care Nicu Moldovan și-a avertizat camarazii de luptă de faptul că maiorul Oniga Emil este trădător.

Domnule Macavei,

Curierul de la țară nu a sosit până în prezent, însă scrisoarea pe care acum o primim de sus de la Nuțu o transmit imediat, fiindcă-i de mare importanță. De altfel vă rog eu să procedați după părerile mele în așa fel cu domnul maior Oniga, să nu-i

dați armă până la locul destinat și acolo o altă verificare serioasă, ca nu cumva să picăm toți. Vă rog confirmați primirea plicului.¹

(ss) Nicu Moldovan

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 242.

241. [1949 martie 3, Muntele Mare. Interogatoriul luat de maiorul Dabija lui Mihălțan Traian, după ce l-a interogată pe maiorul Oniga Emil. (Bănuț că ar fi informatorul securității).²

ÎNTREBĂRI [Maior Dabija]; RĂSPUNSURI [Mihălțan Traian]³

Întrebare: Când l-ați cunoscut pe domnul Maier?⁴

Răspuns: Înainte de Crăciun.

Întrebare: Cine v-a făcut legătura cu domnul Maier?

Răspuns: Pop Cornel⁵.

Întrebare: Motivul pentru care a făcut legătura cu domnul Maier?

Răspuns: Eram în mișcarea de rezistență și trebuia să-l caut pe Nuțu⁶.

Întrebare: Ce mișcare de rezistență?

Răspuns: Avea sediul la București.

Întrebare: Ați avut vreo parolă când ați venit la Maier?

Răspuns: Da, mi-a dat-o Pop Cornel.

Întrebare: Ce ați discutat cu Dl Maier?

Răspuns: L-am căutat pe Nuțu.

Întrebare: L-ați găsit pe Nuțu?

¹ Nu am intrat în posesia scrisorii lui Ștefan Popa (Nuțu), care era anexată la prezenta, dar precizăm următoarele: „Traian Mihălțan a pornit din Timiș spre Muntele Mare, împreună cu șefii Maier și cu alți luptători. La Întregalde ei s-au întâlnit cu maiorul Oniga (venit prin Benic – Galda de Sus), care mergea și el spre munte. [De ce? – n.n.] Pe traseu, luptătorii au primit o scrisoare trimisă de Nicu Moldovanu, prin care Ștefan Popa îl anunța că maiorul Oniga era trădător, dar Traian Macavei credea că acesta este nevinovat, astfel încât a fost dus pe munte. Ajungând în Muntele Mare, scrisoarea a fost dată maiorului Dabija, care, în prezența fraților Macavei, a lui Ion Scridon și a Alexandrei Pop (care nota întrebările și răspunsurile), i-a luat interogatoriul lui Oniga. (*Brazii...*, p. 62).

² Statutul organizației Frontul Apărării Naționale prevedea înființarea unui Consiliu de Judecată care să stabilească recompensele și pedepsele și era alcătuit din maiorul Dabija, Traian și Alexandru Macavei, Ioan Scridon și Alexandra Pop (care nota întrebările și răspunsurile).

³ Mihălțan Traian, 34 ani, domiciliat în Teiuș, lăcătuș mecanic la Cugir. Fost membru al P.N.Ț., pentru a găsi loc de muncă s-a înscris formal în P.C.R. S-a atașat inițial grupării lui Popa Ștefan (Nuțu). A recrutat 8 luptători pentru grupul Dabija, fiindu-i foarte devotat. La 28 februarie 1949 a urcat pe Muntele Mare.

⁴ Maier Iosif, 44 ani, mecanic, domiciliat în Teiuș. Era urmărit de Securitate pentru că l-a ascuns pe Popa Ștefan (Nuțu). La sfârșitul lunii februarie, împreună cu soția sa, Elena, s-a alăturat organizației lui Dabija.

⁵ Pop Cornel, student la Cluj, membru al Mișcării Legionare, conducea o rețea de organizații de rezistență din Ardeal, între care era grupul condus de maiorul Oniga Emil din Cluj, Popa Ștefan (Nuțu) cu 19 legionari stabiliți pe Muntele Piatra Caprei; surorile Blându etc.

⁶ Popa Ștefan (Nuțu), student la Cluj, era fiul preotului din satul Decea, județul Alba.

Răspuns: Nu era acasă și mi-a dat o întâlnire cu „LEUL” [în Cluj?]

Întrebare: Când v-ați revăzut a doua oară cu Maier?

Răspuns: După aceea ne-am revăzut în ziua accidentului, la 12,40.

Întrebare: De la prima întâlnire până la a doua întâlnire ce vi s-a întâmplat?

Răspuns: Am fost arestat pe ziua de 31 ianuarie 1949.

Întrebare: Pentru ce motiv?

Răspuns: Am fost arestat împreună cu dna Blănaru și sora ei, făcând parte din acest complot.

Întrebare: Prin ce împrejurări ați ajuns din nou în libertate?

Răspuns: Am fost cercetat în ziua de 31 și pus în libertate neavând dovezi de vinovăția mea. După eliberare am fost nevoit să părăsesc Clujul.

Întrebare: Eliberarea dvs. a mai fost condiționată de altceva?

Răspuns: Nu. Numai de aceasta.

Întrebare: După arestarea membrilor din complotul din care faceți parte ce s-a întâmplat cu organizația dvs.?

Răspuns: În ziua aceea am fost arestat eu și dra dr. Blănaru, ulterior toată organizația, afară de Maier și Nuțu.

Întrebare: La ce dată v-ați văzut cu Maier?

Răspuns: În ziua de 2 februarie ora 12,40.

Întrebare: Pentru ce motiv ați ținut să luați legătura cu Maier a doua oară?

Răspuns: Trebuia să găsesc pe Nuțu, care la rândul lui trebuia să anunțe pe Puiu că vineri să fie la Cluj pentru o întâlnire cu șeful mișcării Ardelene.

Întrebare: Nu vă reamintiți să-i mai fi spus ceva lui Maier?

Răspuns: Am spus că am adus doi băieți lui Nuțu ca să-i plaseze și că Viorel este plecat în regiunea Sălaj unde s-a întâmplat o defecțiune.

Întrebare: Vă reamintiți ce ați spus lui Mogoș, despre această chestiune a lui Maier?

Răspuns: Cei doi care trebuiau ridicați de Nuțu m-am convins ulterior că erau organe de Siguranță.

Întrebare: Au fost la d-ta acasă?

Răspuns: Întâlnirea era la gară. (Teiuș)

Întrebare: Ce-ați mai spus lui Maier în afară de cele declarate pe când erați la Teiuș?

Răspuns: I-am spus că trebuie să plec la București cu o scrisoare dr. Niculescu, str. Batiștei, nr. 17.

Întrebare: De ce n-ați plecat la București?

Răspuns: Am plecat la gară, dar am scăpat trenul.

Întrebare: Unde s-a întâmplat accidentul cu Nuțu?

Răspuns: Înspre gară, seara la ora 9.

Întrebare: Cum s-a întâmplat?

Răspuns: Am luat masa la Maier, împreună cu Nuțu, ne-am dus spre gară împreună cu Nuțu. Apropiindu-ne de gară, pe stânga drumului, am observat doi indivizi. După câțiva pași, în dreapta, veneau trei, după alți câțiva pași veneau doi, iar pe stânga trei, pe mijloc. În dreptul mașinii Siguranței ne-am dat seama că

suntem urmăriți. Nuțu fiind atacat, eu neînarmat, am fugit într-o stradă paralelă cu gara. Am fost arestat și dus la poliția gării. Inspectorul Crăciun⁷ m-a dezlegat și i-am spus totul. Crăciun mi-a spus dacă nu-i cunosc și dacă cunosc conținutul scrisorii ce trebuia s-o duc la București și care realmente nu conținea decât una foaie albă. În momentul acela a intrat un polițist însângerat și a luat un pistol-mitralieră ca să plece în urmărirea agresorului.

Întrebare: Ai fost recunoscut de comisarii care te-au urmărit?

Răspuns: Da, de doi comisari.

Întrebare: Prin ce miracol v-a pus în libertate?

Răspuns: În timpul șederii mele în birou, inspectorul Crăciun dădea relații celor de la Cluj.

Întrebare: Este posibil ca atunci când doi sergenți ai Siguranței v-au recunoscut ați fost împreună cu un asasin care a rănit trei persoane din serviciul Siguranței, să nu fiți reținuți cel puțin pentru cercetări?

Răspuns: Da, era posibil.

Întrebare: Când ai cunoscut pe dl. maior Oniga? Și unde?

Răspuns: Acum patru săptămâni, în casa dlui Maier.

Întrebare: De cine era însoțit?

Răspuns: Soții Maier, împreună cu dl. maior Oniga.

Întrebare: Cine ți-a făcut legătura cu dl. Maier, sau prin cine, l-ai cunoscut?

Răspuns: Prin dl Maier.

Întrebare: Cine te-a chemat la dl. Maier?

Răspuns: Popa Ionuț.

Întrebare: Pentru ce te-a chemat?

Răspuns: Să facem legătura cu Nuțu și cu Blajul⁸. Această propunere nu s-a făcut în lipsa maiorului Oniga.

Întrebare: De cine a fost adus maiorul Oniga la dl Maier?

Răspuns: Nu știu.

Întrebare: Ce conversație a avut loc între d-ta, maiorul Oniga și Maier?

Răspuns: Nici o conversație. După plecarea maiorul Oniga, am vorbit cu Maier despre legătura cu Nuțu și cu muntele. La sfârșitul acestei conversații a sosit Nuțu, iar după un timp de 15 minute, a sosit Oniga.

Întrebare: Ați avut vreo discuție împreună?

Răspuns: Nu.

Întrebare: Când ai aflat de accidentul lui Nuțu?

Răspuns: În aceeași seară, un membru al Partidului Comunist mi-a spus – adus la cunoștință că au fost împușcați doi polițiști⁹.

⁷ Crăciun Gheorghe, inspector la Siguranța din Sibiu; în 1949 avea gradul de locotenent-colonel și era șeful D.R.S.P. Sibiu.

⁸ La Blaj exista o organizație a preoților greco-catolici, formată după interzicerea Bisericii Unite.

⁹ Maiorul Oniga a fost și el arestat la 31 ianuarie 1949, dar a fost eliberat după o singură zi de anchetă. Spre deosebire de ceilalți membri ai organizației, el nu a fost judecat. Se pare că el a trădat organizația, pentru obținerea libertății. Chiar a doua zi după eliberare, Oniga a organizat capcana la Teiuș, când Ștefan Popa a scăpat împușcându-i pe atacatori. În nota informativă, maiorul Oniga arată că a luat legătura cu plutonierul Petre de la Miliția gării Teiuș și i-a spus parola pentru el și pentru

Întrebare: Ce ai făcut d-ta după luarea la cunoștință a celor petrecute?

Răspuns: Am dormit mai departe.

Întrebare: În ziua următoare ce ai făcut?

Răspuns: M-am interesat dacă a căzut vreunul dintre ai noștri. Am trimis un om de-al nostru, ca să vadă dacă Maier a fost sau nu primit. Aceeași persoană mi-a comunicat că a plecat.

Întrebare: Ce ai făcut ulterior?

Răspuns: Am stat acasă.

Întrebare: Când te-ai revăzut cu maiorul Oniga?

Răspuns: După 8-10 zile.

Întrebare: Cine ți-a pus în vedere să pleci de acasă?

Răspuns: După incident, mi-a pus în vedere Maier.

Întrebare: De cine a fost anunțat Maier?

Răspuns: Maier a fost anunțat de un curier de-a lui Nuțu, comunicându-i totodată că maiorul Oniga este trădător.

Întrebare: La a doua întrevedere cu Oniga ce ați vorbit?

Răspuns: Am fost întrebat ce știu despre Nuțu. Și eu i-am spus că a scăpat.

Întrebare: Ți-a făcut vre-o propunere?

Răspuns: Am fost întrebat dacă plec la munte. La răspunsul meu afirmativ mi-a comunicat că nu mă poate momentan însoți, dar să-i comunic d-lui General Mociulschi¹⁰ că el și cu alte persoane poate veni.

Întrebare: Ți-a mai făcut vre-o comunicare?

Răspuns: Mi-a spus că dacă trimite vreun agent cu parola „Calul Bălan” să știu că-i om de-al lui și să-i dăm informații, după care a plecat.

Întrebare: Ce-ați discutat?

Răspuns: M-a întrebat despre ce am aranjat cu legătura și i-am spus că sunt dezorientat, fiindcă am plecat de acasă, dar aștept informații de la munte. Am plecat luând hotărârea de a ne revedea la târg pe la 17 februarie.

Întrebare: Ce ați vorbit în ziua târgului?

Răspuns: M-a întrebat dacă a primit ceva sau nu. El mi-a spus că are pe cineva la Întegralde, care merge să caute pe altul care are legături directe cu muntele.

Întrebare: Ce răspuns ți-a dat la ora 1?

Răspuns: Nu m-am dus.

Întrebare: Când te-ai mai revăzut cu maiorul Oniga?

Răspuns: În ziua de 25 februarie în comuna Teiuș (Dăneța) m-a chemat să merg la munte, i-am răspuns că nu pot veni că trebuie să merg la București.

Întrebare: A insistat maiorul Oniga să vină cu el la munte?

Răspuns: A insistat însă i-am răspuns că nu pot pleca decât în ziua următoare.

」

Mihălțan, despre care credea că îl va ajuta să descopere organizațiile lui Ștefan Popa (Nuțu) și a lui Dabija (*Brazii...*, p. 63).

¹⁰ În Apuseni circula zvonul că generalul Leonard Mociulschi ar fi conducătorul rezistenței anticomuniste din munți.

Întrebare: Pentru a nu fi descoperit și a merge la munte, ați făcut vre-o înțelegere?

Răspuns: L-am întrebat unde să ne întâlnim și la cine, mi-a răspuns că nu-mi poate divulga persoana, însă mi-a fixat locul întâlnirii, la biserica din Întregalde pe înserat.

Întrebare: I-ai spus maiorului Oniga că s-ar putea să fi prins pe drum?

Răspuns: Da.

Întrebare: Ce recomandatii ți-a dat el ca să nu fii prins, sau după ce vei fi prins?

Răspuns: Mi-a spus că persoana care ar încerca să mă aresteze, să-i comunic că sunt 7+3 și mă cheamă Alexandru, sau 7+2 și mă cheamă Emil.

Întrebare: Dacă totuși ai fi putut fi arestat ce trebuia să faci?

Răspuns: Să dau un telefon la Miliția gării după ce am comunicat parola.

Întrebare: Ai plecat a doua zi după cum a fost înțelegerea?

Răspuns: Nu.

Întrebare: Când te-ai revăzut cu Oniga?

Răspuns: În noaptea de 1/2 martie, orele 2.

Întrebare: Ce ți-a spus când te-a revăzut?

Răspuns: Aici ești, măi, Mihălțan? No, foarte bine, că eram foarte îngrijorat să nu cazi¹¹.

¹¹ În continuarea notei informative, maiorul Oniga scrie: „Am plecat pe la Mihălțan și am convenit că a doua zi ne vom întâlni la Întregalde. La prima întâlnire mi-a spus că nu mă poate duce, întrucât sunt suspect. M-am dus în seara aceea la o casă din Ploiești (la Bolfea Silvestru), unde l-am cunoscut pe Macavei Traian, Pascu Cornel, Scridon, Căliman și Moldovan, soțul doctoriței din Întregalde. Apariția mea imediat a produs o discuție de acuze, susținute de cei din grupul Nuțu. Nu puteam nimic să fac ceva mai bun decât să simulez o sinceritate absolută, pentru ca să câștig încrederea, spunând tot, poate și mai mult decât calitatea mea și misiunea mea, fapt ce a făcut pe Macavei Traian să-mi acorde absolută încredere și să-mi spună că mă va duce cu el la locul lor. Mi-a spus că Nuțu, care-i scrie să nu mai stea de vorbă cu mine, că sunt trădător ordinar și să-mi facă o percheziție corporală și a bagajelor și să mă țină la dispoziția lor până vine Nuțu. Noroc că eram în haine țărănești, iar bagajele cu scrisoarea redactată că sunt pe urmele lor era jos. Macavei însă a luat un pistol și mi l-a dat fără condiții, semn de încredere. La ora 8 seara am ajuns la locul de destinație, unde, după un ceai, am dormit puțin și am fost chemat la maiorul Dabija la interogatoriu. Mi s-au pus întrebări pe hârtie și răspunsuri. Am răspuns la fel ca și lui Traian, poate chiar exagerând realitatea. Nu

Pentru conformitate
(ss) Indescifrabil

- A.S.R.I., Fond „P”, dosar nr. 47.584, vol. 2, f. 235-239.

」

am reușit a-l convinge pe maiorul Dabija de nevinovăția mea. În fața a 4 asistenți, domnișoara Pop și maiorul Dabija au tras concluzia că sunt agentul Siguranței și mă așteaptă pistolul. Au hotărât să amâne până vine Nuțu, ca să-și completeze informațiile”.

Indice de persoane și de locuri

A

- Abrud · 72, 90, 92, 95, 176, 178, 197, 221,
 222, 225, 227, 232, 257, 295, 302
 Achim, Alexandru · 119, 334, 404, 414, 422
 Acmar · 118
 Aculutoaiei, Silvestru · 404, 413
 Adam, Domițian · 119
 Adam, Nicodim · 75
 Adam, Petru · 119
 Adam, plutonier-major · 338
 Adami, Ioan · 102
 Adenauer, Conrad · 44
 Aiud · 84, 85, 100, 115, 126, 139, 151, 190,
 192, 198, 232, 256, 257, 306, 427, 429,
 430, 434
 Aiud, raionul · 433
 Alba Iulia · 52, 102, 132, 202, 223, 225, 233,
 237, 249, 256, 261, 265, 288, 314, 348,
 356, 374, 376, 378, 388, 431
 Alba Iulia, raionul · 430, 437
 Alba, județul · 23, 25, 44, 51, 52, 53, 54, 61,
 62, 63, 66, 70, 71, 72, 73, 74, 77, 78, 79,
 80, 81, 82, 86, 87, 88, 89, 91, 92, 93, 95,
 97, 98, 100, 101, 102, 110, 111, 116, 118,
 119, 124, 125, 126, 130, 131, 134, 135,
 136, 139, 140, 141, 144, 145, 146, 147,
 150, 154, 159, 160, 161, 172, 173, 174,
 175, 176, 177, 178, 179, 182, 183, 185,
 188, 189, 190, 192, 194, 195, 196, 205,
 208, 209, 210, 213, 216, 217, 218, 220,
 221, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 230,
 231, 232, 233, 234, 236, 237, 238, 239,
 240, 243, 246, 256, 259, 260, 261, 262,
 263, 264, 267, 268, 269, 270, 282, 283,
 284, 285, 286, 287, 289, 294, 295, 298,
 301, 311, 314, 317, 325, 326, 327, 331,
 334, 340, 346, 348, 349, 351, 352, 353,
 355, 356, 357, 358, 359, 361, 362, 368,
 372, 375, 376, 377, 378, 386, 387, 389,
 400, 403, 404, 405, 406, 407, 412, 413,
 414, 426, 453
 Alexandrescu, Gheorghe · 106
 Alexiu · 167
 Amster, Hugo · 336
 Andrei, Emil · 347, 355, 390
 Angelescu · 129
 Anghel, Avram · 118, 119, 120, 221
 Anghel, Mircea · 187
 Anghel, Virgil · 119
 Angheluță, Dumitru · 30, 245
 Angheluță, Mihai · 24, 30, 34, 96, 97, 124,
 130, 138, 149, 167, 169, 170, 184, 201,
 202, 203, 204, 207, 220, 244, 246, 248,
 249, 251, 255, 256, 258, 260, 262, 264,
 266, 267, 268, 271, 273, 276, 277, 278,
 279, 290, 292, 293, 310, 311, 312, 313,
 319, 320, 322, 326, 339, 340, 341, 343,
 345, 348, 349, 350, 352, 356, 357, 358,
 360, 362, 363, 364, 374, 375, 378, 379,
 382, 384, 385, 386, 387, 390, 391, 394,
 395, 396, 449, 477
 Ankara · 123, 171, 297
 Antonescu, Ion · 23, 171, 181, 267, 291, 297
 Antoniu, S. · 65, 76, 113, 166, 191, 212, 222,
 335, 395, 398
 Apolzan, Ion · 337
 Apostu, Haralambie · 28
 Arad · 24, 72, 77, 83, 95, 96, 97, 98, 104, 121,
 122, 123, 124, 129, 130, 131, 148, 150,
 152, 168, 180, 220, 245, 267, 268, 294,
 310, 325, 333, 334, 339, 341, 351, 355,
 357, 361, 363, 386, 401, 403, 404, 405,
 407, 410, 411, 413
 Arad, județul · 23
 Aradu Nou · 87, 99, 104, 121, 122, 140, 142,
 148, 152, 154, 156, 158, 168, 171, 258,
 267, 328, 348, 351, 355, 357, 361, 363,
 386, 409
 Ardeal · 31, 35, 89, 203, 312, 453
 Argeș, județul · 153
 Arieș · 94, 103, 194, 228, 281
 Arnăuțoiu · 42, 44
 Aurica · 151
 Avrămuț, Dumitru · 184, 334
 Avrămuț, Traian · 130, 132

B

- Baca, Gheorghe · 237, 316
Bacu · 61
Badiu, Constantin · 347, 355, 390
Badiu, Stela · 118, 119
Baia Mare · 26, 34, 35, 37, 39, 54, 56, 68, 71, 76, 82, 94, 95, 109, 110, 126, 186, 213, 224, 250, 254, 283, 284, 286, 290
Bakó, Ladislau · 289
Bala, Ioan · 236
Bala, Sava, născută Căbulea · 236
Balantoff, Eufrosina, născută Carra · 248
Balea, Fica · 235
Balea, Gheorghe · 75, 78, 101, 235, 236, 262, 266, 275, 290, 296, 318, 324, 327, 343, 344, 348, 349, 352, 356, 357, 359, 361, 362, 378, 383, 386, 387, 390, 392, 394, 395, 396, 410, 477
Balea, Laura · 235
Balea, Liviu · 235
Balea, Maria · 75, 101, 232, 235
Balomiri, Aviron · 118
Balomiru de Câmp · 74, 79, 100, 102, 117, 118, 120, 185, 194, 199, 200, 201, 239, 240, 260, 270, 326, 348, 349, 351, 355, 357, 362, 372, 387
Banat · 21, 26, 28, 36, 125, 229, 474, 494
Bar, Ion · 422
Bar, Traian · 334, 402, 404, 405, 406, 414, 422
Bâra, Gheorghe · 111, 220, 229, 233, 263, 266, 276, 290, 320, 324, 327, 348, 349, 353, 354, 356, 358, 360, 361, 363, 379, 385, 386, 388, 389, 390, 394, 395, 396, 477
Bâra, Zamfira · 233
Basarabia · 21, 57, 181, 493
Bădescu, Ilie · 355, 390
Bădică, Ilie · 425
Băgau · 139
Bălan, Ion · 34
Bălășescu · 148
Bălțan, Ionuț · 220
Bărbulescu, Eugenia · 254
Bărbulescu, Marin · 89
Bărbulescu, Tiberiu · 89, 118
Bedeleanu, Ion · 184, 190, 398, 400, 409
Beld · 135, 346
Beldiman, Corneliu · 40, 493, 494, 495, 496
Benic · 66, 78, 79, 98, 100, 109, 119, 124, 125, 134, 135, 139, 141, 142, 144, 155, 164, 172, 173, 174, 177, 182, 183, 192, 209, 220, 225, 234, 240, 247, 259, 272, 285, 286, 289, 294, 300, 325, 331, 346, 348, 349, 351, 355, 357, 359, 361, 368, 386, 453
Berlin · 91, 95, 182
Bertha, Iosif · 336
Bica, Ioan · 422
Bica, Liviu · 347, 355, 390
Bihor, județul · 23
Biniș, Aron · 155
Birtaş, Gavril · 62, 83, 116, 166
Bistra · 25, 26, 36, 52, 53, 60, 61, 64, 69, 71, 74, 75, 77, 78, 80, 93, 94, 99, 101, 102, 103, 109, 111, 112, 130, 131, 136, 162, 164, 165, 176, 185, 186, 193, 194, 195, 220, 225, 226, 227, 228, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 237, 239, 241, 242, 252, 260, 261, 262, 263, 270, 279, 280, 281, 295, 314, 316, 318, 326, 327, 343, 347, 348, 349, 352, 353, 356, 357, 358, 359, 362, 367, 373, 376, 377, 378, 379, 387, 388, 392, 402, 413, 426, 427, 429, 432, 441, 442
Bistrița-Năsăud, județul · 129
Blaj · 74, 79, 88, 93, 100, 126, 162, 185, 188, 194, 197, 205, 238, 239, 242, 243, 261, 277, 301, 309, 310, 314, 326, 343, 348, 349, 352, 356, 357, 362, 375, 387, 455
Blandiana · 118
Blându · 453
Blănaru, medic · 454
Blănaru, Spiru · 42
Boca, Gheorghe · 276
Boca, Ioan · 369
Bocan, Constantin · 25, 56, 67, 375
Bocan, Iancu · 35, 65, 66, 68, 74, 99, 225, 328
Bod · 92, 95
Bodnăraș, Emil · 59, 82
Bogdan, Achim · 88, 93, 119, 338
Bogdan, Lazăr · 220
Bogdanovici, Traian · 436
Bogoloaia · 36
Boia, Ioan · 111, 112, 220, 229, 230, 261, 262, 266, 276, 290, 316, 317, 320, 324, 327, 348, 349, 352, 356, 357, 358, 360, 362, 376, 377, 379, 383, 384, 386, 388, 390, 391, 394, 395, 396, 410, 477
Bolfea, Silvestru · 25, 42, 66, 72, 73, 78, 79, 98, 119, 124, 135, 139, 141, 142, 154, 155, 160, 162, 179, 180, 184, 189, 190, 192, 195, 196, 199, 201, 209, 210, 220, 225, 238, 240, 246, 247, 260, 261, 264, 268, 270, 272, 273, 274, 275, 277, 286, 288, 289, 290, 291, 294, 305, 306, 307, 315, 316, 322, 326, 329, 335, 341, 343, 346, 348, 349, 352, 356, 357, 358, 360, 362,

- 365, 370, 371, 372, 375, 377, 381, 383,
385, 387, 390, 391, 392, 393, 394, 395,
396, 401, 402, 404, 408, 413, 415, 416,
418, 457, 478
- Bolfea, Veturia, născută Nestor · 161
- Boncea, Petru · 75
- Borcan, Gheorghe · 240
- Borodi, Iuliu · 356, 361, 391, 394
- Borzea, Olimpiu · 44
- Botescu · 167
- Botoșani · 43, 45
- Botoșești-Paia · 254, 358
- Bourceanu, Vasile · 190
- Bozan, Vasile · 367
- Brad · 72, 175, 234, 277, 299, 317
- Bragadiru · 279, 449
- Brainer, Gheorghe · 53, 103, 105, 117
- Brașov · 43, 101, 133, 172, 191, 232, 357
- Brașov, județul · 95
- Bratu · 138
- Brazi · 68
- Brăila · 23, 26, 121, 122, 234, 420
- Brătianu, Constantin I. C. · 140, 230, 231
- Breaz, Elena · 196
- Breaz, Iacob · 196
- Breaz, Iuliu · 197, 208, 370
- Breazu, Iuliu · 65, 74, 79, 82, 99, 100, 173,
175, 185, 194, 238, 277, 287, 288, 331,
359, 367, 371, 375, 392, 398, 400, 409
- Brișcă, Adrian · 26, 28, 31, 36, 40, 45, 474,
493, 494, 495
- Bucea, Carolina, născută Balea · 231
- Bucea, Constanța · 101, 231, 232, 263, 265,
275, 290, 320, 321, 324, 327, 348, 349,
353, 354, 356, 358, 360, 362, 374, 376,
378, 384, 386, 388, 389, 390, 391, 394,
395, 396, 478
- Bucea, Gheorghe · 52, 227, 228, 295, 353, 356
- Bucea, Nicolae · 53, 75, 99, 101, 220, 232,
242, 252, 261, 265, 268, 270, 275, 290,
315, 320, 321, 323, 326, 342, 343, 348,
349, 354, 357, 358, 360, 362, 365, 373,
374, 376, 378, 382, 383, 384, 385, 386,
388, 389, 390, 391, 394, 395, 396, 426,
427, 428, 429, 432, 435, 437, 439, 440,
441, 442, 478
- Bucea, Rafila · 99, 101, 220, 228, 232, 275
- Bucerzan, Constantin · 337
- Bucium-Montari · 24, 54, 77, 78, 86, 87, 89,
91, 92, 95, 98, 99, 110, 111, 116, 126, 175,
213, 216, 217, 218, 220, 221, 229, 334,
400, 401, 403, 404, 406, 407, 412, 413,
414
- Bucovina · 21, 22, 23, 36, 43, 57, 474, 493,
495
- Bucșan, Gheorghe · 432
- București · 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32,
33, 34, 35, 36, 37, 44, 45, 52, 54, 61, 62,
64, 66, 71, 76, 77, 81, 83, 84, 85, 86, 87,
88, 90, 91, 93, 95, 96, 97, 98, 101, 103,
104, 105, 106, 107, 110, 112, 113, 114,
115, 116, 117, 118, 120, 122, 123, 124,
125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132,
133, 134, 135, 137, 138, 140, 142, 144,
145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152,
153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160,
162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169,
170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177,
178, 179, 180, 182, 183, 184, 185, 187,
189, 193, 196, 201, 202, 203, 204, 206,
207, 211, 212, 213, 214, 215, 219, 220,
221, 222, 223, 235, 238, 242, 243, 244,
245, 247, 248, 251, 254, 255, 258, 260,
261, 262, 264, 267, 268, 271, 273, 276,
277, 278, 292, 293, 299, 309, 310, 312,
313, 323, 326, 327, 328, 333, 335, 339,
340, 341, 344, 346, 348, 349, 352, 353,
356, 357, 358, 359, 362, 363, 364, 365,
368, 374, 378, 379, 387, 388, 396, 397,
398, 399, 400, 401, 403, 406, 407, 410,
412, 414, 415, 416, 417, 419, 420, 421,
423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430,
431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438,
440, 441, 442, 453, 454, 455, 456, 474,
475, 496, 497
- Buhoci, Puica · 37, 495
- Bujoiu, Ion · 139
- Bumbaș · 54, 95
- Bumbaș, Eugenia · 28, 54, 213, 223, 405
- Bunaciu, Avram · 147
- Bura · 118
- Burlacu, Niculae · 44
- Burnete · 337
- Buțuțui, Viorica · 65, 67, 74, 80, 99, 100, 173,
194, 210, 240, 246, 247, 262, 265, 274,
290, 316, 323, 327, 331, 344, 348, 349,
353, 354, 356, 357, 358, 360, 362, 372,
377, 384, 385, 386, 389, 390, 391, 394,
395, 396, 478
- Byrnes, James · 41

C

- Cacova · 82
- Cahul · 247, 358
- Calăș, Vasile · 369

- Câmpean, Traian · 65, 79, 99, 100, 173, 175, 186, 197, 208, 238, 277, 331, 369, 370, 375
- Câmpeanu, Ioan · 194
- Câmpeni · 25, 55, 61, 63, 65, 69, 74, 75, 76, 80, 93, 94, 99, 103, 107, 112, 114, 131, 135, 142, 150, 162, 163, 164, 176, 178, 190, 192, 197, 198, 228, 232, 235, 241, 242, 243, 244, 252, 260, 261, 263, 265, 268, 270, 272, 274, 275, 295, 302, 306, 307, 308, 309, 310, 315, 318, 320, 321, 324, 342, 365, 368, 372, 373, 376, 382, 427
- Câmpia Turzii · 128
- Canalul Dunăre-Marea Neagră · 21, 42, 474
- Cândești · 203, 206, 357
- Candir · 155
- Cara, locotenent-colonel de Securitate · 82
- Caracaș, generalul · 23
- Cârja, Ion · 28, 29, 36
- Carp, Cornel · 40
- Carra, Anton · 247
- Carra, Ioan · 29, 82, 203, 247, 249, 255, 260, 262, 266, 276, 277, 290, 311, 312, 319, 320, 324, 327, 345, 348, 349, 353, 354, 356, 358, 359, 360, 362, 374, 375, 378, 379, 382, 384, 386, 388, 389, 390, 392, 394, 395, 396, 479
- Carra, Nicolae · 248
- Cărstianu, Constantin · 337
- Caucaz · 23, 121
- Cautil, Ștefan · 337
- Căbulea, Gheorghe · 229
- Căbulea, Ileana · 229
- Căbulea, Ioan · 53, 98, 111, 276, 329
- Căbulea, Iosif · 329
- Căbulea, Nicolae · 229
- Căbulea, Petru · 111, 220, 228, 230, 262, 266, 290, 317, 324, 327, 348, 349, 353, 354, 356, 357, 358, 360, 361, 362, 377, 384, 385, 386, 388, 389, 390, 391, 394, 395, 396, 479
- Căbulea, Sava · 229
- Căliman, Cornel · 108, 109, 189, 457
- Călinaș · 285, 337
- Călmățui, raionul · 426, 427, 428, 429, 432, 433, 434, 438, 439
- Cămărășan, Gligor · 194
- Căpitănescu, D. · 87
- Cărpiniș · 98, 111, 236, 237, 276, 329, 331, 334, 357, 404, 405, 406, 413, 414
- Cătălina, Alexandru · 102, 230, 231, 263, 266, 276, 290, 320, 324, 327, 330, 348, 349, 353, 354, 356, 358, 359, 360, 361, 362, 379, 385, 386, 388, 389, 390, 391, 394, 395, 396, 479
- Cătălina, Ioan · 230
- Cătălina, Simion · 230, 235
- Ceamurlia · 216
- Ceanu, Nicolae · 404
- Ceaușu, Gheorghe · 254
- Ceaușu, Ileana · 254
- Ceaușu, Titus · 29, 203, 248, 249, 254, 256, 260, 262, 277, 290, 311, 312, 319, 324, 327, 345, 348, 349, 353, 354, 356, 358, 360, 362, 374, 375, 378, 379, 382, 384, 385, 386, 388, 389, 390, 391, 394, 395, 396, 479
- Cehoslovacia · 58
- Celacu · 66
- Cerghidan, Virgil · 79, 220
- Cernăuți · 89
- Cesereanu, Ruxandra · 36
- Cetea · 135, 285
- Cetean, Nuțu · 369
- Chețani · 231
- Chimiș, Ioan · 118, 119
- China · 58
- Chiriceanu, Ilie · 422
- Chiriz · 95
- Chirtop, Nelu · 228, 275
- Chișinău · 121
- Chișineu-Criș · 97, 180
- Chișinevschi, Liuba · 59
- Chiujea, Ion · 44
- Churchill, Winston · 21, 41
- Ciama, Nicolae · 334, 414
- Ciceo Pop, Ștefan · 24, 31, 137
- Cigămaian, Ioan · 65, 66, 75, 99, 119, 159, 173, 175, 185, 200, 201, 239, 240, 261, 274, 275, 277, 313, 315, 328, 331, 375
- Ciocioiu, Dumitru · 367
- Ciortea, Titus · 51, 190, 263, 282, 283, 359, 365, 367, 373, 393
- Ciotai · 424
- Cisnădie · 43
- Cisteiu · 238
- Ciuceanu, Radu · 27, 34, 36, 37, 493, 494, 495, 497, 498
- Ciumbrud · 139
- Ciupea, Ioan · 34
- Cleja, Ioan · 32
- Cloambă, Iosif · 25, 65, 75, 98, 99, 136, 145, 164, 173, 174, 185, 298, 346, 368, 401, 402, 404, 408
- Clonța, Vasile · 331
- Cloșca · 93, 357
- Cluj · 34, 45, 54, 62, 68, 115, 125, 126, 145, 147, 156, 159, 160, 172, 176, 178, 191,

192, 227, 232, 269, 273, 299, 370, 387,
453, 454, 455
Cluj, județul · 23, 34, 52, 61, 62, 63, 64, 65,
68, 71, 74, 76, 77, 78, 79, 83, 84, 87, 89,
91, 92, 96, 100, 102, 103, 105, 107, 108,
110, 113, 114, 115, 116, 117, 120, 126,
139, 159, 175, 185, 190, 191, 193, 198,
202, 204, 209, 211, 219, 246, 248, 249,
251, 252, 259, 264, 269, 273, 311, 326,
348, 349, 350, 351, 355, 357, 362, 371,
373, 387, 405, 406, 410, 415, 419, 426,
427, 429, 441, 453, 454
Cluj, regiunea · 44, 432, 433, 434, 442
Cojocari · 88, 93
Coldea, Gheorghe · 56, 76, 93, 103, 242, 274,
309, 373
Colibași · 203
Constantin · 441
Constantinescu, Marin · 85, 440
Constantinescu, Miron · 59, 496
Constanța · 44, 150, 196, 358, 435, 436, 438
Constanța, regiunea · 431, 437, 438
Coreea de Nord · 42
Coreea de Sud · 42
Cornea, Marcel · 43
Cosma, Alexandru · 258, 263, 266, 278
Cosma, Petru · 25, 75, 77, 78, 83, 98, 111,
126, 154, 156, 157, 158, 163, 176, 178,
202, 203, 204, 207, 220, 234, 245, 251,
260, 266, 273, 278, 279, 312, 313, 329,
345, 370, 374, 375, 382, 403, 404, 413
Cosman · 67
Cosmovici, vezi Munteanu · 130
Coșlari · 98, 135, 272, 285, 340, 346, 368
Covurlui, județul · 89, 120, 122, 153, 201,
267, 357
Cozma, Cornel · 338
Craiova · 66, 172
Crăciun, Gheorghe · 55, 66, 67, 73, 81, 82,
116, 187, 188, 195, 213, 215, 222, 224,
328, 335, 338, 341, 397, 399, 400, 405,
406, 409, 410, 411, 412, 415, 417, 418,
419, 422, 423, 425, 455
Crăciun, Vasile · 337
Crăciunel · 139
Crăciunelu de Jos · 139
Cricău · 125
Crimeea · 23, 41, 104, 420
Cristache, Ion · 422
Cristea, Vasile · 161, 180, 273
Cristian, Mihai · 36, 37, 119, 220
Cristu, Victor · 92
Crișan · 93
Crișan, Ion · 78, 166, 220
Crișan, Laurean · 399, 400, 409

Crișan, Petru · 51, 52, 116, 357
Crișan, Vasile · 98, 184, 220, 399, 400, 404,
409, 413
Crucita, Silvestru · 422
Cugir · 118, 120, 129, 145, 155, 196, 227,
261, 314, 453
Culmea · 439, 441
Cutea, Ioan · 404, 405, 406, 413, 414

D

Dabija, Constantin · 90
Dabija, Constantin C. · 90
Dabija, Corneliu · 90
Dabija, Dumitru · 90
Dabija, Florica, născută Angheluță · 23, 87,
121, 122
Dabija, Gheorghe · 90
Dabija, Mircea · 84, 90, 96
Dabija, Nicolae · 19, 23, 24, 25, 26, 28, 29,
30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 39, 41, 42, 63,
65, 67, 70, 72, 73, 75, 77, 78, 81, 83, 87,
88, 89, 90, 92, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 102,
103, 104, 105, 106, 108, 109, 110, 111,
112, 115, 117, 120, 122, 124, 125, 126,
127, 129, 130, 131, 132, 133, 136, 137,
138, 139, 140, 142, 144, 145, 146, 147,
148, 149, 150, 151, 152, 154, 156, 157,
158, 159, 160, 162, 163, 164, 165, 166,
168, 170, 171, 172, 173, 175, 176, 177,
178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185,
186, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195,
196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203,
204, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 214,
215, 219, 225, 227, 228, 229, 232, 233,
234, 235, 236, 237, 239, 240, 241, 242,
243, 244, 245, 246, 251, 252, 258, 259,
260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267,
268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275,
277, 278, 279, 280, 281, 283, 284, 286,
287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294,
295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302,
303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310,
311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318,
320, 321, 322, 323, 324, 325, 328, 330,
331, 332, 333, 334, 335, 336, 339, 344,
345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 355,
357, 358, 360, 361, 363, 365, 366, 367,
368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375,
376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383,
384, 385, 386, 390, 391, 392, 393, 394,
395, 397, 401, 402, 404, 406, 407, 408,
409, 410, 411, 413, 415, 416, 417, 418,

420, 421, 427, 430, 432, 433, 438, 439,
453, 456, 457, 458, 483, 484, 485, 486,
487, 495
Daina, Dumitru · 238
Dalea, Emil · 189, 190, 398, 400, 409
Dâmbovița, județul · 203, 206, 357
Damian · 131
Damian, Artur, vezi Angheluță, Mihai · 170
Danu · 335
David Sofia · 253
David, Cornel · 95
David, Gheorghe · 95
David, Nicolae · 422
David, Sofia · 249, 250, 253
David, Virgil · 197, 205, 301
Dăneța · 456
Dănilă, Bucur · 337
Dărămuș, Vasile · 184, 190
Dăscălescu, Eugenia, născută Ceaușu · 254
De pe ape, punctul · 232, 275, 321
Dealul Muntelui · 74
Decea · 453
Decean, Florian · 359, 367, 392, 399, 400, 409
Decean, Petru · 65, 67, 75, 78, 79, 99, 109,
159, 173, 175, 185, 194, 197, 328, 331,
359, 367, 370
Dejanu · 196
Deleni · 95
Deletant, Dennis · 30, 33, 37
Delta Dunării · 21
Deva · 81, 118, 119, 121, 133, 167, 188, 248
Diaconescu, Nicolae · 212
Diaconescu, Zoe · 212
Dima, Ștefan · 440
Dincă, T. · 113, 416
Diniș, Ana · 281
Diniș, Aron · 26, 35, 53, 93, 94, 103, 186,
190, 194, 195, 280, 282, 359, 367, 392
Dobre, Florica · 26, 37
Dobrincu, Dorin · 31
Dobrogea · 21, 23, 494
Doftana, închisoarea · 57, 59
Dolj, județul · 254, 358
Domășneanu, Petru · 42
Don · 253
Dordea, Ion · 337
Dordea, Traian · 337
Dorna · 32, 138, 143
Dorohoi · 229
Dragodănești · 203
Drăgășani · 43, 134
Drăghici, Alexandru · 442
Dulgheru, Mihail · 76, 77, 81, 84, 90, 147,
166, 187, 214, 219, 350, 397, 398, 399,
400, 414, 416, 417, 423, 424

Duma, Vasile · 22
Dumbrăveni · 89, 188
Dumitraș, Aurelia · 216, 222
Dumitraș, Dumitru · 222
Dumitrescu, Constantin Ticu · 37
Dumitrescu, Nicolae · 412, 416
Dunăre · 21, 42, 57, 202, 246, 264, 311, 374,
449, 474
Dura, Ana · 75

E

Eftimie, Călin · 347, 354, 355, 390, 394
Elveția · 58
Enciu, Ioan · 367
Europa · 21, 57, 331
Eutopie · 127
Evulescu, Gheorghe · 91

F

Faloba · 338
Făgăraș · 22, 42
Fetești, raionul · 431, 438
Fierăstrăul · 69
Fleșeriu, Adrian · 118, 119
Fleșeriu, Partenie · 398, 409
Fleșeriu, Vasile · 398, 400, 409
Florea · 70
Florești · 26, 43, 65, 69, 74, 115, 138
Florin, Ioan · 246
Florin, Mihai · 98, 109, 184, 220, 359, 367,
373, 393
Fonoaghe, Alexandru · 414
Fonoaghe, Ioan · 252
Fonoaghe, Pamfil · 414
Fonoaghe, Salvina · 250, 334, 402, 404, 406,
414, 415
Fonoaghe, Valeria · 414
Frankfurt-am-Main · 91, 95
Franța · 58
Fröhlich, Max · 356, 360, 390, 393
Fulton, statul Missouri, S.U.A. · 41

G

Galați · 19, 23, 24, 87, 99, 104, 120, 121, 122,
129, 201, 203, 206, 217, 245, 264, 267,
357, 433

Galați, regiunea · 426, 427, 428, 429, 432,
 433, 434, 438, 439, 442
 Galda de Jos · 78, 81, 119, 135, 139, 156, 177,
 190, 220, 225, 240, 272, 346, 368
 Galda de Sus · 66, 88, 93, 139, 147, 177, 220,
 453
 Galde · 52, 53, 94
 Galtiu · 82, 135, 346, 368
 Gârbova · 256, 358, 426, 433
 Gârbova de Jos · 256, 358, 426
 Gâscă, Viorica · 112, 220
 Gavrilă-Ogoranu, Ion · 22, 26, 28, 34, 35, 37,
 39, 42, 43, 44, 45, 56, 68, 71, 76, 82, 94,
 109, 110, 186, 250, 254, 290
 Gălănești · 44
 Gălășescu, vârful · 42
 Gănești · 89
 Găvozdea, Andrei · 356, 361, 390, 394
 Geamăna · 67, 249, 253
 Geleru, Ion · 337
 Geoagiu · 285
 Georgescu, Ioan · 440
 Georgescu, Justin · 433, 436
 Georgescu, Teohari · 59, 66, 131
 Germania · 21, 244, 308, 373
 Gheorghe al lui Bustan · 334, 404, 405, 406,
 414, 422
 Gheorghită, Ioan · 422
 Gheorghiu-Dej, Gheorghe · 24, 30, 36, 109,
 110, 129, 130, 150, 497
 Gherman, Victor · 184
 Ghilezan, Emil · 91
 Ghiuri al lui Iacob · 98, 334, 404, 405, 406,
 413
 Giura, Iosif · 216, 222
 Giurca, Nicolae · 216, 222
 Gligor, Traian · 82
 Goia, Alexandru · 94, 280, 281
 Goia, Constanța · 227
 Golda, Alexandru · 103, 221
 Golda, Teodor · 61, 219
 Golea, Ioan · 126
 Gore, Mihai · 188
 Gossler, Gheorghe · 184
 Grecia · 44
 Grovu, Ioan · 44
 Groza, Petru · 21, 30, 41, 59, 245
 Gruber, Alexandru · 126

H

Hașu, Andrei · 43
 Hașu, Gheorghe · 44

Hașu, Laurean · 44
 Hațegan, Ioan · 197, 301, 398, 400, 409
 Hațegan, Varvara · 160
 Hădăreni · 53
 Hălchiu, medic · 112
 Hălmagiu · 402
 Hegeduş · 338
 Herța, Vasile · 117
 Hodișan, Gheorghe · 337
 Horea · 93
 Hrușcirov, Nichita Sergheevici · 44
 Huedin · 115
 Hunedoara, județul · 72, 74, 79, 81, 100, 102,
 117, 118, 119, 120, 185, 188, 194, 199,
 200, 218, 239, 240, 250, 260, 270, 326,
 348, 349, 351, 355, 357, 362, 372, 387,
 402
 Hunedoara, regiunea · 430, 431, 437

I

Ialta · 41
 Iancu, Avram · 25
 Iancu, Lazăr · 83, 97, 99, 131
 Iancu, plutonier-major din Arad · 220
 Iași · 34, 101, 121, 122, 172, 254, 255
 Ighiu · 161, 179, 195, 294, 334
 Ihuț, Ana · 80, 101
 Ihuț, Avram · 25, 55, 62, 69, 71, 74, 75, 78,
 80, 101, 136, 174, 185, 186, 193, 194, 219,
 220, 233, 234, 262, 277, 298, 317, 318,
 327, 343, 348, 349, 352, 356, 357, 358,
 361, 362, 368, 377, 383, 386, 387, 390,
 391, 404, 410
 Ihuț, Maria · 75
 Ihuț, Petru · 80, 99, 101
 Ihuț, Traian · 25, 53, 55, 56, 62, 65, 70, 75,
 77, 78, 80, 94, 99, 107, 136, 162, 164, 173,
 174, 176, 185, 186, 193, 194, 220, 225,
 228, 231, 232, 234, 242, 262, 266, 274,
 275, 276, 277, 281, 290, 298, 300, 308,
 315, 317, 320, 324, 331, 343, 346, 361,
 368, 373, 377, 383, 394, 395, 396, 397,
 404, 413, 480
 Ileni · 43
 Ilfov, județul · 288, 356, 357, 362
 Ilie, Simion · 161, 179, 307
 Ilie, Vasile · 356, 360, 390, 394
 Ilioi, Ion · 44
 Iliuță · 149
 Iluță, Ioan · 194
 Ioana, Traian · 87, 122, 367
 Ioanette, Sabin · 75

Ionescu, Gheorghe · 42, 139
Ionescu, I. · 439
Ionescu, Radu · 139, 184
Ionițoiu, Cicerone · 29, 37
Iordănescu, Maria · 246
Iosif din Mogoș · 124, 141, 155, 294, 341
Ismail · 248
Italia · 58
Iugoslavia · 182, 212, 250, 346, 368, 401, 402, 407
Ivașcu, Ion · 441

I

Întregalde · 25, 42, 67, 74, 77, 78, 79, 80, 88, 93, 98, 99, 100, 108, 109, 119, 124, 135, 136, 139, 141, 142, 154, 155, 156, 160, 161, 164, 177, 179, 185, 194, 195, 209, 210, 234, 238, 240, 246, 260, 262, 264, 270, 272, 274, 275, 283, 284, 286, 288, 289, 294, 300, 305, 315, 326, 327, 329, 332, 334, 341, 344, 346, 347, 348, 349, 352, 353, 356, 357, 359, 362, 365, 368, 372, 377, 387, 389, 401, 402, 403, 404, 407, 408, 413, 453, 456, 457

J

Jianu · 62
Jilava, închisoarea · 44, 96, 132, 147, 474

K

Keleti, Alexandru · 63
Keregi, Ion · 391
Kissel, tip de grenadă · 281, 342, 366, 367
Kovács, Mihai · 56, 71, 103, 131, 186, 195, 249, 250, 254
Kuban · 23, 31
Kulcsár, Ștefan · 62
Kut, Traian · 61

L

Lasa · 95
Lascu, Aron · 240
László, Aron · 98, 119, 220, 225, 375
László, Aurora · 216, 222
László, judecător · 95

Lazăr, Alexandru · 29, 35, 249, 402, 404, 405, 406, 414, 415
Lazăr, Bogdan · 88, 93
Lazăr, căpitan în rezervă din Galda de Sus · 220
Lazăr, Iacob · 88, 92, 93, 220, 221, 419
Lazăr, Nicodim · 139, 184
Lăcătușu · 131, 150
Lătești · 430, 431, 437, 438
Lenin, Vladimir Ilici · 57, 331
Leova · 247, 358
Liptay · 54, 223
Livia a lui Gheorghită · 54
Locul Tarlului · 61
Londra · 123, 171, 297, 339
Longhinescu · 337
Lopprich, Ștefan · 338
Luca, Vasile · 59
Luncani · 61
Lungu, Paul · 420, 494
Lupșa · 53, 54, 60, 61, 67, 98, 111, 177, 219, 220, 228, 229, 236, 237, 240, 250, 261, 262, 274, 303, 316, 327, 348, 349, 352, 353, 356, 357, 362, 375, 376, 377, 388, 410, 413
Lupu, Manole · 355

M

Macavei, Alexandru · 24, 25, 65, 75, 77, 90, 92, 95, 96, 97, 98, 99, 123, 124, 136, 137, 141, 142, 143, 145, 157, 159, 162, 163, 173, 175, 176, 177, 178, 194, 216, 237, 242, 243, 246, 252, 253, 268, 275, 276, 288, 298, 303, 307, 308, 309, 316, 331, 332, 334, 363, 373, 376, 397
Macavei, Aurora · 95
Macavei, Eugenia · 95
Macavei, Lucia · 110, 498
Macavei, Maria · 95
Macavei, Mariana · 217, 222
Macavei, Nicolae · 36, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 95, 98, 137, 158
Macavei, Rozalia · 413
Macavei, Terezia · 95, 217, 222, 400, 407
Macavei, Traian · 24, 25, 26, 28, 31, 32, 35, 54, 55, 63, 65, 66, 67, 70, 72, 73, 75, 77, 78, 80, 81, 89, 90, 91, 92, 95, 96, 97, 98, 99, 108, 109, 110, 111, 112, 116, 119, 123, 124, 125, 126, 130, 131, 132, 133, 136, 137, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 152, 154, 155, 156, 157, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 168, 170,

- 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179,
180, 182, 183, 185, 186, 189, 190, 192,
193, 194, 195, 198, 200, 201, 204, 207,
209, 210, 213, 214, 215, 216, 217, 218,
219, 221, 222, 223, 225, 229, 233, 240,
241, 242, 243, 246, 247, 249, 250, 252,
253, 254, 260, 263, 265, 266, 268, 269,
271, 272, 273, 274, 276, 288, 294, 298,
299, 300, 303, 304, 305, 306, 307, 308,
309, 316, 317, 320, 328, 329, 330, 331,
332, 333, 334, 339, 340, 341, 342, 343,
345, 346, 347, 363, 365, 366, 368, 369,
370, 372, 377, 378, 379, 385, 396, 397,
400, 402, 403, 404, 405, 406, 408, 410,
411, 412, 413, 414, 415, 419, 421, 422,
423, 424, 452, 453, 457
- Macavei, Victor · 95, 217, 222
- Macavei, Viorel · 95
- Macoveiciuc, Vladimir · 22, 41
- Maccsim, D. · 212
- Mai, Gheorghe · 102
- Mai, Maria · 102
- Maier, Elena · 65, 75, 99, 109, 173, 185, 194
- Maier, Eleonora · 331
- Maier, Gavril · 173
- Maier, Iosif · 51, 65, 67, 75, 77, 79, 99, 109,
119, 173, 175, 185, 194, 243, 282, 283,
328, 331, 453, 454, 455, 456
- Malaxa, Uzinele · 91, 95, 245
- Malea, Petru · 32
- Man, Cambin · 98, 220
- Manițiu, tip de grenadă · 136
- Maniu, Iuliu · 25, 75, 90, 135, 161, 177, 181,
196, 206, 235, 264, 269, 270, 289, 300,
474
- Manoliu · 152
- Mânzăraru, Vasile · 356, 360, 391, 394
- Maramureș · 131
- Marea Britanie · 41, 179, 206, 293
- Mareș, Teofil · 337
- Marian, Simion · 88, 135
- Marian, Victor · 161, 179, 307
- Marin, Nicolae · 139, 184, 190
- Marinescu, Alexandru · 69, 352, 357
- Mârza, Traian · 81, 82
- Matei, E. · 338
- Mateș, Gheorghe · 68, 75, 367
- Mauriciu, Ștrul · 420
- Maxim, Alexandru · 25, 32, 34, 35, 73, 77, 81,
82, 88, 93, 98, 124, 125, 135, 136, 137,
139, 141, 144, 145, 146, 154, 155, 156,
161, 168, 174, 182, 184, 189, 190, 195,
210, 246, 268, 272, 273, 288, 289, 294,
316, 329, 330, 332, 333, 334, 341, 343,
346, 347, 359, 365, 366, 367, 368, 373,
377, 393, 397, 398, 399, 400, 401, 404,
407, 408, 409, 411, 413, 421
- Mazilu, Nicolae · 43
- Măgura · 229, 276, 317
- Măgurean, Dumitru · 225, 226, 227, 257, 261,
265, 275, 277, 290, 314, 323, 326, 348,
349, 352, 356, 357, 358, 360, 362, 375,
376, 378, 383, 384, 386, 388, 390, 391,
394, 395, 396, 433
- Măgurean, Gheorghe · 226, 257, 263, 320
- Măguri-Gârde · 111
- Măhăceni · 99, 134, 135, 144, 268
- Mărgineanu, Eugen · 190
- Mărgineanu, Ion · 184, 305
- Mărgineanu, Marin · 75, 367
- Mărgineanu, Nicolae · 139
- Mărgineanu, Petru · 34, 139, 189, 190, 192,
209, 220, 272, 306, 359, 367, 371, 372,
392, 421
- Mera, Agafia · 231
- Mesentea · 36, 81, 164, 227, 272, 300, 314
- Meta, Victor · 44
- Micu, Petru · 98, 220
- Mihai I, regele României · 21, 41, 140
- Mihalț · 79, 139, 190, 196, 220, 359
- Mihălțan, Alexandru · 196
- Mihălțan, Ana, născută Bârna · 196
- Mihălțan, Ana, născută Boca · 196
- Mihălțan, Ioan · 196
- Mihălțan, Marioara · 196
- Mihălțan, Simion · 196
- Mihălțan, Traian · 35, 65, 67, 74, 77, 78, 79,
99, 100, 108, 161, 165, 173, 175, 180, 184,
185, 189, 194, 196, 198, 205, 206, 208,
209, 210, 238, 240, 243, 244, 258, 259,
261, 264, 266, 269, 272, 273, 277, 289,
290, 291, 292, 295, 300, 301, 302, 307,
315, 322, 326, 328, 331, 343, 348, 349,
351, 355, 357, 359, 360, 362, 366, 369,
370, 372, 373, 374, 375, 381, 385, 386,
390, 391, 392, 393, 394, 395, 415, 416,
418, 453, 456, 457, 480
- Mihălțan, Valer · 196
- Mihuț, Traian · 376
- Milano · 91, 95
- Mitrofan, Lucian · 65, 67, 75, 99, 159, 160,
173, 175, 185, 194, 198, 199, 200, 208,
241, 302, 304, 308, 331
- Mociulschi, Leonard · 206, 257, 456
- Modolești · 160, 179, 195, 270
- Moga, Fileru · 88, 93
- Mogoș · 60, 88, 93, 98, 135, 136, 139, 141,
155, 161, 180, 220, 240, 335, 346, 347,
368, 404, 413
- Mogoș, Ion · 43, 67, 81, 274, 347, 454

Moldova · 133, 134, 229
 Moldovan, Firuța · 238
 Moldovan, Nicolae · 73, 108, 109, 136, 174, 290, 347, 360, 373, 375, 382, 394, 453, 457, 480
 Moldovan, Simion · 65, 74, 78, 79, 99, 100, 173, 175, 185, 194, 225, 238, 239, 261, 266, 273, 275, 277, 313, 314, 315, 323, 326, 331, 348, 349, 350, 352, 356, 357, 358, 362, 369, 370, 372, 375, 383, 385, 386, 387, 390, 391, 395, 396
 Moldovan, sublocotenent · 338
 Moldovan, Ștefan · 238
 Moldovan, Viorel · 238
 Moldovan, Virgil · 238
 Moldoveanu, Simion · 34
 Molnar, Emil · 338
 Morariu, Alexandru · 79
 Moscova · 21, 44, 57, 59, 110, 331, 494
 Moșneagu, Marian · 40
 Motrescu, Vasile · 43, 44, 45, 474, 495
 Moțoc, Victor · 68
 Muncelu · 72, 108
 Munteanu · 51, 127, 130
 Munteanu, Ana · 51, 282, 359, 367, 393
 Munteanu, Gheorghe · 440
 Muntele Capra, vezi și Piatra Caprei · 72, 77, 136, 347
 Muntele Mare · 25, 28, 29, 31, 32, 36, 39, 42, 60, 61, 63, 67, 69, 71, 72, 73, 75, 80, 83, 88, 96, 99, 111, 112, 115, 119, 120, 125, 126, 135, 136, 137, 140, 142, 146, 156, 160, 161, 162, 165, 173, 174, 176, 177, 178, 179, 185, 186, 189, 190, 192, 193, 194, 197, 199, 200, 201, 206, 208, 210, 219, 221, 222, 234, 236, 237, 238, 239, 240, 242, 243, 244, 247, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 268, 269, 271, 272, 273, 274, 275, 280, 281, 283, 284, 286, 289, 296, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 306, 307, 308, 309, 315, 316, 318, 328, 330, 331, 334, 342, 346, 365, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 375, 376, 377, 381, 382, 383, 402, 404, 406, 408, 413, 453
 Muntele Măgura · 98
 Muntele Muncel · 72
 Munții Apuseni · 23, 24, 26, 28, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 39, 56, 64, 65, 68, 71, 76, 77, 82, 94, 96, 106, 109, 110, 112, 123, 124, 125, 127, 137, 139, 142, 143, 146, 157, 177, 186, 194, 202, 204, 249, 250, 254, 279, 290, 295, 297, 303, 304, 306, 313, 368, 456, 495
 Munții Balcani · 57, 331

Munții Banatului · 42
 Munții Carpați · 58
 Munții Cernei · 137
 Munții Făgăraș · 28, 34
 Munții Neamțului · 26, 125, 130
 Munții Rodnei · 137
 Munții Severinului · 137
 Munții Zarandului · 24
 Mureș · 32, 77, 78, 118, 123, 138, 143, 144, 155, 163, 164, 190, 257, 297, 300, 368
 Murgu, Mihail · 391
 Muscel, județul · 203
 Mușca · 94, 103, 194, 233, 237, 249, 250, 252, 253, 263, 281, 316, 327, 334, 348, 349, 353, 356, 358, 363, 379, 388, 402, 404, 405, 406, 414

N

Natig · 54
 Neagoe-Pleșa, Elis · 26, 34, 35, 37, 39, 56, 68, 71, 76, 82, 94, 109, 110, 186, 250, 254, 290
 Neamț, județul · 131
 Nedelcu, Mihail · 431, 432, 434, 438, 439
 Negrea, Vasile · 432
 Negreanu · 140
 Nicoară, Titus · 226, 232, 242, 261, 274, 275, 309, 321, 373, 376
 Nicoară, Virgil · 399, 400, 409
 Nicolaescu, Ovidiu · 68
 Nicolescu, Constantin · 170, 440
 Nicolschi, Alexandru · 62, 86, 103, 113, 130, 432
 Niculescu · 104
 Niculescu, medic · 454
 Nistor, Victor · 55, 184, 187, 213, 215, 218, 224, 335, 337, 397, 406, 411, 412, 417, 418, 419, 421, 422, 425
 Nistru, ținutul · 91
 Nițescu, Cătălin · 206
 Nițescu, Elena, născută Angheluță · 203, 206
 Nițescu, Nicolae · 24, 29, 34, 84, 97, 98, 99, 104, 106, 138, 142, 153, 154, 158, 163, 172, 176, 178, 184, 202, 203, 204, 206, 208, 220, 243, 245, 246, 248, 249, 251, 255, 260, 261, 262, 264, 266, 268, 273, 277, 278, 279, 290, 293, 299, 311, 312, 313, 319, 320, 323, 326, 340, 341, 342, 344, 348, 349, 350, 352, 356, 357, 358, 360, 362, 364, 365, 374, 378, 379, 382, 384, 385, 386, 387, 390, 391, 394, 395, 396, 449, 481, 483

Novac, Constantin · 428, 439
Novac, Gelu · 44
Novac, Ion · 44
Novorossiisk · 23, 31, 127, 152

O

Oană, Traian · 75
Oargă, Ion · 66, 79, 119, 220, 224, 226, 227,
240, 257, 261, 263, 265, 274, 275, 277,
290, 313, 314, 320, 323, 326, 348, 349,
352, 356, 357, 358, 360, 362, 372, 373,
375, 376, 378, 383, 384, 386, 387, 390,
391, 394, 395, 396, 430, 431, 433, 437,
438, 481
Oargă, Nicolae · 225
Oargă, Petru · 225
Oargă, Raveca · 225
Obreanu, Ion · 95
Obreja · 44, 139, 192, 209, 220, 359
Ocoliș · 194
Oiejdea · 135, 272, 346, 368
Olaru, Stelian · 347, 355
Olt · 32, 123, 138, 143, 202, 204, 251, 264,
273, 298, 311, 374
Olt, județul · 246
Olteanu, Emil · 119, 220, 225, 240, 274, 375,
398, 400, 409
Onea, Eugenia · 126
Onea, Florian · 161, 179, 307
Onea, Ofelia · 126
Onea, Remus · 44, 126
Onea, Titus · 25, 35, 65, 70, 71, 74, 78, 98, 99,
100, 125, 127, 145, 146, 156, 158, 159,
160, 163, 173, 175, 177, 178, 179, 184,
185, 189, 192, 193, 198, 200, 211, 240,
243, 258, 259, 264, 268, 269, 271, 272,
283, 284, 287, 288, 290, 291, 292, 295,
302, 303, 304, 322, 326, 328, 331, 335,
343, 345, 348, 349, 351, 355, 357, 358,
360, 362, 366, 367, 370, 371, 372, 373,
374, 375, 381, 385, 387, 390, 391, 392,
393, 394, 395, 415, 416, 417, 418, 481
Oniga, Emil · 25, 35, 56, 67, 70, 74, 108, 109,
128, 129, 131, 133, 173, 197, 208, 243,
328, 331, 373, 452, 453, 455, 456, 457
Onișoru, Gheorghe · 29, 37, 494
Onope · 127
Onutz · 72
Oprea, Sabina · 218, 222, 403
Oprean, Ioan · 24, 83, 96, 97, 98, 123, 124,
137, 152, 180, 220, 294, 363, 401, 403,
405, 407, 411, 413, 415, 422

Opriș, Ovidiu · 176
Opriș, Terezia · 405, 413, 415, 422
Opriță, Gheorghe · 65, 66, 74, 79, 99, 100,
117, 119, 120, 173, 175, 184, 185, 199,
200, 201, 221, 225, 238, 239, 241, 260,
261, 265, 268, 269, 270, 274, 275, 277,
290, 291, 292, 299, 300, 303, 304, 307,
308, 313, 315, 322, 326, 328, 331, 348,
349, 351, 355, 357, 358, 360, 362, 369,
370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 381,
383, 385, 387, 390, 391, 393, 394, 395,
396, 415, 416, 418, 481
Oradea · 43, 79, 139, 140, 172, 197, 205, 220
Orăștie · 43, 118, 126, 212
Ordeanu, Simion · 398, 400, 409
Ozereica · 23, 32, 137

P

Pascu, Cornel · 25, 65, 66, 67, 73, 75, 77, 78,
98, 99, 108, 119, 124, 125, 135, 136, 141,
142, 144, 145, 154, 155, 161, 173, 174,
177, 179, 182, 185, 186, 189, 190, 194,
195, 196, 201, 210, 225, 226, 234, 240,
241, 243, 246, 247, 262, 265, 268, 272,
273, 274, 275, 285, 286, 289, 294, 295,
298, 299, 300, 307, 316, 328, 329, 330,
331, 332, 333, 334, 341, 342, 344, 346,
347, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371,
372, 373, 375, 377, 383, 384, 401, 402,
404, 408, 411, 413, 457
Pascu, Gheorghe · 79, 192, 209, 305
Pascu, Ionuț · 66, 289
Pascu, învățător · 151
Pascu, Petru · 65, 66, 77, 78, 79, 98, 119, 135,
141, 161, 173, 182, 184, 190, 192, 197,
205, 209, 220, 246, 272, 273, 285, 289,
290, 300, 301, 305, 346, 359, 392, 413,
421
Pascu, Traian · 168
Pâslaru, Petre · 69, 367
Pastii, Pompiliu · 252
Patriciu, Mihai · 53, 63, 64, 66, 69, 80, 83, 84,
88, 102, 103, 105, 107, 112, 114, 115, 117,
120
Pauker, Ana · 59, 110, 131, 151
Pădurea Groși · 60, 342, 365
Pădurea Verde · 34, 42
Pădureni · 43
Părău · 43
Pătruț, Remus · 118, 119
Peninsula Kerci · 23, 31, 121
Perekop · 23, 30, 31, 121, 420

- Petcu, Valerian · 31
 Petre · 455
 Petrescu, Constanța · 212
 Petrescu, Dumitru · 24, 31, 97, 104, 106, 112,
 113, 124, 127, 130, 138, 151, 166, 170,
 180, 181, 212, 220
 Petrești · 134
 Petroșani · 238, 277, 391
 Petru cel Mare · 57, 331
 Pianu de Jos · 66, 68
 Piatra Caprei · 72, 108, 109, 136, 139, 453
 Piatra Neamț · 130
 Picoș, Florian · 184
 Pietrele Albe · 42
 Pintilie, Gheorghe · 62, 271, 350, 428, 431,
 435, 495
 Pipera · 248
 Pirău, Toma · 43
 Pitești · 40
 Platos, Virginia · 247
 Pleșa, Liviu · 26, 34, 35, 37, 39, 56, 68, 71,
 76, 82, 94, 109, 110, 186, 250, 254, 290
 Ploiești · 66, 68, 100, 133, 191, 457, 474
 Podeni · 109
 Poiana · 98, 155, 220
 Pop, Alexandra · 25, 34, 65, 74, 75, 80, 99,
 101, 108, 112, 126, 150, 157, 162, 163,
 164, 165, 173, 175, 182, 184, 185, 192,
 194, 197, 198, 208, 211, 228, 232, 235,
 236, 240, 241, 244, 252, 260, 261, 265,
 266, 268, 269, 270, 272, 273, 274, 275,
 284, 285, 287, 288, 290, 295, 296, 298,
 299, 300, 302, 303, 308, 309, 310, 315,
 318, 320, 321, 322, 326, 328, 331, 342,
 343, 344, 348, 349, 350, 351, 352, 356,
 357, 358, 360, 362, 365, 366, 369, 370,
 371, 372, 373, 375, 376, 378, 381, 384,
 385, 386, 387, 390, 391, 392, 393, 394,
 395, 396, 453, 458, 482
 Pop, Constantin · 139
 Pop, Cornel · 77, 78, 126, 453
 Pop, Elisabeta · 413, 422
 Pop, Ion · 44, 205
 Pop, T. · 71
 Popa, directorul penitenciarului Sibiu · 188
 Popa, Elvira · 238
 Popa, Iacob · 66, 67, 197, 205, 301
 Popa, Ioan · 79, 139, 197, 220, 272, 359, 367,
 370, 392, 398, 400, 409
 Popa, Ionuț · 78, 197, 208, 369, 370, 455
 Popa, milițian de la postul Lupșa · 250
 Popa, Petre · 73
 Popa, Ștefan · 25, 32, 35, 72, 73, 77, 81, 82,
 93, 108, 109, 115, 116, 125, 130, 132, 134,
 136, 138, 139, 140, 146, 163, 174, 189,
 220, 242, 243, 254, 259, 269, 271, 295,
 304, 310, 343, 347, 452, 453, 454, 455,
 456, 457, 458
 Popa, Vasile · 186, 195, 249, 250
 Popescu, C. · 223
 Popescu, Eufrosina, născută Ceaușu · 254
 Popescu, Gogu · 427, 428
 Popescu, V. · 90, 92
 Popești · 72, 73, 78, 108, 109, 141, 240
 Popica, Ioan · 337
 Popița, Gheorghe · 194
 Popovici · 88, 92, 220, 221
 Porțile de Fier (ale Dunării) · 246, 311
 Porumbacu de Sus · 44
 Postanovici, Maria, născută Carra · 248
 Poșogan, Alexandru · 230
 Poșogan, Ana, născută Cătălina · 230
 Prahova · 32, 123, 138, 143, 298
 Prata, Veturia · 217, 218, 222
 Preja, Alexa · 184
 Preja, Alexandru · 190, 289
 Preja, Dominic · 184, 190
 Preja, Nicolae · 289
 Prodea, Ion · 338
 Pruteanu, Vasile · 85
 Purcar, Ioan · 102, 225, 275, 375, 430, 438
 Purcar, Ovidiu · 102, 225, 275, 375, 430, 438
 Pușcaș, Ștefan · 78, 220, 334
 Putna, județul · 153
-
- R**
- R.P.R. · 33, 35, 42, 48, 54, 62, 65, 68, 84, 120,
 187, 211, 213, 214, 215, 221, 223, 227,
 228, 258, 267, 290, 291, 293, 297, 308,
 314, 319, 325, 340, 347, 348, 350, 351,
 355, 363, 370, 374, 379, 394, 403, 405,
 411, 417, 419, 421, 427, 431
 Racoviță, Constantin · 151
 Radeș, Gilu · 43
 Radovici, N. · 439
 Rafira, șeful Securității Arad · 148
 Ralea, Mihail · 245
 Râmboiu, Septimiu · 34
 Râmeți · 77
 Râmnicu-Sărat · 90
 Rasanoi, Ioan · 229
 Râștei, Aron · 94, 103, 280, 281
 Râștei, Augustin · 35, 185, 186, 193, 194, 195
 Râștei, Avram · 94, 103, 186, 190, 194, 195,
 279, 280, 281, 350, 359, 367, 392
 Râștei, Elena · 230
 Râștei, Gafte · 280

Râștei, Gheorghe · 94, 103, 281
 Rațiu, Augustin · 65, 74, 79, 99, 100, 173, 175, 185, 189, 190, 191, 192, 193, 198, 199, 201, 209, 210, 211, 240, 244, 247, 258, 259, 264, 269, 270, 272, 290, 291, 292, 305, 306, 316, 322, 326, 331, 347, 348, 349, 351, 355, 357, 358, 360, 362, 369, 371, 372, 373, 374, 377, 381, 385, 387, 390, 391, 392, 394, 395, 410, 415, 416, 418, 482
 Rațiu, Domnica, născută Sugar · 191
 Rațiu, Emil · 191, 209
 Rațiu, Ilie · 238
 Rațiu, Ion · 371
 Rădăceanu, Lothar · 59
 Răgușitu, Petrea · 229, 276
 Răzvan, Sergiu · 87, 113, 115
 Rebegea, Virgil · 356, 360, 391, 394
 Reghin · 238
 Robu, Ioan · 139, 184, 189, 403
 Rojica · 148
 Roma · 151
 Roman · 226
 Roman, Ana · 221
 România · 21, 23, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 41, 58, 59, 89, 121, 124, 142, 143, 155, 170, 178, 182, 248, 255, 267, 292, 346, 368, 416, 418, 420, 474, 493, 494, 495, 496, 497
 Romul, Ionuț · 220, 334, 404, 414, 422
 Roosevelt, Franklin Delano · 21
 Roset · 224, 230, 254, 287
 Roske, Octavian · 36, 37
 Roșca, Elisaveta · 229
 Roșia Montană · 54, 74, 78, 92, 97, 100, 125, 126, 145, 159, 163, 175, 177, 178, 179, 216, 237, 243, 269, 310, 316, 351, 357
 Roșu, Ioan · 98, 220
 Rubla · 426, 427, 428, 429, 432, 433, 434, 438, 439, 441, 442
 Rudeni · 279, 449
 Runculețu Grașilor · 29
 Rusu, Octavian · 79, 220

S

S.U.A. · 25, 29, 41, 146, 151, 177, 179, 202, 206, 245, 293, 303, 304, 310, 348
 Sabău, Florea · 70, 71, 249, 250
 Sacaliuc, I. · 85
 Sadu · 43
 Salagea, Alexandru · 402
 Salagea, Ileana · 75

Salagea, Nicolae · 53, 55, 65, 75, 173, 185, 186, 194, 331
 Satchinez · 126, 334, 403, 405
 Sălaj, județul · 54, 454
 Săndulescu, Alexandra · 248
 Sărmășel · 74, 79, 100, 185, 190, 191, 193, 198, 209, 211, 259, 269, 326, 348, 349, 351, 355, 357, 362, 371, 387, 410
 Săsciori · 225
 Scridon, Ioan · 25, 35, 63, 65, 67, 73, 75, 77, 79, 88, 92, 93, 99, 108, 109, 119, 128, 133, 134, 136, 137, 144, 145, 155, 159, 163, 164, 172, 173, 174, 175, 177, 182, 183, 184, 185, 186, 189, 190, 192, 194, 199, 200, 201, 209, 211, 238, 239, 240, 241, 243, 244, 247, 258, 259, 264, 268, 269, 272, 274, 277, 285, 286, 287, 288, 290, 291, 292, 295, 298, 299, 300, 306, 315, 316, 321, 325, 328, 329, 331, 332, 335, 342, 343, 346, 348, 349, 350, 351, 355, 357, 358, 360, 361, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 377, 378, 381, 385, 386, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 404, 415, 416, 418, 453, 457, 482
 Sebesi, Ludovic · 226, 233, 236
 Seimeneanu, Pompiliu · 139, 147
 Seleş, Paul · 338
 Sepeanu, Tudor · 212, 271
 Siberia · 58
 Sibiu · 19, 23, 26, 28, 30, 40, 42, 44, 66, 70, 71, 72, 73, 81, 82, 115, 116, 126, 134, 184, 187, 188, 196, 198, 199, 200, 201, 202, 205, 206, 209, 210, 211, 212, 222, 229, 240, 244, 246, 247, 251, 257, 258, 284, 285, 287, 289, 290, 327, 328, 330, 332, 335, 336, 347, 350, 351, 354, 355, 356, 359, 361, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 402, 408, 409, 410, 414, 416, 417, 418, 422, 423, 424, 425, 427, 433, 455, 487
 Sibiu, județul · 43, 80, 81, 82, 89, 92, 102, 113, 115, 219, 222
 Sighetu Marmăției · 29, 31, 100, 196
 Silaghi, Ion · 30
 Silvestru · 334
 Simoiu, Ion · 347, 355, 390
 Simtion, Nicolae · 337
 Sinaia · 67
 Slabu, Constantin · 367
 Sofia lui Tomeleu · 334, 404, 406, 414
 Sofronea, Remus · 44
 Sohodol · 111, 135, 233, 358
 Someș · 32, 123, 138, 143, 144, 297, 368
 Someș, județul · 257
 Soroca · 121

Spirescu, Pavel · 440
 Staicu, Ion · 227, 231, 235, 238
 Stalin, Iosif Visarionovici · 21, 41, 43, 57,
 131, 132, 181, 331
 Stalin, orașul (Brașov) · 43
 Stalin, regiunea · 43, 44
 Stalingrad · 21
 Stan, Ion · 336
 Stan, Maria, născută Cătălina · 230
 Stancu, Ion · 338
 Stănele Groși · 74
 Stângu, Aurel · 356, 360, 391, 394
 Stănescu, Aurel · 80, 83, 88, 89, 102, 112,
 120, 496
 Steopol, Alexandra, născută Carra · 248
 Stoica, I. · 422
 Stremț · 52, 78, 100, 142, 334, 357
 Stroești · 220
 Suceava, regiunea · 44
 Suciu · 88, 93, 155, 168, 333, 413
 Suciu, Nicolae · 139, 189, 401, 407
 Szabó, Adalbert · 337
 Székely, Carol · 422
 Székely, Iosif · 422

Ș

Șahan, Eugen · 29
 Șandru, I. · 239, 256
 Șaroș · 238
 Șeușa · 66, 79, 224, 225, 261, 326, 348, 349,
 352, 356, 357, 362, 375, 387, 430, 431,
 437
 Șibot · 118, 119, 240
 Șovăială, Gheorghe · 44
 Șușman, Leon · 35, 72, 109

T

Tarcău · 129
 Târgoviște · 122, 130, 150
 Târnava Mică, județul · 89, 139, 188, 194,
 356, 357, 362
 Târnăveni · 89
 Tarnița · 67
 Tâlmăciu · 43
 Tănase, Evghenie · 153, 425, 426, 494, 495
 Târțești-Geamăna Lupșei · 221
 Tecuci · 43, 248
 Teglăru, Dina · 81, 82
 Teheran · 21

Teiuș · 24, 36, 42, 51, 52, 74, 78, 79, 82, 88,
 93, 96, 98, 100, 108, 115, 116, 124, 127,
 128, 135, 138, 139, 140, 141, 143, 145,
 146, 154, 155, 156, 157, 158, 161, 163,
 165, 177, 179, 180, 185, 189, 190, 194,
 195, 197, 205, 208, 220, 221, 223, 227,
 234, 238, 239, 243, 259, 260, 261, 262,
 263, 264, 265, 268, 270, 271, 272, 273,
 277, 282, 287, 288, 289, 294, 295, 301,
 307, 314, 315, 317, 321, 322, 323, 326,
 329, 332, 341, 343, 346, 348, 349, 351,
 355, 357, 359, 362, 365, 369, 373, 376,
 377, 380, 381, 386, 393, 402, 405, 408,
 413, 453, 454, 455, 456
 Teleorman, județul · 153
 Teodorescu · 66
 Teodorescu, Emil · 355
 Teodorescu, Ioan · 354
 Teodorescu, Ovidiu · 347, 390, 393
 Teodorescu, Paul · 152
 Tibru · 98, 136, 220, 347
 Ticiu, L. · 251, 283, 284, 286
 Timiș, județul · 43, 89, 95, 403, 405, 453
 Timișoara · 28, 34, 42, 77, 83, 89, 95, 99, 113,
 134, 157, 172, 233, 285, 334, 401, 403,
 404, 405, 407, 409, 411, 413, 415, 419
 Timiș-Torontal, județul · 229
 Timoc, Mihai · 337
 Tismăneanu, Vladimir · 33
 Toma, Vasile · 421
 Tomești · 250, 328, 402
 Toporeț, Ioan · 184
 Totoian, Simion · 184
 Trif, Liviu · 118, 399, 400, 409
 Troncotă, Cristian · 36, 37
 Tudor, Alexandru · 338
 Tudoruț, Eugenia · 218, 222
 Tulcea, județul · 216
 Tupu, Victor · 335, 413
 Turcia · 33, 168, 169, 170, 202, 220, 245, 258,
 260
 Turcu, Ioan · 102, 197, 225, 275, 369, 375,
 438
 Turda · 127, 225, 236, 248
 Turda, județul · 23, 26, 52, 53, 54, 55, 61, 63,
 64, 69, 71, 74, 75, 77, 78, 80, 83, 84, 88,
 93, 94, 95, 96, 99, 101, 102, 103, 105, 107,
 111, 112, 114, 117, 120, 126, 131, 134,
 135, 137, 139, 144, 146, 160, 162, 164,
 165, 173, 176, 177, 178, 181, 185, 186,
 190, 193, 194, 195, 204, 206, 210, 219,
 221, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233,
 234, 235, 236, 237, 240, 241, 242, 249,
 251, 252, 260, 261, 262, 263, 268, 270,
 273, 279, 280, 281, 282, 303, 304, 316,

326, 327, 329, 334, 348, 349, 352, 353,
356, 357, 358, 359, 362, 363, 367, 373,
375, 376, 377, 378, 379, 387, 388, 392,
404, 405, 406, 410, 413, 414, 426, 427,
432, 441
Turda, raionul · 442

T

Țălnaru, Iosif · 225, 227, 256, 257, 261, 263,
275, 277, 290, 314, 320, 324, 327, 348,
349, 353, 354, 356, 358, 361, 362, 375,
376, 378, 383, 384, 385, 386, 388, 389,
390, 391, 394, 395, 396, 425, 426, 433,
434, 436, 438, 482
Țălnaru, Viorica, născută Munteanu · 256

U

U.R.S.S. · 21, 22, 25, 31, 33, 41, 58, 65, 102,
121, 123, 127, 130, 131, 132, 143, 144,
146, 149, 152, 153, 171, 177, 181, 206,
243, 253, 255, 258, 291, 293, 297, 303,
304, 310, 311, 319, 340, 364, 368, 369,
378, 401, 407
Udrea, Iuliu · 399, 400, 409
Ulmeni-Prahova · 288
Ungureni · 102
Urdea, Zaharia · 417
Urișan, I. · 83
Urs, Teodor · 111, 220, 237, 276
Ursechiu · 23, 420
Urzică, Traian · 338
Uță, Ion · 42

V

Vaida · 59
Vaidei · 119, 240
Vaideș, Mihail · 354
Valea Galbenii · 151
Valea Tibrului · 73, 137, 174, 273
Valea Zârnei · 43
Valeriu · 437
Vancea, Mircea · 367
Vandor, Leontina, născută Cioca · 283, 284,
286

Vandor, Sabin · 73, 98, 136, 220, 334
Vandor, Valeria · 190
Vandor, Victor · 65, 74, 77, 80, 98, 99, 100,
173, 175, 184, 185, 190, 193, 240, 283,
284, 285, 286, 287, 328, 331, 333, 334,
347, 359, 367, 370, 372, 373, 374, 393,
401, 403, 404, 407, 411, 413, 423, 424
Vârci · 185, 193
Vârtop · 331, 334, 402, 405
Vasuian, Maria · 138, 167, 169, 339, 359, 363,
367, 392
Vatamaniuc, Gavril · 22
Vâtcă · 250
Vatra Dornei · 123, 298
Văcărești, Spitalul · 85
Vărai · 221
Veconi, Gheorghe · 140
Vereș · 338
Viena · 91, 95
Vincze · 59
Vinerea · 118
Vingard · 102
Vintilă, R. · 335
Vințu de Jos · 118
Visea, Elvira · 218, 222
Vistig, Eugen · 436
Vlad, Tiberiu · 89
Vlașca, județul · 23, 474
Vodă, Constantin · 53, 55, 107, 146, 186, 194,
231, 276, 304, 320
Voicu, Octavian · 69, 71, 160
Voicu, plutonier de Miliție · 304, 371
Voicu, Vasile · 184, 190
Voitinell · 22, 41
Vrancea, județul · 23
Vulcan · 218

W

Washington · 24, 31, 97, 104, 124, 138, 170,
339, 364

Z

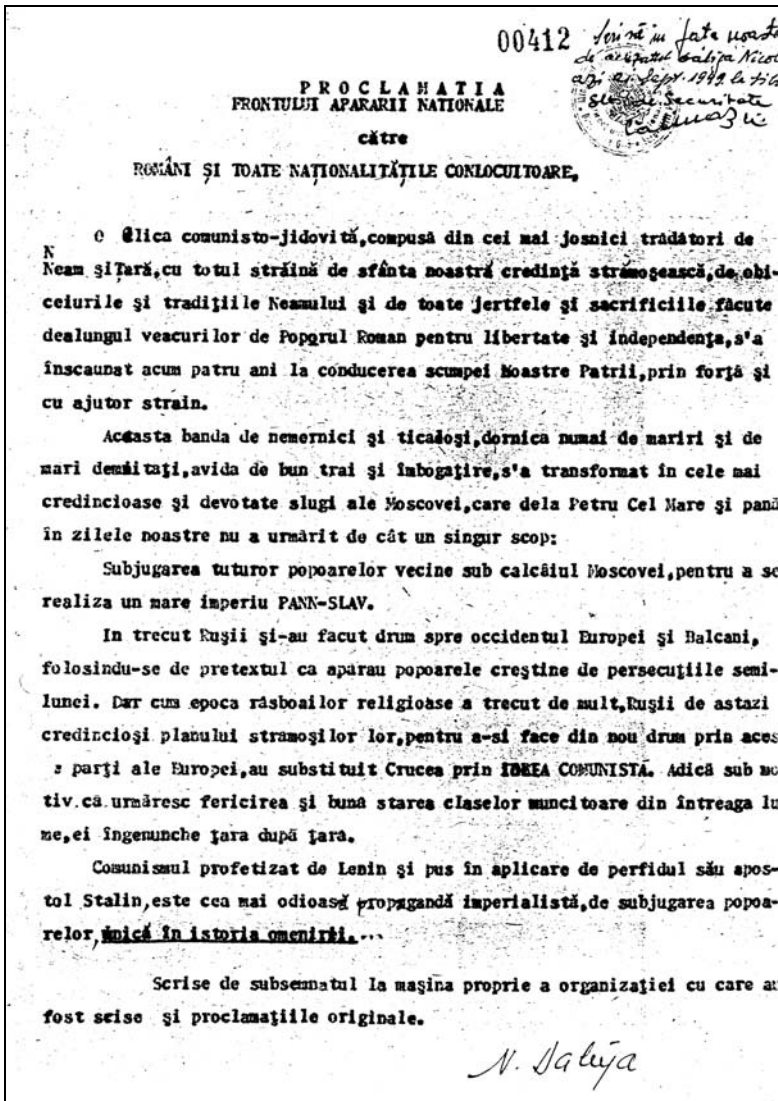
Zeigher · 59
Zeronian, Petre · 104, 169, 339
Zlatna · 53

Autori

ADRIAN BRIȘCĂ – S-a născut la data de 2 martie 1931 în orașul Giurgiu. A urmat cursurile liceului „Ion Maiorescu” din localitate, având ca profesor de istorie pe Alexandru Cartoian, care era președintele organizației județene Vlașca a Partidului Național Țărănesc-Maniu. În primăvara anului 1948, inițiază organizația paramilitară subversivă „Mișcarea de Rezistență Națională din Vlașca” – M.R.N.V., având caracter anticomunist și își asociază șapte colegi de clasă. Arestat la 10 august 1949, a fost anchetat la Securitatea din Giurgiu și condamnat de Tribunalul Militar București la cinci ani de închisoare corecțională, pentru delictul de „uneltire contra ordinii sociale”. Execută pedeapsa la închisoarea militară Uranus, penitenciarul Jilava, închisoarea pentru elevi de la Târgșor, lagărul de muncă forțată Peninsula de la Canalul Dunăre-Marea Neagră și penitenciarul Gherla, de unde a fost liberat în august 1954. Datorită trecutului său politic nu-și poate continua studiile. În noiembrie 1958 a fost exmatriculat din anul III de facultate și au urmat ani de umilință, ca agent de asigurare remizier, apoi controlor de salubritate și la rampa de neutralizări gunoarie. Abia în anul 1967 reușește să își reia studiile, intrând la Institutul Politehnic București – Facultatea de Transporturi, curs de zi, absolvit în 1972. Deși susține examenul integral de șef de stație, va lucra ca simplu inginer, responsabil cu protecția muncii, în stațiile Ploiești-Triaj și București-Triaj, fiindu-i blocat accesul la orice funcție de conducere. S-a pensionat, la cerere, în 1990. Pasionat de istorie în general, de istoria recentă în special, a strâns documente și mărturii despre rezistența anticomunistă și a publicat numeroase articole în „România liberă”, „Dreptatea”, „Flacăra”, „Zig-Zag” și „Rezistența”. Începând din anul 1993, s-a consacrat studiului rezistenței armate anticomuniste din România, în cadrul Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului. Este membru al Asociației Foștilor Deținuți Politici din România, dar nu s-a implicat în politică. A publicat o serie de documente cu privire la viața partizanilor bucovineni, aranjate tematic, precum și multe alte articole, în periodicul „Arhivele Totalitarismului”. Pregătește un corpus de documente privind mișcarea de partizani din România. Volume recente: *Rezistența armată din Bucovina*, vol. I, 1998 (coautor), *Rezistența armată din Bucovina*, vol. II, 2000, *Rezistența armată din Banat*, vol. I, 2004, *Jurnalul unui partizan: Vasile Motrescu și rezistența armată din Bucovina*, 2005, *Rezistența armată din Bucovina*, vol. III, 2006 (coautor).

PUICA BUHOCI – Absolventă a Facultății de Istorie – Filosofie a Universității din București, promoția 1982. Ca muzeograf la Muzeul de Istorie și Artă a Municipiului București a desfășurat o activitate de cercetare în colecțiile patrimoniale ale muzeului și a contribuit la completarea arhivei istorice a Bucureștilor prin dezvoltarea unui program de inventariere a zonelor supuse restructurării urbanistice (demolările). Cercetător științific la Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului; secretar științific al programului: „România 1948-1989. Enciclopedia regimului comunist. Forme de rezistență antitotalitară” și colaborator la volumul *România 1948-1989. Enciclopedia regimului comunist. Instituții, mecanisme și forme de represiune*, care se află în pregătire la I.N.S.T.

Ilustrații

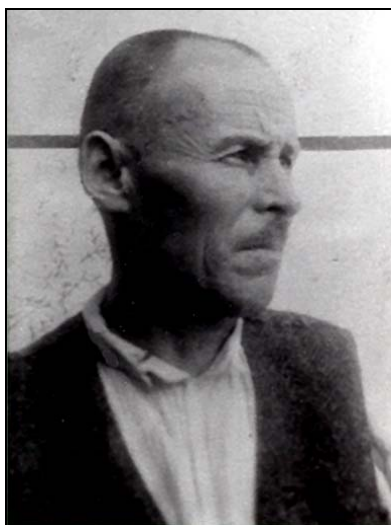

Proclamația Frontului Apărării Naționale (fragment).

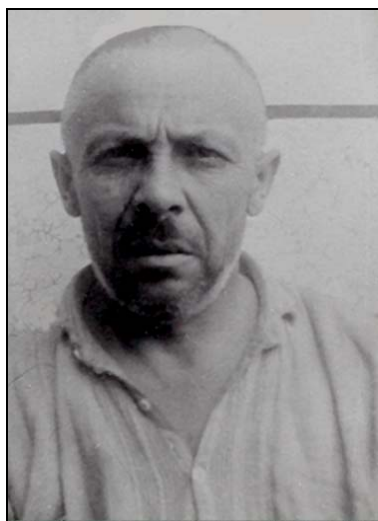
Figura 1

Angheluță Mihai

Balea Gheorghe

Bâra Gheorghe

Boia Ioan

Figura 2

Bolfea Silvestru

Bucea Constanța

Bucea Nicolae

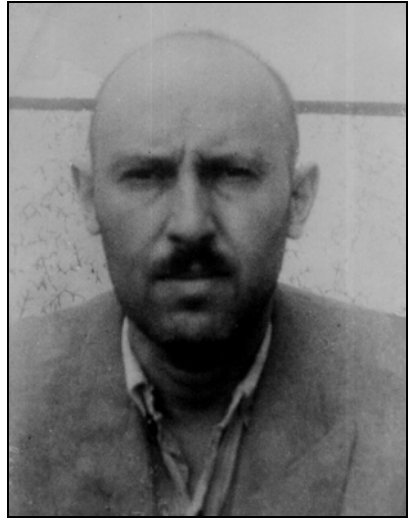

Buțuțui Viorica

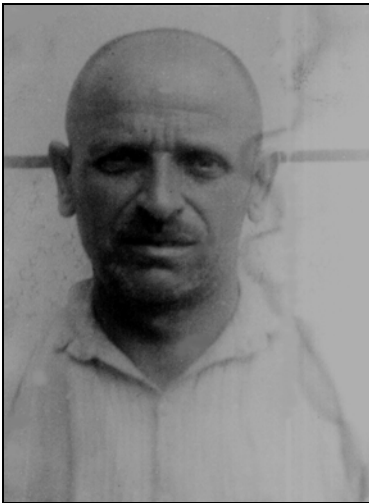
Figura 3

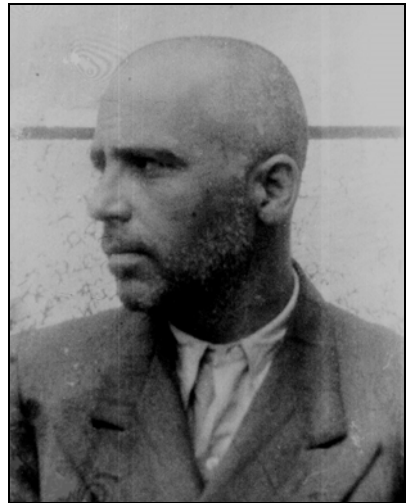
Căbulea Petru

Carra Ioan

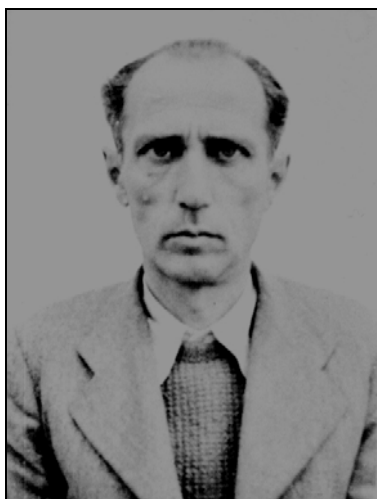

Cătălina Alexandru

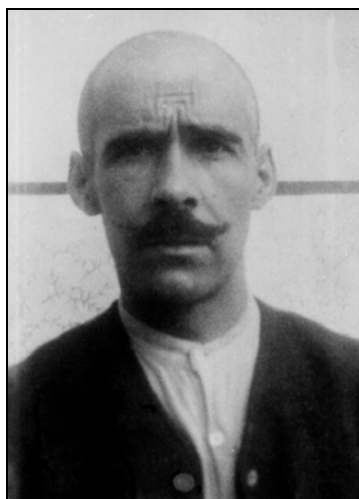

Ceașu Titus

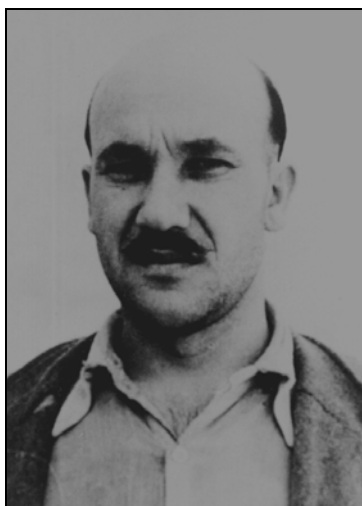
Figura 4

David Nicolae

Ihuț Avram

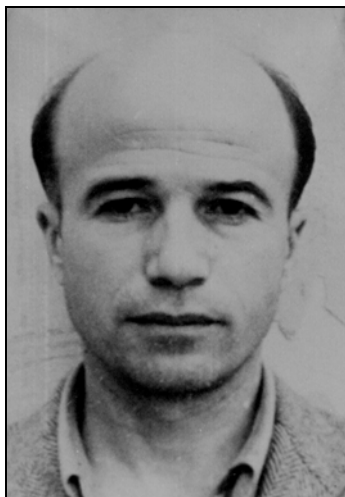

Mihălțan Traian

Moldovan Simion

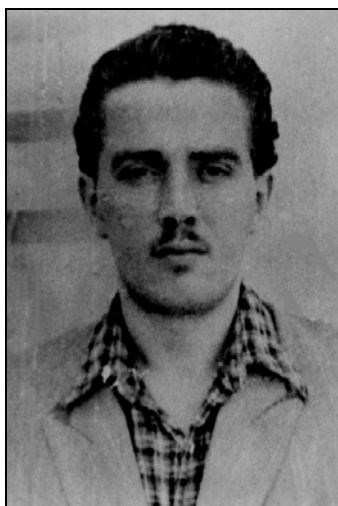
Figura 5

Nițescu Nicolae

Oargă Ioan

Onea Titus

Opriță Gheorghe

Figura 6

Pop Alexandra

Rațiu Augustin

Scridon Ioan

Țălnaru Iosif

Figura 7

Dabija Nicolae

**Ștampila organizației
„Frontul Apărării Naționale”.
Schiță realizată de
maiorul Nicolae Nițescu.**

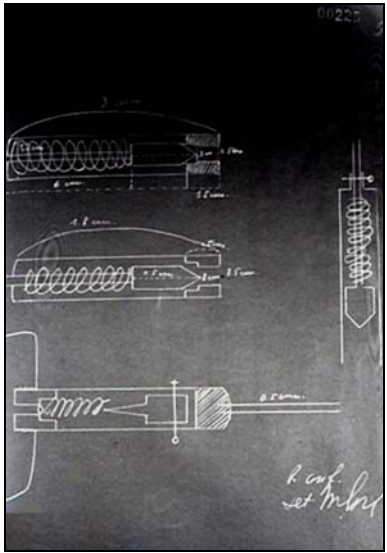

Armament și alte materiale din dotarea grupului Dabija.

Figura 8

		DE											
		FACUTAREA SERVICI											
		M A N											
nr.	Numele si Prenumele	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Bocan Ioncu												
2	Ongu Emil												
3	Macavei Aldeanul												
4	Macavei Traian												
5	Tasca Cornel												
6	Clamba Iosif												
7	Hut Traian												
8	Ovea Titus												
9	Cigmaniu Ion												
10	Scriban Ion												
11	Moldovan Simion												
12	Mitrofan Lucian												
13	Breanu Iosif												
14	Samsoniu Traian												
15	Oprița Stărghe												
16	Vandey Victor												
17	Moldu Iosif												
18	Rohu Augustin												
19	Maclean Traian												
20	Jocanu Petru												
21	Selaga Nicolae												

Tabelul serviciului de santinela.

Schemele percutoarelor pentru avertizoare realizate de Nicolae Dabija.

Figura 9

4895086 11
47 36

Nr. _____

FIȘA PERSONALĂ

Intocmită de Direcția, Serv. Județean Direcțiunea Regională de Securitate Sibiu

Numele și prenumele: DABIJA NICOLAE

Cu porecla: Nicu

Nume fals: _____

Semnătura infractorului: Nicu de N. Dabija

Felul infracțiunii: <u>Uneltire contra Ordinei Sociale a Securității Poporului</u>		EXPUNEREA REZUMATIVĂ A INFRACTIUNII A fost seful bandei terro- ste din Muntele Mare, a orga- nizat, recrutat și condus banda. A proiectat toate pla- nurile imediate și de viitor ale bandei. În 4 Martie a co- dus acțiunea în contra tru- pelor, trăgând și el cu gre- nade și trotil în trupele condus acțiunea și a lupt parte activă la jefuirea percepției din Teiuș.- A redactat manifeste cu caracter antidemocratic și anti sovietic.-
Ocupațiunea: <u>ofiter de rezervă</u>		
Origina socială: <u>muncitori</u>		
Apartenența politică: _____		
Avere: <u>5 Ha. personala</u>		
Vârsta: <u>42</u>		
Anul nașterii, comuna, județul, țara: <u>1907 Aprilie 18 Galați jud. Covurlui</u>		
Ultimul domiciliu: comuna, județul, țara: <u>Aradul Nou str. Ipatescu nr. 25 jud. Arad</u>		
Domicilii anterioare: <u>Galați</u>		
Naționalitatea: <u>Romana</u>		
Cetățenia: <u>Romana</u>		
Religiunea: <u>Ortodoxa</u>		
A fost Dactiloscopia de	Fotografiat de _____	Starea civilă <u>casătorit</u>
	Clișeu Nr. _____	Tata <u>Dumitru</u>
	Dactiloscopia de _____	Mama <u>Ioana</u>
		Soț(ia) <u>Flavia</u>
Studii: <u>cl. liceu Sc. Militară Infan.</u>		Copii <u>nu</u>
Limba ce posedă: <u>Romana</u>		Rude
Situția militară: <u>Maior rezerva</u>		
Specialitatea ca infractor: _____		
Formula dactiloscopică: _____		

FOTOGRAFIA

Ion Păon Pincio, 379.

Fișa personală a lui Nicolae Dabija.

Figura 10

SEMNALMENTELE

1. Talia: m. 1 cm. 64 mijlocie
f. mic. mic, mijlociu, înalt, f. înalt.
2. Corpolența potrivit
slab, svelt, potrivit, bine făcut, mare.
3. Fața { culoarea palida
forma rotunda
culoarea: roz, palidă, brună,
forma: rotundă, ovală, patrată, plină sau slabă.
4. Fruntea: mare
mică, mijlociu, mare, turtită, plină sau slabă.
5. Părul: { nățed
culoarea castaniu
ondulat, neted, chelie.
culoarea: blond, roșu, castaniu, negru, sur, alb.
6. Ochii verzi
albaștrii, cenușii, galbeni, portocalii, castanii deschis, castanii închis, particularități.
7. Sprâncene { forma drepte
culoarea castanie
forma: drepte, arcuite, îmbinate.
culoarea: se notează când distanța de a părului capului.
8. Nasul { profil drept
fața drept
9. Gura mijlocie
mică, mijlocie, mare, buze groase, subțiri, restrânse.
10. Bărba lata
subțire, lată, dublă, cu gropiță.
11. Urechile mijloci
mici, mijlocii, mari, depărtate, lipite, găurite.
12. Semne particulare } rana soldul drept
cicatrice, pigmentări ale
pielei, tatuaj, fracturi,
anchiloză, picioare în X
sau O, gheboș, amputări,
etc.

LEGĂTURI POLITICE		CARACTERIZARI SPECIALE ASUPRA INDIVIDULUI		
IMPRESIUNILE DIGITALE A MÂINEI STÂNGA				
MARE	INDEX	MIJLOCIE	INELAR	MIC
				

Fișa personală a lui Nicolae Dabija (verso).

Figura 11

Memorialul grupului Nicolae Dabija din Cimitirul Municipal Sibiu.

Figura 12

Figura 13

Figura 14

Figura 15

Figura 16

Figura 17

Publicații în colecțiile INST

Colecția «Documente»

- Florian Tănăsescu (coord.) • *Ideologie și structuri comuniste în România*, vol. I. 1917 – 1918, 1995
- Ioan Scurtu (coord.) • *Totalitarismul de dreapta în România. Origini, manifestări, evoluție*, vol. I. 1919 – 1927, 1996
- Radu Ciuceanu (coord.), Ioan Chiper, Florin Constantiniu, Vitalie Văratie • *Misiunile lui A. I. Vișinski în România. Din istoria relațiilor româno-sovietice 1944 – 1946. Documente secrete*, 1997
- Florian Tănăsescu (coord.) • *Ideologie și structuri comuniste în România*, vol. II. 9 decembrie 1918 – 31 decembrie 1919, 1997
- Adrian Brișcă, Radu Ciuceanu • *Rezistența armată din Bucovina*, vol. I. 1944 – 1950, 1998
- Radu Ciuceanu, Octavian Roske, Cristian Troncotă • *Începuturile Mișcării de rezistență în România*, vol. I. 11 aprilie 1945 – 31 mai 1946, 1998
- Dan Cătănuș, Octavian Roske • *Colectivizarea agriculturii în România. Dimensiunea politică*, vol. I. 1949 – 1953, 2000
- Dan Cătănuș, Octavian Roske • *Colectivizarea agriculturii în România. Represiunea*, vol. I. 1949 – 1953, 2004
- Ioan Scurtu (coord.), Cristian Troncotă, Natalia Tampa, Dana Beldiman • *Ideologie și formațiuni de dreapta în România*, vol. II. 25 iunie 1927 – 2 ianuarie 1931, 2000
- Florica Dobre, Alesandru Duțu • *Distrugerea elitei militare sub regimul ocupației sovietice în România*, vol. I. 1944 – 1946, 2000
- Adrian Brișcă • *Rezistența armată din Bucovina*, vol. II. 1950 – 1952, 2000
- Florica Dobre, Alesandru Duțu • *Distrugerea elitei militare sub regimul ocupației sovietice în România*, vol. II. 1947 – 1964, 2001
- Vitalie Văratie • *Preliminarii ale raptului Basarabiei și nordului Bucovinei, 1938 – 1940*, I.N.S.T. – Libra, 2000
- Adrian Brișcă • *Rezistența armată din Bucovina*, vol. II. 1950-1952, 2000
- Dan Cătănuș • *Cadrilaterul. Ideologie cominternistă și iredentism bulgar*, 2001

- Radu Ciuceanu, Octavian Roske, Cristian Troncotă • *Începuturile Mișcării de rezistență în România*, vol. II. 1 iunie – 18 noiembrie 1946, 2001
- Florian Tănăsescu (coord.) • *Ideologie și structuri comuniste în România*, vol. III. 1 ianuarie 1920 – 3 februarie 1921, 2001
- Cristina Păiușan, Radu Ciuceanu • *Biserica Ortodoxă Română sub regimul comunist*, vol. I. 1945 – 1958, 2001
- Radu Ciuceanu • *Regimul penitenciar din România 1940 – 1962*, 2001
- Radu Ciuceanu • *Mișcarea Națională de Rezistență din Oltenia*, vol. I. 1947 – 1949, 2001
- Ioan Scurtu (coord.), Dana Beldiman, Natalia Tampa, Corneliu Beldiman, Tiberiu Tănase, Cristian Troncotă • *Ideologie și formațiuni de dreapta în România*, vol. III. 5 ianuarie 1931 – 7 iunie 1934, 2002
- Cristina Păiușan, Radu Ciuceanu • *The Romanian Orthodox Church under the Communist Regime*, vol. I. 1945 – 1958, 2003
- Ioan Scurtu (coord.), Corneliu Beldiman, Natalia Tampa, Tiberiu Tănase, Cristian Troncotă, Puiu Dumitru Bordeiu • *Ideologie și formațiuni de dreapta în România*, vol. IV. 7 iulie 1934 – 30 martie 1938, 2003
- Mioara Anton, Ioan Chiper • *Instaurarea regimului Ceaușescu. Continuitate și ruptură în relațiile româno-sovietice*, I.N.S.T. – I.R.S.I., 2003
- Radu Ciuceanu, Corneliu Mihail Lungu (coord.), Florin Constantiniu (responsabil volum), Sever Catalan • *Stenogramele ședințelor conducerii P.C.R. 23 septembrie 1944 – 26 martie 1945*, I.N.S.T. – A.N.R., 2003
- Radu Ciuceanu • *Mișcarea Națională de Rezistență din Oltenia*, vol. II. 1949 – 1952, 2003
- Adrian Brișcă • *Rezistența armată din Banat*, vol. I. 1945 – 1949, 2004
- Marian Cojoc • *Rezistența armată din Dobrogea, 1945 – 1960*, 2004
- Dan Cătănuș • *Între Beijing și Moscova. România și conflictul sovieto-chinez*, vol. I. 1957 – 1965, 2004
- Cristian Troncotă, Alin Spânu • *Documente S.S.I. privind spațiul sovietic, 22 august 1939 – 23 august 1944*, 2004
- Radu Ciuceanu • *Mișcarea Națională de Rezistență din Oltenia*, vol. III. 1953-1980, 2004
- Radu Ciuceanu • *Jurnalul unui om liniștit, Nume de cod: Artistul*, 2005
- Camelia Ivan Duică • *Rezistența anticomunistă din Maramureș. Gruparea Popșa, 1948 – 1949*, 2005

- Adrian Brișcă • *Jurnalul unui partizan: Vasile Motrescu și Rezistența armată din Bucovina*, 2005
- Cristian Troncotă, Florin Pintilie, Alin Spânu • *Documente S.S.I. despre poziția și activitățile politice din România în perioada regimului autoritar. 6 septembrie 1940 – 23 august 1944*, 2005
- Constantin Buchet • *Social-democrația încarcerată. Evoluții politice interne și reacții internaționale, 1946 – 1957*, 2005
- Dana Honciuc Beldiman • *Statul Național Legionar. Septembrie 1940 – ianuarie 1941. Cadrul legislativ*, 2005
- Dan Cătănuș, Octavian Roske • *Colectivizarea agriculturii în România. Dimensiunea politică*, vol. II. 1953 – 1956, 2005
- Ioan Scurtu (coord.), Corneliu Beldiman, Tiberiu Tănase, Badea-Florin Pintilie, Puiu Dumitru Bordeiu • *Ideologie și formațiuni de dreapta în România*, vol. V. *Martie 1938 – 6 septembrie 1940*, 2006
- Adrian Brișcă • *Rezistența armată din Bucovina*, vol. III. 1952-1958, 2006
- Cristian Troncotă, Alin Spânu, Florin Pintilie • *Documente S.S.I. despre poziția și activitățile grupurilor politice din România. 6 septembrie 1940 – 23 august 1944*, vol. II, 2006
- Radu Ciuceanu • *Jurnalul unui om liniștit. Nume de cod: Cucu*, vol. II, 1970-1989, 2006
- Radu Ciuceanu • *Mișcarea Națională de Rezistență din Oltenia*, vol. IV. 1945-1976, 2007
- Adrian Brișcă, Puica Buhoci • *Rezistența armată din Munții Apuseni. Gruparea maiorului Nicolae Dabija, 1948 – 1949*, 2007
- Octavian Roske, Dan Cătănuș, Florin Abraham • *Colectivizarea agriculturii în România. Cadrul legislativ, 1949 – 1962*, 2007
- Ioan Scurtu (coord.), Corneliu Beldiman, Dana Honciuc, Tiberiu Tănase, Badea-Florin Pintilie, Puiu Dumitru Bordeiu • *Ideologie și formațiuni de dreapta în România*, vol. VI. *Septembrie 1940 – februarie 1941*, 2007
- Adrian Brișcă, Radu Ciuceanu • *Rezistența din Munții Făgăraș. Grupul Ion Gavrilă-Ogoranu 1949-1955*, 2007

Colecția «Studii»

- Petre Țurlea • *8 Noiembrie 1945*, 2000
- Dumitru Șandru • *Reforma agrară din 1945 în România*, 2000
- Dana Beldiman • *Armata și Mișcarea Legionară 1927 – 1947*, 2002
- Cristian Troncotă • *Istoria Securității regimului comunist din România, 1948 – 1964*, 2003
- Dan Cătănuș, Vasile Buga (coord.) • *Lăgărul comunist sub impactul destalinizării. 1956*, 2006
- Florin Abraham • *Transformarea României: 1989-2006. Rolul factorilor externi*, 2006
- Liu Yong • *Sino-Romanian Relations: 1950's – 1960's*, 2006
- Corneliu Beldiman, Dana Honciuc • „*Ostaș credincios Țării și Regelui*”. *Aspecte ale relațiilor dintre Armată și Mișcarea Legionară în perioada 1927 – 1947*, I.N.S.T. – Editura Pro Universitaria, București, 2007
- Ion Constantin • *Polonia în secolul totalitarismelor, 1918 – 1989*, 2007

Colecția «Dicționare»

- Alesandru Duțu, Florica Dobre • *Eroi români pe Frontul de Răsărit 1941 – 1944*, vol. I, 1995
- Paul Caravia (coord.), Virgiliu Constantinescu, Ștefan Iloaie • *Mărturisitorii de după gratii. Slujitori ai Bisericii din temnițele comuniste*, 1995
- Paul Caravia (coord.), Virgiliu Constantinescu, Flori Stănescu • *Biserica întemnițată. România 1944 – 1989*, 1998
- Paul Caravia (coord.), Virgiliu Constantinescu, Flori Stănescu • *The Imprisoned Church. Romania 1944 – 1989*, 1999
- Octavian Roske (coord.) • *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. I. A – C, 2001
- Octavian Roske (coord.) • *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. II. D – G, 2003
- Octavian Roske (coord.) • *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. III. H – L, 2004
- Octavian Roske (coord.) • *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. IV. M, 2005

- Octavian Roske (coord.) • *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. V. N – O, 2006
- Octavian Roske (coord.) • *Mecanisme represive în România 1945 – 1989. Dicționar biografic*, vol. VI. P, 2007

Colecția «Memorii»

- Radu Ciuceanu • *Memorii*, vol. II. *Potcoava fără noroc*, 1994
- Gheorghe Jurebie • *Memorii*, vol. I. *Pe frontierele identității*, 1995
- Lucian Plapșa • *Memorii*, vol. I. *Soarele de la nord*, 1996
- Constantin Pantazi • *Cu Mareșalul până la moarte. Memorii*, 1999
- Andrei Bontaș • *Cronica pierdută a unui om regăsit*, 2001
- Radu Ciuceanu • *Memorii*, vol. III. *Pecetea diavolului*, 2002
- Lucian Plapșa • *Memorii*, vol. II. *Popas în iad*, 2004
- Mihai Timaru • *Memorial din cotul Carpaților...*, 2005
- Mihai Marcu • *Cincinalul unui primar comunist (1975 – 1979)*, 2005
- Șerban Milcoveanu, *Vârf de lance. Secolul XX. Depoziții de martor al epocii și relatări de participant la evenimente*, 2006
- Constantin Lățea, *Memorii pe trei fronturi*, 2007
- Vasile Velisaratu, *Destine de artiști în secolul XX*, 2007

Colecția «Dezbateri»

- Dan Cătănuș (coord.) • *România și „Primăvara de la Praga”*, 2005
- Ana-Maria Cătănuș (coord.) • *Sfârșitul perioadei liberale a regimului Ceaușescu: Minirevoluția culturală din 1971*, 2005
- Felician Duică (coord.) • *„Solidaritatea” – Revanșa poloneză. Simpozionul „Solidaritatea” – 25 ani: istorie și actualitate, INST, București, 12-13 octombrie 2005*, 2007

Colecția «Sinteze»

- Vasile Buga • *Apusul unui imperiu: URSS în epoca Gorbaciov: 1985 – 1991*, 2007
- Ion Constantin • *Polonia în epoca „Solidarității”: 1980 – 1989*, 2007
- Mioara Anton • *Ieșirea din cerc. Politica externă a regimului Gheorghiu-Dej*, 2007

În afara colecțiilor

- Florin Constantiniu, Dalila-Lucia Aramă, Dan Cătănuș (coord.) • *Un destin și o viață. Omagiu profesorului Radu Ciuceanu la 75 de ani*, 2003
- Florin Constantiniu, Dalila-Lucia Aramă, Dan Cătănuș (coord.) • *Un destin și o viață. Omagiu profesorului Radu Ciuceanu la 75 de ani*, Ediția a doua revăzută și adăugită, 2004

